

World Nations

לבו ועשו חלמרים את כל הנזים וטבלום אום לשם האב והבן ורוח הקדש: - (מרזו 19: 28)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

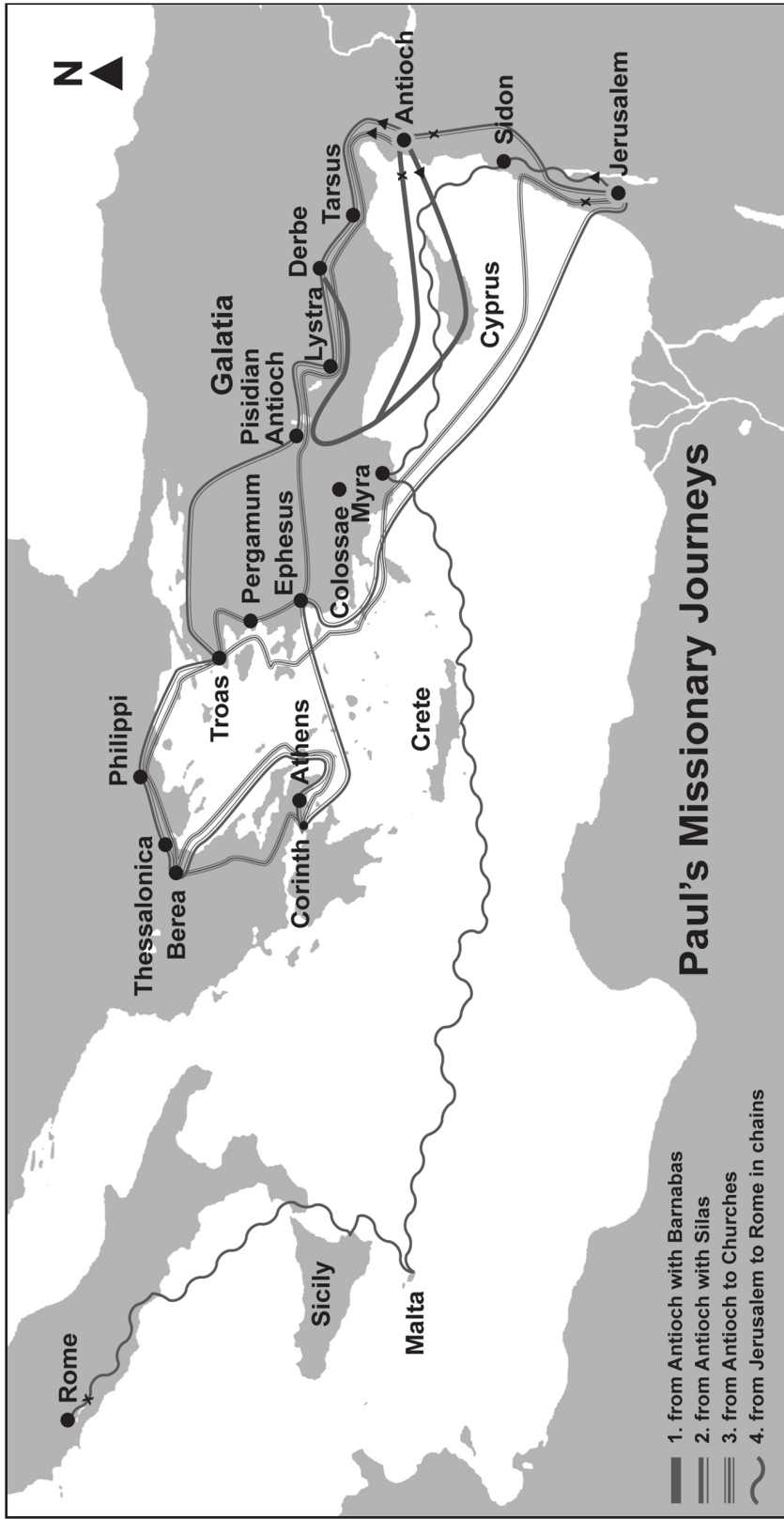
New Heavens and Earth

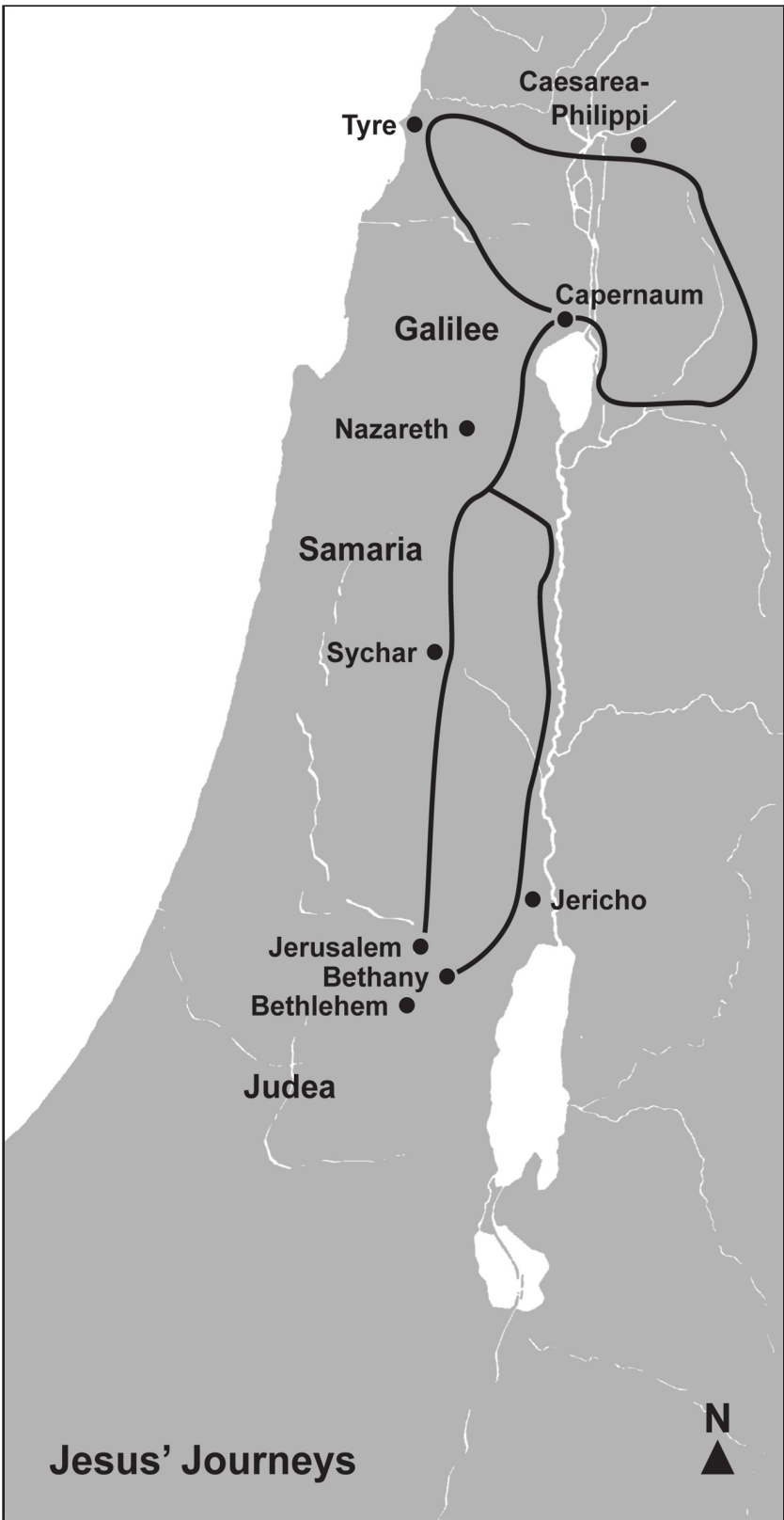
- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

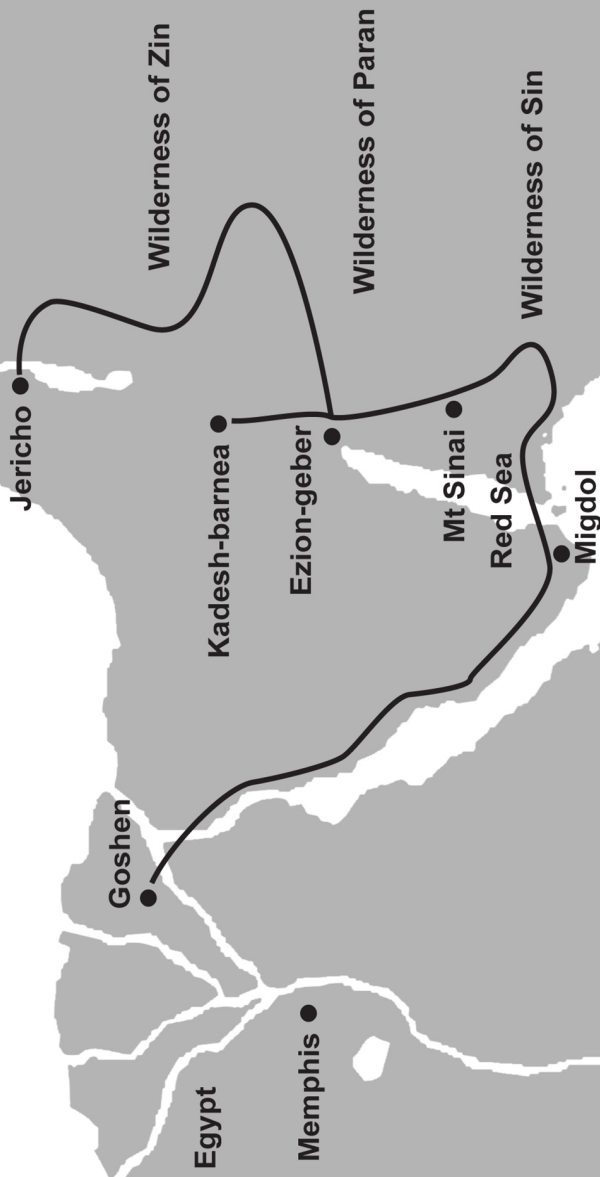

פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשרת אלהים : - (אֶל־קְרוֹמַיִים 1:1)

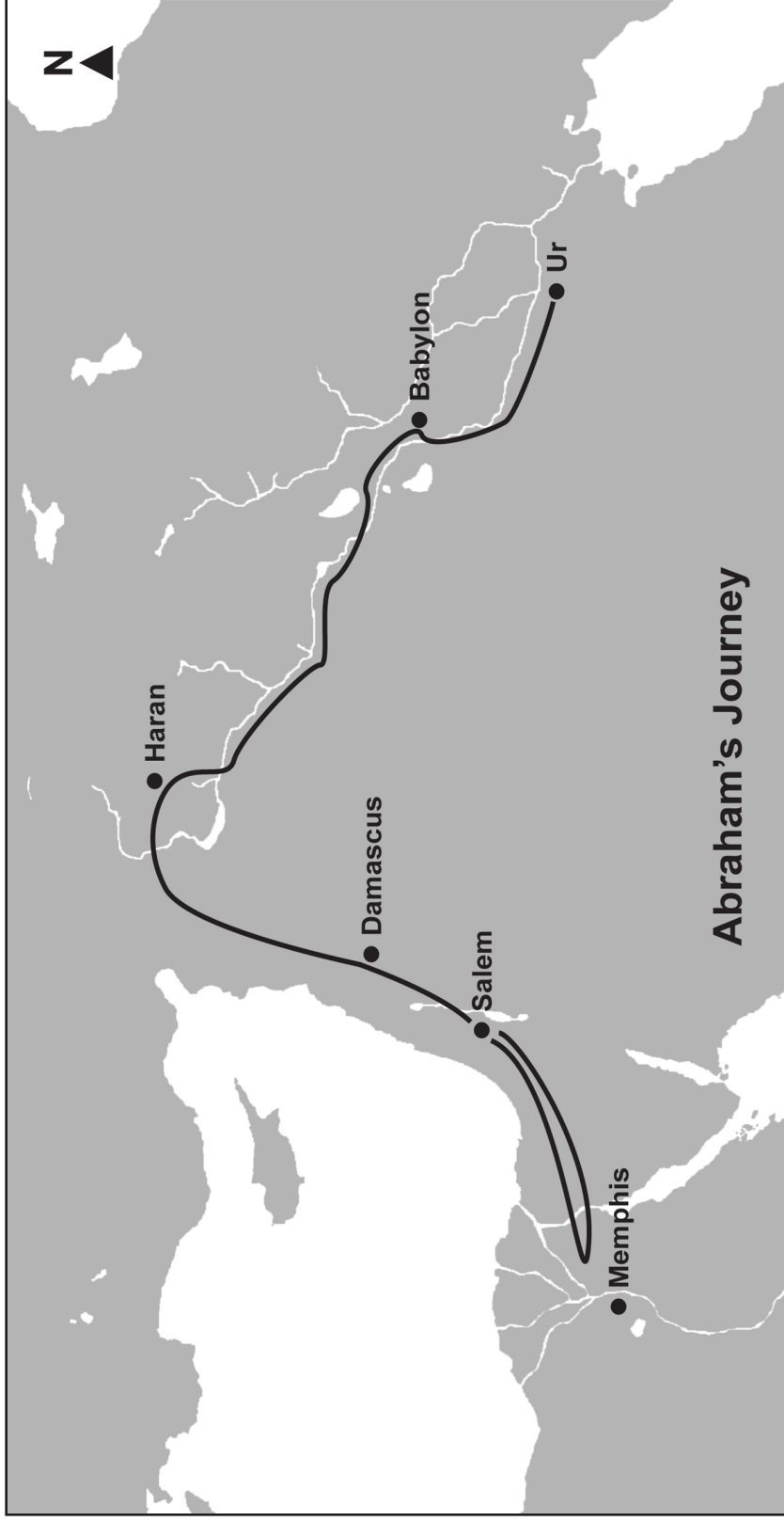

כי בן האדם איז זאך לא בא למוען ישועותיו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר חתת רבים: - (מאדק 10:45)

Israel's Exodus

יהוה בשלה פרעה את העם ולא נהם אלוהים דרך אויז פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלוהים פן יחם העם בראתם מלחמה--ושבו מצרימה - (שמות 13:17)

Abraham's Journey

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויבא ולא ידע אתה יבוא: - (אל תתקבצים 11:8)

מעשי השליחים 48:13
אל־הרומיים 7:2
אל־הרומיים 21:5
אל־הרומיים 22:6
אל־הרומיים 23:6
אל־הרומיים 25:16
אל־הרומיים 26:16
השנית אל־הקורנתיים 17:4
השנית אל־הקורנתיים 18:4
השנית אל־הקורנתיים 1:5
אל־הקורנתיים 8:6
2 סלונים 9:1
2 סלונים 16:2
1 טימותי 16:1
1 טימותי 12:6
1 טימותי 16:6
2 טימותי 9:1
2 טימותי 10:2
אל־טיטוס 2:1
אל־טיטוס 7:3
אל־פילימון 15:1
אל־העברים 9:5
אל־העברים 2:6
אל־העברים 12:9
אל־העברים 14:9
אל־העברים 15:9
אל־העברים 20:13
הראשונה לפטרוס 10:5
השנית לפטרוס 11:1
הראשונה ליוהן 2:1
הראשונה ליוהן 25:2
הראשונה ליוהן 15:3
הראשונה ליוהן 11:5
הראשונה ליוהן 13:5
הראשונה ליוהן 20:5
יהודה 7:1
יהודה 21:1
חזון יוחנן 6:14

eleēsē

אל־הרומיים 32:11

Geenna

מתיו 22:5
מתיו 29:5
מתיו 30:5
מתיו 28:10
מתיו 9:18
מתיו 15:23
מתיו 33:23
מארק 43:9
מארק 45:9
מארק 47:9
לוקס 5:12
יעקב 6:3

Hadēs

מתיו 23:11
מתיו 18:16
לוקס 15:10

לוקס 23:16
מעשי השליחים 27:2
מעשי השליחים 31:2
הראשונה אל־הקורנתיים 55:15
חזון יוחנן 18:1
חזון יוחנן 8:6
חזון יוחנן 13:20
חזון יוחנן 14:20

Limnē Pyr

חזון יוחנן 20:19
חזון יוחנן 10:20
חזון יוחנן 14:20
חזון יוחנן 15:20
חזון יוחנן 8:21

Sheol

בראשית 35:37
בראשית 38:42
בראשית 29:44
בראשית 31:44
במדבר 30:16
במדבר 33:16
דברים 22:32
שמואל א 6:2
שמואל ב 6:22
מלכים א 9:2
מלכים א 9:2
איוב 7:7
איוב 8:11
איוב 13:14
איוב 13:17
איוב 16:17
איוב 13:21
איוב 19:24
איוב 6:26
תהילים 5:6
תהילים 17:9
תהילים 10:16
תהילים 5:18
תהילים 3:30
תהילים 17:31
תהילים 14:49
תהילים 15:49
תהילים 15:55
תהילים 13:86
תהילים 3:88
תהילים 48:89
תהילים 3:116
תהילים 8:139
תהילים 7:141
משלי 12:1
משלי 5:5
משלי 27:7
משלי 18:9
משלי 11:15
משלי 24:15
משלי 14:23
משלי 20:27
משלי 16:30

קהלת 10:9
שיר השירים 6:8
ישעה 14:5
ישעה 11:7
ישעה 9:14
ישעה 11:14
ישעה 15:14
ישעה 15:28
ישעה 18:28
ישעה 10:38
ישעה 18:38
ישעה 9:57
יחזקאל 15:31
יחזקאל 16:31
יחזקאל 17:31
יחזקאל 21:32
יחזקאל 27:32
הושע 14:13
עמוס 2:9
יונה 2:2
חבקוק 5:2

Tartaroō

השנית לפטרוס 4:2

Questioned

None yet noted

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אֶל־הַרְוּמִים 7:10
חזון יוֹהַנָּן 1:9
חזון יוֹהַנָּן 2:9
חזון יוֹהַנָּן 11:9
חזון יוֹהַנָּן 7:11
חזון יוֹהַנָּן 8:17
חזון יוֹהַנָּן 1:20
חזון יוֹהַנָּן 3:20

aidios

אֶל־הַרְוּמִים 20:1
יְהוָה 6:1

aiōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארק 29:3
מארק 19:4
מארק 30:10
מארק 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 34:12
ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15

אֶל־הַרְוּמִים 25:1
אֶל־הַרְוּמִים 5:9
אֶל־הַרְוּמִים 36:11
אֶל־הַרְוּמִים 2:12
אֶל־הַרְוּמִים 27:16
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 20:1
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 6:2
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 7:2
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 8:2
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 18:3
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 13:8
הַרְאוּנָה אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 11:10
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 4:4
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 9:9
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנַתִּים 31:11
אֶל־הַגִּלְטִים 4:1
אֶל־הַגִּלְטִים 5:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 2:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 7:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 9:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 11:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 12:6
אֶל־הַפִּיִּלְסִיִּים 20:4
אֶל־הַקּוֹלָסִים 26:1
1 טימותי 17:1
1 טימותי 17:6
2 טימותי 10:4
2 טימותי 18:4
אֶל־טִיטוּס 12:2
אֶל־הַעֲבָרִים 2:1
אֶל־הַעֲבָרִים 8:1
אֶל־הַעֲבָרִים 6:5
אֶל־הַעֲבָרִים 5:6
אֶל־הַעֲבָרִים 20:6
אֶל־הַעֲבָרִים 17:7
אֶל־הַעֲבָרִים 21:7
אֶל־הַעֲבָרִים 24:7
אֶל־הַעֲבָרִים 28:7
אֶל־הַעֲבָרִים 26:9
אֶל־הַעֲבָרִים 3:11
אֶל־הַעֲבָרִים 8:13
אֶל־הַעֲבָרִים 21:13
הַרְאוּנָה לְפָטְרוֹס 23:1
הַרְאוּנָה לְפָטְרוֹס 25:1
הַרְאוּנָה לְפָטְרוֹס 11:4
הַרְאוּנָה לְפָטְרוֹס 11:5
הַשְׁנִית לְפָטְרוֹס 18:3

הַרְאוּנָה לְיוֹהַנָּן 17:2
הַשְׁנִית לְיוֹהַנָּן 2:1
יְהוָה 13:1
יְהוָה 25:1
חזון יוֹהַנָּן 6:1
חזון יוֹהַנָּן 18:1
חזון יוֹהַנָּן 9:4
חזון יוֹהַנָּן 10:4
חזון יוֹהַנָּן 13:5
חזון יוֹהַנָּן 12:7
חזון יוֹהַנָּן 6:10
חזון יוֹהַנָּן 15:11
חזון יוֹהַנָּן 11:14
חזון יוֹהַנָּן 7:15
חזון יוֹהַנָּן 3:19
חזון יוֹהַנָּן 10:20
חזון יוֹהַנָּן 5:22

aiōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארק 29:3
מארק 17:10
מארק 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5
ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17
מעשי השליחים 46:13

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

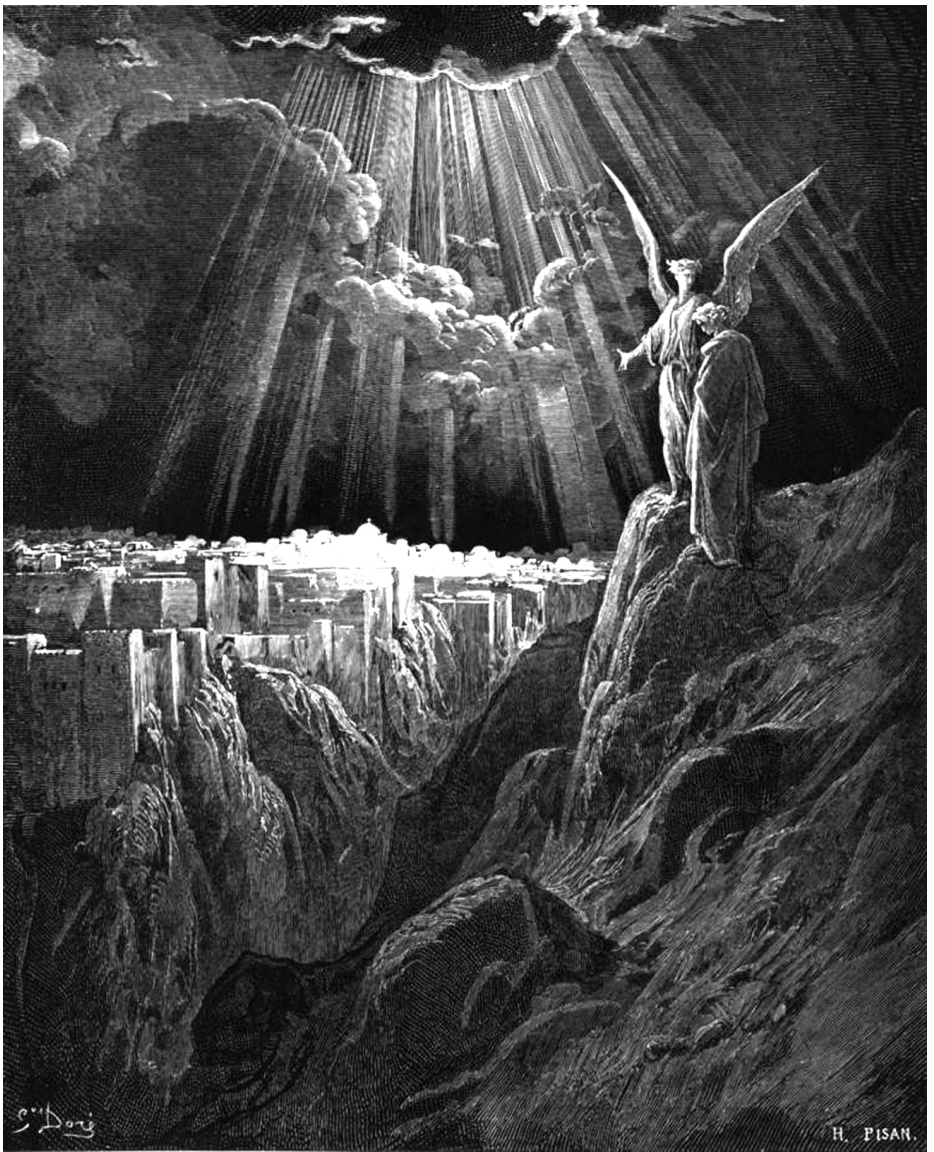
The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה:
ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלהים יהיה אתם אלהיהם:
(חזון יוֹחָנָן 21:2-3)

בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות וככר זהב 4 וימלך מלך מצרים את אליקים בית יהודה ואצרות המלך ושריו--הכל הביא אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים בבל 19 וישרפו את בית האלהים וינתצו את ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה 5 חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת כלי מחמדיה להשחית 20 ויגל השארית מן עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד יהוה אלהיו 6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל מלך מלכות פרס 21 למלאות דבר יהוה בפי ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה 7 ומכלי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי בית יהודה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם השמה שבתה למלאות שבעים שנה 22 ובשנת בהיכלו בבבל 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי אשר עשה והנמצא עליו--הנם כתובים על ירמיהו--העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר בנו תחתיו 9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו 23 כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות ושלשה חרשים ועשרת ימים מלך בירושלם הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד ויעש הרע בעיני יהוה 10 ולתשובת השנה עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם

כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם 11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם 12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא--מפי יהוה 13 וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל 14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו--השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו--עד לאין מרפא 17 ויעל עליהם את מלך כשדיים (כשדים) ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו 18 וכל

בית יהוה 3 ויאמר ללוים המבוגים (המבוגים) 16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות
 לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה--כמצות
 הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל--אין לכם משא בכתף עתה עברו
 את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל 4 והכינו ימים 18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי
 (והכינו) לבית אבותיכם כמחלקותיכם-- שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח
 בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה
 בנו 5 ועמדו בקדש לפלוגת בית האבות וישראל הנמצא ויושבי ירושלים 19 בשמונה
 לאחיכם בני העם-- וחלקת בית אב ללוים 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
 לעשות כדבר יהוה ביד משה 7 וירם יאשיהו עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על
 לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים פרת ויצא לקראתו יאשיהו 21 וישלח אליו
 לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך 8 ושריו
 לנדבה לעם לכהנים וללוים--הרימו חלקיה אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל
 וזכריהו ויחאל נגידי בית האלהים לכהנים ישחיתך 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי
 נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות 9 וכונניהו (וכנניהו) ושמעיהו ונתנאל
 אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד--שרי הלוים הירם למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו
 הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר העבירוני כי החליתי מאד 24 ויעבירוהו עבדיו
 חמש מאות 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר
 על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך לו ויוליכהו ירושלים וימת ויקבר בקברות
 11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות
 לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר 13 ויבשלו הפסח באש
 כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם 14 ואחר הכינו
 להם ולכהנים--כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם
 ולכהנים בני אהרן 15 והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתן חוזה
 המלך והשערים לשער ושער אין להם לסוד מעל עבדתם--כי אחיהם הלוים הכינו להם

36 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת אביו בירושלים 2 בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים 3 ויסירהו מלך מצרים

ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה
יהוה לבדוק ולחזק הבית 11 ויתנו לחרשים ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר
ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות אשר קראו לפני מלך יהודה 25 תחת אשר
ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה עזבוני ויקטירו (ויקטרו) לאלהים אחרים--
12 והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי
מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי במקום הזה ולא תכבה 26 ואל מלך יהודה
וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים- השלח אתכם לדרוש ביהוה--כה תאמרו אליו
כל-מבין בכלי שיר 13 ועל הסבלים ומנצחים כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר
לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים שמעת 27 יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים
סופרים ושטרים ושוערים 14 ובהוציאם את בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו
הכסף המובא בית יהוה--מצא חלקיהו הכהן ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני
את ספר תורת יהוה ביד משה 15 ויען חלקיהו וגם אני שמעתי נאם יהוה 28 הנני אספך אל
ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי אבתיך ונאספת אל קברותיך בשלום ולא
בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן 16 תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך
המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך דבר 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני
הם עשים 17 ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהודה וירושלם 30 ויעל המלך בית יהוה וכל
יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים
המלאכה 18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר- וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את
ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה 31
לפני המלך 19 ויהי כשמע המלך את דברי ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני
התורה--ויקרע את בגדיו 20 ויצו המלך את יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדו בן ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו--לעשות
מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך- את דברי הברית הכתובים על הספר הזה
-לאמר 21 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד 32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן
הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי
אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה אבותיהם 33 ויסר יאשיהו את כל התעבות
בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל
לעשות ככל הכתוב על הספר הזה 22 וילך הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כל
חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת (תקהת) בן חסרה שומר
הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי 24

35

ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה
וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון 2
ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודה

הסמל אשר עשה--בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום 8 ולא אסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה 9 ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע--מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו 11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בכלה 12 וכהצר לו--חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים 14 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הרנים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר 16 ויכן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל--הנם על דברי מלכי ישראל 19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו--הנם כתובים על דברי חוזי 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול 3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתיים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות 4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם 5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותים (מזבחותם) ויטהר את יהודה ואת ירושלם 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם (בחרבתיהם) סביב 7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית--שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו 9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי (וישבו) ירושלם 10 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה

למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו-- עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו יצילנו מכף מלך אשור 12 הלא הוא יחזקיהו קצף ועל יהודה וירושלם 26 ויכנע יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מידי 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי 15 ועתה אל ישא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו-- כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו 17 וספרים כתב-- לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי-- כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם-- למען ילכדו את העיר 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ-- מעשה ידי האדם 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא-- על זאת וזעקו השמים 21 וישלח יהוה מלאך ויכתד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו (ומיציאו) מעיו שם הפילהו בחרב 22 ויושע יהוה את יחזקיהו ואת יושבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור-- ומיד כל וינהלם מסביב 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו 25 ולא כגמל

33 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה 6 והוא העביר את בניו באש בני בן הגם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה-- להכעיסו 7 וישם את פסל

4 ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת ככל טפס נשיהם ובניהם ובנותיהם--לכל קהל הכהנים והלויים--למען יחזקו בתורת יהוה 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה--גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו

8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים--על הערמות 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש--לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב--כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה--ויכינו 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו (כנניהו) הלוי ושמעי אחיהו משנה 13 ויחיאאל ועזייהו נחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו--פקידים מיד כונניהו (כנניהו) ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים 14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים--לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים 15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים--באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן 16 מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו--לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה--במשמרותיהם במחלקותיהם 18 ולהתיחש

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו 2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלים 3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו 4 ויקבצו עם רב--ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השופף בתוך הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשור ומצאו מים רבים 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבכם לאמר 7 חזקו ואמצו--אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלים לאמר 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלים 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם

ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל 5 הטהרו--כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב שבע ועד דן--לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי יכפר בעד 19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש 20 6 וילכו הרצים באנרות מיד המלך ושריו וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם 21 בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד כאשר אתם ראים 8 עתה אל תקשו ערפכם שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתורים כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר ליהוה אלהי אבותיהם 23 ויועצו כל הקהל הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב לכם חרון אפו 9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ומכח חרון אפו 9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה--ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון--נכנעו ויבאו לירושלם 12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים--בדבר יהוה 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני--קהל לרב מאד 14 ויקמו--ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור--להקדיש ליהוה 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המזבחות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחותו--לעריהם 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים--לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים--ככתוב בתורת יהוה

12 ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי המצוה ביד נביאיו 26 ויעמדו הלויים בכלי ועזריהו בן יהלאל ומן הנרשני--יואח בן זמה דויד והכהנים בחצצרות 27 ויאמר חזקיהו ועדן בן יואח 13 ומן בני אליצפן שמרי ועואל להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה (ועיאל) ומן בני אסף זכריהו ומתניהו 14 החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד ומן בני הימן יחואל (יחואל) ושמעז ומן בני מלך ישראל 28 וכל הקהל משתחווים והשיר ידותון שמעיה ועזיאל 15 ויאספו את אחיהם משורר והחצצרות מחצצרים (מחצרים) ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה הכל עד לכלות העלה 29 וככלות להעלות לטהר בית יהוה 16 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה 17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו 18 ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו--הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה 23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת 25 ויעמד את הלויים בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות כמצות

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אנרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם--לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני 3 כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם 4

שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הגה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע ¹⁰ ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמורים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ¹¹ ועתה שמעוני--והשיבו השביה אשר שבתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם ¹² ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהונחן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי--על הבאים מן הצבא ¹³ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הגה--כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל ¹⁴ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזיה לפני השרים וכל הקהל ¹⁵ ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשם וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון ¹⁶ בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור--לעזר לו ¹⁷ ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי ¹⁸ ופלשתים פשטו בערי השפלה והננב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם ¹⁹ כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה ²⁰ ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו ²¹ כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו ²² ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז ²³ ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו ² ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו ³ הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה--ויחזקם ⁴ ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח ⁵ ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש ⁶ כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו--ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף ⁷ גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל ⁸ ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה (לזועה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם ⁹ והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת ¹⁰ עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו ¹¹ בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים

12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל-- עזיהו אביו--רק לא בא אל היכל יהוה ועוד אלפים ושש מאות 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל--לעזר למלך על האויב 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות--ולאבני קלעים 15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים--בני חיל 18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה--כי

28 לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים 19 ויועף עזיהו ובירו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה 21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות (החפשית) מצרע--כי נזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים--כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים--כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה

עשרת אלפים 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחווה ולהם יקטר 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך--חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך--כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך--למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך 20 ולא שמע אמציהו--כי מזהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל--בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו 2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו 3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה (יכליה) מן ירושלם 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים (הערבים) הישבים בגור בעל--והמעונים 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים--כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל--כי אהב אדמה היה 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל (יעאל) הסופר ומעשיהו השוטר--על יד חנניהו משרי המלך

ויאספו כסף לרב 12 ויתנהו המלך ויהוידע עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שוכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו- ויאמצהו 14 וככלותם הביאו לפני המלך

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו 4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות-- כי איש בחטאו ימותו 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל--במאה ככר כסף 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה--יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר

ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת--בן מאה ושלושים שנה במותו 16 ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו--כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם 21 ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד--כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים 25 ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו

העם--בחצרות בית יהוה 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים--המה יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר--על יבאו כי קדש המה וכל העם--ישמרו משמרת ידי דויד 19 ויעמד השוערים על שערי בית יהוה 7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו 8 ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות 9 עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים בחרב

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן 3 וישא לו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות 4 ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה 5 ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל--לאהל העדות 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל--במדבר 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאחו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום

לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך--תחת ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם אסא מלך יהודה¹³ ותלך בדרך מלכי ישראל בן אחאב ביזרעאל--כי חלה הוא⁷ ומאלהים ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות בית אחיך הטובים יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו ממך הרגת¹⁴ הנה יהוה נגף מגפה גדולה-- יהוה להכרית את בית אחאב⁸ ויהי כהשפט בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך¹⁵ ואתה בחללים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים¹⁶ ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו¹⁸ ואחרי כל זאת--נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא¹⁹ ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחללים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו²⁰ בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו--כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה² בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי³ גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע⁴ ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו--למשחית לו⁵ גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם⁶ וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו

שש שנים ועתליה מלכת על הארץ

23 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי--עמו בכרית ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם³ ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד⁴ זה הדבר אשר תעשו השלישית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים⁵ והשלישית בבית המלך והשלישית בשער היסוד וכל

ליהודה¹⁹ ויקמו הלזים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים--להלל ליהודה אלהי ישראל בקול גדול למעלה²⁰ וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם--האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו²¹ ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש--בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו²² ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שער הבאים ליהודה--וינגפו²³ ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שער-- להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שער עזרו איש ברעהו למשחית²⁴ ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה²⁵ ויבא יהושפט ועמו לבז את שלם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי המדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל--כי רב הוא²⁶ וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה--כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה--עד היום²⁷ וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם²⁸ ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות-- אל בית יהוה²⁹ ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם--כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל³⁰ ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב³¹ וימלך יהושפט על יהודה--בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי³² וילך בדרך אביו אסא--ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה³³ אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם לאלהי

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו² ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל³ ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור⁴ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל⁵ בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם⁶ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה⁷ ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד--למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו--כל הימים⁸ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך⁹ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב¹⁰ ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה-- אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו¹¹ גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וירח את יהודה¹² ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא

וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו בשלום--לירושלם 2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הדרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות-- לעיר ועיר 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים--כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו--כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנניד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב

ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמיהם מהעמונים על יהושפט--למלחמה 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם כחצצון תמר היא עין גדי 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה 4 ויקבצו

ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל
 רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויפל ברמות גלעד ויאמר-- זה אמר ככה וזה
 ויתן האלהים ביד המלך 6 ויאמר יהושפט אמר ככה 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
 האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו 7 ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה 21
 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאי
 לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו ויאמר תפתה וגם תוכל-- צא ועשה כן 22 ועתה
 מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה-- הוא הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה
 מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר דבר עליך רעה 23 ויגש צדקיהו בן כנענה
 המלך כן 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך
 אחד ויאמר מהר מיכהו (מיכיהו) בן ימלא 9 עבר רוח יהוה מאתי-- לדבר אתך 24 ויאמר
 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה וישובים מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר
 איש על כסאו מלכשים בנגדים וישובים בנגן-- בחדר להחבא 25 ויאמר מלך ישראל קחו את
 -פתח שער שמרון וכל הנביאים-- מתנבאים מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר-- ואל יואש
 לפניהם 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני בן המלך 26 ואמרתם כה אמר המלך שימו
 ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ
 ארם עד כלותם 11 וכל הנבאים-- נבאים כן עד שובי בשלום 27 ויאמר מיכיהו-- אם שוב
 לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו
 המלך 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו עמים כלם 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט
 דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד מלך יהודה אל רמת גלעד 29 ויאמר מלך
 טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה
 ודברת טוב 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה-- כי ואתה לבש בנגידך ויתחפש מלך ישראל ויבאו
 את אשר יאמר אלהי אתו אדבר 14 ויבא אל במלחמה 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב
 המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול
 רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו כי אם את מלך ישראל לברו 31 ויהי כראות
 והצליחו וינתנו בידכם 15 ויאמר אליו המלך שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך
 עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט
 אלי רק אמת-- בשם יהוה 16 ויאמר ראיתי את ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו 32 ויהי כראות
 כל ישראל נפוצים על ההרים-- כצאן אשר אין שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל-- וישובו
 להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו מאחריו 33 ואיש משך בקשת לתמו ויך את
 איש לביתו בשלום 17 ויאמר מלך ישראל אל מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
 יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי לרכב הפך ידיך (ידך) והוצאתני מן המחנה--
 טוב כי אם לרע 18 ויאמר לכן שמעו דבר-- כי החליתי 34 ותעל המלחמה ביום ההוא
 יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו 19 ויאמר עד הערב וימת לעת בוא השמש

לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים-- להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך 9 כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו--נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת--כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים--הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל 12 ויחלא אסא בשנת שלושם ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו 14 ויקברוהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל 2 ויתן חיל--בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל 5 ויבן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים--מיהודה 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבריה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו--ללמד

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב 2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתוהו לעלות אל רמת גלעד 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר כמוך וכעמך עמי--ועמך במלחמה 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים

נשאי מן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי אלה גבורי חיל 9 ויצא אליהם זרח הכושי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא אלהיו עמו 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלשי עד מרשה 10 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה לשנת חמש עשרה למלכות אסא 11 ויזבחו בני צפתה למרשה 11 ויקרא אסא אל יהוה ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין מאות וצאן שבעת אלפים 12 ויבאו כברית-- כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש 12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים 13 וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים ובחצצרות ובשופרות 15 וישמחו כל יהודה לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל מחנהו וישאו שלל הרבה מאד 14 ויכו את רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם כל הערים סביבות גרר-- כי היה פחד יהוה מסביב 16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת בהם 15 וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון 17 והבמות-- לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו 18 ויבא את קדשי אביו וקדשיו--

15 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם 3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה-- וללא תורה 4 וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם 5 ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל ישרי הארצות 6 וכתתו גוי בני ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדר הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה 9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה-- לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה-- ובית המלך וישלח אל בן הדר מלך ארם היושב בדרמשק לאמר 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב-- לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי 5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו 6 ואסא המלך

בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות-- כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים כמלאכת 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר ובקרב בערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן השהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב-- כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו 12 והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה-- להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתים-- כי לא תצליחו 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם 14 ויפנו יהודה והנה להם

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם-- ולעשות התורה והמצוה 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו 6 ויבן ערי מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה-- כי הניח יהוה לו 7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו 8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן

ואת זיף 9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה 10 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין
 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה מספר לעם אשר באו עמו ממצרים--לובים
 ובבנימן ערי מצרות 11 ויחזק את המצורות סכיים וכושם 4 וילכד את ערי המצרות אשר
 ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין 12 ליהודה ויבא עד ירושלם 5 ושמעיה הנביא
 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל
 מאד ויהי לו יהודה ובנימן 13 והכהנים והלויים ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה
 אשר בכל ישראל--התיצבו עליו מכל גבולם אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד
 14 כי עזבו הלויים את מנשריהם ואחזתם וילכו שישק 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו
 ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו צדיק יהוה 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר
 מכהן ליהוה 15 ויעמד לו כהנים לבמות יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם
 ולשעירים ולעגלים אשר עשה 16 ואחריהם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי
 מכל שבטי ישראל הנתנים את לבכם לבקש בירושלם ביד שישק 8 כי יהיו לו לעבדים
 את יהוה אלהי ישראל--באו ירושלם לזבח וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות 9
 ליהוה אלהי אבותיהם 17 ויחזקו את מלכות ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח
 יהודה ויאמרו את רחבעם בן שלמה לשנים את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך
 שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה--לשנים את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה
 שלוש 18 ויקח לו רחבעם אשה--את מחלת בן שלמה 10 ויעש המלך רחבעם תחתיים מגני
 (בת) ירימות בן דויד אביהיל בת אליאב בן נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים
 ישי 19 ותלד לו בנים--את יעוש ואת שמריה פתח בית המלך 11 ויהי מדי בוא המלך
 ואת זהם 20 ואחריה לקח את מעכה בת בית יהוה באו הרצים ונשאו והשבום אל
 אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא תא הרצים 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה
 ואת שלמית 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו--כי נשים שמונה
 עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים -וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
 ושמונה בנים--וששים בנות 22 ויעמד לראש במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם
 רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו--כי העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל
 להמליכו 23 ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית 14 ויעש
 יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה 15
 המזון לרב וישאל המון נשים ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים--הלא
 הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים
 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו

27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה--לרב
28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות
29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים--הלא הם כתובים על דברי נתן
הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי (יערו)
החזה על ירבעם בן נבט 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה
31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברוהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך--וישב ירבעם ממצרים 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו--ונעבדך 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים--ושובו אלי וילך העם 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים--והיו לך עבדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתיני אבי 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיף על עלכם אבי יסר

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה--להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו--כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה 6 ויבן את בית לחם ואת עישם ואת תקוע 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם 8 ואת נת ואת מרשה

אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים--בארץ אדום¹⁸ וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל ככר מאוד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה² ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה³ ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה--והבית אשר בנה⁴ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח⁵ ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי--על דבריך ועל חכמתך⁶ ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי⁷ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה-- העמדים לפניך תמיד ושמעם את חכמתך⁸ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה⁹ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד--ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה¹⁰ וגם עבדי חירם (חורם) ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר--הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה¹¹ ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך

וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה¹² והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה¹³ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת--שש מאות וששים ושש ככרי זהב¹⁴ לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה¹⁵ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת¹⁶ ושלש מאות מגנים זהב שחוט-- שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון¹⁷ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור¹⁸ ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות¹⁹ ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות--מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה²⁰ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה--למאומה²¹ כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים²² ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ-- לעשר וחכמה²³ וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה--לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו²⁴ והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים--דבר שנה בשנה²⁵ ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם²⁶ ויהי מושל בכל המלכים--מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים

לאהליהם--שמחים וטובי לב על הטובה אשר חורם לשלמה--בנה שלמה אתם ויושב שם את עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו--הצליח 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חנב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים--ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות--לתפלת המקום הזה 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל 19 ואם תשובון אתם--ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה--ואת ביתו 2 והעדרים אשר נתן

ועמך ישראל--כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל--אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לברך ידעת את לבב בני האדם 31 למען ייראוך ללכת בדרךך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה--אשר נתתה לאבותינו 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וירך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי 34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו 38 ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך 39 ושמעת

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והדות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים (מחצצרים) נגדם וכל ישראל עמדים 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים 8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו--קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים 10 וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם

13 ויהי כאחד למחצצרים (למחצרים) יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים--בשמים ולמשררים להשמייע קול אחד להלל ולהדות וכהררים קול בחצצרות ובמצלותים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר 5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל 7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל 8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי--הטיבות כי היה עם לבבך 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצין הוא יבנה הבית לשמי 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו 13 כי עשה שלמה כיוור נחשת ויתנהו בתוך העזרה--חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה 14 ויאמר

פנים נגבה ושלושה פנים מזרחה והים עליהם
 מלמעלה וכל אחריהם ביתה 5 ועביו טפה--
 והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח
 ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק
 בתים שלשת אלפים יכול 6 ויעש כיוורים
 עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל
 לרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו בם והים
 לרחצה לכהנים בו 7 ויעש את מנרות הזהב
 עשר--כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש
 משמאל 8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל
 חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב
 מאה 9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה
 ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת 10
 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה--ממול
 נגבה 11 ויעש חורם--את הסירות ואת היעים
 ואת המזרקות ויכל חירם (חורם) לעשות
 את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית
 האלהים 12 עמודים שנים והגלות והכתרות על
 ראש העמודים שטים והשבכות שטים--לכסות
 את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים
 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות
 שנים טורים רמונים לשבכה האחת--לכסות
 את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים
 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על
 המכנות 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר
 תחתיו 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזולגות
 ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה
 לבית יהוה--נחשת מרוק 17 בככר הירדן יצקם
 המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה
 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד
 כי לא נחקר משקל הנחשת 19 ויעש שלמה--
 את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח
 הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים
 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט
 לפני הדביר--זהב סגור 21 והפרח והנרות
 והמלקחים זהב הוא מכלות זהב 22 והמזמרות
 והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח
 הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים
 ודלתי הבית להיכל--זהב

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה
 לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו
 ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים--נתן
 באצרות בית האלהים 2 אז יקהיל שלמה
 את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי
 האבות לבני ישראל--אל ירושלם להעלות
 את ארון ברית יהוה מעיר דויד--היא ציון
 3 ויקהלז אל המלך כל איש ישראל בחג
 הוא החדש השבעי 4 ויבאו כל זקני ישראל
 וישאו הלויים את הארון 5 ויעלו את הארון ואת
 אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל
 העלו אתם הכהנים הלויים 6 והמלך שלמה
 וכל עדת ישראל הנועדים עליו--לפני הארון
 מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
 מרב 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה
 אל מקומו אל דביר הבית--אל קדש הקדשים
 אל תחת כנפי הכרובים 8 ויהיו הכרובים
 פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים
 על הארון ועל בדיו מלמעלה 9 ויאריוכו
 הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני
 הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום
 הזה 10 אין בארון--רק שני הלחות אשר נתן
 משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
 בצאתם ממצרים 11 ויהי בצאת הכהנים מן
 הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו--אין
 לשמור למחלקות 12 והלויים המשררים לכלם
 לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם
 מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות
 עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה
 ועשרים מחצררים (מחצרים) בחצצרות

בתים עשרים אלף 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך 12 ויאמר חורם--ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוייד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה--לחורם אבי 14 בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת--אשר ינתן לו עם חכמיו וחכמי אדני דוייד אביך 15 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני--ישלח לעבדיו 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלים 17 ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוייד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלושת אלפים ושש מאות 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלושת אלפים ושש מאות מנצחים להעביד את העם

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המזריה אשר נראה לדוייד אביו--

אשר הכין במקום דוייד בגרן ארגן היבואי 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו 3 ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים 4 והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרת 6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב

דברי הימים ב

את הכסף ואת הזהב בירושלם--כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה--לרוב 16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא-סחרי המלך מקוא יקחו במחיר 17 ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם--בידם יוציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות 3 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל 5 והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים 6 ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי 8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון--כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך 9 ולהכין לי עצים לרוב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא 10 והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן

1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל--ראשי האבות 3 ויילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר 4 אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור--שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו 9 עתה יהוה אלהים--יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ 10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול 11 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתוך עליו 12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך--אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחרריך לא יהיה כן 13 ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון וירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם 15 ויתן המלך

שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו
הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל²⁶ ודויד בן ישי מלך על כל ישראל
²⁷ והימים אשר מלך על ישראל--ארבעים
שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש²⁸ וימת בשיבה טובה שבע
ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו
²⁹ ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים--
הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל
דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה³⁰ עם
כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו
ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות

במשקל ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל-- כל מלאכות התבנית²⁰ ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה-- אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך-- לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דברוך

29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה-- כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים² וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזוהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש-- לרב³ ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש⁴ שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים⁵ לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה⁶ ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך⁷ ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים⁸ והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה-- על יד יחיאל הגרשני⁹ וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה¹⁰ ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד

ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם¹¹ לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש¹² והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל לשם תפארתך¹⁴ וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי מומך הכל ומידך נתנו לך¹⁵ כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה¹⁶ יהוה אלהינו-- כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא (הוא) ולך הכל¹⁷ וידעתי אלהי-- כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך¹⁸ יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך¹⁹ ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי²⁰ ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא-- פרים אלף אלים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל²² ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא-- בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכתן²³ וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו-- ויצלח וישמעו אליו כל ישראל²⁴ וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד-- נתנו יד תחת שלמה המלך²⁵ ויגדל יהוה את

עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל²³ ולא
 נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה
 כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי
 השמים²⁴ יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה
 ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר
 במספר דברי הימים למלך דויד²⁵ ועל
 אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות
 בשדה בערים ובכפרים ובמנדלות יהונתן
 בן עזיהו²⁶ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת
 האדמה--עזרי בן כלוב²⁷ ועל הכרמים--שמעי
 הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי
 השפמי²⁸ ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה
 בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש²⁹ ועל
 הבקר הרעים בשרון שטרי (שרטי) השרוני
 ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי³⁰ ועל
 הגמלים--אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו
 המרנתי³¹ ועל הצאן יזיו ההגרי כל אלה שרי
 הרכוש אשר למלך דויד³² ויהונתן דוד דויד
 יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני
 עם בני המלך³³ ואחיתפל יועץ למלך וחושי
 הארכי רע המלך³⁴ ואחרי אחיתפל יהוידע
 בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב
28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי
 השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך
 ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש
 ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים
 ולכל גבור חיל--אל ירושלם² ויקם דויד
 המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני
 עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית
 יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות
³ והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי
 איש מלחמות אתה ודמים שפכת⁴ ויבחר
 יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות
 למלך על ישראל לעולם--כי ביהודה בחר

הקרחי ולבני מררי 20 והלויים--אחיה על
אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים 21 הראשון 4 ועל מחלקת החדש השני דודי
בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות האחוהי ומחלקתו ומקלות הנניד ועל מחלקתו
ללעדן הגרשני--יחיאלי 22 בני יחיאלי--זתם עשרים וארבעה אלף 5 שר הצבא השלישי
ויואל אחיו על אצרות בית יהוה 23 לעמרמי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש
ליצהרי לחברוני לעזיאלי 24 ושבאל בן גרשום ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף 6 הוא בניהו
בן משה נניד על האצרות 25 ואחיו לאליעזר-- גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד
רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו 7 הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי
ושלמות (ושלמית) בנו 26 הוא שלמות ואחיו יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים
על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד וארבעה אלף 8 החמישי לחדש החמישי השר
המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות-- שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה
-ושרי הצבא 27 מן המלחמות ומן השלל אלף 9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש
הקדישו--לחזק לבית יהוה 28 וכל ההקדיש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
שמואל הראה ושואל בן קיש ואבנר בן נר ויואב 10 השביעי לחדש השביעי חליץ הפלוני מן
בן צרויה--כל המקדיש על יד שלמית ואחיו בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה
29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה אלף 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי
על ישראל--לשטרים ולשפטים 30 לחברוני לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתותי
פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה--לכל לבנימיני (לבן ימיני) ועל מחלקתו עשרים
מלאכת יהוה ולעבדת המלך 31 לחברוני וארבעה אלף 13 העשירי לחדש העשירי מהרי
יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות--בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם
גבורי חיל ביעזיר גלעד 32 ואחיו בני חיל הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלפים ושבע מאות--ראשי האבות ויפקידם וארבעה אלף 15 השנים עשר לשנים עשר
דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו
המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך עשרים וארבעה אלף 16 ועל שבטי ישראל--
-לראובני נניד אליעזר בן זכרי לשמעוני-- לראובני בן מעכה 17 ללוי חשביה בן קמואל
לאהרן צדוק 18 ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר--עמרי בן מיכאל 19 לזבולן ישמעיהו
בן עבדיהו לנפתלי--ירימות בן עזריאל 20 לבני אפרים הושע בן עזיהו לחצי שבט מנשה
יואל בן פדיהו 21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן--יעשיאל בן אבנר 22 לדן

וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי
 אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל
 ליהוה 4 להימן--בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל
 שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי
 ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאת
 5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי
 האלהים--להרים קרן ויתן האלהים להימן
 בנים ארבעה עשר--ובנות שלוש 6 כל אלה
 על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלותים
 נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים--על ידי
 המלך אסף וידותון והימן 7 ויהי מספרם עם
 אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין--מאתים
 שמונים ושמונה 8 ויפילו גורלות משמרת
 לעמת כקטן כגדול--מבין עם תלמיד 9 ויצא
 הגורל הראשון לאסף--ליוסף גדליהו השני--
 הוא ואחיו ובניו שנים עשר 10 השלשי זכור
 בניו ואחיו שנים עשר 11 הרביעי ליצרי--
 בניו ואחיו שנים עשר 12 החמישי נתניהו בניו
 ואחיו שנים עשר 13 הששי בקיהו בניו ואחיו
 שנים עשר 14 השבעי ישראלה בניו ואחיו
 שנים עשר 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים
 עשר 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר
 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר 18
 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר 19
 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר 20
 לשלשה עשר שבואל בניו ואחיו שנים עשר
 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים
 עשר 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים
 עשר 23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים
 עשר 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו
 שנים עשר 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו
 שנים עשר 26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו
 שנים עשר 27 לעשרים לאיתזה--בניו ואחיו
 שנים עשר 28 לאחד ועשרים להותיר בניו

שלושה 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות גלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה--מבן עשרים שנה ומעלה 25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם 26 וגם ללוים--אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו 27 כי בדברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש--ומעשה עבדת בית האלהים 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל מזורה ומדה 30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים--במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם--לעבדת בית יהוה

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן--גדב ואביהוא אלעזר ואיתמר 2 וימת גדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר 3 ויחלקם דויד--וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר--ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה 5 ויחלקום בגורלות אלה עם

אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים--בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר 7 ויצא הגורל על ידי המלך 3 לידותון--בני ידותון גדליהו

הראשון ליהויריב לידעיה השני 8 לחרם השלישי לשערים הרבעי 9 למלכיה החמישי למימן הששי 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני 11 לישוע התשעי לשכניהו העשירי 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר 13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר 14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר 16 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו 21 לרחביהו--לבני רחביהו הראש ישיה 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת 23 ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרבעי 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור (שמיר) 25 אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו 27 בני מררי--ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי 28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים 29 לקיש בני קיש ירחמאל 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבותיהם 31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים--

25 אבות הראש לעמת אחיו הקטן ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים (הנבאים) בכנרות בנבלים ובמצללים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה--בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך 3 לידותון--בני ידותון גדליהו

והצרים עצי ארזים לרב--לדוד 5 ויאמר יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם דוד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה יהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דוד לרב לפני מותו 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל 7 ויאמר דוד לשלמה בנו (בני)--אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי 8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי-- כי דמים רבים שפכת ארצה לפני 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מגוחה והניחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל--עד עולם 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך 12 אך יתן לך יהוה שכל ובניה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך 13 אז תצליח--אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת 14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף 15 ועמך לרב עשי מלאכה--חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך 17 ויצו דוד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישיב הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית

הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל 4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלים 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב 6 ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב 7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל 8 ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד 9 וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר 10 לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך 11 ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדרשים נספה מפני צריך וחרב אויביך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר 13 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש 15 וישלח האלהים מלאך לירושלים להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבوسی 16 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם 17 ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו

22 ויאמר דויד-- זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל 2 ויאמר דויד-- לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים 3 וברזל לרוב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות-- הכין דויד ונחשת לרוב אין משקל 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הציידנים

עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח
דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי
דויד אל ארץ בני עמון אל חנון--לנחמו 3
ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא כעבור
לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך
4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלהם ויכרת את
מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם 5 וילכו
עמון עוד

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת
המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את
ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב
בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה 2 ויקח
דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש
דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 3 ואת
העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי
הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני
עמון וישב דויד וכל העם ירושלם 4 ויהי אחרי
כן ותעמד מלחמה בנזר עם פלשתים אז הכה
סבכי החשתי את ספי מילידי הרפאים--ויכנעו
5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור (יעיר) את לחמי אחי גלית הגת--
ועץ חניתו כמגור ארגים 6 ותהי עוד מלחמה
בנת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים
וארבע וגם הוא נולד להרפא 7 ויחרף את
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד 8
אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד
למנות את ישראל 2 ויאמר דויד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע
ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם 3 ויאמר
יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים--
לפני ישראל וישלחו מלאכים ויציאו את ארם
אשר מעבר הנהר ושופך שר צבא הדרעזר
לפניהם 17 ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל

אשר יהיה מבניך והכנינו את מלכותו 12 הוא ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי
 יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם 13 אני מנחה 3 ויך דויד את הדרדעזר מלך צובה
 אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת 4 וילכד
 אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים
 14 והעמדתיהו בכיתי ובמלכותי עד העולם ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל
 וכסאו יהיה נכון עד עולם 15 ככל הדברים הרכב ויותר ממנו מאה רכב 5 ויבא ארם
 האלה וככל החזון הזה--כן דבר נתן אל דויד דרמשק לעזור להדרדעזר מלך צובה ויך דויד
 16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר בארם עשרים ושנים אלף איש 6 וישם דויד
 מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר
 על בית עבדך למרחוק וראיתי כתור האדם ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי
 המעלה--יהוה אלהים 18 מה יוסיף עוד דויד הדרדעזר ויביאם ירושלם 8 ומשבחת ומכון
 אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת ערי הדרדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה
 19 יהוה--בעבור עבדך וכלבך עשית את כל עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת
 הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות 20 יהוה כלי הנחשת 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה
 אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו דויד את כל חיל הדרדעזר מלך צובה 10
 באזנינו 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול
 אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך (לשאל) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
 שם גדלות ונראות--לגרש מפני עמך אשר בהדרדעזר ויכהו--כי איש מלחמות תעו היה
 פדית ממצרים גוים 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היית להם
 לאלהים 23 ועתה יהוה--הדבר אשר דברת על והזהב אשר נשא מכל הגוים--מאדום וממואב
 עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר--
 יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל אלף 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום
 ובית דויד עבדך נכון לפניך 25 כי אתה אלהי עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר
 גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא הלך 14 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה
 עבדך להתפלל לפניך 26 ועתה יהוה אתה משפט וצדקה--לכל עמו 15 ויואב בן צרויה על
 הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר 16 וצדוק
 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות בן אחיטוב ואכימלך בן אביתר כהנים ושושא
 לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך סופר 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי
 לעולם ובני דויד הראשנים ליד המלך

18 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים **19** ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון
 ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים 2 וימלך בנו תחתיו 2 ויאמר דויד אעשה חסד

פניו תמיד 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה-- מפתיו ומשפטי פיהו 13 זרע ישראל עבדו-- בני יעקב בבמה אשר בנבעון 40 להעלות עלות ליהוה בחיריו 14 הוא יהוה אלהינו-- בכל הארץ משפטיו 15 זכרו לעולם בריתו-- דבר צוה הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל 41 לאלף דור 16 אשר כרת את אברהם-- ושבעתו ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר ליצחק 17 ויעמידה ליעקב לחק-- לישראל ברית עולם 18 לאמר לך אתן ארץ כנען-- חבל נחלתכם 19 בהיותכם מתי מספר-- כמעט וגרים בה 20 ויתהלכו מגוי אל גוי-- ומממלכה אל עם אחר 21 לא הניח לאיש לעשקם-- ויוכח עליהם מלכים 22 אל תגעו במשיחי-- ובנביאי אל תרעו 23 שירו ליהוה כל הארץ-- בשרו מיום אל יום ישועתו 24 ספרו בנוים את כבודו-- בכל העמים נפלאותיו 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד-- ונורא הוא על כל אלהים 26 כי כל אלהי העמים אלילים-- ויהוה שמים עשה 27 הוד והדר לפניו-- עז וחדוה במקמו 28 הבו ליהוה משפחות עמים-- הבו ליהוה כבוד ועז 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו-- השתחוו ליהוה בהדרת קדש 30 חילו מלפניו כל הארץ-- אף תכון תבל בל תמוט 31 ישמחו השמים ותגל הארץ-- ויאמרו בנוים יהוה מלך 32 ירעם הים ומלואו-- יעלץ השדה וכל אשר בו 33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה-- כי בא לשפוט את הארץ 34 הודו ליהוה כי טוב-- כי לעולם חסדו 35 ואמרו-- הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך 36 ברוך יהוה אלהי ישראל-- מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן-- והלל ליהוה 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד-- לדבר יום ביומו 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידותון וחסה לשערים 39 ואת

17 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות 2 ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר 4 לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת 5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן 6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים 7 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מן אחרי הצאן-- להיות נגיד על עמי ישראל 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ 9 ושמתו מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה 11 והיה כי מלאו ימך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחרריך

לבני קהת--אוראל השר ואחיו מאה ועשרים 6 בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם
 לבני מררי--עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים ויחיה שערים לארון 25 ויהי דויד וזקני ישראל
 7 לבני גרשום--יואל השר ואחיו מאה ושלישים ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון
 8 לבני אליצפן--שמעיה השר ואחיו מאתים 9 ברית יהוה מן בית עבד אדם--בשמחה 26
 לבני חברון--אליאל השר ואחיו שמונים 10 ויהי בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון
 לבני עזיאל עמינדב השר--ואחיו מאה ושנים ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים
 עשר 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים 27 ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל הלויים
 וללויים לאוראל עשיה ויואל שמעיה ואליאל הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר
 ועמינדב 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות המשא המשררים ועל דויד אפוד בד 28 וכל
 ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה
 ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו 13 כי ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתיים משמעים
 למבראשונה לא אתם--פרץ יהוה אלהינו בנו בנבלים וכנרות 29 ויהי ארון ברית יהוה בא
 כי לא דרשנהו כמשפט 14 ויתקדשו הכהנים עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד
 והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק
 15 וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר ותבו לו בלבה

16 ויביאו את ארון האלהים ויצינו אתו צוה משה כדבר יהוה--בכתפם במטות עליהם
 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות
 ומצלתיים--משמיעים להרים בקול לשמחה ומצלתיים--משמיעים להרים בקול לשמחה
 17 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן
 בן קושיהו 18 ועמדם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב
 ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל--השערים 19 והמשררים
 הימן אסף ואיתן--במצלתיים נחשת להשמיע 20 וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני
 ואליאב ומעשיהו ובניהו--בנבלים על עלמות ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם
 ויעיאל ועזיאה--בכנרות על השמינית לנצח 22 וכנניהו שר הלויים במשא--יסר במשא כי
 מבין הוא 23 וברכיהו ואלקנה שערים לארון 24 ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו
 ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים (מחצרים)

מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן--לרב כי שמחה בישראל

ל-בנות לו בית 2 וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל 3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט 6 וננה ונפנ ויפיע 7 ואלישמע ובעלידע ואלפלט 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים 10 וישאל דויד באלהים לאמר--האעלה על פלשתים (פלשתים) ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא--בעל פרצים 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק 14 וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים--אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מנבעון ועד גזרה 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגנים

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל 2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי הם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרת--עד עולם 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים 5

13 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות-- לכל נגיד 2 ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשאים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו 3 ונסכה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם 5 ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים 6 ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם 7 וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהנים בעגלה 8 ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים--בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתיים ובחצצרות 9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון-- כי שמשו הבקר 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים 11 ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה 12 ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים 13 ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הנתי 14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בכיתו--שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו

14 וישלח חירם (חורם) מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים--

3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הנבעתי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא 22 כי לעת ויזואל (ויזואל) ופלט בני עזמות וברכה ויהוא יום ביום יבאו על דויד לעזרו--עד למחנה הענתתי 4 וישמעיה הנבעוני גבור בשלשים גדול כמחנה אלהים 23 ואלה מספרי ראשי ועל השלשים ה וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב הנדרתי 5 אלעזוי וירימות ובעליה ושמריהו מלכות שאול אליו--כפי יהוה 24 בני יהודה ושפטיהו החרפי (החרופי) 6 אלקנה וישיהו נשאי צנה ורמח--ששת אלפים ושמונה מאות ועזראל ויועזר וישבעם--הקרחים 7 ויועאלה חלוצי צבא 25 מן בני שמעון גבורי חיל לצבא--וזבדיה בני ירחם מן הגדור 8 ומן הגדי נבדלו--שבעת אלפים ומאה 26 מן בני הלוי--ארבעת אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי אלפים ושש מאות 27 ויהוידע הנגיד לאהרן צבא למלחמה--ערכי צנה ורמח ופני אריה ועמו שלשת אלפים ושבע מאות 28 וצדוק נער פניהם וכצבאים על ההרים למהר 9 עזר גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים 29 ומן הראש עבדיה השני אליאב השלשי 10 משמנה בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה הרביעי ירמיה החמשי 11 עתי הששי אליאל מרביתם שמרים משמרת בית שאול 30 ומן בני השבעי 12 יוחנן השמיני אלזבד התשיעי 13 אפרים עשרים אלף ושמונה מאות--גבורי חיל ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר 14 אלה אנשי שמות לבית אבותם 31 ומחצי מטה מנשה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא לאלף 15 אלה הם אשר עברו את הירדן להמליך את דויד 32 ומבני יששכר יודעי בינה בחדש הראשון והוא ממלא על כל נדיתיו לעתים לדעת מה יעשה ישראל--ראשיהם (גדותיו) ויבריתו את כל העמקים למזרח מאתים וכל אחיהם על פיהם 33 מזבלון יוצאי ולמערב 16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה--חמשים למצד לדויד 17 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר אלף ולעדר בלא לב ולב 34 ומנפתלי שרים להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא 35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכת 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים (השלישים) מלחמה--ארבעים אלף 37 ומעבר לירדן מן לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם צבא מלחמה--מאה ועשרים אלף 38 כל אלה בראשי הגדוד 19 וממנשה נפלו על דויד בבאו אנשי מלחמה עדרים מערכה בלבב שלם באו עם פלשתים על שאול למלחמה--ולא עזרם כי חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם בעצה שלחה סרני פלשתים לאמר בראשינו כל שרית ישראל לב אחד--להמליך את דויד יפול אל אדניו שאול 20 בלכתו אל ציקלג נפלו 39 ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומוכאל ושותים כי הכינו להם אחיהם 40 וגם הקרובים ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים למנשה 21 והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי לחם בחמורים ובנמלים ובפרדים ובבקר

דויד 6 ויאמר דויד--כל מכה יבوسی בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש 7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר 9 וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו 10 ואלה ראשי הגברים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו--כדבר יהוה על ישראל 11 ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים (השלישים)--הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת 12 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים 13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים 14 ויטיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה 15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד--אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים 16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם 17 ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער 18 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדרם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים 20

12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת--מאחי שאול מבנימן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא

העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו
 29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול
 ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים 30 את החרב ויפל עליה 5 וירא נשא כליו כי
 ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים 31 מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת 6
 ומתתיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרחי-- באמונה על מעשה החבתים 32 ומן בני הקהתי 7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו
 מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו
 שבת 33 ואלה המשררים ראשי אבות ללויים פלשתים וישבו בהם 8 ויהי ממחרת ויבאו
 בלשכת--פטירים (פטורים) כי יומם וליילה פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול
 עליהם במלאכה 34 אלה ראשי האבות ללויים ואת בניו נפלים בהר גלבע 9 ויפשיטהו--וישאו
 לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם 35 את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים
 ובנבעון ישבו אבי נבעון יעואל (יעיאל) ושם סביב לבשר את עצביהם--ואת העם 10 וישימו
 אשתו מעכה 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית
 ובעל נגר ונדרב 37 ונגדור ואחיו וזכריה ומקלות דגון 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר
 38 ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד עשו פלשתים לשאול 12 ויקומו כל איש חיל
 אחיהם ישבו בירושלם--עם אחיהם 39 ונר וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום
 הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה
 הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדרב ביבש ויצומו שבעת ימים 13 וימת שאול במעלו
 ואת אשבעל 40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר
 בעל הוליד את מיכה 41 ובני מיכה--פיתן וגם לשאול באוב לדרוש 14 ולא דרש ביהוה
 ומלך ותחרע 42 ואחז הוליד את יערה ויערה וימיתו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי

11 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה
 לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו 2 גם תמול גם
 שלשום גם בהיות שאול מלך--אתה המוציא
 והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך
 אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
 ושעריה ועבדיה וחנון אלה בני אצל

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש
 ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר
 גלבע 2 וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי
 בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדרב ואת
 מלכישוע--בני שאול 3 ותכבד המלחמה על
 שאול וימצאוהו המורים בקשת ויחל מן הירורים
 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך
 תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר

ופניאל (ופנואל) בני ששק²⁶ ושמשרי ושחריה בן יבניה⁹ ואחיהם לתלדותם תשע מאות
 ועתליה²⁷ ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם²⁸ וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות
 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם²⁹ ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם
 אשתו מעכה³⁰ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב³¹ ונגדור ואחיו וזכר³² ומקלות
 הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם-- עם אחיהם³³ ונגר הוליד את קיש
 וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל³⁴
 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מוכה³⁵ ובני מוכה-- פיתון ומלך ותארע ואחז³⁶
 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד
 את מוצא³⁷ ומוצא הוליד את כנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו³⁸ ולאצל ששה בנים--
 ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנון כל אלה בני אצל³⁹ ובני עשק
 אחיו אולם בכרו-- יעוש השני ואליפלט השלשי⁴⁰ ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי
 קשת ומרבים בנים ובני בנים-- מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
 במעלם² והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים³
 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן-- ומן בני אפרים ומנשה⁴ עותי בן עמיהוד
 בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בני מן) בני פריץ בן יהודה⁵ ומן השילוני עשיה הבכור
 ובניו⁶ ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים⁷ ומן בני בנימן-- סלוא בן משלם בן
 הודויה בן הסנאה⁸ ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל

עשרים אלף ומאתים¹⁰ ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש (יעוש) ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר¹¹ כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים--שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה¹² ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר¹³ בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום--בני בלהה¹⁴ בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד¹⁵ ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות¹⁶ ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובני אולם ורקם¹⁷ ובני אולם בן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה¹⁸ ואחתו המלכת--ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה¹⁹ ויהיו בני שמידע--אחין ושכם ולקחי ואניעם²⁰ ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו²¹ וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם²² ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו²³ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו²⁴ ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה²⁵ ורפת בנו ורשף ותלח בנו--ותחן בנו²⁶ לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו²⁷ נון בנו יהושע בנו²⁸ ואחזתם ומשבותם--בית אל ובנתיה ולמזרח נערן--ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה²⁹ ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל³⁰ בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה--ושרח אחותם³¹ ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות (ברזית)³² וחבר

8 ובנימן--הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלישי² נוחה הרביעי ורפא החמישי³ ויהיו בנים לבלע--אדר וגרא ואביהוד⁴ ואבישוע ונעמן ואחוח⁵ וגרא ושפון וחורם⁶ ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת⁷ ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד⁸ ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם--חוישם ואת בערא נשיו⁹ ויולד מן חדש אשתו--את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם¹⁰ ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות¹¹ ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל¹² ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה¹³ וברעה ושמע--המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריהו את יושבי גת¹⁴ ואחיו ששק וירמות¹⁵ וזבדיה וערד ועדר¹⁶ ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה¹⁷ וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר¹⁸ וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל¹⁹ ויקים וזכרי וזבדי²⁰ ואליעיני וצלתי ואליאל²¹ ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי²² וישפן ועבר ואליאל²³ ועבדון וזכרי וחנן²⁴ וחנניה ועילם וענתתיה²⁵ ויפדיה

בגבולם--לבני אהרן למשפחת הקהתי כי 73 ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת להם היה הגורל 55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה 56 ואת שדה העיר ואת חצריה--נתנו לכלב בן יפנה 57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה 58 ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה 59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה 60 וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם 61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל--ערים עשר 62 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה

7 אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן-- ערים שלש עשרה 63 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבלון בגורל-- ערים שתיים עשרה 64 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם 65 ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן--את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות 66 וממשפחות בני קהת--וייהו ערי גבולם ממטה אפרים 67 ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה--בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה 68 ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה 69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת נת רמון ואת מגרשיה 70 וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה--למשפחת לבני קהת הנותרים 71 לבני גרשום--ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה 72 וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה

בעל חרמון ושניר והר חרמון--המה רבו 24 בנו 22 בני קהת--עמינדב בנו קרח בנו אסיר
 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואלִיאל 23 בנו 23 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו 24
 ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאוֹל בנו 25
 גבורי חיל--אנשי שמות ראשים לבית אבותם ובני אלקנה--עמשי ואחימות 26 אלקנה--בנו
 25 וימעלו באלהי אבתיהם ויזנו אחרי אלהי (בני) אלקנה צופי בנו ונחת בנו 27 אליאב בנו
 עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם 26 ירחם בנו אלקנה בנו 28 ובני שמואל הבכר
 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת ושני ואביה 29 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי
 רוח תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור
 והרא ונהר גוזן עד היום הזה

6 בני לוי גרשון קהת ומררי 2 ובני קהת--
 -עמרם יצהר וחברון ועזיאל 3 ובני עמרם
 אהרן ומשה ומרים ובני אהרן--נרב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר 4 אלעזר הוליד את פינחס
 פינחס הליד את אבישוע 5 ואבישוע הוליד
 את בקי ובקי הוליד את עזי 6 ועזי הוליד
 את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות 7 מריות
 הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב
 8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את
 אחימעץ 9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה
 הוליד את יוחנן 10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא
 אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם
 11 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד
 את אחיטוב 12 ואחיטוב הוליד את צדוק
 וצדוק הוליד את שלום 13 ושלום הוליד את
 חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה 14 ועזריה
 הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק
 15 ויהוצדק הלך--בהגלות יהוה את יהודה
 וירושלם ביד נבכדנאצר 16 בני לוי גרשם
 קהת ומררי 17 ואלה שמות בני גרשם לבני
 ושמעי 18 ובני קהת--עמרם ויצהר וחברון
 ועזיאל 19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות
 הלוי לאבתיהם 20 לגרשום--לבני בנו יחת בנו
 זמה בנו 21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי

נשעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם 3
 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול 24
 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו 26 ובני 25
 משמע--חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו 27
 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין
 בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני
 יהודה 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר
 שועל 29 ובבלחה ובעצם ובתולד 30 ובבתואל
 ובחרמה ובציקלג 31 ובבית מרכבות ובחצר
 סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם
 עד מלך דויד 32 וחצריהם עיטם ועין רמון
 ותכן ועשן ערים חמש 33 וכל חצריהם אשר
 סביבות הערים האלה--עד בעל זאת מושבתם
 והתיחשם להם 34 ומשובב וימלך ויושה בן
 אמציה 35 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן
 עשיאל 36 ואלויעיני ויעקבה וישוחיה ועשיה
 ועדיאל וישימאל--ובניה 37 וזיזא בן שפעי
 בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה 38
 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית
 אבותיהם פרצו לרוב 39 ויילכו למבוא גדר
 עד למזרח הניא לבקש מרעה לצאנם 40
 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים
 ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים 41
 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו
 מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים
 (המעונים) אשר נמצאו שמה ויחרימם עד
 היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם
 42 ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים
 חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל
 בני ישעי--בראשם 43 ויכו את שארית הפלטה
 לעמלק וישבו שם עד היום הזה
5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור--
 ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף
 בן ישראל ולא להתיחש לבכרה 2 כי יהודה

3 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם הבכור אמנון לאחינעם היזרעאלי שני דינאל לאביגיל הכרמלית 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חרשים ושלשים 7 ובני חלאה--צרת יצחר (וצחר) ואתנן 8 ושלוש שנה מלך בירושלם 5 ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט 7 ונגה ונפני ויפיע 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה 9 כל בני דויד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם 10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו 14 אמון בנו יאשיהו בנו 15 ובני יאשיהו--הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום 16 ובני יהויקים--יכניהו בנו צדקיהו בנו 17 ובני יכניהו אסר שאלתיאל בנו 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה 19 ובני פדיה זרבבל ושמעיהו ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם 20 וחשבה ואהל וברכיהו וחסדיה יושב חסד--חמש 21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה נעריה ושפט--ששה 23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקים--שלשה 24 ובני אליועיני הודיהו (הודויהו) ואלשיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני--שבעה

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושוכל 2 וראיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להר אלה משפחות הצרעתי 3 והדברים עתיקים 23 המה היוצרים וישבי

חמשה 5 בני פרץ חצרון וחמול 6 ובני זרח
זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע--כלם חמשה
7 ובני כרמי--עכר עוכר ישראל אשר מעל
בחרם 8 ובני איתן עזריה 9 ובני חצרון אשר
נולד לו--את ירחמאל ואת רם ואת כלובי 10
ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה 11 ונחשון הוליד את
שלמא ושלמא הוליד את בעז 12 ובעז הוליד
את עובד ועובד הוליד את ישי 13 ואישי הוליד
את בכרו את אליאב--ואבינדב השני ושמעא
השלשי 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי 15
אצם הששי דויד השבעי 16 ואחיתיהם צרויה
ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל--
שלשה 17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא
יתר הישמעאלי 18 וכלב בן חצרון הוליד
את עזובה אשה--ואת יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון 19 ותמת עזובה ויקח לו כלב
את אפרת ותלד לו את חור 20 וחור הוליד
את אורי ואורי הוליד את בצלאל 21 ואחר בא
חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה
והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב 22 ושגוב
הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים
בארץ הגלעד 23 ויקח נשור וארם את חות
יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה--ששים עיר כל
אלה בני מכיר אבי גלעד 24 ואחר מות חצרון
בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו
את אשחור אבי תקוע 25 ויהיו בני ירחמאל
בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם
אחיה 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה
עטרה היא אם אונם 27 ויהיו בני רם בכור
ירחמאל--מעץ וימין ועקר 28 ויהיו בני אונם
שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור 29 ושם אשת
אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד
30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בני

דברי הימים א

ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה 34 ויוולד
אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל 35
בני עשו--אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח 36
בני אליפז--תימן ואומר צפי ונעתם קנו ותמנע
ועמלק 37 בני רעואל--נחת זרח שמה ומזה 38
ובני שעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן
ואצר ודישן 39 ובני לוטן חרי והומם ואחות
לוטן תמנע 40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל
שפי ואונם ובני צבעון איה וענה 41 בני ענה
דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן 42
בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עויץ וארן
43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה 44 וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה 45 וימת יובב וימלך
תחתיו חושם מארץ התימני 46 וימת חושם
וימלך תחתיו הדר בן ברד המכה את מדין
בשרה מואב ושם עירו עיות (עוית) 47 וימת
הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה 48 וימת
שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר 49
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור
50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי
זהב 51 וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עליה (עלוה) אלוף ית 52 אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן 53 אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר 54 אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבלון 2 דן יוסף ובנימן נפתלי גר
ואשר 3 בני יהודה ער ואונן ושלמה--שלושה
נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה--וימיתוהו 4 ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה

1 אדם שת אנוש 2 קינן מהללאל ירד 3
חנוך מתושלח למך 4 נח שם חם ויפת 5 בני
יפת--גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס 6
ובני גמר--אשכנז ודיפת ותוגרמה 7 ובני יון
אלישה ותרשישה כתים ורודנים 8 בני חם--
כוש ומצרים פוט וכנען 9 ובני כוש--סבא
וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודרן 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל
להיות גבור בארץ 11 ומצרים ילד את לודיים
(לודים) ואת ענמים ואת להבים--ואת נפתחים
12 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם
פלשתים--ואת כפתרים 13 וכנען ילד את צידון
בכרו--ואת חת 14 ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי 15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני 16
ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי 17 בני
שם--עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועויץ
וחול ונתר ומשך 18 וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר 19 ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן 20 ויקטן ילד את אלמווד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח 21 ואת הרורם ואת
אוזל ואת דקלה 22 ואת עיבל ואת אבימאל
ואת שבא 23 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב
כל אלה בני יקטן 24 שם ארפכשד שלח 25
עבר פלג רעו 26 שרוג נחור תרח 27 אברם
הוא אברהם 28 בני אברהם--יצחק וישמעאל
29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם 30 משמע ועדומה משא חדר
ותימא 31 ישור נפיש וקדמה אלה הם בני
ישמעאל 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה
את זמרן ויקשן ומדין ומדין--וישבק ושוח ובני
יקשן שבא ודרן 33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך

עשי המלאכה 11 ואריבה את הסגנים ואמרה לדבר יהודית--וכלשון עם ועם 25 ואריב מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם על עמדם 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם והתירושו והיצהר--לאוצרות 13 ואוצרה על ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם 26 הלווא אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנוים מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אותו החטיאו הנשים הנכריות 27 ולכם הנשמע אשר עשיתי בבית אלהי--ובמשמריו 15 בימים לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת--למעל ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת באלהינו להשיב נשים נכריות 28 ומבני ויודע ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום ואבריחהו מעלי 29 זכרה להם אלהי על גאלי השבת ואעיד ביום מכרם ציד 16 והצרים ישבו הכהנה וברית הכהנה והלויים 30 וטהרתים בה מביאים דאג וכל מכר ומוכרים בשבת מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים לבני יהודה ובירושלם 17 ואריבה את חרי איש במלאכתו 31 ולקרבן העצים בעתים יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר

אתם עשים ומחללים את יום השבת 18 הלווא כה עשו אבתיכם--ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על השערים-- לא יבוא משא ביום השבת 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם--פעם ושתים 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה--אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים-- לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות (אשדדיות) עמוניות (עמוניות) מואביות 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים

הכהן הסופר 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם-- לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות 28 ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן הצרי נטפתי 29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי הצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה 31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת 32 וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה 33 ועזריה

13 עזרא ומשלם 34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה 35 ומבני הכהנים בחצצרות-- זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם 37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח 38 והתודרה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל לתחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה 40 ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה-- בחצצרות 42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה-- ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק 44 ויפקדו

ביום ההוא נקרא בספר משה-- באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומואבי בקהל האלהים עד עולם 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל 4 ולפני מזה-- אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטובה 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר-- מצות הלויים והמשררים והשוערים ותרומת הכהנים 6 ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטובה-- לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ-- מן הלשכה 9 ואמרתי ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה 10 ואדעה כי מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים

ואחיהם עשה המלאכה לבית--שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה ¹³ ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר ¹⁴ ואחיהם נברי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים ¹⁵ ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני ¹⁶ ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים ¹⁷ ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון (ידותון) ¹⁸ כל הלויים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה ¹⁹ והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים--מאה שבעים ושנים ²⁰ ושאר ישראל הכהנים הלויים ככל ערי יהודה איש בנחלתו ²¹ והנתינים ישיבים בעפל וציחא ונשפא על הנתינים ²² ופקיד הלויים בירושלם--עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים ²³ כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו ²⁴ ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ²⁵ ואל החצרים בשרתם--מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה ²⁶ ובישוע ובמלדה ובכית פלט ²⁷ ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה ²⁸ ובצקלג ובמכנה ובבנתיה ²⁹ ובעין רמון ובצרעה ובירמות ³⁰ זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם ³¹ ובני בנימן מנבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה ³² ענתות נב ענניה ³³ חצור רמה גתים ³⁴ חדיד

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבלל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא ² אמריה מלוך חטוש ³ שכניה רחם מרמת ⁴ עדוא גנתוי אביה ⁵ מימין מעדיה בלגה ⁶ שמעיה וייריב ידעיה ⁷ סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע ⁸ והלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביה--יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו ⁹ ובקבקה וענו (ועני) אחיהם לנגדם למשמרות ¹⁰ וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יידע ¹¹ ויידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע ¹² ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה ¹³ לעזרא משלם לאמריה יהוחנן ¹⁴ למלוכי (למליכו) יונתן לשבניה יוסף ¹⁵ לחרם עדנא למרויות חלקי ¹⁶ לעדיא (לעדוא) זכריה לגנתון משלם ¹⁷ לאביה זכרי למנימין--למועדיה פלטי ¹⁸ לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן ¹⁹ וליויריב מתני לידעיה עזי ²⁰ לסלי קלי לעמוק עבר ²¹ לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל ²² הלויים בימי אלישיב וידע ויוחנן וידוע--כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דרוש הפרסי ²³ בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים--ועד ימי יוחנן בן אלישיב ²⁴ וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים--משמר לעמת משמר ²⁵ מתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב--שמרים שוערים משמר באספי השערים ²⁶ אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצרק ובימי נחמיה הפחה ועזרא

קדמיאל¹⁰ ואחיהם--שבניה הודיה קלישא
 פלאיה חנן¹¹ מיכא רחוב חשביה¹² זכור
 שרביה שבניה¹³ הודיה בני בנינו¹⁴ ראשי העם
 פרעש פחת מואב עילם זתוא בני¹⁵ בני עזנר
 בבי¹⁶ אדניה בנוי עדין¹⁷ אטר חזקיה עזר¹⁸
 הודיה חשם בצי¹⁹ חריף ענתות נובי (ניבי)²⁰
 מנפיעש משלם חזיר²¹ משיזבאל צדוק ידוע
 פלטיה חנן עניה²³ הושע חנניה חשוב²⁴
 הלוחש פלחא שובק²⁵ רחום חשבנה מעשיה
 ואחיה חנן ענן²⁷ מלוך חרם בענה²⁸ ושאר
 העם הכהנים הלויים השוערים המשררים
 הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת
 האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע
 מבין²⁹ מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים
 באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר
 נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות
 את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו³⁰
 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם
 לא נקח לבנינו³¹ ועמי הארץ המביאים את
 המקחות וכל שבר ביום השבת למכור--לא
 נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה
 השביעית ומשא כל יד³² והעמדנו עלינו מצות
 לתת עלינו שלישית השקל בשנה לעבדת בית
 אלהינו³³ ללחם המערכת ומנחת התמיד
 ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים
 ולקדשים ולחטאות--לכפר על ישראל וכל
 מלאכת בית אלהינו³⁴ והגורלות הפלנו על
 קרבן העצים הכהנים הלויים והעם--להביא
 לבית אלהינו לבית אבתנו לעתים מזמנים
 שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו
 ככתוב בתורה³⁵ ולהביא את בכורי אדמתנו
 ובכורי כל פרי כל עץ--שנה בשנה לבית
 יהוה³⁶ ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב
 בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם
 הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת
 בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים²
 ויברכו העם--לכל האנשים המתנדבים לשבת
 בירושלם³ ואלה ראשי המדינה אשר ישבו
 בירושלם ובערי יהודה ישבו באחזתו
 בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים
 ובני עבדי שלמה⁴ ובירושלם ישבו מבני
 יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה
 בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל--
 מבני פרוץ⁵ ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן
 חזיה בן עדיה בן ייריב בן זכריה--בן השלני
⁶ כל בני פרוץ הישבים בירושלם--ארבע מאות
 ששים ושמונה אנשי חיל⁷ ואלה בני בנימן
 סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה
 בן מעשיה בן איתאל--בן ישעיה⁸ ואחריו
 גבי סלי--תשע מאות עשרים ושמונה⁹ ויואל
 בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנאואה על
 העיר משנה¹⁰ מן הכהנים ידעיה בן ייריב
 יכין¹¹ שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק
 בן מריות בן אחיטוב--נגד בית האלהים¹²

את הארץ אשר נשאת את ירך לתת להם ביד איביהם וירדו בהם וישונו ויזעקוך ואתה 16 והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם ולא משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים שמעו אל מצותיך 17 וימאנו לשמע ולא זכרו 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד (חסד)--ולא עזבתם 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבתיהם לבוא לרשת 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישיבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם 25 וילכדו ערים בצורת ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בהם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם 28 וכנוח להם--ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם

10 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה 2 שריה עזריה ירמיה 3 פשחור אמריה מלכיה 4 חטוש שבניה מלוך 5 חרם מרמות עבדיה 6 דניאל גנתון ברוך 7 משלם אביה מימן 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים 9 והלויים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד

עמדם 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם 3 ויקומו
ושום שכל ויבינו במקרא 9 ויאמר נחמיה הוא על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
התרשטא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחווים
את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה ליהוה אלהיהם 4 ויקם על מעלה הלויים
אלהיכם--אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה--בני
כל העם כשמעם את דברי התורה 10 ויאמר כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם 5
להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה
מנות לאין נכון לו--כי קדוש היום לאדנינו שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את
ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם 11 יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו
והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו--כי היום שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה
קדש ואל תעצבו 12 וילכו כל העם לאכל 6 אתה הוא יהוה לבדך--את (אתה) עשית
ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם 13 וביום וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה
השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים 7
והלויים אל עזרא הספר--ולהשכיל אל דברי אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
התורה 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם
יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו
בחנ בחדש השביעי 15 ואשר ישמיעו ויעבירו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי
קול בכל עריהם ובירושלם לאמר--צאו החר והפרזי והיבסוי והגרנשי לתת לזרעו ותקם את
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי דבריך כי צדיק אתה 9 ותרא את עני אבתינו
תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב 16 במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף 10
ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
גנו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים-- עם ארצו--כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך
וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים 17 שם כהיום הזה 11 והים בקעת לפניהם ויעברו
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת
בסכות--כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני במצולת כמו אבן--במים עזים 12 ובעמוד
ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר
מאד 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום-- להם את הדרך אשר ילכו בה 13 ועל הר
מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם
שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט משפטים ישרים ותורות אמת--חקים ומצות
טובים 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך 15
ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת

אלפים תשע מאות ושלושים 39 הכהנים בני
ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלושה 68
גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים--
40 בני אמר אלף חמשים ושנים 41 בני פשחור--
אלף מאתים ארבעים ושבעה 42 בני חרם
אלף שבעה עשר 43 הלויים בני ישוע לקדמיאל
לבני להודוה שבעים וארבעה 44 המשררים--
בני אסף מאה ארבעים ושמונה 45 השוערים בני
שלם בני אשר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא
בני שבי--מאה שלשים ושמונה 46 הנתינים בני
צחא בני חשפא בני טבעות 47 בני קירס בני
סיעא בני פדון 48 בני לבנה בני חגבא בני שלמי
49 בני חנן בני גדל בני גחור 50 בני ראיה בני
רצין בני נקודא 51 בני גזם בני עזא בני פסח 52
בני בסי בני מעונים בני נפושסים (נפישסים) בעריהם

8 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור 54 בני
בצלית בני מחידא בני חרשא 55 בני ברקוס
בני סיסרא בני תמח 56 בני נציה בני חטיפא
57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני ספרת בני
פרידא 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל 59 בני
שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים-- בני אמון
60 כל הנתינים--ובני עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים 61 ואלה העולים מתל מלח תל
חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית
אבתם וזרעם--אם מישראל הם 62 בני דליה
בני טוביה בני נקודא--שש מאות וארבעים
ושנים 63 ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ
בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשה ויקרא על שםם 64 אלה בקשו כתבם
המתיחשים--ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה 65
ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים--עד עמד הכהן לאורים ותמים 66 כל
הקהל כאחד--ארבע רבוא אלפים שלש מאות
וששים 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה--
שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם

המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל-- כתוב בו 6 אלה בני המדינה העלים משבי והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל-- כי באים להרנך ולילה באים להרנך 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבא אל ההיכל וחי לא אבוא 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני 14 וזכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול-- לחמשים ושנים יום 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו-- כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת 17 גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אנרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם 18 כי רבים ביהודה בעלי שבעה לו-- כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוהנן בנו-- לקח את בת משלם בן ברכיה 19 גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אנרות שלח טוביה ליראני

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים 2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה-- על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים 3 ויאמר (ואמר) להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים יניפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם-- איש במשמרו ואיש נגד ביתו 4 והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים 5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש

5 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים ² ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה ³ ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב ⁴ ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו ⁵ ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים ⁶ ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה ⁷ וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים (נשים) ואתן עליהם קהלה גדולה ⁸ ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר ⁹ ויאמר (ואמר) לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו ¹⁰ וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה ¹¹ השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם--ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם ¹² ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש--כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה ¹³ גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה ¹⁴ גם מיום אשר צוה אותי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה--אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי

¹⁵ והפחות הראשנים אשר לפני הכבדו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים--גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים ¹⁶ וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי--קבוצים שם על המלאכה ¹⁷ והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו--על שלחני ¹⁸ ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי--כי כבדה העבדה על העם הזה ¹⁹ זכרה לי אלהי לטובה--כל אשר עשיתי על העם הזה

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ--גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים ² וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה ³ ואשלחה עליהם מלאכים לאמר--מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם ⁴ וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה ⁵ וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית--את נערו ואגרת פתוחה בידו ⁶ כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך--כדברים האלה ⁷ וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו ⁸ ואשלחה אליו לאמר--לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם ⁹ כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן

המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו יומם ולילה מפניהם 10 ויאמר יהודה כשל כח פדיה בן פרעש 26 והנתינים--היו יושבים בעפל הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו 27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל 28 המלאכה 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים--איש לנגד ביתו 29 אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח 30 אחרי (אחריו) החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי--מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה--נגד נשכתו 31 אחרי (אחריו) החזיק מלכיה בן הצרפי--עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים את עצתם ונשוב (ונשב) כלנו אל החומה איש אל מלאכתו 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים--אחרי כל בית יהודה 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח 18 והבונים--איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי 19 ואמר אל החרים ואל הסנגים ואל יתר העם-- המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו 21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם-- איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה 23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי--אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות 3 וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים--אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם 4 שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה 5 ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים 6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם--כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם

אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה--עד כן לא הגדתי 17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה 18 ואניד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה 19 וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים-- העל המלך אתם מרדים 20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון--בירושלם

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן--המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל 2 ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי 3 ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו--ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהיו 4 ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוף ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא 5 ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעברת אדניהם 6 ואת שער הישנה החזיקו יידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו--ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריהיו 7 ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה--לכסא פחת עבר הנהר 8 על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה 9 ועל ידם החזיק רפיה

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה ² ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים--מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי-- ועל ירושלים ³ ויאמרו לי--הנשארים אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצתו באש ⁴ ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים ⁵ ואמר אנא יהוה אלהי השמים--האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהבו ולשמרי מצותיו ⁶ תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום וילילה-- על בני ישראל אשר עבדך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאו לך ואני ובית אבי חטאו ⁷ חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך ⁸ זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו--אני אפיץ אתכם בעמים ⁹ ושבתם אלי--ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים (והביאתים) אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם ¹⁰ והם עבדך ועמך--אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה ¹¹ אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך

2 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך--יין לפני ואשא את היין ואתנה למלך

ולא הייתי רע לפניו ² ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה--אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד ³ ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש ⁴ ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים ⁵ ואמר למלך--אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי--ואבנה ⁶ ויאמר לי המלך והשגל וישבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך--ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן ⁷ ואומר למלך--אם על המלך טוב אנרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה ⁸ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי ⁹ ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אנרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים ¹⁰ וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל ¹¹ ואבוא אל ירושלים ואהי שם ימים שלשה ¹² ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה ¹³ ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המפרוצים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש ¹⁴ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי ¹⁵ ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא--ואשוב ¹⁶ והסגנים לא ידעו

פתחיה יהודה ואליעזר 24 ומן המשררים
אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי 25
ומישראל--מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה
ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה 26 ומבני עילם--
מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירימות ואליה 27
ומבני זתוא--אליועני אלישיב מתניה וירמות
וזבד ועזיזא 28 ומבני בני--יהוחנן חנניה זבי
עתלי 29 ומבני בני--משלם מלוך ועדיה ישוב
ושאל ירמות (ורמות) 30 ומבני פחת מואב
עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי
ומנשה 31 ובני חרם--אליעזר ישיה מלכיה
שמעיה שמעון 32 בנימן מלוך שמריה 33 מבני
חשם--מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה
שמעי 34 מבני בני מעדי עמרם ואואל 35 בניה
בדיה כלוהי (כלוהו) 36 וניה מרמות אלישיב
37 מתניה מתני ויעשו (ויעשי) 38 ובני ובנוי
שמעי 39 ושלמיה ונתן ועדיה 40 מכנדבי ששי
שרי 41 עזראל ושלמיהו שמריה 42 שלום
אמריה יוסף 43 מבני נבו--יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו (ידי) ויואל בניה 44 כל אלה נשאי
(נשאו) נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו
בנים

לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתי 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני
 ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם 10 ועתה הגולה--להקבץ ירושלם 8 וכל אשר לא יבוא
 מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים--יחרם
 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר-- כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה 9 ויקבצו
 הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ גדה היא כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים
 בנדרת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוהו הוא חדש התשיעי--בעשרים בחדש וישבו כל
 מפה אל פה--בטמאתם 12 ועתה בנותיכם אל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר
 תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא ומהגשמים 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם
 תדרשו שלמם וטובתם עד עולם--למען תחזקו אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות--להוסיף
 ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם על אשמת ישראל 11 ועתה תנו תודה ליהוה
 עד עולם 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו אלהי אבותיכם--ועשו רצונו והבדלו מעמי
 הרעים ובאשמתינו הגדלה כי אתה אלהינו הארץ ומן הנשים הנכריות 12 ויענו כל הקהל
 חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת ויאמרו קול גדול כן כדברך (כדברך) עלינו
 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי לעשות 13 אבל העם רב והעת גשמים ואין כח
 התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא
 לאין שארית ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל לשנים--כי הרבינו לפשע בדבר הזה 14 יעמדו
 צדיק אתה--כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב
 לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני
 עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו עיר וממנו--עד לדבר הזה 15 אך יונתן בן עשהאל
 ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי
 הלוי עזרם 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם
 וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי
 לדריוש הדבר 17 ויכלו בכל--אנשים ההשיבו לדריוש הדבר 17 ויכלו בכל--אנשים ההשיבו
 נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון 18 נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון 18
 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות
 מבני ישוע בן יוצדק ואחיו--מעשיה ואליעזר מבני ישוע בן יוצדק ואחיו--מעשיה ואליעזר
 ויריב וגדליה 19 ויתנו ידם להוציא נשיהם ויריב וגדליה 19 ויתנו ידם להוציא נשיהם
 ואשמים איל צאן על אשמתם 20 ומבני אמר חנני ואשמים איל צאן על אשמתם 20 ומבני אמר חנני
 וזבדיה 21 ומבני חרם--מעשיה ואליה ושמעיה וזבדיה 21 ומבני חרם--מעשיה ואליה ושמעיה
 ויחזיה ועזיה 22 ומבני פשחור--אליועיני ויחזיה ועזיה 22 ומבני פשחור--אליועיני
 מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה 23 מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה 23
 ומן הלויים--יוזבד ושמעיה וקליה הוא קליטא ומן הלויים--יוזבד ושמעיה וקליה הוא קליטא

בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר 19 ואת חשביה--ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים--נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות 21 ואקרא שם צום על הנהר שהוא להתענות לפני אלהינו--לבקש ממנו דרך ישראל לנו ולטפנו ולכל רכושנו 22 כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים--

לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר--לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה 25 ואשקולה (ואשקלה) להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים--תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים--חמודת כזהב 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל-- בירושלם הלשכות בית יהוה 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים--להביא לירושלם לבית אלהינו 31 ונסעה מנהר שהוא בשנים עשר לחדש הראשון--ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבר בן ישוע ונועדיה בן בנוי--הלויים 34

9 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר--לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמרי 2 כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה--ראשונה 3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל--על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי--להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה--עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובכזה ובבשת פנים--כהיום הזה 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו--להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו 9 כי עבדים אנחנו--ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויש עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה

יעשתי שליח לבקרה על יהוד ולירושלם--
בדת אלהך די בידך ¹⁵ ולהיבלה כסף ודהב-
די מלכא ויעטויה התנדבו לאלה ישראל

די בירושלם משכנה ¹⁶ וכל כסף ודהב די
תהשכח בכל מדינת בבל--עם התנדבות עמא
וכהניא מתנדבין לבית אלהם די בירושלם ¹⁷
כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרבו המו-
על מדבחה די בית אלהם די בירושלם ¹⁸
ומה די עליך (עלך) ועל אחיך (אחך) ייטב
בשאר כספא ודהבה--למעבר כרעות אלהם
תעבדון ¹⁹ ומאניא די מתיבהין לך לפלחון בית
אלהך--השלם קדם אלה ירושלם ²⁰ ושאר
חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן--תנתן מן
בית גנזי מלכא ²¹ ומני אנה ארתחשסתא מלכא
שים טעם--לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל
די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה
שמיא--אספרנא יתעבר ²² עד כסף ככרין מאה
ועד חנטין כורין מאה ועד חמר בתין מאה ועד
בתין משח מאה ומלח די לא כתב ²³ כל די מן
טעם אלה שמיא יתעבר אדרודא לבית אלה
שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא
ובנוהי ²⁴ ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא
זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה--
מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם ²⁵
ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין
ודינין די להון דאנין (דינין) לכל עמא די
בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע
תהודעון ²⁶ וכל די לא להוא עבר דתא די
אלהך ודתא די מלכא--אספרנא דינה להוא
מתעבר מנה הן למות הן לשרשו (לשרשי)
הן לענש נכסין ולאסורין ²⁷ ברוך יהוה אלהי
אבתינו--אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את
בית יהוה אשר בירושלם ²⁸ ועלי הטת חסד

8 ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים
עמי במלכות ארתחשסתא המלך--מבבל ²
מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני
דויד חטוש ³ מבני שכניה מבני פרעש זכריה
ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים ⁴ מבני
פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים
הזכרים ⁵ מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש
מאות הזכרים ⁶ ומבני עדין עבר בן יונתן
ועמו חמשים הזכרים ⁷ ומבני עילם ישעיה בן
עתליה ועמו שבעים הזכרים ⁸ ומבני שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים ⁹
מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים
ושמנה עשר הזכרים ¹⁰ ומבני שלומית בן
יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים ¹¹ ומבני בבי
זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים ¹²
ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה
הזכרים ¹³ ומבני אדניקם אחרנים--ואלה
שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם ששים
הזכרים ¹⁴ ומבני בגוי עותי וזבוד (וזכור)
ועמו שבעים הזכרים ¹⁵ ואקבצם אל הנהר
הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה
בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם ¹⁶
ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאולנתן
וליריב ולאולנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם--
ראשים וליויריב ולאולנתן מבינים ¹⁷ ואוצאה
(ואצוה) אותם על אדו הראש בכספא המקום
ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו
הנתונים (הנתינים) בכספא המקום--להביא
לנו משרתים לבית אלהינו ¹⁸ ויביאו לנו כיד
אלהינו הטובה עלינו איש שכל--מבני מחלי

רחיקין הוון מן תמה 7 שבקו לעבירית בית
אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית
אלהא דך יבנון על אתרה 8 ומני שים טעם--
למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא
בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר
נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיחבא לגבריא
אלך די לא לבטלא 9 ומה חשתן ובני תורין
ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנשין מלך

חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא
מתיחב להם יום ביום--די לא שלו 10 די להון
מהקרין ניוחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי
מלכא ובנוהי 11 ומני שים טעם--די כל אנש
די יהשנא פתנמא דנה יתנסח אע מן ביתה
וזקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על
דנה 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל
מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית
אלהא דך--די בירושלם אנה דריוש שמת
טעם אספרנא יתעבד 13 אדין תתני פחת
עבר נהרה שתר בוזני--וכנותהון לקבל די
שלח דריוש מלכא כנמא--אספרנא עבדו 14
ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה
וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא
מלך פרס 15 ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה
לירח אדר--די היא שנת שת למלכות דריוש
מלכא 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנה--בחדוה
17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין
מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי
עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי
עשר--למנין שבטי ישראל 18 והקימו כהניא
בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבדות
אלהא די בירושלם ככתב ספר משה 19 ויעשו
בני הגולה את הפסח--בארבעה עשר לחדש

7 ואחר הדברים האלה במלכות
ארחתשסתא מלך פרס--עזרא בן שריה בן
עזריה בן חלקיה 2 בן שלום בן צדוק בן
אחיטוב 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות
4 בן זרחיה בן עזי בן בקי 5 בן אבישוע
בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש
6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר
בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן
לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו--כל בקשתו
7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים
והמשררים והשערים והנתינים--אל ירושלם
בשנת שבע לארתחשסתא המלך 8 ויבא
ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית
למלך 9 כי באחד לחדש הראשון--הוא יסד
המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו 10 כי עזרא
הכין לבבו לדרש את תורת יהוה ולעשת
וללמד בישראל חק ומשפט 11 וזה פרשגן
הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא
הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו--על
ישראל 12 ארתחשסתא--מלך מלכיא לעזרא
כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר--וכענת
13 מני שים טעם--די כל מתנדב במלכותי מן
עמא ישראל וכנהוהי ולויא למקד לירושלם
עמד יהך 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת

די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל 24 באדין נבוכדנצר מלך בבל כסדיא (כסדאה) וביתה בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס

5 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדויא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם--בשם אלה ישראל עליהון 2 באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון 3 בה זמנא אתה עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני--וכנותהון וכן אמרין להם--מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה 4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה 6 פרשנן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה--על דריוש מלכא 7 פתנמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בנוה לדריוש מלכא שלמא כלא 8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך--די נכתב שם גבריא די בראשיהם 11 וכנמא פתנמא התיבונא לממר אנחנא המו עברוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך

6 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די נזויא מהחתין תמא--בבבל 2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתא--מגלה חדה וכן כתיב בנוה דכרונה 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם-- בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין 4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא--מן בית מלכא תתיב 5 ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל ליהיב מן היכלא די בבל--הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה 15 ואמר לה--אלה (אל) מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה 16 אדין ששבצר דך אתא יחב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם 17 וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית נזויא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא

הלויים¹⁰ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלויים בני אסף במצלתים--להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל¹¹ ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב--כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה¹² ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו--זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול¹³ ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל² ויגשו אל זרבלל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם--כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולו) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה³ ויאמר להם זרבלל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל--לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס⁴ ויהי עם הארץ--מרפים ידי עם יהודה ומבלהים (ומבלהים) אותם לבנות⁵ וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם--כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס⁶ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו--כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם⁷ ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית⁸ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו אנרה חדה על ירושלם--לארתחששתא מלכא כנמא⁹ אדין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון--

ושבעה עשר 40 הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה 41 המשררים--בני אסף מאה עשרים ושמונה 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי--הכל מאה שלשים ותשעה 43 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות 44 בני קרס בני סיעהא בני פדון 45 בני לבנה בני חגבה בני עקוב 46 בני חגב בני שמלי (שלמי) בני חנן 47 בני גדל בני גחר בני ראיא 48 בני רצין בעריהם

3 וינע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם 2 ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים 3 ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל (ויעלו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב 4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו 5 ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד 7 ויתנו כסף--לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם 8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני--החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חננד בנייהם ואחיהם

שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בנוי--רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3 בני פרעש-- אלפים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים 5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב--אלפים שמנה מאות ושנים עשר 7 בני עילם--אלף מאתים חמשים וארבעה 8 בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה 9 בני זכי שבע מאות וששים 10 בני שש מאות ארבעים ושנים 11 בני שש מאות עשרים ושלשה 12 בני עזנר--אלף מאתים עשרים ושנים 13 בני אדניקים--שש מאות ששים וששה 14 בני בנוי אלפים חמשים וששה 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה 16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה 17 בני בציי שלש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה מאה ושנים עשר 19 בני חשם מאתים עשרים ושלשה 20 בני גבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמשים וששה 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה 24 בני עזמות ארבעים ושנים 25 בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה 26 בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים 28 אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה 29 בני נבו חמשים ושנים 30 בני מנביש מאה חמשים וששה 31 בני עילם אחר--אלף מאתים חמשים וארבעה 32 בני חרם שלש מאות ועשרים 33 בני לך חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה 35 בני סנאה--שלשת אלפים ושש מאות ושלשים 36 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף חמשים ושנים 38 בני פשחור--אלף מאתים ארבעים ושבעה 39 בני חרם אלף

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר 2 כה אמר כרש מלך פרס--כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה 3 מי בכס מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלהים אשר בירושלם 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גר שם--ינשאווהו אנשי מקומו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה--לבית האלהים אשר בירושלם 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם 6 וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות--לבד על כל התנדב 7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה 9 ואלה מספרם אנרטלי זהב שלשים אנרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זהב שלשים--כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה--מבבל לירושלם

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר (נבוכדנצר) מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו 2 אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה

בנו ישרוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים 27 ושניהם המלכים לבכם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד לו

28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבכו על ברית קדש ועשה ושב לארצו 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרונה 30 ובאו בו ציים כתיים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משמם 32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה--ימים 34 ובהכשלהם יעזרו עזר מעט ונלוז עליהם רבים בחלקלקות 35 ומן המשכילים יכשלו לצרופם בהם ולברר וללבן--עד עת קץ כי עוד למועד 36 ועשה כרצנו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה 37 ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל 38 ולאֵלה מעזים על כנו יכבד ולאֵלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה--ובחמדות 39 ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר (יכיר) ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר 40 ובעת קץ יתננח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו--אדום ומואב וראשית בני עמון 42 וישלה ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה 43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים--ולבים וכשים במצעדיו 44 ושמענות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה

הימין

12 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול

העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר 2 ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם 3 והמשכלים-- יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר--עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש--תכלינה כל אלה 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה--אדני מה אחרית אלה 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוף שמם-- ימים אלף מאתים ותשעים 12 אשרי המחכה ויגיע לימים--אלף שלש מאות שלשים וחמשה 13 ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ

אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון
 לימים 15 ובדברו עמי כדברים האלה--נתתי
 פני ארצה ונאלמתי 16 והנה כדמות בני אדם
 נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל
 העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי
 ולא עצרתי כח 17 והיך יוכל עבד אדני זה
 לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח
 ונשמה לא נשארה בי 18 ויסף ינגע בי כמראה
 אדם ויחזקני 19 ויאמר אל תירא איש חמדות
 שלום לך--חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי
 ואמרה ידבר אדני כי חזקתני 20 ויאמר הירעת
 למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר
 פרס ואני יוצא והנה שר יון בא 21 אבל אני
 לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק
 עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי--עמדו
 למחזיק ולמעוז לו 2 ועתה אמת אני לך הנה
 עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי
 יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר
 הכל את מלכות יון 3 ועמד מלך גבור ומשל
 ממשל רב ועשה כרצונו 4 וכעמדו תשבר
 מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא
 לאחריתו ולא כמשלו אשר משל--כי תנתש
 מלכותו ולאחרים מלבד אלה 5 ויחזק מלך
 הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב
 ממשלתו 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב
 תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא
 תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זרעו ותנתן היא
 ומביאה והילדה ומחזקה בעתים 7 ועמד
 מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז
 מלך הצפון ועשה בהם והחזיק 8 וגם אלהיהם
 עם נסכיחם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי-
 יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון

ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו ¹⁶ אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו ¹⁷ ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוני והאר פניך על מקדשך השמים--למען אדני ¹⁸ הטה אלהי אינך ושמע-פקחה (פקח) עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך--כי על רחמיו הרבים ¹⁹ אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי--כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ²⁰ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנוני לפני יהוה אלהי--על הר קדש אלהי ²¹ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב ²² ויבן וידבר עמי ויאמר--דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה ²³ בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להניד--כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה ²⁴ שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם (ולחתם) חטאות (חטאות) ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים ²⁵ ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נניד--שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים ²⁶ ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נניד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות ²⁷ והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטאשצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה ² בימים ההם--אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים ³ לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי--וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים ⁴ וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול--הוא חדקל ⁵ ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז ⁶ וגוייתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון ⁷ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא ⁸ ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח ⁹ ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה ¹⁰ והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי ¹¹ ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך--כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמו את הדבר הזה עמדתי מרעיד ¹² ויאמר אלי אל תירא דניאל--כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דברייך ואני באתי בדבריך ¹³ ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס ¹⁴ ובאתי להבינך את

מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל
הצבי 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה
מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם 11 ועד שר
הצבא הגדיל וממנו הרים (הורם) התמיד
והשלך מכון מקדשו 12 וצבא נתן על התמיד
בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה
13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד
קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד
והפשע שמם--תת וקדש וצבא מרמס 14 ויאמר
אלי--עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק
קדש 15 ויהי בראתי אני דניאל--את החזון
ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר
16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר
גבריאל הבן להלז את המראה 17 ויבא אצל
עמדי ובכאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי
הבן בן אדם כי לעת קץ החזון 18 ובדברו
עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי--ויעמידני
על עמדי 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר
יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ 20 האיל
אשר ראית בעל הקרנים--מלכי מדי ופרס 21
והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר
בין עיני הוא המלך הראשון 22 והנשברת--
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי
יעמדנה ולא בכחו 23 ובאחרית מלכותם
כהתם הפשעים--יעמד מלך עז פנים ומבין
חידות 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית
והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים 25
ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל
ובשלוח ישחית רבים ועל שר שרים יעמד
ובאפס יד ישבר 26 ומראה הערב והבקר אשר
נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים
רבים 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים
ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על
המראה ואין מבין

נקא כרסיה שבבין די נור גלגלוהי גור דלק 10 -מגה מלכותא עשרה מלכין יקמוזן ואחרן
 נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמיה ותלתה
 (אלפין) ישמשונה ורבו רבון (רבבון) קדמוהי מלכין יהשפל 25 ומלין לצד עליא (עלאה)
 יקמוזן דינא יתב וספרין פתיחו 11 חזה הוית-- ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה
 באדין מן קל מליא רברכתא די קרנא ממללה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדין ופלג
 חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה עדן 26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה
 ויהיבת ליקדת אשא 12 ושאר חיותא העדין ולהובדה עד סופא 27 ומלכותא ושלטנא
 שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת
 ועדן 13 חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל
 שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה שלטניא לה יפלחון וישתמעון 28 עד כה סופא
 וקדמוהי הקרבוהי 14 ולה יהב שלטן ויקר די מלתא אנה דינאל שניא רעיוני יבהלני וזיוי
 ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת
 שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל 15 אתכרית רוחי אנה דינאל בנו
 דנה וחזוי ראשי יבהלני 16 קרבת על חד מן קאמיא ויצבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי
 ופשר מליא יהודעני 17 אלין חיותא רברכתא די אנין ארבע--ארבעה מלכין יקמוזן מן ארעא
 18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא 19 אדין
 צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון (כלהון) דחילה יתירה שניה
 (שנה) די פרזל וטפריה (וטפריה) די נחש אכלה מרקה ושאר אברגליה (ברגליה) רפסה
 20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחר די סלקת ונפלו (ונפלה) מן קדמיה (קדמה)
 תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבון וחזוה רב מן חברתה 21 חזה הוית--וקרנא דכן
 עבדא קרב עם קדישי ויכלה להון 22 עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין
 וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין 23 כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיה (רביעאה)
 תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה 24 וקרניא עשר-

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך--
 חזון נראה אלי אני דינאל אחרי הנראה אלי
 בתחלה 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני
 בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה
 בחזון ואני הייתי על אוכל אולי 3 ואשא עיני
 ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו
 קרנים והקרנים נבהות והאחת נבהה מן השנית
 והנבהה עלה באחרנה 4 ראיתי את האיל מגנח
 ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו
 ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל 5 ואני
 הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב
 על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר--קרן
 חזות בין עיניו 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים
 אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת
 כחו 7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר
 אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא
 היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה
 וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו 8 וצפיר
 העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן
 הגדלה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע
 רוחות השמים 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת

אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה 14 אדין מלכא כדי מלתא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה 15 באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה 16

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחו לימא רבא 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא 4 קדמיתא כאריה וגפיין די נשר לה חזה הוית עד די מרישו גפיה (גפה) ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפיין ארבע די עוף על גביה (גבה) וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה 7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעה (רביעאה) דחילה ואימתי ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארבעה ברנליה (ברנלה) רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה (קדמה) וקרנין עשר לה 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון (ביניהן) ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו (אתעקרה) מן קדמיה (קדמה) ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר

כל-עממא אמיא ולשניא הוו זאעין (זיעין) חד מנהון די להון אחשרפניא אלין יהבין
 ודחלין מן קדמוהי די הוא צבא הוה קטל ודי להון טעמא ומלכא לא להווא נזק 3 אדין דניאל
 הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשרפניא
 הוא צבא הוא משפל 20 וכדי רם לבבה ורוחה כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית
 תקפת להזודה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה להקמותה על כל מלכותא 4 אדין סרכיא
 העדיו מנה 21 ומן בני אנשא טריד ולבבה עם ואחשרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל-
 חיותא שוי (שיו) ועם ערדיא מדרה עשבא -מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין
 כתורין יטעמונה ומטל שמיא נשמה יצטבע עד להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו
 די ידע די שליט אלהא עליא (עלאה) במלכות ושחיתה לא השתכחת עלוהי 5 אדין גבריא
 אנשא ולמן די יצבא יהקים עליה (עלה) 22 אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל
 ואנתה (ואנת) ברה בלשאצר לא השפלת עלא להן השכחנא עלוהי בדת אלהה 6 אדין
 לבבך כל קבל די כל דנה ידעת 23 ועל סרכיא ואחשרפניא אלן הרגשו על מלכא
 מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי 7
 קדמיך (קדמך) ואנתה (ואנת) ורברבניך אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשרפניא
 (ורברבנד) שגלתך ולחנתך חמרא שתין הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה
 בהון ולאליהי כספא ודהבא נחשא פרזולא אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה ואנש
 אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין עד יומין תלתין להן מנך מלכא--יתרמא לגב
 שבחת ולאליהא די נשמתיך בידה וכל ארחתיך אריותא 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם
 לה--לא הדרת 24 באדין מן קדמוהי שליח כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא
 פסא די ידא וכתבא דנה רשים 25 ודנה כתבא תעדא 9 כל קבל דנה--מלכא דריוש רשם
 די רשים מנא מנא תקל ופרסין 26 דנה פשר כתבא ואסרא 10 ודניאל כדי ידע די רשים
 מלתא מנא--מנה אלהא מלכותך והשלמה 27 כתבא על לבייתה וכיון פתיחן לה בעלייתה
 תקל--תקילת במאזניא והשתכחת חסיר 28 נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך
 פרס--פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס 29 על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל
 באדין אמר בלשאצר והלבשו לדניאל ארגונא קבל די הוא עבד מן קדמת דנה 11 אדין
 והמנוכא (והמניכא) די דהבא על צוארה גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל--בעה
 והכרוזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא ומתחנן קדם אלהה 12 באדין קרבו ואמרין
 30 בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא קדם מלכא על אסר מלכא--הלא אסר רשמת
 (כשדאה) 31 ודריוש מדיא (מדאה) קבל די כל אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד
 מלכותא--כבר שנין שתין ותרתין יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב
 אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס--די לא תעדא 13 באדין ענו ואמרין
 קדם מלכא--די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך (עלך) מלכא טעם ועל

עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין במלכותא ישלט 8 אדין עללין (עלין) כל 34 ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא (ולעלאה) (ופשרה) להודעה למלכא 9 אדין מלכא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה בלשאצר שניא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר 35 וכל דארי ורברבנוהי משתבשין 10 מלכתא--לקבל מלי (דירי) ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת (עלת) בחיל שמיא ודארי (ודירי) ארעא ולא איתי ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי--אל די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת 36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וזיוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי 37 כען אנה נבכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעברוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה 4 אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא--אעא ואבנא 5 בה שעתה נפקו (נפקה) אצבען די יד אנש וכתבן לקבל גברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כתבה 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונגה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא (כשדיא) וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמנוכא (והמניכא) די דהבא על צוארה ותלתי

אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר לשמיא וחזותה לכל ארעא 21 ועפיה שפיר
כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור
קדמוהי אמרת 9 בלטשאצר רב חרטמאי--די חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא 22
אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בכך וכל רזי אנתה (אנת) הוא מלכא די רבית (רבית)
לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר 10 ותקפת ורביתך רבת ומטת לשמיא ושלטנך
וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית--ואלו אילן לסוף ארעא 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת
בנו ארעא ורומה שניא 11 רבה אילנא ותקף מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר
ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש
12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות
תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי
(ידרון) צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא 24 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא (עלאה)
13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו היא די מטת על מראי מלכא 25 ולך טרדין
עיר וקדיש מן שמיא נחת 14 קרא בחיל וכן מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא
אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה כתורין לך יטעמוון ומטל שמיא לך מצבעין
ובדרו אנבה תנדר חיותא מן תחתוהי וצפריא ושבעה עדנין יחלפון עליך (עלך) עד די
מן ענפוהי 15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו תנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנשא
ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל ולמן די יצבא יתננה 26 ודי אמרו למשבק עקר
שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימא--מן די
16 לבבה מן אנושא (אנשא) ישנון ולבב חיוה תנדע די שלטן שמיא 27 להן מלכא מלכי ישפר
יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי 17 עליך (עלך) וחטיך (וחטאך) בצדקה פרק
בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא ועויתך במחן ענין הן תהוה ארכה לשלותך
עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא 29 לקצת
(עלאה) במלכות אנושא (אנשא) ולמן די ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל
יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה (עלה) מהלך הוה 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא
18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף
ואנתה (ואנת) בלטשאצר פשרא אמר כל חסני וליקר הדרי 31 עוד מלתא בפם מלכא--
קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא
להודעותני ואנתה (ואנת) כהל די רוח אלהין מלכותא עדת מנך 32 ומן אנשא לך טרדין ועם
קדישין בכך 19 אדין דניאל די שמה בלטשאצר חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמוון
אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה ושבעה עדנין יחלפון עליך (עלך) עד די
מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל תנדע די שליט עליא (עלאה) במלכות אנשא
יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא ולמן די יצבא יתננה 33 בה שעתא מלתא
לשנאיך (לשנאך) ופשרה לעריך (לעריך) ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא
20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע--

היתיו קדם מלכא 14 ענה נבוכדנצר ואמר ורוה די רביעיא (רביעאה) דמה לבר אלהין להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין 15 כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו--מן גוא שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתא תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבכון מן ידי 16 ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר--לא חשחין אנחנא על דנה פתנם להתבותך 17 הן איתי אלהא די אנחנא פלחין--יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב 18 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהך) לא איתינא (איתנא) פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד 19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו (אשתני) על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה 20 ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין (דירין) בכל ארעא--שלמכון ישנא 2 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא (עלאה)--שפר קדמי להחוייה 3 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי 5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בכל די פשר חלמא יהודענני 7 באדין עללין (עלין) חרטמיא אשפיא כשדיא (כשדאי) וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי 8 ועד

ארעא (ארע) מנך ומלכו תליתיא (תליתאה) בבקעת דורא במדינת בבל 2 ונבוכדנצר אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא 40 ומלכו מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא רביעיה (רביעאה) תהוא תקיפה כפרזלא כל ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא קבל די פרזלא מהרק וחשל כלא וכפרזלא די וכל שלטני מדינתא--למתא לחנכת צלמא די מרעע כל אלן תרק ותרע 41 ודי חזיתה רגליא הקים נבוכדנצר מלכא 3 באדין מתכנשין ואצבעתא מנהון (מנהן) חסף די פחר ומנהון אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא (ומנהן) פרזל--מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת די פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין מערב בחסף טינא 42 ואצבעת רגליא מנהון (וקימין) לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר (מנהן) פרזל ומנהון (ומנהן) חסף--מן קצת 4 וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה 43 אמיא ולשניא 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא די (ודי) חזית פרזלא מערב בחסף טינא-- משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין סומפניא וכל זני זמרא--תפלון ותסגדון לצלם דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא 6 ומן די חספא 44 וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה לא יפל ויסגד--בה שעתא יתרמא לגוא אתון שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה נורא יקדתא 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי לעם אחרן לא תשתבק תרק ותסיף כל אלין שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס מלכותא והיא תקום לעלמיא 45 כל קבל די (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זמרא--נפלין חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא והדקת פרזלא נחשא חספא חספא ודהבא-- די הקים נבוכדנצר מלכא 8 כל קבל דנה אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה 46 באדין די יהודיא 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל מלכא לעלמין חיי 10 אנתה (אנת) מלכא סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה 47 ענה שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא משרקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין אלה אלהין ומרא מלכין--וגלה רזין די יכלת וסיפניה (וסופניה) וכל זני זמרא--יפל ויסגד למגלא רזא דנה 48 אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שניאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין--על כל חכימי בבל 49 די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מישך ועבד נגו--גבריא אלך לא שמו עליך מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהך) לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין 13 בתרע מלכא

3

נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה

10 ענו כשדיא (כשדאי) קדם מלכא ואמרין-- אחוא 25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל
 לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן
 להחוייה כל קבל די כל מלך רב ושליט בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע 26
 מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר
 11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא האיתיך (האיתך) כהל להודעתני חלמא די
 איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין--די חזית--ופשרה 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר
 מדרהון עם בשרא לא איתוהי 12 כל קבל דנה- רוא די מלכא שאל--לא חכימין אשפין חרטמין
 -מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה לכל גזרין יכלין להחוייה למלכא 28 ברם איתי אלה
 חכימי בבל 13 ודתא נפקת וחכימא מתקטלין בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה
 ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה 14 באדין די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך
 דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די על משכבך דנה הוא 29 אנתה (אנת) מלכא
 מלכא--די נפק לקטלה לחכימי בבל 15 ענה רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי
 ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא 30 ואנה לא
 מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי
 אריוך לדניאל 16 ודניאל על ובעה מן מלכא לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון
 די זמן ינתן לה ופשרא להחוייה למלכא 17 אדין ורעיוני לבכך תנדע 31 אנתה (אנת) מלכא
 דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חזה הוית ואלו צלם חד שניא--צלמא דכן רב
 חברוהי מלתא הודע 18 ורחמין למבעא מן וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל 32 הוא
 קדם אלה שמיא על רזא דנה--די לא יהובדון צלמא ראשה די דהב טב חרוהי ודרעוהי
 דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל 19 די כסף מעוהי וירכתה די נחש 33 שקוהי די
 אדין לדניאל בחזוא די ליליא--רזא גלי אדין פרזל רגלוהי--מנהון (מנהן) די פרזל ומנהון
 דניאל ברך לאלה שמיא 20 ענה דניאל ואמר- (ומנהן) די חסף 34 חזה הוית עד די התנורת
 -להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי
 עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא 21 והוא די פרזלא וחספא והדקת המון 35 באדין דקן
 מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והווי
 מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי כעור מן אדרי קיש ונשא המון רוחא וכל אתר
 בינה 22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות
 בחשוכא ונהירא (ונהורא) עמה שרא 23 לך לטור רב--ומלאת כל ארעא 36 דנה חלמא
 אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא ופשרה נאמר קדם מלכא 37 אנתה (אנת)
 וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא
 מנך די מלת מלכא הודעתנא 24 כל קבל דנה חסנא ותקפא ויקרא יהב לך 38 ובכל די דארין
 דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה (דירין) בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב
 לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל בידך והשלטך בכלהון אנתה (אנת) הוא
 אל תהובד--העלני קדם מלכא ופשרא למלכא ראשה די דהבא 39 ובתרך תקום מלכו אחרי-

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה--
 בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלים ויצר
 עליה² ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה
 ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער
 בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו
³ ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא
 מבני ישראל ומזרע המלוכה--ומן הפרתמים
⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה
 ומשכלים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע
 ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם
 ספר ולשון כשדים ⁵ וימן להם המלך דבר
 יום ביומו מפת בן המלך וימין משתיו ולגדלם
 שנים שלוש ומקצתם--יעמדו לפני המלך ⁶
 ויהי בהם מבני יהודה--דניאל חנניה מישאל
 ועזריה ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות וישם
 לדניאל בלשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל
 מישך ולעזריה עבד נגו ⁸ וישם דניאל על לבו
 אשר לא יתגאל בפת בן המלך וביין משתיו
 ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל ⁹ ויתן
 האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר
 הסריסים ¹⁰ ויאמר שר הסריסים לדניאל--ירא
 אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת
 משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים
 מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי
 למלך ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר--אשר מנה
 שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה
¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו
 מן הזרעים ונאכלה--ומים ונשתה ¹³ ויראו
 לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את
 פת בן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך
¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה
¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב

ובריאיו בשר מן כל הילדים--האכלים את פת
 בן המלך ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פת בנם ויין
 משתיהם ונתן להם זרענים ¹⁷ והילדים האלה
 ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל
 ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות
¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם
 ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר ¹⁹ וידבר
 אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה
 מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך ²⁰ וכל
 דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך--
 וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים
 אשר בכל מלכותו ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת
 לכורש המלך

2 ובשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם
 נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה
 עליו ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים
 ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך
 חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך ³ ויאמר
 להם המלך חלום חלומתי ותפעם רוחי לדעת
 את החלום ⁴ וידברו הכשדים למלך ארמית
 מלכא לעלמין חיי--אמר חלמא לעבדיך
 (לעבדיך) ופשרא נחוא ⁵ ענה מלכא ואמר
 לכשדיא (לכשדאי) מלתה מני אזדא הן לא
 תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון
 ובתיכון נולי יתשמון ⁶ והן חלמא ופשרה
 תהחון מתנן ונבזבה ויקר שניא תקבלון מן
 קדמי להן חלמא ופשרה החוני ⁷ ענו תנינות
 ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה
 נהחוח ⁸ ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע אנה די
 עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא
 מני מלתא ⁹ די הן חלמא לא תהודענני חדה
 היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון
 (הזדמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא
 להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני

טוב לעשות אותם ימי משה ושמוחה ומשלח אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו--
מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים 23 וקבל דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם 24 כי המן בן המדתא
האגני צרר כל היהודים--חשב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם
25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ 26 על כן
קראו לימים האלה פורים על שם הפור--
על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על ככה ומה הגיע אליהם 27 קימו וקבל
(וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
הנלוים עליהם ולא יעבור--להיות עשים את
שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה
ושנה 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם 29 ותכתב
אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי--
את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת--
השנית 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות אחשורוש
דברי שלום ואמת 31 לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם
ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם 32 ומאמר
אסתר--קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשרש (אחשורש) מס על
הארץ ואיי הים 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך--הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
מדי ופרס 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך

אחשורוש--בשלושה עשר לחדש שנים עשר ויזתא 10 עשרת בני המן בן המדתא צרר הוא חדש אדר 13 פתשגן הכתב להנתן דת היהודים--הרגו ובכזה--לא שלחו את ידם בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות 11 ביום ההוא בא מספר ההרונים בשושן היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הבירה--לפני המלך 12 ויאמר המלך לאסתר הזה להגמם מאיביהם 14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועשרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מניע שמחה וששן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייהדים--כי נפל פחד היהודים עליהם

ידם 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובכזה--לא שלחו את ידם 17 ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה 18 והיהודיים (והיהודים) אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה 19 על כן היהודים הפרוזים (הפרזים) הישבים בערי הפרוזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו 20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש--הקרובים והרחוקים 21 לקים עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה 22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים את היהודים כי נפל מרדכי עליהם 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול 5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרגו ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד--חמש מאות איש 7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא 9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארידי ואת

14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר

7 ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר המלכה 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין--מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש 3 ותען אסתר המלכה ותאמר--אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב נתת לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי--כי אין הצר שוה בנזק המלך 5 ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן 6 ותאמר אסתר--איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה 7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה--כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך 8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן חפו 9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן--גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים (היהודים) ומרדכי בא לפני המלך--כי הגידה אסתר מה הוא לה 2 ויסר המלך את טבעתו

המלכות נכח פתח הבית 2 ויהי כראות המלך 6 בלילה. ההוא נדרה שנת המלך ויאמר
 את אסתר המלכה עמדת בחצר--נשאה חן להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו
 בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ונקראים לפני המלך 2 וימצא כתוב אשר הגיד
 אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט מרדכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך--
 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה -משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
 בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך 4 ותאמר אחשוורוש 3 ויאמר המלך--מה נעשה יקר
 אסתר אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן ונגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך
 היום אל המשתה אשר עשיתי לו 5 ויאמר משרתיו לא נעשה עמו דבר 4 ויאמר המלך מי
 המלך--מהרו את המן לעשות את דבר אסתר בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה
 ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר
 אסתר 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין הכין לו 5 ויאמרו נערי המלך אליו--הנה המן
 מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי עמד בחצר ויאמר המלך יבוא 6 ויבוא המן
 המלכות ותעש 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך
 ובקשתי 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך
 על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את לעשות יקר יותר ממני 7 ויאמר המן אל המלך
 בקשתי--יבוא המלך והמן אל המשתה אשר איש אשר המלך חפץ ביקרו 8 ויבאו לבוש
 אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך 9 ויצא מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב
 המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו 9
 את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו- ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך
 -וימלא המן על מרדכי חמה 10 ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת
 זרש אשתו 11 ויספר להם המן את כבוד עשרו וקרוא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך
 ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר חפץ ביקרו 10 ויאמר המלך להמן מהר קח
 נשאו על השרים ועבדי המלך 12 ויאמר המן-- את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה
 אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל
 המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר תפל דבר מכל אשר דברת 11 ויקח המן את
 אני קרוא לה עם המלך 13 וכל זה איננו שוה הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
 לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי- ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
 -יושב בשער המלך 14 ותאמר לו זרש אשתו אשר המלך חפץ ביקרו 12 וישב מרדכי אל
 וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי
 אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם ראש 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו
 המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש
 המן ויעש העץ אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות
 לנפל לפניו לא תוכל לו--כי נפול תפול לפניו

העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם⁹ אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגני--צרר היהודים¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך¹² ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מגער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזז¹⁴ פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים--להיות עתדים ליום הזה¹⁵ הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשנות והעיר שושן נבוכה

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים⁴

ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח

מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי מלך יהודה--אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל 18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו- 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו--כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת 8 ויהי בהשמע דבר המלך ורתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הני שמר הנשים 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים 10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד 11 ובכל יום ויום--מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים 13 ובזה הנערה באה אל המלך--את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשנו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם 15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר-- כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת--בשנת שבע למלכותו 17 ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות

3 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי--וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו 2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן--כי כן צוה לו המלך ומרדכי--לא יכרע ולא ישתחוה 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך 4 ויהי באמרם (כאמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי--כי הגיד להם אשר הוא יהודי 5 וירא המן--כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה 6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו--כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש--עם מרדכי 7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר--הוא חדש אדר 8 ויאמר המן למלך אחשורוש--ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין

מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ¹⁶ ויאמר ממוכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על המלך לברו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפני--ולא באה ¹⁸ והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ²⁰ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן--למגדול ועד קטן ²¹ ויישב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך--אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש--זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ² ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הנא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרקהן ⁴ והנערה אשר תיטב בעיני המלך--תמלך תחת ושתי ויישב הדבר בעיני המלך ויעש כן ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש--איש ימיני ⁶ אשר הגלה

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהרו ועד כוש--שבע ועשרים ומאה מדינה ² בימים ההם--כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה ³ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות--לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה--שבעת ימים בחצר גנת המלך ⁶ חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש--ודר וסחרת ⁷ והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיר המלך ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו--לעשות כרצון איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים--בית המלכות אשר למלך אחשורוש ¹⁰ ביום השביעי כטוב לב המלך ביון--אמר למהומן בזאת חרבונא בנתא ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש ¹¹ להביא את ושתי המלכה לפני המלך--בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות ¹⁵ כדת

(ואנחנו) עונתיהם סבלנו 8 עבדים משלו בנו
פרק אין מידם 9 בנפשנו נביא לחמנו מפני
חרב המדבר 10 עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב 11 נשים בציון ענו בתלת בערי
יהודה 12 שרים בידם נתלו פני זקנים לא
נהדרו 13 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
כשלו 14 זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם
15 שבת משוב לבנו נהפך לאבל מחלנו 16
נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו 17 על
זה היה דוה לבנו--על אלה חשכו עינינו 18 על
הר ציון ששמים שועלים הלכו בו 19 אתה יהוה
לעולם תשב כסאך לדור ודור 20 למה לנצח
תשכחנו תעזבנו לארך ימים 21 השיבנו יהוה
אליך ונשוב (ונשובה) חדש ימינו כקדם 22 כי
אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד

נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה 41 עצם מפנינים ספיר גזרתם 8 חשך משחור
 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים 42 נחנו תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם
 פשענו ומרינו אתה לא סלחת 43 סכותה באף יבש היה כעץ 9 טובים היו חללי חרב מחללי
 ותרדפנו הרגת לא חמלת 44 סכותה בענן לך רעב שהם יזבו מדקרים מתנובת שדי 10 ידי
 מעבור תפלה 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב נשים רחמניות--בשלו ילדיהן היו לברות למו
 העמים 46 פצו עלינו פיהם כל איבינו 47 פחד בשבר בת עמי 11 כלה יהוה את חמתו שפך
 ופחת היה לנו השאת והשבר 48 פלגי מים חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסרתיה 12
 תרד עיני על שבר בת עמי 49 עיני נגרה ולא לא האמינו מלכי ארץ וכל (כל) ישבי תבל
 תדמה מאין הפנות 50 עד ישקיף וירא יהוה כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם 13 מחטאות
 משמים 51 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי נביאה עונת כהניה השפכים בקרבה דם
 52 צוד צדוני כצפור איבי חנם 53 צמתו בכור צדיקים 14 נעו עורים בחוצות ננאלו בדם בלא
 חיי וידו אבן בי 54 צפו מים על ראשי אמרתי יוכלו יגעו בלבשיהם 15 סורו טמא קראו למו
 נזרת 55 קראתי שמך יהוה מבור תחתיות 56 סורו סורו אל תנעו--כי נצו גם נעו אמרו בנוים
 קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי לא יוספו לגור 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף
 57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא 58 להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים (וזקנים)
 רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי 59 ראיתה יהוה לא חננו 17 עודינה (עודינו) תכלינה עינינו אל
 עותתי שפטה משפטי 60 ראיתה כל נקמתם-- עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע 18
 כל מחשבתם לי 61 שמעת חרפתם יהוה כל צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו
 מחשבתם עלי 62 שפתי קמי והגיונם עלי כל ימינו כי בא קצנו 19 קלים היו רדפינו מנשרי
 היום 63 שבתם וקמתם הביטה אני מננינתם 64 שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו 20
 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם 65 תתן רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
 להם מנגת לב תאלתך להם 66 תרדף באף אמרנו בצלו נחיה בנוים 21 שישי ושמוחי בת
 ותשמידם מתחת שמי יהוה אדום יושבתי (יושבת) בארץ עוץ גם עליך

4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות 2 בני
 ציון היקרים המסלאים בפז--איכה נחשבו גלה על חטאתיך

5 זכר יהוה מה היה לנו הביט (הביטה) לנבלי חרש מעשה ידי יוצר 3 גם תנין (תנים)
 חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי וראה את חרפתנו 2 נחלתנו נהפכה לזרים
 ענים (כיענים) במדבר 4 דבק לשון יונק אל בתינו לנכרים 3 יתומים היינו אין (ואין) אב
 חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם אמתינו כאלמנות 4 מימינו בכסף שתינו עצינו
 5 האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים במחיר יבאו 5 על צוארנו נרדפנו יגענו לא
 עלי תולע חבקו אשפתות 6 ויגדל עון בת עמי (ולא) הונח לנו 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע
 מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה לחם 7 אבתינו חטאו אינם (ואינם) אנחנו
 ידים 7 זכר נזיריה משלג צחו מחלב אדמו

בת ציון--נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל
 חל וחומה יחדו אמללו 9 טבעו בארץ שעריה
 אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בניים אין
 תורה--גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה 10
 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון--העלו עפר על
 ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת
 ירושלים 11 כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי--
 נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף
 עולל ויונק ברחבות קריה 12 לאמתם יאמרו
 איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר--
 בהשתפך נפשם אל חיק אמתם 13 מה אעידך
 מה אדמה לך הבת ירושלים--מה אשוה לך
 ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך
 מי ירפא לך 14 נביאיך חזו לך שוא ותפל
 ולא גלו על עונך להשיב שביתך (שבותך)
 ויחזו לך משאות שוא ומדוחים 15 ספקו עליך
 כפים כל עברי דרך--שרקו וינעו ראשם על
 בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי-
 ממוש לכל הארץ 16 פצו עליך פיהם כל
 איביך--שרקו ויחקרו שן אמרו בלענו אך
 זה היום שקוינהו מצאנו ראינו 17 עשה יהוה
 אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם--
 הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
 צריך 18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון
 הורידו כנחל דמעה יומם ולילה--אל תתני
 פוגת לך אל תדם בת עינך 19 קומי רני בליל
 (בלילה) לראש אשמרות--שפכי כמים לבך
 נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך-
 העשופים ברעב בראש כל חוצות 20 ראה
 יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה
 נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש
 אדני כהן ונביא 21 שכבו לארץ חוצות נער
 וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום
 אפך טבחת לא חמלת 22 תקרא כיום מועד

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו 2 אותי
 נהג וילך חשך ולא אור 3 אך בי ישב יהפך
 ידו כל היום 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי
 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה 6 במחשכים
 הושיבני כמתי עולם 7 גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי 8 גם כי אזעק ואשוע שתם
 תפלתי 9 גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה 10
 דב ארב הוא לי אריה (ארי) במסתרים 11
 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם 12 דרך קשתו
 ויצביני כמטרא לחץ 13 הביא בכליתי בני
 אשפתו 14 הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל
 היום 15 השביעני במרורים הרוני לענה 16
 ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר 17 ותזנח
 משלום נפשי נשיתי טובה 18 ואמר אבד נצחי
 ותוחלתי מיהוה 19 זכר עניי ומרודי לענה
 וראש 20 זכור תזכור ותשיח (ותשוח) עלי
 נפשי 21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל 22
 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו 23
 חדשים לבקרים רבה אמונתך 24 חלקי יהוה
 אמרה נפשי על כן אוחיל לו 25 טוב יהוה לקונו
 לנפש תדרשנו 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת
 יהוה 27 טוב לגבר כי ישא על בנעוריו 28 ישב
 בדר וידם כי נטל עליו 29 יתן בעפר פיהו אולי
 יש תקוה 30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה
 31 כי לא יזנח לעולם אדני 32 כי אם הונגה
 ורחם כרב חסדיו 33 כי לא ענה מלבו ויגה
 בני איש 34 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ
 35 להטות משפט גבר נגד פני עליון 36 לעות
 אדם בריבו אדני לא ראה 37 מי זה אמר ותהי
 אדני לא צוה 38 מפי עליון לא תצא הרעות
 והשוב 39 מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו 40

בידי לא אוכל קום ¹⁵ סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה ¹⁶ על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים--כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב ¹⁷ פרשה ציון ביריה אין מנחם לה--צוה יהוה ליעקב סביבו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים (העמים) וראו מכאבי--בתולתי ובחורי הלכו בשבי ¹⁹ קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו--גהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי--כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמני ²² תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי

2 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון--השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הודם רגליו ביום אפו ² בלע אדני לא (ולא) חמל את כל נאות יעקב--הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה ³ גרע בחרי אף כל קרן ישראל--השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב ⁴ דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו ⁵ היה אדני כאויב בלע ישראל--בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה ⁶ ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכחן ⁷ זנח אדני מזבחו נאר מקדשו--הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד ⁸ חשב יהוה להשחית חומת

1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם--היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות--היתה למס ² בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה--אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בנדרו בה היו לה לאיבים ³ גלתה יהודה מעני ומרב עבדה--היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים ⁴ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד--כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה ⁵ היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר ⁶ ויצא מן בת (מבת) ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף ⁷ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה--כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה--ראוה צרים שחקו על משבתה ⁸ חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור ⁹ טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב ¹⁰ ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה--אשר צויתה לא יבאו בקהל לך ¹¹ כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם (מחמדיהם) באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה ¹² לוא אליכם כל עברי דרך--הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו ¹³ ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור--נתנני שממה כל היום דוה ¹⁴ נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי--הכשיל כחי נתנני אדני

נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
ישבו 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים
כעבדים על הארץ 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ
גדר ישכנו נחש 9 מסיע אבנים יעצב בהם
בוקע עצים יסכן כם 10 אם קהה הברזל והוא
לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר
חכמה 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון

לבעל הלשון 12 דברי פי חכם חן ושפתות
כסיל תבלענו 13 תחלת דברי פיהו סכלות
ואחרית פיהו הוללות רעה 14 והסכל ירבה
דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה
מאחריו מי יגיד לו 15 עמל הכסילים תיגענו--
אשר לא ידע ללכת אל עיר 16 אי לך ארץ
שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו 17 אשריך
ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו
בנבורה ולא בשתי 18 בעצלותים ימך המקרה
ובשפלות ידים ידלף הבית 19 לשחוק עשים
לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל 20
גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך
אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את
הקול ובעל הכנפים (כנפים) יגיד דבר

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב
הימים תמצאנו 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה
כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ 3 אם
ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול
עץ בדרום ואם בצפון--מקום שיפול העץ שם
יהוא 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא
יקצור 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח
כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את
מעשה האלהים אשר יעשה את הכל 6 בבקר
זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך כי אינך
יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד
טובים 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות
במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

רע 12 אשר חטא עשה רע מאת--ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל--אשר איננו ירא מלפני אלהים 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמניע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל 15 ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים-- תחת השמש 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה--שגה בעיניו איננו ראה 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם-- הכל לפניהם 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא--הנשבע כאשר שבועה ירא 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש--כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים 4 כי מי אשר יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שחר--כי נשכח זכרם 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו 3 וגם בדרך כשהסכל (כשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים 5 יש רעה ראיתי תחת השמש--כשגנה שיצא מלפני השליט 6

עם שהתקיף (שתקיף) ממנו 11 כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי (אתה) קללת אחרים 23 כל זה נסיתי בחכמה הבלו--ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו 3 טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב לב 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה 5 טוב לשמע גערת חכם--מאיש שמע שיר כסילים 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל 7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה

8 רוח 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח 10 אל תאמר מה היה--שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה 11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה 15 את הכל ראיתי בימי הבל י ש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם 19 החכמה תעז לחכם--מעשרה שליטים אשר היו בעיר 20 כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחטא 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל

תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה--אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי--ואשה בכל אלה לא מצאתי 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים

את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו 11 גם אם ישכבו שנים וחסם להם ולאחד איך ראייתו תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו יחס 12 ואם יתקפו האחד--השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק 13 טוב ילד מסכן וחכם--ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד 14 כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש 15 ראייתו את כל החיים המהלכים תחת השמש--עם הילד השני אשר יעמד תחתיו 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם--גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח

5 שמר רגליך (רגלך) כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע 2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר--לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים 3 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים 4 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו--כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם 5 טוב אשר לא תדר--משתדור ולא תשלם 6 אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך 7 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא 8 אם עשק רש ונזל משפט וצדק תראה במדינה--אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר ונבהים עליהם 9 ויתרון ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה נעבד 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית (ראות) עיניו 12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע

6 יש רעה אשר ראייתו תחת השמש ורבה היא על האדם 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו--כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו--אמרתי טוב ממנו הנפל 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה 6 ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל הולך 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח 10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין

גם זה הבל 20 וסבותי אני ליאש את לבי-- כבר היה והאלהים יבקש את נרדף 16 ועוד על כל העמל שעמלתי תחת השמש 21 כי ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת-- ובכשרון ומקום הצדק שמה הרשע 17 אמרתי אני בלבי-- ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקן-- גם זה הבל את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת ורעה רבה 22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו לכל חפץ ועל כל המעשה שם 18 אמרתי אני וברעיון לכו-- שהוא עמל תחת השמש 23 כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו-- גם בלילה לא ולראות שהם בהמה המה להם 19 כי מקרה שכב לכו גם זה הבל הוא 24 אין טוב באדם בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם-- שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא 25 כי מי האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל 20 הכל יאכל ומי יחוש חוץ ממני 26 כי לאדם שטוב הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל לפניו נתן חכמה ודעת ושמוחה ולחוטא נתן שב אל העפר 21 מי יודע רוח בני האדם-- ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים-- העלה היא למעלה ורוח הבהמה-- הירדת גם זה הבל ורעות רוח היא למטה לארץ 22 וראיתי כי אין טוב מאשר

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים 2 ישמח האדם במעשיו-- כי הוא חלקן כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד 5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך 7 עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר 8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום 9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם-- לענות בו 11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם-- מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף 12 ידעתי כי אין טוב בם-- כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו-- מתת אלהים היא 14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם-- עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו 15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות

קְהֵלֶת

בלבי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה
ולאחז בסכלות--עד אשר אראה אי זה טוב
לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר
ימי חייהם 4 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים 5 עשיתי לי ננות ופרדסים
ונטעתי בהם עץ כל פרי 6 עשיתי לי ברכות
מים--להשקות מהם יער צומח עצים 7 קניתי
עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר
וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם
8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים
והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני
האדם--שדה ושדות 9 וגדלתי והוספתי מכל
שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי 10
וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
וזה היה חלקי מכל עמלי 11 ופניתי אני בכל
מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה
הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש
12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות
כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
כבר עשוהו 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות--כיתרון האור מן החשך 14 החכם
עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם
אני שמקרה אחד יקרה את כלם 15 ואמרתי
אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם זה
הבל 16 כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם
בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות
החכם עם הכסיל 17 ושנאתי את החיים--כי
רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל
הבל ורעות רוח 18 ושנאתי אני את כל עמלי
שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה
אחרי 19 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלש
בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם 2 הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל
3 מה יתרון לאדם בכל עמלו--שעמל תחת
השמש 4 דור הלך ודור בא והארץ לעולם
עמדת 5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו--
שואף זורח הוא שם 6 הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבותיו
שב הרוח 7 כל הנחלים הלכים אל הים והים
איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים--שם
הם שבים ללכת 8 כל הרברים יגיעים לא
יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא
תמלא און משמע 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה
שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש
10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר
היה לעמים אשר היה מלפננו 11 אין זכרון
לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם
זכרון--עם שיהיו לאחרנה 12 אני קהלת הייתי
מלך על ישראל--בירושלם 13 ונתתי את לבי
לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה
תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני
האדם--לענות בו 14 ראיתי את כל המעשים
שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות
רוח 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל
להמנות 16 דברתי אני עם לבי לאמר--אני הנה
הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני
על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת
17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללת
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח 18 כי
ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב
2 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה
וראה בטוב והנה גם הוא הבל 2 לשחוק
אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה 3 תרתי

אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה
בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה 10
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
כחמה--אימה כנדרגלות 11 אל גנת אגוז ירדתי
לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו
הרמנים 12 לא ידעתי--נפשי שמתני מרכבות
עמי נדיב 13 שובי שובי השולמית שובי שובי
ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים
7 מזה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי
ירכיך--כמו חלאים מעשה ידי אמן 2 שררך
אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים
סוגה בשושנים 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי
צביה 4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
בחשבון על שער בת רבים--אפך כמגדל
הלבנון צופה פני דמשק 5 ראשך עליך ככרמל
ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים
6 מזה יפית ומה נעמת--אהבה בתענוגים 7
זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות
8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו
נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים
9 וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים 10 אני לדודי ועלי תשוקתו
11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים 12
נשכימה לכרמים--נראה אם פרחה הגפן פתח
הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך 13
הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים--
חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך

8 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך
בחויך אשקך גם לא יבזו לי 2 אנהגך אביאך אל
בית אמי--תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס
רמני 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני 4
השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה
תעוררו את האהבה עד שתחפץ 5 מי זאת עלה

מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח
עוררתיך--שמה חבלתך אמך שמה חבלה
ילדתך 6 שימני כחותם על לבך כחותם על
זרועך--כי עזה כמות אהבה קשה כשאוּל קנאה
רשפיה--רשפי אש שלהבתיה (Sheol h7585) 7 מים
רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה-
בוז יבזו לו 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה
מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה 9 אם חומה
היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארז 10 אני חומה ושדי כמגדלות
אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום 11 כרם היה
לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים
איש יבא בפריו אלף כסף 12 כרמי שלי לפני
האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו
13 היושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך-
השמיעני 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או
לעפר האילים--על הרי בשמים

ירושלם 11 צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה--בעטרה שעטרה לו אמו ביום התנתו וביום שמחת לבו

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה--עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד 2 שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם 3 כחוש השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלא הרמון רקתך מבעד לצמתך 4 כמנדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים 5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים--אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה 7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים 9 לבבתי אחתי כלה לבבתי באחד (באחת) מעיניך באחד ענק מצורניך 10 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים 11 נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון 12 גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום 13 שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים 14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים 15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו

6 אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה דורך ונבקשנו עמך 2 דודי ירד לגנו לערנות הבשם--לרעות בנגים וללקט שושנים 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים 4 יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות 5 הסבי עיניך מגנדי שהם הרחיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם 7 כפלא הרמון רקתך מבעד לצמתך 8 ששים המה מלכות ושמונים פילגשים ועלמות אין מספר 9 אחת היא יונתי תמתי--

5 באתי לגני אחתי כלה--אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי

שיר השירים

1 שיר השירים אשר לשלמה 2 ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דריך מיון 3 לריח
שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות
אהבך 4 משכני אחריך נרוצה הביאני המלך
חדריו נגילה ונשמחה בך--נזכירה דריך מיון
מישרים אהבך 5 שחורה אני ונאווה בנות
ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה 6 אל
תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני
אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים--כרמי
שלי לא נטרתי 7 הגידה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך 8 אם לא תדעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את
גדיתיך על משכנות הרעים 9 לססתי ברכבי
פרעה דמיתך רעיתי 10 נאוו לחייך בתרים
צוארך בחרוזים 11 תורי זהב נעשה לך עם
נקדות הכסף 12 עד שהמלך במסבו נרדי נתן
ריחו 13 צרור המור דודי לי בין שדי ילין 14
אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי 15 הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים 16 הנך יפה
דודי אף נעים אף ערשנו רעננו 17 קרות בתינו
ארזים רחיטנו (רהיטנו) ברותים

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים 2
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות 3
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו
חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי 4 הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה 5 סמכוני באשיות-
רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני 6 שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני 7 השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ
8 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים-

מקפץ על הגבעות 9 דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו--
משניח מן החלונות מציץ מן החרכים 10 ענה
דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך
11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו 12
הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
נשמע בארצנו 13 התאנה חנטה פניה והנפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי (לך) רעיתי יפתי
ולכי לך 14 יונתי בחנוי הסלע בסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך
ערב ומראיך נאוה 15 אחזו לנו שעלים--שעלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר 16
דודי לי ואני לו הרעה בשושנים 17 עד שיפוח
היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או
לעפר האילים--על הרי בתר

3 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו 2 אקומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות--אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו 3
מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה
נפשי ראיתם 4 כמעט שעברתי מזהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו-
עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי
5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ 6 מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת
רוכל 7 הנה מטתו שלשלמה--ששים גברים
סביב לה מגברי ישראל 8 כלם אחזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות 9 אפריון עשה לו המלך שלמה--
מעצי הלבנון 10 עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות

עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר--ויאמר שבו פה וישבו 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאליםלך מכרה נעמי השבה משרה מואב 4 ואני אמרתי אנלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי--אם תגאל גאל ואם לא יגאל הנידה לי ואדע (ואדעה) כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי (קניתי)--להקים שם המת על נחלתו 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול (לגאל) לי--פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל 7 וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאליםלך ואת כל אשר לכליון ומחלוך--מיד נעמי 10 וגם את רות המואביה אשת מחלוך קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים--עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בכית לחם 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה--מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה

לה הריון ותלד בן 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד 18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד 22 ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך **3** ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש
 להכירני--ואנכי נכריה ¹¹ ויען בעז ויאמר לה- לך מנוח אשר ייטב לך ² ועתה הלא בעז
 הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה
 מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך את גרן השערים--הלילה ³ ורחצת וסכת ושמת
 ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום שמלתך (שמלתיך) עליך--וירדתי (וירדת)
¹² ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות
 מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות ⁴ ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב
 תחת כנפיו ¹³ ותאמר אמצא חן בעיניך אדני שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבתי (ושכבת)
 כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי והוא יניד לך את אשר תעשין ⁵ ותאמר אליה
 לא אהיה כאחת שפחתך ¹⁴ ויאמר לה בעז כל אשר תאמרי (אלי) אעשה ⁶ ותרד הגרן
 לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם ושבלת ותעש ככל אשר צותה חמותה ⁷ ויאכל בעז
 פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה
 קלי ותאכל ותשבע ותתר ¹⁵ ותקם ללקט ותבא בלש ותגל מרגלתי ותשכב ⁸ ויהי בחצי
 ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
 תלקט--ולא תכלימונה ¹⁶ וגם של תשלול לה מרגלתי ⁹ ויאמר מי את ותאמר אנכי רות
 מן הצבתים ועזבתם ולקטתה ולא תגערו בה אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה
¹⁷ ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר ¹⁰ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי--היטבת
 לקטתה ויהי כאיפה שערים ¹⁸ ותשא ותבוא חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי
 העיר ותרא חמותה את אשר לקטתה ותוצא הבחורים--אם דל ואם עשיר ¹¹ ועתה בתי אל
 ותתן לה את אשר הותרה משבעה ¹⁹ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית--יהי
 מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני ¹³ ליני
 עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם
 בעז ²⁰ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי
 אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים עד הבקר ¹⁴ ותשכב מרגלותו עד הבקר ותקם
 ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש--מגאלנו הוא בטרם (בטרם) יכיר איש את רעהו ויאמר
²¹ ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם אל יודע כי באה האשה הגרן ¹⁵ ויאמר הבי
 הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל המטפחת אשר עליך ואחזי בה--ותאחז בה
 הקציר אשר לי ²² ותאמר נעמי אל רות כלתה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר ¹⁶
 טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד
 בשדה אחר ²³ ותדבק בנערות בעז ללקט-- לה--את כל אשר עשה לה האיש ¹⁷ ותאמר
 עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב שש השערים האלה נתן לי כי אמר (אלי) אל
 את חמותה תבואי ריקם אל חמותך ¹⁸ ותאמר שבי בתי

אלהי 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף--כי המות יפריד ביני ובינך 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה 19 ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי 20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה כי ושדי הרע לי 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים

2 ולנעמי מידע (מודע) לאישה איש גבור חיל--ממשפחת אלימלך ושמו בעז 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים--אחר אשר אמצא חן בעיני ותאמר לה לכי בתי 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה--חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים--ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה--זה שבתה הבית מעט 8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נעמתי 9 עניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן--הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושנית מאשר ישאבון הנערים 10 ותפל על פניה ותשתחו

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב--הוא ואשתו ושני בניו 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם בניו מחלון וכליון אפרתים--מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה 4 וישאו להם נשים מאביות--שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים 5 וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב--כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכה שבנה אשה לבית יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי 9 יתן יהוה לכם ומצאן מגוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמדך 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה--גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם--כי יצאה בי יד יהוה 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה להמותה ורות דבקה בה 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך 16 ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין--עמד עמי ואלהיך

ותפשתי שם אלהי 10 אל-תלשן עבד אל-אדנו ולרוזנים או (אי) שכר 5 פן-ישתה וישכח
 פן-יקללך ואשמת 11 דור אביו יקלל ואת-אמו מחקק וישנה דין כל-בני-עני 6 תנו-שכר לאובד
 לא יברך 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא ויין למרי נפש 7 ישתה וישכח רישו ועמלו
 רחץ 13 דור מה-רמו עיניו ועפעפיו ינשאו 14 לא יזכר-עוד 8 פתח-פיך לאלם אל-דין כל-
 דור חרבות שניו-- ומאכלות מתלעתיו לאכל בני חלוף 9 פתח-פיך שפט-צדק ודין עני
 עניים מארץ ואביונים מאדם 15 לעלוקה שתי ואביון 10 אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים
 בנות-- הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע מכרה 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר
 לא-אמרו הון 16 שאול ועצר-רחם ארץ לא- 12 גמלתהו טוב ולא-רע-- כל ימי חייה 13
 שבעה מים ואש לא-אמרה הון (Sheol h7585) 17 דרשה צמר ופשתיים ותעש בחפץ כפיה 14
 עין תלעג לאב-- ותבוז ליקהת-אם יקרוה ערבי- היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה 15
 נחל ויאכלוה בני-נשר 18 שלשה המה נפלאו ותקם בעוד לילה--ותתן טרף לביתה וחק
 ממני וארבע (וארבעה) לא ידעתים 19 דרך לנערתיה 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה
 הנשר בשמים-- דרך נחש עלי-צור דרך-אניה נטע (נטעה) כרם 17 חנרה בעוז מתניה ותאמץ
 בלב-ים-- ודרך נבר בעלמה 20 כן דרך אשה- זרועתיה 18 טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה
 - מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא-פעלתי בליל (בלילה) נרה 19 ידיה שלחה בכישור
 און 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא- וכפיה תמכו פלך 20 כפה פרשה לעני וידיה
 תוכל שאת 22 תחת-עבד כי ימלוך ונבל כי שלחה לאביון 21 לא-תירא לביתה משלג כי
 ישבע-לחם 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי כל-ביתה לבש שנים 22 מרבדים עשתה-לה
 תירש גברתה 24 ארבעה הם קטני-ארץ והמה שש וארגמן לבושה 23 נודע בשערים בעלה
 חכמים מחכמים 25 הנמלים עם לא-עז ויכיניו בשבתו עם-זקני-ארץ 24 סדין עשתה ותמכר
 בקיץ לחמם 26 שפנים עם לא-עצום וישימו וחגור נתנה לכנעני 25 עז-והדר לבושה ותשחק
 בסלע ביתם 27 מלך אין לארבה ויצא חצץ ליום אחרון 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
 כלו 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי על-לשונה 27 צופיה הילכות (הליכות) ביתה
 מלך 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה ולחם עצלות לא תאכל 28 קמו בניה ויאשרוה
 מיטבי לכת 30 ליש גבור בבהמה ולא-ישוב בעלה ויהללה 29 רבות בנות עשו חיל ואת
 מפני-כל 31 זרויר מתנים או-תיש ומלך אלקום עלית על-כלנה 30 שקר החן והבל היפי אשה
 עמו 32 אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה יראת-יהוה היא תתהלל 31 תנו-לה מפרי ידיה
 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה-- ומיץ-אף יוציא ויהללה בשערים מעשיה דם ומיץ אפים יוציא ריב

31 דברי המואל מלך-- משא אשר-יסרתו

אמו 2 מה-ברי ומה-בר-בטני ומה בר-נדררי 3
 אל-תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין
 4 אל למלכים למואל--אל למלכים שתו-יין

יקבצנו 9 מסיר אזנו משמע תורה-- גם תפלתו 9 איש-חכם--גשפט את-איש אויל ורגז ושחק
 תועבה 10 משנה ישרים בדרך רע--בשחותו ואין נחת 10 אנשי דמים ישנאו-תם וישרים
 הוא-יפול ותמימים ינחלו-טוב 11 חכם בעיניו יבקשו נפשו 11 כל-רוחו יוציא כסיל וחכם
 איש עשיר ודל מבין יחקרנו 12 בעלץ צדיקים באחור ישבחנה 12 משל מקשיב על-דבר-
 רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם 13 שקר-- כל-משרתיו רשעים 13 רש ואיש תככים
 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם נפשו-- מאיר עיני שניהם יהוה 14 מלך שופט
 14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול באמת דלים-- כסאו לעד יכון 15 שבט ותוכחת
 ברעה 15 ארי-נהם ודב שוקק-- מושל רשע על יתן חכמה ונער משלח מביש אמו 16 ברבות
 עם-דל 16 נגיד--חסר תבונות ורב מעשקות רשעים ירבה-פשע וצדיקים במפלתם יראו
 שנאי (שנא) בצע יאריך ימים 17 אדם עשק 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך 18
 בדם-נפש-- עד-בור ינוס אל-יתמכו-בו 18 הולך באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו 19
 תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת 19 בדברים לא-יוסר עבד כי-יבין ואין מענה 20
 עבד אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים ישבע- חזית-איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו 21
 ריש 20 איש אמונות רב-ברכות ואץ להעשיר מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מגון 22 איש-
 לא ינקה 21 הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם אף יגרה מדון ובעל חמה רב-פשע 23 גאות
 יפשע-גבר 22 נבהל להון--איש רע עין ולא- אדם תשפילנו ושפל-רוח יתמך כבוד 24 חולק
 ידע כי-חסר יבאנו 23 מוכיח אדם אחרי חן עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד 25
 ימצא-- ממחליק לשון 24 נוזל אביו ואמו--ואמר חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישנב 26
 אין-פשע חבר הוא לאיש משחית 25 רחב- רבים מבקשים פני-מושל ומיהוה משפט-איש
 נפש יגרה מדון ובטח על-יהוה ידשן 26 בוטח 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר-
 בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט דרך

30 דברי אגור בן-יקה--המשא נאם הגבר
 לאיתאיל לאיתאיל ואכל 2 כי בער אנכי מאיש
 ולא-בינת אדם לי 3 ולא-למדתי חכמה ודעת

29 איש תוכחות מקשה-ערף-- פתע ישבר
 ואין מרפא 2 ברבות צדיקים ישמח העם
 ובמשל רשע יאנח עם 3 איש-אהב חכמה
 ישמח אביו ורעה זונות יאבד-הון 4 מלך--
 במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה 5
 גבר מחליק על-רעהו רשת פורש על-פעמיו
 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח 7
 ידע צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעת 8
 אנשי לצון יפיהו קריה וחכמים ישיבו אף וכחשתי-- ואמרתי מי יהוה ופן-אורש וגנבתי

לסוס מתג לחמור ושבת לגו כסילים 4 אל- מר מתוק 8 כצפור נודדת מן-קנה-- כן-איש
תען כסיל כאולתו פן-תשוה-לו גם-אתה 5 ענה נודד ממקומו 9 שמן וקטרת ישמה-לב ומתק
כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעיניו 6 מקצה רעהו מעצת-נפש 10 רעך ורעה (ורע) אביך
רגלים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל 7 אל-תעזב-- ובית אחיך אל-תבוא ביום אידך
דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים 8 כצרור טוב שכן קרוב מאח רחוק 11 חכם בני ושמה
אבן במרגמה-- כן-נותן לכסיל כבוד 9 חוח לבי ואשיבה חרפי דבר 12 ערום ראה רעה
עלה ביד-שכור ומשל בפי כסילים 10 רב נסתר פתאים עברו נעשו 13 קח-בגדו כי-ערב
מחולל-כל ושכר כסיל ושכר עברים 11 ככלב זר ובעד נכריה חבלהו 14 מברך רעהו בקול
שב על-קאו-- כסיל שונה באולתו 12 ראיית-- גדול--בבקר השכים קללה תחשב לו 15 דלף
איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו 13 אמר טורד ביום סגיר ואשת מדונים (מדוינים)
עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות 14 הדלת נשתוה 16 צפניה צפן-רוח ושמן ימינו יקרא 17
תסוב על-צירה ועצל על-מטתו 15 טמן עצל ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני-רעהו 18 נצר
ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו 16 חכם תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד 19 כמים
עצל בעיניו-- משבעה משיבי טעם 17 מחזיק הפנים לפנים-- כן לב-האדם לאדם 20 שאול
באזני-כלב-- עבר מתעבר על-ריב לא-לו 18 ואברה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה
כמתלהלה הירה זקים-- הצים ומות 19 כן-איש 21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש
רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק אני 20 באפס לפי מהללו 22 אם תכתוש-את-האויל במכתש
עצים תכבה-אש ובאין נרנן ישתק מדון 21 פחם בתוך הריפות-- בעלי לא-תסור מעליו אולתו
לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדוינים) 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים 24 כי
לחרחר-ריב 22 דברי נרנן כמתלהמים והם לא לעולם חסן ואם-נזר לדור דור (ודור) 25
ירדו חדרי-בטן 23 כסף סיגים מצפה על- גלה הציר ונראה-דשא ונאספו עשבות הרים
חרש-- שפתים דלקים ולב-רע 24 בשפתו יכר 26 כבשים ללבושך ומחזיר שדה עתודים 27
שונא ובקרבו ישית מרמה 25 כי-יחנן קולו ודי חלב עזים--ללחמך ללחם ביתך וחיים
אל-תאמן-בו כי שבע תועבות בלבו 26 תכסה לנערוותך

28 שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל 27 כרה- נסו ואין-רדף רשע וצדיקים ככפיר
שחת בה יפול ונגולל אבן אליו תשוב 28 לשון- יבטח 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין
שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מודחה ידע כן יאריך 3 גבר-רש ועשק דלים-- מטר

27 אל-תתהלל ביום מחר כי לא-תדע סחף ואין לחם 4 עזבי תורה יהללו רשע
מה-ילד יום 2 יהללך זר ולא-פיך נכרי ואל- ושמרי תורה יתגרו בם 5 אנשי-רע לא-יבינו
שפתיך 3 כבד-אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משפט ומבקשי יהוה יבינו כל 6 טוב-רש הולך
משניהם 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד בתמו-- מעקש דרכים והוא עשיר 7 נוצר תורה
לפני קנאה 5 טובה תוכחת מגלה-- מאהבה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו 8 מרבה
מסתרת 6 נאמנים פצעי אוהב ונעותרות נשיות הונו בנשך ובתרבות (ותרבית)-- לחונן דלים
שונא 7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל-

יועץ 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח- דבר וכבר מלכים חקר דבר 3 שמים לרום
 פיהו 8 מחשב להרע-- לו בעל-מזמות יקראו וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר 4 הגו סיגים
 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ 10 מכסף ויצא לצרף כלי 5 הגו רשע לפני-מלך
 התרפית ביום צרה-- צר כחכה 11 הצל לקחים ויכון בצדק כסאו 6 אל-תתהדר לפני-מלך
 למות ומטים להרג אם-תחשוך 12 כי-תאמר- ובמקום גדלים אל-תעמד 7 כי טוב אמר-לך
 - הן לא-ידענו-זה הלא-תכן לבות הוא-יבין עלה-הנה מהשפילך לפני נדיב--אשר ראו
 ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו 13 עיניך 8 אל-תצא לרב מהר פן מה-תעשה
 אכל-בני דבש כי-טוב ונפת מתוק על-חכך 14 באחריתה--בהכלים אתך רעך 9 ריבך ריב
 כן דעה חכמה--לנפשך אם-מצאת ויש אחרית ותקוּתך לא תכרת 15 אל-תארב רשע לנזה
 וצדיק אל-תשרד רבצו 16 כי שבע יפול צדיק כסף-- דבר דבר על-אפניו 12 נזם זהב וחלי-
 וקם ורשעים יכשלו ברעה 17 בנפל אויביך כתם-- מוכיח חכם על-אזן שמעת 13 כצנת שלג
 (אויביך) אל-תשמח ובכשלו אל-יגל לבך 18 ביום קציר--ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו
 פן-יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו ישיב 14 נשיאים ורוח וגשם אין-- איש מתהלל
 19 אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים 20 במתת-שקר 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון
 כי לא-תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך 21 רכה תשבר-גדם 16 דבש מצאת אכל דרך פן-
 ירא-את-יהוה בני ומלך עם-שוניים אל-תתערב תשבענו והקאתו 17 חקר רגלך מבית רעך
 22 כי-פתאם יקום אידם ופיר שניהם מי יודע פן-ישבעך ושנאך 18 מפיץ וחרב וחץ שנון-
 23 גם-אלה לחכמים הכר-פנים במשפט בל- איש ענה ברעהו עד שקר 19 שן רעה ורגל
 טוב 24 אמר לרשע--צדיק אתה יקבהו עמים מועדת-- מבטח בוגד ביום צרה 20 מעודה-
 יזעמוהו לאמים 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם בנד ביום קרה--חמץ על-נתר ושר בשרים על
 תבוא ברכת-טוב 26 שפתים ישק משיב דברים לב-רע 21 אם-רעב שנאך האכלהו לחם ואם-
 נכחים 27 הכן בחוץ מלאכתך--ועתדה בשדה צמא השקהו מים 22 כי נחלים--אתה חתה על-
 לך אחר ובנית ביתך 28 אל-תהי עד-חנם ראשו ויהוה ישלם-לך 23 רוח צפון תחולל
 ברעך והפתית בשפתך 29 אל-תאמר--כאשר גשם ופנים נזעמים לשון סתר 24 טוב שבת על-
 עשה-לי כן אעשה-לו אויב לאיש כפעלו 30 פנת-נג-- מאשת מדוניים (מדיניים) ובית חבר
 על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם 25 מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה
 חסר-לב 31 והנה עלה כלו קמשנים--כסו פניו מארץ מרחק 26 מעין נרפש ומקור משחת--
 חרלים וגדר אבניו נהרסה 32 ואחזה אנכי צדיק מט לפני-רשע 27 אכל דבש הרבות לא-
 אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר 33 מעט שנות טוב וחקר כבדם כבוד 28 עיר פרוצה אין
 מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב 34 ובא- חומה-- איש אשר אין מעצר לרוחו

מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן **26** כשלג בקיץ--וכמטר בקציר כן לא-
25 גם-אלה משלי שלמה-- אשר העתיקו נאווה לכסיל כבוד 2 כצפור לנוד כדרור
 אנשי חזקיה מלך-יהודה 2 כבוד אלהים הסתר לעוף-- כן קללת חנם לא (לו) תבא 3 שוט

12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בנד 13
 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך 12
 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצה
 14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול-
 (יפל-) שם 15 אולת קשורה בלב נער שבט
 מוסר ירחיקנה ממנו 16 עשק דל להרבות לו--
 נתן לעשיר אך למחסור 17 הט אזנך-- ושמע
 דברי חכמים ולבך תשית לדעתי 18 כי נעים
 כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך 19
 להיות ביהוה מבטחך-- הודעתך היום אף-
 אתה 20 הלא כתבתי לך שלשום (שלשים)--
 במעצות ודעת 21 להודיעך-- קשט אמרי אמת
 להשיב אמרים אמת לשלחך 22 אל תנזל דל
 כי דל הוא ואל תדכא עני בשער 23 כי יהוה
 יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש 24 אל-
 תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא
 25 פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך 26
 אל תהי בתקעי כף בערבים משאות 27 אם-
 אין לך לשלם-- למה יקה משכבך מתחתך
 28 אל תסג גבול עולם-- אשר עשו אבותיך
 29 חזית איש מהיר במלאכתו-- לפני מלכים
 יתיצב בל יתיצב לפני חשכים

23

כי תשב ללחום את מושל-- בין תבין
 את אשר לפניך 2 ושמת שכין בלעך-- אם-
 בעל נפש אתה 3 אל תתאו למטעמותיו והוא
 לחם כזבים 4 אל תיגע להעשיר מבינתך
 חדל 5 התעוף (התעוף) עיניך בו ואיננו
 כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף (יעוף)
 השמים 6 אל תלחם-- את לחם רע עין ואל-
 תתאו למטעמתיו 7 כי כמו שער בנפשו-- כן-
 הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך 8
 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים 9
 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך 10
 אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא

אקיץ אוסיף אבקשנו עוד

24 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות
 אתם 2 כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם
 תדברנה 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן
 4 ובדעת חדרים ימלאו-- כל הון יקר ונעים
 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח 6 כי
 בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב

ועין ראה-- יהוה עשה גם-שניהם 13 אל-תאהב
שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-לחם 14 רע 13 אטם אזנו מזעקת-דל-- גם-הוא יקרא ולא
רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל 15 יש זהב ורב-פנינים וכלי יקר שפתי-דעת 16 לקח-
בגדו כי-ערב זר ובעד נכרים (נכריה) חבלהו 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פיהו
חצץ 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה 19 גולה-סוד הולך רכיל ולפתה
מלחמה 20 מקלל אביו ואמו-- ידעך 21 נחלה מבחלת
שפתיו לא תתערב 22 נרו באישון (באשון) חשך 23 (מבהלת) בראשונה ואחריה לא תברך
אל-תאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע לך 24 וחסד-- ימצא חיים צדקה וכבוד 22 עיר גברים
תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא-טוב 23 עלה חכם וירד עז מבטחה 23 שמר פיו ולשונו-
24 מיהוה מצעדי-גבר ואדם מה-יבין דרכו 25 בעברת זדון 25 תאות עצל תמיתנו כי-מאנו
מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר 26 ידיו לעשות 26 כל-היום התאוה תאוה וצדיק
מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן 27 יתן ולא יחשך 27 זבח רשעים תועבה אף כי-
נר יהוה נשמת אדם חפש כל-חדרי-בטן 28 בזמה יביאנו 28 עד-כזבים יאבד ואיש שומע
חסד ואמת יצרו-מלך וסעד בחסד כסאו 29 לנצח ידבר 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה 30 יכין דרכיו (יבין דרכו) 30 אין חכמה ואין
חברות פצע תמריק (תמרוק) ברע ומכות 31 ליום מלחמה וליהוה התשועה
חדרי-בטן

21 פלגי-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-
אשר יחפץ ישנו 2 כל-דרך-איש ישר בעיניו חן טוב 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה
ותכן לבות יהוה 3 עשה צדקה ומשפט-- 3 ערום ראה רעה ויסתר (ונסתר) ופתיים
נבחר ליהוה מזבח 4 רום-עינים ורחב-לב- עברו ונענשו 4 עקב עונה יראת יהוה עשר
- נר רשעים חטאת 5 מחשבות חרוץ אך- וכבוד וחיים 5 צנים פחים בדרך עקש שומר
למותר וכל-אץ אך-למחסור 6 פעל אצרות נפשו ירחק מהם 6 הנך לנער על-פי דרכו-
בלשון שקר-- הבל נדף מבקשי-מות 7 שד- גם כי-יזקין לא-יסור ממנה 7 עשיר ברשים
רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט 8 הפכפך ימשול ועבד לזה לאיש מלוה 8 זורע עולה
דרך איש זור וזך ישר פעלו 9 טוב לשבת יקצור- (יקצר-) און ושבת עברתו יכלה 9
על-פנת-גנ-- מאשת מדינים ובית חבר 10 נפש טוב-עין הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל 10
רשע אותה-רע לא-יחן בעיניו רעהו 11 בענש- גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון 11 אהב
לץ יחכם-פתי ובהשכיל לחכם יקה-דעת 12 טהור- (טהר-) לב-- חן שפתיו רעהו מלך

לבו 3 בבוא-רשע בא גם-בוז ועם-קלון חרפה בשרים 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו
 4 מים עמקים דברי פי-איש נחל נבע מקור עבר על-פשע 12 נהם ככפיר זעף מלך וכטל
 חכמה 5 שאת פני-רשע לא-טוב-- להטות על-עשב רצונו 13 הות לאביו בן כסיל ודלף
 צדיק במשפט 6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו טרד מדיני אשה 14 בית והון נחלת אבות
 למהלמות יקרא 7 פי-כסיל מחתה-לו ושפתיו ומיהוה אשה משכלת 15 עצלה תפיל תרדמה
 מוקש נפשו 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו ונפש רמיה תרעב 16 שמר מצוה שמר נפשו
 חדרי-בטן 9 גם מתרפה במלאכתו-- אח הוא בוזה דרכיו יומת (ימות) 17 מלוה יהוה חונן
 לבעל משחית 10 מגדל-עז שם יהוה בו-ירויך דל וגמלו ישלם-לו 18 יסר בנגך כי-יש תקוה
 צדיק ונשגב 11 הון עשיר קרית עזו וכחומה ואל-המיתו אל-תשא נפשך 19 גרל- (גרל-)
 נשגבה במשכתו 12 לפני-שבר יגבה לב-איש חמה נשא ענש כי אם-תציל ועוד תוסף 20 שמע
 ולפני כבוד עונה 13 משיב דבר בטרם ישמע- עצה וקבל מוסר-- למען תחכם באחריתך
 - אולת היא-לו וכלמה 14 רוח-איש יכלכל 21 רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא
 מחלהו ורוח נכאה מו ישאנה 15 לב נבון יקנה- תקום 22 תאות אדם חסדו וטוב-רש מאיש
 דעת ואזן חכמים תבקש-דעת 16 מתן אדם כזב 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל-
 ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו 17 צדיק הראשון יפקד רע 24 טמן עצל ידו בצלחת גם-אל-פיהו
 בריבו יבא- (ובא-) רעהו וחקרו 18 מדינים לא ישיבנה 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח
 ישבית הנורל ובין עצומים יפריד 19 אח-- לנבון יבין דעת 26 משדר-אב יברח אם--
 נפשע מקרית-עז ומדונים (ומדינים) כבריח בן מביש ומחפיר 27 חדל-בני לשמע מוסר
 ארמון 20 מפרי פי-איש תשבע בטנו תבואת לשנות מאמרי-דעת 28 עד בליעל יליץ משפט
 שפתיו ישבע 21 מות וחיים ביד-לשון ואהביה ופי רשעים יבלע-און 29 נכונו ללצים שפטים
 יאכל פריה 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון ומהלמות לגו כסילים

20 לץ היין חמה שכר וכל-שגה בו לא יחכם 2 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא
19 טוב-רש הולך בתמו-- מעקש שפתיו נפשו 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל-אוויל
 והוא כסיל 2 גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואץ יתגלע 4 מחרף עצל לא-יחרש ישאל (ושאל)
 ברגלים חוטא 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל- בקציר ואין 5 מים עמקים עצה בלב-איש ואיש
 יהוה יזעף לבו 4 הון--יסיף רעים רבים ודל תבונה ידלנה 6 רב-אדם--יקרא איש חסדו
 מרעהו יפרד 5 עד שקרים לא ינקה ויפיה ואיש אמונים מי ימצא 7 מתהלך בתמו צדיק
 כזבים לא ימלט 6 רבים יחלו פני-נדיב וכל- אשרי בניו אחריו 8 מלך יושב על-כסא-דין-
 הרע לאיש מתן 7 כל אחי-רש שנאהו-- אף כי - מזרה בעיניו כל-רע 9 מי-יאמר זכיתי לבי
 מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא- (לו-) טהרתי מחטאתי 10 אבן ואבן איפה ואיפה--
 חמה 8 קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה למצא- תועבת יהוה גם-שניהם 11 גם במעלליו יתנכר-
 טוב 9 עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד נער-- אם-זך ואם-ישר פעלו 12 אזן שמעת
 10 לא-נאודה לכסיל תענוג אף כי-לעבד משל

גל אל-יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך 4 כל פעל
 יהוה למענהו וגם-רשע ליום רעה 5 תועבת
 יהוה כל-גבה-לב יד ליד לא ינקה 6 בחסד
 ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור 7 מרע
 ברצות יהוה דרכי-איש גם-אוויבו ישלם אתו 8
 טוב-מעט בצדקה-- מרב תבואות בלא משפט
 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו 10
 קסם על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו 11
 פלס ומאזני משפט-- ליהוה מעשהו כל-אבני-
 כיס 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה
 יכון כסא 13 רצון מלכים שפתי-צדק ודבר
 ישרים יאהב 14 חמת-מלך מלאכי-מות ואיש
 חכם יכפרנה 15 באור-פני-מלך חיים ורצונו
 כעב מלקוש 16 קנה-חכמה--מה-טוב מחרוץ
 וקנות בינה נבחר מכסף 17 מסלת ישרים סור
 מרע שמר נפשו נצר דרכו 18 לפני-שבר גאון
 ולפני כשלון גבה רוח 19 טוב שפל-רוח את-
 עניים (ענוים) מחלק שלל את-נאים 20 משכיל
 על-דבר ימצא-טוב ובוטח ביהוה אשריו 21
 לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח
 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת
 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לקח
 24 צוף-דבש אמרי-נעם מתוק לנפש ומרפא
 לעצם 25 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה
 דרכי-מות 26 נפש עמל עמלה לו כי-אכף עליו
 פיהו 27 איש בליעל כרה רעה ועל-שפתיו
 (שפתו) כאש צרבת 28 איש תהפכות ישלח
 מדון ונרגן מפריד אלוף 29 איש חמס יפתה
 רעהו והוליכו בדרך לא-טוב 30 עצה עיניו
 לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה 31
 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא 32
 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד
 עיר 33 בחיק יוטל את-הגורל ומיהוה כל-
 משפטו

17 טוב פת חרבה ושלוח-בה-- מבית מלא
 זבחי-ריב 2 עבד-משכיל--ימשל בבן מביש
 ובתוך אחים יחלק נחלה 3 מצרף לכסף וכוור
 לזהב ובחן לבות יהוה 4 מרע מקשיב על-
 שפת-און שקר מזין על-לשון הות 5 לעג לרש
 חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה 6 עטרת זקנים
 בני בנים ותפארת בנים אבותם 7 לא-נאוה
 לנבל שפת-יתר אף כי-לנדיב שפת-שקר 8
 אבן-חן השחד בעיני בעליו אל-כל אשר יפנה
 9 ישכיל 9 מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר
 מפריד אלוף 10 תחת גערה במבין-- מהכות
 כסיל מאה 11 אך-מרי יבקש-רע ומלאך אכזרי
 ישלח-בו 12 פנוש רב שכול באיש ואל-כסיל
 באולתו 13 משיב רעה תחת טובה-- לא-תמויש
 רעה מביתו 14 פוטר מים ראשית
 מדון ולפני התגלע הריב נטוש 15 מצדיק רשע
 ומרשיע צדיק-- תועבת יהוה גם-שניהם 16
 למה-זה מחיר ביד-כסיל-- לקנות חכמה ולב-
 אין 17 בכל-עת אהב הרע ואח לצרה יולד
 18 אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני
 רעהו 19 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו
 מבקש-שבר 20 עקש-לב לא ימצא-טוב ונהפך
 בלשונו יפול ברעה 21 ילד כסיל לתוגה לו
 ולא-ישמח אבי נבל 22 לב שמח ייטיב גהה
 ורוח נכאה תיבש-גרים 23 שחד מחק רשע יקח-
 להטות ארחות משפט 24 את-פני מבין חכמה
 ועיני כסיל בקצה-ארץ 25 כעס לאביו בן כסיל
 וממר ליולדתו 26 גם ענוש לצדיק לא-טוב--
 להכות נדיבים על-ישר 27 חושך אמריו יודע
 דעת וקר- (יקר-) רוח איש תבונה 28 גם אויל
 מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון

18 לתאוה יבקש נפרד בכל-תושיה יתגלע
 2 לא-יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות

דעת 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים
מרמה 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון 10 יערים 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע
לב--יודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב זר
11 בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח 12 יש לא-כן 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות 13 ישרים רצונו 9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף
גם-בשחק יכאב-לב ואחריתה שמחה תונה 14 צדקה יאהב 10 מוסר רע לעזב ארח שונא
מורכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב 15 פתי תוכחת ימות 11 שאול ואבדון נגד יהוה אף
יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו 16 חכם כי-לבות בני-אדם (Sheol h7585) 12 לא יאהב-ליץ
ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח 17 קצר- הוכח לו אל-חכמים לא ילך 13 לב שמח ייטב
אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא 18 נחלו פנים ובעצבת-לב רוח נכאה 14 לב נבון יבקש-
פתאים אולת וערומים יכתרו דעת 19 שחו דעת ופני (ופי) כסילים ירעה אולת 15 כל-ימי
רעים לפני טובים ורשעים על-שערי צדיק עני רעים וטוב-לב משתה תמיד 16 טוב-מעט
20 גם-לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים ביראת יהוה-- מאוצר רב ומחומה בו 17 טוב
21 בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים (עניים) ארחת ירק ואהבה-שם-- משור אבוס ושנאה-
אשריו 22 הלוא-יתעו חרשי רע וחסד ואמת בו 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט
חרשי טוב 23 בכל-עצב יהיה מותר ודבר- ריב 19 דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים
שפתים אך-למחסור 24 עטרת חכמים עשרם סללה 20 בן חכם ישמח-אב וכסיל אדם בווה
אולת כסילים אולת 25 מציל נפשות עד אמת אמו 21 אולת שמחה לחסר-לב ואיש תבונה
ויפח כזבים מרמה 26 ביראת יהוה מבטח-עז יישר-לכת 22 הפר מחשבות באין סוד וברב
ולבניו יהיה מחסה 27 יראת יהוה מקור חיים- יועצים תקום 23 שמחה לאיש במענה-פיו ודבר
- לסור ממקשי מות 28 ברב-עם הדרת-מלך בעתו מה-טוב 24 ארח חיים למעלה למשכיל-
ובאפס לאם מחתת רזון 29 ארך אפים רב- - למען סור משאול מטה (Sheol h7585) 25 בית
תבונה וקצר-רוח מרים אולת 30 חיי בשרים גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה 26 תועבת
לב מרפא ורקב עצמות קנאה 31 עשק דל יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי-נעם 27 עכר
חרף עשהו ומכבדו חנן אביון 32 ברעתו ידחה ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה 28 לב צדיק
רשע וחסה במוותו צדיק 33 בלב נבון תנוח יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות 29 רחוק
חכמה ובקרב כסילים תודע 34 צדקה תרום- יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע 30 מאור-
גוי וחסד לאמים חטאת 35 רצון-מלך לעבד עינים ישמח-לב שמועה טובה תדשן-עצם 31
משכיל ועברתו תהיה מביש און--שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד
ענוה
15 מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-
אף 2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים
יביע אולת 3 בכל-מקום עיני יהוה צפות רעים
וטובים 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר
16 לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון 2
כל-דרכי-איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה 3

שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו 28
בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה צדיקים יפרחו
29 עכר ביתו ינחל-רוח ועבד אויל לחכם-לב
30 פרי-צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם 31 הן
צדיק בארץ ישלם אף כי-רשע וחוטא

12 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער
2 טוב--יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע 3
לא-יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל-ימוט
4 אשת-חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו
מבישה 5 מחשבות צדיקים משפט תחבלות
רשעים מרמה 6 דברי רשעים ארב-דם ופי
ישרים יצילם 7 הפוך רשעים ואינם ובית
צדיקים יעמד 8 לפי-שכלו יהלל-איש ונעוה-
לב יהיה לבו 9 טוב נקלה ועבד לו--ממתכבד
וחסר-לחם 10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי
רשעים אכזרי 11 עבד אדמתו ישבע-לחם
ומרדף ריקים חסר-לב 12 חמד רשע מצוד
רעים ושרש צדיקים יתן 13 בפשע שפתים
מוקש רע ויצא מצרה צדיק 14 מפרי פי-איש
ישבע-טוב ונמול ידי-אדם ישוב (ישיב) לו 15
דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם 16
אויל--ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום 17
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה 18 יש
בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא 19
שפת-אמת תכון לעד ועד-ארגיעה לשון שקר
20 מרמה בלב-חרשי רע וליעצי שלום שמחה

21 לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע
22 תועבת יהוה שפתי-שקר ועשי אמונה רצונו
23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא
אולת 24 יד-חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס
25 דאנה בלב-איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם 27
לא-יחרך רמיה צידו והון-אדם יקר חרוץ 28
בארה-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות

המיה פתיות ובל-ידעה מה 14 וישבה לפתח כן העצל לשלחיו 27 יראת יהוה תוסיף ימים ביתה-- על-כסא מרמי קרת 15 לקרא לעברי- ושנות רשעים תקצרנה 28 תוחלת צדיקים דרך המישרים ארחותם 16 מי-פתי יסר הננה שמחה ותקות רשעים תאבד 29 מעוז לתם דרך וחסר-לב ואמרה לו 17 מים-גנובים ימתקן יהוה ומחתה לפעלי און 30 צדיק לעולם בל- ולחם סתרים ינעם 18 ולא-ידע כי-רפאים שם בעמקי שאול קראיה (Sheol h7585)

10 משלי שלמה בן חכם ישמת-אב ובן כסיל תונת אמו 2 לא-יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות 3 לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף 4 ראש--עשה כף- רמיה ויד חרוצים תעשיר 5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס 7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב 8 חכם-לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט 9 הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע 10 קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס 12 שנאה תערר מדנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה 13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבת לגו חסר-לב 14 חכמים יצפנו- דעת ופי-אויל מחתה קרבה 15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם 16 פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת 17 ארה לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה 18 מכסה שנאה שפתי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל 19 ברב דברים לא יחדל-פשע וחושך שפתיו משכיל 20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט 21 שפתי צדיק ידעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו 22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה 23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה 24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן 25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם 26 כחמוץ לשנים--וכעשן לעיניים 27

והחזיקה בו ונשקה לו העזה ונתאמר לו
 14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי 15 על-
 כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך 16
 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים
 17 נפתי משכבי-- מר אהלים וקנמון 18 לכה
 נרוה רדים עד-הבקר נתעלסה באהבים 19
 כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק 20
 צרור-הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו
 21 הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו
 22 הולך אחריה פתאם כשור אל-טבח יבא
 וכעכס אל-מוסר אויל 23 עד יפלא חץ כבדו--
 כמהר צפור אל-פח ולא ידע כי-בנפשו הוא 24
 ועתה בנים שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי 25
 אל-ישט אל-דרכיה לבך אל-תתע בנתיבותיה
 26 כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרגיה
 27 דרכי שאול ביתה ירדות אל-חדרי-מות

(Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה 2
 בראש-מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה
 3 ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה
 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם 5
 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב 6
 שמעו כי-נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים
 7 כי-אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע 8
 בצדק כל-אמרי-פי אין בהם נפתל ועקש 9
 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת 10
 קחו-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרון נבחר 11 כי-
 טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא ישוו-בה
 12 אני-חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא
 13 יראת יהוה שנאת-רע נאה וגאון ודרך רע ופי
 תהפכות שנאתי 14 לי-עצה ותושיה אני בינה
 לי גבורה 15 בי מלכים ימלכו ורזנים יחקקו
 צדק 16 בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה
 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה
 3 שלחה נערתיה תקרא-- על-גפי מרמי קרת
 4 מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו 5 לכו
 לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי 6 עזבו פתאים
 וחיו ואשרו בדרך בינה 7 יסר ליץ--לקח לו
 קלון ומוכיה לרשע מומו 8 אל-תוכח ליץ
 פן-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך 9 תן לחכם
 ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח 10 תחלת
 חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה 11 כי-בי
 ירבו ימיו ויוסיפו לך שנות חיים 12 אם-חכמת
 חכמת לך ולצת לברך תשא 13 אשת כסילות

ביתה 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי 10 פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי 11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך 12 ואמרת--איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי 13 ולא-שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא-הייתי אזני 14 כמעט הייתי בכל-רע-- בתוך קהל ועדה 15 שתה-מים מבורך וזולים מתוך בארך 16 יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי-מים 17 יהיו-לך לבדרך ואין לזרים אתך 18 יהי-מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך 19 אילת אהבים ויעלת-חן רדיה ירוך בכל-עת באהבתה תשנה תמיד 20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה 21 כי נכח עיני יהוה--דרכי-איש וכל-מעגלתי מפלס 22 עוונתי--ילכדנו את-הרשע ובחבלי חטאתו יתמדך 23 הוא--ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה

6 בני אם-ערבת לרעך תקעת לזר כפיך 2 נוקשת באמרי-פיך נלכדת באמרי-פיך 3 עשה זאת אפוא בני והנצל-- כי באת בכף-רעך לך התרפס ורהב רעך 4 אל-תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך 5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש 6 לך-אל-נמלה עצל ראה דרכיה וחכם 7 אשר אין-לה קצין-- שטר ומשל 8 תכין בקיץ לחמה אנרה בקציר מאכלה 9 עד-מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך 10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב 11 ובא-כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה 13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעותיו 14 תהפכות בלבו--חרש רע בכל-עת מדנים (מדינים) ישלח 15 על-כן--פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא 16 שש-הנה שנה יהוה ושבע תועבות (תועבת) נפשו 17 עינים רמות

7 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך 2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך 3 קשרם על-אצבעתיך כתבם על-לוח לבך 4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא 5 לשמורך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה 6 כי בחלון ביתי-- בעד אשנבי נשקפתי 7 וארא בפתאים אבינה בבנים-- נער חסר-לב 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד 9 בנשף-בערב יום באישון לילה ואפלה 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב 11 המיה היא וסררת בביתה לא-ישכנו רגליה 12 פעם בחוץ--פעם ברחבות ואצל כל-פנה תארב 13

והוא יישר ארחתך 7 אל-תהי חכם בעיניך ירא וירגו--ויאמר לי יתמך-דברי לבך שמר מצותי את-יהוה וסוד מרע 8 רפאות תהי לשרך ושקוי וחיה 5 קנה חכמה קנה בינה אל-תשכח ואל-לעצמותיך 9 כבוד את-יהוה מהונך ומראשית חט מאמרי-פי 6 אל-תעזבה ותשמרך אהבה כל-תבואתך 10 וימלאו אסמוך שבע ותירוש ותצרך 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל-יקביך יפרצו 11 מוסר יהוה בני אל-תמאס ואל-תקן בתוכחתו 12 כי את אשר יאהב יהוה כי תחבקנה 9 תתן לראשך לוית-חן עטרת יוכיח וכאב את-בן ירצה 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה 14 כי טוב סחרה שנות חיים 11 בדרך חכמה הריתיך הדרכתיך מסחר-כסף ומחרוץ תבואתה 15 יקרה היא מפניים (מפנינים) וכל-חפצריך לא ישוו-בה 16 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד דרכיה דרכי-נעם וכל-נתיבותיה שלום 18 עץ-חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר יהוה--בחכמה יסד-ארץ כונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו-טל בני אל-ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה 22 ויהיו חיים לנפשך ותן לגרנרתיך 23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף 24 אם-תשכב לא-תפחד ושכבת וערבה שנתך 25 אל-תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא 26 כי-יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד 27 אל-תמנע-טוב מבעליו--בהיות לאל ידיך (ידיך) לעשות 28 אל-תאמר לרעיך (לרעך) לך ושוב--ומחר אתן ויש אתך 29 אל-תחרש על-רעך רעה והוא-ישוב לבטח אתך 30 אל-תרוב

(תריב) עם-אדם חנם-- אם-לא גמלך רעה 31 אל-תקנא באיש חנם ואל-תבחר בכל-דרכיו 32 כי תועבת יהוה גלזו ואת-ישרים סודו 33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך 34 אם-ללצים הוא-יליץ ולעניים (ולעניים) יתן-חן כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון 4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל-תעזבו 3 כי-בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי 4

1 משלי שלמה בן-דוד-- מלך ישראל 2
 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה 3
 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים 4
 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה 5 ישמע
 חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה 6 להבין
 משל ומליצה דברי חכמים וחיידתם 7 יראת
 יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו 8
 שמע בני מוסר אביך ואל-תטש תורת אמך 9
 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרנרתך 10
 בני-- אם-יפתוך חטאים אל-תבא 11 אם-יאמרו
 לכה אתנו נא רבה לדם נצפנה לנקי חנם 12
 נבלעם כשאלו חיים ותמימים כיורדי בור
 (Sheol h7585) 13 כל-הוון יקר נמצא נמלא בתינו
 שלל 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה
 לכלנו 15 בני--אל-תלך בדרך אתם מנע רגלך
 מנתיבתם 16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
 לשפך-דם 17 כי-חנם מזרה הרשת-- בעיני כל-
 בעל כנף 18 והם לדמם יארבו יצפנו לנפשם
 19 כן--ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו
 יקח 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה
 21 בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר--
 אמריה תאמר 22 עד-מותי פתים-- תאהבו-פתי
 ולצים--לצון חמדו להם וכסילים ישנאו-דעת
 23 תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי
 אודיעה דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו
 נטיתי ידי ואין מקשיב 25 ותפרעו כל-עצתי
 ותוכחתי לא אביתם 26 גם-אני באידכם אשחק
 אלעג בבא פחדכם 27 בבא כשאוה (כשואה)
 פחדכם-- ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם
 צרה וצוקה 28 אז יקראני ולא אענה ישחרנני
 ולא ימצאני 29 תחת כי-שנאו דעת ויראת יהוה
 לא בחרו 30 לא-אבו לעצתי נאצו כל-תוכחתי

31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו
 32 כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים
 תאבדם 33 ושמע לי ישכן-בטח ושאנן מפחד
 רעה

2 בני אם-תקח אמרי ומצותי תצפן אתך
 2 להקשיב לחכמה אזנך תטה לך לתבונה
 3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך
 4 אם-תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה
 5 אז--תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא
 6 כי-יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה 7
 וצפן (יצפן) לישרים תושיה מנן להלכי תם
 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר
 9 אז--תבין צדק ומשפט ומישרים כל-מעגל-
 טוב 10 כי-תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך
 ינעם 11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה 12
 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות 13
 העזבים ארחות ישר-- ללכת בדרכי-חשך 14
 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע 15
 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם 16
 להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה
 17 העזבת אלוף נעוריה ואת-ברית אלהיה
 שכחה 18 כי שחה אל-מות ביתה ואל-רפאים
 מעגלתיה 19 כל-באיה לא ישובון ולא-ישיגו
 ארחות חיים 20 למען--תלך בדרך טובים
 וארחות צדיקים תשמר 21 כי-ישרים ישכנו-
 ארץ ותמימים יותרו בה 22 ורשעים מארץ
 יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

3 בני תורתי אל-תשכח ומצותי יצר לך 2
 כי ארך ימים ושנות חיים-- ושלום יוסיפו לך
 3 חסד ואמת אל-יעזבך קשרם על-גרגרותיך
 כתבם על-לוח לך 4 ומצא-חן ושכל-טוב--
 בעיני אלהים ואדם 5 בטח אל-יהוה בכל-לבך
 ואל-בינתך אל-תשען 6 בכל-דרכיך דעהו

נכזבה הגם אל-מראיו ישל¹⁰ לא-אכזר כי
 יעורנו ומי הוא לפני יתיצב¹¹ מי הקדימני
 ואשלם תחת כל-השמים לי-הוא¹² לא- (לו-
) אחריש בדיו ודבר-גבורות וחין ערכו¹³
 מי-גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא¹⁴
 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה¹⁵ גאווה
 אפיקי מנגים סגור חותם צר¹⁶ אחד באחד
 יגשו ורוח לא-יבא ביניהם¹⁷ איש-באחיהו
 ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו¹⁸ עטישתיו תהל
 אור ועיניו כעפעפי-שחר¹⁹ מפיו לפידים
 יהלכו כידודי אש יתמלטו²⁰ מנחיריו יצא
 עשן-- כרוד נפוח ואנמן²¹ נפשו גחלים תלהט
 ולהב מפיו יצא²² בצוארו ילין עז ולפניו
 תדוץ דאבה²³ מפלי בשרו דבקו יצוק עליו
 בל-ימוט²⁴ לבו יצוק כמו-אבן ויצוק כפלח
 תחתית²⁵ משתו יגורו אלים משברים יתחטאו
²⁶ משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה
 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה²⁸ לא-
 יבריחנו בן-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע
²⁹ כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון
³⁰ תחתיו חרודי חרש ירפד חרוץ עלי-טיט
³¹ ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה
³² אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה³³ אין-
 על-עפר משלו העשו לבל-חת³⁴ את-כל-גבה
 יראה הוא מלך על-כל-בני-שחץ

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר² ידעת
 (ידעתי) כי-כל תוכל ולא-יבצר ממך מזמה³
 מי זה מעלים עצה-- בלי-דעת לכן הגדתי ולא
 אבין נפלאות ממני ולא אדע⁴ שמע-נא ואנכי
 אדבר אשאלך והודיעני⁵ לשמע-אזן שמעתוך
 ועתה עיני ראתך

התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא 40 אכל למרחוק עיניו יביטו 30 ואפרחו יעלעו-
כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו-ארב 41 מי דם ובאשר חללים שם הוא
יכין לערב צידו כי ילדו אל-אל ישועו יתעו
לכלי-אכל

39 הידעת--עת לדת יעלי-סלע חלל אילות
תשמר 2 תספר ירחים תמלאנה וידעת עת
לדתנה 3 תכרענה ילדיה תפלאנה חבליהם
תשלחנה 4 יחלמו בניהם ירבו בכר יצאו ולא-
שבו למו 5 מי-שלח פרא חפשי ומסרות ערוד
מי פתח 6 אשר-שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו
מלחה 7 ישחק להמון קריה תשאות נגש לא
ישמע 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק
ידרוש 9 היאבה רים עבדך אם-ילין על-
אבוסך 10 התקשר-רים בתלם עבתו אם-ישדר
עמקים אחריך 11 התבטח-בו כי-רב כחו ותעזב
אליו יגיעך 12 התאמין בו כי-ישוב (ישיב)
זרעך וגרנך יאסף 13 כנף-רננים נעלסה אם-
אברה חסידה ונצה 14 כי-תעזב לארץ בציה
ועל-עפר תחמם 15 ותשכח כי-רגל תזורה
וחית השדה תדושה 16 הקשיח בניה ללא-לה
לריק יגיעה בלי-פחד 17 כי-השה אלוה חכמה
ולא-חלק לה בבינה 18 כעת במרום תמריא
תשחק לסוס ולרכבו 19 התתן לסוס גבורה
התלביש צוארו רעמה 20 התרעישנו כארבה
הוד נחרו אימה 21 יחפרו בעמק וישיש בכח
יצא לקראת-נשק 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא-
ישוב מפני-חרב 23 עליו תרנה אשפה להב
חנית וכידון 24 ברעש ורגז יגמא-ארץ ולא-
יאמין כי-קול שופר 25 בדי שפר יאמר האח--
ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה 26
המבינתך יאבר-נץ יפרש כנפו לתימן 27 אם-
על-פיך יגביה נשר וכי ירים קנו 28 סלע ישכן
ויתלנן-- על שן-סלע ומצודה 29 משם חפר-

שדי יסור מוכיח אלוה יעננה 3 ויען איוב
את-יהוה ויאמר 4 הן קלתי מה אשיבך ידי
שמתי למו-פי 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים
ולא אוסיף 6 ויען-יהוה את-איוב מנסערה (מן
סערה) ויאמר 7 אזר-נא כנבר חלציך אשאלך
והודיעני 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען
תצדק 9 ואם-זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש 11
הפץ עברות אפך וראה כל-גאה והשפילהו 12
ראה כל-גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם
טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון 14
וגם-אני אודך כי-תושע לך ימינך 15 הנה-נא
בהמות אשר-עשיתי עמך חציר כבקר יאכל
הנה-נא כחו במתניו ואונו בשרירי בטנו
16 יחפץ זנבו כמו-ארז גידי פחדו ישרנו 18
עצמיו אפיקי נחשה גרמיו כמטיל ברזל 19
הוא ראשית דרכי-אל העשו יגש חרבו 20 כי-
בול הרים ישאו-לו וכל-חית השדה ישחקו-שם
21 תחת-צאלים ישכב-- בסתר קנה ובצה 22
יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי-נחל 23 הן
יעשק נהר לא יחפזו יבטח כי-יגית ירדן אל-
פיהו 24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב-אף

41 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע
לשנו 2 התשים אנמן באפו ובחוח תקב לחיו 3
הירבה אליך תחנננים אם-ידבר אליך רכות
4 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם 5
התשחק-בו כצפור ותקשרנו לנערותיך 6 יכרו
עליו חברים וחצוהו בין כנענים 7 התמלא
בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו 8 שים-
עליו כפך זכר מלחמה אל-תוסף 9 הן-תחלתו

כפים כסה-אור ויצו עליה במפניו 33 יגיד
עליו רעו מקנה אף על-עולה

נטה עליה קו 6 על-מה ארניה הטבעו או מי-
ירה אבן פנתה 7 ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו
כל-בני אלהים 8 ויסך בדלתים ים בניחו
מרחם יצא 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו
10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים
11 ואמר--עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישית
בנאון גליך 12 המימוך צוית בקר ידעתה
שחר (ידעת השחר) מקמו 13 לאחזו בכנפות
הארץ וינערו רשעים ממנה 14 תתהפך כחמר
חותם ויתיצבו כמו לבוש 15 וימנע מרשעים
אורם וזרוע רמה תשבר 16 הבאת עד-נכבי-ים
ובחקר תהום התהלכת 17 הנגלו לך שערי-
מות ושערי צלמות תראה 18 התבנתת עד-
רחבי-ארץ הגד אם-ידעת כלה 19 אי-זה הדרך
ישכן-אור וחשך אי-זה מקמו 20 כי תקחנו אל-
גבולו וכי-תבין נתיבות ביתו 21 ידעת כי-
אז תולד ומספר ימך רבים 22 הבאת אל-
אצרות שלג ואוצרות ברד תראה 23 אשר-
חשכתי לעת-צר ליום קרב ומלחמה 24 אי-
זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי-ארץ 25
מי-פלג לשטף תעלה ודרך לחיזי קלות 26
להמטיר על-ארץ לא-איש--מדבר לא-אדם
בו 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא
דשא 28 היש-למטר אב או מי-הוליד אנלי-טל
29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו
30 כאבן מים יתחבאו לפני תהום יתלכדו 31
התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל תפתח
32 התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם 33
הידעת חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ
34 התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסך 35
התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו 36
מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי בינה
37 מי-יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי
ישכיב 38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו 39

37 אף-לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו 2
שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא 3 תחת-
כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ 4
אחריו ישאג-קול--ירעם בקול גאונו ולא יעקבם
כי-ישמע קולו 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה
גדלות ולא נדע 6 כי לשלג יאמר--הוא-ארץ
וגשם מטר וגשם מטרות עזו 7 ביד-כל-אדם
יחתום--לדעת כל-אנשי מעשהו 8 ותבוא חיה
במו-ארב ובמעונתיה תשכן 9 מן-החדר תבוא
סופה וממזרים קרה 10 מנשמת-אל יתן-קרח
ורחב מים במוצק 11 אף-ברי יטריח עב יפיץ
ענן אורו 12 והוא מסכות מתהפך בתחבולתו
לפעלם כל אשר יצום על-פני תבל ארצה 13
אם-לשבת אם-לארצו--אם-לחסד ימצאהו 14
האיזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל 15
התדע בשום-אלוה עליהם והפיע אור עננו 16
התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים
17 אשר-בגדיך חמים--בהשקט ארץ מדרום
18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק 19
הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך 20
היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע 21
ועתה לא ראו אור--בהיר הוא בשחקים ורוח
עברה ותטהרם 22 מצפון זהב יאתה על-אלוה
נורא הוד 23 שדי לא-מצאנהו שניא-כת ומשפט
ורב-צדקה לא יענה 24 לכן יראוהו אנשים לא-
יראה כל-חכמי-לב

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסערה (מן
הסערה) ויאמר 2 מי זה מחשיך עצה במלין-
- בלי-דעת 3 אזר-נא כנבר חלציך ואשאלך
והודיעני 4 איפה היית ביסדי-ארץ הגד אם-
ידעת בינה 5 מי-שם ממדיה כי תדע או מי-

ויסירו אביר לא ביד 21 כי-ענינו על-דרכי-איש וכל-צעדיו יראה 22 אין-חשך ואין צלמות-- דעת מלין יכבר להסתר שם פעלי און 23 כי לא על-איש ישים עוד-- להלך אל-אל במשפט 24 ירע כבירים לא-חקר ויעמד אחרים תחתם 25 לכן--יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו 26 תחת-רשעים ספקם-- במקום ראים 27 אשר על-כן סרו מאחריו וכל-דרכיו לא השכילו 28 להביא עליו צעקת-דל וצעקת עניים ישמע 29 והוא ישקט ומי ירשע-- ויסתר פנים ומי ישורנו ועל-גוי ועל-אדם יחד 30 ממלך אדם חנף-- ממקשי עם 31 כי-אל-אל האמר נשאתי-- לא אחבל 32 בלעדי אחזה אתה הרני אם-עול פעלתי לא אסיף 33 המעמדך ישלמנה כי-מאסת--כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר 34 אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי 35 איוב לא-בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל 36 אבי--יבחן איוב עד-נצח על-תשבת באנשי-און 37 כי יסיף על-חטאתו פשע בנינו יספוק וירב אמריו לאל

35 ויען אליהו ויאמר 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל 3 כי-תאמר מה-יסכן-לך מה-אעיל מחטאתי 4 אני אשיבך מלין-- ואת-רעידך עמך 5 הבט שמים וראה ושורר שחקים גבהו ממך 6 אם-חטאת מה-תפעל-בו ורבו פשעיך מה-תעשה-לו 7 אם-צדקת מה-תתן-לו או מה-מידך יקח 8 לאיש-כמוך רשעך ולבן-אדם צדקתך 9 מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים 10 ולא-אמר--איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו 12 שם יצקו ולא יענה-- מפני גאון רעים 13 אך-שוא לא-ישמע אל ושדי לא ישורנה 14 אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו 15 ועתה--כי-אין פקד אפו ולא-ידע

16 ואיוב הבל יפצה-פיהו כבלי- דעת מלין יכבר

36 ויסף אליהו ויאמר 2 כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן-צדק 4 כי-אמנם לא-שקר מלי תמים דעות עמך 5 הן-אל כביר ולא ימאס כביר כח לב 6 לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן 7 לא-יגרע מצדיק ענינו ואת-מלכים לכסא ושייבם לנצח ויגבהו 8 ואם-אסורים בזקים ילכדון בחבלי-עני 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו 10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי-ישובון מאון 11 אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעמים 12 ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגעו בבלי-דעת 13 וחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם 14 תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים 15 יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם 16 ואף הסיתך מפי-צר-- רחב לא-מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן 17 ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו 18 כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב-כפר אל-יטך 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי-כח 20 אל-תשאף הלילה-- לעלות עמים תחתם 21 השמר אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני 22 הן-אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה 23 מי-פקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה 24 זכר כי-תשניא פעלו-- אשר שררו אנשים 25 כל-אדם חזו-בו אנוש יביט מרחוק 26 הן-אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר 27 כי יגרע נטפי-יזקו מטר לאדו 28 אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב 29 אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות סכתו 30 הן-פרש עליו אורו ושרשי הים כסה כי-בם ידין עמים יתן-אכל למכביר 32 על-

יבינו משפט 10 לכן אמרתי שמעה-לי אחוה (ושפו) עצמתיו לא ראו 22 ותקרב לשחת נפשו דעי אף-אני 11 הן הוחלתי לדבריים--אזין וחיתו לממתים 23 אם-יש עליו מלאך--מליץ עד-תבונתיכם עד-תחקרון מלין 12 ועדיכם אחד מני-אלף להגיד לאדם ישרו 24 ויחננו-אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח--עונה אמריו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר 25 מכם 13 פן-תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו 26 יעתר איש 14 ולא-ערך אלי מלין ובאמריכם לא אל-אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב אשיבנו 15 חתו לא-ענו עוד העתיקו מהם מלים לאנוש צדקתו 27 ישר על-אנשים ויאמר חטאתי 16 והוחלתי כי-לא ידברו כי עמדו לא-ענו עוד וישר העויתי ולא-שוה לי 28 פדה נפשי (נפשו) 17 אענה אף-אני חלקי אחוה דעי אף-אני 18 כי מעבר בשחת וחיתי (וחיתו) באור תראה 29 מלתי מלים הציקתני רוח בטני 19 הנה-בטני--הן-כל-אלה יפעל-אל--פעמים שלוש עם-גבר כיון לא-יפתח כאבות חדשים יבקע 20 אדברה 30 להשיב נפשו מני-שחת--לאור באור החיים וירוח-לי אפתח שפתי ואענה 21 אל-נא אשא 31 הקשב איוב שמע-לי החרש ואנכי אדבר 32 פני-איש ואל-אדם לא אכנה 22 כי לא ידעתי אם-יש-מלין השיבני דבר כי-חפצתי צדקך 33 אכנה כמעט ישאני עשני אם-אין אתה שמע-לי החרש ואאלפך חכמה

33 ואולם--שמע-נא איוב מלי וכל-דברי **34** ויען אליהוא ויאמר 2 שמעו חכמים מלי האזינה 2 הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי וידעים האזינו לי 3 כי-אזן מלין תבחן ותך 3 ישר-לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו 4 ישעם לאכל 4 משפט נבחרה-לנו נדעה בינינו רוח-אל עשתי ונשמת שדי תחיני 5 אם-תוכל מה-טוב 5 כי-אמר איוב צדקתי ואל הסיר השיבני ערכה לפני התיצבה 6 הן-אני כפיך משפטי 6 על-משפטי אכזב אנוש חצי בלי-לאל מחמר קרצתי גם-אני 7 הנה אמתי לא פשע 7 מי-גבר כאיוב ישתה-לעג כמים 8 וארח תבעתך ואכפי עליך לא-יכבד 8 אך אמרת לחברה עם-פעלי און וללכת עם-אנשי-רשע 9 באזני וקול מלין אשמע 9 זך אני בלי-פשע כי-אמר לא יסכן-גבר--ברצתו עם-אלהים 10 חף אנכי ולא עון לי 10 הן תנואות עלי ימצא לכן אנשי לבב--שמעו-לי חללה לאל מרשע יחשבני לאיוב לו 11 ישם בסד רגלי ישמר כל-ושדי מעול 11 כי פעל אדם ישלם-לו וכארח ארחתי 12 הן-זאת לא-צדקת אענך כי-ירבה איש ימצאנו 12 אף-אמנם אל לא-ירשיע ושדי אלוה מאנוש 13 מדוע אליו ריבות כי-כל-דבריו לא-יעות משפט 13 מי-פקד עליו ארצה ומי שם לא יענה 14 כי-באחת ידבר-אל ובשתים לא תבל כלה 14 אם-ישים אליו לבו רוחו ונשמתו ישורנה 15 בחלום חזיון לילה--בנפל תרדמה אליו יאסף 15 יגוע כל-בשר יחד ואדם על-על-אנשים בתנומות עלי משכב 16 אז יגלה און עפר ישוב 16 ואם-בינה שמעה-זאת האזינה אנשים ובמסרם יחתם 17 להסיר אדם מעשה לקול מלי 17 האף שונא משפט יחבוש ואם-ונוה מגבר יכסה 18 יחשך נפשו מני-שחת וחיתו צדיק כביר תרשיע 18 האמר למלך בליעל--מעבר בשלח 19 והוכח במכאוב על-משכבו רשע אל-נדיבים 19 אשר לא-נשא פני שרים וריב (ורוב) עצמיו אתן 20 וזהמתו חיתו לחם ולא נכר-שוע לפני-דל כי-מעשה ידיו כלם ונפשו מאכל תאוה 21 יכל בשרו מראי ושפי 20 רגע ימתו--וחצות לילה ינעשו עם ויעברו

תהפך לאכזר לִי בעצם ידך תשטמני 22 תשאני אל-רוח תרכיבני ותמננני תשוה (תשיה) 23 כי-ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל-חי 24 אך-לא-בעי ישלח-יד-אם-בפידו להן שוע 25 אם-לא בכיתי לקשה-יום עגמה נפשי לאביון 26 כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל 27 מעי רתחו ולא-דמו קדמוני ימי-עני 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה 30 עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב 31 ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים

31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על-בתולה 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים 3 הלא-איד לעול ונכר לפעלי און 4 הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור 5 אם-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה רגלי 6 ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום 8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו 9 אם-נפתח לבי על-אשה ועל-

פתח רעי ארבתי 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין 11 כי-הוא (היא) זמה והיא (והוא) עון פלילים 12 כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש 13 אם-אמאס--משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי 14 ומה אעשה כי-יקום אל וכי-יפקד מזה אשיבנו 15 הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד 16 אם-אמנע מחפץ רלים ועיני אלמנה אכלה 17 ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה 19 אם-אראה אובר מבלי לבוש ואין כסות לאביון 20 אם-לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם 21 אם-הניפותי על-יתום ידי כי-אראה בשער עזרתי וישבתו שלשת האנשים האלה-- מענות את-איוב כי הוא צדיק בעיני 2 ויחר אף אליהוא בן-ברכאל הבווי-- ממשפחת-רם באיוב חרה אפו-- על-צדקו נפשו מאלהים 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא-מצאו מענה-- וירשעו את-איוב 4 ואליהו--חכה את-איוב בדברים כי זקנים-המה ממנו לימים 5 וירא אליהוא-- כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו 6 ויען אליהוא בן ברכאל הבווי-- ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על-כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם 7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה 8 אכן רוה-היא באנוש ונשמת שדי תבינם 9 לא-רבים יחכמו וזקנים

עליו שחל 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש
הרים 10 בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה
עינו 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור 12
והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה 13 לא-
ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים 14
תהום אמר לא בי-היא וים אמר אין עמדי 15
לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה 16
לא-תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר 17
לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז 18
ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים
19 לא-יערכנה פטרת-כוש בכתם טהור לא
תסלה 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום
בינה 21 ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים

נסתרה 22 אבדון ומוות אמרו באזנינו שמענו
שמעה 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את-
מקומה 24 כי-הוא לקצות-הארץ יביט תחת
כל-השמים יראה 25 לעשות לרוח משקל ומים
תכן במדה 26 בעשתו למטר חק ודרך לחזיו
קלות 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה 28
ויאמר לאדם--הן יראת אדני היא חכמה וסוד
מרע בינה

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי-
יתנני כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני 3 בהלו
נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך 4 כאשר
הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי 5
בעוד שדי עמדי סביבותי נערי 6 ברחץ הליכי
בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן 7 בצאתי
שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי 8 ראוני
נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו 9 שרים
עצרו במלים וכף ישימו לפיהם 10 קול-נגידים
נחבאו ולשונם לחכם דבקה 11 כי און שמעה
ותאשרני ועין ראתה ותעדיני 12 כי-אמלט
עני משוע ויתום ולא-עזר לו 13 ברכת אבד

30 ועתה שחקו עלי-- צעירים ממני לימים
אשר-מאסתי אבותם-- לשית עם-כלבי צאני
2 גם-כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח
3 בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה--אמש
שואה ומשאה 4 הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש
רתמים לחמם 5 מן-גו יגרשו יריעו עלימו כננב
6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים 7 בין-
שיחים ינהקו תחת חרול יספחו 8 בני-נבל גם-
בני בלי-שם-- נכאו מן-הארץ 9 ועתה נגינתם
הייתי ואהי להם למלה 10 תעבוני רחקו מני
ומפני לא-חשכו רק 11 כי-יתרו (יתרי) פתח
ויענני ורסן מפני שלחו 12 על-ימין פרחח יקומו
רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם 13 נתסו
נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו 14 כפרץ
רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו 15 ההפך
עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה
ישעתי 16 ועתה--עלי תשתפך נפשי יאחזוני
ימי-עני 17 לילה--עצמי נקר מעלי וערקי לא
ישכבון 18 ברב-כח יתחפש לבושי כפי כתנתי
יאזרני 19 הרני לחמר ותחמשל כעפר ואפר 20
אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי 21

ואביון ובלילה יהי כגנב 15 ועין נאף שמרה - ומה-שמץ דבר נשמע-בו ורעם גבורתו מי נשף לאמר-- לא-תשורני עין וסתר פנים ישים יתבונן

16 חתר בחשך בתים יומם חתמו-למו לא- ידעו אור 17 כי יחדו בקר למו צלמות כי- יכיר בלהות צלמות 18 קל-הוא על-פני-מים-- תקלל חלקתם בארץ לא-יפנה דרך כרמים 19 ציה גם-חם יגזלו מימי-שלג שאול חטאן (Sheol h7585) 20 ישכחהו רחם מתקן רמה-- עוד לא-יזכר ותשבר כעץ עולה 21 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב 22 ומשך אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחיין 23 יתן-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם 24 רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו 25 ואם-לא אפו מי יזיבני וישם לאל מלתי

25 ויען בלדד השחי ויאמר 2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו 3 היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורחו 4 ומה-יצדק אנוש עם- אל ומה-יזכה ילוד אשה 5 הן עד-ירח ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו בעיניו 6 אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה

26 ויען איוב ויאמר 2 מה-עזרת ללא- כח הושעת זרוע לא-עז 3 מה-יעצת ללא חכמה ותשיה לרב הודעת 4 את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממוך 5 הרפאים יחוללו- - מתחת מים ושכניהם 6 ערום שאול נגדן

ואין כסות לאבדון (Sheol h7585) 7 נטה צפון על-תהו תלה ארץ על-בלימה 8 צרר-מים בעביו ולא-נבקע ענן תחתם 9 מאחז פני-כסה פרשו עליו עננו 10 חק-חג על-פני-מים--עד- תכלית אור עם-חשך 11 עמודי שמים ירופפו ויתמהו מנערותו 12 בכחו רגע הים ובתובנתו (ובתבונתו) מחץ רהב 13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח 14 הן-אלה קצות דרכו- 28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו 2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה 3 קץ שם לחשך ולכל-תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות 4 פרץ נחל מעם-גר--הנשכחים מני- רגל דלו מאנוש נעו 5 ארץ--ממנה יצא-לחם ותחתיה נהפך כמו-אש 6 מקום-ספיר אבניה ועפרת זהב לו 7 נתיב לא-ידעו עיש ולא שזפתו עין איה 8 לא-הדרריכוהו בני-שחץ לא-עדה

עברות יובלו 31 מי-יגיד על-פניו דרכו והוא-
עשה מי ישרם-לו 32 והוא לקברות יובל ועל-
גדיש ישקוד 33 מתקן-לו רגבי-נחל ואחריו כל-
אדם ימשוך ולפניו אין מספר 34 ואיך תנחמוני
הבל ותשובתיכם נשאר-מעל

22 ויען אליפו התמני ויאמר 2 הלא
יסכן-גבר-- כי-יסכן עלימו משכיל 3 החפץ
לשדי כי תצדק ואם-בצע כי-תתם דרכיך 4
המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט 5 הלא
רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך 6 כי-תחבל
אחריך חנם ובגדי ערומים תפשיט 7 לא-מים
עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם 8 ואיש זרוע לו
הארץ ונשוא פנים ישב בה 9 אלמנות שלחת
ריקים וזרעות יתמים ידכא 10 על-כן סביבותיך
פחים ויבהלך פחד פתאם 11 או-חשך לא-
תראה ושפעת-מים תכסך 12 הלא-אלוה גבה
שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו 13 ואמרת
מה-ירע אל הבעד ערפל ישפוט 14 עבים סתר-

לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך 15 הארח
עולם תשמור-- אשר דרכו מתי-און 16 אשר-
קמטו ולא-עת נהר יוצק יסודם 17 האמרים
לאל סור ממנו ומה-יפעל שדי למו 18 והוא
מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני 19
יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג-למו 20 אם-
לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש 21 הסכן-
נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה 22 קח-נא
מפיו תורה ושים אמריו בלבבך 23 אם-תשוב
עד-שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך 24 ושית-
על-עפר בצר ובצור נחלים אופיר 25 והיה
שדי בצריך וכסף תועפות לך 26 כי-אז על-
שדי תתענג ותשא אל-אלוה פניך 27 תעתיר
אליו וישמעך ונדרריך תשלם 28 ותגזר-אמר
ויקם לך ועל-דרכיך נגה אור 29 כי-השפילו

ותאמר גוה ושח עינים יושע 30 ימלט אי-נקי
ונמלט בבר כפוף

23 ויען איוב ויאמר 2 גם-היום מרי שחי ידי
כבדה על-אנחתי 3 מי-יתן ידעתי ואמצאהו
אבוא עד-תכונתו 4 אערכה לפניו משפט ופי
אמלא תוכחות 5 אדעה מלים יענני ואבינה מה-
יאמר לי 6 הברב-כח יריב עמדי לא אך-הוא
ישם בי 7 שם--ישר נוכח עמו ואפלט לנצח
משפטי 8 הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא-
אבין לו 9 שמאול בעשתו ולא-אחז יעטף ימין
ולא אראה 10 כי-ידע דרך עמדי בחנני כזהב
אצא 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-
אט 12 מצות שפתי ולא אמיש מחקי צפנתי
אמרי-פיו 13 והוא באחד ומוי ישיבנו ונפשו
אותה ויעש 14 כי ישרים חקי וכהנה רבות עמו
על-כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו 16
ואל הרך לבי ושדי הבהילני 17 כי-לא נצמתי
מפני-חשך ומפני כסה-אפל

24 מדוע--משדי לא-נצפנו עתים וידעו
לא-חזו ימיו 2 גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו
3 חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה 4
ישו אבינים מדרך יחד חבאו עניי-ארץ 5 הן
פראים במדבר-- יצאו בפעלם משחרי לטרף
ערבה לו לחם לנערים 6 בשדה בלילו יקצירו
(יקצורו) וכרם רשע ילקשו 7 ערום ילינו
מבלי לבוש ואין כסות בקרה 8 מזרם הרים
ירטבו ומבלי מחסה חבקו-צור 9 יגזלו משד
יתום ועל-עני יחבלו 10 ערום הלכו בלי לבוש
ורעבים נשאו עמר 11 בין-שורתם יצהירו
יקבים דרכו ויצמאו 12 מעיר מתים ינאקו--
ונפש-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה 13
המה היו--במרדי-אור לא-הכירו דרכיו ולא
ישבו בנתיבותיו 14 לאור יקום רוצה--יקטל-עני

לא תשבעו 23 מי-יתן אפו ויכתבון מלי מי- תאכלהו אש לא-נפח ירע שריד באהל 27 יגלו יתן בספר ויחקו 24 בעט-ברזל ועפרת-- לעד שמים עונו וארץ מתקוממה לו 28 יגל יבול בצור יחצבון 25 ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על-עפר יקום 26 ואחר עורי נקפו-זאת ומבשרי מאלהים ונחלת אמרו מאל אחזה אלוה 27 אשר אני אחזה-לי--ועיני ראו ולא-זר כלו כליתי בחקי 28 כי תאמרו מזה-נרדף-לו ושרש דבר נמצא-בי 29 גורו לכם מפני-חרב--כי-חמה עונות חרב למען תדעון שדין (שדון)

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר 2 לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי 3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני 4 הזאת ידעת מני-עד מני שים אדם עלי-ארץ 5 כי רננת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי-רגע 6 אם-יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע 7 כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו 8 כחלום יעוף ולא ימצאהו וידד כחזיון לילה 9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא-עוד תשורנו מקומו 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו 11 עצמותיו מלאו עלימו ועמו על-עפר תשכב 12 אם-תמתיק בפיו רעה-- יכחידנה תחת לשנו 13 יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו 14 לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו 15 חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל 16 ראש-פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה 17 אל-ירא בפלגות-- נהרי נחלי דבש וחמאה 18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס 19 כי-רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו 20 כי לא-ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט 21 אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טובו 22 במלאות שפקן יצר לו כל-יד עמל תבאנו 23 יהי למלא בטנו--ישלח-בו חרון אפו וימטר עלימו בלחמו 24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה 25 שלף ויצא מנוה וברק ממדרתו יהלך עליו אמים 26 כל-חשך טמון לצפוניו לא תגכרו 30 כי ליום איד יחשך רע ליום

לארץ מררתי 14 יפרצני פרץ על-פני-פרץ ירץ עליו צמים 10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי כגבור 15 שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני 16 פני חמרמרה (חמרמרו) מני- לרגליו 12 יהי-רעב אנו ואיד נכון לצלעו 13 בכי ועל עפעפי צלמות 17 על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה 18 ארץ אל-תכסי דמי ואל-יהי מקום לזעקתי 19 גם-עתה הנה-בשמים עדי ושהדי במרמים 20 מליצי רעי אל-אלוה דלפה עיני 21 ויוכח לגבר עם-אלוה ובן-אדם לרעהו 22 כי-שנות מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהלך

17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי 2 אם- לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני 3 שימה- נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע 4 כי-לבם צפנת משכל על-כן לא תרמם 5 לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה 6 והציגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה 7 ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם 8 ישמו ישרים על-זאת ונקי על-חנף יתערר 9 ויאחז צדיק דרכו וטהר-ידיים יסיף אמץ 10 ואולם--כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם 11 ימי עברו זמתי נתקן-- מורשי לבבי 12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני- חשך 13 אם-אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי

19 ויען איוב ויאמר 2 עד-אנה תוגיון נפשי ותדכאוני במלים 3 זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תהכרו-לי 4 ואף-אמנם שניתי אתי תלין משוגתי 5 אם-אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי 6 דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף 7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט 8 ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים 9 כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי 10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי 11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצרי 12 יחד יבאו גדודיו--ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי 13 אחי מעלי הרחיק וידעי אך- זרו ממני 14 חדלו קרובי ומידעי שכחוני 15 עפר נחת (Sheol h7585)

18 ויען בלדד השחי ויאמר 2 עד-אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר 3 מדוע נחשבנו כבהמה נשמינו בעיניכם 4 טרף נפשו באפו הלמענד תעזב ארץ ויעתק-צור ממקמו 5 גם אור רשעים ידעך ולא-יגה שביב אשו 6 אור חשך באהלך ונרו עליו ידעך 7 יצרו צעדי אוננו ותשליכהו עצתו 8 כי-שלח ברשת ברגליו ועל-שבכה יתהלך 9 יאחז בעקב פח יחזק

יחליף וינקתו לא תחדל 8 אם-יזקין בארץ יגידו ולא כחדו מאבותם 19 להם לבדם נתנה שרשו ובעפר ימות גזעו 9 מריח מים יפרח הארץ ולא-עבר זר בתוכם 20 כל-ימי רשע הוא ועשה קציר כמו-נטע 10 וגבר ימות ויחלש מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ 21 קול-וינוע אדם ואיו 11 אזלו-מים מני-ים ונהר יחרב פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו 22 לא-ויבש 12 ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמים יאמין שוב מני-חשך וצפו (וצפוי) הוא אלי-לא יקיצו ולא-יערו משנתם 13 מי יתן בשאול תצפני-- תסתירני עד-שוב אפך תשית לי חק ותזכרני (Sheol h7585) 14 אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל-- עד-בוא חליפתי 15 תקרא ואל-שדי יתגבר 26 ירוץ אליו בצואר בעבי ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף 16 כי-עתה גבי מגניו 27 כי-כסה פניו בחלבו ויעש פימה צעדי תספור לא-תשמר על-חטאתי 17 חתם עלי-כסל 28 וישכון ערים נכחדות--בתים לא-בצרור פשעי ותטפל על-עוני 18 ואולם הר-נופל יבול וצור יעתק ממקמו 19 אבנים שחקו ולא-יקום חילו ולא-יטה לארץ מנלם 30 לא-מים-- תשטף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנוש יסור מני-חשך--ינקתו תיבש שלהבת ויסור האבדת 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו 21 יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא-יבין למו 22 אך-בשרו עליו יכאב ונפשו עליו עדת הנף גלמוד ואש אכלה אהלי-שחד 35

15 ויען אליפז התימני ויאמר 2 החכם יענה הרה עמל וילד און ובשנם תכין מרמה

16 ויען איוב ויאמר 2 שמעתי כאלה רבות לא-יסכון ומלים לא-יועיל במ 4 אף-אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים 6 ורשיעך פיך ולא-אני ושפתיך יענו-בך 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת 8 הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמנו הוא 10 גם-שב גם-ישיש בנו-- כביר מאביך ימים 11 המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך 12 מה-יקחך לבך ומה-ירזמון עיניך כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיך מלין 10 פערעו עלי בפיהם--בחרפה הכו לחיי יחד 14 מה-אנוש כי-יזכה וכי-יצדק ילוד אשה 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעיניו 16 אף כי-נתעב ונאלח איש-שתה כמים עולה 17 אחוך שמע-לי וזה-חזיתי ואספרה 18 אשר-חכמים עלי רביו-- יפלח כליותי ולא יחמל ישפך

מצק ולא תירא 16 כי-אתה עמל תשכח כמים
עברו תזכר 17 ומצהרים יקום חלד תעפה
כבקר תהיה 18 ובטחת כי-יש תקוה וחפרת
לבטח תשכב 19 ורבצת ואין מחריד וחלו
פניך רבים 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח-נפש

12 ויען איוב ויאמר 2 אמנם כי אתם-עם
ועמכם תמות חכמה 3 גם-לי לבב כמוכם--לא-
נפל אנכי מכם ואת-מי-אין כמו-אלה 4 שחק
לרעהו אהיה--קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
תמים 5 לפיד בוז לעשותות שאנן-- נכון למועדי
רגל 6 ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזו
אל-- לאשר הביא אלוה בידו 7 ואולם--שאל-
נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד-לך 8 או
שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים 9 מי
לא-ידע בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת 10
אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש 11
הלא-אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם-לו 12
בישישים חכמה וארך ימים תבונה 13 עמו
חכמה וגבורה לו עצה ותבונה 14 הן יהרוס
ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח 15 הן יעצר
במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ 16 עמו עז
ותושיה לו שגג ומשגה 17 מוליך יועצים שולל
ושפטים יהולל 18 מוסר מלכים פתח ויאסר
אזור במתניהם 19 מוליך כהנים שולל ואתנים
יסלף 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח

21 שופך בוז על-גדיבים ומזיח אפיקים רפה
22 מגלה עמקות מני-חשך ויצא לאור צלמות
23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם 24
מסיר--לב ראשי עם-הארץ ויתעם בתהו לא-
דרך 25 ימששו-חשך ולא-אור ויתעם כשכור

13 הן-כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן
לה 2 כדעתכם ידעתי גם-אני לא-נפל אנכי

לבדו ודורך על-במתי ים 9 עשה-עש כסיל כימי גבר 6 כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש וכימה וחדרי תמן 10 עשה גדלות עד-אין חקר 7 על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מציל ונפלאות עד-אין מספר 11 הן יעבר עלי ולא 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני אראה ויחלף ולא-אבין לו 12 הן יחתף מי 9 זכר-נא כי-כחמר עשיתי ואל-עפר תשיבני ישיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה 13 אלוה לא- 10 הלא כחלב תתיכני וכנבנה תקפיאני 11 ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב 14 אף כי-אנכי עור ובשר תלבישני ובעצמות ונידים תשככני אעננו אבחרה דברי עמו 15 אשר אם-צדקתי 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה לא אענה למשפטי אתחנן 16 אם-קראתי ויענני- רוחי 13 ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי-זאת לא-אאמין כי-יאזין קולי 17 אשר-בשערה עמך 14 אם-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני ישופני והרבה פצעי חנם 18 לא-יתנני השב 15 אם רשעתי אללי ל-- וצדקתי לא-אשא רוחי כי ישבעני ממדרים 19 אם-לכח אמיץ ראשי שבע קלון וראה עניי 16 ויגאה כשחל הנה ואם-למשפט מי יועידני 20 אם-אצדק פי תצודני ותשב תתפלא-בי 17 תחדש עדיך ננדי ירשיעני תם-אני ויעקשני 21 תם-אני לא-אדע ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי 18 ולמה נפשי אמאס חיי 22 אחת היא על-כן אמרתי-- מרחם הצאתני אנוע ועין לא-תראני 19 כאשר תם ורשע הוא מכלה 23 אם-שוט ימית פתאם- לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל 20 הלא- למסת נקים ילעג 24 ארץ נתנה ביד-רשע- מעט ימי יחדל (וחדל) ישית (ושית) ממני - פני-שפטיה יכסה אם-לא אפוא מי-הוא 25 ואבליגה מעט 21 בטרם אלך ולא אשוב-- אל- וימי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה 26 חלפו ארץ חשך וצלמות 22 ארץ עפתה כמו אפל-- עם-אניות אבה כנשר יטוש עלי-אכל 27 אם- צלמות ולא סדרים ותפע כמו-אפל

11 ויען צפר הנעמתי ויאמר 2 הרב דברים אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה 28 יגדתי כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני 29 אנכי לא יענה ואם-איש שפתים יצדק 3 בדיך מתים ארשע למה-זה הבל איגע 30 אם-התרחצתי במו- (במי-) שלג והזכותי בבר כפי 31 אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי 32 כי-לא- איש כמוני אעננו נבוא יחדו במשפט 33 לא יש-בינינו מוכיח-- ישת ידו על-שנינו 34 יסר מעלי שבטו ואמתו אל-תבעתני 35 אדברה ולא איראנו כי לא-כן אנכי עמדי

10 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי 2 אמר אל-אלוה אל- תרשיעני הודיעני על מה-תריבני 3 הטוב לך כי תעשק--כי-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת יולד 13 אם-אתה הכינות לבך ופרשת אליו רשעים הופעת 4 העיני בשר לך אם-כראות כפיך 14 אם-און בידך הרחיקה ואל-תשכן אנוש תראה 5 הכימי אנוש ימיד אם-שנותיך באחליך עולה 15 כי-אז תשא פיך ממום והיית

משאול מה-תדע (Sheol h7585) 9 ארכה מאריך

נצמתו בחמו נדעכו ממקומם 18 ילפתו ארחות
דרכם יעלו בתהו ויאבדו 19 הביטו ארחות
תמא הליכת שבא קוו-למו 20 בשו כי-בטח
באו עדיה ויחפרו 21 כי-עתה הייתם לא תראו

8 ויען בלדר השוחי ויאמר 2 עד-אן
תמלל-אלה ורוח כביר אמרי-פיך 3 האל יעות
משפט ואם-שדי יעות-צדק 4 אם-בניך חטאו-לו
וישלחם ביד-פשעם 5 אם-אתה תשחר אל-אל
ואל-שדי תתחנן 6 אם-זך וישר אתה כי-עתה
יעיר עליך ושלם נות צדקך 7 והיה ראשיתך
מצער ואחריתך ישנה מאד 8 כי-שאל-נא לדר
רישון וכונן לחקר אבותם 9 כי-תמול אנחנו
ולא נדע כי צל ימינו עלי-ארץ 10 הלא-הם
יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים 11 היגאה-
יבין הוות

7 הלא-צבא לאנוש על- (עלי-) ארץ וכימו
שכיר ימיו 2 כעבד ישאף-צל וכשכיר יקוה
פעלו 3 כן הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל-
מנו-לי 4 אם-שכבתי-- ואמרת מתי אקום ומדר-
ערב ושבעתי נדדים עדי-נשף 5 לבש בשרי
רמה וניש (וגוש) עפר עורי רגע וימאס 6 ימי
קלו מני-ארג ויכלו באפס תקוה 7 זכר כי-
רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב 8 לא-
תשורני עין ראי עיניך בי ואינני 9 כלה ענן
וילך כן יורד שאול לא יעלה (Sheol h7585) 10 לא-
ישוב עוד לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו 11 גם-
אני לא אחשך-פי אדברה בצר רוחי אשיחה

9 ויען איוב ויאמר 2 אמנם ידעתי כי-כן
ומה-יצדק אנוש עם-אל 3 אם-יחפץ לריב עמו-
לא-יעננו אחת מני-אלף 4 חכם לבב ואמין
כה-- מי-הקשה אליו וישלם 5 המעתיק הרים
ולא ידעו-- אשר הפכס באפו 6 המרגיז ארץ
ממקומה ועמודיה יתפלצון 7 האמר לחרס
ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם 8 נטה שמים
במר נפשי 12 הים-אני אם-תננין כי-תשים עלי
משמר 13 כי-אמרת תנחמני ערשי ישא בשיחי
משכבי 14 וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי 16 מאסתי
לא-לעלם אחיה חרל ממני כי-הבל ימי 17
מזה-אנוש כי תגדלנו וכי-תשית אליו לבך 18
ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו 19 כמה
לא-תשעה ממני לא-תרפני עד-בלעי רקי 20

רבים ויודים רפות תחזק 4 כושל יקימון מליך
וברכים כרעות תאמץ 5 כי עתה תבוא אליך יומם
ותלא תגע עדיך ותבהל 6 הלא יראתך כסלתך
ותהי וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון 16 ותהי
תקנתך ותם דרכיך 7 זכר-נא-מי הוא נקי אבד
ואיפה ישרים נכחדו 8 כאשר ראיתי חרשי
און וזרעי עמל יקצרהו 9 מנשמת אלוה יאבדו
ומרוח אפו יכלו 10 שאנת אריה וקול שחל ושני
כפירים נתעו 11 ליש אבד מבלי-טרף ובני
לביא יתפרדו 12 ואלו דבר יגנב ותקח אזני
שמץ מנהו 13 בשעפים מחזינות לילה בנפל
תרדמה על-אנשים 14 פחד קראני ורעדה רוב
עצמותי הפחיד 15 ורוח על-פני יחלף תסמר
שערת בשרי 16 יעמד ולא אכיר מראהו--
תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע 17 האנוש
מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר-גבר 18 הן
בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה 19 אף
שכני בתי-חמר--אשר-בעפר יסודם ידכאום
לפני-עש 20 מבקר לערב יכתו מבלי משים
לנצח יאבדו 21 הלא-נסע יתרים במ ימותו ולא
בחכמה

6 ויען איוב ויאמר 2 לו--שקול ישקל כעשי
והיתי (והותי) במאזנים ישאו-יחד 3 כי-עתה--
מחול ימים יכבד על-כן דברי לעו 4 כי חצי
שדי עמדי--אשר חמתם שתה רוחי בעותי

5 קרא-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה
2 כי-לאויל יהרג-כעש ופתה תמית קנאה 3 אני-
ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם 4 ירחקו
בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל 5 אשר
קצירו רעב יאכל--ואל-מצנים יקחהו ושאף
צמים חילם 6 כי לא-יצא מעפר און ומאדמה
לא-יצמח עמל 7 כי-אדם לעמל יולד ובני-
רשף ינביהו עוף 8 אולם--אני אדרש אל-אל
ואל-אלהים אשרים דברתי 9 עשה גדלות ואין
חקר נפלאות עד-אין מספר 10 הנתן מטר על-
פני-ארץ ושלח מים על-פני חוצות 11 לשום
שפלים למרום וקדרים שגבו ישע 12 מפר
מחשבות ערומים ולא-תעשנה ידיהם תשיה 13
מני-קרח עלימו יתעלם-שלג 17 בעת יזרבו

הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לגוד לו ולנחמו 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 14 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 15 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 16 וישבו אתו לארץ שבעת

ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 17 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 18 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 19 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 20 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 21 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 22 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 23 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 24 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 25 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 26 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד

4 ויען אליפו התימני ויאמר 2 הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל 3 הנה יסרת

3 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 2 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 3 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 4 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 5 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 6 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 7 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 8 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 9 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 10 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 11 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד 12 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין

ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק
 אני לבדי להגיד לך 17 עוד זה מדבר וזה בא
 ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על
 הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב
 ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך 18 עד זה
 מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים
 ושתים יין בבית אחיהם הבכור 19 והנה רוח
 גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
 הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני
 לבדי להגיד לך 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו
 ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו 21 ויאמר
 ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה-- יהוה
 נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך 22 בכל
 זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים

2 ויהי היום--ויבאו בני האלהים להתיצב
 על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על
 יהוה 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען
 השטן את יהוה ויאמר משש בארץ ומהתהלך
 בה 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל
 עבדי איוב--כי אין כמהו בארץ איש תם וישר
 ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו
 ותסיתני בו לבלעו חנם 4 ויען השטן את יהוה
 ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש--יתן בעד
 נפשו 5 אולם שלח נא ירך וגע אל עצמו ואל
 בשרו--אם לא אל פניך יברכך 6 ויאמר יהוה
 אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר 7 ויצא
 השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע
 מכף רגלו עד (ועד) קדקדו 8 ויקח לו חרש
 להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר 9 ותאמר
 לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת
 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי--
 גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע
 לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו 11
 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה
 האיש ההוא תם וישר וירא אלהים--וסר מרע
 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות 3 ויהי
 מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים
 וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות
 ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל
 בני קדם 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש
 יומו ושלוהו וקראו לשלושת אחיהם לאכל
 ולשתות עמם 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה
 וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה
 עלות מספר כלם--כי אמר איוב אולי חטאו
 בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב
 כל הימים 6 ויהי היום--ויבאו בני האלהים
 להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם 7
 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן
 את יהוה ויאמר משוש בארץ ומהתהלך בה 8
 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי
 איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע 9 ויען השטן את יהוה ויאמר
 החנם ירא איוב אלהים 10 הלא את (אתה)
 שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו--
 מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ
 11 ואולם שלח נא ירך וגע בכל אשר לו--אם לא
 על פניך יברכך 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה
 כל אשר לו בידך--רק אליו אל תשלח ירך
 ויצא השטן מעם פני יהוה 13 ויהי היום ובניו
 ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור
 14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו
 חרשות והאתנות רעות על ידיהם 15 ותפל שבא
 ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה
 רק אני לבדי להגיד לך 16 עוד זה מדבר
 וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים

זקף כפופים יהוה אהב צדיקים 9 יהוה שמר את-גרים--יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות 10 ימלך יהוה לעולם-- אלהיך ציון לדר ודר הללו-יה

147 הללו-יה כי-שוב זמרה אלהינו-- כי- נעים נאווה תהלה 2 בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם 4 מזונה מספר לכוכבים לכלם

שמות יקרא 5 גדול אדונינו ורב-כח לתבונתו אין מספר 6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי-ארץ 7 ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור 8 המכסה שמים בעבים-- המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר 9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא-בשוקי האישי רצה 11 רוצה יהוה את-יראוי-- את-המיחלים לחסדו 12 שבחי ירושלים את-יהוה הללי אלהיך ציון 13 כי-חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך 14 השם-גבולך שלום חלב חטים ישיביעך 15 השלח אמרתו ארץ עד-מהרה ירוץ דברו 16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו-מים 19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל 20 לא עשה כן לכל-גוי-- ומשפטים בל-ידעום הללו-יה

149 הללו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים 2 ישמח ישראל בעשיו בני-ציון יגילו במלכם 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו-לו 4 כי-רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה 5 יעלו חסידים בכבוד ירגנו על-משכבותם 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם 7 לעשות נקמה בנוים תוכחות בלאמים 8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בככלי ברזל 9 לעשות בהם משפט כתוב-- הדר הוא לכל-חסידיו הללו-יה

148 הללו-יה הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו במרומים 2 הללוהו כל-מלאכיו הללוהו כל-צבאו 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל-כוכבי אור 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים 5 יהללו את-שם יהוה כי הוא צוה ונבראו 6 ויעמידם לעד לעולם חק-נתן ולא יעבור 7 הללו את-יהוה מן-הארץ-- תנינים וכל-תהמות 8 אש וברד שלג וקישור

145 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך
 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי
 5 זכרתי ימים מקדם-- הגיתי בכל-פעלך
 במעשה ידיך אשוחח 6 פרשתי ידי אליך
 נפשי כארץ-עופה לך סלה 7 מהר ענני יהוה--
 כלתה רוחי אל-תסתר פניך ממני ונמשלתי
 עם-ירדני בור 8 השמיעני בבקר חסדך-- כי-
 כך בטחתי הודיעני דרך-זו אלך-- כי-אליך
 נשאתי נפשי 9 הצילני מאיבי יהוה-- אליך
 כסתי 10 למדני לעשות רצונך-- כי-אתה אלוהי
 רוחך טובה תנחני בארץ מישור 11 למען-
 שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי
 12 ובחסדך תצמיט איבי והאבדת כל-צררי
 נפשי-- כי אני עבדך

144 לדוד ברוך יהוה צורי-- המלמד ידי
 לקרב אצבעותי למלחמה 2 חסדי ומצודתי
 משנבי ומפלטי-לי מגני ובו חסיתי הרודד
 עמי תחתי 3 יהוה--מה-אדם ותדעוהו בן-אנוש
 ותחשבהו 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר
 5 יהוה הש-שמך ותרד גע בהרים ויעשנו 6
 ברוק ברק ותפיצם שלח חציד ותהמם 7 שלח
 ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד
 בני נכר 8 אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין
 שקר 9 אלהים--שיר חדש אשירה לך בנבל
 ועד

146 הללו-יה הללי נפשי את-יהוה 2
 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי
 3 אל-תבטחו בנדיבים-- בבן-אדם שאין לו
 תשועה 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
 אברו עשתנתיו 5 אשרי--שאל יעקב בעזרו
 שברו על-יהוה אלהיו 6 עשה שמים וארץ--
 את-הים ואת-כל-אשר-בם השמר אמת לעולם
 7 עשה משפט לעשוקים--נתן להם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים 8 יהוה פקח עורים--יהוה
 העם שיהוה אלהיו

אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח 8 אם
אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך (Sheol h7585)
9 אשא כנפי-שחר אשכנה באחרית ים
10 גם-שם ירך תנחני ותאחזני ימינך 11 ואמר

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה
לי האזינה קולי בקראי-לך 2 תכון תפלתי
קטרת לפניך משאת כפי מנחת-ערב 3 שיתה
יהוה שמרה לפי נצרה על-דל שפתי 4 אל-
חט-לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע--
את-אשים פעלי-און ובל-אלחם במנעמיהם 5
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני-- שמן ראש אל-
יני ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם 6 נשמטו
בידי-סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו 7
כמו פלח ובקע בארץ-- נפזרו עצמינו לפי
שאול (Sheol h7585) 8 כי אליך יהוה אדני עיני
בכה חסיתי אל-תער נפשי 9 שמרני--מירי פח
יקשו לי ומקשות פעלי און 10 יפלו במכמרי
רשעים יחד אנכי עד-אעבור
142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה
ב קולי אלי-יהוה אזעק קולי אל-יהוה אתחנן
2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אניד 3
בהתעטף עלי רוחי-- ואתה ידעת נתיבתי
בארח-זו אהלך-- טמנו פח לי 4 הביט ימין
וראה-- ואין-לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש
לנפשי 5 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים 6 הקשיבה אל-רנתי-- כי-
דלותי-מאד הצילני מרדפי-- כי אמצו ממני 7
הוציאה ממסגר נפשי-- להודות את-שמך בי
יכתרו צדיקים-- כי תגמל עלי

140 למנצח מזמור לדוד ב חלצני יהוה
מאדם רע מאיש חמסים תנצרני 2 אשר חשבו
רעות בלב כל-יום יגורו מלחמות 3 שננו לשונם
כמו-נחש חמת עכשוב--תחת שפתימו סלה 4
שמרני יהוה מירי רשע-- מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי 5 טמנו נאים פח לי--
וחבלים פרשו רשת ליד-מעגל מקשים שתו-
לי סלה 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה
יהוה קול תחנוני 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה
לראשי ביום נשק 8 אל-תתן יהוה מאויי רשע
זממו אל-תפק ירומו סלה 9 ראש מסבי-- עמל
שפתימו יכסומו (יכסימו) 10 ימיטו (ימוטו)
עליהם גחלים באש יפלים במהמרות בל-יקומו

רבים והרג מלכים עצומים 11 לסיחון מלך לעולם חסדו 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען 12 ונתן ארצם נחלה-- נחלה לישראל עמו 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר-ודר 14

כי-ידין יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחם 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם 16 פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין-יש-רוח בפיהם 18 כמוהם יהיו עשיהם-- כל אשר-בטח בהם 19 בית ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו את-יהוה 20 בית הלוי ברכו את-יהוה יראי יהוה ברכו את-יהוה 21 ברוך יהוה מציון-- שכן ירושלם הללו-יה

136 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו 4 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו 6 לרקע הארץ על-המים כי לעולם חסדו 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו 8 את-השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו 9 את-הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו 13 לגזר ים-סוף לגזרים כי לעולם חסדו 14 והעביר ישראל בתוכם כי לעולם חסדו 15 ונער פרעה וחילו בים-סוף כי לעולם חסדו 16 למוליד עמו במדבר כי לעולם חסדו 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו 22 נחלה לישראל עבדו כי

137 על נהרות בבל--שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון 2 על-ערבים בתוכה-- תלינו כנרותינו 3 כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר-- ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון 4 איך-גשיר את-שיר-יהוה על אדמת נכר 5 אם-אשכחך ירושלם-- תשכח ימיני 6 תדבק-לשוני לחכי-- אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם-- על ראש שמחתי 7 זכר יהוה לבני אדום-- את יום ירושלם האמרים ערו-ערו-- עד היסוד בה 8 בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך-- את-גמולך שגמלת לנו 9 אשרי שיאחז ונפץ את-עלליך-- אל-הסלע

138 לדוד אודך בכל-לבי נגד אלהים אזמרך 2 אשתחווה אל-היכל קדשך ואודה את-שמך-- על-חסדך ועל-אמתך כי-הגדלת על-כל-שמך אמרתך 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז 4 יודוך יהוה כל-מלכי-ארץ כי שמעו אמרי-פיך 5 וישירו בדרכי יהוה כי-גדול כבוד יהוה 6 כי-רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע 7 אם-אלך בקרב צרה-- תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימונך 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי יריך אל-תרף

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע 2 אתה ידעת שבותי וקומי בנתה לרעי מרחוק 3 ארחי ורבעי זרית וכל-דרכי הסכנתה 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה 6 פלאיה (פליאה) דעת ממני נשגבה לא-אוכל לה 7

וראה בשוב ירושלים-- כל ימי חיידך 6 וראה-
בנים לבניך שלום על-ישראל

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי-
- יאמר-נא ישראל 2 רבת צררוני מנעורי גם
לא-יכלו לי 3 על-גבי חרשו חרשים האריכו
למענותם (למעניתם) 4 יהוה צדיק קצץ עבות
רשעים 5 יבשו ויסגו אחור-- כל שנאי ציון
6 יהיו כחציר גנות-- שקדמת שלף יבש 7
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר 8 ולא אמרו
העברים-- ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם
בשם יהוה

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה
2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות-
- לקול תחנוני 3 אם-עונות תשמר-יה-- אדני
מי יעמד 4 כי-עמד הסליחה-- למען תורא 5
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי 6
נפשי לאדני-- משמרים לבקר שמרים לבקר
7 יחל ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה החסד
והרבה עמו פדות 8 והוא יפדה את-ישראל--
מכל עונותיו

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי-
- ולא-רמו עיני ולא-הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני 2 אם-לא שויתי ודוממתי-- נפשי כגמל
עלי אמו כגמל עלי נפשי 3 יחל ישראל אל-
יהוה-- מעתה ועד-עולם

132 שיר המעלות זכור-יהוה לדוד-- את
כל-ענותו 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב 3 אם-אבא באהל ביתי אם-אעלה על-
ערש יצועי 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה
5 עד-אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב
6 הנה-שמעונה באפרתה מצאנוה בשדי-יער
7 נבואה למשכנותיו נשתחזה להדם רגליו 8

133 שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב
ומה-נעים-- שבת אחים גם-יחד 2 כשמן הטוב
על-הראש-- ירד על-הזקן וקן-אהרן שירד על-
פי מדותיו 3 כטל-חרמון-- שירד על-הררי
ציון כי שם צוה יהוה את-הברכה-- חיים עד-
העולם

134 שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה
כל-עבדי יהוה-- העמדים בבית-יהוה בלילות
2 שאו-ידכם קדש וברכו את-יהוה 3 יברכך
יהוה מציון עשה שמים וארץ

135 הללו-יה הללו את-שם יהוה הללו
עבדי יהוה 2 שעמדים בבית יהוה-- בחצרות
בית אלהינו 3 הללו-יה כי-טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים 4 כי-יעקב בחר לו יה ישראל
לסגלתו 5 כי אני ידעתי כי-גדול יהוה ואדנינו
מכל-אלהים 6 כל אשר-חפץ יהוה עשה בשמים
ובארץ-- בימים וכל-תהמות 7 מעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא-רוח
מאוצרותיו 8 שהכה בכורי מצרים-- מאדם
עד-בהמה 9 שלח אותה ומפתים-- בתוככי
מצרים בפרעה ובכל-עבדיו 10 שהכה גוים
תהילים

121 שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים--
ואנחנו נמלטנו 8 עזרנו בשם יהוה-- עשה שמים
מאין יבא עזרי 2 עזרי מעם יהוה-- עשה שמים
וארץ 3 אל-יתן למוט רגלך אל-ינום שמרך
4 הנה לא-ינום ולא יישן-- שומר ישראל 5
יהוה שמרך יהוה צלך על-יד ימינך 6 יומם
השמש לא-יככה וירח בלילה 7 יהוה ישמרך
מכל-רע ישמר את-נפשך 8 יהוה ישמר-צאתך
ובואך-- מעתה ועד-עולם

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים
לי-- בית יהוה גלך 2 עמדות היו רגלינו--
בשעריך ירושלים 3 ירושלים הבנויה-- כעיר
שחברה-לה יחדו 4 ששם עלו שבטים שבטי-
יה-- עדות לישראל להדות לשם יהוה 5 כי
שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד
6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך 7 יהי-
שלום בחילך שלוה בארמנותיך 8 למען אחי
ורעי-- אדברה-נא שלום בך 9 למען בית-יהוה
אלהינו-- אבקשה טוב לך

123 שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני-
הישבי בשמים 2 הנה כעיני עבדים אל-
יד אדונייהם-- כעיני שפחה אל-יד גברתה כן
עינינו אל-יהוה אלהינו-- עד שיחננו 3 חננו
יהוה חננו כי-רב שבענו בוז 4 רבת שבעה-לה
נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים (לגאי
יונים)

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה
לנו-- יאמר-נא ישראל 2 לולי יהוה שהיה לנו--
בקום עלינו אדם 3 אזי חיים בלענו-- בחרות
אפם בנו 4 אזי המים שטפנו-- נחלה עבר על-
נפשנו 5 אזי עבר על-נפשנו-- המים הזידונים 6
ברוך יהוה-- שלא נחננו טרף לשניהם 7 נפשנו-
כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהר-
ציון לא-ימוט לעולם ישב 2 ירושלים-- הרים
סביב לה ויהוה סביב לעמו-- מעתה ועד-עולם
3 כי לא ינוח שבט הרשע-- על גורל הצדיקים
למען לא-ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם 4
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם 5
והמטים עקלקלותם-- יוליכם יהוה את-פעלי
האון שלום על-ישראל

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-שיבת
ציון-- היינו כחלמים 2 אזי ימלא שחוק פינו-
ולשוננו רנה אזי יאמרו בגוים-- הגדיל יהוה
לעשות עם-אלה 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו-
היינו שמחים 4 שובה יהוה את-שבותנו
(שביתנו)-- כאפיקים בנגב 5 הזרעים בדמעה-
ברנה יקצרו 6 הלוך ילך ובכה-- נשא משך-
הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתי

127 שיר המעלות לשלמה אם-יהוה לא-
יבנה בית-- שוא עמלו בוניו בו אם-יהוה לא-
ישמר-עיר שוא שקד שומר 2 שוא לכם משכימי
קום מאחרי-שבת-- אכלי לחם העצבים כן יתן
לידידו שנא 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי
הבטן 4 כחצים ביד-גבור-- כן בני הנעורים 5
אשרי הגבר-- אשר מלא את-אשפתו מהם לא-
יבשו-- כי-ידברו את-אויבים בשער

128 שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה--
ההלך בדרכיו 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך 3 אשתך כגפן פריה-- בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים-- סביב לשלחנך 4 הנה כי-
כן יברך גבר-- ירא יהוה 5 יברכך יהוה מציון

כאמרתך ואחיה ואל-תבישני משברי 117 סעדני לעולם יסדתם 153 ראה-עניי וחלצני כי-תורתך
 ואושעה ואשעה בחקיך תמיד 118 סלית כל- לא שכחתי 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך
 שונים מחקיך כי-שקר תרמיתם 119 סנים-- חניי 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא
 השבת כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי עדתיך 120 דרשו 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חניי
 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי 121 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נשיתי
 עשיתי משפט וצדק בל-תניחני לעשקי 122 158 ראיתי בנדים ואתקוטטה-- אשר אמרתך
 ערב עבדך לטוב אל-יעשקני זדים 123 עיני לא שמרו 159 ראה כי-פקודיך אהבתי יהוה
 כלו לישועתך ולאמרת צדקך 124 עשה עם- כחסדך חניי 160 ראש-דברך אמת ולעולם כל-
 עבדך כחסדך וחקיך למדני 125 עבדך-אני משפט צדקך 161 שרים רדפוני חנם ומדבריך
 הבינני ואדעה עדתיך 126 עת לעשות ליהוה- (ומדברך) פחד לבי 162 שש אנכי על-אמרתך-
 - הפרו תורתך 127 על-כן אהבתי מצותיך-- -- כמוצא שלל רב 163 שקר שנאתי ואתעבה
 מזהב ומפז 128 על-כן כל-פקודי כל ישרתי תורתך אהבתי 164 שבע ביום הללתיך-- על
 כל-ארח שקר שנאתי 129 פלאות עדותיך על- משפטי צדקך 165 שלום רב לאהבי תורתך
 כן נצרתם נפשי 130 פתח דבריך יאיר מבין ואין-למו מכשול 166 שברתי לישועתך יהוה
 פתיים 131 פי-פערתי ואשאפה כי למצותיך ומצותיך עשיתי 167 שמרה נפשי עדתיך ואהבם
 יאבתי 132 פנה-אלי וחנני-- כמשפט לאהבי מאד 168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל-דרכי
 שמך 133 פעמי הכן באמרתך ואל-תשלט-בי נגדך 169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך
 כל-און 134 פרני מעשק אדם ואשמרה פקודיך תבוא תחנתי לפניך כאמרתך
 135 פניך האר בעבדך ולמדני את-חקיך 136 הצילני 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני
 פלגי-מים ירדו עיני-- על לא-שמרו תורתך 137 חקיך 172 תען לשוני אמרתך כי כל-מצותיך
 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך 138 צוית צדק צדק 173 תהי-ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי
 עדתיך ואמונה מאד 139 צמתני קנאתי כי- 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי
 שכחו דבריך צרי 140 צרופה אמרתך מאד 175 תחי-נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני 176
 ועבדך אהבה 141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך תעיתי-- כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
 לא שכחתי 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך שכחתי
 אמת 143 צר-ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי 120 שיר המעלות אל-יהוה בצרתה לי-
 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה 145 קראתי ויענני 2 יהוה--הצילה נפשי משפת-
 קראתי בכל-לב ענני יהוה חקיך אצרה 146 שקר מלשון רמיה 3 מה-יתן לך ומה-יסיף
 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך 147 קדמתי לך-- לשון רמיה 4 חצי גבור שנונים עם גחלי
 בנשף ואשועה לדבריך (לדברך) יחלתי 148 רתמים 5 אויה-לי כי-גרתני משך שכנתי עם-
 קדמו עיני אשמרות-- לשיח באמרתך 149 קולי אהלי קדר 6 רבת שכנה-לה נפשי-- עם שונא
 שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חניי 150 קרבו שלום 7 אני-שלום וכי אדבר המה למלחמה
 רדפי זמה מתורתך רחקו 151 קרוב אתה יהוה רדפי זמה מתורתך רחקו 151 קרוב אתה יהוה
 וכל-מצותיך אמת 152 קדם ידעתי מעדתיך כי

- לעולם ועד 45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיך בחקיך-- למען לא אבוש 81 כלתה לתשועתך דרשתי 46 ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא נפשי לדברך יחלתי 82 כלו עיני לאמרתך-- אבוש 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי 48 לאמר מתי תנחמני 83 כי-הייתי כנאד בקישור- ואשא-כפי--אל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה - חקיך לא שכחתי 84 כמה ימי-עבדך מתי בחקיך 49 זכר-דבר לעבדך-- על אשר יחלתי תעשה ברדפי משפט 85 כרו-לי זדים שיחות- 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני 51 זדים - אשר לא כתורתך 86 כל-מצותיך אמונה הליצני עד-מאד מתורתך לא נשיתי 52 זכרתי שקר רדפוני עזרני 87 כמעט כלוני בארץ ואני משפטיך מעולם יהוה ואתנחם 53 זלעפה לא-עזבתי פקדיך 88 כחסדך חני ואשמרה אחזתני מרשעים-- עזבי תורתך 54 זמרות היו- עדות פיך 89 לעולם יהוה-- דברך נצב בשמים לי חקיך-- בבית מגורי 55 זכרתי בלילה שמך 90 לדר ודר אמנתך כוננת ארץ ותעמד 91 יהוה ואשמרה תורתך 56 זאת היתה-לי כי למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדך 92 לולי פקדיך נצרתי 57 חלקי יהוה אמרתי-- לשמר תורתך שעשעי-- אז אבדתי בעניי 93 לעולם דברך 58 חליתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך לא-אשכח פקודיך כי בם חיתני 94 לך-אני 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל-עדתיך 60 הושיעני כי פקודיך דרשתי 95 לי קוו רשעים חשתי ולא התמהמהתי-- לשמר מצותיך 61 לאבדני עדתיך אתבונן 96 לכל-תכלה ראיתי חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי 62 קץ רחבה מצותך מאד 97 מה-אהבתי תורתך חצות-לילה--אקום להודות לך על משפטי כל-היום היא שיחתי 98 מאיבי תחכמני מצותך צדקך 63 חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי כי לעולם היא-לי 99 מכל-מלמדי השכלתי פקודיך 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך כי עדותיך שיחה לי 100 מזקנים אתבונן כי למדני 65 טוב עשית עם-עבדך -- יהוה כדברך פקודיך נצרתי 101 מכל-ארח רע כלאתי רגלי- 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי - למען אשמר דברך 102 ממשפטיך לא-סרתי 67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי כי-אתה הורתני 103 מה-נמלצו לחכי אמרתך- 68 טוב-אתה ומטיב למדני חקיך 69 טפלו - מדבש לפי 104 מפקודיך אתבונן על כן עלי שקר זדים אני בכל-לב אצר פקודיך 70 שנאתי כל-ארח שקר 105 נר-לרגלי דברך טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי 71 טוב- ואור לנתיבתי 106 נשבעתי ואקימה-- לשמר לי כי-ענית-- למען אלמד חקיך 72 טוב-לי משפטי צדקך 107 נענית עדי-מאד יהוה חני תורת-פיך-- מאלפי זהב וכסף 73 ידיך עשוני כדברך 108 נדבות פי רצה-נא יהוה ומשפטיך ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך 74 יראיך למדני 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי 75 ידעתי שכחתי 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא יהוה כי-צדק משפטיך ואמונה עניתני 76 יהי- תעיתי 111 נחלתי עדותיך לעולם כי-ששון לבי נא חסדך לנחמני-- כאמרתך לעבדך 77 יבאוני המה 112 נשיתי לבי לעשות חקיך-- לעולם רחמין ואחיה כי-תורתך שעשעי 78 יבשו זדים עקב 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי 114 כי-שקר עותוני אני אשיח בפקודיך 79 ישובו לי סתרי ומנני אתה לדברך יחלתי 115 סורו- יראיך וידעו (וידעי) עדתיך 80 יהי-לבי תמים ממני מרעים ואצרה מצות אלהי 116 סמכני

118 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו
 2 יאמר-נא ישראל כי לעולם חסדו 3 יאמרו- 9 במה יזכה-נער את-ארחו-- לשמר כדברך
 נא בית-אהרן כי לעולם חסדו 4 יאמרו-נא 10 בכל-לבי דרשתיך אל-תשגני ממצותיך 11
 יראי יהוה כי לעולם חסדו 5 מן-המצר קראתי יה ענני במרחב יה 6 יהוה לי לא אירא מה-
 יעשה לי אדם 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה ספרתי-- כל משפטי-פיך 14 בדרך עדותיך
 בשנאי 8 טוב לחסות ביהוה-- מבטח באדם 9 ששתי-- כעל כל-הון 15 בפקודיך אשיחה
 טוב לחסות ביהוה-- מבטח בנדיבים 10 כל- גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם 11 סבוני
 גם-סבבוני בשם יהוה כי אמילם 12 סבוני כדבורים-- דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי
 אמילם 13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני 14 עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה 15 קול רנה
 וישועה-- באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל 17 לא-
 אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני 19 פתחו-לי שערי-צדק
 אבא-בם אודה יה 20 זה-השער ליהוה צדיקים יבאו בו 21 אודך כי עניתני ותהי-לי לישועה 22
 אבן מאסו הבונים-- היתה לראש פנה 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו 24 זה-
 היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא 26 ברוך
 הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה 27 אל יהוה--ויאר-לנו אסרו-חנ בעבתים--עד קרנות
 המזבח 28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך 29 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו

119 אשרי תמימי-דרך-- ההלכים בתורת יהוה 2 אשרי נצרי עדתיו בכל-לב ידרשוהו
 3 אף לא-פעלו עולה בדרכיו הלכו 4 אתה צויתה פקדיך-- לשמר מאד 5 אחלי יכנו דרכי-
 - לשמר חקיך 6 אז לא-אבוש-- בהביטי אל-כל- מצותיך 7 אודך בישר לבב-- בלמדי משפטי

עולם יהיה צדיק 7 משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה 8 סמוך לבו לא יירא
עד אשר-יראה בצריו 9 פזר נתן לאביונים--
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד 10 רשע
יראה וכעס-- שניו יחרק ונמס תאות רשעים
תאבד

113 הללו-יה הללו עבדי יהוה הללו
את-שם יהוה 2 יהי שם יהוה מברך-- מעתה
ועד-עולם 3 ממזרח-שמש עד-מבואו-- מהלל
שם יהוה 4 רם על-כל-גוים יהוה על השמים

כבודו 5 מי כיהוה אלהינו-- המגביהי לשבת 6
המשפילי לראות-- בשמים ובארץ 7 מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אביון 8 להושיבי עם--
נדיבים עם נדיבי עמו 9 מושיבי עקרת הבית--
אם-הבנים שמחה הללו-יה

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
לעז 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור 4 ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני-צאן 5 מה-לך הים
כי תנוס הירדן תסב לאחור 6 ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני-צאן 7 מלפני ארון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב 8 ההפכי הצור אגם--
מים חלמיש למעינו-מים

115 לא לנו יהוה לא-לנו כי-לשמך תן
כבוד-- על-חסדך על-אמתך 2 למה יאמרו
הגוים איה-נא אלהיהם 3 ואלהינו בשמים-- כל
אשר-חפץ עשה 4 עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם 5 פה-להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו 6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון 7 ידיהם ולא ימישון-- רגליהם ולא
יהלכו לא-יהנו בגרונם 8 כמוהם יהיו עשיהם--
כל אשר-בטח בהם 9 ישראל בטח ביהוה

117 הללו את-יהוה כל-גוים שבחיהו כל-
האמים 2 כי גבר עלינו חסדו-- ואמת-יהוה
לעולם הללו-יה

116 אהבתי כי-ישמע יהוה-- את-קולי

תחנוני 2 כי-הטה אזנו לי ובימי אקרא 3 אפפוני
חבלי-מות--ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון
אמצא (Sheol h7585) 4 ובשם-יהוה אקרא אנה

יהוה מלטה נפשי 5 חנן יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם 6 שמר פתאים יהוה דלתי ולי יהושע

7 שובי נפשי למנוחיכי כי-יהוה גמל עליכי 8
כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-דמעה את-

רגלי מדחי 9 אתהלך לפני יהוה-- בארצות
החיים 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד 11

אני אמרתי בחפזי כל-האדם כזב 12 מזה-אשיב
ליהוה-- כל-תגמולוהי עלי 13 כוס-ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא 14 נדרי ליהוה אשלם

נגדה-נא לכל-עמו 15 יקר בעיני יהוה-- המותה
לחסידיו 16 אנה יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך

בן-אמתך פתחת למוסרי 17 לך-אזבח זבח
תודה ובשם יהוה אקרא 18 נדרי ליהוה אשלם
נגדה-נא לכל-עמו 19 בחצרות בית יהוה--

בתוככי ירושלם הללו-יה

117 הללו את-יהוה כל-גוים שבחיהו כל-
האמים 2 כי גבר עלינו חסדו-- ואמת-יהוה
לעולם הללו-יה

לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה להם יראוני יניעון ראשם 26 עזרני יהוה אלהי מחקקי 9 מואב סיר רחצי--על-אדום אשליך הושיעני כחסדך 27 וידעו כי-ידך זאת אתה נעלי עלי-פלשת אתרועע 10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד-אדום 11 הלא-אלהים זנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאתינו 12 הבה-לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם 13 באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו

- להושיע משפטי נפשו

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל-תחרש 2 כי פי רשע ופי-מרמה--עלי פתחו דברו אתי לשון שקר 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם 4 תחת-אהבתי ישטגוני ואני תפלה 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על-ימינו 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה 8 יהיו-ימיו מעטים פקדתו יקח אחר 9 יהיו-בניו יתומים ואשתו אלמנה 10 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם 11 ינקש נושה לכל-אשר-לו ויבזו זרים יגיעו 12 אל-יהי-לו משך חסד ואל-יהי חונן ליתומיו 13 יהי-אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם 14 יזכר עון אבתיו--אל-יהוה וחטאת אמו אל-תמח 15 יהיו נגד-יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם 16 יען-- אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש-עני ואביון--ונכאה לבב למותת 17 ויאהב קללה ותבואהו ולא-חפץ בברכה ותרחק ממנו 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו 19 תהי-לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי 21 ואתה יהוה אדני--עשה-אתי למען שמך כי-טוב חסדך הצילני 22 כי-עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי 23 כצל-כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן 25 ואני הייתי חרפה

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני--שב לימיני עד-אשית איביך הדם להגליך 2 מטה-עזך--ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך 3 עמך נדבת ביום חילך בהדרי-קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך 4 נשבע יהוה ולא ינחם-אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק 5 אדני על-ימינך מחץ ביום-אפו מלכים 6 ידין בנוים מלא גיוות מחץ ראש על-ארץ רבה 7 מנחל בדרך ישתה על-כן ירים ראש

111 הללו-יה אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים ועדה 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל-חפציהם 3 הוד-והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו 6 כח מעשי הניד לעמו-- לתת להם נחלת גוים 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל-פקודיו 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר 9 פדות שלח לעמו-- צוה-לעולם בריתו קדוש ונורא שמו 10 ראשית חכמה יראת יהוה-- שכל טוב לכל-עשיהם תהלתו עמדת לעד

112 הללו-יה אשרי-איש ירא את-יהוה במצותיו חפץ מאד 2 נבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך 3 הון-ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד 4 זרח בחשך אור לישירים חנון ורחום וצדיק 5 טוב-איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט 6 כי-לעולם לא-ימוט לזכר

ויהיו להם למוקש 37 ויזבחו את-בניהם ואת- אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 20 בנותיהם-- לשדים 38 וישפכו דם נקי דם- ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם 21 יודו בניהם ובנותיהם-- אשר זבחו לעצבי כנען ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 22 ויזבחו ותחנף הארץ בדמים 39 ויטמאו במעשיהם זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה 23 [יורדי הים ויזנו במעלליהם 40 ויחר-אף יהוה בעמו ויתעב באניות עשי מלאכה במים רבים 24] המה ראו את-נחלתו 41 ויתנם ביד-גוים וימשלו בהם מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה 25 [ויאמר-- שנאיהם 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם ויעמד רוח סערה ותרומם גליו 26] יעלו שמים 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג 27 [יחוגו וימכו בעונם 44 וירא בצר להם-- בשמעו את- ויגועו כשכור וכל-חכמתם תתבלע 28] ויצעקו רנתם 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו אל-יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם 29 46 ויתן אותם לרחמים-- לפני כל-שוביהם 47 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם 30 וישמחו הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות כי-ישתקו וינחם אל-מחוז הפצם 31 יודו ליהוה לשם קדשך להשתבח בתהלתך 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם-- ואמר כל-העם אמן הללו-יה

107 הרו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2 יאמרו גאולי יהוה-- אשר גאלם מיד-צר 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים 4 תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו 5 רעבים גם-צמאים-- נפשם בהם תתעטף 6 ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם 7 וידריכם בדרך ישרה-- ללכת אל- עיר מושב 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 9 כי-השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל 11 כי-המרו אמרי-אל ועצת עליון נאצו 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר 13 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 16 כי- שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע 17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו 18 כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות 19 ויזעקו

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים 1 אשירה ואזמרה אף-כבודי 2 עורה הנבל וכנור אעירה שחר 3 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים 4 כי-גדול מעל-שמים חסדך ועד- שחקים אמתך 5 רומה על-שמים אלהים ועל כל-הארץ כבודך 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני 7 אלהים דבר בקדשו- אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמרד 8

לא-הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים
 15 אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו 16
 ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר
 17 שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף 18
 ענו בכבל רגליו (רגלו) ברזל באה נפשו 19
 עד-עת בא-דברו-- אמרת יהוה צרפתהו 20
 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו 21
 שמו אדון לביתו ומשל בכל-קנינו 22 לאסר
 שריו בנפשו וזקניו יחכם 23 ויבא ישראל
 מצרים ויעקב נר בארץ-חם 24 ויפר את-עמו
 מאד ויעצמהו מצריו 25 הפך לבם לשנא עמו
 להתנכל בעבדיו 26 שלח משה עבדו אהרן
 אשר בח-בו 27 שמו-בם דברי אתותיו ומפתים
 בארץ חם 28 שלח חשך ויחשך ולא-מרו את-
 דבריו (דברו) 29 הפך את-מימיהם לדם וימת
 את-דגתם 30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי
 מלכיהם 31 אמר ויבא ערב כנים בכל-גבולם
 32 נתן נשמיהם ברד אש להבות בארצם 33
 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם 34 אמר
 ויבא ארבה וילק ואין מספר 35 ויאכל כל-
 עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם 36 ויך כל-
 בכור בארצם ראשית לכל-אונם 37 ויוציאם
 בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל 38 שמח מצרים
 בצאתם כי-נפל פחדם עליהם 39 פרש ענן
 למסך ואש להאיר לילה 40 שאל ויבא שלו
 ולחם שמים ישיעם 41 פתח צור ויזובו מים
 הלכו בציות נהר 42 כי-זכר את-דבר קדשו
 את-אברהם עבדו 43 ויוצא עמו בששון ברנה
 את-בחריו 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל
 לאמים יירשו 45 בעבור ישמרו חקיו-- ותורתיו
 ינצרו הללו-יה
106 הללו-יה הודו ליהוה כי-טוב--
 כי לעולם חסדו 2 מי-ימלל גבורות יהוה
 ישמיע כל-תהלתו 3 אשרי שמרי משפט עשה

הארץ-- גבר חסדו על-יראיו 12 כרחק מזרח הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים 19
 ממערב-- הרחיק ממנו את-פשעינו 13 כרחם עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו 20 תשת-
 אב על-בנים-- רחם יהוה על-יראיו 14 כי-הוא חשך ויהי לילה-- בן-תרמש כל-חיתו-יער 21
 ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו 15 אנוש כחציר הכפירים שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם 22
 ימיו כציץ השדה כן יציץ 16 כי רוח עברה-בו תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירבצון 23
 ואיננו ולא-יכירנו עוד מקומו 17 וחסד יהוה יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב 24 מה-
 מעולם ועד-עולם-- על-יראיו וצדקתו לבני רבו מעשיך יהוה-- כלם בחכמה עשית מלאה
 בנים 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם הארץ קנינך 25 זה הים גדול-- ורחב ידיים שם-
 19 יהוה--בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות 26
 משלה 20 ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי שם אניות יהלכון לזיתן זה-יצרת לשחק-בו
 דברו לשמע בקול דברו 21 ברכו יהוה כל- 27 כלם אליך ישברון-- לתת אכלם בעתו 28
 צבאיו-- משרתיו עשי רצונו 22 ברכו יהוה כל- תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב 29
 מעשיו-- בכל-מקמות ממשלתו ברכי נפשי את- תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל-
 יהוה עפרם ישובון 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש

יהוה

104

ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת 2 עטה-אור כשלמה
 נוטה שמים כיריעה 3 המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח 4
 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט 5 יסד- ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד 6 תהום
 כלבוש כסיתו על-הרים יעמדו מים 7 מן- גערתך ינוסון מן-קול רעמך יחפזון 8 יעלו
 הרים ירדו בקעות-- אל-מקום זה יסדת להם 9 גבול-שמת בל-יעברון בל-ישבון לכסות
 הארץ 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון 11 ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים
 צמאם 12 עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול 13 משקה הרים מעליותיו
 מפרי מעשיך תשבע הארץ 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם
 מן-הארץ 15 ויין ישמח לבב-אנוש-- להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד 16 ישבעו
 עצי יהוה-- ארזי לבנון אשר נטע 17 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה 18 הרים

ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת 2 עטה-אור כשלמה נוטה שמים כיריעה 3 המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט 5 יסד- ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד 6 תהום כלבוש כסיתו על-הרים יעמדו מים 7 מן- גערתך ינוסון מן-קול רעמך יחפזון 8 יעלו הרים ירדו בקעות-- אל-מקום זה יסדת להם 9 גבול-שמת בל-יעברון בל-ישבון לכסות הארץ 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון 11 ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם 12 עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ 15 ויין ישמח לבב-אנוש-- להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד 16 ישבעו עצי יהוה-- ארזי לבנון אשר נטע 17 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה 18 הרים

105

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו 2 שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד 5 זכרו--נפלאותיו אשר-עשה מפתי ומשפטי-פיו 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו 7 הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור 9 אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם 11 לאמר--לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה 13 ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר 14

הוא 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שקדתי ואהיה-- כצפור בודד על-גג 8 כל- שמו קראים אל-יהוה והוא יענם 7 בעמוד ענן היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו 9 כי- ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן-למו 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על-עלילותם 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו

100 מזמור לתורה הריעו ליהוה כל- הארץ 2 עבדו את-יהוה בשמחה באו לפני ברננה 3 דעו-- כי יהוה הוא אלהים הוא- עשנו ולא (ולו) אנחנו-- עמו וצאן מרעיתו 4 באו שעריו בתורה-- חצרתיו בתהלה הודו-לו ברכו שמו 5 כי-טוב יהוה לעולם חסדו ועד- דר ודר אמונתו

101 לדוד מזמור חסד-ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה 2 אשכילה בדרך תמים-- מתי תבוא אלי אתהלך בתם-לבכי בקרב ביתי 3 לא-אשית לנגד עיני-- דבר-בליעל עשה-סטים שנאתי לא ידבק בי 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע 5 מלושני (מלשני) בסתר רעהו- אותו אצמית גבה-עינים ורחב לבב-- אתו לא אוכל 6 עיני בנאמני-ארץ-- לשבת עמדי הלך בדרך תמים-- הוא ישרתני 7 לא-ישב בקרב ביתי-- עשה רמיה דבר שקרים-- לא- יכון לנגד עיני 8 לבקרים אצמית כל-רשעי- ארץ להכרית מעיר-יהוה כל-פעלי און

102 תפלה לעני כי-יעטף-- ולפני יהוה ישפך שיחו ב יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא 2 אל-תסתר פניך ממני-- ביום צר-לי הטה-אלי אונך ביום אקרא מהר ענני 3 כי-כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו 4 הוכה-כעשב ויבש לבי כי-שכחתי מאכל לחמי 5 מקול אנחתי-- דבקה עצמי לבשרי 6 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות 7

103 לדוד ברכי נפשי את-יהוה וכל- קרבי את-שם קדשו 2 ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשכחי כל-גמוליו 3 הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-תחלואיכי 4 הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים 5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר געורכי 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו 8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב-חסד 9 לא-לנצח יריב ולא לעולם יטור 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו 11 כי כגבה שמים על-

בקרבי-- תנחומיך ישעשעו נפשי 20 היחברך יהוה כי בא-- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל כסא הוות יצר עמל עלי-חק 21 יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשעו 22 ויהי יהוה לי למשנב ואלהי לצור מחסי 23 וישב עליהם את אונם-- וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים 4 אשר בידו מחקרי-ארץ ותועפת הרים לו 5 אשר-לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני-יהוה עשנו 7 כי הוא אלהינו-- ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם-בקלו תשמעו 8 אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם-ראו פעלי 10 ארבעים שנה אקוט בדור-- ואמר עם תעי לבב הם והם לא-ידעו דרכי 11 אשר-נשבעתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו 3 ספרו בננים כבודו בכל-העמים נפלאותיו 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל-אלהים 5 כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה 6 הוד-והדר לפניו עז ותפארת במקדשו 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו-מנחה ובאו לחצרותיו 9 השתחוה ליהוה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-הארץ 10 אמרו בננים יהוה מלך-- אף-תכון תבל בל-תמוט ידיו עמים במישרים 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו 12 יעלו שדי וכל-אשר-בו אז ירננו כל-עצי-יער 13 לפני

יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים באמונתו

97 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ 5 הרים--כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל-הארץ 6 הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבודו 7 יבשו כל-עברי פסל-- המתהללים באלילים השתחוה-לו כל-אלהים 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה-- למען משפטיך יהוה 9 כי-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-אלהים 10 אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם 11 אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש-- כי-נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו זרוע קדשו 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הננים גלה צדקתו 3 זכר חסדו ואמונתו-- לבית ישראל ראו כל-אפסי-ארץ-- את ישועת אלהינו 4 הריעו ליהוה כל-הארץ פצחו ורננו וזמרו 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה 6 בחצצרות וקול שופר-- הריעו לפני המלך יהוה 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה 8 נהרות ימחאו-כף יחד הרים ירננו 9 לפני יהוה-- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-העמים 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להדם רגליו קדוש

12 לַמְנוֹת יְמִינוֹ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּח חֲכָמָה יְהוָה-- כִּי-הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפַּרְדּוּ כָל-פַּעֲלֵי
 13 שׁוֹבָה יְהוָה עַד-מָתִי וְהִנַּחֵם עַל-עַבְדֶּיךָ 14 אֹן 10 וְתָרַם כְּרָאִים קָרְנֵי בִלְתִּי בִשְׂמֹן רַעֲנָן
 שְׁבַענֻ בִּבְקָר חֶסֶדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכָל- 11 וְתַבַּט עֵינַי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלַי מֵרַעִים--
 יְמִינוֹ 15 שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוֹ רַעֲה תִשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי 12 צְדִיק כְּתָמֵר יִפְרַח כְּאֵרֶז
 16 יֵרָאֵה אֶל-עַבְדֶּיךָ פַּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל-בְּנֵיהֶם בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה 13 שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצֵרוֹת
 17 וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ-- עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ 14 עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה רִשְׁנִים
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה 15 לְהַגִּיד כִּי-יִשָּׂר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא-

עֲלָתָה (עוֹלָתָה) בּו

91 יֹשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיוֹן בְּצֹל שְׁדֵי יִתְלוֹן
 2 אָמַר-- לִיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָה- 93 יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְהוָה עִז
 3 כִּי הוּא יִצְיֹלְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת בּו 3 הַתְּאָזֵר אֶף-תִּכּוֹן תִּבְלָל בַּל-תִּמּוֹט 2 נִכּוֹן כֶּסֶאֶךָ
 4 בְּאֲבֵרְתּוֹ יִסֵּךְ לְךָ--וְתַחַת-כַּנְפָיו תַּחֲסֶה צִנְהָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה 3 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה--נִשְׂאוּ
 וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ 5 לֹא-תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה מִחַץ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים 4 מִקְלוֹת מַיִם
 יַעֲוֶף יוֹמָם 6 מִדְּבַר בְּאִפְלֵי הַיָּלֶךְ מִקְטֵב יִשׁוּד רִבִּים--אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמֵרוֹם יְהוָה
 7 יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְף--וְרַבְבָּה מִיִּמִּינְךָ 5 עֲדַתְךָ נִאֲמַנּוּ מֵאֵד--לְבִיתְךָ נְאוּה-קִדְשׁ יְהוָה
 אֲלֶיךָ לֹא יִגֹּשׁ 8 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלַמְתָּ לְאֶרֶץ יָמִים

94 אֶל-נִקְמוֹת יְהוָה אֶל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ 2
 הַנִּשְׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֶּׁבַע גְּמוּלָה עַל-גְּאוֹים 3 עַד- מִתֵּי רִשְׁעִים יְהוָה עַד-מָתִי רִשְׁעִים יַעֲלוּ 4
 יִבְעִינֻ יִדְבְּרוּ עֲתָק וְתִאֲמָרוּ כָל-פַּעֲלֵי אֹן 5 עֲמֹךְ יְהוָה יִדְכָאוּ וְנִחַלְתְּךָ יַעֲנוּ 6 אֲלֵמְנָה וְגַר יִהְרַגוּ
 וַיִּתּוּמִים יִרְצֻחוּ 7 וַיֹּאמְרוּ לֹא יֵרָאֵה יְהוָה וְלֹא-יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב 8 בֵּינוּ בְּעֵרִים בְּעַם וְכַסִּילִים מִתֵּי
 תִּשְׁכִּילוּ 9 הַנִּשְׂעֵ אֲזַן הַלֵּא יִשְׁמַע אִם-יִצַר עֵין הַלֵּא יִבִּישׁ 10 הַיִּסֵּר גּוֹיִם הַלֵּא יוֹכִיחַ הַמְּלֻמֵּד
 רִשְׁעִים תִּרְאֶה 9 כִּי-אֲתָה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׂמַת מֵעוֹנֶךָ 10 לֹא-תֵאֵנָה אֲלֶיךָ רַעֲה וְנִנְעֵ לֹא-
 יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ 11 כִּי מִלֵּאכֻזִּי יִצוּה-לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרֹכֶיךָ 12 עַל-כַּפִּים יִשְׂאוֹנֶךָ פֶּן-תִּגַּף בְּאִבְן
 רִגְלֶךָ 13 עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתִנָּן 14 כִּי בִי חֶשֶׁק וּפְלִטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי-
 יִדַּע שְׂמִי 15 יִקְרָאֵנִי וְאֵעֲנֶהוּ--עֲמוּ-אֲנִכִּי בְּצִרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ 16 אֶרֶץ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ
 וְאֵרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי

92 מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת בְּטוֹב לְהַדְרוֹת
 לִיהוָה וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן 2 לְהַגִּיד בִּבְקָר לִיהוָה וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן 2 לְהַגִּיד בִּבְקָר
 חֶסֶדְךָ וְאֲמוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת 3 עַל־יְעִשׂוֹר וְעַל־גִּבְלָה עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר 4 כִּי שְׂמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן 5 מֵה-גִּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ 6 אִישׁ-בְּעַר לֹא יִדַּע
 וְכַסִּיל לֹא-יִבִּין אֶת-זֹאת 7 בְּפִרְחֵ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיֹן כָּל-פַּעֲלֵי אֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־עַד 8
 וְאֵתָה מֵרוֹם-- לְעֹלָם יְהוָה 9 כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ מִטָּה רִגְלֵי חֶסֶדְךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי 19 בְּרַב שְׂרַעְפֵי

בהם 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד לא אשנה 35 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד עבדי 4 עד-עולם אכין זרעך ובניתי לדר-ודור כסאך סלה 5 ויודו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים 7 אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו 8 יהוה אלהי צבאות-מי-כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך 9 אתה מושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשבחם 10 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך 11 לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם 12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו 13 לך זרוע עם-גבורה תעז ירך תרום ימינך 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך 15 אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור-פניך יהלכון 16 בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו 17 כי-תפארת עזמו אתה וברצונך תרים (תרום) קרנינו 18 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו 19 אז דברת בחזון לחסידך-- ותאמר שוייתי עזר על-גבור הרימותי בחור ומעם 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו 21 אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצנו 22 לא-ישיא אויב בו ובן-עולה לא יעננו 23 וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף 24 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי 27 אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ 28 לעולם אשמור- (אשמר-) לו חסדי ובריתי נאמנת לו 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים 30 אם-יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון 31 אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם 33 וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו 34 לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי

90 תפלה למשה איש-האלהים אדני--מעון אתה היית לנו בדר ודר 2 בטרם הרים ילדו-- ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל 3 תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם 4 כי אלף שנים בעיניך-- כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף 6 בבקר יציץ וחלף לערב ומולל ויבש 7 כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו 8 שת (שתה) עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-הנה 10 ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה-- ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה 11 מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך

87 עברתך השיבות מחרון אפך 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו 5 הלעולם תאנף-בנו תמשך אפך לדר ודר 6 הלא-אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו-בך 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן-לנו 8 אשמעה-- מה-ידבר האל יהוה כי ידבר שלום--אל-עמו ואל-חסידיו ואל-ישובו לכסלה 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו 10 חסד-ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו

11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף 12 גם-יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו

86 תפלה לרוד הטה-יהוה אונך ענני-- כי-עני ואביון אני 2 שמרה נפשי כי-חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי-- הבוטח אליך 3 חנני אדני כי אליך אקרא כל-היום 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא 5 כי-אתה אדני טוב וסלח ורב-חסד לכל-קראיך 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי 7 ביום צרתי אקראך כי תענני 8 אין-כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך 9 כל-גוים אשר עשית-יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך 10 כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך 11 הורני יהוה דרכך-- אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך 12 אודך אדני אלהי-- בכל-לבבי ואכבדה שמך לעולם 13 כי-חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה (Sheol) 14 אלהים זדים קמו-עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם 15 ואתה אדני אל-רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת 16 פנה אלי וחנני תנה-עזך לעבדך והושיעה לבן-אמתך 17 עשה-עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו-- כי-אתה יהוה עזרתני ונחמתני

88 שיר מזמור לבני-קרח למנצח על- מחלת לענות משכיל להימן האזרחי ב יהוה אלהי ישועתי-- יום-צעקתי בלילה נגדך 2

תבוא לפניך תפלתי הטה אונך לרנתי 3 כי-שבעה ברעות נפשי וחי לשאול הגיעו (Sheol) 4 נחשבתי עם-יורדי בור הייתי כגבר אין-איל 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר-- אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו 6 שתי בבור תחתיות במחשכים במצלות 7 עלי סמכה חמתך וכל-משברייך ענית סלה 8 הרחקת מידעי ממני שתי תועבות למו כלא ולא אצא 9 עיני דאבה מני-עני קראתיך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי 10 הלמתים תעשה-פלא אם-רפאים יקומו יודוך סלה 11 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון 12 היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך 14 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני 15 עני אני וגוע מער נשאתי אמיך אפונה 16 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני 17 סבוני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד 18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך

89 משכיל לאיתן האזרחי ב חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי 2 כי-אמרת--עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך

81 למנצח על-הגתית לאסף ב הרנינו וישמעאלים מואב והגרים 7 גבל ועמון ועמלק לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב 2 שאו-זמרה פלשת עם-ישבי צור 8 גם-אשור נלוה עמם ותנו-תף כנור נעים עם-גבל 3 תקעו בחדש היו זרוע לבני-לוט סלה 9 עשה-להם כמדון שופר בכסה ליום חגנו 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב 5 עדות ביהוסף שמו-- דאר היו דמן לאדמה 11 שיתמו נדיבימו כערב בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא-ידעתי אשמע 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה 7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על-מי מריבה סלה 8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם-תשמע-לי 9 לא-יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר 10 אנכי יהוה אלהיך-- המעלך מארץ מצרים הרחב-פיך ואמלאהו 11 ולא-שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי 12

ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם 13 לו--עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו 14 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי 15 משנאי יהוה יכשו-לו ויהי עתם לעולם 16 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב אלהים ישפט 2 עד-מתי תשפטו-עול לפני רשעים תשאו-סלה 3 שפטו-דל ויתום עני ורש הצדיקן 4 פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו 5 לא ידעו ולא יבינו-- בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ 6 אני-אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגוים

83 שיר מזמור לאסף ב אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל 2 כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש 3 על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך 4 אמרו--לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו 6 אהלי אדום

85 למנצח לבני-קרח מזמור ב רצית יהוה ארצך שבת שבות (שביית) יעקב 2 נשאת עון עמך כסית כל-חטאתם סלה 3 אספת כל-

עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים 50 שפך חמתך-- אל הגוים אשר לא-ידעוך ועל יפּלס נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסניר 51 ויך כל-בכור במצרים ראשית אונים באהל-חם 52 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת-אויביהם כסה הים 54 ויביאם אל-גבול קדשו הר-זה קנתה ימינו 55 ויגרש מפניהם גוים-- ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל 56 וינסו וימרו את-אלהים עליון ועדותיו לא שמרו 57 ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה 58 ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל 60 ויש משכן שלו אהל שכן באדם 61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד- צר 62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר 63 בחוריו אכלה-אש ובתולתיו לא הוללו 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה 65 ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מייך 66 ויך-צריי אחר חרפת עולם נתן למו 67 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר 68 ויבחר את- שבט יהודה את-הר ציון אשר אהב 69 ויבן כמו- רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם 70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו 72 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם

80 למנצח אל-ששנים עדות לאסף מזמור ב רעה ישראל האזינה-- נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה 2 לפני אפרים ובנימן ומנשה-- עוררה את-גבורתך ולכה לישעתה לנו 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה 4 יהוה אלהים צבאות-- עד-מתי עשנת בתפלת עמך 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי 6 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילענו-למו 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה 8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה 9 פנית לפניו ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ 10 כסו הרים צלה וענפיה ארזי-אל 11 תשלח קצירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה 12 למה פרצת גדריה וארוה כל-עברי דרך 13 יכרסמנה חזיר מיער ויזי שדי ירענה 14 אלהים צבאות שוב-נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת 15 וכנה אשר-נטעה ימינך ועל-בן אמצתה לך 16 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו 17 תהי-ידך על-איש ימינך על-בן-אדם אמצת לך 18 ולא-נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

10 - לשכח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו סלה
 ואמר חליתי היא-- שנות ימיו עליון 11 אזכיר
 (אזכור) מעללי-יה כי-אזכרה מקדם פלאך
 12 והייתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה 13
 אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים
 14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך
 15 גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה 16
 ראוך מים אלהים--ראוך מים יחילו אף ירגזו
 תהמות 17 זרמו מים עבות--קול נתנו שחקים
 אף-חצצידך יתהלכו 18 קול רעמך בגלגל--
 האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ 19
 בים דרכך--ושביליך (ושבילך) במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו 20 נחית כצאן עמך-- ביד-
 משה ואהרן

78

משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו
 אזנכם לאמרי-פי 2 אפתחה במשל פי אביעה
 חידות מני-קדם 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו
 ספרו-לנו 4 לא נכחד מבניהם-- לדור אחרון
 מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר
 עשה 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל
 אשר צוה את-אבותינו-- להודיעם לבניהם
 6 למען ידעו דור אחרון--בנים יולדו יקמו
 ויספרו לבניהם 7 וישימו באלהים כסלם ולא
 ישכחו מעללי-אל ומצותיו ינצרו 8 ולא יהיו
 כאבותם-- דור סורר ומרה דור לא-הכין
 לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו 9 בני-אפרים
 נושקי רומי-קשת הפכו ביום קרב 10 לא שמרו
 ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת 11 וישכחו
 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם 12 נגד אבותם
 עשה פלא בארץ מצרים שדה-צען 13 בקע ים
 ויעבירם ויצב מים כמו-גד 14 וינחם בעני יומם
 וכל-הלילה באור אש 15 יבקע צרים במדבר
 וישק כתהמות רבה 16 ויוצא נוזלים מסלע
 ויורד כנהרות מים 17 ויוסיפו עוד לחטא-לו-

18 וינסו-אל בלבבם--
 לשאל-אכל לנפשם 19 וידברו באלהים אמרו
 לערך שלחן במדבר 20 הן הכה-
 צור ויזובו מים-- ונחלים ישטפו הגם-לחם
 יוכל תת אם-יכין שאר לעמו 21 לכן שמע
 יהוה-- ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם-אף עלה
 בישראל 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
 בישועתו 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים
 פתח 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן-שמים
 נתן למו 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח
 להם לשבע 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו
 תימן 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול
 מים עוף כנף 28 ויפל בקרב מחנהו סביב
 למשכנתיו 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא
 להם 30 לא-זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם
 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
 ובחורי ישראל הכריע 32 בכל-זאת חטאו-
 עוד ולא-האמינו בנפלאותיו 33 ויכל-בהבל
 ימיהם ושנותם בבהלה 34 אם-הרגם ודרשוהו
 ושבו ושחרו-אל 35 ויזכרו כי-אלהים צורם
 ואל עליון גאלם 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם
 יכזבו-לו 37 ולבם לא-נכון עמו ולא נאמנו
 בבריתו 38 והוא רחום יכפר עון-- ולא-ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא-יעיר כל-חמתו 39
 ויזכר כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב 40
 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון 41
 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו 42 לא-
 זכרו את-ידו יום אשר-פדם מני-צר 43 אשר-שם
 במצרים אתותיו ומופתיו בשדה-צען 44 ויהפך
 לדם יאריהם ונזליהם בל-ישתיון 45 ישלח
 בהם ערב ויאכלם ויצפרדע ותשחיתם 46 ויתן
 לחסיל יבולם ויגיעם לארבה 47 יהרג בכרד
 גפנם ושקמותם בחנמל 48 ויסגר לברד בעירם
 ומקניהם לרשפים 49 ישלח-בם חרון אפו--

זונה ממך 28 ואני קרבת אלהים-- לי-שוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל-מלאכותיך אל-תרימו קרן 5 אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק 6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים 7 כי-אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים 8 כי כוס ביד-יהוה ויין חמר מלא מסך-- ויגר מזה אך-שמריה ימצו ישתו כל רשעי-ארץ 9 ואני אניד לעלם אזמרה לאלהי יעקב 10 וכל-קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק

76 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר ב נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו 2 ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון 3 שמה שבר רשפי-קשת מגן וחרב ומלחמה סלה 4 נאור אתה אדיר-- מהררי-שרף 5 אשתוללו אבירי לב-- נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ידיהם 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס 7 אתה נורא אתה--ומי-יעמד לפניך מאז אפך 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה 9 בקום-למשפט אלהים-- להושיע כל-ענוי-ארץ סלה 10 כי-חמת אדם תודך שארית חמת תחגר 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל-סביביו-יבילו שי למורא 12 יבצר רוח נגידיים נורא למלכי-ארץ

77 למנצח על-ידיתון (ידותון) לאסף מזמור ב קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי 2 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה--ולא תפוג מאנה הנחם נפשי 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותעטף רוחי סלה 4 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר 5 חשבתי ימים מקדם-- שנות עולמים 6 אזכרה נגינתי בלילה עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי 7 הלעולמים יזנח אדני ולא-יסיף לרצות עוד 8 האפס למנצח חסדו גמר אמר לדר ודר 9

נפשי יעטו חרפה וכלמה--מבקשי רעתי 14 ואני תמיד איחל והוספתי על-כל-תהלתך 15 פי ויציצו מעיר כעשב הארץ 17 יהי שמו לעולם-- יספר צדקתך--כל-היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות 16 אבוא--בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לברך 17 אלהים למדתי מנעורי ועד- הנה אניד נפלאותיך 18 וגם עד-זקנה ושיבה- - אלהים אל-תעזבני עד-אניד זרועך לדור לכל-יבוא גבורתך 19 וצדקתך אלהים עד- מרום אשר-עשית גדלות אלהים מי כמוך 20 אשר הראיתנו (הראיתני) צרות רבות-- ורעות תשוב תחינו (תחיני) ומתהמות הארץ תשוב תעלני 21 תרב גדלתי ותסב תנחמני 22 גם- אני אודך בכלי-גבל-- אמתך אלהי אזמרה לך בכנור-- קדוש ישראל 23 תרננה שפתי כי אזמרה-לך ונפשי אשר פדית 24 גם-לשוני- - כל-היום תהנה צדקתך כי-בשו כי-חפרו מבקשי רעתי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים-- לברי לבב 12 ואני--כמעט נטוי (נטוי) רגלי כאין שפכה (שפכו) אשרי 3 כי-קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה 4 כי אין חרצבות למוותם ובריא אולם 5 בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא יננעו 6 לכן ענקתמו גאווה יעטף-שית חמס למו 7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב 8 ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו 9 שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ 10 לכן ישיב (ישוב) עמו הלים ומי מלא ימצו למו 11

72 לשלמה אלהים--משפטיך למלך תן וצדקתך לבן-מלך 2 ידין עמך בצדק וענייך במשפט 3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה 4 ישפט עניי-עם--יושיע לבני אביון וידכא עושק 5 ייראוך עם-שמש ולפני ירח דור דורים 6 ירד כמטר על-גז כרביבים זרויף ארץ 7 יפרח-בימיו צדיק ורב שלום עד-בלי ירח 8 וירד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו 11 וישתחונו-לו כל-מלכים כל-גוים יעבדוהו 12 כי-יציל אביון משוע ועני ואין- עזר לו 13 יחס על-דל ואביון ונפשות אביונים יושיע 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו 15 ויחי-- ויתן-לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו 16 יהי פסת-

נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל-- הוא נתן
עז ותעצמות לעם ברוך אלהים

69 למנצח על-שושנים לדוד ב הושיעני
אלהים-- כי באו מים עד-נפש ² טבעתי
ביון מצולה-- ואין מעמד באתי במעמקי-מים
ושבלת שטפתי ³ יגעתי בקראי נחר גרוני כלו
עיני--מיחל לאלהי ⁴ רבו משערות ראשי--
שנאי חנם עצמו מצמיתו איבי שקר-- אשר לא-
גזלתי אז אשיב ⁵ אלהים--אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא-נכחדו ⁶ אל-יבשו בי קיוד-
אדני יהוה צבאות אל-יכלמו בי מבקשיך--

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני
יהוה לעזרתי חושה ² יבשו ויחפרו מבקשי
נפשי יסנו אחור ויכלמו חפצי רעתי ³ ישובו
על-עקב בשתם-- האמרים האח האח ⁴ ישישו
וישמחו בך-- כל-מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל
אלהים-- אהבי ישועתך ⁵ ואני עני ואביון--
אלהים חושה-לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל-

71 בכ-יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם
² בצדקתך תצילני ותפלטני חטה-אלי אזנך
והושיעני ³ היה לי לצור מעון לבוא-- תמיד
צוית להושיעני כי-סלעי ומצודתי אתה ⁴
אלהי--פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ ⁵ כי-
אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי ⁶ עליך
נסמכתי מבטן--ממעני אמי אתה גווי בך תהלתי
תמיד ⁷ כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי-עז
⁸ ימלא פי תהלתך כל-היום תפארתך ⁹ אל-
תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל-תעזבני
¹⁰ כי-אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו
¹¹ לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי-
אין מציל ¹² אלהים אל-תרחק ממני אלהי
לעזרתי חישה (חושה) ¹³ יבשו יכלו שטני

8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו 9
השם נפשנו בחיים ולא-נתן למוט רגלנו 10 כי-
בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף-כסף 11 הבאתנו
במצודה שמת מועקה במתנינו 12 הרכבת אנוש
לראשנו באנו-באש ובמים ותוציאנו לרויה 13
אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי 14 אשר-
פצו שפתי ודבר-פי בצר-לי 15 עלות מיחים
אעלה-לך עם-קטרת אילים אעשה בקר עם-
עתודים סלה 16 לכו-שמעו ואספרה כל-יראי
אלהים אשר עשה לנפשי 17 אליו פי-קראתי
ורומם תחת לשוני 18 און אם-ראיתי בלבי--
לא ישמע אדני 19 אכן שמע אלהים הקשיב
בקול תפלתי 20 ברוך אלהים-- אשר לא-הסיר
תפלתי וחסדו מאתי

67 למנצח בנינת מזמור שיר ב אלהים
יחנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה 2 לדעת
בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך 3 יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם 4 ישמחו וירננו לאמים
כי-תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם
סלה 5 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו 7
יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ

68 למנצח לדוד מזמור שיר ב יקום אלהים
יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו 2 כהנדרף עשן
תנדרף כהמס דונג מפני-אש-- יאברו רשעים
מפני אלהים 3 וצדיקים--ישמחו ועלצו לפני
אלהים וישישו בשמחה 4 שירו לאלהים-- זמרו
שמו סלו לרכב בערבות-- ביה שמו ועלזו לפניו
5 אבי יתומים ודין אלמנות-- אלהים במעון
קדשו 6 אלהים מושיב יחידים ביתה-- מוציא
אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה 7
אלהים--בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון
סלה 8 ארץ רעשה אף-שמים נטפו-- מפני

אלהים זה סיני-- מפני אלהים אלהי ישראל 9
גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה 10 חיתך ישבו-בה תכין בטובתך לעני
אלהים 11 אדני יתן-אמר המבשרות צבא רב
12 מלכי צבאות ידרון ידרון ונות-בית תחלק
13 שלל 13 אם-תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ 14
15 הר- בפרש שדי מלכים בה-- תשלג בצלמון 15 הר-
אלהים הר-בשן הר גבננים הר-בשן 16 למה
תרצדון-- הרים גבננים ההר--חמד אלהים
לשבתו אף-יהוה ישכן לנצח 17 רכב אלהים
רבתים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש 18
עלית למרום שבית שבי-- לקחת מתנות באדם
ואף סוררים לשכן יה אלהים 19 ברוך אדני
יום יום יעמס-לנו--האל ישועתנו סלה 20 האל
לנו אל למושעות וליהוה אדני--למות תצאות
21 אך-אלהים--ימחץ ראש איביו קדקד-שער-
מתהלך באשמיו 22 אמר אדני מבשן אשיב
23 למען תמחץ רגלך--בדם
לשון כלביך--מאיבים מנהו 24 ראו הליכותיך
אלהים הליכות אלי מלכי בקדש 25 קדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות 26
27 שם בנימן צעיר רדם--שרי יהודה רנמתם
שרי זבלון שרי נפתלי 28 צוה אלהיך עזך עוזה
אלהים--זו פעלת לנו 29 מהיכלך על-ירושלם-
לך יובילו מלכים שי 30 גער חית קנה עדת
אבירים בעגלי עמים-- מתרפס ברצי-כסף
בזר עמים קרבות יחפצו 31 יאתיו חשמנים מגי
מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים 32 מממלכות
הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה 33 לרכב
בשמי שמי-קדם-- הן יתן בקולו קול עז 34 תנו
עז לאלהים על-ישראל גאותו ועזו בשחקים 35

הוא צורי וישועתי משנבי לא-אמוט רבה 3 עד-
 אנה תהותתו על-איש-- תרצחו כלכם כקיר
 נטוי גדר הדחוייה 4 אך משאתו יעצו להדית--
 ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו-סלה
 5 אך לאלהים דומי נפשי כי-ממנו תקותי 6
 אך-הוא צורי וישועתי משנבי לא אמוט 7 על-
 אלהים ישעי וכבודי צור-עזי מחסי באלהים 8
 וחסה בו ויתהללו כל-ישרי-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר ב לך דמיה
 תהלה אלהים בציון ולך ישלם-גדר 2 שמע
 תפלה-- עדיך כל-בשר יבאו 3 דברי עונת
 גברו מני פשעינו אתה תכפרם 4 אשרי תבחר
 ותקרב-- ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך
 קדש היכלך 5 נוראות בצדק תעננו-- אלהי
 ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ וים רחקים 6 מכין
 הרים בכחו נאזר בגבורה 7 משביח שאון
 ימים-- שאון גליהם והמון לאמים 8 וייראו ישבי
 קצות-- מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין 9
 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה-- פלג
 אלהים מלא מים תכין דגנם כי-כן תכינה 10
 תלמיה רוח נחת גדודה ברכיבים תמנגנה
 צמחה תברך 11 עטרת שנת טובתך ומענגליך
 ירעפון דשן 12 ירעפו נאות מדבר וניל גבעות
 תחנרנה 13 לבשו כרים הצאן-- ועמקים יעטפו-
 בר יתרועעו אף-ישירו

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה ב
 אלהים אלי אתה-- אשחרך צמאה לך נפשי-
 כמה לך בשרי בארץ-ציה ועיף בלי-מים
 2 כן בקדש חזיתך-- לראות עזך וכבודך 3
 כי-טוב חסרך מחיים שפתי ישבחונך 4 כן
 אברכך בחיי בשמך אשא כפי 5 כמו חלב
 ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל-פי 6 אם-
 זכרתך על-יצועי-- באשמדות אהגה-בך 7 כי-
 היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן 8 רבקה
 נפשי אחריך בי תמכה ימינך 9 והמה--לשואה
 יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ 10 יגירהו
 על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו 11 והמלך ישמח
 באלהים יתהלל כל-הנשבע בו כי יסכר פי
 דוברי-שקר

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל-
 הארץ 2 זמרו כבוד-שמו שימו כבוד תהלתו
 3 אמרו לאלהים מה-נורא מעשיך ברב עזך
 יכחשו לך איביך 4 כל-הארץ ישתחוו לך--
 ויזמרו-לך יזמרו שמך סלה 5 לכו וראו
 מפעלות אלהים נורא עלילה על-בני אדם
 6 הפך ים ליבשה--בנהר יעברו ברגל שם
 נשמחה-בו 7 משל בגבורתו עולם-- עיניו בנויים
 תצפינה הסוררים אל-ירימו (ירמונו) למנו סלה

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב אם-לא ישבעו וילינו ¹⁶ ואני אשר עזך-- וארנן האמנם--אלם צדק תדברון מישרים תשפטו לבקר חסדך כי-היית משגב לי ומנוס ביום בני אדם ² אף-בלב עולת תפעלון בארץ-- צר-לי ¹⁷ עזי אליך אזמרה כי-אלהים משגבי חמס ידיכם תפלסון ³ זרו רשעים מרחם תעו אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד מבטן דברי כזב ⁴ חמת-למו כדמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אזנו ⁵ אשר לא-ישמע לקול מלחשים חובר הברים מתכם ⁶ אלהים-הרס שנימו בפיומו מלתעות כפירים נתן יהוה ⁷ ימאסו כמו-מים יתהלכו-למו ידרך חצו כמו יתמללו ⁸ כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חזו שמש ⁹ בטרם יבינו סירתכם אטד כמו-חי כמו-חרון ישערנו ¹⁰ ישמח צדיק כי-חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע ¹¹ ויאמר אדם אך-פרי לצדיק אך יש-אלהים שפטים בארץ

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את-הבית להמיתו ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני ² הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני ³ כי הנה ארבו לנפשי-- יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה ⁴ בלי-עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה ⁵ ואתה יהוה-אלהים צבאות אלהי ישראל-- הקיצה לפקד כל-הגוים אל-תחן כל-בגדי און סלה ⁶ ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר ⁷ הנה יביעון בפיהם-- חרבות בשפתותיהם כי-מי שמע ⁸ ואתה יהוה תשחק-למו תלענ לכל-גוים ⁹ עזו אליך אשמרה כי-אלהים משגבי ¹⁰ אלהי חסדו (חסדי) יקדמני אלהים יראני בשררי ¹¹ אל-תהרגם פן ישכחו עמי--הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדני ¹² חטאת-פימו דבר-שפתימו וילכדו בנאזנם ומאלה ומכחש יספרו ¹³ כלה בחמה כלה ואינמו וידעו--כי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה ¹⁴ וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר ¹⁵ המה ינועון (יניעון) לאכל--

61 למנצח על-גנינת לדוד ב שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי ² מקצה הארץ אליך אקרא-- בעשף לבי בצור-ירום ממני תנחני ³ כי-היית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב ⁴ אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה ⁵ כי-אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך ⁶ ימים על-ימי-מלך תוסיף שנותיו כמו-דר ודר ⁷ ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו ⁸ כן אזמרה שמך לעד-- לשלמי נדרי יום יום

62 למנצח על-ידותון-- מזמור לדוד ב אך אל-אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי ² אך-

לי אדני בסמכי נפשי 5 ישוב (ישיב) הרע 56 למנצח על-יונת אלם רחקים-- לדוד לשררי באמתך הצמיתם 6 בנדבה אזבחה- לך אודה שמך יהוה כי-טוב 7 כי מכל-צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני

55 למנצח בנגינת משכיל לדוד ב האזינה אלהים תפלתי ואל-תתעלם מתחנתי 2 הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה 3 מקול אויב-- מפני עקת רשע כי-ימיטו עלי און ובאף ישטמוני 4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי 5 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות 6 ואמר-- מי-יתן-לי אבר כיונה אעופה ואשכנה 7 הנה ארחיק נדד אליון במדבר סלה 8 אחישה מפלט לי-- מרוח סעה מסער 9 בלע אדני פלג לשונם כי-ראיתי חסם וריב בעיר 10 יומם ולילה-- יסובבה על-חומתיה ואון ועמל בקרבה 11 הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומרמה 12 כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-משנאי עלי הנדיל ואסתר ממנו 13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי 14 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש 15 ישימות (ישי מות) עלימו-- ירדו שאול חיים כי-רעות במגורם בקרבם (Sheol h7585) 16 אני אל-אלהים אקרא ויהוה ישיעני 17 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי 18 פדה בשלום נפשי מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי 19 ישמע אל ויענם-- וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים 20 שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו 21 חלקו מחמאת פיו-- וקרב-לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות 22 השלך על-יהוה יהבך-- והוא יכלכלך לא-יתן לעולם מוט-- לצדיק 23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת-- אנשי דמים ומרמה לא-יחצו ימיהם ואני אבטח-בך

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם-- בברחו מפני-שאול במערה ב חנני אלהים חנני-- כי בך חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה-- עד יעבר הוות 2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי 3 ישלח משמים ויושיעני-- חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו 4 נפשי בתוך לבאם-- אשכבה להטים בני-אדם-- שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה 5 רומה על-השמים אלהים על כל-הארץ כבודך 6 רשת הכינו לפעמי-- כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה 7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה 8 עורה כבודי-- עורה הנבל וכנור אעירה שחר 9 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים 10 כי- גדל עד-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך 11 רומה על-שמים אלהים על כל-הארץ כבודך

וזיו שדי עמדי 12 אם-ארעב לא-אמר לך כי- לא תבזה 18 היטיבה ברצונך את-ציון תבנה לוי תבל ומלאה 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה 14 זבח לאלהים תודה ושלם

לעליון נדריך 15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני 16 ולרשע אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי עלי-פיך 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים 18 אם-ראית גנב ותנח עמו ועם מנאפים חלקך 19 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה 20 תשב באחיך תדבר בבן-אמך תתן-דפי 21 אלה עשית והחרשתני- דמית היות-אדיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך 22 בינו-נא זאת שכחי אלוה פן-אטרף ואין מציל 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך-- אראנו בישע אלהים

51 למנצח מזמור לדוד ב בבוא-אליו נתן הנביא-- כאשר-בא אל-בת-שבע נ חנני אלהים כחסדך כרב רחמך מחה פשעי 2 הרבה (הרב) כבסני מעוני ומחטאתי טהרני 3 כי- פשעי אני אדע ומחטאתי נגדי תמיד 4 לך לברך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדרךך-- תזכה בשפטך 5 הן-בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי 6 הן-אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני 7 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין 8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית 9 הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי מחה 10 לב טהור ברא-לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי 11 אל-תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני 12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני 13 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו 14 הצילני מדמים אלהים-- אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך 16 כי לא- תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב-נשבר ונדכה-- אלהים

52 למנצח משכיל לדוד ב בבוא דואג האדמי-- ויגד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל- בית אחימלך ג מה-תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל-היום 2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה 3 אהבת רע משוב שקר מדבר צדק סלה 4 אהבת כל-דברי-בלע לשון מרמה 5 גם-אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו 7 הנה הגבר-- לא ישם אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו 8 ואני כזית רענן-- בבית אלהים בטחתי בחסד- אלהים עולם ועד 9 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי-טוב נגד חסידך

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד ב אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול- אין עשה-טוב 2 אלהים-- משמים השקיף על-בני-אדם לראות היש משכיל-- דרש את- אלהים 3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד 4 הלא ידעו פעלי-און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו 5 שם פחדו פחד- לא-היה-פחד כי-אלהים--פזר עצמות חנך הבשתה כי-אלהים מאסם 6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

54 למנצח בנגינת משכיל לדוד ב בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו ג אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי-פי 3 כי זרים קמו עלי-- ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה 4 הנה אלהים עזר תהילים

כי-אנכי אלהים ארום בנוים ארום בארץ 11 יהוה צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור ב כל-העמים תקעו-כף הריעו לאלהים בקול רנה 2 כי-יהוה עליון נורא מלך גדול על-כל-הארץ 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו 4 יבחר- לנו את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-אהב סלה 5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו 7 כי מלך כל-הארץ אלהים-- זמרו משכיל 8 מלך אלהים על-גוים אלהים ישב על-כסא קדשו 9 נדיבי עמים נאספו-- עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני-ארץ-- מאד נעלה

48 שיר מזמור לבני-קרח ב גדול יהוה ומהלל מאד-- בעיר אלהינו הר-קדשו 2 יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ירכתי צפון קרית מלך רב 3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב 4 כי-הנה המלכים נועדו עברו יחדו 5 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו 6 רעדו אחזתם שם חיל כיולדה 7 ברוח קדים-- תשבר אניות תרשיש 8 כאשר שמענו כן ראינו-- בעיר- יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד- עולם סלה 9 דינו אלהים חסדך-- בקרב היכלך 10 כשמך אלהים-- כן תהלתך על- קצוי-ארץ צדק מלאה ימינך 11 ישמח הר ציון- תגלגלה בנות יהודה למען משפטיך 12 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה 13 שיתו לבכם לחילה-- פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון 14 כי זה אלהים אלהינו-- עולם ועד הוא ינהגנו על-מות

49 למנצח לבני-קרח מזמור ב שמעו- זאת כל-העמים האזינו כל-ישבי חלד 2 גם- בני אדם גם-בני-איש-- יחד עשיר ואביון 3

נפשי-- ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד
אודנו-- ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משכיל ב אלהים
באזינו שמענו-- אבותינו ספרו-לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם 2 אתה ירך גוים הורשת--
ותטעם תרע לאמים ותשלחם 3 כי לא בחרבם
ירשו ארץ וזרועם לא-הושיעה-למו כי-ימינך
וזרועך ואור פניך-- כי רציתם 4 אתה-הוא
מלכי אלהים צוה ישועות יעקב 5 בכך צרינו
נגנח בשמך נבוס קמינו 6 כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני 7 כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות 8 באלהים הללנו כל-היום
ושמך לעולם נודה סלה 9 אף-זנחת ותכלימנו
ולא-תצא בצבאותינו 10 תשיבנו אחור מני-
צר ומשנאינו שסו למו 11 תתננו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו 12 תמכר-עמך בלא-הון ולא-
רבית במחיריהם 13 תשימנו חרפה לשכנינו
לעג וקלס לסביבותינו 14 תשימנו משל בגוים
מנוד-ראש בלאמים 15 כל-היום כלמתי נגדי
ובשת פני כסתני 16 מקול מחרף ומגרף מפני
אויב ומתנקם 17 כל-זאת באתנו ולא שכחונך
ולא-שקרנו בבריתך 18 לא-נסוג אחור לבנו
ותא אשרינו מני ארחה 19 כי דכיתנו במקום
תנים ותכס עלינו בצלמות 20 אם-שכחנו שם
אלהינו ונפרש כפינו לאל זר 21 הלא אלהים
יחקר-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב 22 כי-
עליך הרגנו כל-היום נחשבנו כצאן טבחה 23
עורה למה תישן אדני הקיצה אל-תזנח לנצח
24 למה-פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו 25
כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו 26
קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך

45 למנצח על-ששנים לבני-קרח משכיל
שיר ידידת ב רחש לבי דבר טוב-- אמר אני

מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר 2 יפיפית
מבני אדם-- הוצק חן בשפתותיך על-כן ברכך
אלהים לעולם 3 חנור-חרבך על-ירך גבור--
הודך והדרך 4 והדרך צלח רכב-- על-דבר-
אמת וענוה-צדק ותורך נוראות ימינך 5 חציך
שנונים עמים תחתך יפלו בלב אויבי המלך
6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט
מלכותך 7 אהבת צדק ותשנא-רשע על-כן
משחך אלהים אלהיך שמן ששון-- מחברך 8
מר-ואהלות קציעות כל-בנדתיך מן-היכלי שן
מני שמחוך 9 בנות מלכים ביקרותיך נצבה
שגל לימינך בכתם אופיר 10 שמעי-בת וראי
והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך 11 ויתאו
המלך יפיך כי-הוא אדניך והשתחוי-לו 12
ובת-צר במנחה פניך יחלו--עשירי עם 13 כל-
כבודה בת-מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה
14 לרקמות תובל למלך בתולות אחריה
רעותיה--מובאות לך 15 תובלנה בשמחת וניל
תבאינה בהיכל מלך 16 תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל-הארץ 17 אזכירה שמך
בכל-דר ודר על-כן עמים יהודוך לעלם ועד

46 למנצח לבני-קרח-- על-עלמות שיר
ב אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
מאד 2 על-כן לא-נירא בהמיר ארץ ובמוט
הרים בלב ימים 3 יהמו יחמרו מימיו ירעשו
הרים בגאותו סלה 4 נהר--פלגיו ישמחו עיר-
אלהים קדש משכני עליון 5 אלהים בקרבה
בל-תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר 6 המו
גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ 7 יהוה
צבאות עמנו משנב-לנו אלהי יעקב סלה 8
לכו-חזו מפעלות יהוה-- אשר-שם שמות בארץ
9 משבית מלחמות עד-קצה הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית עגלות ישרף באש 10 הרפו ודעו

אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רהבים אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רהבים
ושטי כזב 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי-- ופשטי כזב 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי--
נפלא-אתיך ומחשבת-יך אלינו אין ערך אליך- כי לא-יריע איבי עלי 12 ואני--בתמי תמכת בי
אגידה ואדברה עצמו מספר 6 זבח ומנחה ותציבני לפניך לעולם 13 ברוך יהוה אלהי
לא-חפצתי-- אזנים כרית לי עולה וחטאה לא

שאלת 7 אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר כתוב עלי 8 לעשות-רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי 9 בשרתי צדק בקהל רב-- הנה שפתי לא אכלא אתה ידעת 10 צדקתך לא-כסיתי בתוך לבי-- אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב 11 אתה יהוה-- לא-תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני 12 כי אפפו- עלי רעות עד-אין מספר-- השיגוני עונתי ולא- יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני 13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה 14 יבשו ויחפרו יחד-- מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו-- חפצי רעתי 15 ישמו על- עקב בשתם-- האמרים לי האח האח 16 ישישו וישמחו בך-- כל-מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה-- אהבי תשועתך 17 ואני עני ואביון-- אדני יחשב-לי עזרתי ומפלטני אתה אלהי אל- תאחר

41 למנצח מזמור לדוד ב אשרי משכיל אל- דל ביום רעה ימלטהו יהוה 2 יהוה ישמרהו ויחיהו-- יאשר (ואשר) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו 3 יהוה--יסעדנו על-ערש דוי כל-משכבו הפכת בחליו 4 אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך 5 אויבי--יאמרו רע לי מתי ימות ואבר שמו 6 ואם-בא לראות שוא ידבר-- לבו יקבץ-און לז יצא לחוץ ידבר 7 יחד--עלי יתלחשו כל-שנאי עלי--יחשבו רעה לי 8 דבר- בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף לקום 9 גם-איש שלומי אשר-בטחתי בו-- אוכל לחמי

42 למנצח משכיל לבני-קרח ב כאיל תערג על-אפיקי-מים-- כן נפשי תערג אליך אלהים 2 צמאה נפשי לאלהים-- לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים 3 היתה-לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך 4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי-- כי אעבר בסך אדרם עד-בית אלהים בקול- רנה ותודה המון חונג 5 מה-תשתוחחי נפשי- ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי-עוד אודנו- ישועות פניו 6 אלהי-- עלי נפשי תשתוחח על-כן--אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער 7 תהום-אל-תהום קורא לקול צנוריק כל-משבריק וגליך עלי עברו 8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי-- תפלה לאל חי 9 אומרה לאל סלעי-- למה שכחתי למה- קדר אלך-- בלחץ אויב 10 ברצח בעצמותי- חרפוני צוררי באמרם אלי כל-היום איה אלהיך 11 מה-תשתוחחי נפשי-- ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו-- ישועת פני ואלהי

43 שפטי אלהים וריבה ריבי-- מגוי לא-חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני 2 כי- אתה אלהי מעווי-- למה זנחתני למה-קדר אתה לך בלחץ אויב 3 שלח-אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל-הר-קדשך ואל-משכנותיך 4 ואבואה אל-מזבח אלהים-- אל-אל שמחת נילי ואורך בכנור-- אלהים אלהי 5 מה-תשתוחחי

יוטל כי-יהוה סומך ידו 25 נער הייתי-- גם- ואהי--כאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש- 15 כי-לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי לחם 26 כל-היום חונן ומלוה וזרעו לברכה 16 כי-אמרתי פן-ישמחו-לי במוט רגלי עלי 27 סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם 28 כי יהוה אהב משפט ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת 29 צדיקים יירשו- חיים עצמו ורבו שנאי שקר 20 ומשלמי רעה ארץ וישכנו לעד עליה 30 פי-צדיק יהנה חכמה תחת טובה-- ישמנוני תחת רדופי- (רדפי-) ולשונו תדבר משפט 31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו 33 יהוה לא-יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו 34 קוה אל-יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא 37 שמר-תם וראה ישר כי-אחרית איש שלום 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם--כי-

חסו בו

39 למנצח לידיתון (לידותון) מזמור לדוד ב אמרתי-- אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום-- בעד רשע לנגדי 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר 3 חם-לבי בקרבי--בהגיני תבער-אש דברתי בלשוני 4 הודיעני יהוה קצי--ומדת ימי מה- היא אדעה מה-חדל אני 5 הנה טפחות נתתה ימי-- וחלדי כאין נגדך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה 6 אך-בצלם יתהלך-איש-- אך-הבל יהמיון יצבר ולא-ידע מי-אספם 7 ועתה מה-

38 מזמור לדוד להזכיר ב יהוה--אל- קויתי אדני-- תוחלתי לך היא 8 מכל-פשעי בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני 2 כי-חציץ נחתו בי ותנחת עלי ירך 3 אין-מתם בבשרי מפני זעמך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי 6 נעויתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר הלכתי 7 כי- כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי 8 נפוגותי ונדכיתי עד-מאד שאנתי מנהמת לבי 9 אדני - בטרם אלך ואינני נגדך כל-תאותי ואנחתי ממך לא-נסתרה 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני גם-הם אין אתי 11 אהבי ורעי--מנגד ננעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו 12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל-היום יהגו 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח-פיו 14

40 למנצח לדוד מזמור ב קוה קויתי יהוה ויש אלי וישמע שועתי 2 ויעלני מבור שאון- משיט היון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי 3 ויתן בפי שיר חדש-- תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה 4 אשרי הנבר--

וחלקלקת ומלאך יהוה רדפו 7 כי-חנם טמנו-
 לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי 8 תבואהו
 שואה לא-ידע ורשתו אשר-טמן תלכדו בשואה
 יפל-בה 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו
 10 כל עצמותי תאמרנה-- יהוה מי כמוך מציל
 עני מחזק ממנו ועני ואביון מנזלו 11 יקומון
 עדי חמס אשר לא-ידעתי ישאלוני 12 ישלמוני
 רעה תחת טובה שכול לנפשי 13 ואני בחלותם

לבושי שק-- עניתי בצום נפשי ותפלתי על-
 חיקי תשוב 14 כרע-כאח לי התהלכתי כאבל-
 אם קדר שחותי 15 ובצלעי שמחו ונאספו
 נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא-דמו 16
 בחנפי לעני מעוג-- חרק עלי שנימו 17 אדני
 כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים
 יחידתי 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך
 19 אל-ישמחו-לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו-
 עין 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ--
 דברי מרמות יחשבון 21 וירחיבו עלי פיהם
 אמרו האח האח ראתה עיננו 22 ראיתה יהוה
 אל-תחרש אדני אל-תרחק ממני 23 העירה
 והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי 24 שפטני
 כצדקך יהוה אלהי ואל-ישמחו-לי 25 אל-
 יאמרו בלבם האח נפשנו אל-יאמרו בלענוהו
 26 יבשו ויחפרו יחדו-- שמחי רעתי ילבשו-
 בשת וכלמה-- המגדילים עלי 27 ירנו וישמחו
 חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ
 שלום עבדו 28 ולשוני תהנה צדקך כל-היום
 תהלתך

36 למנצח לעבד-יהוה לדוד ב נאם-פשע
 לרשע בקרב לבי אין-פחד אלהים לנגד עיניו
 2 כי-החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא 3
 דברי-פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב 4
 און יחשב-- על-משכבו יתיצב על-דרך לא-טוב
 רע לא ימאס 5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך

37 לדוד אל-תתחר במרעים אל-תקנא
 בעשי עולה 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק
 דשא יבולון 3 בטח ביהוה ועשה-טוב שכן-
 ארץ ורעה אמונה 4 והתענג על-יהוה ויתן-לך
 משאלת לבך 5 גול על-יהוה דרכך ובטח עליו
 והוא יעשה 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך
 כצהרים 7 דום ליהוה-- והתחולל-לו אל-
 תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות 8
 הרף מאף ועזב חמה אל-תתחר אך-להרע
 9 כי-מרעים יכרתון וקוי יהוה חמה יירשו-
 ארץ 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על-
 מקומו ואיננו 11 וענוים יירשו-ארץ והתענגו
 על-רב שלום 12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו
 שניו 13 אדני ישחק-לו כי-ראה כי-יבא יומו
 14 חרב פתחו רשעים-- ודרכו קשתם להפיל
 עני ואביון לטבוח ישרי-דרך 15 חרבים תבוא
 בלבם וקשתותם תשברנה 16 טוב-מעט לצדיק-
 - מהמון רשעים רבים 17 כי זרועות רשעים
 תשברנה וסומך צדיקים יהוה 18 יודע יהוה
 ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה 19 לא-יבשו
 בעת רעה ובימי רעבון ישבעו 20 כי רשעים
 יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו
 21 לוח רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן 22 כי
 מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו 23 מיהוה
 מצעדי-גבר כוננו ודרכו יחפץ 24 כי-יפל לא-

ואין ברוחו רמיה ³ כי-החרשתי בלו עצמו-- ומגננו הוא ²¹ כי-בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בשאנתי כל-היום ⁴ כי יומם וליילה-- תכבד עלי ירך נהפך לשדי-- בחרבני קיץ סלה לך

34 לדוד-- בשנותו את-טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך ב אברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי ² ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו ³ גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו ⁴ דרשתי את-יהוה וענני ומכל-מגורותי הצילני ⁵ הביטו אליו ונהרו ופניהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-צרותיו הושיעו ⁷ חנה מלאך-יהוה סביב ליראיו ויחלצם ⁸ טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הגבר יחסה- בו ⁹ יראו את-יהוה קדשו כי-אין מחסור ליראיו ¹⁰ כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא- יחסרו כל-טוב ¹¹ לכו-בנים שמעו-לי וראת יהוה אלמדכם ¹² מי-האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב ¹³ נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה ¹⁴ סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו ¹⁵ עיני יהוה אל-צדיקים ואזניו אל-שועתם ¹⁶ פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם ¹⁷ צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצילם ¹⁸ קרוב יהוה לנשברי-לב ואת-דכאי- רוח יושיע ¹⁹ רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה ²⁰ שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא נשברה ²¹ תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו ²² פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל-החסים בו

33 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה ² הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו- לו ³ שירו-לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה ⁴ כי-ישר דבר-יהוה וכל-מעשהו באמונה ⁵ אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ ⁶ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם ⁷ כנס כנר מי הים נתן באוצרות תהוומות ⁸ ייראו מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כל-ישבי תבל ⁹ כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד ¹⁰ יהוה הפיר עצת-גוים הניא מתשבות עמים ¹¹ עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר ¹² אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו ¹³ משמים הביט יהוה ראה את-כל- בני האדם ¹⁴ ממכון-שבתו השנית-- אל כל- ישבי הארץ ¹⁵ היצר יחד לבם המבין אל-כל- מעשיהם ¹⁶ אין-המלך נושע ברב-חיל גבור לא-ינצל ברב-כח ¹⁷ שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט ¹⁸ הנה עין יהוה אל- יראיו למיחלים לחסדו ¹⁹ להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב ²⁰ נפשנו חכתה ליהוה עזרנו

35 לדוד ריבה יהוה את-יריבי לחם את- לחמי ² החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי ³ והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני ⁴ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו--חשבי רעתי ⁵ יהיו כמץ לפני- רוח ומלאך יהוה רוחה ⁶ יהי-דרכם חשך

לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו 8 יהוה
עז-למו ומעוז ישועות משיחו הוא 9 הושיעה
את-עמך-- וברך את-נחלתך ורעם ונשאם עד-
העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז 2 הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת-קדש 3 קול יהוה על-
המים אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים
4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר 5 קול יהוה
שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי הלבנון 6
וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-ראמים
7 קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול יהוה יחיל
מדבר יחיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה
יחולל אילות-- ויחשף יערות ובהיכלו-- כלו
אמר כבוד 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה
מלך לעולם 11 יהוה--עז לעמו יתן יהוה יברך
את-עמו בשלום

30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד ב
ארומומך יהוה כי דליתי ולא-שמחת איבי לי
2 יהוה אלהי-- שועתי אליך ותרפאני 3 יהוה--
העלית מן-שאול נפשי חייתני מיורדי- (מירדי-
(בור (Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו
לזכר קדשו 5 כי רגע באפו-- חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר רנה 6 ואני אמרתי
בשלו-- בל-אמוט לעולם 7 יהוה-- ברצונך
העמדתה להררי-עז הסתרת פניך הייתי נבהל
8 אליך יהוה אקרא ואל-אדני אתחנן 9 מה-
בצע בדמי ברדתי אל-שחת היודך עפר היגיד
אמתך 10 שמע-יהוה וחנני יהוה היה-עזר לי 11
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה 12 למען יזמרך כבוד-- ולא ידם יהוה
אלהי לעולם אודך

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי
חטאה 2 אשרי אדם-- לא יחשב יהוה לו עון

3 גם כל-קויד לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני 5
הדרכיני באמתך ולמדני-- כי-אתה אלהי ישעי
אותך קויתי כל-היום 6 זכר-רחמיך יהוה
וחסדיך כי מעולם המה 7 חטאות נעורי ופשעי-
אל-תזכר כחסדך זכר-לי-אתה-- למען טובך
יהוה 8 טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאים
בדרך 9 ידרך עניים במשפט וילמד עניים
דרכו 10 כל-ארחות יהוה חסד ואמת-- לנצרי
בריתו ועדתו 11 למען-שמך יהוה וסלחת
לעוני כי רב-הוא 12 מי-זה האיש ירא יהוה-
- יורנו בדרך יבחר 13 נפשו בטוב תלין
וזרעו יירש ארץ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו
להודיעם 15 עיני תמיד אל-יהוה כי הוא-יוציא
מרשת רגלי 16 פנה-אלי וחנני כי-יחיד ועני אני
17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני 18
ראה עניי ועמלי ושא לכל-חטאותי 19 ראה-
איבי כי-רבו ושנאת חמס שנאוני 20 שמרה
נפשי והצילני אל-אבוש כי-חסיתי בך 21 תם-
וישר יצרוני כי קויתיך 22 פדה אלהים את-
ישראל-- מכל צרותיו

26 לדוד שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד 2 בחנני יהוה ונסני
צרופה (צרפה) כליותי ולבי 3 כי-חסדיך
לנגד עיני והתהלכתי באמתך 4 לא-ישבתי
עם-מתי-שוא ועם נעלמים לא אבוא 5 שנאתי
קהל מרעים ועם-רשעים לא אשב 6 ארחץ
בנקיון כפי ואסבבה את-מזבחיך יהוה 7 לשמע
בקול תודה ולספר כל-נפלאותיך 8 יהוה--
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך 9 אל-
תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חיי 10
אשר-בידיהם זמה וימינם מלאה שחד 11 ואני

במקהלים אברך יהוה
27 לדוד יהוה אורי וישעי--ממי אירא יהוה
מעוז-חיי ממי אפחד 2 בקרב עלי מרעים-
- לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו
ונפלו 3 אם-תחנה עלי מחנה-- לא-יירא לבי
אם-תקום עלי מלחמה-- בזאת אני בוטח 4
אחת שאלתי מאת-יהוה-- אותה אבקש שבתי
בבית-יהוה כל-ימי חיי לחזות בנעם-יהוה
ולבקר בהיכלו 5 כי יצפני בסכה-- ביום רעה
יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממי 6 ועתה
ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו
זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה 7 שמע-
יהוה קולי אקרא וחנני וענני 8 לך אמר לבי--
בקשו פני את-פניך יהוה אבקש 9 אל-תסתר
פניך ממני-- אל תט-באף עבדך עזרתי היית
אל-תטשני ואל-תעזבני אלהי ישעי 10 כי-אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארח מישור--למען שוררי 12 אל-תתנני
בנפש צרי כי קמו-בי עדי-שקר ויפח חמס 13
לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים
14 קוה אל-יהוה חזק ויאמן לבך וקוה אל-

28 לדוד אליך יהוה אקרא-- צורי אל-
תחרש ממני פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-
יורדי בור 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך
בנשאי ידי אל-דביר קדשך 3 אל-תמשכני
עם-רשעים ועם-פעלי-און דברי שלום עם-
רעיהם ורעה בלבבם 4 תן-להם כפעלם וכרע
מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם
להם 5 כי לא יבינו אל-פעלת יהוה-- ואל-
מעשה ידיו יחרסם ולא יבנם 6 ברוך יהוה כי-
שמע קול תחנוני 7 יהוה עזי ומגני-- בו בטח

תחדהו בשמחה את-פניך 7 כי-המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל-ימוט 8 תמצא ירך לכל-איביך ימינך תמצא שנאיך 9 תשיתמו כתנור אש-- לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש 10 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם 11 כי-נטו עליך רעה חשבו מזמה בל-יוכלו 12 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על-פניהם 13 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך

22 למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד ב אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי 2 אלהי--אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא-דמיה לי 3 ואתה קדוש-- יושב תהלות ישראל 4 כך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו 5 אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא-בושו 6 ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובזוי עם 7 כל-ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש 8 גל אל-יהוה יפלטחו יצילהו כי חפץ בו 9 כי-אתה נחי מבטן מבטיחי על-שדי אמי 10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה 11 אל-תרחק ממני כי-צרה קרובה כי-אין עוזר 12 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני 13 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאנ 14 כמים נשפכתי-- והתפרדו כל-עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי 15 יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מות תשפתני 16 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי 17 אספר כל-עצמותי המה יביטו יראו-בי 18 יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל 19 ואתה יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה 20 הצילה מחרב נפשי מיד-כלב יחידתי 21 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני 22 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך 23 יראי יהוה הללוהו-- כל-זרע יעקב כבדוהו

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר 2 בנאות דשא ירביצני על-מי מנחות ינהלני 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי-צדק למען שמו 4 גם כי-אלך בניא צלמות לא-אירא רע-- כי-אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני 5 תעריך לפני שלחן-- נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה 6 אך טוב וחסד ירדפוני-- כל-ימי חיי ושבתי בבית-יהוה לארך ימים

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה 2 כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות יכוננה 3 מי-יעלה בחר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו 4 נקי כפים ובר-לבב אשר לא-נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו 6 זה דוד דרשו מבקשי פניך יעקב סלה 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות-- הוא מלך הכבוד סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא 2 אלהי-בך בטחתי אל-אבושה אל-יעלצו אויבי לי תהילים

לנגדי וחקתיו לא-אסיר מני 23 ואהי תמים עמו
ואשתמר מעוני 24 וישב-יהוה לי כצדקי כבר
ידי לנגד עיניו 25 עם-חסיד תתחסד עם-גבר
תמים תתמם 26 עם-גבר תתברר ועם-עקש
תתפתל 27 כי-אתה עם-עני תושיע ועינים רמות
תשפיל 28 כי-אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
חשכי 29 כי-בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג-שור
30 האל תמים דרכו אמרת-יהוה צרופה מגן
הוא לכל החסים בו 31 כי מי אלוה מבלעדי
יהוה ומי צור זולתי אלהינו 32 האל המאזרני
חיל ויתן תמים דרכי 33 משוה רגלי כאילות
ועל במתי יעמידני 34 מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת-נחושה זרועתי 35 ותתן-לי מגן
ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני 36 תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי 37 ארדוף אויבי
ואשיגם ולא-אשוב עד-כלותם 38 אמחצם ולא-

20 למנצח מזמור לדוד ב יענך יהוה
ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב 2 ישלח-
עורך מקדש ומציון יסעדך 3 יזכר כל-מנחתך
ועולתך ידשנה סלה 4 יתן-לך כלבבך וכל-
עצתך ימלא 5 נרננה בישועתך-- ובשם-אלהינו
נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך 6 עתה ידעתי-
כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו--
בגברות ישע ימינו 7 אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם-יהוה אלהינו נזכיר 8 המה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר 9 יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום-קראנו

21 למנצח מזמור לדוד ב יהוה בעזך
ישמח-מלך ובישועתך מה-יגיל (יגל) מאד 2
תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל-מנעת
סלה 3 כי-תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פז 4 חיים שאל ממך--נתתה לו ארך
ימים עולם ועד 5 גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תשועה עליו 6 כי-תשיתהו ברכות לעד
לדוד ולזרעו עד-עולם

19 למנצח מזמור לדוד ב השמים מספרים
כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע 2 יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת 3 אין-

עשה לרעהו רעה וחרפה לא-נשא על-קרבו
4 נבזה בעיניו נמאס-- ואת-יראי יהוה יכבד -
נשבע להרע ולא ימור 5 כספו לא-נתן בנשך--
ושחד על-נקי לא לקח עשה-אלה-- לא ימוט
לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך 2
אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך 3
לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
בם 4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיך
נסכיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי
5 יהוה מנת-חלקי וכוסי-- אתה תומיך גורלי
6 חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה
עלי 7 אברך--את-יהוה אשר יעצני אף-לילות
יסרוני כליותי 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי
מימיני בל-אמוט 9 לכן שמח לבי--ויגל כבודי
אף-בשרי ישכן לבטח 10 כי לא-תעזב נפשי
לשאול לא-תתן חסידך לראות שחת Sheol
h7585) 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-
פניך נעמות בימינך נצח

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק-- הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה 2
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים 3
בחנת לבי פקדת לילה-- צרפתי בל-תמצא
זמתי בל-יעבר-פי 4 לפעלות אדם בדבר
שפתיך-- אני שמרתי ארחות פריץ 5 תמך
אשרי במעגלותיך בל-נמוטו פעמי 6 אני-
קראתיך כי-תענני אל הט-אזנך לי שמע אמרתי
7 הפלה חסדיך מושיע חוסים-- ממתקוממים
בימינך 8 שמרני כאישון בת-עין בצל כנפיך
תסתירני 9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש
יקיפו עלי 10 חלבמו סגרו פימו דברו בגאות
11 אשרינו עתה סבבוני (סבבונו) עיניהם
ישיתו לנטות בארץ 12 דמינו--כאריה יכסוף

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות
בצרה 2 בגאות רשע ידלק עני ותפשו במזמות
זו חשבו 3 כי-הלל רשע על-תאות נפשו ובצע
ברך נאץ יהוה 4 רשע--כנבה אפו בל-ידרש אין
אלהים כל-מזמותיו 5 יחילו דרכו בכל-עת--
מרום משפטיך מנגדו כל-צורריו יפיח בהם 6
אמר בלבבו בל-אמוט לדר ודר אשר לא-ברע
7 אלה פיהו מלא--ומרמות ותך תחת לשונו
עמל ואון 8 ישב במארב חצרים--במסתרים
יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו 9 יארב במסתר
כאריה בסכה-- יארב לחטוף עני יחטף עני
במשכו ברשתו 10 ודכה (ידכה) ישח ונפל
לבני אדם

13 למנצח מזמור לדוד 2 עד-אנה יהוה
תשכחני נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממני 3
עד-אנה אשית עצות בנפשי-- יגון בלבבי יומם
עד-אנה ירום איבי עלי 4 הביטה ענני יהוה
אלהי האירה עיני פן-אישן המות 5 פן-יאמר
איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט 6 ואני בחסדך
בטחתי-- יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי
נמל עלי

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין
אלהים השחיתו התעיבו עלילה-- אין עשה-
טוב 2 יהוה-- משמים השקיף על-בני-אדם
לראות היש משכיל-- דרש את-אלהים 3 הכל
סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב--אין גם-אחד 4
הלא ידעו כל-פעלי-און אכלי עמי אכלו לחם
יהוה לא קראו 5 שם פחדו פחד כי-אלהים
בדור צדיק 6 עצת-עני תבישו כי יהוה מחסהו
7 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי--איך תאמרו
לנפשי נודו (נודי) הרכם צפור 2 כי הגה
הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על-יתר-
לירות כמו-אפל לישרי-לב 3 כי השתות
יהרסון-- צדיק מה-פעל 4 יהוה בהיכל קדשו-
יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו-- עפעפיו יבחנו
בני אדם 5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס-
שנאה נפשו 6 ימטר על-רשעים פחים אש
וגפרית ורוח זלעפות--מנת כוסם 7 כי-צדיק
יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו

15 מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-
ישכן בהר קדשך 2 הולך תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבבו 3 לא-רגל על-לשונו--לא-

כי נבהלו עצמי 3 ונפשי נבהלה מאד ואת
 (ואתה) יהוה עד-מתי 4 שובה יהוה חלצה 3 כי-אראה שמיך מעשה אצבעתיך-- ירח
 נפשי הושיעני למען חסדך 5 כי אין במות וכוכבים אשר כוננתה 4 מה-אנוש כי-תזכרנו
 זכרך בשאול מי יודה-לך (Sheol h7585) 6 יגעתי ובן-אדם כי תפקדנו 5 ותחסרהו מעט מאלהים
 באנחתי--אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי וכבוד והדר תעטרהו 6 תמשילוהו במעשי
 ערשי אמסה 7 עששה מכעס עיני עתקה בכל- ידיך כל שתה תחת-רגליו 7 צנה ואלפים כלם
 צוררי 8 סורו ממני כל-פעלי און כי-שמע יהוה וגם בהמות שדי 8 צפור שמים ודגי הים עבר
 קול בכי 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי ארחות ימים 9 יהוה אדנינו מה-אדיר שמך
 יקח 10 יבשו ויבהלו מאד--כל-איבי ישבו יבשו בכל-הארץ

רגע

9 למנצח על-מות לבן מזמור לדוד ב

7 שגיון לדוד אשר-שר ליהוה--על-דברי- אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-נפלאותיך
 כוש בן-ימיני ב יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון 3
 מכל-רדפי והצילני 2 פן-יטרף כאריה נפשי בשוב-איבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך 4 כי-
 פרק ואין מציל 3 יהוה אלהי אם-עשיתי זאת עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק
 אם-יש-עול בכפי 4 אם-גמלתי שולמי רע 5 נערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם
 ואחלצה צוררי ריקם 5 ירדף אויב נפשי ועד 6 האויב תמו חרבות--לנצח וערים נתשת-
 וישג--וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן- אבד זכרם המה 7 ויהוה לעולם ישב כונן
 סלה 6 קומה יהוה באפך--הנשא בעברות למשפט כסאו 8 והוא ישפט-תבל בצדק ידיו
 צוררי ועורה אלי משפט צוית 7 ועדת לאמים לאמים במישרים 9 ויהי יהוה משנב לדרך
 תסובבך ועליה למרום שובה 8 יהוה ידיו משנב לעתות בצרה 10 ויבטחו בך יודעי שמך
 עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי 9 יגמר נא רע רשעים-- ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות--
 אלהים צדיק 10 מגני על-אלהים מושיע ישרי- ציון הנידו בעמים עלילותיו 12 כי-דרש דמים
 לב 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-יום 12 חננני יהוה--ראה עניי משנאי מרוממי משערי
 אם-לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה מות 14 למען אספרה כל-תהלתך בשערי בת-
 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל 14 ציון--אגילה בישועתך 15 טבעו גוים בשחת
 הנה יחבל-און והרה עמל וילד שקר 15 בור עשו ברשת-זו טמנו נלכדה רגלם 16 נודע
 כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל 16 ישוב עמלו יהוה--משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון
 בראשו ועל קדקדו חמסו ירד 17 אודה יהוה סלה 17 ישובו רשעים לשאולה כל-גוים שכחי
 כצדקו ואזמרה שם-יהוה עליון אלהים (Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח אביון

8 למנצח על-הגתית מזמור לדוד ב יהוה
 אדנינו-- מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה
 הודך על-השמים 2 מפי עוללים וינקים--

תהילים

איבי לחי שני רשעים שברת 8 ליהוה הישועה
על-עמך ברכתך סלה

4 למנצח בניגונות מזמור לדוד ב בקראי
ענני אלהי צדקי--בצר הרחבת לי חנני ושמע
תפלתי 2 בני איש עד-מה כבודי לכלמה--
תאהבון ריק תבקשו כזב סלה 3 ודעו--כי-
הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו 4
רגזו ואל-תחטאו אמרו בלבבכם על-משכבכם
ודמו סלה 5 זבחו זבחי-צדק ובטחו אל-יהוה
6 רבים אמרים מי-יראנו-שוב נסה עלינו אור
פניך יהוה 7 נתתה שמחה בלבי מעת דגנם
ותירושם רבו 8 בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי-אתה יהוה לבדר לבטח תושבני

5 למנצח אל-הנחילות מזמור לדוד ב אמרי
האזינה יהוה בינה הגיגי 2 הקשיבה לקול
שועי--מלכי ואלהי כי-אליך אפלל 3 יהוה-
בקר תשמע קולי בקר אערך-לך ואצפה 4
כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע 5 לא-
יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל-פעלי
און 6 תאבד דברי כזב איש-דמים ומרמה
יתעב יהוה 7 ואני--ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחווה אל-היכל-קדשך ביראתך 8 יהוה
נחני בצדקתך--למען שוררי הושר (הישר)
לפני דרכך 9 כי אין בפיהו נכונה--קרבים הוות
קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון 10 האשימם
אלהים-- יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם
הדיחמו-- כי-מרזו בך 11 וישמחו כל-חוסי בך
לעולם ירגנו-- ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי
שמך 12 כי-אתה תברך צדיק יהוה--כצנה
רצון תעטרנו

6 למנצח בניגונות על-השמינית מזמור
לדוד ב יהוה אל-באפך תוכיחני ואל-בחמתך
תיסרני 2 חנני יהוה כי אמלל-אני רפאני יהוה-

1 אשרי האיש-- אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
ישב 2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו
יהגה יומם ולילה 3 והיה-- כעץ שתול על-
פלגי-מים אשר פריו יתן בעתו--ועלהו לא-
יבול וכל אשר-יעשה יצליח 4 לא-כן הרשעים
כי אם-כמוץ אשר-תדפנו רוח 5 על-כן לא-יקמו
רשעים--במשפט וחטאים בעדת צדיקים 6 כי-
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

2 למה רגשו גוים ולאמים יהנו-ריק 2 יתיצבו
מלכי-ארץ-- ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-
משיחו 3 ננתקה את-מוסרותימו ונשליכה ממנו
עבתימו 4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג-למו 5
אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו 6 ואני
נסכתי מלכי על-ציון הר-קדשי 7 אספרה אל-
חק יהוה אמר אלי בני אתה--אני היום ילדתיך
8 שאל ממני--ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
אפסי-ארץ 9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר
הנפצם 10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי
ארץ 11 עבדו את-יהוה ביראה וגילו ברעדה
12 נשקו-בר פן-יאנף ותאבדו דרך-- כי-יבער
כמעט אפו אשרי כל-חוסי בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב
יהוה מה-רבו צרי רבים קמים עלי 2 רבים
אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה 3
ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי 4
קולי אל-יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה 5
אני שכבתי ואישנה הקיצותי--כי יהוה יסמכני
6 לא-אירא מרעבות עם-- אשר סביב שתו עלי
7 קומה יהוה הושיעני אלהי-- כי-הכית את-כל-

ובאשת נעוריה אל יבגד 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמוס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו 17 הונעתם יהוה בדברייכם ואמרתם כמה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא-אמר יהוה צבאות 2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים 3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם--כימי עולם וכשנים קדמנית 5 וקרבותי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני--אמר יהוה צבאות 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם--שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם כמה נשוב 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם כמה קבענוך המעשר והתרומה 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים--הנני כלו 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די 11 ונגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות 13 חזקו

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף 2 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק 3 ועסותם רשעים--כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות 4 וזכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא--לפני בוא יום יהוה הגדול והגורא 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם--פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים

2 ועתה אליכם המצוה הזאת--הכהנים **2** אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב **3** הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו **4** וידעתם--כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות **5** בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא **6** תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון **7** כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא **8** ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות **9** וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים--לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה **10** הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו--לחלל ברית אבתינו **11** בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר **12** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומניש מנחה ליהוה צבאות **13** וזאת שנית תעשו--כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם **14** ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך **15** ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי
2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב **3** ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר **4** כי תאמר אדום רששו ונשוב ונבנה חרבות--כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם **5** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל **6** בן יכבר אב ועבר אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך **7** מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלונך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא **8** וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבתו נא לפחתך הירצץ או הישא פניך--אמר יהוה צבאות **9** ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת--הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות **10** מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם **11** כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה שהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות **12** ואתם מחללים אותם--באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו **13** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה **14** וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדרר וזבח משחת לאדני

ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח 21 והיה כל 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות (וקפאון) 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה-- ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד-- ושמו אחד 10 יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח 12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו 14 וגם יהודה-- תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים-- לרב מאד 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה-- כמגפה הזאת 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות-- ולא עליהם יהיה הגשם 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות 20 ביום ההוא יהיה

האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין המשפחות הנשארות--משפחת משפחת לבד ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה ונשיהם לבד

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה **13** ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו דויד ולישבי ירושלם--לחטאת ולנדה ² והיה ² הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים--סביב וגם על יהודה יהיה במצור העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את על ירושלם ³ והיה ביום ההוא אשים את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ ירושלם אבן מעמסה לכל העמים--כל עמסיה ³ והיה כי יבא איש עוד ואמרו אליו אביו שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ ⁴ ואמו ילדיה לא תחיה כי שקר דברת בשם ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיה בהנבאו ⁴ ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני ויהיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו-- וכל סוס העמים אכה בעורון ⁵ ואמרו אלפי בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה ⁵ ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי צבאות אלהיהם ⁶ ביום ההוא אשים את אלפי אדם הקנני מנעורי ⁶ ואמר אליו מה המכות יהודה ככיור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים ⁷ חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי--נאם יהוה סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם ⁷ צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי והושע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם--על יהודה ⁸ ביום ההוא יגן יהוה פי שנים בה יכרתו יגעו והשלשית יותר בה ⁹ ירושלם--על יהודה ⁸ ביום ההוא יגן יהוה ובהבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה בשמי ואני אענה אתו--אמרת עמי הוא והוא לפניהם ⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את יאמר יהוה אלהי

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך כל הגוים הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים ² ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד ונלכדה העיר ונשכו הבתים והנשים תשגלנה על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור ¹¹ (תשכבה) ויצא חצי העיר כגולה ויתר העם ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד לא יכרת מן העיר ³ ויצא יהוה ונלחם בגוים הדרדרמון בבקעת מגדון ¹² וספדה הארץ ההם כיום הלחמו ביום קרב ⁴ ועמדו רגליו משפחות משפחות לבד משפחת בית דויד ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם לבד ונשיהם לבד--משפחת בית נתן לבד מקדם ונבקע הר הזיתים מתחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה ⁵ ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל

13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתוך כחרב גבור 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק--כזויות מזבח 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא-- כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו 17 כי מה טובו ומה יפיו--דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה 4 ממנו פנה ממנו יתר ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו 5 והיו כנגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם--ואענם 7 והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו 10 והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור 12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך 2 הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור (הבציר) 3 קול יללת הרעים כי שרדה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר גאון הירדן 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה 5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן 6 כי לא אחמול עוד על יושבי הארץ--נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם 7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן 8 ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אתו--להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי--ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר 14 ואנדע את מקלי השני את החבלים--להפיר את האחוה בין יהודה ובין ישראל 15 ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי 16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק 17 הוי רעי

עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש 4 החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב והאמת והשלום אהבו 20 כה אמר יהוה צבאות ימים 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות 21 משחקים ברחבתיה 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם-- לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח אלכה גם אני 22 ובאו עמים רבים ונוים עצומים יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות ומארץ מבוא השמש 8 והבאתי אתם ושכנו את פני יהוה 23 כה אמר יהוה צבאות בימים בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות לאלהים--באמת ובצדקה 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה עמכם-- כי שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק את הדברים האלה--מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות 10 כי מפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה--נאם יהוה צבאות 12 כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה--את כל אלה 13 והיה כאשר הייתם קללה בנוים בית יהודה ובית ישראל--כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי 15 כן שבת זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו--אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה 18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל 2 וגם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב 6 וישב ממזר באשרוד והכרתי גאון פלשתים 7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס 8 וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו 12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מניד משנה אשיב לך

ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים ¹⁰ תשמעון בקול יהוה אלהיכם

7 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי-בכסלו ² וישלח בית אל שראצר ורגם מלך-ואנשיו--לחלות את פני יהוה ³ לאמר אל מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת ² במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים ³ ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים ⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני ⁵ ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רוחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ ⁶ אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים--יצאו אל ארץ התימן ⁷ והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ ⁸ ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון--הניחו את רוחי בארץ צפון ⁹ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ¹⁰ לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל ¹¹ ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק--הכהן הגדול ¹² ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה ¹³ והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם ¹⁴ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה--לזכרון בהיכל יהוה ¹⁵ ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר ² כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה ³ כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם

שלחני אליך¹² ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם¹³ הס כל בשר מפני יהוה--כי נעור ממעון קדשו

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו² ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך⁴ ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות⁵ ואמר ושימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד⁶ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי--ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה⁸ שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך--כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח⁹ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע--על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו--אל תחת גפן ואל תחת תאנה

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו² ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר (ואמר) ראיתי והנה מנורת זהב כלה ונלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה--שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה³ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני⁵ ויען המלאך הדבר בי

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה² ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה--ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה³ ויאמר אלי--זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הנגב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה⁴ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולגנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו⁵ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי--שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת⁶ ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינים בכל הארץ⁷ והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה⁸ ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העופרת אל פיה⁹ ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות

15 וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה 16 לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים--בית יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה (וקן) ינטה על ירושלם 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם 18 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות 19 ואמר אל המלאך הדבר בי--מה אלה ויאמר אלי--אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם 20 ויראני יהוה ארבעה חרשים 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

2 ואשא עיני וארא והנה איש וכידו חבל מדה 2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה 3 והנה המלאך הדבר בי--יצא ומלאך אחר יצא לקראתו 4 ויאמר אליו--רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרוב אדם ובהמה בתוכה 5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה 6 הווי הוי ונסו מארץ צפון--נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם--נאם יהוה 7 הווי ציון המלטי--יושבת בת בבל 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הננע בכם נגע בבבת עיני 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני 10 רני ושמחי בת ציון--כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה 11 ונלזו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך--וידעת כי יהוה צבאות

בחדש השמיני בשנת שתיים לדריוש--היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף 3 ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות--ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות 4 אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם (ומעלליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה 5 אבותיכם איה הם והנבאים--הלעולם יחיו 6 אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו 7 ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתיים לדריוש--היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר 8 ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה 10 ויען האיש העמד בין ההדסים--ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת 12 ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה--אשר זעמתה זה שבעים שנה 13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי--דברים טובים דברים נחמים 14 ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה

שום אבן אל אבן בהיכל יהוה 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמושים פורה והיתה עשרים 17 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד--את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה--שימו לבבכם 19 העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא-- מן היום הזה אברך 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ 22 והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי כך בחרתי נאם יהוה צבאות

יהוה צבאות אלהיהם 15 ביום עשרים וארבעה

לחדש בששי בשנת שנים לדריוש המלך

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש--היה דבר

יהוה ביד חגי הנביא לאמר 2 אמר נא אל

זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן

יהוצדק הכהן הגדול--ואל שארית העם לאמר

3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה

בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה--

הלוא כמהו כאין בעיניכם 4 ועתה חזק זרבבל

נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול

וחזק כל עם הארץ נאם יהוה--ועשו כי אני

אתכם נאם יהוה צבאות 5 את הדבר אשר

כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת

בתוכם--אל תיראו 6 כי כה אמר יהוה צבאות

עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת

הארץ ואת הים ואת החרבה 7 והרעשתי את

כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את

הבית הזה כבוד--אמר יהוה צבאות 8 לי הכסף

ולוי הזהב--נאם יהוה צבאות 9 גדול יהיה

כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון--אמר

יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה

צבאות 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת

שנים לדריוש--היה דבר יהוה אל חגי הנביא

לאמר 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את

הכהנים תורה לאמר 12 הן ישא איש בשר קדש

בכנף בנדרו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד

ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל--היקדש

ויענו הכהנים ויאמרו לא 13 ויאמר חגי אם

יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים

ויאמרו יטמא 14 ויען חגי ויאמר כן העם הזה

וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה

ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא 15 ועתה

שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם

1 בשנת שנים לדריוש המלך בחדש הששי

ביום אחד לחדש--היה דבר יהוה ביד חגי

הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה

ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר 2

כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו

לא עת בא עת בית יהוה להבנות 3 ויהי דבר

יהוה ביד חגי הנביא לאמר 4 העת לכם אתם

לשבת בבתיכם ספונים--והבית הזה חרב 5

ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על

דרכיכם 6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול

ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם

לו והמשתכר--משתכר אל צרור נקוב 7 כה

אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם

8 עלו ההר והבאתם עץ וכונו הבית וארצה

בו ואכבד (ואכבדה) אמר יהוה 9 פנה אל

הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו

יען מה נאם יהוה צבאות--יען ביתי אשר הוא

חרב ואתם רצים איש לביתו 10 על כן עליכם

כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה 11

ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן

ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא

הארמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע

כפים 12 וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן

יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול

יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר

שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה

13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה--

לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה 14 ויער יהוה

את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת

רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח

כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית

חרב בסף כי ארזה ערה 15 זאת העיר העליזה יושעי ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו--
היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי יגיל עליך ברנה 18 נוגי ממועד אספתי ממך
עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה--כל עובר היו--משאת עליה חרפה 19 הנני עשה את
עליה ישרק יניע ידו

3 הוי מראה וננאלה--העיר היונה 2 לא
שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה
אל אלהיה לא קרבה 3 שריה בקרבה אריות
שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר 4
נביאיה פחזים אנשי בנדות כהניה חללו קדש
יהוה

חמסו תורה 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה
עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא יודע עול בשת 6 הכרתי גוים נשמו פנותם--
החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם
מבלי איש מאין יושב 7 אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי
עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם 8
לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי
משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך
עליהם זעמי כל חרון אפי--כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ 9 כי אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו
שכם אחד 10 מעבר לנהרי כוש--עתרי בת
פוצי יובלון מנחתי 11 ביום ההוא לא תבושי
מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר
מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד
בהר קדשי 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל
וחסו בשם יהוה 13 שארית ישראל לא יעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייהם לשון
תרמית כי המה ירעו ורבעו ואין מחירי 14 רני
בת ציון--הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב
בת ירושלם 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד
16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון
אל ירפו ידיך 17 יהוה אלהיך בקרבך גבור

צפניה

ועל הפנות הנבהות ¹⁷ והצרתי לאדם והלכו כעורים-- כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כנללים ¹⁸ גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ

2 התקוששו וקושו--הגוי לא נכסף ² בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה--בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה ³ בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה--אולי תסרתו ביום אף יהוה ⁴ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר ⁵ הוי ישבי חבל הים--גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתך מאין יושב ⁶ והיתה חבל הים נות כרת רעים--וגדרות צאן ⁷ והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב רבצון--כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם (שביתם) ⁸ שמעתי חרפת מואב וגדפי בני עמון--אשר חרפו את עמי ויגדילו על נבולם ⁹ לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבוים ויתר גוי ינחלום ¹⁰ זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות ¹¹ נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים ¹² גם אתם כושים חללי חרבי המה ¹³ ויש ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר ¹⁴ ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי--גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה ² אסף אסף כל מעל פני האדמה--נאם יהוה ³ אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה--נאם יהוה ⁴ ונשיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל--את שם הכמרים עם הכהנים ⁵ ואת המשתחיים על הגנות לצבא השמים ואת המשתחיים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם ⁶ ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשוה ⁷ הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו ⁸ והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך--ועל כל הלבשים מלבוש נכרי ⁹ ופקדתי על כל הדולג על המפתן--ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהנבעות ¹¹ הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נשילי כסף ¹² והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע ¹³ והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם ¹⁴ קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור ¹⁵ יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל ¹⁶ יום שופר ותרועה על הערים הבצרות

אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ 4 ונגה כאור
תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה 5 לפניו
ילך דבר ויצא רשף לרגליו 6 עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות
עולם הליכות עולם לו 7 תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזון יריעות ארץ מדין 8 הבנהרים
חרה יהוה--אם בנהרים אפך אם בים עברתך
כי תרכב על סוסך מרכבתיך ישועה 9 עריה
תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות
תבקע ארץ 10 ראוך יחילו הרים זרם מים
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא 11 שמש
ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק
חניתך 12 בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים
13 יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת
ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה
14 נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר 15 דרכת
בים סוסך חמר מים רבים 16 שמעתי ותרנז
בטני לקול צללו שפתי--יבוא רקב בעצמי
ותחתני ארנו אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם
יגודנו 17 כי תאנה לא תפרח ואין יכול בנפנים--
כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים 18 ואני ביהוה
אעלוזה אנילה באלהי ישעי 19 יהוה ארני חילי
וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי

חִבְקוּק

חכה לו--כי בא יבא לא יאחר 4 הנה עפלה
לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה 5
ואף כי היין בגד גבר יהיר ולא ינוה אשר
הרחיב כשאויל נפשו והוא כמות ולא ישבע
ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים
(Sheol h7585) 6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו
ומליצה חירות לו ויאמר הוי המרבה לא לו--
עד מתי ומכביד עליו עבטיש 7 הלוא פתע
יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיד והיית למשסות
למו 8 כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל
יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל
ישבי בה 9 הוי בצע בצע רע--לבייתו לשום
במרום קנו להנצל מכף רע 10 יעצת בשת
לבייתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך 11 כי
אבן מקיר תזעק וכפסי מעץ יעננה 12 הוי בנה
עיר בדמים וכונן קריה בעולה 13 הלוא הנה
מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים
בדי ריק יעפו 14 כי תמלא הארץ לדעת את
כבוד יהוה כמים יכסו על ים 15 הוי משקה
רעהו מספח חמתך ואף שכר--למען הביט על
מעוריהם 16 שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה
והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה ויקלון על
כבודך 17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות
יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי
בה 18 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו--מסכה
ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות
אלילים אלמים 19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי
לאבן דומם הוא יורה--הנה הוא תפוש זהב
וכסף וכל רוח אין בקרבו 20 ויהוה בהיכל

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא 2 עד
אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס
ולא תושיע 3 למה תראני און ועמל תביט ושד
וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא 4 על כן תפוג
תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא משפט מעקל 5 ראו
בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל
בימיכם לא תאמינו כי יספר 6 כי הנני מקים את
הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי
ארץ לרשת משכנות לא לו 7 אים ונורא הוא
ממנו משפטו ושאתו יצא 8 וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק
יבאו--יעפו כנשר חש לאכול 9 כלה לחמס
יבוא מנמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי 10
והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא
לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה 11 אז
חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו 12 הלוא
אתה מקדם יהוה אלהי קדשי--לא נמות יהוה
למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו 13 טהור
עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל
למה תביט בוגדים--תחריש בבלע רשע צדיק
ממנו 14 ותעשה אדם כדני הים--כרמש לא
משל בו 15 כלה בחכה העלה--יגרהו בחרמו
ויאספהו במכמתו על כן ישמח ויגיל 16 על
כן יזבח לחרמו ויקטר למכמתו כי בהמה
שמן חלקו ומאכלו בראה 17 העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול

2 על משמרת אעמדה ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי 2 ויענני יהוה ויאמר כתב חזון ובאר
על הלחות--למען ירוץ קורא בו 3 כי עוד
חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה

את תבקשי מעוז מאויב 12 כל מבצריך--תאנים
עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל 13 הנה
עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי
ארצך אכלה אש בריחוד 14 מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן 15 שם תאכלך אש--תכריתך
חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי
כארבה 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק
פשט ויעף 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב
גבי החונים בגדרות ביום קרה--שמש זרחה
ונודד ולא נודע מקומו אים 18 נמו רעיד מלך
אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים
ואין מקבץ 19 אין כחה לשברך נחלה מכתך
כל שמעי שמעך תקעו כף עליך--כי על מי לא
עברה רעתך תמיד

נחום

ימהרו חומתה והכן הסכך 6 שערי הנהרות
נפתחו וההיכל נמוג 7 והצב גלתה העלתה
ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על
לבבה 8 ונינוה כברכת מים מימי היא והמה
נסים עמדו עמדו ואין מפנה 9 בזו כסף בזו זהב
ואין קצה לתכונה--כבר מכל כלי חמדה 10
בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים
וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור
11 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים--אשר
הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד 12
אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא
טרף חריו ומענתיו טרפה 13 הנני אליך נאם
יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך
תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאככה

3 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה--לא
ימיש טרף 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס
דהר ומרכבה מרקדה 3 פרש מעלה ולהב
חרב וברק חנית ורב חלל וכבר פנר ואין
קצה לגויה יכשלו (וכשלו) בגויתם 4 מרב
זנני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכשפיה 5 הנני אליך נאם
יהוה צבאות וגליתי שוליד על פניך והראיתי
גוים מערך וממלכות קלונך 6 והשלכתי עליך
שקצים ונבלתיך ושמתוך כראי 7 והיה כל
ראיך ידוד ממך ואמר שרדה נינוה מי ינוד
לה מאין אבקש מנחמים לך 8 הטיטבי מנא
אמון הישבה ביארים מים סביב לה--אשר
חיל ים מים חומתה 9 כוש עצמה ומצרים
ואין קצה פוש ולובים היו בעזרתך 10 גם היא
לגלה הלכה בשבי--גם עלליה ירטשו בראש
כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה
רתקו בזקים 11 גם את תשכרי תהי נעלמה גם

1 משא נינוה--ספר חזון נחום האלקשי 2
אל קנא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם
יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו 3 יהוה ארך
אפים וגדול (וגדל) כח ונקה לא ינקה יהוה
בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו 4 גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן
וכרמל ופרח לבנון אמלל 5 הרים רעשו ממנו
והנבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל
וכל יושבי בה 6 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום
בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו
ממנו 7 טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי
בו 8 ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו
ירדף חשך 9 מה תחשבון אל יהוה--כלה הוא
עשה לא תקום פעמים צרה 10 כי עד סירים
סבכים וכסבאם סבואים אכלו--כקש יבש מלא
11 ממך יצא חשב על יהוה רעה--יעץ בליעל
12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו
ועבר וענתך--לא אענך עוד 13 ועתה אשבר
מטהו מעליך ומוסרתוך אנתק 14 וצוה עליך
יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית
פסל ומסכה אשים קברך--כי קלות 15 הנה על
ההרים רגלי מבשר משמיע שלום--חני יהודה
חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור
(לעבר) בך בליעל כלה נכרת

2 עלה מפיע על פניך נצור מצורה צפה דרך
חזק מתנים אמץ כח מאד 2 כי שב יהוה את גאון
יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו 3 מזג נבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים
באש פלדת הרכב ביום הכינו והברשים
הרעלו 4 בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידים--כברקים ירוצצו
5 יזכר אדיריו--יכשלו בהלכותם (בהליכתם)

עריך 15 ועשיתי באף ובחמה נקם--את הגוים
 אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את
 ההרים ותשמענה הנבעות קולך 2 שמעו הרים
 את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב
 ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח 3 עמי מה
 עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי 4 כי העלתיך
 מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח
 לפניך את משה אהרן ומרים 5 עמי זכר נא
 מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אתו בלעם
 בן בעור--מן השטים עד הגלגל למען דעת
 צדקות יהוה 6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי
 מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה 7
 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי
 שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי
 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך
 כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת
 עם אלהיך 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
 יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה 10 עוד האש
 בית רשע--אצרות רשע ואיפת רזון זעומה
 11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה
 12 אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו
 שקר ולשונם רמיה בפיהם 13 וגם אני החליתי
 הכותך--השמם על חטאתך 14 אתה תאכל ולא
 תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר
 תפלט לחרב אתן 15 אתה תזרע ולא תקצור
 אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא
 תשתה יין 16 וישתמר חקות עמרי וכל מעשה
 בית אחאב ותלכו במעצותם--למען תתי אתך
 לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו

7 אללי לי כי הייתי קיץ כעללת
 בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי
 2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם

על הנביאים וקדר עליהם היום 7 ובשו החזים כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין ובאת עד בכל שם תנצלי--שם יגאלך יהוה מענה אלהים 8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח מכף איביך 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים-- יהוה ומשפט וגבורה--להגיד ליעקב פשעו האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו 12 והמה לא ולישראל חטאתו 9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל--המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו 10 בנה ציון בדמים אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות וירושלם בעולה 11 ראשיה בשחד ישפטו עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל לאדון כל הארץ

5 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה 12 לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים 2 והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם 3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיים לאתים וחניתתיים למזמרות--לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה 4 וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו--ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם ועד 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והגדחה אקבצה ואשר הרעתי 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם 8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון--עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם 9 עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבר--כי החזיקך חיל כיולדה 10 חולי וגחי בת ציון ידיך 14 ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה--אשר חזה על שמרון וירושלם ² שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו ³ כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי (במתי) ארץ ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד ⁵ בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם ⁶ ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגתרי לגי אבניה ויסדיה אנלה ⁷ וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו ⁸ על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל (שולל) וערום אעשה מספר כתנים ואבל כבנות יענה ⁹ כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה--ננע עד שער עמי עד ירושלם ¹⁰ בנת אל תגידו--בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) ¹¹ עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן--מספר בית האצל יקח מכם עמדתו ¹² כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם ¹³ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית הטאת היא לבת ציון כי כך נמצאו פשעי ישראל ¹⁴ לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל ¹⁵ עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל ¹⁶ קרחי וגזי על בני תענוגייך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך

2 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם ² וחמדו

שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו ³ לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה--כי עת רעה היא ⁴ ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו--חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק ⁵ לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות ⁷ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה--אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הלך ⁸ ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה ⁹ נשי עמי תנרשון מבית תענניה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם ¹⁰ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ ¹¹ לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליון ולשכר והיה מטף העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל--יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם ¹³ עלה הפרץ לפנייהם--פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפנייהם ויהוה בראשם

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט ² שנאי טוב ואהבי רעה (רע) גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם ³ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת ⁴ אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם ⁵ כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי-- הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה ⁶ לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש

אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם 9 מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד 10 וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות
להם--ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו 2
ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה
דברי עד היותי על אדמתי--על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה 3
ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי
מחיי 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך 5 ויצא
יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם
סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה
יהיה בעיר 6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו
מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה
7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת
ותך את הקיקיון וייבש 8 ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי 9 ויאמר אלהים אל
יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות 10 ויאמר יהוה--אתה חסת על
הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן
לילה היה ובן לילה אבד 11 ואני לא אחוס
על נינוה העיר הגדולה--אשר יש בה הרבה
משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין
ימינו לשמאלו ובהמה רבה

וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים 17 וימן יהוה דג גדול
לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה
2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה-- ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי (Sheol h7585) 3
ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי עברו 4 ואני אמרתי
נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך 5 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי 6 לקצבי הרים ירדתי
הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי
יהוה אלהי 7 בהתעטף עלי נפשי את יהוה
זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך
8 משמרים הבלי שוא--חסדם יעזבו 9 ואני
בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את
יונה אל היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר 2
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי דבר אליך 3 ויקם
יונה וילך אל נינוה--כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר גדולה לאלהים--מהלך שלשת ימים 4
ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת 5 ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים
מגדולם ועד קטנם 6 וינע הדבר אל מלך נינוה
ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק
וישב על האפר 7 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר
והצאן אל ישעמו מאומה--אל ירעו ומים אל
ישתו 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר 2
קום לך אל נינוה העיר הגדולה--וקרא עליה
כי עלתה רעתם לפני 3 ויקם יונה לברכה
תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה
באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם
תרשישה מלפני יהוה 4 ויהוה הטיל רוח גדולה
אל הים והיה סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר 5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל
אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים
להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה
וישכב וירדם 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך--אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאבד 7 ויאמרו איש
אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על
יונה 8 ויאמרו אליו--הנידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא--מה
ארצך ואי מזה עם אתה 9 ויאמר אליהם עברי
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר
עשה את הים ואת היבשה 10 וייראו האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי
ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברה--כי
הניד להם 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק
הים מעלינו כי הים הולך וסער 12 ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים
מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול
הזה עליכם 13 ויחתרו האנשים להשיב אל
היבשה--ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם
14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית 15 וישאו
את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו 16

עבדיה

עשו כי יהוה דבר 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד 20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד--ירשו את ערי הנגב 21 ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח-- קומו ונקומה עליה למלחמה 2 הנה קטן נתתיך בנוים בזוי אתה מאד 3 ורון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ 4 אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך--משם אורידך נאם יהוה 5 אם גנבים באו לך אם שודדי לילה--איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות 6 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך--השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך-- אין תבונה בו 8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו 9 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל 10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושח ונכרת לעולם 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל--גם אתה כאחד מהם 12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה 15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך 16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו 17 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם 18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית

לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל
העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה
החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס
כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב--נאם יהוה
9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את
בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול
צרור ארץ 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תניש ותקדים בעדינו--הרעה
11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
כימי עולם 12 למען יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה
עשה זאת 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו
ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה 14 ושבתי
את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם 15 ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם--אמר יהוה
אלהיך

יעקב כי קטן הוא 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל-- לא אוסיף עוד עבור לו 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל--לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל--גלה יגלה מעל אדמתו 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תשיף על בית ישחק 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל--לא אוסיף עוד עבור לו 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא--נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי (עניי) ארץ 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר--

להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם 8 העל זאת לא תרנז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה (ונשקעה) כיאור מצרים 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור 10 והפכתי חניכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתי כאבל יחיד ואחריתה כיום מר 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים--כי אם לשמע את דברי יהוה 12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח יושטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו 13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים--בצמא 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט 2 אם יחרתו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים--משם אורידם (Sheol h7585) 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש

ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים-- משם אצוה את הנחש ונשכם 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגנתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים 6 הבונה בשמים מעלותו ואנדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ--יהוה שמו 7 הלוא כבני כשיים אתם

וצדקה לארץ הניחו 8 עשה כימה וכסיל 6
 והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא
 למי הים וישפכם על פני הארץ--יהוה שמו 9
 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא 10
 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו 11 לכן
 יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו--
 בתי גזית בניתם ולא תשבו במ כרמי חמד
 נטעתם ולא תשתו את יינם 12 כי ידעתי רבים
 פשעים ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי
 כפר ואביונים בשער הטו 13 לכן המשכיל
 בעת ההיא--ידם כי עת רעה היא 14 דרשו
 טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי
 צבאות אתכם--כאשר אמרתם 15 שנאו רע
 ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן
 יהוה אלהי צבאות--שארית יוסף 16 לכן כה
 אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות
 מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר
 אל אבל ומספד אל יודעי נהי 17 ובכל כרמים
 מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה 18 הוי
 המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה
 הוא חשך ולא אור 19 כאשר ינוס איש מפני
 הארי ופגעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על
 הקיר ונשכו הנחש 20 הלא חשך יום יהוה ולא
 אור ואפל ולא ננה לו 21 שנאתי מאסתי חניכם
 ולא אריח בעצרתכם 22 כי אם תעלו לי עלות
 ומנחתים לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט
 23 הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא
 אשמע 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן
 25 הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים
 שנה--בית ישראל 26 ונשאתם את סכות מלככם
 ואת כיון צלמיכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם
 לכם 27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר
 יהוה אלהי צבאות שמו

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי
 בתחלת עלות הלקש והנה לקש--אחר גזי
 המלך 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ
 ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן
 הוא 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה
 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש
 אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את
 החלק 5 ואמר אדני יהוה חדל נא--מי יקום

ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו 4 הישאנ אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים 8 אריה שאנ מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא 9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה 10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממך עזך ונבזו ארמנותיך 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און--כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש 13 שמעו והעידו בבית יעקב--נאם אדני יהוה אלהי הצבאות 14 כי ביום פקדי פשעי ישראל--עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ 15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים--נאם יהוה

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה--בית ישראל 2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו 5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלה כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל 7 ההפכים ללענה משפט

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל--שנתים לפני הרעש ² ויאמר--יהוה מציון ישאנ ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדר ⁵ ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסניר לאדום ⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה ⁸ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים--אמר אדני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסנירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים ¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו וישרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם ¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים ⁷ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת ¹⁰ ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי ¹¹ ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו ¹³ הנה אנכי מעיק תחתיתכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמויר ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו ¹⁵ ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמיץ לבו בגבורים--ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם--בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר ² רק אתכם

שלח לכם את הדגן והתירוש וויצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים 20 ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה--את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו--כי הגדיל לעשות 21 אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהיה לעשות 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם 23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש--בראשון 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם 26 ואכלתם אכול ושבעו והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם 28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמו--בחוריקם חזינות יראו 29 וגם על העברים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם--לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה--ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא 3 כי הנה בימים ההמה--ובעת ההיא אשר אשוב (אשיב) את שבות יהודה וירושלם 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפפתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה

2 תקעו שופר בציון והריעו בחר קדשי--

ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב
 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש
 על ההרים עם רב ועצום--כמהו לא נהיה מן
 העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהש להבה כגן
 ערן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם
 פליטה לא היתה לו 4 כמראה סוסים מראהו
 וכפרשים כן ירוצו 5 כקול מרכבות על ראשי
 ההרים ירקדון-- כקול להב אש אכלה קש כעם
 עצום ערוך מלחמה 6 מפניו יחילו עמים כל
 פנים קבצו פארור 7 כנבורים ירוצו כאנשי
 מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכו ילכון ולא
 יעבטון ארחותם 8 ואיש אחיו לא ידחקון גבר
 במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו 9
 בעיר ישקו בחומה ירוצו-- בבתים יעלו בעד
 החלונים יבאו כננב 10 לפניו רגזה ארץ רעשו
 שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם 11
 ויהוה נתן קולו לפני חילו-- כי רב מאד מחנהו
 כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא
 מאד ומי יכילנו 12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי
 בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד 13 וקרעו
 לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם
 כי חנון ורחום הוא-- ארך אפים ורב חסד ונחם
 על הרעה 14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
 ברכה-- מנחה ונסך ליהוה אלהיכם 15 תקעו
 שופר בציון קדשו צום קראו עצרה 16 אספו
 עם קדשו קהל קבצו זקנים-- אספו עוללים
 וינקי שדים יצא חתן מתדרו וכלה מחפתה
 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי
 יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן
 נחלתך לחרפה למשל במ גוים-- למה יאמרו
 בעמים איה אלהיהם 18 ויקנא יהוה לארצו
 ויחמל על עמו 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל
 2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ
 ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם 3 עליה
 לבנים ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור
 אחר 4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה
 אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל 5 הקיצו
 שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי
 נכרת מפיכם 6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין
 מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו 7
 שם גפני לשמה ותאתי לקצפה חשף חשפה
 והשליך הלבנו שריגיה 8 אלי כבתולה חגרת
 שק על בעל נעוריה 9 הכרת מנחה ונסך מבית
 יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה 10 שדד שדה
 אבלה אדמה כי שדד רגן הוביש תירוש אמלל
 יצהר 11 הבישו אכרים הילילו כרמים על
 חטה ועל שערה כי אבר קציר שדה 12 הגפן
 הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח
 כל עצי השדה יבשו-- כי הביש ששון מן בני
 אדם 13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי
 מזבח-- באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע
 מבית אלהיכם מנחה ונסך 14 קדשו צום קראו
 עצרה-- אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה
 אלהיכם וזעקו אל יהוה 15 אתה ליום כי קרוב
 יום יהוה וכשד משדי יבוא 16 הלוא נגד עינינו
 אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל 17 עבשו
 פרדות תחת מגרפתיים-- נשמו אצרות נהרסו
 ממגרות כי הביש רגן 18 מה נאנחה בהמה
 נבכו עדרי בקר-- כי אין מרעה להם גם עדרי
 הצאן נאשמו 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה
 נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה 20
 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
 מים ואש אכלה נאות המדבר

ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה
וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם

עלי לבי יחד נכמרו נחומי 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש--בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר 10 אחרי יהוה ילכו כארזיה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה 12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים--כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו 3 בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים 4 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו 5 ויהוה אלהי הצבאות--יהוה זכרו 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד 7 כנען בידו מאזני מרמה--לעשק אהב 8 ויאמר אפרים--אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד 10 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וכיד הנביאים אדמה 11 אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי 12 ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר 13 ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר 14 הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו 3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו--אשר בך ירחם יתום 4 ארפא משובתם--אהבם נדבה כי שב אפי ממנו 5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון 6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון 7 ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כנפן זכרו כיין לבנון 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו אני ככרוש רענן--ממני פריך נמצא 9 מי חכם

ובאשור טמא יאכלו 4 לא יסכו ליהוה יין שדי 5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי ולא יערבו לו--זבחיהם כלחם אונים להם אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו--על כבודו כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא כי גלה ממנו 6 גם אותו לאשור יובל מנחה בית יהוה 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מעצתו 7 נדמה שמרון מלכה קצף על פני מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חות מים 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל--קוץ באהליהם 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם-- ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח-- כסונו ולגבעות נפלו עלינו 9 מימי הגבעה על רב עונך ורבה משטמה 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו--משטמה מלחמה על בני עלוה 10 באותי ואסרו ואספו בבית אלהיו 9 העמיקו שחתו כימי הגבעה עליהם עמים באסרם לשתי עינתם (עונותם) יזכור עונם יפקוד חטאותם 10 כענבים במדבר ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדרוש ואני מצאתי ישראל--כבכורה בתאנה בראשיתה עברתי על טוב צארה ארכיב אפרים יחרוש ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו יהודה ישדד לו יעקב 12 זרעו לכם לצדקה לבשת ויהיו שקוצים כאהבם 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הרג בניו 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים 15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אנרשם נדמה מלך ישראל

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני 2 קראו להם כן הלכו מפניהם--לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים 4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרמי על על לחיהם ואט אליו אוכיל 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה--ממעצותיהם 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו--יחד לא ירומם 8 איך אתנך אפרים אמנך ישראל--איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות--כשוב לארצו היטיבו מצבות 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו השמים אורידם איסירם כשמע לעדתם 13 יך ויחבשנו 2 יחינו מימים ביום השלישי אוי להם כי נדרו ממני שד להם כי פשעו בי יקמנו ונחיה לפניו 3 ונדעה נרדפה לדעת ואנכי אפדם--והמה דברו עלי כזבים 14 ולא את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך 5 על כן חצבתי בנביאים-- הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא 6 כי לשונם זו לענם בארץ מצרים

8 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה--יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו 2 לוי יזעקו אלהי ידענוך ישראל 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת 5 זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין 6 כי מישראל והוא--חרש עשהו ולא

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון--כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ 2 ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים 4 כלם מנאפים-- כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיינ משך ידו את לצצים 6 כי קרבו כתנור לבם בארבעם כל הלילה ישן אפהם--בקר הוא בער כאש להבה 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע 10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת 11 ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי--כעוף

9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים וואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים **3** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי--לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך **4** כי ימים רבים ישבו בני ישראל--אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים **5** אחר ויבשו מזבחותם

ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ--כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ **2** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו **3** על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו **4** אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד כמריבי כהן **5** וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה ודמיתי אמך **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך (ואמאסך) מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני **7** כרבתם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר **8** חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו **9** והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו **10** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר **11** זנות ויין ותירוש יקח לב **12** עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם **13** על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה **14** לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה--כי הם עם הזנות ויאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה-- ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל² תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים-- כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה³ וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל⁵ והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל⁶ ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל-- כי נשא אשא להם⁷ ואת בית יהודה ארחם והושעתיים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים⁸ ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם¹⁰ והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי¹¹ ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה² ריבו באמכם ריבו-- כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה³ פן אפשיטנה ערמה-- והצנתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא⁴ ואת בנייה לא ארחם כי בני זנונים המה⁵ כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי⁶ לכן הנני

שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא⁷ ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון-- כי טוב לי אז מעתה⁸ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל⁹ לכן אשוב-- ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה¹⁰ ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי¹¹ והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבתה-- וכל מועדה¹² והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי לעיר ואכלתם חית השדה¹³ ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם יהוה¹⁴ לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה¹⁵ ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים¹⁶ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי¹⁷ והסרתני את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם¹⁸ וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח¹⁹ וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים²⁰ וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה²¹ והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה-- אענה את השמים והם יענו את הארץ²² והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל²³ וזרעתייה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרת ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי

גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף
על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה 22 ומאחזת
הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה
בין גבול יהודה ובין גבול בנימן--לנשיא יהיה
23 ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה
בנימן אחד 24 ועל גבול בנימן מפאת קדימה
עד פאת ימה--שמעון אחד 25 ועל גבול שמעון
מפאת קדימה עד פאת ימה--יששכר אחד 26
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה--
זבולן אחד 27 ועל גבול זבולן מפאת קדמה
עד פאת ימה--גד אחד 28 ועל גבול גד אל
פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול 29 זאת הארץ
אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
מחלקותם--נאם אדני יהוה 30 ואלה תוצאת
העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
מדה 31 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל
שערים שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער
יהודה אחד שער לוי אחד 32 ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה--
ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד
33 מפאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים
מדה ושערים שלשה--שער שמעון אחד שער
יששכר אחד שער זבולן אחד 34 פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה--
שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי
אחד 35 סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום
יהוה שמה

ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם - רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד בנחלה 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן--לבוא צדדה 16 אשר תרימו ליהוה--ארך חמשה ועשרים אלף חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן 17 והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן--מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת תימנה נגבה 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים 21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם-- לשבטי ישראל 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל--אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל 23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו--שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה

48 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה--אשר אחד 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה--נפתלי אחד 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה--מנשה אחד 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה--אפרים אחד 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה--ראובן אחד 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה--יהודה אחד 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה--תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף

חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים 17 והיה מגרש לעיר-- צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים 18 והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר 19 והעבד העיר--יעבדוהו מכל שבטי ישראל 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר 21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד

נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו--כי נכחו יצאו (יצא) 10 והנשיא-- בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצאו 11 ובחגים את זבח העם ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה 12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו 13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום--ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה--חקות עולם תמיד 15 ועשו (יעשו) את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד 16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו--נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה 17 וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו--והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו--בניו להם תהיה 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם--מאחוזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחוזתו 19 ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום ברכתם (בירכתים) ימה 20 ויאמר אלי-- זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם 21 ויוציאני אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר 22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות--ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות

עשוי מתחת הטירות סביב 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם

47 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח 2 ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית 3 בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים 4 וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים 5 וימד אלף--נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל 7 בשובני--והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים 9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי--כל אשר יבוא שמה הנחל 10 והיה יעמדו (עמדו) עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים--משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד 11 בצאתו ונבאיו ולא ירפאו למלח נתנו 12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשו יבכר--כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו (והיה) פריו למאכל ועלהו לתרופה 13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל--יוסף חבלים 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את

הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את לבתים ומקדש למקדש 5 וחמשה ועשרים המקדש 19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה (והיה) מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ללזים משרתי הבית להם לאחזה--עשרים ועל מזוזת--שער החצר הפנימית 20 וכן תעשה לשכת 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הבית 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש הקדש--לכל בית ישראל יהיה 7 ולנשיא מזה יהיה לכם הפסח חג--שבעות ימים מצות יאכל ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים עם הארץ--פר חטאת 23 ושבעת ימי החג ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים החלקים מגבול ים אל גבול קדימה 8 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא ינו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם ושמן היין לאיפה 25 בשביעי בחמשה עשר יום 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל-- לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו כעלה וכמנחה וכשמן

46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם 11 האיפה והבת תכן אחד יהיה--לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל-- המנה יהיה לכם 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים 14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר--עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר 15 ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים--לכפר עליהם נאם אדני יהוה 16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל 17 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד

בכל מוצאי המקדש 6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם העם בבגדיהם 20 וראשם לא יגלחו ופרע מכל תועבותיכם בית ישראל 7 בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי--בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי--לכם 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכלל בן נכר--אשר בתוך בני ישראל 10 כי אם הלויים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם 11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם 12 יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם 13 ולא ינשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית--לכלל עבדתו ולכלל אשר יעשה בו 15 והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי--המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם--נאם אדני יהוה 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני--לשרתני ושמרו את משמרתי 17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בנדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ--ארץ חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה אלף קדש הוא בכלל גבולה סביב 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב 3 ומן המדה הזאת תמוד ארץ חמש (חמשה) ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה

אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל
פני 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים 5 ותשאני רוח--ותבאני
אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית
6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד
אצלי 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת
מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני
ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם
קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם
במותם 8 בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל
מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי 9
עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם--ממני
ושכנתי בתוכם לעולם 10 אתה בן אדם הגד
את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדרו את תכנית 11 ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל
צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו
הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל
צורתו ואת כל חקתיו--ועשו אותם 12 זאת תורת

הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב
קדש קדשים--הנה זאת תורת הבית 13 ואלה
מדות המזבח באמות אמה וטפח וחקי
האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה גב המזבח 14 ומחיק הארץ
עד העזרה התחוננה שתיים אמות ורחב אמה
אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה
ארבע אמות ורחב האמה 15 וההר אל ארבע
אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע 16
והאראיל שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה
רחב רבוע אל ארבעת רבעיו 17 והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל
ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור 2 ויאמר אלי יהוה
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא
בו--כי יהוה אלדי ישראל בא בו והיה סגור 3
את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול (לאכל)
לחם--לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא
ומדרכו יצא 4 ויביאני דרך שער הצפון אל
פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את
בית יהוה ואפל אל פני 5 ויאמר אלי יהוה בן
אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע
את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית
יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית

כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצוני--מדות
 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב
 לכרוב ושנים פנים לכרוב 19 ופני אדם אל
 התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי
 אל כל הבית סביב סביב 20 מהארץ עד מעל
 הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל
 21 ההיכל מזוזות רבעה ופני הקדש המראה
 כמראה 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו
 שתיים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירתיו
 עץ וידבר אלי--זה השלחן אשר לפני יהוה
 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש 24 ושתיים
 דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות--שתיים
 לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת 25 ועשויה
 אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים
 כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם
 מהחוץ 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
 אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 ויוצאני אל החצר החיצונה--הדרך
 דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד
 הנזרה ואשר נגד הבנין--אל הצפון 2 אל פני
 ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים
 אמות 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי
 ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה--אתיק אל
 פני אתיק בשלשים 4 ולפני הלשכות מהלך
 עשר אמות רחב אל הפנימית--דרך אמה
 אחת ופתחיהם לצפון 5 והלשכות העליונות
 קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחנות
 ומהתכונות--בנין 6 כי משלשות הנה ואין
 להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל

43 ויולכני אל השער--שער אשר פנה דרך
 הקדים 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך
 הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה
 מכבדו 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה

חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה 37 ואילו
 לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו
 ושמנה מעלות מעלו 38 ולשכה ופתחה באילים
 השערים שם ידיחו את העלה 39 ובאלם
 השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה--
 לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם 40 ואל
 הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
 שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם
 השער שנים שלחנות 41 ארבעה שלחנות מפה
 וארבעה שלחנות מפה--לכתף השער שמונה
 שלחנות אליהם ישחטו 42 וארבעה שלחנות
 לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב
 אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו
 את הכלים אשר ישחטו את העולה בהם--והזבח
 43 והשפתים טפח אחד מוכנים בבית--סביב
 סביב ואל השלחנות בשר הקרבן 44 ומחוצה
 לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי
 אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
 אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון 45
 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום
 לכהנים שמרי משמרת הבית 46 והלשכה
 אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת
 המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי
 אל יהוה--לשרתו 47 וימד את החצר ארך
 מאה אמה ורחב מאה אמה--מרבעת והמזבח
 לפני הבית 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל
 אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב
 השער--שלש אמות מפו ושלש אמות מפו 49
 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה
 אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל
 האילים אחד מפה ואחד מפה

41 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים
 שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו--
 רחב האהל 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות

שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער
4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה
אותך-- כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד
את כל אשר אתה ראה לבית ישראל 5 והנה
חומה מחוץ לבית סביב וביד האיש
קנה המדה שש אמות וטפח וימד את
רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד 6
ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלותו וימד את סף השער קנה אחד רחב
ואת סף אחד קנה אחד רחב 7 והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש
אמות וסף השער מאצל אלם השער מהבית--
קנה אחד 8 וימד את אלם השער מהבית--
קנה אחד 9 וימד את אלם השער שמנה אמות
ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית 10
ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה
מפה--מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם
מפה ומפו 11 וימד את רחב פתח השער עשר
אמות ארך השער שלוש עשרה אמות 12 וגבול
לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא--שש אמות מפו ושש אמות מפו 13 וימד
את השער מנג התא לגנו--רחב עשרים וחמש
אמות פתח נגד פתח 14 ויעש את אילים ששים
אמה ואל איל החצר השער סביב סביב 15
ועל פני השער היאתון (האיתון) על לפני
אלם השער הפנימי--חמשים אמה 16 וחלונות
אשמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה
לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים 17 ויביאני אל
החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי
לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה
18 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך

והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה

39

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג--נשיא ראש משך ותבל ² ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל ³ והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל ⁴ על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה ⁵ על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה ⁶ ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה ⁷ ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל ⁸ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי ⁹ ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים ¹⁰ ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים--כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם--נאם אדני יהוה ¹¹ והיה ביום ההוא אתן לנוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג ¹² וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים ¹³ וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם--

יום הכבדי נאם אדני יהוה ¹⁴ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה--מקצה שבעה חדשים יחקרו ¹⁵ ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון--עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג ¹⁶ וגם שם עיר

המונה וטהרו הארץ ¹⁷ ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם ¹⁸ בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם ¹⁹ ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם ²⁰ ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה--נאם אדני יהוה ²¹ ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתו בהם ²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה ²³ וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם ²⁴ כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם ²⁵ לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית (שבות) יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי ²⁶ ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי--בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחיר ²⁷ בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי במ לעיני הגוים רבים ²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם ²⁹ ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

40

בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה ² במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב ³ ויביא אותי

יהיה (יהיו) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתיו אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל--בהיות מקדשי בתוכם לעולם

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג--נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג--נשיא ראש משך ותבל 4 ושובבתיך ונתתי יחיים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם--קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם 5 פרס כוש ופוש אתם כלם מגן וכובע 6 גמר וכל אנפיה--בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אתך 7 הכן והכן לך--אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר 8 מימים רבים תפקד--באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מזרח מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה--אתה וכל אנפיה ועמים רבים אתך 10 כה אמר אדני

וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם עצמות עצם אל עצמו⁸ וראיתי והנה עליהם רעב³⁰ והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב--בגוים ורוח אין בהם⁹ ויאמר אלי הנבא אל הרוח³¹ וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי ועל תועבותיכם³² לא למענכם אני עשה נאם בתרוגים האלה ויחיו¹⁰ והנבאתי כאשר צוני אדני יהוה--יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם-- בית ישראל³³ כה אמר אדני יהוה ביום שהרי חיל גדול מאד מאד¹¹ ויאמר אלי בן אדם אתכם מכל עונותיכם--והושבתי את הערים והנבנו החרבות³⁴ והארץ הנשמה תעבד תחת אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו--ננורנו אשר היתה שממה לעיני כל עובר³⁵ ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו³⁶ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי³⁷ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם³⁸ כצאן קדשים כצאן ירושלם ועשיתי--נאם יהוה¹⁵ ויהי דבר יהוה אלי במועדיה--כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה

37 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות² והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד³ ויאמר אלי--בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת⁴ ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות שמעו דבר יהוה⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח--וחיייתם⁶ ונתתי עליכם נידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיייתם וידעתם כי אני יהוה⁷ ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבא והנה רעש ותקרבו

אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו¹⁷ וקרב אתם אחד אל אחד לך-- לעץ אחד והיו לאחרים בידך¹⁸ וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תניד לנו מה אלה לך¹⁹ דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי²⁰ והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך--לעיניהם²¹ ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם²² ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא

עלי דבריהם אני שמעתי 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך 15 כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה- כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה

36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת--הרי ישראל שמעו דבר יהוה 2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאל אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש--למען מגרשה לבז 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם 10 והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה 11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשיתכם וידעתם כי אני יהוה 12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית

רעו 9 לכן הרעים--שמעו דבר יהוה 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ידעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים 12 כבקרת מטות עלם והצלתיים מיד העבדים בהם 28 רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות--כן ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל 13 והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה גוהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיר ארענה במשפט 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו--ואת הנותרים ברגליכם תרפשו 19 וצאני--מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה 20 לכן כה אמר אדני יהוה--אליהם הנני אני--ושפטי בין שה בריה ובין שה רזה 21 יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנחו כל הנחלות--עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה 22 והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטי בין שה לשה 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתה--את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה לתן לרעה 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי

35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונשיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה 5 יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב--בעת אידם בעת עון קץ 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך 7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב 8 ומלאתי את הריו חללי גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם 9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה (תשובנה) וידעתם כי אני יהוה 10 יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה--וירשנה ויהוה שם היה 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשית משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה (שממו) לנו נתנו לאכלה 13 ותגדילו עלי בפיהם והעתרתם

ואיך נחיה 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו--בית ישראל 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה--ביום חטאתו 13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול--כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה 15 חבל ישיב רשע נזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול--חיו יחיה לא ימות 16 כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול--ומת בהם 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה--עליהם הוא יחיה 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש--לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר 22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 24 בן אדם ישיבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה 25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלוליכם--ודם תשפכו והארץ תירשו 26 עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו שמאתם והארץ תירשו 27 כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם

34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם--הלוא הצאן ירעו הרעים 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה 6 ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא

בכל תבואך 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה 13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך--נאם אדני יהוה 15 בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה-- בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה 16 קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 18 בן אדם--נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות--את יורדי

33 בור 19 ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה 21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול--את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב (Sheol h7585) 22 שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור 25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה--סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן 26 שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים 27 ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו

בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים 26 והפצותי את מצרים בנויים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל--ונבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו 4 מים גדלוהו ותהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות משעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה 5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים--בשלחו 6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים 7 וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים 8 ארזים לא עממהו בגן אלהים--ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראתיו כל עץ בגן אלהים--לא דמה אליו ביפיו 9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים 10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו 11 ואתנהו--ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו 12 ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו 13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה 14 למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם--אל יורדי בור

15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה (Sheol h7585) 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן--מבחר ושוב לבנון כל שתי מים (Sheol h7585) 17 גם הם אתו ירדו שאולה--אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים (Sheol h7585) 18 אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב--הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חודש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותנח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי 4 ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ 5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך 6 והשקיתי ארץ צפתך מדמדך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך 7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו 8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה 9 והכעסתי--לב עמים רבים בהביאי שברך בנוים על ארצות אשר לא ידעתם 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעם איש לנפשו ביום מפלתך 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך

נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל
 שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנוים עזריה 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים
 וזריתים בארצות 13 כי כה אמר אדני יהוה להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם
 מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים ביום מצרים כי הנה באה 10 כה אמר אדני יהוה
 אשר נפצו שמה 14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר
 והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם מלך בבל 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים--
 והיו שם ממלכה שפלה 15 מן הממלכות תהיה מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על
 שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים-- מצרים ומלאו את הארץ חלל 12 ונתתי יארים
 לבלתי רדות בנוים 16 ולא יהיה עוד לבית חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי
 ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם ארץ ומלאה ביד זרים--אני יהוה דברתי 13
 וידעו כי אני אדני יהוה 17 ויהי בעשרים ושבע כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי
 שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
 אלי לאמר 18 בן אדם נבוכדראצר מלך בבל עוד ונתתי יראה בארץ מצרים 14 והשמתי את
 העביר את חילו עבדה גדולה אל צר--כל פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא 15
 ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי
 ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה 19 את המון נא 16 ונתתי אש במצרים--חול תחיל
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר (תחול) סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם
 מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל 17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי
 שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו 20 פעלתו תלכנה 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם
 אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא
 עשו לי נאם אדני יהוה 21 ביום ההוא אצמיח ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה 19 ועשיתי
 קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה 20 ויהי
 וידעו כי אני יהוה באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש

30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם-- היה דבר יהוה אלי לאמר 21 בן אדם את זרוע
 הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו ה ליום 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן
 עת גוים יהיה 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
 המונה ונהרסו יסדותיה 5 כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית--אתם בחרב
 יפלו 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה--
 נאם אדני יהוה 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה 8 וידעו

ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים 7 לכן הנני מביא עליך זרים--עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך 8 לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך 10 מותי ערלים תמות ביד זרים

כי אני דברתי נאם אדני יהוה 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך כך ביום הבראך כוננו 14 את כרוב--ממשח הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית--בתוך אבני אש התהלכת 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה כך 16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס--ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש 17 גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך--לראוה כך 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואיצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך 19 כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים--ונקדשתי בה 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון

27 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 ואתה בן 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש אדם שא על צר קינה 3 ואמרת לצור הישבתי כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך (הישובת) על מבוואת ים רכלת העמים אל 23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת רכלתך 24 המה רכליך במכללים בגלומי אני כלילת יפי 4 בלב ימים גבוליך בניך תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים כללו יפיך 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים 26 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן במים רבים הבאוך השטים אתך רוח הקדים בת אשרים מאיי כתים 7 שש ברקמה ממצרים שברך בלב ימים 27 הונך ועזבוניך מערבך היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מלחיד וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך 28 לקול זעקת חבליך ירעשו מנרשות 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט--מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו 30 והשמיעו עליך וכובע תלו בך המה נתנו הדרך 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב--המה כללו יפיך 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך 13 ויון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך 15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת ירך קרנות שן והובנים (והבנים) השיבו אשכרך 16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופגנ ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך 18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר 19 ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה 20 דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה 21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילם ועתודים במ סחריך

28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני--מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים 3 הגה חכם אתה מדנאל (מדניאל) כל סתום לא עממוך 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך 5

7 לכן הנני נשיתי את ידי עליך ונתתיך לבג (לבז) לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה 9 לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים--מעוריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת--בעל מעון וקריתמה (וקריתמה) 10 לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה-- ויאשמו אשום ונקמו בהם 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודרגה בחרב יפלו 14 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי--נאם אדני יהוה 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים 17 ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח--נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו 4 ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע 5 משטח חרמים תהיה בתוך הים--כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים 6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה 7 כי כה

יהרגו ובתיהן באש ישרפו 48 והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה

24 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר 2 בן אדם כתוב (כתב) לך את שם היום--את עצם היום הזה סמוך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים--סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל 7 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר 8 להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע-- לבלתי הכסות 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל המדורה 10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו 11 והעמידה על נחליה רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה שמאתה--תחם חלאתה 12 תאנים חלאתה ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה 13 בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרתי-- מטמאתך לא טהרי עוד עד הניחי את חמתי כך 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה

ולוא תבוא דמעתך 17 האנק דם מתים אבל לא תעשה--פארך חבוש עליך ונעליך תשים 18 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי 19 ויאמרו אלי העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה 20 ואמר אליהם דבר יהוה--היה אלי לאמר 21 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו 22 ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעשו ולחם אנשים לא תאכלו 23 ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם--לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו 24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבואה--וידעתם כי אני אדני יהוה 25 ואתה בן אדם--הלוא ביום קחתי מהם את מעוזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים 27 ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה

-בחורי חמד כלם 13 וארא כי נשמאה דרך ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך 30 עשה אלה לך
 אחד לשתיהן 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא בזנותך אחרי גוים על אשר נשמאת בגלוליהם
 אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים (כשדים) 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך 32
 חקקים בשר 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה
 טבולים בראשיהם--מראה שלשים כלם דמות והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל
 בני בבל כשדים ארץ מולדתם 16 ותעגב 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס
 (ותעגבה) עליהם למראה עיניה ותשלח אחותך שמרון 34 ושית אתה ומצית ואת
 מלאכים אליהם כשדימה 17 ויבאו אליה בני חרשיה תגרמי--ושדיך תנתקי כי אני דברתי
 בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם נאם אדני יהוה 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען
 ותטמא בם--ותקע נפשה מהם 18 ותגל תזנותיה שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את
 ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר שאי זמתך ואת תזנותיך 36 ויאמר יהוה אלי בן
 נקעה נפשי מעל אחותה 19 ותרבה את תזנותיה אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד
 לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים להן את תועבותיהן 37 כי נאפו ודם בידיהן
 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו
 בשרם וזרמת סוסים זרמתם 21 ותפקדי את לי העבירו להם לאכלה 38 עוד זאת עשו לי
 זמת נעוריד בעשות ממצרים דידך למען שדי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי
 נעוריד 22 לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה חללו 39 ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו
 הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו
 נפשך מהם והבאתים עליך מסביב 23 בני בתוך ביתי 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים
 בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני ממרחק--אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו
 אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם-- לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי 41
 שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם 24 ובאו וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
 עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים--צנה וקטרתי ושמני שמת עליה 42 וקול המון שלו
 ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים
 משפט ושפטוך במשפטיהם 25 ונתתי קנאתי (סבאים) ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן
 כך ועשו אותך בחמה--אפך ואזניך יסירו ועטרת תפארת על ראשיהן 43 ואמר לבלה
 ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך נאופים עת (עתה) יזנה (יזנו) תזנותה והיא
 יקחו ואחריתך תאכל באש 26 והפשיטוך את 44 ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל
 בגדיך ולקחו כלי תפארתך 27 והשבתי זמתך אהלה ואל אהליבה--אשת הזמה 45 ואנשים
 ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך צדיקים המה ישפטו אותהם--משפט נאפות
 אליהם ומצרים לא תזכרי עוד 28 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל
 אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת--ביד 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל
 אשר נקעה נפשך מהם 29 ועשו אותך בשנאה ונתן אתהן לזעה ולבז 47 ורגמו עליהן אבן
 ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם

חרפה לגנים וקלסה לכל הארצות 5 הקרבות אלמנותיה הרבו בתוכה 26 כהניה חמסו תורת
 והרחקות ממך יתקלסו בך--טמאת השם רבת ויחללו קדשי--בין קדש לחל לא הבדילו ובין
 המהומה 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו
 בך למען שפך דם 7 אב ואם הקלו בך לגר עיניהם ואחל בתוכם 27 שריה בקרבה כזאבים
 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך 8 טרפי טרף--לשפך דם לאבד נפשות למען
 קדשי בזית ואת שבתתי חללת 9 אנשי רכיל בצע בצע 28 ונביאיה טחו להם תפל--חזים
 היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני
 זמה עשו בתוכך 10 ערות אב גלה בך טמאת יהוה ויהוה לא דבר 29 עם הארץ עשקו עשק
 הנדה ענו בך 11 ואיש את אשת רעהו עשה וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא
 תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך 12 שחד לקחו בך
 למען שפך דם נשך ותרבות לקחת ותבצעי מצאתי 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי
 רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה 13 כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה
 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם--
 דמך אשר היו בתוכך 14 היעמד לביך אם שתיים נשים בנות אם אחת היו 3 ותזנינה
 תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן
 יהוה דברתי ועשיתי 15 והפיצותי אותך בגוים ושם עשו דדי בתוליהן 4 ושמותן אהלה
 וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך 16 הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
 ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה 17 בנים ובנות ושמותן--שמרון אהלה וירושלם
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 18 בן אדם היו לי אהליבה 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על
 בית ישראל לסוג (לסיג) כלם נחשת ובדיל מאהביה אל אשור קרובים 6 לבשי תכלת
 וברזל ועופרת בתוך כור--סגים כסף היו 19 פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי
 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים סוסים 7 ותזן תזנותיה עליהם מבחר בני
 לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם 20 קבצת אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם
 כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך נשמאה 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה--
 כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי
 ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם 21 וכנסתי בתוליה וישפכו תזנותם עליה 9 לכן נתתיה
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם ביד מאהביה--ביד בני אשור אשר ענבה
 בתוכה 22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו עליהם 10 המה גלו ערותה--בניה ובנותיה
 בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים
 עליכם 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 24 בן ושפטים עשו בה 11 ותרא אחותה אהליבה
 אדם--אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה--מזנוני
 גשמה ביום זעם 25 קשר נביאיה בתוכה כארי אחותה 12 אל בני אשור עגבה פחות וסגנים
 שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו--קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים--

אדמת ישראל 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אל אם הדרך בראש שני הדרכים--לקסם אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד והכרתי ממך צדיק ורשע 4 יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר--מנגב צפון 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד 6 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכתתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים--הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 9 בן אדם--הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה 10 למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג 12 זעק והילל בן אדם-- כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך 13 כי בחן--ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה 14 ואתה בן אדם--הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים--היא חרב חלל הגדול החדרת להם 15 למען למוג לב והרבה המכשלים--על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח

16 התאחדו הימני השימי השמילי אנה פניך מעדות 17 וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בכל--מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא 20 דרך תשים--לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה 21 כי עמד מלך בכל

חמתי עליהם לבלות אפי בם--במדבר 22 כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה 37 והעברתי
 והשבתי את ידי ואעש למען שמי--לבלתי החל אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת
 לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם 23 גם הברית 38 וברותי מכם המרדדים והפושעים
 אני נשאתי את ידי להם--במדבר להפיץ אתם בני--מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת
 בנוים ולזרות אותם בארצות 24 יען משפטי לא ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה 39 ואתם
 עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו
 גלולי אבותם היו עיניהם 25 וגם אני נתתי להם לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם
 חקים לא טובים ומשפטים--לא יחיו בהם 26 קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליתכם
 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני
 למען אשמם--למען אשר ידעו אשר אני יהוה יהוה--שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ
 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת שם ארצם--ושם אדרוש את תרומתיכם ואת
 אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גרפו ראשית משאותיכם בכל קדשיכם 41 ברוח
 אותי אבותיכם במעלם בי מעל 28 ואביאם אל נוחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם
 ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם ונקדשתי בכם לעיני הגוים 42 וידעתם כי
 את זבוחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל--
 ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם 29 ואמר אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה
 אלהם--מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא לאבותיכם 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת
 שמה במה עד היום הזה 30 לכן אמר אל בית כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם
 ישראל כה אמר אדני יהוה הברוך אבותיכם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם 44 וידעתם
 אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים 31 כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא
 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות
 נטמאים לכל גלוליתכם עד היום ואני אדרש בית ישראל--נאם אדני יהוה 45 ויהי דבר יהוה
 לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אלי לאמר 46 בן אדם שים פניך דרך תימנה
 אדרש לכם 32 והעלה על רוחכם--היו לא והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב 47
 תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות ואמרת לי ער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר
 הארצות--לשרת עץ ואבן 33 חי אני נאם אדני אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל
 יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת
 שפוכה--אמלוך עליכם 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר
 מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה 49 ואמר
 נפוצתם בם--ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל
 שפוכה 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים משלים הוא

ונשפטי אתכם שם פנים אל פנים 36 כאשר 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים
 נשפטי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים-- פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל

וילמד לטרף טרף אדם אכל 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים 5 ותרא כי נוחלה אברה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף אדם אכל 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל 10 אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים 11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בנבהו ברב דליתיו 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה 4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב

הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה ³ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה--בישראל ⁴ הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות ⁵ ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה ⁶ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב ⁷ ואיש לא יונה--חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בנד ⁸ בנשך לא יתן ותרביית לא יקח--מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש ⁹ בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה ¹⁰ והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה ¹¹ והוא את כל אלה לא עשה--כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא ¹² עני ואביון הונה--גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה ¹³ בנשך נתן ותרביית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה--מות יומת דמיו בו יהיה ¹⁴ והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן ¹⁵ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא ¹⁶ ואיש לא הונה--חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בנד ¹⁷ מעני השיב ידו נשך ותרביית לא לקח--משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו--חיה יחיה ¹⁸ אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה

מת בעונו ¹⁹ ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם--חיה יחיה ²⁰ הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן--צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשע) עליו תהיה ²¹ והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה--חיה יחיה לא ימות ²² כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה ²³ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה ²⁴ ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי--כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במ ימות ²⁵ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו ²⁶ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות ²⁷ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה--הוא את נפשו יחיה ²⁸ ויראה וישוב (וישב) מכל פשעיו אשר עשה--חיו יחיה לא ימות ²⁹ ואמררו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל--הלא דרכיכם לא יתכן ³⁰ לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל--נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון ³¹ השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל ³² כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי

19 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל ² ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה ³ ותעל אחד מגריה כפיר היה

כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית--בנחמד אתן 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה כפיך ביום גאוניך 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים--נאם יהוה 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית (ועשיתי) אותך כאשר עשית--אשר בזית אלה להפר ברית 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך 62 והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך--בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז 4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן--ותעש בדים ותשלח פראות 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה--לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת 9 אמר כה אמר אדני יהוה--

המעט מתזנותך (מתזנותיך) 21 ותשחטי את וקנאה 39 ונתתי אתך בידם והרסו גבך ונתצו בני ותתנים בהעביר אותם להם 22 ואת כל רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי (זכרת) את תפארתך והניחוך עירם ועריה 40 והעלו עליך ימי נעורייך--בהיותך עירם ועריה מתבוססת קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם 41 בדמך היית 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים לך נאם אדני יהוה 24 ותבני לך נב ותעשי לך רבות והשבתוך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד רמה בכל רחוב 25 אל כל ראש דרך בניית 42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי רמתך ותתעבי אתי יפוך ותפשקי את רגליך ולא אכעס עוד 43 יען אשר לא זכרתי (זכרת) לכל עובר ותרבי את תזנותך (תזנותיך) את ימי נעורייך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי ותרבי את תזנתך להכעיסני 27 והנה נשיתי (עשית) את הזמה על כל תועבתיך 44 הנה ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה 45 בנות פלשתים--הנכלמות מדרך זמה 28 בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים את אשר געלו אנשיהן ובניהן--אמכן חתית וגם לא שבעת 29 ותרבי את תזנותך אל ארץ ואביכן אמרי 46 ואחותך הגדולה שמרון היא כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת 30 מה ובנותיה היושבת על שמאלך ואחותך הקטנה אמלה לבתך נאם אדני יהוה--בעשותך את כל ממך היושבת מימינך--סדם ובנותיה 47 ולא אלה מעשה אשה זונה שלטת 31 בבנותיך גבך בדרכיהן הלכת וכתועבותיהן עשיתי (עשית) בראש כל דרך ורמתך עשיתי (עשית) בכל כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך 48 חי רחוב ולא הייתי (היית) כזונה לקלס אתנן 32 אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך האשה המנאפת--תחת אישה תקח את זרים 33 היא ובנותיה--כאשר עשית את ובנותיך 49 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון בתזנותיך 34 ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך לא החזיקה 50 ותגבהינה ותעשינה תועבה ואחרירך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי 51 ושמרון לך--ותהי להפך 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך מהנה ותצדקי את אחותך (אחותיך) בכל ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל תועבתיך אשר עשיתי (עשית) 52 גם את שאי כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר להם 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך 53 ושבתי אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי את שביתהן--את שבית (שבות) סדם ובנותיה ערותך אלהם וראו את כל ערותך 38 ושפטתיך ואת שבית (שבות) שמרון ובנותיה ושבית משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה (ושבות) שביתך בתוכהנה 54 למען תשאי

4 משלש האנשים האלה בתוכה--חי אני נאם
 אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם
 ינצלו 19 או דבר אשלח אל הארץ ההיא
 ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם
 ובהמה 20 ונח דנאל (דניאל) ואיוב בתוכה--
 חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו
 המה בצדקתם יצילו נפשם 21 כי כה אמר אדני
 יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב
 וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים--להכרית
 ממנה אדם ובהמה 22 והנה נותרה בה פלטה
 המוצאים בנים ובנות--הנם יוצאים אליכם
 וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם
 על הרעה אשר הבאתי על ירושלים--את כל
 אשר הבאתי עליה 23 ונחמו אתכם כי תראו
 את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם
 עשיתי את כל אשר עשיתי בה--נאם אדני יהוה
15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם
 מה יהיה עץ הגפן מכל עץ--הזמורה אשר היה
 בעצי היער 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה
 אם יקחו ממנו יתר לתלות עליו כל כלי 4 הנה
 לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש
 ותוכו נחר--היצלח למלאכה 5 הנה בהיותו
 תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו
 ויחר ונעשה עוד למלאכה 6 לכן כה אמר אדני
 יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתו
 לאש לאכלה--כן נתתי את יושבי ירושלים 7
 ונתתי את פני בהם--מהאש יצאו והאש תאכלם
 וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם 8
 ונתתי את הארץ שממה--יען מעלו מעל נאם
 אדני יהוה
16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם
 הודע את ירושלים את תועבתיה 3 ואמרת כה
 אמר אדני יהוה לירושלים מכרתיו ומלדתיו

תפלגה ורוח סערות תבקע 12 והנה נפל הקיר ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם 13 להם 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים בחמה לכלה 14 והרסתי את הקיר אשר טחתם נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו תפל והנעתיהו אל הארץ--ונגלה יסדו ונפלה בה (בא)--ברב גלוליו 5 למען תפש את בית וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה 15 וכליתי ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני אין הקיר ואין הטחים אתו 16 נביאי ישראל יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח והנבא עליהן 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה--לצודד נפשות הנפשות תצודרנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה כי אני יהוה 9 והנביא כי יפתה ודבר דבר--אני 19 ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל 10 ונשאו ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם-- עונם כעון הדרש--כעון הנביא יהיה 11 למען לעמי שמעי כזב 20 לכן כה אמר אדני יהוה לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת 21 וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה 22 ובהמה 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה-- יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו נח דנאל (דניאל) ואיוב המה בצדקתם ינצלו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע נפשם נאם אדני יהוה 15 לו חיה רעה אעביר להחיתו 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן מפני החיה 16 שלשת האנשים האלה בתוכה-- כי אני יהוה

14 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם

לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו 6 אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא--פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל 7 ואעש כן כאשר צויתי לך הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרת לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן ועשה להם--בגולה בשבי ילכו 12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא--בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה--יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות 14 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות 16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר--למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר שם וידעו כי אני יהוה 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 18 בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו--למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר

13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו 4 כשעלים בחרבות--נביאיך ישראל היו 5 לא עלייתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה 6 חזו שוא וקסם כזב--האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר 7 הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב--לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה 9 והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום--ואין שלום והוא בנה חייך והגם טחים אתו תפל 11 אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש

מפתן הבית ויעמד על הכרובים 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירמוזו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל--בנהר כבר ואדע כי כרובים המה 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם 22 ודמות פניהם--המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו-- שרי העם 2 ויאמר אלי בן אדם--אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם הוצתיה חלל 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם

ביד זרים ועשיתי בכם שפטים 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו-- כי בית מרי הם 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם--אולי יראו כי בית מרי המה 4 והוצאת כלך ככלי גולה יומם--

להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה 5 ולאֵלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על (אל) תחס עיניכם (עינכם) ואל תחמלו 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים--צאו ויצאו והכו בעיר 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפך את חמתך על ירושלים 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה 10 וגם אני--לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר (ככל אשר) צויתני **10** ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא--

בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו 14 תקעו בתקוע הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל הקנאה המקנה 4 והנה שם--כבוד אלהי ישראל כל המונה 15 החרב בחוץ והדבר והרעב כמראה אשר ראיתי בבקעה 5 ויאמר אלי--בן מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך רעב ודבר יאכלנו 16 ופלטו פליטיהם והיו אל צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה ההרים כיוני הגאות כלם המות--איש בעונו הזה בבאה 6 ויאמר אלי--בן אדם תראה אתה 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מהם (מה הם) עשים תועבות גדלות אשר מים 18 וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ואל כל פנים בושח ובכל ראשיהם קרחה 19 ועוד תשוב תראה תועבות גדלות 7 ויבא אתי כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה-- אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי בקיר והנה פתח אחד 9 ויאמר אלי בא וראה מכשול עונם היה 20 וצבי עדין לגאון שמהו את התועבות הרעות אשר הם עשים פה 10 וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה להם לנדה 21 ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי שקץ וכל גלולי בית ישראל--מחקה על הקיר הארץ לשלל וחללוה (וחללוה) 22 והסבותי סביב סביב 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם וחללוה 23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה דמים והעיר מלאה חמס 24 והבאתי רעי גוים 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי מקדשיהם 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין 26 אמרים אין יהוה ראה אתנו--עזב יהוה את הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה הארץ 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות ובקשו חזון מנביא--ותורה תאבד מכהן ועצה גדלות אשר המה עשים 14 ויבא אתי אל פתח מזקנים 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אתם הנשים ישבות מבכות את התמוז 15 ויאמר ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש 17 ויאמר אלי הראית בן אדם--הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו

והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בכלותי חמתי במ 14 ואתנך לחרבה ולחרפה בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר--יפלו בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר 15 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף במ 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם ובחמה ובתכחות חמה--אני יהוה דברתי 16 בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם-- רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם שם ריח ניחח לכל גלוליהם 14 ונשיתי את 17 ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי יהוה דברתי אני יהוה

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם **7** ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 ואתה בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם 3 כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל--קץ בא ואמרת--הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאיות (ולגיאיות) הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במוותיכם 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליהם 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם 5 וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם 6 קץ בא בא קץ בא 6 קץ בא בא קץ בא 7 באה בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה--למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליהם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם 7 ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה 8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב-- בגוים בהזרותיכם בארצות 9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם 10 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת 11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפך

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקת עליה עיר את ירושלים² ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה ואחיו ונמקו בעונם

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנדך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם² שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם³ ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך⁴ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות⁶ ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם⁷ לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים⁹ ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד--יען כל תועבתיך¹⁰ לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח¹¹ לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול¹² שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם¹³ וכלה אפי והנחותי חמתי במ-

ואם יחדלו כי בית מרי המה--וידעו כי נביא היה בתוכם 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך--אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך-- ואכל את אשר אני נתן אליך 9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי

3 ויאמר אלי--בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל 2 ואפתח את פי ויאכילני את המגלה הזאת 3 ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון--אתה שלוח אל בית ישראל 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך--כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה 10 ויאמר אלי בן אדם-- את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמד ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר

וגביהן--וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב--לארבעתן ¹⁹ ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים ²¹ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם--כי רוח החיה באופנים ²² ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא--נטוי על ראשיהם מלמעלה ²³ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גייתיהם ²⁴ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם--קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁵ ויהי קול--מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן ²⁶ וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ²⁷ וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וננה לו סביב ²⁸ כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב--הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך ² ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי ³ ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל--אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה ⁴ והבנים קשי פנים וחזקי לב--אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ⁵ והמה אם ישמעו

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים ² בחמשה לחדש--היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין ³ היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים--על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה ⁴ וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה--כעין החשמל מתוך האש ⁵ ומתוכה--דמות ארבע חיות וזה מראיהן--דמות אדם להנה ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם ⁷ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל ⁸ וידו (וידו) אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם ⁹ חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מזהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גייתיהן ¹² ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ¹³ ודמות החיות מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפדים--היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן האש יוצא ברק ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן ¹⁷ על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן ¹⁸

וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה 8 ויחדשו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו--נפצו מעליו 9 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים 10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה 11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית (בית) הפקדת עד יום מותו 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל--בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם 13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כלי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון--הגלה נבוזראדן רב טבחים 16 ומדלות הארץ--השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת הנחשת אשר בבית יהוה--שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם--לקחו 19 ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המגרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב וזהב וזהב וזהב--לקחו רב טבחים 20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה--לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה 21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה (קומת) העמד האחד

תנים שמה ושרקה מאין יושב 38 יחדו ככפרים פחותיה וסנגיה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא ישאנו נערו כגורי אריות 39 בחמם אשית את יקיצו נאם המלך--יהוה צבאות שמו 58 כה משתיהם והשכרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו--נאם יהוה 40 אורידם ככרים לתבוח--כאילים עם עתודים 41 איך נלכדה עמים כדי ריק ולאמים כדי אש ויעפו 59 הדבר ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן לשמה בבל בנינים 42 עלה על בבל הים בהמון מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל גליו נכסתה 43 היו עריה לשמה ארץ ציה בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה 60 וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בהן בן אדם 44 ופקדתי על כל בבבל והצאתי את בלעז מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו--מחרון אף יהוה 46 ופן ירך האלה 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה 48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה 49 גם בבל לנפל חללי

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל (חמוטל) בת ירמיהו מלבנה 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך

עליה מסביב ביום רעה 3 אל ידרך ידרך 21 ונפצתי בכך סוס ורכבו ונפצתי בכך רכב הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל ורכבו 22 ונפצתי בכך איש ואשה ונפצתי בכך זקן בחריה--החרימו כל צבאה 4 ונפלו חללים ונער ונפצתי בכך בחור ובתולה 23 ונפצתי בכך בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה 5 כי לא רעה ועדרו ונפצתי בכך אכר וצמדו ונפצתי אלמן ישראל ויהודה מאלהיו--מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל 6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו--אל תדמו בעונה לעיניכם נאם יהוה 25 הנני אליך הר המשחית כי עת נקמה היא ליהוה--נמול הוא משלם נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונשיתי את לה 7 כוס זהב בבל ביד יהוה--משכרת כל ידי עליך ונגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים שרפה 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה קחו צרי למכאובה--אולי תרפא 9 רפאנו את שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו בבל ולא נרפתה--עזובה ונלך איש לארצו כי עליה גוים--השמיעו עליה ממלכות אררט מני נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים 10 ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון סמר 28 קדשו עליה גוים את מלכי מדי את את מעשה יהוה אלהינו 11 הברו החצים מלאו פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו השלטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה נקמת היכלו 12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו מאין יושב 30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו המשמר--הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם במצדות--נשתה גבורתם היו לנשים הציתו זמם יהוה--גם עשה את אשר דבר אל ישבי משכנתיה נשברו בריחיה 31 רץ לקראת רץ בבל 13 שכנתי (שכנת) על מים רבים רבת ירוץ ומגיד לקראת מגיד--להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה 32 והמעברות נתפשו אוצרת בא קצך אמת בצעך 14 נשבע יהוה כי אם מלאתיך אדם כילק וענו ואת האנמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו עליך הידרד 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בחכמתו ובתבונתו נטה שמים 16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ הקציר לה 34 אכלנו (אכלני) הממנו (הממני) ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו 17 נבוכדראצר מלך בבל הציגנו (הציגני) כלי נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל ריק בלענו (בלעני) כתנין מלא כרשו מעדני כי שקר נסכו ולא רוח במ 18 הבל המה הדיחנו (הדיחני) 35 חמסי ושארי על בבל מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו 19 לא תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא--ושבט ירושלם 36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את נחלתו יהוה צבאות שמו 20 מפץ אתה לי כלי ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימיה מלחמה ונפצתי בכך גוים והשחתי בכך ממלכות והבשתי את מקורה 37 והיתה בבל לגלים מעון

נפלו אשויתיה (אשויתיה) נהרסו חומותיה יומך עת פקדתיך 32 וכשל זדון ונפל ואין לו כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו עשו לה 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל קציר-- מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו במ מאנו לארצו ינסו 17 שה פזורה ישראל אריות הדיחו שלחם 34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו-- ריב הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרניז נבוכדראצר מלך בבל 18 לכן כה אמר יהוה לישבי בבל 35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה 36 חרב ואל ארצו-- כאשר פקדתי אל מלך אשור 19 אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו 37 ושבתני את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו בתוכה-- והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר 21 על הארץ וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב תשכון עד דור ודר 40 כמהפכת אלהים את והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר סדם ואת עמרה ואת שכניה-- נאם יהוה לא צויתך 22 קול מלחמה בארץ-- ושבר גדול 23 ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם 41 הנה איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו לשמה בבל בגוים 24 יקשתי לך וגם נלכדת מירכתי ארץ 42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשט-- כי המה ולא ירחמו-- קולם כים יהמה ועל סוסים ביהוה התגדית 25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה צבאות-- בארץ כשדים 26 באו לה מקץ פתחו החזיקתהו-- חיל כולדה 44 הנה כאריה יעלה מאבסיה סלוח כמו ערמים והחרימוה אל תהי מנאון הירדן אל נוה איתן-- כי ארגעה ארוצם לה שארית 27 חרבו כל פריה ירדו לטבח (אריצם) מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם 28 קול כמוני ומי יעדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל נקמת יהוה אלהינו-- נקמת היכלו 29 השמיעו ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה אל יהי (לה) פליטה שלמו לה כפעלה ככל 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש בגוים נשמע

ישראל 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל 51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה 31 ואל ישבי לב קמו-- רוח משחית 2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו

ביום ההוא כלב אשה מצרה ²³ לדמשק בושא חמת וארפד--כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאנה השקט לא יוכל ²⁴ רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כילדרה ²⁵ איך לא עזבה עיר תהלה (תהלת)--קרית מושי ²⁶ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות ²⁷ והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר ²⁸ לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור (נבוכדראצר) מלך בבל--כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדרו את בני קדם ²⁹ אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב ³⁰ נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור--נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹ קומו עלו אל נוי שליו יושב לבטח--נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדר ישכנו ³² והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה ³³ והיתה חצור למעון תנים שממה--עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ³⁴ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה--לאמר ³⁵ כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית נבורתם ³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הנני אשר לא יבוא שם נדחי עולם (עילם) ³⁷ והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי--נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם ³⁸ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם

מלך ושרים נאם יהוה ³⁹ והיה באחרית הימים אשוב (אשיב) את שבית (שבות) עילם--נאם יהוה **50** הדבר אשר דבר יהוה אל בבל-- אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא ² הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה ³ כי עלה עליה נוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו ⁴ בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח ⁶ צאן אבדות היה (היו) עמי--רעיהם התעום הרים שובבים (שובבום) מזהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם ⁷ כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נדה צדק ומקוה אבותיהם יהוה ⁸ נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו (צאו) והיו כעתודים לפני צאן ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כנבור משכיל לא ישוב ריקם ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה ¹¹ כי תשמחי (תשמחו) כי תעלזי (תעלזו) שסי נחלתי כי תפושי (תפושו) כעגלה דשה ותצהלי (ותצהלו) כאברים ¹² בושא אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה

יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה מכל סביביך ונדרחתם איש לפניו ואין מקבץ על כן יתרת עשה אבדו 37 כי כל ראש קרחה לנדר 6 ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון- וכל זקן גרעה על כל ידים גדרת ועל מתנים -נאם יהוה 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות שק 38 על כל גנות מואב וברחבתיה כלה האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים מספר כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ נסרחה חכמתם 8 נסו הפנו העמיקו לשבת בו--נאם יהוה 39 איך תהה הילילו איך הפנה ישבי דרן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה 9 אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם לכל סביביו 40 כי כה אמר יהוה הנה כנשר גנבים בלילה השחיתו דים 10 כי אני חשפתי ידאה ופרש כנפיו אל מואב 41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הנדיל 43 פחד ופחת ופח--עליך אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס יושב מואב נאם יהוה 44 הניס (הנס) מפני שתו ישתו ואתה הוא נקה תקנה לא תקנה כי הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד שתה תשתה 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה נאם יהוה 45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקרקד בני שאון 46 אוי לך מואב ובאו עליה וקומו למלחמה 15 כי הנה קטן אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתוך נתתוך בגוים--בזוי באדם 16 תפלתך השיא בשביה 47 ושבתי שבות מואב באחרית הימים אתך זדון לך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום נאם יהוה עד הנה משפט מואב

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו--מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב 2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצנתה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה 3 הילילי חשבון כי שדרה עי צעקנה בנות רבה--חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו 4 מה תתהללי בעמקים--זב עמקך הבת השובכה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי 5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות-- ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום

המוזן גלגליו--לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידיים 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך--הרגעי ודמי 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה 2 אין עוד תהלת מואב--בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריד תלך חרב 3 קול צעקה מחורונים--שד ושבר גדול 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה (צעעריה) 5 כי מעלה הלחות (הלחית) בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר 7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש (כמוש) בגולה כהניו ושריו יחד (יחדו) 8 ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר--אשר אמר יהוה 9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן 10 ארור עשה מלאכת יהוה--רמיה וארור מנע חרבו מדם 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה 15 שדד מואב ועריה

יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש-אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגת 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחרו וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו--מגור מסביב נאם יהוה 6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו 7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו 8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים--כוש ופוש תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון--אל נהר פרת 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי (הרבית) רפאות תעלה אין לך 12 שמעו גוים קלוני וצוחתיך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא--

כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד 18 חי אני נאם המלך--יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב 20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו-- ובקרדמות באו לה כחשבי עצים 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה-- ועל הבטחים בו 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל--כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריר 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה--כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ 3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו

פני בכם לרעה--ולחכרית את כל יהודה 12 קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים-- בחרב ברעב ובדבר 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם--כי לא ישובו כי אם פלטים 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה--איננו שמעים אליך 17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסידך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו 18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסדך לה נסכים-- חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסדך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כוננים להעצבה והסדך לה נסכים 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר 21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכים ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב--כדיום הזה 23 מפני אשר

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה--בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי 4 כה תאמר אליו כה אמר

יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו--ועשינו 21 ואגד 12 והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את ולכל אשר שלחני אליכם 22 ועתה ידע תדעו בגדו ויצא משם בשלום 13 ושבר את מצבות כי בחרב ברעב ובדבר תמותו--במקום אשר בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי חפצתם לבוא לגור שם מצרים ישרף באש

43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל **44** הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו היהודים הישבים בארץ מצרים--הישבים יהוה אלהיהם אליהם--את כל הדברים האלה במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר--לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם 3 כי ברוך בן בהם יושב 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני נריה מסית אתך בנו--למען תת אתנו ביד ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים--אשר לא הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בכל ידעום הזמה אתם ואבתיכם 4 ואשלח אליכם 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל וכל העם--בקול יהוה לשבת בארץ יהודה נא תעשו את דבר התעבה הזאת--אשר שנאתי 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם-- כל שארית יהודה--אשר שבו מכל הגוים אשר לבלתי קטר לאלהים אחרים 6 ותתך חמתי נדחו שם לגור בארץ יהודה 6 את הגברים ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס 8 לבלתי הותיר לכם שארית 8 להכעסני במעשי ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר 9 קח בידך אבנים גדלות ושמנתם במלט אשר אתם באים לגור שם--למען הכרית במלכן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס-- לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל לעיני אנשים יהודים 10 ואמרת אליהם כה גוי הארץ 9 השכחתם את רעות אבותיכם אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוזראצר מלך בבל עבדי רעתכם ואת רעת נשיכם--אשר עשו בארץ ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר שמנתי יהודה ובחצות ירושלם 10 לא דכאו עד היום ונטה את שפרורו (שפרירו) עליהם 11 ובאה הזזה ולא יראו ולא הלכו בתורתני ובחקתי (ובא) והכה את ארץ מצרים--אשר למות אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם 11 לכן למות ואשר לשבי ואשר לחרב לחרב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם

רבים אשר בנבעון 13 ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו--וישמחו 14 ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח 15 וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמו 16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון 17 וילכו וישבו בנרות כמותם (כמהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מצרים 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוזיהו בן הושעיה--וכל העם מקטן ועד גדול 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי--הגני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם--לא אמנע מכם דבר 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו--כן נעשה 6 אם טוב ואם רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו 8

בעיניך ללכת לך ויתן לו רב שבחים ארחה **41** ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן
 ומשאת וישלחהו ⁶ ויבא ירמיהו אל גדליה נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך
 בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם--
 הנשואים בארץ ⁷ וישמעו כל שרי החילים המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה ²
 אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר
 בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר בחרב--וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל
 לא הגלו בבלה ⁸ ויבאו אל גדליה המצפתה בארץ ³ ואת כל היהודים אשר היו אתו את
 וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו
 ושריה בן תנחמת ובני עופי (עיפי) הנטפתי שם--את אנשי המלחמה הכה ישמעאל ⁴ ויהי
 ויוזניהו בן המעכתי--המה ואנשיהם ⁹ וישבע ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע
 להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם ⁵ ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים
 לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ איש מגלחי זקן וקרעי בנדים ומתנדרים ומנחה
 ועבדו את מלך בבל--וייטב לכם ¹⁰ ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר
 יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל
 בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם ¹¹ וגם כל היהודים אשר עמו ובבני עמון ובאדום--
 ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל הוא והאנשים אשר אתו ⁸ ועשרה אנשים נמצאו
 שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם ⁷ ויהי כבואם אל תוך העיר
 בן אחיקם בן שפן ¹² וישבו כל היהודים מכל מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש
 המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם ⁹ והבור אשר
 אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר
 מאד ¹³ ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר הכה ביד גדליהו--הוא אשר עשה המלך אסא
 בשדה--באו אל גדליהו המצפתה ¹⁴ ויאמרו אליו תדע כי בעליו מלך בני עמון שלח
 את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין שארית העם אשר במצפה את בנות המלך
 להם גדליהו בן אחיקם ¹⁵ ויוחנן בן קרח אמר ואת כל העם הנשואים במצפה אשר הפקיד
 אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ויבאו אנשים וישבו ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני
 יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך עמון ¹¹ וישמע ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
 ואבדה שארית יהודה ¹⁶ ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש (תעשה) את
 הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים

השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו ושאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים

39 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך--נרגל שראצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל 4 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישנו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה-- לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלים נתצו 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים--הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה--בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו--יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר (הדבר) הזה 4 ועתה הנה פתחתוך היום מן האזקים אשר על ירך--אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדרל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר

38

וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים--אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה (וחיה) והיתה לו נפשו לשלל וחי 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל--ולכדה 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה--כי אם לרעה 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות (סחבות) ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים

12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות יריך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר--אל תכחד ממני דבר 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אניגד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו--בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים--פן יתנו אתי בידם והתעללו בי 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך--וייטב לך ותחי נפשך 21 ואם מאן אתה לצאת--זה הדבר אשר הראני יהוה 22 והנה כל הנשים אשר נשארן בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה--ולא תמות 25 וכי ישמעו

הנביא ויסתרם יהוה 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו--אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם-- ולא שמעו 32 וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה

37 וימלך מלך--צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה--אשר דבר ביד ירמיהו הנביא 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא (הכלוא) 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר 7

שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם¹⁹ לכן כה אמר יהוה צבאות--אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפני--כל הימים

36 ויהי בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר² קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים--מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה³ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם--למען ישבו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם⁴ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו--על מגלת ספר⁵ ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור--לא אוכל לבוא בית יהוה⁶ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהודה--ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם⁷ אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה⁸ ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא--לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה⁹ ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה--בירושלם¹⁰ ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה--בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם¹¹ וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה--מעל הספר¹² וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר

ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו--וכל השרים¹³ ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם¹⁵ ויאמרו אליו--שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם¹⁶ ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה¹⁷ ואת ברוך--שאלו לאמר הגד נא לנו--איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו¹⁸ ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו¹⁹ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם²⁰ ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקרו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים²¹ וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך²² והמלך יושב בית החרף בחדש התשעי ואת האח לפניו מבערת²³ ויהי כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח²⁴ ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם--המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה²⁵ וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם²⁶ ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו

15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם- תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על-להיות לכם לעבדים ולשפחות 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני--העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו 19 שרי יהודה ושרי ירושלים הסרסים והכהנים וכל עם הארץ--העברים בין בתרי העגל 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו--ואת כל בית הרכבים 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים--אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף 5 ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין--וכסות ואמר אליהם שתו יין

יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב על ירושלים ועל כל עריה--לאמר 2 כה אמר מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו--נוה רעים יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מרבצים צאן 13 בערי ההר בערי השפלה מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה ובערי יהודה--עד תעברנה הצאן על ידי מונה באש 3 ואתה לא תמלט מידו--כי תפש תפש אמר יהוה 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי ובידו נתתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ופיהו את פיך ידבר--ובבל תבוא 4 אך שמע ועל בית יהודה 15 בימים ההם ובעת ההיא דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה יהוה עליך לא תמות בחרב 5 בשלום תמות בארץ 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספרו 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד--איש ישב לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה 6 וידבר על כסא בית ישראל 18 ולכהנים הלויים לא ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה כל הדברים האלה בירושלם 7 וחיל מלך ועשה זבח--כל הימים 19 ויהי דבר יהוה אל בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה ירמיהו לאמור 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם 21 גם בריתי תפר את ירמיהו מאת יהוה--אחרי כרת המלך צדקיהו דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי 22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים--כן ארבה את זרע העברי והעבריה--חפשים לבלתי עבד בם דוד עברי ואת הלויים משרתי אתי 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה--חקות שמים וארץ לא שמת 26 ויכבישום (ויכבשום) לעבדים ולשפחות 12 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב (אשיב) את שבותם ורחמתים ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם

34

הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים--למען הכעסני 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני--מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם--נאם יהוה 31 כי

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה--יהוה שמו 3 קרא אלי ואענך ואנידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה--הנתצים אל הסללות ואל החרב 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם 6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול (לכל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי 9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ--אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה--בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה 12 כה אמר הטובה אשר אנכי דבר עליהם 43 ונקנה השדה

שער הסוסים מזרחה--קדש ליהוה לא ינתש
ולא יהרס עוד לעולם

32

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה בשנת (בשנה) העשרית לצדקיהו
מלך יהודה--היא השנה שמנה עשרה שנה
לנבוכדראצר 2 ואז חיל מלך בבל צרים
על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר
המטרה אשר בית מלך יהודה 3 אשר כלאו
צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא
לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת
ביד מלך בבל ולכדה 4 וצדקיהו מלך יהודה
לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן נתן ביד מלך
בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה
5 ובכל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי
אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא
תצליחו 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי
לאמר 7 הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך
לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות--כי לך
משפט הגאלה לקנות 8 ויבא אלי חנמאל בן
דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי
קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ
בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה
לך ואדע כי דבר יהוה הוא 9 ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה
לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף
10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל
הכסף במאזנים 11 ואקח את ספר המקנה
את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי 12
ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה
בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה--לעיני כל היהודים
הישיבים בחצר המטרה 13 ואצוה את ברוך
לעיניהם לאמר 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי

ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה
ונתתם בכלי חרש--למען יעמדו ימים רבים
15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ הזאת
16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר
המקנה אל ברוך בן נריה לאמר 17 אהה אדני
יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך
כל דבר 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון
אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות שמו 19 גדל העצה ורב
העליליה--אשר עיניך פקחות על כל דרכי
בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו
20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך
שם כיום הזה 21 ותצא את עמך את ישראל
מארץ מצרים--באתות ובמופתים וביד חזקה
ובאזרוע נטויה ובמורא גדול 22 ותתן להם
את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת
להם--ארץ זבת חלב ודבש 23 ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך (ובתורתך)
לא הלכו--את כל אשר צויתת להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת 24
הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה
25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים
26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 27 הנה אני
יהוה אלהי כל בשר--הממני יפלא כל דבר 28
לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת
ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל--
ולכדה 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר

בבכי יבאו ובתחנונים אובילם--אוליכם אל
נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי
לישראל לאב ואפרים בכרי הוא 10 שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו 11
כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו 12
ובאו ורגנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על
הגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה
עוד 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים
ושמחתים מינונם 14 ורוייתי נפש הכהנים דשן
ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה 15 כה אמר
יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים--
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו
מארץ אויב 17 ויש תקוה לאחריהך נאם יהוה
ושבו בנים לנבולם 18 שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני
ואשובה כי אתה יהוה אלהי 19 כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם
נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי 20 הבן יקיר
לי אפרים אם ילד שעשעים--כי מדי דברי
בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו--רחם
ארחמנו נאם יהוה 21 הציבי לך צינים שמי
לך תמרורים--שתי לבך למסלה דרך הלכתי
(הלכת) שובי בתולת ישראל שבי אל עריך
אלה 22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי
ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר 23
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי
את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש
24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים

אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר 32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו--לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך--אל ספר 3 כי הגה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבותם--וירשוה 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל--ואל יהודה 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו--פחד ואין שלום 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון 7 הוי כי גדול היום ההוא--מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם 10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל--כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד 11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך 12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך--נחלה מכתך 13 אין דן דינג למזור רפאות תעלה אין לך 14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי--על רב עונך עצמו

31 בעת ההיא נאם יהוה אלהי לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד 4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ--בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה 9

נבוכדנאצר מירושלם בבבלה 2 אחרי צאת בגולה 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משלח
 יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי
 וירושלם והחרש והמסגר--מירושלם 3 ביד אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע
 אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח 18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
 צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל-- ונתתים לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ
 -בבלה לאמר 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה--אשר הגלית מירושלם
 בבלה 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו אל דברי נאם יהוה--אשר שלחתי אליהם את
 את פריץ 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם
 וקחו לבנים נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים יהוה 20 ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה--
 ותלדנה בנים ובנות ורכו שם ואל תמעטו 7 -אשר שלחתי מירושלם בבבלה 21 כה אמר
 ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
 שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי
 יהיה לכם שלום 8 כי כה אמר יהוה צבאות שקד הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך
 אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בבל והכם לעיניכם 22 ולקח מהם קללה לכל
 בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה
 אשר אתם מחלמים 9 כי בשקר הם נבאים כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש
 לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה 10 כי 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי
 כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא
 שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי צויתם ואנכי הוידע (היוודע) ועד נאם יהוה 24
 הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה 11 כי ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר 25 כה אמר
 אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב יהוה צבאות אלהי ישראל--לאמר יען אשר
 עליכם--נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר
 לתת לכם אחרית ותקוה 12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משנע
 לבבכם 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינן
 את שביתכם (שבותכם) וקבצתי אתכם מכל 27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי--
 הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם המתנבא לכם 28 כי על כן שלח אלינו בבל
 נאם יהוה והשבתי אתכם--אל המקום אשר לאמר--ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות
 הגלית אתכם משם 15 כי אמרתם הקים לנו ואכלו את פריהן 29 ויקרא צפניה הכהן את
 יהוה נבאים בבבלה 16 כי כה אמר יהוה אל הספר הזה באזני ירמיהו הנביא 30 ויהי דבר
 המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם יהוה אל ירמיהו לאמר 31 שלח על כל הגולה
 היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען

למען הדיחי אתכם ואבדתם--אתם והנבאים ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הנבאים לכם 16 ואל הכהנים ואל כל העם הזוה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם--יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבבלה 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות--ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת 20 אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכניה (יכניה) בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם 22 בבבלה יובאו ושמה יהיו--עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה

28 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת (בשנה) הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--לאמר שברתי את על מלך בבל 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה--אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל 4 ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה--נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל 5

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם--אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה

ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה--אל הרעה אשר דבר עליכם ¹⁴ ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם ¹⁵ אך ידעו תדעו כי אם ממתים אתם אתי--כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה ¹⁶ ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו ¹⁷ ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר ¹⁸ מיכיה (מיכה) המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער ¹⁹ ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה--ויחל את פני יהוה וינחם אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה--על נפשותינו ²⁰ וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו ²¹ וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים ²² וישלח המלך יהויקים אנשים--מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים ²³ ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאיהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם ²⁴ אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו-- לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו-- מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר ² כה אמר יהוה אלי עשה לך

מלכי ארץ העוזן ואת כל מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון
22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת

מלכי האי אשר בעבר הים 23 ואת דרן ואת
תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה 24 ואת
כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
במדבר 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי 26 ואת כל מלכי
הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה
ומלך ששך ישתה אחריהם 27 ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו-- מפני החרב אשר אנכי
שלח ביניכם 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך-- לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה
צבאות-- שתו תשתו 29 כי הנה בעיר אשר נקרא
שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו-- כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ
נאם יהוה צבאות 30 ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום
ישאג וממעון קדשו יתן קולו-- שאג ישאג על
גוהו הידרד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ 31
בא שאון עד קצה הארץ-- כי ריב ליהוה בנוים
נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה
יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי
ארץ 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה
הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו
ולא יקברו-- לדמן על פני האדמה יהיו 34
הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן--
כי מלאו ימיכם לטבוה ותפוצותיכם ונפלתם
ככלי חמדה 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה
מאדירי הצאן 36 קול צעקת הרעים ויללת

26 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו--
מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר
2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת
על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה
את כל הדברים אשר צויתוך לדבר אליהם
אל תנרע דבר 3 אולי ישמעו-- וישבו איש
מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם 4 ואמרת
אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת
בתורתי אשר נתתי לפניכם 5 לשמע על דברי
עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם
ושלח ולא שמעתם 6 ונתתי את הבית הזה
כשלה ואת העיר הזאתה (הזאת) אתן לקללה
לכל גוי הארץ 7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל
העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה
בבית יהוה 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את
כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו
אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר-- מות
תמות 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו
יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה 10
וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער
יהוה החדש 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל
השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש
הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם
באזניכם 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל
כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית
הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר
שמעתם 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם

ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר
תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע 4 ויהי
דבר יהוה אלי לאמר 5 כה אמר יהוה אלהי
ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את
גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים--לטובה 6 ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתיים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס
ונטעתיים ולא אתוש 7 ונתתי להם לב לדעת
אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם
לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם 8 וכתאנים
הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר
יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת
שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישיבים בארץ מצרים 9 ונתתים לזועה
(לזועה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה
ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר
אדיחם שם 10 ושלחתי במ את החרב את
הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר
נתתי להם ולאבותיהם

25

הדבר אשר היה על ירמיהו על
כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך בבל 2 אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן
אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש
ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר
אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם 4 ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם
ושלח--ולא שמעתם ולא הטייתם את אזנכם
לשמע 5 לאמר שובו נא איש מדרך הרעה
ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן

ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן 11 כי גם שכחו אבותם את שמי בבעל 28 הנביא אשר נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר נאם יהוה 12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקלות דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה 29 באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ שנת פקדתם נאם יהוה 13 ובנביאי שמרון סלע 30 לכן הנני על הנבאים נאם יהוה הנני על הנביאים נאם ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את דברי איש מאת רעהו 31 הנני על הנביאים נאם ישראל 14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם 32 הנני על נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים כעמרה 15 לכן כה אמר יהוה צבאות על ולא צויתים והועיל לא ויעילו לעם הזה--נאם הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי יהוה 33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל כהן לאמר מה משא יהוה--ואמרת אליהם את הארץ 16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה 34 והנביא על דברי הנבאים הנבאים לכם--מהבלים והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה--ופקדתי המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה 17 על האיש ההוא ועל ביתו 35 כה תאמרו איש אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא דבר יהוה 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי עליכם רעה 18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי וישמע את דברו מי הקשיב דברי (דברו) אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו 37 כה תאמר וישמע 19 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה 38 מתחולל על ראש רשעים יחול 20 לא ישוב אף ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית אמרכם את הדבר הזה משא יהוה--ואשלח הימים תתבוננו בה בינה 21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת נבאו 22 ואם עמדו בסודי--וישמעו דברי את העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם--מעל פני עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם 23 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק אשר לא תשכח

24 אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי 26 עד מתי היש בלב הנבאים--נבאי השקר ונביאי תרמת לבם 27 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו--כאשר יראים

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל 2 הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע 3

גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת 9
ואמרו-- על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום 10 אל תבכו
למות ואל תגדו לו בכו בכו להלך-- כי לא ישוב
עוד וראה את ארץ מולדתו 11 כי כה אמר יהוה
אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת
יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב
שם עוד 12 כי במקום אשר הגלו אתו-- שם ימות
ואת הארץ הזאת לא יראה עוד 13 הוי בנה
ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלו לא יתן לו 14 האמר אבנה
לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני
וספון בארז ומשווח בששר 15 התמלך כי אתה
מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה-- אז טוב לו 16 דן דין עני ואביון
אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה 17 כי
אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי
לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות 18
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא
יספדו לו הוי אדון והוי הרה 19 קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם
20 עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי
מעברים כי נשברו כל מאהביך 21 דברתי
אליך בשלוותיך אמרת לא אשמע זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת בקולי 22 כל רעיד
תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך 23 ישבתי (ישבת) בלבנון
מקננתי (מקננת) בארזים מה נחנת בבא לך
חבלים חיל כילדה 24 חי אני נאם יהוה כי
אם יהיה כנייהו בן יהויקים מלך יהודה חותם
על יד ימיני כי משם אתקנך 25 ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם--

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן
מרעיתי-- נאם יהוה 2 לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם
הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה
3 ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות
אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן
ופרו ורכו 4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא
ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה 5
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה
בארץ 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו 7 לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים
8 כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את
זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות
אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם 9 לנבאים
נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי-- הייתי
כאיש שכור וכגבר עברו ויין מפני יהוה ומפני
דברי קדשו 10 כי מנאפים מלאה הארץ-- כי
מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר

לו ונקחה נקמתנו ממנו 11 ויהוה אותי כגבור איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב- עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד -לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם 8 כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח 12 ויהוה ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות 9 נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי 13 שירו ליהוה--הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה מיד מרעים 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום (וחיה) והיתה לו נפשו לשלל 10 כי שמתי אשר ילדתי אמי אל יהי ברוך 15 ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר-- ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש 11 ולבית שמח שמחתו 16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים 17 אשר לא מותנתי מרחם ותחי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם 18 למת זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה- בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרו אל צדקיהו 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים במלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול 6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה--ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה--בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה (נושבו) 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש 8 ועברו

אל תמחי והיו (ויהיו) מכשלים לפניך בעת
אפך עשה בהם

19 כה אמר יהוה הלך וקניית בקבך יוצר
חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים ² ויצאת
אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות
(החרסית) וקראת שם את הדברים אשר
אדבר אליך ³ ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וישיבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה
אשר כל שמעה תצלנה אזניו ⁴ יען אשר עזבני

20 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא
פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את
הדברים האלה ² ויכה פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער
בנימן העליון אשר בבית יהוה ³ ויהי ממחרת
ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר

אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך--
כי אם מגור מסביב ⁴ כי כה אמר יהוה הנני
נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב
איביהם--ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן
ביד מלך בבל והגלם בכלה והכם בחרב ⁵

ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה
ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום
בבלה ⁶ ואתה פשחור וכל ישיבי ביתך תלכו
בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר--
אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר

⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי
לשחוק כל היום כלה לעג לי ⁸ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי
לחרפה ולקלס כל היום ⁹ ואמרתי לא אזכרנו
ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת

עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל ¹⁰ כי
שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו
כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
את העיר הזאת כתפת ¹³ והיו בתי ירושלם

אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים--הבאים בשערים האלה 21 כה אמר יהוה השמר בנפשותיכם מאלה 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע (שמוע) ולבלתי קחת מוסר 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה 25 מי שמע כאלה שערת עשתה מאד בתולת ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם--איש יהודה וישיבי ירושלה וישבה העיר הזאת לעולם 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלה ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה--ומבאי תודה בית יהוה 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלה ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלה-- ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי 3 וארד בית היוצר והנהו (והנה הוא) עשה מלאכה על האבנים 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר--ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות 5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל--נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביר 8 ושב הגוי ההוא מרעתו

אותם לאכל ולשתות⁹ כי כה אמר יהוה צבאות **17** חטאת יהודה כתובה בעט ברזל--
 אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות
 לעיניכם ובימיכם--קול ששון וקול שמחה קול מזבחתיכם² כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם
 חתן וקול כלה¹⁰ והיה כי תגיד לעם הזה את על עץ רענן על גבעות הגבהות³ הררי בשדה--
 כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת
 יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה בכל גבוליך⁴ ושמתה ובך מנחלתך אשר
 עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר
 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד
 אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים⁵ כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם
 ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו⁶ והיה
 לא שמרו¹² ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן
 והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב⁷ ברוך
 לבלתי שמע אלי¹³ והטלתי אתכם מעל הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו
 הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם⁸ והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
 ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים שרשיו ולא ירא (יראה) כי יבא חם והיה עלהו
 יומם וליילה אשר לא אתן לכם חנינה¹⁴ לכן רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות
 הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי פרי⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו¹⁰ אני
 יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו
 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל כפרי מעלליו¹¹ קרא דגר ולא ילד עשה
 מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו
 והשבתיים על אדמתם אשר נתתי לאבותם יהיה נבל¹² כסא כבוד מרום מראשון--מקום
 16 הנני שלח לדוגים (לדיגים) רבים נאם מקדשנו¹³ מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו
 יהוה--ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים יסורי (וסורי) בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים
 וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי חיים את יהוה¹⁴ רפאני יהוה וארפא הושיעני
 הסלעים¹⁷ כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו ואושעה כי תהלתי אתה¹⁵ הנה המה אמרים
 מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני¹⁸ ושלמתי אליו איה דבר יהוה יבוא נא¹⁶ ואני לא אצתי
 ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את מרעה אחריו ויום אנוש לא התאויתי--אתה
 ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה¹⁷ אל תהיה
 את נחלתי¹⁹ יהוה עזי ומעזי ומנוסי--ביום לי למחתה מחסי אתה ביום רעה¹⁸ יבשו רדפי
 צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך ואל אבשה אני--יחתו המה ואל אחתה אני
 שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל²⁰ הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם
 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים²¹ 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער
 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי בני עם (העם) אשר יבאו בו מלכי יהודה
 ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם²⁰ ואמרת

מרפא והנה בעתה ²⁰ ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך ²¹ אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר ברידתך אתנו ²² היש בהבלי הגוים מנשמים ואם השמים יתנו רכבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך--כי אתה עשית את כל אלה

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו ² והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית ⁴ ונתתים לזועה (לזעוה) לכל ממלכות הארץ--בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם ⁵ כי מי יחמל

עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך ⁶ את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך גלאיתי הנחם ⁷ ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו ⁸ עצמו לי אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהורים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות ⁹ אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה (בא) שמשה בעד יומם--בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם--נאם יהוה ¹⁰ אוי לי אמי--כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני ¹¹ אמר יהוה אם לא שרותך (שריתך) לטוב אם לוא הפנעתי כך בעת רעה ובעת צרה--את האיב ¹² הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת ¹³ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל

חטאותיך ובכל גבוליך ¹⁴ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד ¹⁵ אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי--אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה ¹⁶ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך (דברך) לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות ¹⁷ לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדר ישבתי כי זעם מלאתני ¹⁸ למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא--היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו ¹⁹ לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם ²⁰ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה ²¹ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה ³ כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם--בארץ הזאת ⁴ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו--לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ⁵ כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל תלך לספור ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה--את החסד ואת הרחמים ⁶ ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם--ולא יתגדר ולא יקרח להם ⁷ ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס נחומים על אביו ועל אמו ⁸ ובית משתה לא תבוא לשבת

אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתים 15 רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב 7 אם
 שמעו והאזינו אל תנבהו כי יהוה דבר 16 תנו עונינו ענו בנו--יהוה עשה למען שמך כי רבו
 ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתננפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור
 ושמה לצלמות ישית (ושית) לערפל 17 ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
 ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו
 כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם 19 לא רצם--עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם 11
 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה
 הגלת שלומים 20 שאי (שאו) עיניכם וראי (וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן לך--
 צאן תפארתך 21 מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא
 חבלים יאחזוק כמו אשת לדה 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו
 שולך נחמסו עקביך 23 היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי
 הרע 24 ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר 25 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת
 אותי ותבטחי בשקר 26 וגם אני חשפתי שולך על פניך ונראה קלונך 27 נאפיך ומצחלותיך
 זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלים--לא תטהרי אחרי מתי עד
14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות 2 אבלה יהודה ושעריה אמללו
 קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה 3 ואדריהם שלחו צעוריהם (צעיריהם) למים באו על
 גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם--בשו והכלמו וחפו ראשם 4 בעבור האדמה חתה
 כי לא היה נשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא
 היה דשא 6 ופראים עמדו על שפים שאפו

אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו 16 והיה ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב 23 אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך הגוי ההוא נתוש ואבד--נאם יהוה

משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בנדי בנד 2 נטעתם גם שרשו--וילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם 3 ואתה יהוה ידעתי--תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה 4 עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף--כי אמרו לא יראה את אחריתנו 5 כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן 6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בנגדו כך--גם המה קראו אחריו מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות 7 עזבתי את ביתי--נטשתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכף איביה 8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה--התיו לאכלה 10 רעים רבים שחתו כרמי בכסו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה 11 שממה לשממה--אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב 12 על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם 15 והיה אחריו נתשי אותם אשוב ורחמתיים אל אחיו והאבות והבנים יחדו--נאם יהוה לא

16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו 17 אספי 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש מארץ כנען--ישובתי (ישבת) במצור 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרתי להם למען ימצאו 19 אוי לי על שבירי נחלה מכותי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו 20 אהלי שדרד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם--אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה--מעון תנים 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני 25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נהוה השמו

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש--אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים 5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש--כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים

צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי 8 חץ שוחט (שחוט) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה--כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף

השמים ועד בהמה נדרו הלכו 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר 13 ויאמר יהוה--על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה 14 וילכו אחרי שררות לבם--ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש 16 והפצותים בנוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים 19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדרנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו--להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו 24 כי אם בזאת יתהלל

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם- בית ישראל 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצר 4 בכסף ובוזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק 5 כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך 8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא 9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז--מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו 11 כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עברו יאברו מארעא ומן תחות שמיא אלה 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ (הארץ) ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו

במות התפת אשר בניא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחירד 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לאחרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו (ויציאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם--מקבריהם 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת--בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם--משבה נצחת החזיקו בתרמט--מאנו לשוב 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו--אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם (במרוצתם) כסוס שוטף במלחמה 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס (וסיס) ועגור שמרו את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עש שקר ספרים 9 הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים--כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא

ועד כהן--כלה עשה שקר 11 וירפו את שבר בניהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחירד 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לאחרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו (ויציאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם--מקבריהם 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת--בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם--משבה נצחת החזיקו בתרמט--מאנו לשוב 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו--אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם (במרוצתם) כסוס שוטף במלחמה 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס (וסיס) ועגור שמרו את עת באנה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עש שקר ספרים 9 הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים--כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא

ועד כהן--כלה עשה שקר 11 וירפו את שבר בניהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחירד 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לאחרבה תהיה הארץ

9 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך 5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני

צרף צרופך ורעים לא נתקו 30 כסף גמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המזה 5 כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לדע לכם 7 ושכנתי אתכם במקום הזה--בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר-- לבלתי הועיל 9 הננב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו-- למען עשות את כל התועבות האלה 11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו-- בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה 12 כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם 14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם--כאשר עשיתי לשלו 15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם

את כל זרע אפרים 16 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה--ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך 17 האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים--למען הכעסני 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר 22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא (הוציא) אותם מארץ מצרים--על דברי עולה וזבח 23 כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי--והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם 24 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים 25 למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה--ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח 26 ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם--הרעו מאבותם 27 ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה האמונה ונכרתה מפיהם 29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו--לטמאו 31 ובנו

הנתן גשם וירה (יורה) ומלקוש בעתו שבעת ילכדו זקן עם מלא ימים 12 ונסבו בתיהם חקת קציר ישמר לנו 25 עונותיכם הטו אלה לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי וחטאותיכם מנעו הטוב מכם 26 כי נמצאו על ישיבי הארץ נאם יהוה 13 כי מקטנם ועד בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן--כלו אנשים ילכדו 27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע--דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו 29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי 30 שמה ושערורה נהיתה בארץ 31 הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריה

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול 2 הנהו והמענגה דמיתי בת ציון 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה 7 כהקיר בור (ביר) מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד--חלי ומכה 8 הוסרי ירושלם--פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כנפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות 10 על מי אדברה ואעידה וישמעו--הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה--לא יחפצו בו 11 ואת חמת יהוה מלאתי גלאיתי הכיל--שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה

מלחמה 20 שבר על שבר נקרא כי שדרה היוצא מהנה ישרף כי רבו פשעיהם עצמו כל הארץ פתאם שדרו אהלי רגע יריעתי 21 משבותיהם 7 אי לואת אסלוח (אסלח) לך--
עד מתי אראה נס--אשמעה קול שופר 22 כי בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם
אויל עמי אותי לא ידעו--בנים סכלים המה וינאפו ובית זונה יתגודדו 8 סוסים מיוזנים
ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו 9 העל
לא ידעו 23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בני אשר כזה
ואל השמים ואין אורם 24 ראיתי החרים והנה לא תתנקם נפשי 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה
רעשים וכל הגבעות התקלקלו 25 ראיתי והנה אל תעשו הסירו נשיותיה כי לוא ליהוה המה
אין האדם וכל עוף השמים נדדו 26 ראיתי 11 כי בנוד בנודו בי בית ישראל ובית יהודה--
והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה--מפני חרון אפו 27 כי כה אמר יהוה
שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה 28 על 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה
זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל--על יעשה להם 14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות
כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי
29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר-- בפיך לאש והעם הזה עצים--ואכלתם 15 הנני
באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה
יושב בהן איש 30 ואתי (ואת) שרוד מה תעשי גוי איתן הוא גוי מעולם הוא--גוי לא תדע לשנו
כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי ולא תשמע מה ידבר 16 אשפתו קקבר פתוח
בפוך עיניך--לשוני תתיפי מאסו בך ענבים כלם גבורים 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו
נפשך יבקשו 31 כי קול כחוליה שמעתי צרה בניך ובנותיך--יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך
כמבכירה--קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטח
אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים בהנה--בחרב 18 וגם בימים ההמה נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת
אלהים כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר אלהים--כן תעבדו זרים בארץ לא לכם 20
הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר 21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים
להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו 22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו 23
ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו 24 ולוא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו

שובה משבה ישראל נאם יהוה--לוא אפיל חזי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו
 פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור בו גוים ובו יתהללו 3 כי כה אמר יהוה לאיש
 לעולם 13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
 פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה 14 שובו
 רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה 14 שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם
 ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו
 והבאתי אתכם ציון 15 ונתתי לכם רעים כלבי ותקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו
 ורעו אתכם דעה והשכיל 16 והיה כי תרבו האספו ונבואה אל ערי המבצר 6 שאו נס ציונה
 ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה--לא העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון--
 יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ושבר גדול 7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים
 ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד 17 נסע יצא ממקמו--לשום ארצך לשמה עריך
 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו תציגה מאין יושב 8 על זאת חגרו שקים ספרו
 אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו 9
 ילכו עוד--אחרי שררות לבם הרע 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו
 יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים
 ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים וננעה חרב עד הנפש 11 בעת ההיא יאמר לעם
 ואמר אבי תקראו (תקראי) לי ומאחרי לא הזהוה ולירושלם רוח צח שפים במדבר דרך
 תשובו (תשובי) 20 אכן בנדה אשה מרעה כן בת עמי--לוא לזרות ולוא להבר 12 רוח מלא
 בנדתם בי בית ישראל נאם יהוה 21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו
 את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם 22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך
 כי אתה יהוה אלהינו 23 אכן לשקר מגבעות תלין בקרבך מחשבות אונך 15 כי קול מגיד
 המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל מן ומשמיע און מהר אפרים 16 הזכירו לגוים
 24 והבשת אכלה את יגיע אבותינו--מנעורינו הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ
 את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם 17 כשמרי
 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו--כי ליהוה שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה
 אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו
 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי ננע עד לבך 19 מעי מעי אחולה
 (אחילה) קירות לבי המה לי לבי--לא אחרש כי קול שופר שמעתי (שמעת) נפשי תרועת
 ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד 2 ונשבעת

לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולכך בדרך
18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי
שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר 19
תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי
רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי
אליך נאם אדני יהוה צבאות 20 כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא
אעבוד (אעבור) כי על כל גבעה גבהה ותחת

כל עץ רענן את צעה זנה 21 ואנכי נשעתוך
שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי
הגפן נכריה 22 כי אם תכבסי בנתר ותרכי
לך ברית--נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה
23 איך תאמרי לא נשמאתי אחרי הבעלים
לא הלכתי--ראי דרכך בניא דעי מה עשית
בכרה קלה משרכת דרכיה 24 פרה למד
מדבר באות נפשו (נפשה) שאפה רוח--תאנתה
מי ושיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה
ימצאונה 25 מנעי רגלך מיחף וגורנך (וגרונך)
מצמאה ותאמרי נואש--לוא כי אהבתי זרים
ואחריהם אלך 26 כבשת נגב כי ימצא כן הבישו
בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם
ונביאיהם 27 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את
ילדתני (ילדתנו) כי פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו 28 ואיה
אלהיך אשר עשית לך--יקומו אם ושיעוך בעת
רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה 29
למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה 30
לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה משחית 31 הדור
אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו--לוא
נבוא עוד אליך 32 התשכח בתולה עדיה כלה
קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר 33 מה
תישבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד--הלוא
חנוף תחנף הארץ והיא ואת זנית רעים רבים--
ושוב אלי נאם יהוה 2 שאי עיניך על שפים וראי
איפה לא שגלת (שכבת)--על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך 3 וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה
ומצא אשה זונה היה לך מאנת הכלם 4 הלוא
מעתה קראתי (קראת) לי אבי אלוף נערי
אתה 5 הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה
דברת ותעשי הרעות ותוכל 6 ויאמר יהוה
אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה
משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל
תחת כל עץ רענן--ותזני שם 7 ואמר אחרי
עשותה את כל אלה אלי תשוב--ולא שבה
ותראה (ותרא) בגודה אחותה יהודה 8 וארא
כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר כריתיה אליה ולא
יראה בגדה יהודה אחותה--ותלך ותזן גם היא
9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף
את האבן ואת העץ 10 וגם בכל זאת לא שבה
אלי בגודה אחותה יהודה--בכל לבה כי אם
בשקר נאם יהוה 11 ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה 12 הלך
וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת

ירמיה

הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת--על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 הלך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורידך אהבת כלולתיך--לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול--כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו 6 ולא אמרו--איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות--בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנבאים נבאו כבעל ואחרי לא יועלו הלכו 9 לכן עד אריב אתכם--נאם יהוה ואת בני בניכם אריב 10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת 11 ההימיר גויי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל 12 שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה 13 כי שתיים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות--בארות נשברים אשר לא יכלו המים 14 העבד ישראל--אם יליד בית הוא מדוע היה לבז 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה (נצתו) מבלי ישב 16 גם בני נף ותחפנסו (ותחפנסו) ירעוך קדקד 17 הלוא זאת תעשה

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה--עד גלות ירושלים בחדש החמישי 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 5 בטרם אצורך (אצרך) בכטן ידעתך ובטרם תצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתיך 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך 10 ראה הפקדתך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס--לבנות ולנטוע 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישרי הארץ 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה--נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם--אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם--פן אחתך לפנייהם 18 ואני

אנחמכם ובירושלם תנחמו ¹⁴ וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה
יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו ¹⁵ כי הנה
יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו--להשיב
בחמה אפו ונערתו בלהבי אש ¹⁶ כי באש
יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי
יהוה ¹⁷ המתקדשים והמטהרים אל הגנות
אחר אחר (אחת) בתוך אכלי בשר החזיר
והשקץ והעכבר--יחדו יספו נאם יהוה ¹⁸ ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם--באה לקבץ את כל
הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי ¹⁹ ושמתי
בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד משכי קשת--תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את
כבודי--והנידו את כבודי בגוים ²⁰ והביאו את
כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר
קדשי ירושלם--אמר יהוה כאשר יביאו בני
ישראל את המנחה בכלי שתור בית יהוה ²¹
וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה ²²
כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
אשר אני עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם ²³ והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ²⁴ ויצאו וראו--בפגרי האנשים
הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל בשר

כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על (אל) חיקם 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו--כן אעשה למען עבדי לבלתי

השחית הכל 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני 11 ואתם עובי יהוה השכחים את הר קדשי--הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממוסך 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו--יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם 13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו--הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו 14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב 18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם נילה ועמה משוש 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו

66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדרם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט--אל עני ונכה רוח וחרד על דברי 3 שוחט השור מכה איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און--גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם--יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו 5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה--ונראה בשמחתכם והם יבשו 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה--היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה 9 האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרת יאמר אלהיך 10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזוז כבודה 12 כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים--וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו 13 כאיש אשר אמו תנחמנו--כן אנכי

ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה

שוב למען עבדיך שבטי נחלתך 18 למצער

ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך 19 היינו מעולם לא משלת בם--לא נקרא שמך עליהם

לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נולו

63 מי זה בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר

בצדקה רב להושיע 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בנת 3 פורה דרכתי לבדי

ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויוצחם על בגדי וכל מלבושי אנאלתי

4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע

לי זרעי וחמתי היא סמכתי 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם 7

חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם

כרחמי וכרב חסדיו 8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע 9 בכל

צרתם לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם-- באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם

כל ימי עולם 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם 11

ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו--איה השם בקרבו את רוח קדשו

12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם 13 מוליכם

בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו--כן נהגת עמך

לעשות לך שם תפארת 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך

המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו 16 כי אתה אבינו--כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו

אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך 17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך

64 2 כקרח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו 3

בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נולו 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא

ראתה אלהים זולתך--יעשה למחכה לו 5 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן

אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע 6 ונהי כשמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל

כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו 7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך

ממנו ותמוגנו ביד עוננו 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ירך

כלנו 9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו 10 ערי קדשך

היו מדבר ציון מדבר יהוה ירושלם שממה 11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו--

היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה 12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי

2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר--ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם 3 העם

המכעסים אתי על פני--תמיד זבחים בנגות ומקטרים על הלבנים 4 הישבים בקברים

ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק (ומרק) פגלים כליהם 5 האמרים קרב אליך

אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום 6 הנה כתובה לפני לא אחשה

תדהר ותאשור יחדו--לפאר מקום מקדשי חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו 7 תחת ומקום רגלי אכבד 14 והלכו אליך שחוח בני בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציק וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל 15 אני יהוה אהב משפט שנא נזל בעולה ונתתי תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתוך לגאון עולם משוש דור ודור 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר יעקב 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתו פקדתך שלום ונגשיך צדקה 18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בנבולך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך 21 ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו (מטעי) מעשה ידי להתפאר 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף (וצניף) מלוכה בכף אלהיך 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה--כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך

61 רוח אדני יהוה עלי--יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל-- מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם 6 ואתם כהני יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר לכם

ודבר דבר 14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך
על במותי (במתי) ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך--כי פי יהוה דבר

היא סמכתהו 17 וילבש צדקה כשרין וכובע
ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה 18 כעל גמלות כעל ישלם--חמה
לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם 19 ויראו
ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו
כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו 20 ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב--נאם יהוה 21
ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה--רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתני בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם

59 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא
כבדה אזנו משמוע 2 כי אם עונתיכם היו
מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם--משמוע 3 כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו
שקר--לשונכם עולה תהנה 4 אין קרא בצדק
ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שאו
הרו עמל והוליד און 5 ביצי צפעוני בקעו

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה
3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך 4
שאי סביב עיניך וראי--כלם נקבצו באו לך
בניך מרחוק יבאו ובנותיך על צד תאמנה 5
אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך
עליך המון ים חיל גוים יבאו לך 6 שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא
יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו 7
כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר 8
מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבותיהם
9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם--לשם
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך 10
ובנו בני נכר חמתוך ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתוך וברצוני רחמתוך 11 ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
אליך חיל גוים ומלכיהם נהונים 12 כי הגוי
והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש

וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה 6 קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל
7 רגליהם לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און--שד
ושבר במסלותם 8 דרך שלום לא ידעו ואין
משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם--כל
דרך בה לא ידע שלום 9 על כן רחק משפט
ממנו ולא תשיגו צדקה נקוה לאור והנה חשך
לנגהות באפלות נהלך 10 נגששה כעורים קיר
וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף
באשמנים כמתים 11 נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה
12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום 13 פשע
וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשך
וסרה הרו והגו מלב דברי שקר 14 והסג
אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא 15 ותהי
האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה
וירע בעיניו כי אין משפט 16 וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפניע ותושע לו זרעו וצדקתו

אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום
מחר גדול יתר מאד

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי
חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק ² יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך

58 קרא בגרון אל תחשך כשובר הרם
קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם
² ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון
כנוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב
ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון ³
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנשו ⁴
הן לדיב ומצה תצומו ולהכות באנרף רשע לא
תצומו כיום להשמיע במרום קולכם ⁵ הכזה

יהיה צום אבחרהו--יום ענות אדם נפשו הלכף
כאגמן ראשו ושק ואפר יציע--הלזה תקרא צום
ויום רצון ליהוה ⁶ הלוא זה צום אבחרהו--
פתח חרצבות רשע התר אנדות מוטה ושלח
רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו ⁷ הלוא פרס
לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם ⁸
אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאסף ⁹ אז
תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און ¹⁰ ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה תשיע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצהרים ¹¹ ונחך יהוה תמיד
והשיע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו ¹² ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור
ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות
לשבת ¹³ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה
מכבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך

זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ--כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה--וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים 12 ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך 14 בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא

תקרב אליך 15 הן גור יגור אפס מאותי--מי גר אתך עליך יפול 16 הן (הנה) אנכי בראתי חרש--נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל 17 כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עברי יהוה וצדקתם מאתי--נאם יהוה

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות 2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה--שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם--טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת 6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים--כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי 7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי--עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עלי לנקבציו 9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער 10 צפו עורים כלם לא ידעו--כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצתו 12

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב 2 למזה תשקלו כסף בלוא לחם ויניעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם 3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים 4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו--למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך 6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח 8 כי לא מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי--נאם יהוה 9 כי גבהו שמים מארץ--כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם 10

ביד מוּנִיחַ אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה
וּתְשִׁימִי כְּאַרְץ גּוֹךְ וְכַחוּץ לְעֵבְרִים

וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
חשבנהו ⁴ אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
וּאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנָהוּ נְנוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה ⁵
והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר
שלוֹמֵנו עָלֵינוּ וּבַחֲבֵרְתוֹ נִרְפָּא לָנוּ ⁶ כִּלְנוּ כִצְאָן
תְּעִינֵנו אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וַיְהוּהַ הַפְּנִיעַ בּוֹ אֶת
עוֹן כִּלְנוּ ⁷ נִגְשׁ וְהוּא נַעֲנָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיּוֹ כִשֶׁה
לְטִבְחָ יוֹבֵל וְכִרְחַל לִפְנֵי נְזִיזָה נְאֻלְמָה וְלֹא
יִפְתַּח פִּיּוֹ ⁸ מַעֲצָר וּמִמִּשְׁפֵּט לִקַּח וְאֶת דּוֹרוֹ מִי
יִשׁוּחַח כִּי נִזְזָר מֵאַרְץ חַיִּים מִפִּשַׁע עִמִּי נִגַּע לְמוֹ
⁹ וַיִּתֵּן אֶת רִשְׁעִים קִבְּרוֹ וְאֶת עֲשִׂיר בְּמִתּוֹ עַל
לֹא חִמַּס עֲשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו ¹⁰ וַיְהוּהַ חִפְץ
דְּכָאוֹ הַחֲלִי--אִם תִּשִׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע
יֵאֲרִיךְ יָמִים וְחִפְץ יְהוּהַ בִּידוֹ יִצְלַח ¹¹ מִעֲמַל
נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע--בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי
לְרַבִּים וְעוֹנֹתָם הוּא יִסְבֵּל ¹² לִכֵּן אַחֲלֵק לוֹ
בְּרַבִּים וְאֶת עֲצוּמִים יַחֲלֵק שְׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר
הִעֲרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ וְאֶת פְּשָׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא
רַבִּים נִשָּׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְנִיעַ

54 רְנִי עִקְרָה לֹא יִלְדָה פְּצַחִי רְנָה וְצַהֲלִי
לֹא חֲלָה כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוּמְמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה
אָמַר יְהוּהַ ² הִרְחִיבִי מִקּוֹם אֶהְלֵךְ וַיִּרְעִיעוֹת
מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִשׁוּ--אֵל תַּחֲשִׁכֵי הָאֲרִיצִי מִיִּתְרִיךְ
וַיִּתְדַתֶּיךָ חֲזָקִי ³ כִּי יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי וְזֶרַעְךָ
גּוֹיִם יִירֶשׁ וְעָרִים נִשְׁמֹת וַיִּשְׁיבוּ ⁴ אֵל תִּירְאִי
כִּי לֹא תְבוּשִׁי וְאֵל תְּכַלְמִי כִּי לֹא תַחֲפִירִי כִּי
בִשֵׁת עֲלוּמִיךָ תִּשְׁכַּחִי וְחִרְפַת אֲלֻמְנוֹתֶיךָ לֹא
תִּזְכְּרִי עוֹד ⁵ כִּי בַעֲלִיךָ עֲשִׂיךָ יְהוּהַ צְבָאוֹת
שְׂמוֹ וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ
יִקְרָא ⁶ כִּי כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאךְ
יְהוּהַ וְאֶשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהִיךָ ⁷
בְּרַגַע קָטָן עֲזוּבַתֶּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֲקַבֵּצְךָ
⁸ בְּשִׁצְפָּה קִצְף הַסִּתְרָתִי פָּנֵי רַגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסֵד
עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ--אָמַר גְּאֻלְךָ יְהוּהַ ⁹ כִּי מִי נָח

53 מִי הָאֵמִין לְשִׁמְעָתְנוּ וְזֶרַע יְהוּהַ עַל
מִי נִגְלָתָה ² וַיַּעַל כִּיּוֹנָק לִפְנֵינוּ וְכִשְׂרַשׁ מֵאַרְץ
צִיָּה--לֹא תֵאָדָר לוֹ וְלֹא הִדְרָה וְנִרְאָהוּ וְלֹא מִרְאָה
וּנְחַמְדָּהוּ ³ נְבוּזָה וְחִדְלָה אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֻבוֹת

50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה-- אשר שלחתי או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הקצור קצרה ידי מפרות ואם אין בי כח להציל הן בנערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמת בצמא 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסוגתי 6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש 8 קרוב מצדיקי--מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו--אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם--מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון

שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתי וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקו ואל זרעי ייחלון 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת

ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו--
 יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים 15 אני אני
 דברתי אף קראתיו הבאתיו והצליח דרכו 16
 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי--
 מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני--
 ורוחו 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל
 אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך
 בדרך תלך 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר
 שלומך וצדקתך כגלי הים 19 ויהי כחול זרעך
 וצאצאי מעיך כמעתי לא יכרת ולא ישמד
 שמו מלפני 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול
 רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה
 הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב 21 ולא
 צמאו בחרבות הולוכים--מים מצור הזיל למו
 ויבקע צור--ויזבו מים 22 אין שלום אמר יהוה
 לרשעים

49 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק
 יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי 2
 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני
 לחץ ברור באשפתו הסתירני 3 ויאמר לי
 עבדי אתה--ישראל אשר בך אתפאר 4 ואני
 אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
 אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי 5 ועתה
 אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב
 אליו וישראל לא (לו) יאסף ואכבד בעיני
 יהוה ואלהי היה עזי 6 ויאמר נקל מהיותך לי
 עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי (ונצורי)
 ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות
 ישועתי עד קצה הארץ 7 כה אמר יהוה גאל
 ישראל קדושו לבזה נפש למתעב נוי לעבד
 משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו--
 למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך 8
 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה
 וגאלך אביר יעקב

5 למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה 6 הזלים בלבך אני ואפסי עוד 11 ובא עליך רעה לא זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו 7 ישאהו על ותבא עליך פתאם שאה לא תדעי 12 עמדי נא כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד--ממקומו בחברריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעורריך לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי 13 נלאית ברב יושיענו 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים עצתיך יעמדו נא ויושיעך הברו (הברי) שמים על לב 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל החזים בכוכבים מודעים לחדשים מאשר יבאו ואין עוד אלהים ואפס כמוני 10 מגיד מראשית עליך 14 הנה היו קקש אש שרפתם לא יצילו אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור וכל חפצי אעשה 11 קרא ממזרח עיט מארץ לשבת נגדו 15 כן היו לך אשר יגעת סחרריך מרחק איש עצתו (עצתי) אף דברתי אף מנעורריך איש לעברו תעו--אין מושיעך

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם אביאנה--יצרתי אף אעשנה 12 שמעו אלי אבירי לב--הרחוקים מצדקה 13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתה

47 רדי ושבני על עפר בתולת בת בבל-- ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו 3 הראשנות שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי יקראו לך רכה ועננה 2 קחי רחים ושחני קמח ותבאנה 4 מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות 3 ערפך ומצחך נחושה 5 ואניד לך מאז בטרם תגל ערותך--גם תראה חרפתך נקם אקח ולא תבוא השמעתך--פן תאמר עצבי עשם ופסלי אפנע אדם 4 גאלנו יהוה צבאות שמו--קדוש ונסכי צום 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא ישראל 5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות 6 ידעתם 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמעתם--פן תאמר הנה ידעתין 8 גם לא שמעת שמת להם רחמים--על זקן הכבדת עלך מאד גם לא ידעת--גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת--עד לא שמת בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך 9 למען אלה על לבך לא זכרת אחריתה 8 ועתה שמעי שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך--לבלתי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה הכריתך 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתיך אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול בכור עני 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול וכבודי לאחר לא אתן 12 שמע אלי יעקב ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת ישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני חבריך מאד 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין אחרון 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים ראני--חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי קרא אני אליהם יעמדו יחדו 14 הקבצו כלכם

תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ
בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר 24
כה אמר יהוה נאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה
עשה כל--נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי
(מאתי) 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל
משיב חכמים אחור ודעתם יסכל 26 מקים דבר
עברו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם
תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם
27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש 28
האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל תוסד

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר
החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים
אפתח--לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו
2 אני לפניך אלך והדורים אושר (אישר)
דלתות נחושה אשר ובריחי ברזל אנדע 3
ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען
תדע כי אני יהוה הקורא בשמך--אלהי ישראל
4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא
לך בשמך אכנך ולא ידעתני 5 אני יהוה ואין
עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא ידעתני 6
למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס
בלעדי אני יהוה ואין עוד 7 יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה
כל אלה 8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו
צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח
יחד--אני יהוה בראתיו 9 הוי רב את יצרו--
חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו
מה תעשה ופעלך אין ידיים לו 10 הוי אמר
לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין 11 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על
בני ועל פעל ידי תצוני 12 אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל

46 כרע בל קרס נבו--היו עצביהם לחיה
ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה 2
קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם
בשבי הלכה 3 שמעו אלי בית יעקב וכל
שאריות בית ישראל--העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני
אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט

ואני אל 13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אחרון ומבלעדי אין אלהים 7 ומי כמוני יקרא אפעל ומי ישיבנה 14 כה אמר יהוה גאלכם ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות קדוש ישראל למענכם שלחתי בכלה והורדתי ואשר תבאנה יגידו למו 8 אל תפחדו ואל בריחים כלם וכשדים באניות רנתם 15 אני תרהו--הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם עדי יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם 16 כה היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי 9 אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו--למען יבשו בל יקומו דעכו כפשתה כבו 18 אל תזכרו 10 מי יצר אל ופסל נסך--לבלתי הועיל 11 הן ראשנות וקדמניות אל תתבננו 19 הנני עשה כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד 12 חרש ברזל במדבר דרך בישמון נהרות 20 תכבדני חית מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים בזרוע כחו--גם רעב ואין כח לא שתה מים נהרות בישמן להשקות עמי בחירי 21 עם זו וייעף 13 חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יצרתי לי תהלתי יספרו 22 ולא אתי קראת יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו יעקב כי יגעת בי ישראל 23 לא הביאת לי כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית 14 שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך לכרת לו ארזים--ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו במנחה ולא הונעתידך בלבונה 24 לא קנית לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונתיך 25 אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו אנכי אנכי הוא מחה פשעידך למעני וחטאתיך 16 חציו שרף כמו אש על חציו בשר יאכל לא אזכר 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי למען תצדק 27 אביך הראשון חטא ומליציך ראיתי אור 17 ושאריתו לאל עשה לפסלו פשעו בי 28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יסגוד (יסגד) לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם 19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד 20 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתידך עבד לי אתה ישראל לא תנשני 22 מחיתי כעב פשעידך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך 4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני

ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מניד אף אין לראות 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי משמיע--אף אין שמע אמריכם 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם

42 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט 4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם--לאור גוים 7 לפקה עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מניד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו 13 יהוה כנבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ריע אף יצריח--על איביו יתגבר 14 החשיתי מעולם--אחריש אתאפק כיוולדה אפעה אשם ואשאף יחד 15 אחריב הרים ונבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו--בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור--אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים 17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו 18 החרשים שמעו והעורים הביטו

הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו 18 ואל 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו 19 הפסל זרע אברהם אהבי 9 אשר החזקתיך מקצות נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי צורף 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר אתה בחרתיך ולא מאסתיך 10 אל תירא כי חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט 21 עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש עזרתיך--אף תמכתיך בימין צדקי 11 הן יבשו לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ 22 הישב על חוג הארץ וישביה כחנבים הנוטה כדק ריבך 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו שמים וימתחם כאהל לשבת 23 הנותן רוזנים כאין וכאפס אנשי מלחמתך 13 כי אני יהוה לאין שפטי ארץ כחהו עשה 24 אף כל נטעו אף כל זרעו--אף כל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם 25 ואל מי תדמיוני ואשונה--יאמר קדוש 26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ--לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו 29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו

41 התרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד--יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו 3 וירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא 5 ראו איים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאיתון 6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט

מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות
אשר ירדה 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה
בחלתו ויחי מחליו 10 אני אמרתי בדמי ימי
אלכה--בשערי שאול פקדתי יתר שנותי (Sheol
h7585) 11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים
לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל 12 דורי
נסע ונגלה מני--כאהל רעי קפדתי כארג חיי
מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני 13
שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי

מיום עד לילה תשלימני 14 כסוס עגור כן
אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני
עשקה לי ערבני 15 מה אדבר ואמר לי והוא
עשה ארדה כל שנותי על מר נפשי 16 אדני
עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני
והחיני 17 הגה לשלום מר לי מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל
חטאי 18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל אמתך (Sheol h7585) 19
חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע
אל אמתך 20 יהוה להושיעני ונגנותי נגנן כל
ימי חיינו על בית יהוה 21 ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי 22 ויאמר
חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה

39 בעת ההיא שלח מרדך בלארן בן
בלארן מלך בבל ספרים ומנחה--אל חזקיהו
וישמע כי חלה ויחזק 2 וישמח עליהם חזקיהו
ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית
כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה
דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו--ובכל
ממשלתו 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
באו אלי מבבל 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר

40 נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם 2 דברו
על לב ירושלם וקראו אליה--כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל
חטאתיה 3 קול קורא--במדבר פנו דרך יהוה
ישרו בערבה מסלה לאלהינו 4 כל ניא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל
בשר יחדו כי פי יהוה דבר 6 קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו
כציץ השדה 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה
נשבה בו אכן חציר העם 8 יבש חציר נבל ציץ
ודבר אלהינו יקום לעולם 9 על הר גבה עלי
לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם 10 הגה אדני יהוה בחזק יבוא
וזרעו משלה לו הגה שכרו אתו ופעלתו לפניו
11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות ינהל 12 מי מדד בשעלו
מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ
ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים 13 מי תכן
את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו 14 את מי נועץ
ויבינהו וילמדוהו בארץ משפט וילמדוהו דעת
ודרך תבונות יודיענו 15 הן גוים כמר מדלי
וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול 16
ולבנון אין די בער וחיתו--אין די עולה 17 כל
ישעה

ורצף ובני עדן אשר בתלשר 13 איה מלך חמת אשר באת בה 30 וזה לך האות--אכול השנה ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים זרעו וקצרו ונטעו כרמים--ואכול (ואכלו) ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני פרים 31 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה-- יהוה 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר 16 שרש למטה ועשה פרי למעלה 32 כי מירושלם יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה הוא האלהים לברך לכל ממלכות הארץ אתה צבאות תעשה זאת 33 לכן כה אמר יהוה אל עשית את השמים ואת הארץ 17 הטה יהוה אנךך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות-- ואת ארצם 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן-- ויאבדום 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לברך 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת

38 ציון--אחריוך ראש הניעה בת ירושלם 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברכ רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלז 25 אני קרתי ושתימי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה-- ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני קמה 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגוז אלי יען התרגוז אלי ושאנך עלה באזני--ושמתי חחי באפך ומתני בשפתיך והשיבתיך בדרך

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך--כי מת אתה ולא תחיה 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימך חמש עשרה שנה 6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר 8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית--עשר

יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו 7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו 8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים--אם תוכל לתת לך רכבים עליהם 9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני--הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית--כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה 12 ויאמר רבשקה האל אדניך ואלריך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את הראיהם (צואתם) ולשתות את שיניהם (מימי רגליהם) עמכם 13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר--שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם 15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא נתתן העיר הזאת ביד מלך אשור 16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו 17 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים 18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור 19 איה אלהי חמת וארפד--איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מירי 20 מי בכל אלהי

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים--אל ישעיהו בן אמוץ הנביא 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצתה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו--אל ישעיהו 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך אשור אותי 7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו 8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא נתתן ירושלם ביד מלך אשור 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות--להחרימם ואתה תנצל 12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן

מלכנו הוא יושיענו ²³ נטשו חבליך בל יחזקו והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלקך עד שלל מרבה עד עולם יירשוה--לדור ודור ישכנו בה פסחים בזו בזו ²⁴ ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון

35 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת ² פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן--

34 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה ² כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח ³ וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם ⁴ ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול--כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה ⁵ כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט ⁶ חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום ⁷ וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן ⁸ כי יום נקם ליהוה--שנת שלומים לריב ציון ⁹ ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לנפרית והיתה ארצה לזפת בערה ¹⁰ ליליה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב--לנצח נצחים אין עבר בה ¹¹ וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו ¹² חריה ואין שם מלזוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס ¹³ ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה ¹⁴ ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח ¹⁵ שמה קגנה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה וקראו--אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן ¹⁷

36 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות--ויתפשם ² וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבוד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס ³ ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית--ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר ⁴ ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת ⁵ אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי ⁶ הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר

8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם 33
הוי שודר ואתה לא שרוד ובוגר
תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו 9
וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
ישרו 2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם
כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה 3
ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה
4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים
תמהר לדבר צחות 5 לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע 6 כי נבל נבלה
ידבר ולבו יעשה און--לעשות חנף ולדבר
אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא
יחסיר 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים (עניים) באמרי שקר ובדבר אביון
משפט 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום 9 נשים שאננות--קמנה שמענה קולי בנות
בטחות--האזנה אמרתי 10 ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא 11 חרדו
שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על
חלצים 12 על שדים ספדים על שדי חמד
על גפן פריה 13 על אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה 14 כי
ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד
מערות עד עולם--משוש פראים מרעה עדרים
15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל (והכרמל) ליער יחשב 16
ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב 17
והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה--
השקט ובטח עד עולם 18 וישב עמי בנוה
שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות 19
וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר 20
אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור
והחתמור

בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה 10 החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו הימים--ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות 11 מכתו ירפא 27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש את קדוש ישראל 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי ותשענו עליו 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ עמים 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג נפל נבעה בחומה נשגבה--אשר פתאם לפתע ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה יבוא שברה 14 ושברה כשבר נבל יוצרים אל צור ישראל 30 והשמיע יהוה את הוד קולו כתות--לא יחמל ולא ימצא במכתו חרש ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא 15 כי כה נפיץ וזרם ואבן ברד 31 כי מקול יהוה יחת אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת אשור בשבט יכה 32 והיה כל מעבר מטה תושעון--בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ולא אביתם 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על ובמלחמות תנופה נלחם בה (בם) 33 כי ערוך כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם 17 מאתמול תפתה גם הוא (היא) למלך הוכן אלף אחד מפני גערת אחד--מפני גערת חמשה העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה-- תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה

31 על הגבעה 18 ולכן יחכה יהוה לחנכם ולכן חזי לו 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל תבכה חנון יחנך לקול זעקך--כשמעתו ענך חוכי לו 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות את מורידך 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו 22 ושמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמוץ יאכלו--אשר זרה ברכת ובמזרה 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים--ביום הרג רב בנפל מגדלים 26 והיה אור הלבנה כאור

הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד--ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר--ויחדו כלם יכליון 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה 5 כצפרים עפות-- כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט 6 שובו לאשר העמיקן סרה-- בני ישראל 7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידיכם חטא

26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו 27 כי לא בחרוץ להפליא את העם הזה--הפלא ופלא ואבדה יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט 28 לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הגדיל תושיה

29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף 5 והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצרתה והמציקים לה 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה--כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון 9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה 11 ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר (ספר) לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר--קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני--ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה 14 לכן הנני יוסף

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מגי ולנסך מסכה ולא רוחי--למען ספות חטאת על חטאת 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס ויגעו 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו 7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם--ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם 9 כי עם מרי הוא

לזיתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים ונביא שנו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר
 2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה 3 אני יהוה שגו בראה פקו פליליה 8 כי כל שלחנות מלאו
 נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה קיא צאה בלי מקום 9 את מי יורה דעה ואת מי
 ויום אצרנה 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר יבין שמועה--גמולי מחלב עתיקי משדים 10 כי
 שית במלחמה--אפשעה בה אצינתה יחד 5 או צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו--זעיר שם זעיר
 יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי 6 שם 11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל
 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו העם הזה 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה
 פני תבל תנובה 7 הכמכת מכהו הכהו אם הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע
 כהרג הרגיו הרג 8 בסאסאה בשלחה תריבנה 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו
 הגה ברוחו הקשה ביום קדים 9 לכן בזאת לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם--למען ילכו
 יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו 14 לכן
 כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו שמועו דבר יהוה אנשי לצון--משלי העם הזה
 אשרים וחמנים 10 כי עיר בצורה בדרד נוה אשר בירושלם 15 כי אמרתם כרתנו ברית את
 משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירביץ מות ועם שאול עשינו חזה שיט (שוט) שוטף כי
 וכלה סעפיה 11 ביבש קצירה תשברנה נשים עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו
 באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא--על ובשקר נסתרנו (Sheol h7585) 16 לכן כה אמר
 כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו 12 והיה אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת
 ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל יקרת מוסד מוסד--המאמין לא יחיש 17 ושמתי
 מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה
 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו כזב וסתר מים ישטפו 18 וכפר ברייתכם את
 האבדים בארץ אשור והנרחים בארץ מצרים מות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף
 והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם כי יעבר והייתם לו למרמס (Sheol h7585) 19 מדי

28 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל הוי עטרתו--אשר על ראש גיא שמנים הלומי
 יין 2 הגה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ--
 ביד 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר
 על ראש גיא שמנים--כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה 5
 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה--לשאר עמו 6 ולרוח משפט--
 ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שיערה 7 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן

כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ 26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ
 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל
 מוט התמוטטה ארץ 20 נוע תנוע ארץ כשכור 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים
 והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי כך בטוח
 ולא תסיף קום 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור
 על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה 22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו
 על מסגר ומרב ימים יפקדו 23 וחפרה הלבנה 7 ארח 8 ארץ
 ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד

25 יהוה אלהי אתה--ארומך אודה שמך
 כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון
 זרים מעיר לעולם לא יבנה 3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך 4 כי היית
 מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר 5 כחרב
 בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים
 בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים 7 ובלע בהר הזה פני
 הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים 8 בלע המות לנצח ומחה אדני
 יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ--כי יהוה דבר 9 ואמר ביום
 ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו 10 כי תנוח יד
 יהוה בהר הזה--ונדרוש מואב תחתיו כהדרוש מתבן במי (במו) מדמנה 11 ופרש ידיו בקרבו
 כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו 12 ומבצר משגב חומתיך השח
 השפיל הניע לארץ--עד עפר

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל

בית ארניך 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך
יהרסך 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי
לאליקים בן חלקיהו 21 והלבשתיו כתנתך
ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה
לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה 22 ונתתי
מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח 23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד לבית אביו 24 ותלו עליו כל כבוד
בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן--
לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים 25 ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה
במקום נאמן ונגרעה ונפלה ונכרת המשא אשר
עליה--כי יהוה דבר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד
מבית מבוא מארץ כתיים נגלה למו 2 דמו ישיבי
אי סחר צידון עבר ים מלאוך 3 ובמים רבים
זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים
4 בושי צידון--כי אמר ים מעוז הים לאמר לא
חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים--רוממתי
בתולות 5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע
צר 6 עברו תרשישה הילילו ישיבי אי 7 הזאת
לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה
מרחוק לגור 8 מי יעץ זאת על צר המעטירה
אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ 9 יהוה
צבאות יעצה--לחלל גאון כל צבי להקל כל
נכבדי ארץ 10 עברי ארצך כיאר בת תרשיש
אין מזח עוד 11 ירו נטה על הים הרגיו ממלכות
יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה 12 ויאמר
לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולות בת
צידון כתיים (כתים) קומי עברי--גם שם לא
ינוח לך 13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה--
אשור יסדה לציים הקימו בחיניו (בחוניו)
עוררו ארמנותיה--שמה למפלה 14 הילילו
אניות תרשיש כי שדד מעזכן 15 והיה ביום
אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח

ויחף--שלוש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים--ערום ויחף וחשוף יהוה אלהי ישראל דבר

22 משא ניא חזיון מה לך אפוא כי עליית כלך לגנות 2 תשאות מלאה עיר הומיה-- קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו 4 על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל האיצי לנחמני

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה 2 חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי 3 על כן מלאו מתני חלחלה--צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד 7 וראה רכב צמד פרשים--רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב 8 ויקרא אריה--על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ 10 מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל-- הגדתי לכם 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה 16 כי כה אמר אדני אלי

על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך בן מלכי קדם 12 אים אפוא חכמיך ויגידו נא ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה--גוי קו קו לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים 13 ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו 3 כל ישיבי נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע פנת שבטיה 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים שופר תשמעו 4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור (אשקטה) ואביטה במכוני כחם צח עלי אור בקיאו 15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה כעב טל בחם קציר 5 כי לפני קציר כתם פרח ראש זונב כפה ואנמון 16 ביום ההוא יהיה ובסר נמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד ואת הנטישות הסיר התז 6 יעזבו יחדו לעיט יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו 17 והיתה הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל אדמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יזכיר בהמת הארץ עליו תחרף 7 בעת ההיא יובל אתה אליו יפחד--מפני עצת יהוה צבאות אשר שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא הוא יועץ עליו 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו 22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים 4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות 5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש 6 והאזניהו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו 8 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור

20 חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו 9 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים חורי 10 סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה 2 והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אנמי נפש בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגלך ויעש כן הלך ערום ויחף 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום

3 בחוצתיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה אל מקדשו להתפלל ולא יוכל 13 זה הדבר כלה ייליל ירד בבכי 4 ותזעק חשבון ואלעלה אשר דבר יהוה אל מואב--מאז 14 ועתה דבר עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו-- יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה נפשו ירעה לו 5 לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי לוא כביר

יעלה בו--כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו 17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר 6 כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש הציר והיתה מעי מפלה 2 עזבות ערי ערער לעדרים כלה דשא ירק לא היה 7 על כן יתרה עשה ופקדתם--על נחל הערבים ישאום 8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אנלים יללתה ובאר אילים יללתה 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות--לפלישת מואב אריה ולשארית אדמה

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון 2 והיה כעוף נודד קן משלח-- תהיינה בנות מואב מעברת לארנון 3 הביאו (הביאי) עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים--נדד אל תגלי 4 יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ 5 והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק 6 שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאוונו ועברתו לא כן בדיו 7 לכן ייליל מואב למואב--כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה-- עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים 9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל 10 ונאסף שמחה וניל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעה יין ביקבים לא ידרך הדרך--הידד השבתי 11 על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש 12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש 2 השלח בים צירים ובכלי גמא

יחפצו בו 18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי
בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם 19
והיתה בבל צבי ממלכות תפארת נאון כשדים
מרגיזו הארץ מרעיש ממלכות 17 שם תבל
כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה 20 לא
תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל
שם ערבי ורעים לא ירצבו שם 21 ורצבו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם 22 וענה איים באלמנותיו
ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא
ימשכו

14 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד
בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב 2 ולקחום עמים והביאום
אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת
יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם
ורדו בנגשיהם 3 והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגוזך--ומן העבדה הקשה אשר עבד
בך 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל--ואמרת
איך שבת נגש שבתה מדהבה 5 שבר יהוה מטה
רשעים--שבט משלים 6 מכה עמים בעברה
מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי
חשך 7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה 8 גם
ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא
יעלה הכרת עלינו 9 שאול מתחת רגזה לך--
לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי
ארץ--הקים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol)
h7585) 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית
כמונו אלינו נמשלת 11 הורד שאול גאונך המית
גבלך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה (Sheol)
h7585) 12 איך נפלת משמים הילל בן שחר
נגדעת לארץ חולש על גוים 13 ואתה אמרת
בלבבך השמים אעלה--ממעל לכוכבי אל
ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון
14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון 15 אך

15 משא מואב כי בליל שרד ער מואב
נדמה--כי בליל שרד קיר מואב נדמה 2 עלה
הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא
מואב יילל--בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה

ויצא הטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה
 2 ונחה עליו רוח יהוה--רוח חכמה ובינה
 רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהוה 3
 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט
 ולא למשמע אזניו יוכיח 4 ושפט בצדק דלים
 והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבת
 פיו וברוח שפתיו ימית רשע 5 והיה צדק אזור

מתניו והאמונה אזור חלציו 6 וגר זאב עם
 כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא
 יחדו ונער קטן נהג בהם 7 ופרה ודב תרעינה
 יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן 8
 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני
 נמול ירו הדה 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
 קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים
 לים מכסים 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר
 עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
 כבוד 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית
 ידו לקנות את שאר עמו--אשר ישאר מאשור
 וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער
 ומחמת ומאיי הים 12 ונשא נס לגוים ואסף
 נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע
 כנפות הארץ 13 וסדה קנאת אפרים וצררי
 יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה
 ויהודה לא יצר את אפרים 14 ועפו בכתף
 פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום
 ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם 15
 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו
 על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים
 והדריך בנעלים 16 והיתה מסלה--לשאר עמו
 אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
 עלתו מארץ מצרים

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
 אנפת בי ישב אפך ותנחמני 2 הנה אל ישועתי

בערה כאשר רשעה שמיר ושית תאכל ותצת כנף ופצה פה ומצפצף 15 היתפאר הגרזן בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן 19 בעברת על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת כהניף שבט ואת מרימו כהרים מטה לא עץ אש איש אל אחיו לא יחמלו 20 ויגזר על ימין 16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו-- ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש 17 והיה זרעו יאכלו 21 מנשה את אפרים ואפרים את אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה מנשה-- יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה

כמסס נסס 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופלישת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל-- באמת 21 שאר ישוב שאר יעקב-- אל אל גבור 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים-- שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה 23 כי כלה ונחרצה-- אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם 26 ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן 28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה-- גבעת שאול נסה 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות 31 נדרה מדמנה ישבי הגבים העיזו 32 עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית (בת) ציון גבעת ירושלים 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמו הקומה גדועים והגבהים ישפלו 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו 2 להטות מדין דלים ולנזל משפט עניי עמי-- להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרונים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי 6 בנוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוננו-- לשלל שלל ולבו בזו ולשימו (ולשימו) מרמס כחמר חוצות 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון-- ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם-- אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם (ועתודתיהם) שושתי ואוריד כאביר יושבים 14 ותמצא קן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדר

בן יברכיהו 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד
 בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש
 בז 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי--ישא
 את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך
 אשור 5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר 6 יען
 כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט
 ומשוש את רצין ובן רמליהו 7 ולכן הנה אדני
 מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים--
 את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל
 אפיקיו והלך על כל גדותיו 8 וחלף ביהודה
 שטף ועבר עד צואר יגיע והיה משות כנפיו
 מלא רחב ארצך עמנו אל 9 רעו עמים וחתו
 והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו
 וחתו 10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום
 כי עמנו אל 11 כי כה אמר יהוה אלי כחזקת
 הירד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר 12
 לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה
 קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו 13
 את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם
 והוא מערצכם 14 והיה למקדש ולאבן נגף
 ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש--
 ליושב ירושלם 15 וכשלו במ רבים ונפלו
 ונשברו ונוקשו ונלכדו 16 צור תעודה חתום
 תורה בלמדי 17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו
 מבית יעקב וקויתי לו 18 הנה אנכי והילדים
 אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל--
 מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון 19 וכי
 יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים
 המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו
 ידרש בעד החיים אל המתים 20 לתורה
 ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין
 לו שחר 21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי
 ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו--ופנה

למעלה 22 ואל ארץ יביט והנה צרה וחסכה
 מעוף צוקה ואפלה מנח

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון
 הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון
 הכביד--דרך הים עבר הירדן גליל הגנים
 2 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי
 בארץ צלמות אור נגה עליהם 3 הרבית הנוי
 לא (לו) הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
 בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל 4 כי את על
 סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו--החתת
 כיום מדין 5 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה
 מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש
 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
 על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי
 עד שר שלום 7 לם רבה (למרבה) המשרה
 ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו
 להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה
 ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת 8
 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל 9 וידעו
 העם כלו אפרים ויושב שמרון כנאווה ובגדל
 לבב לאמר 10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים
 גדעו וארזים נחליף 11 וישגב יהוה את צרי
 רצין עליו ואת איביו יסכסך 12 ארם מקדם
 ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
 בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה 13 והעם
 לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו
 14 ויכרת יהוה מישראל ראש זונב כפה ואגמון--
 יום אחד 15 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא
 מורה שקר הוא הזונב 16 ויהיו מאשרי העם הזה
 מתעים ומאשריו מבלעים 17 על כן על בחוריו
 לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא
 ירחם--כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה
 בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה 18 כי

הקורא והבית ימלא עשן 5 ואמר אוי לי כי שנה יחת אפרים מעם 9 וראש אפרים שמרון נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות--ראו עיני 6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים--לקח מעל המזבח 7 ויגע על פי--ויאמר הנה נגע זה על שפתיך לא אשאל ולא אנסה את יהוה 13 ויאמר שמעו וסר עונך וחסאתך תכפר 8 ואשמע את קולך אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו 10 השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושכ- ורפא לו 11 ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת במ--זרע קדש מצבתה

7 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים ויגע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה--אל מסלת שדה כובס 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה--בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו 5 יען כי יעץ עליך ארם--רעה אפרים ובן רמליהו לאמר 6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש לי עדים נאמנים--את אוריה הכהן ואת זכריהו

את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש מקרבה--ברוח משפט וברוח בער 5 וברא יהוה על כל מכוון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר

5 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן 2 ויעזקהו ויסקלהו וישעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים 3 ועתה יושב ירושלים ואיש יהודה--שפטו נא ביני ובין כרמי 4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשים 5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס 6 ואשיתוהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה 8 הווי מגיעי בית בבית--שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ 9 באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו-- גדלים וטובים מאין ושב 10 כי עשרת צמדיו כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה 11 הווי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין--

משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידי לא ראו 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלתי חק וירד הדרה והמונה ושאוניה ועלז בה (Sheol h7585) 15 ויישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה 16

למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו 9 ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו 9
וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם 10 בוא הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו
בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה 10
גאנו 11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו
ונשגב יהוה לברו ביום ההוא 12 כי יום ליהוה 11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו 12 עמי
צבאות על כל גאה--ורם ועל כל נשא ושפל 13 נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך
ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל מתעים ודרך ארחתיך בלעו 13 נצב לריב
אלוני הבשן 14 ועל כל ההרים הרמים ועל יהוה ועמד לדין עמים 14 יהוה במשפט יבוא
כל הגבעות הנשאות 15 ועל כל מגדל גבה ועל עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת
כל חומה בצורה 16 ועל כל אניות תרשיש העני בכתיכם 15 מלכם (מה לכם) תדכאו
ועל כל שכיות החמדה 17 ושח גבהות האדם עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות
ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לברו ביום ההוא 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה
18 והאלילים כליל יחלף 19 ובאו במערות נטוות (נטויות) גרון ומשקרות עינים הלוך
צרים ובמחלות עפר--מפני פחד יהוה ומהדר וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה 17 ושפח
גאנו בקומו לערץ הארץ 20 ביום ההוא ישלך אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה 18
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו--אשר ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים
עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים 21 והשבבים--והשהרנים 19 הנטפות והשירות
לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים--מפני והרעלות 20 הפארים והצעדות והקשרים
פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ ובתי הנפש והלחשים 21 הטבעות ונזמי האף 22
22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים
במה נחשב הוא 23 והגלינים והסדינים והציניפות והרדידים

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה
ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל
משען מים 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא מחגרת שק כי תחת יפי 25 מתיך בחרב יפלו
וקסם וזקן 3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וגבורתך במלחמה 26 ואנו ואבלו פתחיה
וחכם חרשים ונבון לחש 4 ונתתי נערים ונקתה לארץ תשב

4 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא
בנכבד 6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה שמך עלינו--אסף חרפתנו 2 ביום ההוא יהיה
לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לנאון
ידך 7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ולתפארת לפליטת ישראל 3 והיה הנשאר
ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין בציון והנותר בירושלם--קדוש יאמר לו כל
עם 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם הכתוב לחיים בירושלם 4 אם רחץ אדני

ישעה

יהיו 19 אם תאבו ושמעתם--טוב הארץ תאכלו
20 ואם תמאנו ומריתם--חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה
מלאתי משפט צדק ילין בה--ועתה מרצחים
22 כספך היה לסינים סבאך מהול במים 23
שריך סוררים וחברי נגבים--כלו אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבוא אליהם 24 לכן נאם האדון יהוה
צבאות--אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי 25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר
סיניך ואסירה כל בדיליך 26 ואשיבה שפטיך
כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא
לך עיר הצדק--קריה נאמנה 27 ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה 28 ושבר פשעים וחטאים
יחדו ועזבי יהוה יכלו 29 כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו--מהגנות אשר בחרתם 30 כי
תהיו כאלה נבלת עלה וכננה אשר מים אין
לה 31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו
שניהם יחדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על
יהודה וירושלם 2 והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות
ונהרו אליו כל הגוים 3 והלכו עמים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון
תצא תורה ודבר יהוה מירושלם 4 ושפט בין
הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם
לאתים וחניתותיהם למזמרות--לא ישא גוי אל
גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה 5 בית יעקב--
לכו ונלכה באור יהוה 6 כי נששתה עמך
בית יעקב--כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו 7 ותמלא ארצו כסף
וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים
ואין קצה למרכבתיו 8 ותמלא ארצו אלילים

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלם--בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי
יהודה 2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי 3 ידע
שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע
עמי לא התבונן 4 הוי גוי חטא עם כבד עון--
זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו
את קדוש ישראל--נזרו אחור 5 על מה תכו
עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי
6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה
ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן 7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים 8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר נצורה 9 לולי יהוה
צבאות הותיר לנו שריד כמעט--כסדם היינו
לעמרה דמינו 10 שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה 11 למה לי
רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי 12 כי תבאו לראות פני--מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי 13 לא תוסיפו הביא
מנחת שוא--קטרת תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה 14 חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
נשא 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם--
גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו 16 רחצו הזכו--הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע 17 למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה 18
לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלני ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר

ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין
מלך יהודה--מבית כלא²⁸ וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו
בבבל²⁹ ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד
לפניו כל ימי חייו³⁰ וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת המלך--דבר יום ביומו כל ימי
חיו

אשר עשה יהויקים ²⁰ כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב ² ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו ³ בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ⁴ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה ⁵ וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישנו אתו בערבות ירחו וכל חילו--נפצו מעליו ⁶ ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט ⁷ ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדש--היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזוראדן רב טבחים עבד מלך בבל--ירושלם ⁹ וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש ¹⁰ ואת חומת ירושלם סביב--נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים ¹¹ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון--הגלה נבזוראדן רב טבחים ¹² ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולינבים ¹³ ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה-- שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה ¹⁴ ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם--לקחו

כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר בחטאת מנשה ככל אשר עשה 4 וגם דם הנקי
 הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר שפך וימלא את ירושלים דם נקי ולא
 אשר אמרתי יהיה שמי שם 28 ויתר דברי אבה יהוה לסלח 5 ויתר דברי יהוויקים וכל
 יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 ספר דברי הימים--למלכי יהודה 29 בימיו הימים--למלכי יהודה 6 וישכב יהויקים עם
 עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור- אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו 7 ולא הסיף
 על-נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך
 וימיתוהו במגדו כראתו אתו 30 וירכבהו עבדיו בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר
 מת ממגדו ויבאהו ירושלים ויקברוהו בקברתו היתה למלך מצרים 8 בן שמנה עשרה שנה
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים
 אתו וימליכו אתו תחת אביו 31 בן עשרים ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלים 9 ויעש
 ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו 10 בעת
 מלך בירושלים ושם אמו חמוטל בת ירמיהו ההיא--עלה (עלו) עבדי נבכדנאצר מלך
 מלבנה 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו בבל ירושלים ותבא העיר במצור 11 ויבא
 אבתיו 33 ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ נבכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים
 חמת במלך (ממלך) בירושלים ויתן ענש על עליה 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך
 הארץ מאה ככר כסף וככר זהב 34 וימלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו
 פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו מלך בבל בשנת שמנה למלכו 13 ויוצא משם
 אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך
 ויבא מצרים וימת שם 35 והכסף והזהב נתן ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה
 יהויקים לפרעה--אך העריך את הארץ לתת מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה 14
 את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את והגלה את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל
 הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה גבורי החיל עשרה (עשרת) אלפים גולה וכל
 נכה 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת
 זבידה (זבודה) בת פדיה מן רומה 37 ויעש נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי (אילי) הארץ
 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו הוליך גולה מירושלים בבלה 16 ואת כל אנשי
 החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף-- החיל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל
 גולה בבלה 17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו 18 בן עשרים
 ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו חמיטל (חמוטל) בת
 ירמיהו מלבנה 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל

24

בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה--
 אשר דבר ביד עבדיו הנביאים 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו--

את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל ישראל--גם את המזבח והוא ואת הבמה נתן
 צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה
 קדרון ונשא את עפרם בית אל 5 והשבית את 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם
 הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים
 בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים וישרף על המזבח ויטמאו--כדבר יהוה אשר
 לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים
 השמים 6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ האלה 17 ויאמר--מה הציון הלז אשר אני ראה
 לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים
 קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה
 בני העם 7 ויתן את בתי הקדשים אשר בבית אשר עשית על המזבח בית אל 18 ויאמר הניחו
 יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים--לאשרה לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו עצמותיו--
 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמאו את עצמות הנביא אשר בא משמרון 19 וגם
 את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר
 עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר עשו מלכי ישראל להכעיס--הסיר יאשיהו
 פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול ויעש להם--ככל המעשים אשר עשה בבית
 איש בשער העיר 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על
 אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב
 בתוך אחיהם 10 וטמא את התפת אשר בני ירושלם 21 ויצו המלך את כל העם לאמר
 (בן) הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על ספר
 בתו באש--למלך 11 וישבת את הסוסים אשר הברית הזוה 22 כי לא נעשה כפסח הזוה מימי
 נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי
 לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת ישראל--ומלכי יהודה 23 כי אם בשמנה עשרה
 מרכבות השמש שרף באש 12 ואת המזבחות שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזוה ליהוה--
 אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה בירושלם 24 וגם את האבות ואת הידענים ואת
 ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצרות התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר
 בית יהוה--נתן המלך וירץ משם והשליך את נראו בארץ יהודה ובירושלם--בער יאשיהו
 עפרם אל נחל קדרון 13 ואת הבמות אשר למען הקים את דברי התורה הכתבים על
 על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה
 אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל
 צידינים ולכמוש שקן מואב ולמלכם תועבת יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו--ככל
 בני עמון--טמא המלך 14 ושבר את המצבות תורת משה ואחריו לא קם כמהו 26 אך לא
 ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו
 אדם 15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה ביהודה--על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה
 אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני

תחתיו 25 ויתר דברי אמן אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן 26 ויקבר אתו בקברתו בנן עזא וימלך יאשיהו ו בנו תחתיו

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלישים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליוהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה--אשר אספו שמרי הסף מאת העם 5 ויתנה (ויתנוהו) על יד עשי המלאכה המפקדים בבית (בית) יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית 6 לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה 10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך 11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מויכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך--לאמר 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה

אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל
 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את
 כל אשר בביתי ראו--לא היה דבר אשר לא
 הראיתם באצרתִי 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
 שמע דבר יהוה 17 הנה ימים באים ונשא כל
 אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה
 בבלה לא יותר דבר אמר יהוה 18 ומבניך
 אשר יצאו ממך אשר תוליד--יקח (יקחו) והיו
 סריסים בהיכל מלך בבל 19 ויאמר חזקיהו
 אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר
 הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי 20 ויתר דברי
 חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה
 ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה
 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו
 תחתיו

21 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו
 וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 חפצי בה 2 ויעש הרע בעיני יהוה--כתועבת
 הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל 3
 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו
 ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה
 אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
 ויעבד אתם 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
 אמר יהוה בירושלם אשים את שמי 5 ויבן
 מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות בית
 יהוה 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה
 אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה--
 להכעיס 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה--
 בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה
 בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
 שבטי ישראל אשים את שמי לעולם 8 ולא
 אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר

20 הניעה בת ירושלים 22 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל 23 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב (ברב) רכבי אני עליתי מרום הרים ורכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה--ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות 26 וישביהן קצרי יד--חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדפה לפני קמה 27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגוזך אלי 28 וען התרגוזך אלי ושאנך עלה באזני--ושמתי אחי באפך ומתני בשפתיך והשבתך בדרך אשר באת בה 29 וזה לך האות--אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים--ואכלו פרים 30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה--שרש למטה ועשה פרי למעלה 31 כי מירושלים תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה (צבאות) תעשה זאת 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה 34 וגנתי אל העיר הזאת להושיעה--למעני ולמען דוד עבדי 35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה 37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר (בניו) הכהו בחרב והמה נמלשו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו

רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר
 ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור 29
 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא
 יוכל להציל אתכם מידו 30 ואל יבטח אתכם
 חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא
 תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור 31 אל
 תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור
 עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש
 תאנתו ושתו איש מי ברו 32 עד באי ולקחתי
 אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש
 ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו
 ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית
 אתכם לאמר יהוה יצילנו 33 ההצל הצילו
 אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור 34
 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים--
 הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי 35 מי בכל
 אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי
 יציל יהוה את ירושלם מידי 36 והחרישו העם
 ולא ענו דבר כי מצות המלך היא לאמר
 לא תענהו 37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על
 הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל
 חזקיהו--קרועי בגדים ויגדו לו דברי רבשקה
19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
 בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה 2 וישלח
 את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת
 זקני הכהנים מתכסים בשקים--אל ישעיהו
 הנביא בן אמוץ 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו
 יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו
 בנים עד משבר וכח אין ללדה 4 אולי ישמע
 יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה אשר שלחו
 מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח
 בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה
 בעד השארית הנמצאה 5 ויבאו עבדי המלך
 חזקיהו--אל ישעיהו 6 ויאמר להם ישעיהו

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה 7 והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו--היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון--ויצר עליה 10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון 11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן--וערי מדי 12 על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות--ויתפשם 14 וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי--את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב 15 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות

14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם
 אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם 15 וימאסו
 את הקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם
 ואת עדותיו אשר העיד במ וילכו אחרי ההבל
 ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה
 יהוה אתם לבלתי עשות כהם 16 ויעזבו את
 כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
 שנים (שני) עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל
 צבא השמים ויעבדו את הבעל 17 ויעבירו
 את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים
 וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה--
 להכעיסו 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם
 מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו 19
 גם יהודה--לא שמר את מצות יהוה אלהיהם
 וילכו בחקות ישראל אשר עשו 20 וימאס יהוה
 בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים--
 עד אשר השליכם מפניו 21 כי קרע ישראל
 מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט
 וידא (וידח) ירבעם את ישראל מאחרי יהוה
 והחטיאם חטאה גדולה 22 וילכו בני ישראל
 בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה
 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו
 כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל
 ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה 24
 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת
 וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל
 וירשו את שמרון וישבו בעריה 25 ויהי בתחלת
 שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה
 בהם את האריות ויהיו הרגים בהם 26 ויאמרו
 למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב
 בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ
 וישלח בהם את האריות והנם ממיתים אותם
 כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ
 ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד
 27 ויצו מלך אשור להיכו שמה אחד היום הזה

מאילות וארמים (ואדמים) באו אילת וישבו שם עד היום הזה 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי 8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו--לכל מעשהו 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה 15 ויצוהו (ויצוה) המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר 16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכוננת ויסר מעליהם ואת (את) הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים 18 ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה-- הסב בית יהוה מפני מלך אשור 19 ויתר דברי

17 בשנת שנים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל-- תשע שנים 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים 6 בשנת התשעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן-- וערי מדי 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן 11 ויקטרו שם בכל במות כנוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו (נביאי) כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם-- ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים

בשמרון 14 ויעל מנחם בן גדוי מתרצה ויבא
שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתהו
וימלך תחתיו 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר
קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים--
למלכי ישראל 16 אז יכה מנחם את תפסח ואת
כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה--כי לא פתח
ויך את כל ההרותיה בקע 17 בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן
גדי על ישראל עשר שנים--בשמרון 18 ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל--כל ימיו
19 בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם
לפול אלף ככר כסף--להיות ידיו אתו להתזיק
הממלכה בידו 20 ויצא מנחם את הכסף על
ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך
אשור ולא עמד שם בארץ 21 ויתר דברי מנחם
וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים--למלכי ישראל 22 וישכב מנחם
עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו 23 בשנת
חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה
בן מנחם על ישראל בשמרון--שנתים 24 ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל 25 ויקשר עליו
פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון
בית מלך (המלך) את ארגב ואת האריה
ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתהו וימלך
תחתיו 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי
ישראל 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל
בשמרון--עשרים שנה 28 ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן
רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה 2 בן
עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו--
כדוד אביו 3 ויולך בדרך מלכי ישראל וגם את
בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש
יהוה אתם מפני בני ישראל 4 ויזבח ויקטר
בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן 5
אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם--למלחמה ויצרו על אחז
ולא יכלו להלחם 6 בעת ההיא השיב רצין
מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים

ולא שמע אמציהו--ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל-- בבית שמש ויבאו (ויבא) ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות תחתיו

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה 2 בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות 5 וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ 6 ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה 7 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו 8 בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון--ששה חדשים 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל 10 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 12 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן 13 שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים

החטי את ישראל--בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים-- למלכי ישראל 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה-- מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון

14 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין (יהועדן) מן ירושלם 3 ויעש הישר בעיני יהוה-- רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות--כי אם איש בחטאו ימות (יומת) 7 הוא הכה את אדום בני המלח (מלח) עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך 11

שש עשרה שנה 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--בה הלך 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים 16 ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך 17 ויאמר פתח החלון קדמה--ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם 20 וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה 21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש

הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהודה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך (המלך) 21 בן שבע שנים יהואש במלכו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר--איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק 6 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה--למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית 7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו 8 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין (מימין) בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה 10 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה 11 ונתנו את הכסף המתכן על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים) בית יהוה ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה 12 ולגדרים ולחצבי

האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה 13 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות כל כלי זהב וכלי כסף--מן הכסף המובא בית יהוה 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים 16 כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם 18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי יהודה 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא הירד סלא 21 ויוזכר בן שמעת ויהוויבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו

13 בשנת עשרים ושלוש שנה ליוואש בן אחזיהו מלך יהודה--מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--לא סר ממנה 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל--כל הימים 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום 6 אך לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר

ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות (למוצאות) עד היום 28 וישמד יהוא את הבעל מִישראל 29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--לא סר יהוא מאחריהם ענלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרן 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני--ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל--בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל 32 בימים ההם--החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי--מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל-- עשרים ושמונה שנה בשמרון

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה (ראתה) כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים (המומתים)--אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות (המאות) לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך 5 ויצום לאמר זה הדבר

נבלת איזבל כדמון על פני השדה--בחלק
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל

10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב
יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל
הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר ²ועתה כבא
הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם
הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק ³וראיתם
הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא
אביו והלחמו על בית אדניכם ⁴ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו ⁵וישלח אשר על הבית
ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא
לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו
נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה ⁶
ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם
ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני
אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים
אותם ⁷וידי כבא הספר אליהם ויקחו את בני
המלך וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה ⁸ויבא המלאך
ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר
שימו אתם שני צברים פתח השער--עד הבקר
⁹וידי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגו
ומי הכה את כל אלה ¹⁰דעו אפוא כי לא יפל
מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית
אחאב ויהוה עשה--את אשר דבר ביד עבדו
אליהו ¹¹ויך יהוא את כל הנשאים לבית
אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו--
עד בלתי השאיר לו שריד ¹²ויקם ויבא וילך
שמרון--הוא בית עקד הרעים בדרך ¹³ויהוא
מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי

אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום
בני המלך ובני הגבירה ¹⁴ויאמר תפשו
חיים ויתפשו חיים וישחטום אל בור בית
עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש
מהם ¹⁵וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך
ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל
המרכבה ¹⁶ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי
ליהוה וירכבו אתו ברכבו ¹⁷ויבא שמרון ויך
את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמדו--
כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו ¹⁸ויקבץ
יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהוה יעבדנו הרבה ¹⁹ועתה
כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו
אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל--
כל אשר יפקד לא יחיה ויהוה עשה בעקבה
למען האביר את עבדי הבעל ²⁰ויאמר יהוא
קדשו עצרה לבעל--ויקראו ²¹וישלח יהוא
בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר
איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא
בית הבעל פה לפה ²²ויאמר לאשר על
המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא
להם המלבוש ²³ויבא יהוא ויהונדב בן רכב
בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו
פן יש פה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדי
הבעל לבדם ²⁴ויבאו לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש
אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו ²⁵וידי ככלתו לעשות
העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלישים באו
הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו
הרצים והשלישים וילכו עד עיר בית הבעל
²⁶ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה ²⁷

והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב נבות היזרעאלי²² ויהי כראות יהורם את יהוא בישראל⁹ ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום--עד בן נבט וכבית בעשא בן אחיה¹⁰ ואת איזבל זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים²³ ויהפך יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל--ואין קבר יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה ויפתח הדלת וינס¹¹ ויהוא יצא אל עבדי אדניו אחזיה²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם ויאמר לו השלום מדוע בא המשנע הזה אליך בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת²⁵ ויאמר אל בדקך שלשה שא השלכהו שיחו¹² ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו למלך אל ישראל¹³ וימהרו ויקחו איש בנדרו ויהוה נשא עליו את המשא הזה²⁶ אם לא וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי--אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן²⁷ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם--אל יצא פליט מן העיר ללכת לניד (להניד) ביזרעאל ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד²⁸ וירכבו אתו עבדיו ירושלמה וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב²⁹ ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם¹⁷ והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם-- ויאמר השלום¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי²⁰ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי--כי בשגעון ינהג²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת

חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה 8 לבנה בעת ההיא 23 ויתר דברי יורם וכל ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדרד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא (לו) חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרשש והרתיהם תבקע 13 ויאמר חזהאל--כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה הוא

15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה--מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה (שנים) מלך בירושלם 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו--כל הימים 20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתוך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתוך למלך אל עם יהוה אל ישראל 7 והכיתה--את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה--מיד איזבל 8 ואבד כל בית אחאב

השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם--אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו 5 ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס--קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים--לבוא עלינו 7 ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל

אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה וננידה בית המלך 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר וינידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה 11 ויקרא השערים וינידו בית המלך פנימה 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשרה (בשרה) לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון (המון) ישראל אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר--לכו וראו 15 וילכו

8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומו ולכי אתי (את) וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה 4 והמלך מדבר אל נחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך--זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה 7 ויבא אלישע דמשק ובן החד מלך ארם

9 עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל 24
 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את
 השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון 25 ויהי רעב
 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש
 לו איש האלהים והזהירה--ונשמר שם לא חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרי (דב)
 אחת ולא שתיים 11 ויסער לב מלך ארם על יונים בחמשה כסף 26 ויהי מלך ישראל עבר
 הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה
 הלוא תנידו לי מי משלנו אל מלך ישראל 12 אדני המלך 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין
 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע אושיעך המן הגרן או מן היקב 28 ויאמר לה
 הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה
 הדברים אשר תדבר בחדר משכבך 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגיד לו
 לאמר הנה בדתן 14 וישלח שמה סוסים ורכב ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ואמר אליה
 וחיל כבוד ויבאו לילה ויקפו על העיר 15 בנה 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה
 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא
 חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו העם והנה השק על בשרו מבית 31 ויאמר
 אליו אהא אדני איכה נעשה 16 ויאמר אל תירא כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש
 כי רבים אשר אתנו מאשר אותם 17 ויתפלל אלישע בן שפט עליו--היום 32 ואלישע ישב
 אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו
 ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים
 מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע 18 וירדו הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את
 אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הן נא ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם
 את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו 33
 אלישע 19 ויאמר אלהים אלישע לא זה הדרך עורנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו
 ולא זה העיר--לכו אחרי ואוליכה אתכם אל ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה--מה אוחיל
 האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה 20 ליהוה עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את
 עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים
 ושערים בשקל--בשער שמרון 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים
 ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם
 לא תאכל 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר
 עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון 21 ויאמר מלך ישראל אל
 אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה
 מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם 23 ויכרה להם כרה גדולה
 ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא

ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה לעבדך בדבר הזה 19 ויאמר לו לך לשלום כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך וילך מאתו כברת ארץ 20 ויאמר גיחזי נער את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסוף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי--וידע כי יש נביא בישראל 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע 12 הלא טוב אבנה (אמנה) ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל--הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלווא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן--ויטהר 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים--כי אם ליהוה 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך--כבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמון יסלח נא יהוה

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך--צר ממנו 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו 3 ויאמר האחד הוואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך 4 וילך אתם ויבאו הירדנה וינזרו העצים 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל

אל תכזב בשפחתך 17 ותהר האשה ותלך על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד 35 וישב בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר אלישע 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי הנער את עיניו 36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא ויאמר אל הנער שאהו אל אמו 20 וישאהו-- אל השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים שאי בנך 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו וימת 21 ותעל ותשכבה על מטת איש האלהים ארצה ותשא את בנה ותצא 38 ואלישע שב ותסגר בעדו ותצא 22 ותקרא אל אישה ותאמר הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל וארוצה עד איש האלהים ואשובה 23 ויאמר מדוע אתי (את) הלכתי (הלכתי) אליו היום-- ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת לא חדש ולא שבת ותאמר שלום 24 ותחבש שדה מלא בנדו ויבא ויפלא אל סיר הנזיר-- כי האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לא ידעו 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם לי לרכב כי אם אמרתי לך 25 ותלך ותבא מהנזיר והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש אל איש האלהים-- אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז 26 עתה רוץ נא לקראתה היה דבר רע בסיר 42 ואיש בא מבעל שלשה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לילד ותאמר שלום 27 ותבא אל איש האלהים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאכלו 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה איש ויאמר תן לעם ויאכלו-- כי כה אמר יהוה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי 29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה 31 וגיחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים-- כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל-- מצרע 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בנדים 6

מלך ישראל מה לי ולך--לך אל נביאי אביך **4** ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל
ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי
קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם עבדך היה ירא את יהוה והנשה--בא לקחת את
ביד מואב ¹⁴ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות שני ילדי לו לעבדים ² ויאמר אליה אלישע
אשר עמדת לפניו כי לולי פני יהושפט מלך מה אעשה לך הנידי לי מה יש לכי (לך)
יהודה אני נשא--אם אביט אליך ואם אראך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם
¹⁵ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי אסוך שמן ³ ויאמר לכי שאלי לך כלים מן
עליו יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה החוץ מאת כל שכנכי (שכניך)--כלים רקים
הנחל הזה גבים גבים ¹⁷ כי כה אמר יהוה אל תמעיטי ⁴ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד
לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם תסיעי ⁵ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה
¹⁸ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם ובעד בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת
¹⁹ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור (מוצקת) ⁶ ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל
וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד
וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים ²⁰ ויהי כלי ויעמד השמן ⁷ ותבא ותגד לאיש האלהים
בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי
אדום ותמלא הארץ את המים ²¹ וכל מואב (נשיך) ואת בניכי (ובניך) תחיי בנותר ⁸ ויהי
שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה
²² וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים לאכל לחם ⁹ ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי
ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם ²³ כי איש אלהים קדוש הוא--עבר עלינו תמיד
ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו ¹⁰ נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם
איש את רעהו ועתה לשלל מואב ²⁴ ויבאו מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו
אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב ¹¹ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל
וינסו מפניהם ויבו (ויכו) בה והכות את מואב העליה וישכב שמה ¹² ויאמר אל גיחזי ערו
²⁵ והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה--ותעמד לפניו
איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל ¹³ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו
עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש
ויסבו הקלעים ויכוה ²⁶ וירא מלך מואב כי לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר
חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש בתוך עמי אנכי ישבת ¹⁴ ויאמר ומה לעשות
שלף חרב להבקיע אל מלך אדום--ולא יכלו לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה--ואישה זקן
²⁷ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויאמר קרא לה ויקרא לה--ותעמד בפתח
ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ¹⁶ ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי (את)
ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים--

הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן⁸ ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה⁹ ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה¹¹ ויהי המזה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים¹² ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים¹³ וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן¹⁴ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע¹⁵ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה¹⁶ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך--פן נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באחת הניאות (הניאות) ויאמר לא תשלחו¹⁷ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו¹⁸ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת²⁰ ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו²¹ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה--לא יהיה משם עוד מות ומשכלת²² וירפו המים עד היום הזה

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה² ויעשה הרע בעיני יהוה--רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו³ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--דבק לא סר ממנה⁴ ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר⁵ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל⁶ ויצא המלך יהורם ביום ההוא--משמרון ויפקד את כל ישראל⁷ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי--התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך⁸ ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום⁹ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברנגליהם¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה-- כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט--ומלך אדום¹³ ויאמר אלישע אל

מלכים ב

13 וישב וישלח שר חמשים שלשים--וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון--המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה--כי מות תמות 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם 7 וחמשים איש מבני הנביאים

1 ויפגע מואב בישראל אחרי מות אחאב 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון--ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה 3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם--המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה--כי מות תמות 7 וידבר אלהם--מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר--וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו

דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם ²⁹ ויעל יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא
מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי
³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש יהודה ⁴⁶ ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא
ובא במלחמה ואתה לבש בנדריך ויתחפש מלך אביו--בער מן הארץ ⁴⁷ ומלך אין באדום נצב
ישראל ויבוא במלחמה ³¹ ומלך ארם צוה מלך ⁴⁸ יהושפט עשר (עשה) אניות תרשיש
את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר ללכת אפירה לזהב--ולא הלך כי נשברה
לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך (נשברו) אניות בעציון גבר ⁴⁹ אז אמר אחזיהו
ישראל לבדו ³² ויהי כראות שרי הרכב את בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך
יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא באניות ולא אבה יהושפט ⁵⁰ וישכב יהושפט עם
ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט ³³ ויהי אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא יהורם בנו תחתיו ⁵¹ אחזיהו בן אחאב מלך על
וישובו מאחריו ³⁴ ואיש משך בקשת לתמו ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
ויכה את מלך ישראל בין הרבקים ובין השרין מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים ⁵² ויעש
ויאמר לרכבו הפך ירך והוציאני מן המחנה-- הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך
כי החליתי ³⁵ ותעלה המלחמה ביום ההוא אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את
והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת ישראל ⁵³ ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס
בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב ³⁶ את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו
ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש
אל עירו ואיש אל ארצו ³⁷ וימת המלך ויבוא
שמרון ויקברו את המלך בשמרון ³⁸ וישטף
את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים
את דמו והזנות רחצו--כדבר יהוה אשר דבר
³⁹ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן
אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל
⁴⁰ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו
תחתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ⁴² יהושפט
בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי
⁴³ וילך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממנו
לעשות הישר בעיני יהוה מד אך הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות ⁴⁴
וישלם יהושפט עם מלך ישראל ⁴⁵ ויתר דברי

אשר תוריש יהוה מפני בני ישראל 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו-- בימי בנו אביא הרעה על ביתו

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים-- מקחת אתה מיד מלך ארם 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע-- מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים-- מתנבאים לפניהם 11 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארם עד כלתם 12 וכל הנבאים-- נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד

תשקול⁴⁰ ויהי עבדך עשה הנה והנה--והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת⁴¹ וימהר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד--והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה

וימת¹¹ ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל-חרצת⁴¹ וימהר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד--והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו⁴³ וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה

ויסקלהו באבנים וימת¹⁴ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת¹⁵ ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף--כי אין נבות חי כי מת¹⁶ ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי--לרשתו¹⁷ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר¹⁸ קום רד לקראת אחאב מלך ישראל--אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו¹⁹ ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה²⁰ ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי--יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה²¹ הנני מבי אליך רעה ובערתי אחרוך והכרתי לאחאב משתיך בקיר ועצור ועזוב בישראל²² ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל²³ וגם לאיזבל--דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל²⁴ המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה--אשר הסתה אתו איזבל אשתו²⁶ ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים--ככל אשר עשו האמרי

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל--אצל היכל אחאב מלך שמרון² וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה³ ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך⁴ ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם⁶ וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי⁷ ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם וישב לך--אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי⁸ ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים (ספרים) אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות⁹ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹⁰ והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו

אל עבדיו שימו ושימו על העיר ¹³ והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה ¹⁴ ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה ¹⁵ ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל--שבעת אלפים ¹⁶ ויצאו בצהרים ובן הדרד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך--עזר אתו ¹⁷ ויצאו נערי שרי המדינות--בראשנה וישלח בן הדרד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון ¹⁸ ויאמר אם לשלום יצאו תפשוש חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשוש ¹⁹ ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם ²⁰ ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדרד מלך ארם על סוס ופרשים ²¹ ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה ²² ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך ²³ ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור--אם לא נחזק מהם ²⁴ ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם ²⁵ ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור--אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן ²⁶ ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדרד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל ²⁷ ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ ²⁸ ויגש איש

אלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה ולא אלהי עמקים הוא--ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה ²⁹ ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד ³⁰ וינסו מותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדרד נס ויבא אל העיר חדר בחדר ³¹ ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל--אולי יחיה את נפשך ³² ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדרד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא ³³ והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדרד ויאמר באו קחתו ויצא אליו בן הדרד ויעלהו על המרכבה ³⁴ ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו ³⁵ ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה--הכיני נא וימאן האיש להכתו ³⁶ ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע ³⁸ וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו ³⁹ ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה--אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף

ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי⁵ וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול⁶ ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב⁷ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך⁸ ויקום ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה

20 עד הר האלהים חרב⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל-- את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה¹³ ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו¹⁴ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל-- את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך-- על ארם¹⁶ ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך¹⁷ והיה הנמלט מחרב חזאל-- ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע¹⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה

אל הר הכרמל 21 ויגש אליהו אל כל העם המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים-- 36 ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר 22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדני ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה 27 ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא-- כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ 28 ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים-- עד שפך דם עליהם 29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב 30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה

ההרוס 31 ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב--אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח 33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו 35 וילכו

ולבני ואכלנהו ומתנו 13 ויאמר אליה אליהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם וכלכלם לחם ומים 5 ויאמר אחאב אל עבדיהו ענה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים תעשי באחרנה 14 כי כה אמר יהוה אליהי אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן מהבהמה 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה לא תחסר עד יום תתן (תת) יהוה גשם--על אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך פני האדמה 15 ותלך ותעשה כדבר אליהו בדרך אחד לבדו 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה ותאכל הוא והיא (היא והוא) וביתה ימים אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר 16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר--כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו 17 לאדניך הנה אליהו 9 ויאמר מה חטאתי כי ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה 18 ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני 19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטנו 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי--הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה 21 הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי 23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך 24 ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון 3 ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה--מאד 4 ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו

הימים--למלכי ישראל 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים 16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא--במחנה 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה 18 ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת 19 על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה--ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל 20

17 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי 22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים 24 ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר ארני ההר שמרון 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו 26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו (ובחטאתו) אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל--בהבליהם 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 28 וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל

לאמר 19 ברית בנינו ובינך בין אבי ובין אביך
 הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב--לך הפרה שנה 34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
 את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל
 מעלי 20 וישמע בן הדרד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי 21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עזיה אשר בנה בעשא ויבן במ המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה 23 ויותר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה--הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו 25 ונדרב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בנבתון אשר לפלשתים ונדרב וכל ישראל צרים על גבתון 28 וימתהו בעשא--בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם--לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ככעסו--אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל 31 ויותר דברי נדרב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל--כל ימיהם 33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה--מלך בעשא בן

16

ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר 2 יען אשר הרימתוך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם 3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט 4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים 5 ויותר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי ישראל 6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה--שנתים 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה 10 ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא--לא השאיר לו משתין בקיר ונאליו ורעהו 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו--אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם 14 ויותר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי

את אשריהם--מכעיסים את יהוה 16 וייתן את 15
 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם
 ישראל--בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
 החטיא את ישראל 17 ותקם אשת ירבעם ותלך
 ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת
 18 ויקברו אתו ויספרו לו כל ישראל כדבר
 יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא 19
 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך
 הנם כתובים על ספר דברי הימים--למלכי
 ישראל 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים
 ושתיים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו
 תחתיו 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה
 בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע
 עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר
 יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל
 ושם אמו נעמה העמנית 22 ויעש יהודה הרע
 בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם
 בחטאתם אשר חטאו 23 ויבנו גם המה להם
 במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה
 ותחת כל עץ רענן 24 וגם קדש היה בארץ עשו
 ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני
 בני ישראל 25 ויהי בשנה החמישית למלך
 רחבעם עלה שושק (שישק) מלך מצרים על
 ירושלם 26 ויקח את אצרות בית יהוה ואת
 אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את
 כל מגני הזהב אשר עשה שלמה 27 ויעש המלך
 רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי
 הרצים השמרים פתח בית המלך 28 ויהי מדי
 בא המלך בית יהוה--ישאום הרצים והשיבום
 אל תא הרצים 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר
 עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים--
 למלכי יהודה 30 ומלחמה היתה בין רחבעם
 ובין ירבעם כל הימים 31 וישכב רחבעם עם
 אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו
 נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו

ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר הנה שם אחיה הנביא--הוא דבר עלי למלך אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים--לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך²³ ויהי אחרי אכלו לחם--ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו²⁴ וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתו ויהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה²⁵ ונהג אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברתו וימתו כדבר יהוה אשר דבר לו²⁷ וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו²⁸ וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור²⁹ וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור--וישיבתו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו³⁰ ויגה את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי³¹ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמתי³² כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון³³ אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות--החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות³⁴ ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתניתי ולא ידעו כי אתי (את) אשת ירבעם והלכת שלה

לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבנו אל רחבעם מלך יהודה 28 ויועץ המלך--ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם--הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדרן 30 ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן 31 ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי 32 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח--כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה 33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני--בחדש אשר ברא מלכוד (מלבו) ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה--אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים--בדבר יהוה 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל

וכל אשר עשה וחכמתו--הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל--ארבעים שנה 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו--ונעבדך 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים--ושובו אלי וילכו העם 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר 7 וידבר (וידברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם וענייתם ודברת אליהם דברים טובים--והיו לך עבדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה--אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי 13 ויען המלך

שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך--קרע במלך שלמה בנה את המלוא--סגר את פרץ
 אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך עיר דוד אביו 28 והאיש ירבעם גבור חיל
 12 אך בימך לא אעשנה למען דוד אביך וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא
 מיד בנך אקרענה 13 רק את כל הממלכה לא ויפקד אתו לכלל סבל בית יוסף 29 ויהי בעת
 אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה
 ולמען ירושלם אשר בחרתי 14 ויקם יהוה שטן השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה
 לשלמה את הדר האדמי מזרע המלך הוא חדשה ושניהם לבדם בשדה 30 ויתפש אחיה
 באדום 15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה--שנים
 יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל עשר קרעים 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה
 זכר באדום 16 כי ששת חדשים ישב שם יואב קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום 17 קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
 ויברח ארד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו עשרה השבטים 32 והשבט האחד יהיה לו--
 אתו--לבוא מצרים והדר נער קמן 18 ויקמו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר
 ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן בחרתי בה מכל שבטי ישראל 33 יען אשר
 ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש
 בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו 19 וימצא אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו
 הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי--
 אחות אשתו אחות תחפניס הנבירה 20 ותלד לו כדוד אביו 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו
 אחות תחפניס את גנבת בנו ותנמלהו תחפנס כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי
 בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי
 בני פרעה 21 והדר שמע במצרים כי שכב ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את
 דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר עשרת השבטים 36 ולבנו אתן שבט אחד--
 הדר אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי 22 למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני
 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם
 מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח 37 ואתך אקח--ומלכת בכל אשר תאווה נפשך
 תשלחני 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן והיית מלך על ישראל 38 והיה אם תשמע את
 אלידע אשר ברח מאת הדרעזר מלך צובה-- כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר
 אדניו 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
 בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו עבדי--והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר
 בדמשק 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל 39 ואענה
 ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימלך את זרע דוד למען זאת--אך לא כל הימים 40
 על ארם 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם
 ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי
 וירם יד במלך 27 וזה הדבר אשר הרים יד במצרים עד מות שלמה 41 ויתר דברי שלמה

על כסא ישראל--באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד--ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד--ואבן יקרה 12 ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבריה ארם--בידם יצאו 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת--שש מאות ששים ושש ככר זהב 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת 17 ושלש מאות מגנים זהב שחוט--שלשת מגנים זהב יעלה על המנן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות 20 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות--מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה--לאמאמה 22 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים 23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ--לעשר ולחכמה 24 וכל הארץ--מבקשים את פני שלמה לשמע

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות- ואת בת פרעה מואביות עמנויות אדמית צדנית חתית 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן ישו את לבבכם אחרי אלהיהם--בהם דבק שלמה לאהבה 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות וישו נשיו את לבו 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו 5 וילך שלמה-- אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא

מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים 8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו (וישתחו) להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים--את בית יהוה ואת בית המלך 11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב-- לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו 13 ויאמר--מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב 15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת גזר 16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה 17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון 18 ואת בעלת ואת תמר (תדמר) במדבר בארץ 19 ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה 21 בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה-- לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות 2 ותבא ירושלמה בחיל ככר מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארציי--על דבריך ועל חכמתך 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך

ואת תחנתם ועשית משפטם 46 כי יחטאו לך כי יהוה הוא האלהים אין עוד 61 והיה לבבכם
 אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
 אויב ושבוים שביהם אל ארץ האויב רחוקה מצותיו כיום הזה 62 והמלך וכל ישראל עמו
 או קרובה 47 והשיבו אל לבם בארץ אשר זבחים זבח לפני יהוה 63 ויזבח שלמה את
 נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
 לאמר חטאנו והעוינו רשענו 48 ושבו אליך ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
 בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר את בית יהוה המלך וכל בני ישראל 64 ביום
 שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
 נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בית יהוה-- כי עשה שם את העלה ואת המנחה
 בנית (בניתי) לשמך 49 ושמעת השמים מכון ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר
 שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה
 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם ואת חלבי השלמים 65 ויעש שלמה בעת ההיא
 אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
 ורחמום 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל 52 להיות עיניך
 פתחת אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו
 לשמע אליהם בכל קראם אליך 53 כי אתה לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה
 הברדתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו

9 דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ויהי ככלות שלמה לבנות את בית
 ממצרים--אדני יהוה 54 ויהי ככלות שלמה יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה
 להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה אשר חפץ לעשות 2 וירא יהוה אל שלמה
 הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו שנית כאשר נראה אליו בגבעון 3 ויאמר יהוה
 וכפיו פרשות השמים 55 ויעמד--ויברך את כל אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר
 קהל ישראל קול גדול לאמר 56 ברוך יהוה התחננתה לפני--הקדשתי את הבית הזה אשר
 אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי
 לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר שם כל הימים 4 ואתה אם תלך לפני כאשר
 דבר ביד משה עבדו 57 יהי יהוה אלהינו עמנו הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות
 כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו ככל אשר תלך לפני יהוה 58
 להטות לבבנו אליו--ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
 אבותינו 59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
 לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל--דבר אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
 יום ביומו 60 למען דעת כל עמי הארץ כי אחרים והשתחוויתם להם 7 והכרתי את ישראל

השיבת כי היה עם לבבך 19 רק אתה לא את עבדיך--להרשיע רשע לתת דרכו בראשו תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך הוא ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו 33 בהננף יבנה הבית לשמי 20 ויקם יהוה את דברו עמך ישראל לפני אויב--אשר יחטאו לך ושבנו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם בבית הזה 34 ואתה תשמע השמים וסלחת יהוה אלהי ישראל 21 ואשם שם מקום לארון לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו אשר נתת לאבותם 35 בהעצר שמים ולא יהיה בהוציאו אתם מארץ מצרים 22 ויעמד שלמה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש והודו את שמך ומחטאתם ישוכן כי תענם 36 כפיו השמים 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועמך ישראל--כי תורם את הדרך הטובה שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר בכל לבם 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את נתתה לעמך לנחלה 37 רעב כי יהיה בארץ אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי כיום הזה 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערו--כל ננע לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר כל מחלה 38 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל לכל האדם לכל עמך ישראל--אשר ידעון איש רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני ננע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה 39 ואתה כאשר הלכת לפני 26 ועתה אלהי ישראל-- תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת יאמן נא דבריך (דברך) אשר דברת לעבדך לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי דוד אבי 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם 40 הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך--אף למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני כי הבית הזה אשר בניתי 28 ופנית אל תפלת האדמה--אשר נתתה לאבותינו 41 וגם אל הנכרי עבדך ואל תחנתו--יהוה אלהי לשמע אל הרנה אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום למען שמך 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת 29 להיות עינך פתחת אל הבית הזה לילה ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם-- הבית הזה 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי--למען המקום הזה 30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת הזה אשר בניתי 44 כי יצא עמך למלחמה וסלחת 31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחתך--בבית יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר הזה 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת בנתי לשמך 45 ושמעת השמים את תפלתם

על המכונה האחת לעשר המכנות 39 ויתן את אל המלך שלמה--ירושלם להעלות את ארון
 המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על ברית יהוה מעיר דוד--היא ציון 2 ויקהל אל
 כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
 הימנית קדמה--ממול נגב 40 ויעש חירום--את בחג--הוא החדש השביעי 3 ויבאו כל זקני
 הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם ישראל וישאו הכהנים את הארון 4 ויעלו את
 לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
 שלמה בית יהוה 41 עמדים שנים ונלת הכתרת אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים 5
 אשר על ראש העמודים שנים והשבכות שנים-- והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
 לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על ראש אתו לפני הארון--מזבחים צאן ובקר אשר
 העמודים 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי לא יספרו ולא ימנו מרב 6 ויבאו הכהנים את
 השבכות--שני טורים רמנים לשבכה האחת ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית--
 לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על פני אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים 7
 העמודים 43 ואת המכנות עשר ואת הכירות כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון
 עשרה על המכנות 44 ואת הים האחד ואת ויסכו הכרבים על הארון ועל בדיו מלמעלה
 הבקר שנים עשר תחת הים 45 ואת הסירות 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
 ואת היעים ואת המזרקות ואת הכלים על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד
 האהל (האלה) אשר עשה חירם למלך שלמה היום הזה 9 אין בארון רק שני לחות האבנים
 בית יהוה--נחשת ממרט 46 בככר הירדן יצקם אשר הנח שם משה בחרב--אשר כרת יהוה
 המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים 10 ויהי
 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד-- בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית
 לא נחקר משקל הנחשת 48 ויעש שלמה--את יהוה 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני
 כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה 12 אז
 ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב 49 אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל 13 בנה
 ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני בניתי בית זבל לך--מכון לשבתך עולמים
 הדביר--זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
 זהב 50 והספות והמזמורות והמזרקות והכפות והמחתות--זהב סגור והפתות לדלתות הבית יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד
 הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל-- אבי ובידו מלא לאמר 16 מן היום אשר הוצאתי
 זהב 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
 שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
 אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים--נתן שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל 17
 ויהי עם לכב דוד אבי--לבנות בית לשם יהוה באצרות בית יהוה

8

אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל יען אשר היה עם לבכך לבנות בית לשמי-

גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד 24 ופקעים מתחת לשפתו סביב
השפחות ומחוץ עד החצר הגדולה 10 ומיסד סבבים אתו--עשר באמה מקפים את הים סביב
אבנים יקרות אבנים גדלות--אבני עשר אמות שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו 25 עמד על
ואבני שמנה אמות 11 ומלמעלה אבנים יקרות שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
כמדות גזית--וארז 12 וחצר הגדולה סביב ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה
בית יהודה הפנימית ולאם הבית 13 וישלח 26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח
המלך שלמה ויקח את חירם מצר 14 בן אשה שושן אלפים בת יכיל 27 ויעש את המכנות
אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת
נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל
המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו 15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסב את כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה
העמוד השני 16 ושתי כתרת עשה לתת על מורד 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת
ראשי העמודים--מוצק נחשת חמש אמות קומת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם
הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת מתחת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות
השנית 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה
שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים-- עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה
שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות 32
18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות
השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה
ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית 19 וחצי האמה 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן
וכתרת אשר על ראש העמודים--מעשה שושן המרכבה ידותם ונביהם וחשיהם וחשריהם--
באולם ארבע אמות 20 וכתרת על שני העמודים הכל מוצק 34 וארבע כתפות--אל ארבע פנות
גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה המכנה האחת מן המכנה כתפיה 35 ובראש
(השבכה) והרמונים מאתים טרים סביב על המכונה חצי האמה קומה--עגל סביב ועל
הכתרת השנית 21 ויקם את העמדים לאלם ראש המכנה ידיתה ומסגרתיה ממנה 36 ויפתח
ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו על הלחת ידיתה ועל ומסגרתיה (מסגרתיה)
יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו כרובים אריות ותמרת--כמעד איש וליות
בעז 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם סביב 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק
מלאכת העמודים 23 ויעש את הים מוצק עשר אחד מודה אחת קצב אחד--לכלהנה 38 ויעש
באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור
באמה קומתו וקה (וקו) שלשים באמה יסב האחד ארבע באמה הכיור האחד--כיור אחד

משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם--והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך¹³ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכלהו¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים--מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכותי (מירכתי) הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים¹⁷ וארבעים באמה היה הבית--הוא ההיכל לפני¹⁸ וארזו אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה¹⁹ ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה²⁰ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות (ברתוקות) זהב לפני הדביר ויצפהו זהב²² ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות קומתו השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני²⁷ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף²⁸ ויצף את הכרובים זהב²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלושים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים³ וספן בארז ממעל על הצלעות אשר על העמודים ארבעים וחמשה--חמשה עשר הטור⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים⁵ וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים⁶ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלושים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע⁸ וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה⁹ כל אלה אבנים יקרת כמדורת

את חכמת שלמה--מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד--כל הימים 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו--עד ת יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגלי) 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע

רע 5 והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיו על כסאך הוא יבנה הבית לשמי 6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיו ושכר עבדיו אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים--כצדנים 7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה--וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים 9 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם-- ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי 10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים--כל חפצו 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה 12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש 14 וישלחם הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה--ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו 3 והאולם על פני היכל הבית--עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטומים 5 ויבן על קיר הבית יצוע (יציע) סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב 6 היצוע (היציע) התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית 7 והבית בהבנתו--אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו 8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים 9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים 10 ויבן את היצוע (היציע) על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת

24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה--גזרו 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן 3 אליהרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס 7 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד (האחד) לכלכל 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר 11 בן אבינדב כל נפת דאר עפת בת שלמה היתה לו לאשה 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן--ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת 14 אחינדב בן עדא מחנימה 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה--לאשה 16 בענא

ימים רבים 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת 40 ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת 41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי 43 ומדוע--לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה--עד עולם 46 ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב 2 רק העם מזבחים בכמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בכמות--הוא מזבח ומקטיר 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה--בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי

נער קטן לא אדע צאת ובא 8 ועבדך--בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה 10 ויישב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט 12 הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיו 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך--והארכתי את ימך 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו 16 אז תבאנה שתיים נשים זנות--אל המלך ותעמדה לפניו 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית 19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי 21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך 23 ויאמר המלך--זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי

ויפגע בו וימת 26 ולאביתר הכהן אמר המלך
 ל' והורדת את שיבתו בדם שאול (Sheol h7585) 10
 ענתת לך על שדיך--כי איש מות אתה וביום
 וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד 11
 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים
 שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
 שלשים ושלש שנים 12 ושלמה--ישב על כסא
 דוד אביו ותכן מלכתו מאד 13 ויבא אדניהו בן
 חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
 באך ויאמר שלום 14 ויאמר דבר לי אליך
 ותאמר דבר 15 ויאמר את ידעת כי לי היתה
 המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך
 ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה
 לו 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך--
 אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר 17 ויאמר
 אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך
 ויתן לי את אבישג השונמית לאשה 18 ותאמר
 בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך
 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר
 לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו
 לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך
 ותשב לימינו 20 ותאמר שאלה אחת קטנה
 אנכי שאלת מאתך--אל תשב את פני ויאמר
 לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך
 21 ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו
 אחיך לאשה 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
 ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו
 ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול
 ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה 23
 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
 לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו
 את הדבר הזה 24 ועתה חי יהוה אשר הכיניני
 ויושיבני (ויישיבני) על כסא דוד אבי ואשר
 עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו
 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע

על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון 34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך-- על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה 35 ועליהם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה 36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי (יהיה) עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתיו והפלתיו וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון 39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה 40 ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמוחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה 44 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתיו והפלתיו וירכבו אתו על פרדת המלך 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמוחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה 47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך (אלהים) את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב 48 וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתי מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה-- למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר-- לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר בגליו 6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל (Sheol h7585) 7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתו מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב 9 ועתה אל

מלכים א

המלך מזה לך¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי¹⁸ ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא²⁰ ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם--מי ישב על כסא אדני המלך אחריו²¹ והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה--חטאים²² והנה עורנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפני ויאמרו יחי המלך אדניהו²⁶ ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך--לא קרא²⁷ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך (עבדך) מי ישב על כסא אדני המלך אחריו²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך²⁹ וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר--יחי אדני המלך דוד לעלם³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך³ ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך⁴ והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה⁵ ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו⁶ ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום⁷ ויהיו דבריו--עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה⁸ וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמי ורעי והגבורים אשר לדוד--לא היו עם אדניהו⁹ ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך¹⁰ ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו--לא קרא¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע¹² ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה¹³ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו¹⁴ הנה עורך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אחריו ומלאתי את דבריך¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך¹⁶ ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר

ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו
למלך אפיו ארצה 21 ויאמר ארונה מדוע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך
את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל
אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה
והמרגים וכלי הבקר לעצים 23 הכל נתן
ארונה המלך--למלך ויאמר ארונה אל המלך
יהוה אלהיך ירצך 24 ויאמר המלך אל ארונה
לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת
הבקר בכסף שקלים חמשים 25 ויבן שם דוד
מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה
לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל

האריה (הארי) בתוך הבאר ביום השלג 21 ואל יעזר 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים
והוא הכה את איש מצרי אשר (איש) מראה חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון 7 ויבאו
וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב
את החנית מיד המצרי ויהרנהו בחניתו 22 יהודה באר שבע 8 וישטו בכל הארץ ויבאו
אלה עשה בניהו בן יהודע ולו שם בשלשה מקצה תשעה חרשים ועשרים יום--ירושלם
הנברים 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך
לא בא וישמהו דוד אל משמעתו 24 עשהאל ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף
אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם 25 חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש 10 ויך
שמה החרדי אליקא החרדי 26 חלץ הפלטי לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר
עירא בן עקש התקועי 27 אביעזר הענתתי דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
מבני החשתי 28 צלמון האחחי מהרי הנטפתי יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד
29 חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מנבעת 11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גר
בני בנימן 30 בניהו פרעתי הדי מנחלי געש הנביא חזה דוד לאמר 12 הלוך ודברת אל
31 אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי 32 דוד כה אמר יהוה--שלש אנכי נוטל עליך
אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן 33 שמה בחר לך אחת מהם ואעשה לך 13 ויבא גר
ההרדי אחיאם בן שרר האררי 34 אליפלט בן אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע
אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני שנים רעב בארצך אם שלשה חרשים נסך
35 חצרו (חצרי) הכרמלי פערי הארבי 36 לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים
יגאל בן נתן מצבה בני הגרי 37 צלק העמני דבר בארצך--עתה דע וראה מה אשיב שלחי
נחרי הבארתי--נשאי (נשא) כלי יואב בן צריה דבר 14 ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה
38 עירא היתרי גרב היתרי 39 אוריה החתי-- נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל
כל שלשים ושבעה אפלה 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר

24

ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדין ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה 4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד--

ועד עת מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שבעים אלף איש 16 וישלח ירו וירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה (הארונה) היבסי 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי 18 ויבא גר אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה (ארונה) היבסי 19 ויעל דוד כדבר גר כאשר צוה יהוה 20 וישקף ארונה וירא את המלך

רמים תשפיל ²⁹ כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה - כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח ⁶ ובליעל
 חשכי ³⁰ כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו ⁷ ואיש
 שור ³¹ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה-- יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
 מגן הוא לכל החסים בו ³² כי מי אל מבלעדי ישרפו בשבת ⁸ אלה שמות הגברים אשר לדוד
 יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו ³³ האל מעוזי ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו
 חיל ויתר תמים דרכו (דרכי) ³⁴ משוה רגליו העצנו (העצני)-- על שמנה מאות חלל בפעם
 (רגלי) כאילות ועל במתי יעמדני ³⁵ מלמד אחד (אחת) ⁹ ואחרו אלעזר בן דדי (דרו)
 ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי ³⁶ בן אחי בשלשה גברים (הגברים) עם דוד
 ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני ³⁷ תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי ³⁸ ארדפה
 איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם ³⁹ ואכלם יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה
 ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי ⁴⁰ ותזרני תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו
 חיל למלחמה תכריע קמי תחתני ⁴¹ ואיבי אך לפשט ¹¹ ואחריו שמה בן אנא הררי ויאספו
 תתה לי ערף משנאי ואצמיתם ⁴² ישעו ואין פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה
 משיע אל יהוה ולא ענם ⁴³ ואשחקם כעפר עדשים והעם נס מפני פלשתים ¹² ויתיצב
 ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם ⁴⁴ ותפלטני יהוה תשועה גדולה ¹³ וירדו שלשים (שלשה)
 מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד--
 יעבדני ⁴⁵ בני נכר יתכחשו לי לשמוע און אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק
 ישמעו לי ⁴⁶ בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם רפאים ¹⁴ ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי אז בית לחם ¹⁵ ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני
⁴⁸ האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני ⁴⁹ ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים
 תצילני ⁵⁰ על כן אודך יהוה בגוים ולשמך שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים
 אזמר ⁵¹ מגדיל (מגדול) ישועות מלכו ועשה מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל
 חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על-- משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל ² רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני ³ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם-- צדיק מושל יראת אלהים ⁴ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ ⁵ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה--

ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים (שבעתם) יחד והם (והמה) המתו בימי קציר בראשנים תחלת (בתחלת) להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול ² ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלט לי ³ אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משנבי ומנוסי משעי מחמס תשעני ⁴ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע ⁵ כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני ⁶ חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות (Sheol h7585) ⁷ בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושויעתי באזניו ⁸ ותנעש (ויתנעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתנעשו כי חרה לו ⁹ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו ¹⁰ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו ¹¹ וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח ¹² וישת חשך סביבתי סכות חשרת מים עבי שחקים ¹³ מננה נגדו בערו גחלי אש ¹⁴ ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו ¹⁵ וישלח חצים ופיצם ברק ויהמם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני ¹⁹ יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ²⁰ ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי ²¹ יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי ²² כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי ²³ כי כל משפטו לנגדי וחקתי לא אסור ממנה ²⁴ ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני ²⁵ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו ²⁶ עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם ²⁷ עם נבר תתבר ועם עקש תתפל ²⁸ ואת עם עני תושיע ועיניך על עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה

והציל עיננו 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הנברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי 8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדרו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזו יד ימין יואב בזקן עמשא--לנשק לו 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו--וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד--אחרי יואב 12 ועמשא מתגלגל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד 13 כאשר הגה מן המסלה--עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה--וכל הברים ויקלהו (ויקהלו) ויבאו אף אחריו 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאול ישאלו באבל וכן התמו 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל--למה תבלע נחלת יהוה 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך ברוד--תנו

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים 2 ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי (לנו) כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל 6 ינתן (יותן) לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן 7 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם--בין דוד ובין יהונתן בן שאול 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי 9

אני מלך על ישראל 23 ויאמר המלך אל שמעי ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו לא תמות וישבע לו המלך 24 ומפכשת בן את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא לך 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום 25 ויהי כי ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך יהודה ויעברו (העברו) את המלך וגם חצי למה לא הלכת עמי מפבישת 26 ויאמר אדני עם ישראל 41 והנה כל איש ישראל באים אל המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה המלך ויאמר אל המלך מדוע גנבונך אחינו לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך--כי איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את פסח עבדך 27 וירגל בעבדך אל אדני המלך הירדן וכל אנשי דוד עמו 42 ויען כל איש ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך 28 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך 29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי--אתה וציבא תחלקו את השדה 30 ויאמר מפבישת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום--אל ביתו 31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן (הירדן) 32 וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד 33 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם 34 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם 35 בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם ישעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך 36 כמעט יעבר עבדך את הירדן--את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת 37 ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך 38

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי--איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק ברוד ולא נחלה לנו בכך ישי--איש לאהליו ישראל 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צררות עד יום מתן אלמנות חיות 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד 5 וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחר (ויוחר) מן המועד אשר יעדו 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחרי--פן מצא לו ערים בצרות

ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך--כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה 33 וירגז המלך ויעל על עליות השער--ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתידך אבשלום בני בני

19 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל--לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו 3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים--בנוסם במלחמה 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני 5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך 6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים--כי ידעתי היום כי לא (לוא) אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו 9

ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם מנגד 14 ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח עליהם שרי אלפים ושרי מאות 2 וישלח דוד שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום-- את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב--כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר (לעזור)-- נסו איש לאהלו 18 ואבשלם לקח ויצב לו 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת יואב לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים--על דבר אבשלום 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים 7 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא--עשרים אלף 8 ותהי שם המלחמה נפצות (נפוצת) על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחננה אחת 12 ויאמר האיש אל יואב ולא (ולוא) אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת יואב לאמר שמרו מי בנער באבשלום 13 או עשיתי בנפשו (בנפשי) שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב

דוד הלילה 2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה וכזאת יעצתי אני 16 ועתה שלחו מהרה והגידו ידיים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר והכיתי את המלך לבדו 3 ואשיבה כל העם וגם עבור תעבור--פן יבלע למלך ולכל העם אליך כשוב הכל--האיש אשר אתה מבקש כל אשר אתו 17 ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין העם יהיה שלום 4 ויישר הדבר בעיני אבשלם רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו ובעיני כל זקני ישראל 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא העירה 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את ולו באר בחצרו--וירדו שם 19 ותקח האשה דברו אם אין אתה דבר 7 ויאמר חושי אל ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל הרפות ולא נודע דבר 20 ויבאו עבדי אבשלום בפעם הזאת 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילך את העם 9 הגה עתה הוא נחבא באחת ועלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם אל דוד קומו ועברו מהרה את המים--כי ככה בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם יעץ עליכם אחיתפל 22 ויקם דוד וכל העם אשר אחרי אבשלם 10 והוא גם בן חיל אשר אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר לבו כלב האריה--המס ימס כי ידע כל ישראל עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן 23 כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו 11 כי יעצתי ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את האסף יאסף עליך כל ישראל מדין ועד באר החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו 24 ודוד בקרב 12 ובאנו אליו באחת (באחד) המקומות בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן--הוא אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל וכל איש ישראל עמו 25 ואת עמשא שם אבשלם על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר תחת יואב--על הצבא ועמשא בן איש ושמו אתו גם אחד 13 ואם אל עיר יאסף--והשיאו כל יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש ישראל אל העיר והיא חבלים וסחבנו אתו ויחן ישראל ואבשלם עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור 14 ארץ הגלעד 27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת אמרו--העם רעב ועיף וצמא במדבר

32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה-- דוד ומי יאמר מדוע עשית כן 11 ויאמר דוד עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך--תניד לצדוק ולאביתר הכהנים יהוה בעוני (בעיני) והשיב יהוה לי טובה 36 הנה שם עמם שני בניהם--אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמקים ומאה קיץ-- ונבל יין 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם--כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחוויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך 5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנגברים מוימינו ומשמאלו 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה 9 ויאמר אבישי

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי

אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט--והצדקתיו 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב אבשלום את לב אנשי ישראל 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב (ישוב) ישיבני יהוה ירושלם ועברתי את יהוה 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמצץ והעם הולך ורב את אבשלום 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה--כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים--לשמר הבית 17 ויצא

אשר נשארה לבלתי שום (שים) לאישי שם את כל אשר בארץ ²¹ ויאמר המלך אל יואב
 ושארית על פני האדמה ⁸ ויאמר המלך אל הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את
 האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך ⁹ ותאמר הנער את אבשלום ²² ויפל יואב אל פניו ארצה
 האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום
 העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי ¹⁰ ויאמר ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
 המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף אשר עשה המלך את דבר עבדך (עבדך)
 עוד לנגעת בכך ¹¹ ותאמר יזכר נא המלך את ²³ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום
 יהוה אלהיך מהרבית (מהרבית) גאל הדם ²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני
 לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך
 אם יפל משערת בנך ארצה ¹² ותאמר האשה לא ראה ²⁵ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל
 תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר ישראל--להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו
 דברי ¹³ ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת לא היה בו מום ²⁶ ובגלחו את ראשו והיה מקץ
 על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה ימים לימים אשר יגלח כי כבוד עליו וגלחו
 כאשר לבלתי השיב המלך את נדחו ¹⁴ כי מות ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן
 נמות--וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו המלך ²⁷ ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת
 ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה
 ידח ממנו נדח ¹⁵ ועתה אשר באתי לדבר אל ²⁸ וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני
 המלך אדני את הדבר הזה--כי יראני העם המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב
 ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו
 יעשה המלך את דבר אמתו ¹⁶ כי ישמע המלך וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ³⁰ ויאמר אל
 להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים--
 בני יחד מנחלת אלהים ¹⁷ ותאמר שפחתך--לכו והוצתיה (והציתוה) באש ויצתו עבדי
 יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך אבשלום את החלקה--באש ³¹ ויקם יואב ויבא
 האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו
 ויהוה אלהיך יהי עמך ¹⁸ ויען המלך ויאמר עבדיך את החלקה אשר לי באש ³² ויאמר
 אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר
 שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה
¹⁹ ויאמר המלך הירד יואב אתך בכל זאת ותען באתי מגשור--טוב לי עד אני שם ועתה אראה
 האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש פני המלך ואם יש בי עון והמתני ³³ ויבא יואב
 להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך-- אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל
 --כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפני שפחתך המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך
 את כל הדברים האלה ²⁰ לבעבור סבב את וישק המלך לאבשלום

15 פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה
 וססים וחמשים איש רצים לפניו ² והשכים

לה אמנון קומי לכי 16 ותאמר לו אל אודת ולא נותר מהם אחד 31 ויקם המלך ויקרע הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים לשלחני ולא אבה לשמע לה 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה 18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה 21 והמלך דוד-- שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחת 23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך 28 ויצו אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו--אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם--חזקו והיו לבני חיל 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו-- וינסו 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני--וימת אישי 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את נחלתי

17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ **13** ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות ולא אבה ולא ברא אתם לחם 18 ויהי ביום יפה--ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד 2 השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להניד ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחת-- לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מאומה 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה מת הילד ועשה רעה 19 וירא דוד כי עבדיו אחי דוד ויונדב איש חכם מאד 4 ויאמר לו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם 22 ויאמר-- בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני (וחנני) יהוה וחי הילד 23 ועתה מת למה זה אני צם--האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא (ותקרא) את שמו שלמה ויהוה אהבו 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה--בעבור יהוה 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן (במלכן) וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם

בירושלם ביום ההוא וממחרת 13 ויקרא לו עשיר ואחד ראש 2 לעשיר היה צאן ובקר-
 דוד ויאכל לפניו וישת--וישכרהו ויצא בערב-הרבה מאד 3 ולרש אין כל כי אם כבשה
 לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם
 ירד 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו
 וישלח ביד אוריה 15 ויכתב בספר לאמר תשכב ותהי לו כבת 4 ויבא הלך לאיש העשיר
 הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח
 ושבתם מאחריי ונכה ומת 16 ויהי בשמור יואב הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה
 אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע לאיש הבא אליו 5 ויחר אף דוד באיש מאד
 כי אנשי חיל שם 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה
 החתי 18 וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה 19 ויצו את המלאך לאמר ככלותך
 את כל דברי המלחמה--לדבר אל המלך 20 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע
 נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה 21 מי הכה את אבימלך
 בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח ואתה לא ידעתם את אבימלך
 רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח
 אל החומה ואמרת--גם עבדך אוריה החתי ואתה לא ידעתם את אבימלך
 מת 22 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב 23 ויאמר המלאך אל דוד כי
 גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער 24 ויראו המוראים אל
 עבדיך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי--מת 25 ויאמר דוד אל
 המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה--כי כזה וכזה תאכל החרב החזק
 מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על
 בעלה 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
 אשר עשה דוד בעיני יהוה

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד

וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון³ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך--כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך⁴ ויקח חנון את עבדי דוד

ויגלה את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם⁶ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה⁹ וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל (ישראל) ויערך לקראת ארם¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון¹¹ ויאמר אם תחזק ארם ממני--והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך¹² חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו¹³ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו¹⁴ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם¹⁵ וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד¹⁶ וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם¹⁷ ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו¹⁸ וינס ארם

11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם--אשת אוריה החתי⁴ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה⁵ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה⁸ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא--מדוע לא ירדת אל ביתך¹¹ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישיבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה¹² ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום--ומחר אשלחך וישב אוריה

2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם 9 ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר נותר לבית ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה 3 ויך דוד את הדרדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר (פרת) 4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדרדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדרדעזר ויביאם ירושלים 8 ומבטח ומברתי ערי הדרדעזר לקח המלך דוד נחשת--הרבה מאד 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדעזר 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדעזר ויכהו--כי איש מלחמות תעי היה הדרדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב--וכלי נחשת 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הנגים אשר כבש 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדרדעזר בן רחב מלך צובה 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בניא מלח--שמונה עשר אלף 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה--לכל עמו 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר 17 וצדוק בן אחיטוב ואחיהלל בן אביתר כהנים ושריה סופר 18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתיו ובני דוד כהנים היו

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד

על ישראל ושחקתי לפני יהוה 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד--עד יום מותה

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בכית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי 6 כי לא ישבתי בכית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מאחר הצאן--להיות נגיד על עמי על ישראל 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ 10 ושמתו מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והניד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריו אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו 13 הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן--אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובננעי בני אדם 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר

הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם 17 ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה--כן דבר נתן אל דוד 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי--כי הבאתני עד הלם 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת--להודיע את עבדך 22 על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ--אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים נזים ואלהיו 24 ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתנ האמה מיד פלשתים

ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות 14 ואלה שמות הילדים לו--בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך 20 ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא--בעל פרצים 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשמעך (כשמעך) את קול צעדה בראשי הבכאים--אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר

6 ויסף עוד דוד את כל בחרו בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה--להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בנבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים 6 ויבאו עד גרן

המלך בעיני כל העם טוב 37 וידעו כל העם הרגו את איש צדיק בביתו--על משכבו ועתה וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן להמית את אבנר בן נר 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו--כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד--חברונה

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו 2 וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי--מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן 3 ויברחו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפבישת 5 ויילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים 6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי--ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה 10 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי כי המניד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג-- אשר לתתי לו בשרה 11 אף כי אנשים רשעים

ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל 13

מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב
אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית
שואל אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך
ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום 9 כה
יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר
נשבע יהוה לדוד--כי כן אעשה לו 10 להעביר
הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד
על ישראל ועל יהודה--מדין ועד באר שבע 11
ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו
אתו 12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו
לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי
והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל 13
ויאמר טוב--אני אכרת אתך ברית אך דבר
אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את
פני--כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול
בבאך לראות את פני 14 וישלח דוד מלאכים
אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את
מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים
15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש--מעם
פלטיאל בן לוש (ליש) 16 וילך אתה אישה
הלוך ובכה אחריה--עד בחרים ויאמר אליו
אבנר לך שוב וישב 17 ודבר אבנר היה עם
זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם
מבקשים את דוד למלך עליכם 18 ועתה עשו
כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי
הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד
כל איביהם 19 וידבר גם אבנר באזני בנימין
וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את
כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית
בנימן 20 ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו
עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר
אתו משתה 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה
ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה

למלך--עליהם 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר עשהאל וימת--ויעמדו 24 וירדפו יואב ואבישי לשאול--לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו אחרי אבנר והשמש באה--והמה באו עד גבעת מחנים 9 וימלכהו אל הנלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה כלה 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה--שבע שנים וששה חדשים 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו 15 ויקמו ויעברו במספר--שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא ויגנף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה--יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים 2 וילדו (ויולדו) לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזרעאלת 3 ומשנהו כלאב לאביגל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור 4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי 8 ויחר לאבנר

שמואל ב

בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר
19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו
גבורים 20 אל תגידו בנת אל תבשרו בחוצת
אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה
בנות הערלים 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר
עליכם--ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים--
מגן שאול בלי משיח בשמן 22 מדרם חללים
מחלב גבורים--קשת יהונתן לא נשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם 23 שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו 24 בנות ישראל--
אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים
המעלה עדי זהב על לבושכן 25 איך נפלו
גברים בתוך המלחמה--יהונתן על במותיך
חלל 26 צר לי עליך אחי יהונתן--נעמת לי
מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים 27 איך
נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו
עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה 2
ויעל שם דוד וגם שתי נשיו--אחינעם הזורעלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי 3 ואנשיו אשר עמו
העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון 4
ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך
על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש
גלעד אשר קברו את שאול 5 וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם
ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם תחסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו 6 ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה
7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל--כי
מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
העמלק וישב דוד בצקלגן ימים שנים 2 ויהי
ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי
בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו 3 ויאמר לו
דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל
נמלטתי 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד
נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם
הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן
בנו מתו 5 ויאמר דוד אל הנער המניד לו
איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו 6 ויאמר
הנער המניד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הרבקהו 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא
אלי ואמר הנני 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר
(ואמר) אליו עמלקי אנכי 9 ויאמר אלי עמד
נא עלי ומתני--כי אחזני השבץ כי כל עוד
נפשי בי 10 ואעמד עליו ואמתתה--כי ידעתי כי
לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה
11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים
אשר אתו 12 ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב
על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל--כי נפלו בחרב 13 ויאמר דוד אל
הנער המניד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש
גד עמלקי אנכי 14 ויאמר אליו דוד איך לא
יראת לשלח ירך לשחת את משיח יהוה 15
ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו
ויכהו וימת 16 ויאמר אליו דוד דמיך (דמיך)
על ראשך כי פיך ענה בכך לאמר אנכי מתתי
את משיח יהוה 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו 18 ויאמר ללמד

ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה השיב דוד 20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה 5 21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו חרבו וימת עמו 6 וימת שאול ושלת בניו ונשא לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד כליו גם כל אנשיו ביום ההוא--יחדו 7 ויראו את העם וישאל להם לשלום 22 ויען כל איש אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר רע ובליעל מזהאנשים אשר הלכו עם דוד הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו מהשלל אשר הצלנו כי אם איש אתו ואתו ואת 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את בניו וינהגו וילכו 23 ויאמר דוד לא תעשו כן החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן נפלים בהר הגלבע 9 ויכרתו את ראשו ויפשטו את הגדוד הבא עלינו בידנו 24 ומי ישמע לכם את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק בית עצביהם--ואת העם 10 וישימו את כליו הישב על הכלים--יחדו יחלקו 25 ויהי מהיום בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל 11 וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו עד היום הזה 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח פלשתים לשאול 12 ויקומו כל איש חיל וילכו מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו ברכה משלל איבי יהוה 27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע ביבשה ויצמו שבעת ימים 29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני 30 ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך 31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע 2 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכישוע--בני שאול 3 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף

פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו
 עברים באחרונה--עם אכיש 3 ויאמרו שרי
 פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל
 שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך
 ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים
 ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום
 הזה 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
 שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו
 אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה
 ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה
 זה אל אדניו--הלוא בראשי האנשים ההם 5
 הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר
 הכה שאול באלפיו ודוד ברבבתו 6 ויקרא
 אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר
 אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה--
 כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד
 היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה 7 ועתה
 שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני
 פלשתים 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי
 ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך
 עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי
 אדני המלך 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי
 כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי
 פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה 10
 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו
 אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו 11
 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל
 ארץ פלשתים ופלשתים עלו זורעאל

30 ויהי כבא דוד ואנשיו צקלג--ביום
 השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו
 את צקלג ושרפו אתה באש 2 וישבו את הנשים
 אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו
 וילכו לדרכם 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר
 והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם

10 ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני 11 ואיש ואשה לא יהיה דוד להביא את לאמר--פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים 12 ויאמן אכיש ברוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים 3 ושמואל מת--ויספרו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאוול הסיר האבות ואת הידענים-- מהארץ 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע 5 וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד 6 וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה--גם בחלמות גם באורים גם בנביאים 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דוד 8 ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי (קסמי) נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני 10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה 11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי 12 ותרא האשה את שמואל ותרעק בקול גדול ותאמר

29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל 2 וסרני

וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה--ונקה 10 ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה ינפנו או יזמו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה 11 חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים--ונלכה לנו 12 ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין

מקיץ כי כלם ישנים--כי תרדמת יהוה נפלה עליהם 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך 15 ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית-- חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים--אשר מראשתו 17 ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך 18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה 19 ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים 20 ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו 2 ויקם דוד-- ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלת ואביגיל אשת נבל הכרמלית 4 ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה--ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים--ימים וארבעה חדשים 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי (והגזרי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים 9 והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחרמרים ונמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש

דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי עד אור הבקר 37 ויהי בבקר בצאת היין דוד על פניה ותשתחו ארץ 24 ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך לבו בקרבו והוא היה לאבן 38 ויהי כעשרת באזניך ושמע את דברי אמתך 25 אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא--נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך--לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת 26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ירך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה 27 לעתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בכך מימך 29 ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע 30 והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את השובה עליך--

26 ויבאו הזפים אל שאול הנבעתה לאמר וצוך לנגיד על ישראל 31 ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך 32 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי 33 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מזהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי (ותבאת) לקראתי--כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר 35 ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך--ראי שמעתי בקולך ואשא פניך 36 ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול--

26 ויבאו הזפים אל שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן 2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל--לבקש את דוד במדבר זיף 3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן--על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם הנים סביבתו 6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך תחתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל

13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד 15 והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך 16 והיה ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתוך הרעה 18 ואת (ואתה) הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה--את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני 19 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזוה אשר עשיתה לי 20 ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי 22 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזו את צאנו בכרמל 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו (כלבי) 4 וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום 6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו--לא הכלמונום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל 8 שאל את נעריך ויגידו לך

שואל ויאמר יהוה ויסגירו ¹³ ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשואל הגד כי נמלט דוד מקעילה

ויחדל לצאת ¹⁴ וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שואל כל הימים ולא נתנו אלהים בידו ¹⁵ וירא דוד כי יצא שואל לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה ¹⁶ ויקם ויהונתן בן שואל וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים ¹⁷ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שואל אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שואל אבי ידע כן ¹⁸ ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו ¹⁹ ויעלו זפים אל שואל הנבעתה לאמר הלווא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה--בנבעת החכילה אשר מימין הישימון ²⁰ ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת--רד ולנו הסגירו ביד המלך ²¹ ויאמר שואל ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי ²² לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו--מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא ²³ וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ--וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה ²⁴ ויקומו וילכו זיפה לפני שואל ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה--אל ימין הישימון ²⁵ וילך שואל ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שואל וירדף אחרי דוד מדבר מעון ²⁶ וילך שואל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שואל ושואל ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם ²⁷ ומלאך בא אל שואל לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ ²⁸ וישב שואל מרדף אחרי דוד

24 ויהי כאשר שב שואל מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי ² ויקח שואל שלשת אלפים איש בחור--מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים ³ ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שואל להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים ⁴ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך (איבך) בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשואל--בלט ⁵ ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו--על אשר כרת את כנף אשר לשואל ⁶ ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה--לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא ⁷ וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שואל ושואל קם מהמערה וילך בדרך ⁸ ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחרי שואל לאמר אדני המלך ויבט שואל אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו ⁹ ויאמר דוד לשואל למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך ¹⁰ הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני--כי משיח יהוה הוא ¹¹ ואבי ראה--גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך--ואתה צדה את נפשי לקחתה ¹² ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה כך

בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים--לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול--ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי-נתן לו 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים--אשר בנב ויבאו כלם אל המלך 12 ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני 13 ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי--בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך 15 היום החלתי לשאול (לשאול) לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעברו דבר בכל בית אבי--כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו (אזני) ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה 18 ויאמר המלך לדויג (דואג) סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג (דואג) האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפור בד 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים גלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי גלך קעלה אל מערכות פלשתים 4 ויוסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה--כי אני נתן את פלשתים בידך 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישיבי קעילה 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד--קעילה אפור ירד בידו 7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי--כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו 9 וידע דוד--כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפור 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה--לשחת לעיר בעבורי 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך--יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד 12 ויאמר דוד--היסגרנו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד

בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם--כי לחם חם ביום הלקחו 7 ושם איש מעבדי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו 35 ויהי בבקר שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו 36 ויאמר לנערו--רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי (החצים) ויבא אל אדניו 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם א ויקם וילך ויהונתן בא העיר

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה 2 וידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני 3 ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם--תנה בידי או הנמצא 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל--ואף כי היום יקדש בכלי 6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום

לו חלילה לא תמות--הנה לו עשה (לא יעשה) את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו 18
 אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
 אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה מושבך 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום
 אין זאת 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל
 אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת האבן האזל 20 ואני שלשת החצים צדה אורה
 יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך-- לשלח לי למטרה 21 והנה אשלח את הנער
 כי כפשע ביני ובין המות 4 ויאמר יהונתן אל לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה
 דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך 5 ויאמר דוד החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך
 אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב ואין דבר--חי יהוה 22 ואם כה אמר לעלם
 עם המלך לאכול ושלחתיני ונסתרתי בשדה הנה החצים ממך והלאה--לך כי שלחך יהוה
 עד הערב השלשית 6 אם פקד יפקדני אביך 23 והדבר--אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה
 ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם ביני ובינך עד עולם 24 ויסתר דוד בשדה ויהי
 עירו--כי זבח הימים שם לכל המשפחה 7 אם החדש וישב המלך על (אל) הלחם לאכול
 כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל
 לו--דע כי כלתה הרעה מעמו 8 ועשית חסד על מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד
 עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך שאול ויפקד מקום דוד 26 ולא דבר שאול
 ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי
 תביאני 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע טהור הוא כי לא טהור 27 ויהי ממחרת החדש
 אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך-- השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן
 ולא אתה אניד לך 10 ויאמר דוד אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל
 מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה 11 ויאמר הלחם 28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל
 יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם דוד מעמדי עד בית לחם 29 ויאמר שלחני נא
 השדה 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי
 ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
 והנה טוב אל דוד--ולא אז אשלח אליך וגליתני את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך 30 ויחר
 את אזנך 13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדנות
 כי יישב אל אבי את הרעה עליך--וגליתני את הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך
 אזנך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך ולבשת ערות אמך 31 כי כל הימים אשר בן
 כאשר היה עם אבי 14 ולא אם עודני חי ולא ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך
 תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות 15 ולא ועתה שלח וקח אתו אלי--כי בן מות הוא 32
 תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה
 בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני יומת מה עשה 33 ויטל שאול את החנית עליו
 האדמה 16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו
 יהוה מיד איבי דוד 17 ויוסף יהונתן להשביע להמית את דוד 34 ויקם יהונתן מעם השלחן

דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים 27 ויקם ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת 12 דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח איש ויבא דוד את ערלתייהם וימלאום למלך וימלט 13 ותקח מיכל את התרפים ותשם אל להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה 28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד-- עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים 30 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול הפץ בדוד מאד 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך 4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל--ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו ישב וחניתו בידו ודוד מננן ביד 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרם ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך

20 ויברח דוד מנגות (מניות) ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך--כי מבקש את נפשי 2 ויאמר

חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה 9 ויהי שאול עון (עוין) את דוד מהיום ההוא את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון 53 וישבו בני ישראל מודלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם 54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו 55 וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי 56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו 58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו (ויאהבו) יהונתן כנפשו 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול 6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמחלות לקראת שאול המלך--בתפים בשמחה ובשלשים 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה

מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד
 ויבא וישאל לאחיו לשלום²³ והוא מדבר עמם הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר
 והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך³⁸ וילבש
 מגת ממערות (ממערכות) פלשתים וידבר שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו
 כדברים האלה וישמע דוד²⁴ וכל איש ישראל וילבש אתו שריון³⁹ ויחגר דוד את חרבו מעל
 בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד²⁵ למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל
 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה- שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי
 -כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר ויסרם דוד מעליו⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר לו
 יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי
 ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל²⁶ ויאמר הרעים אשר לו ובילקוט-- וקלעו בידו ויגש
 דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה אל הפלשתי 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל
 לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה דוד והאיש נשא הצנה לפניו⁴² ויבט הפלשתי
 מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי ויראה את דוד ויבוזהו כי היה נער ואדמני עם
 חרף מערכות אלהים חיים²⁷ ויאמר לו העם יפה מראה⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב
 כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו²⁸ אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי
 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים את דוד באלהיו⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד
 ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת לכה אלי-- ואתנה את בשרך לעוף השמים
 ועל מי נטשת מעט הצאן והנה במדבר-- אני ולבהמת השרה⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי
 ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי
 המלחמה ירדת²⁹ ויאמר דוד מה עשיתי עתה בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות
 הלוא דבר הוא³⁰ ויסב מאצלו אל מול אחר ישראל אשר חרפת⁴⁶ היום הזה יסגרך יהוה
 ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר בידי והכיתך והסרת את ראשך מעליך ונתתי
 הראשון³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים
 ויגדו לפני שאול ויקחהו³² ויאמר דוד אל ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים
 שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם לישראל⁴⁷ וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב
 עם הפלשתי הזה³³ ויאמר שאול אל דוד לא ובהנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן
 תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי אתכם בידנו⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך
 נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו³⁴ ויאמר ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה
 דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן לקראת הפלשתי⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל
 ובא הארי ואת הרוב ונשא שה מהעדר³⁵ הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי
 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי-- אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו
 והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו³⁶ גם את הארי ארצה⁵⁰ ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן
 גם הדב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה ויך את הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד
 כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים³⁷ 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את

שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים ושוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהדום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה 15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך 16 יאמר נא אדננו עבדיך לפניך- ויבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך- רוח אלהים רעה--ונגן בידו ושוב לך 17 ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו 19 וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול 21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים 22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני 23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים 2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא ביניהם 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת 5 וכובע נחשת

קול הצאן הזה באזני יקול הבקר אשר אנכי שמע 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו (ויאמר) לו דבר 17 ויאמר שמואל--הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוו ליהוה 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם 30 ויאמר חטאתי--עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוויתי ליהוה אלהיך 31 וישב שמואל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי--כי ראיתי בבניו לי מלך 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי 3 וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח 6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו--כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם--כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב 8 ויקרא ישי אל אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה 11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי

איש שורו בידו הלילה--וישחטו שם 35 ויבן שאול מזבחה ליהוה אתו החל לבנות מזבחה ליהוה 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא 38 ויאמר שאול--גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו-- במה היתה החטאת הזאת היום 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל--כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל--הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו 42 ויאמר שאול--הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן 43 ויאמר שאול אל יונתן הנידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש--הנני אמות 44 ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן 45 ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל--חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם 47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשע 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסוה 49 ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי בנותיו--שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל 50 ושם אשת שאול

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל--אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שח מנמל ועד חמור 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים 8 ויתפש את אנג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב 9 ויחמל שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך--כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצויב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה-- הקימתי את דבר יהוה 14 ויאמר שמואל ומה

יונתן 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר אל הכהן אסף ירך 20 ויזעק שאול וכל העם על מצב פלשתים--שן הסלע מהעבר מזה ושן אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם איש ברעהו--מהומה גדולה מאד 21 והעברים האחד סנה 5 השן האחד מצוק מצפון מול היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עמם מכמש והאחד מנבב מול גבע 6 ויאמר יהונתן במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב עם שאול ויונתן 22 וכל איש ישראל המתחבאים הערלים האלה--אולי יעשה יהוה לנו כי אין בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט 7 ויאמר גם המה אחריהם במלחמה 23 ויושע יהוה לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך ביום ההוא את ישראל והמלחמה--עברה את הנני עמך בלבבך 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו בית און 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל עברים אל האנשים ונגלינו אליהם 9 אם כה שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם--ועמדנו לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל תחתינו ולא נעלה אליהם 10 ואם כה יאמרו העם לחם 25 וכל הארץ באו ביער ויהי דבש עליו עלינו ועלינו--כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו על פני השדה 26 ויבא העם אל היער והנה האות 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי-- ותראנה (ותאנה) עיניו 28 ויען איש מהעם כי נתנם יהוה ביד ישראל 13 ויעל יונתן על ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם 29 יונתן ונשא כליו ממותת אחריו 14 ותהי המכה ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו--כעשרים עיני--כי טעמתי מעט דבש הזה 30 אף כי לוא איש כבחצי מענה צמד שדה 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם--המצב והמשחית עתה לא רבתה מכה בפלשתים 31 ויכו ביום חרדו גם המה ותרגו הארץ ותהי לחרדת ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם אלהים 16 ויראו הצפים לשאול בנכעת בנימן מאד 32 ויעש (ויעט) העם אל שלל (השלל) והנה ההמון נמוג וילך והלם 17 ויאמר שאול ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו 18 ויאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה 34 ויאמר ארון האלהים ביום ההוא--ובני ישראל 19 שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם

אשר לא יועילו ולא יצילו--כי תהו המה 22 כי לא יטש יהוה את עמו--בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם 23 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה--מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה 24 אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת-- בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם 25 ואם הרע תרעו--גם אתם גם מלככם תספו

ויעל מן הגלגל--גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש 16 ושואל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בנבע בנימן ופלשתים חנו במכמש 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל 18 והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר (אמר) פלשתים--פן יעשו העברים חרב או חנית 20 וירדו כל ישראל הפלשתים--ללשוש איש את מחרשתו ואתו ואת קרדמו ואת מחרשתו 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאיתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאבינו לא הגיד 2 ושואל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש 3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו--נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנבעת בנימן ויתר העם שלח איש לאהליו 3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנבע וישמעו פלשתים ושואל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובכרות 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושואל עודדו בגלגל וכל העם חרדו אחריו 8 וייחל (ויוחל) שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו 9 ויאמר שאול--הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים

כאיש אחד 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל
 שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף 9 אבותיכם 8 כאשר בא יעקב מצרים--ויזעקו
 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת
 יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו
 (כחם) השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי במקום הזה 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו
 יביש--וישמחו 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים
 אליכם ועשיתם לנו ככל השוב בעיניכם 11 וביד מלך מואב וילחמו בם 10 ויזעקו אל
 יהוה ממחרת וישם שאול את העם שלשה יהוה ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עזבנו את
 ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה
 ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים הצילנו מיד איבינו--ונעבדך 11 וישלח יהוה
 ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד 12 ויאמר העם את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל
 אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח
 האנשים ונמיתם 13 ויאמר שאול לא יומת איש 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם
 ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה
 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל אלהיכם מלככם 13 ועתה הנה המלך אשר
 ונחדש שם המלוכה 15 וילכו כל העם הגלגל בחרתם--אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם
 וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו מלך 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו
 שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה--והייתם
 וכל אנשי ישראל עד מאד גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה
 אלהיכם 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה--והייתה יד יהוה בכם ובאבותיכם
 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם 17 הלוא קציר חטים
 היום--אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו היום--רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה
 לשאול לכם מלך 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל
 העם מאד את יהוה ואת שמואל 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה
 אלהיך--ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך 20 ויאמר שמואל אל העם
 אל תיראו--אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה
 בכל לבבכם 21 ולא תסורו כי אחרי התהו 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם--לפני יהוה

5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר 7 והיה כי תבאינה (תבאנה) האתות האלה--לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש--הגם שאול בנבאים 12 ויען איש משם ויאמר ומו אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל 15 ויאמר דוד שאול הנידה נא לי מה אמר לכם שמואל 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיתם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו--את דברי אנשי יביש 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אפו מאד 7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו

ונשובה--פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו בלבבך אניד לך 20 ולאנתנות האבדות לך 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת היום שלשת הימים--אל תשם את לבך להם כי והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נמצאו ולמי כל חמדת ישראל--הלוא לך ולכל נלכה שם--אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו בית אביך 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני עליה 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה אנכי מקשני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה נביא לאיש--כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי להביא לאיש האלהים מה אתנו 8 ויוסף הנער כדבר הזה 22 ויקח שמואל את שאול ואת לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו הקרואים והמה כשלשם איש 23 ויאמר שמואל את דרכנו 9 לפנים בישראל כה אמר האיש לטבח הנה את המנה אשר נתתי לך--אשר בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה אמרתי אליך שים אתה עמך 24 וירם הטבח כי לנביא היום יקרא לפנים הראה 10 ויאמר את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל הנשאר שים לפניך אכל--כי למועד שמור לך העיר אשר שם איש האלהים 11 המה עליהם לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב ביום ההוא 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם מים ויאמרו להן היש בזה הראה 12 ותענינה שאול על הגג 26 וישכמו ויהי כעלות השחר אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי ויקרא שמואל אל שאול הגג (הנגה) לאמר היום בא לעיר--כי זבח היום לעם בבמה 13 קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא כבאכם העיר כן תמצאון אתו בשרם יעלה ושמואל--החוצה 27 המה יורדים בקצה העיר הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בא-- ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו 14 ויעלו דבר אלהים

העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה 15 ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו-- הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הנידה נא לי אי זה בית הראה 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה--עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלתחתיך בבקר וכל אשר

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו--וישקהו ויאמר--הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נשש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עליהם אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא גבל יין 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם

ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בנבול ישראל ותחי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל 14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת ואת נבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה וישפט את ישראל--את כל המקומות האלה 17 ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה--שפטים בבאר שבע 3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד--ויטו משפט 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו--ככל הגוים 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעברו אלהים אחרים--כן המה עשים גם לך 9 ועתה שמע בקולם אך כי הער תעיר בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם

9 ויהי איש מבן ימין (מבנימין) ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיה--בן איש ימיני גבור חיל 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו 5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה

ומעל ארצכם⁶ ולמה תכבדו את לבבכם עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלא יהושע בית השמי¹⁹ ויך באנשי בית שמש כי כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו⁷ ועתה ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אלף איש ויתאבלו העם כי חכה יהוה בעם אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה⁸ ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארז מצדו ושלחתם אתו והלך⁹ וראיתם אם יהוה--רדו העלו אתו אליכם

7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה² ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה³ ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשיתם והכינו לבבכם אל יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים⁴ ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו⁵ ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה⁶ ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה⁷ וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים⁹ ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלהו) עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול

כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר ¹⁴ וישמע (בטחרים) את אשדוד ואת גבוליה ⁷ ויראו עלי את קול הצעקה ויאמר מזה קול ההמון אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי ¹⁵ ועלי ישראל עמנו--כי קשתה ידו עלינו ועל דגון בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות ¹⁶ ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מזה היה הדבר בני ¹⁷ ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה ¹⁸ ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת--כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וכלתו אשת פינחס הרה ללית ותשמע את השמועה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה ²⁰ וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה ²¹ ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד השמים

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים ² ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מזה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו ³ ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם--כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם ⁴ ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי (טחרי) זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם ⁵ ועשיתם צלמי עפליים (טחריכם) וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם מפתן דגון--באשדוד עד היום הזה ⁶ ותכבד יד

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה ² ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו אתו בית דגון ויצייגו אתו אצל דגון ³ וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו ⁴ וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן--רק דגון נשאר עליו ⁵ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון--באשדוד עד היום הזה ⁶ ותכבד יד

ועינו החלו כהות לא יוכל לראות³ ונגר אלהים כי נאמן שמואל לנביא ליהוה²¹ ויוסף יהוה טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים⁴ ויקרא יהוה אל שמואל

ויאמר הנני⁵ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב וילך וישכב⁶ ויוסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב⁷ ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה⁸ ויוסף יהוה קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו¹⁰ ויבא יהוה וייתצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך¹¹ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו--תצלינה שתי אזניו¹² ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו--החל וכלה¹³ והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה במ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה--עד עולם¹⁵ וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהניד את המראה אל עלי¹⁶ ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך--אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך¹⁸ ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממני ויאמר--יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה¹⁹ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה²⁰ וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק² ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש³ ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו⁴ וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים--חפני ופינחס⁵ ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ⁶ וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו--כי ארון יהוה בא אל המחנה⁷ ויראו הפלשתים--כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם⁸ אוי לנו--מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה--במדבר⁹ התחזקו והיו לאנשים פלשתים--פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם¹⁰ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו¹³ ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך (יד) דרך מצפה-

אביון להושיב עם גדיבים וכסא כבוד ינחלם טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם
 כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל 9 רגלי יהוה 25 אם יחטא איש ופללו אלהים
 חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו
 יגבר איש 10 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם 26 והנער
 ירעם--יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
 וירם קרן משיחו 11 וילך אלקנה הרמתה על אנשים 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו
 ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך
 הכהן 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את בהיותם במצרים לבית פרעה 28 ובחר אתו
 יהוה 13 ומשפט הכהנים את העם--כל איש מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי
 זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית
 שלש השנים בידו 14 והכה בכיור או ברוד אביך את כל אשי בני ישראל 29 למה תבעטו
 או בקלחת או בפרור--כל אשר יעלה המזלג בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את
 יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת
 שם בשלה 15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא ישראל לעמי 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל
 נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות אמור אמרת ביתך אביך יתהלכו לפני
 לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי 16 עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי
 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב
 וקח לך כאשר תאונה נפשך ואמר לו (לא) את זרעך ואת זרע בית אביך--מהיות זקן
 כי עתה תתן--ואם לא לקחתי בחזקה 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי
 חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי
 נאצו האנשים את מנחת יהוה 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד 19 ומעיל
 את פני יהוה נער והעלתה לו מימים ימימה-- ימותו אנשים 34 וזה לך האות אשר יבא אל
 בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים 20 שני בניך--אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם שניהם 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי
 יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך
 אשר שאל ליהוה והלכו למקומו 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי
 בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה 22 ועלי לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות--לאכל
 זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל פת לחם

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו רעים מאת כל העם אלה 24 אל בני כי לוא

שמואל א

ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך
האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד
19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה
אשתו ויזכרה יהוה 20 ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו
לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו 22 וחנה
לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד
עולם 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד גמלך אתו--אך יקם יהוה את
דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה
אתו 24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית
יהוה שלו והנער נער 25 וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי 26 ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל
אל יהוה 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו 28 וגם אנכי
השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא
שואל ליהוה וישתחו שם ליהוה

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה
רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי
בישועתך 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו 3 אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה
ולא (ולו) נתכנו עללות 4 קשת גברים חתים
ונכשלים אזרו חיל 5 שבעים בלחם נשכרו
ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול
ויעל (Sheol h7585) 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל
אף מרום 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים--מהר
אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן
תחו בן צוף--אפרתי 2 ולו שתי נשים--שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו
ולכל בניה ובנותיה--מנות 5 ולחנה יתן מנה
אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה
6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי
סגר יהוה בעד רחמה 7 וכן יעשה שנה בשנה
מדי עלתה בבית יהוה--כן תכעסנה ותבכה
ולא תאכל 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ידע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים 9 ותקם חנה
אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן
ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה 10 והיא
מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה 11
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה
בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך
ונתתה לאמתך זרע אנשים--ונתתיו ליהוה כל
ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו 12 והיה
כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר
את פיה 13 וחנה היא מדברת על לבה--רק
שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
לשכרה 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין
הסירי את יינד מעליך 15 ותען חנה ותאמר לא
אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
ואשפך את נפשי לפני יהוה 16 אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי
דברתי עד הנה 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום

אתם נתתם להם כעת תאשמו²³ ויעשו כן בני
בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר
גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים
וישבו בהם²⁴ ויתהלכו משם בני ישראל בעת
ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש
לנחלתו²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה

ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים שבט אחד מישראל 7 מה נעשה להם לנותרים
 באיש ישראל כשלישים איש--כי אמרו אך ננוף לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם
 ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה 40 והמשאת מבנותינו לנשים 8 ויאמרו--מי אחד משבטי
 החלה לעלות מן העיר--עמוד עשן ויפן בנימן ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה
 אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה 41 לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד--אל
 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה הקהל 9 ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי
 כי ננעה עליו הרעה 42 ויפנו לפני איש ישראל יבש גלעד 10 וישלחו שם העדה שנים עשר
 אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתה ואשר אלף איש--מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו
 מהערים משחיתים אותו בתוכו 43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכה
 הגבעה ממזרח שמש 44 ויפלו מבנימן שמנה אשה ידעת משכב זכר--תחרימו 12 וימצאו
 עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל 45 מיושבי יביש גלעד ארבע מאות גערה בתולה
 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללוהו אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם
 במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו אל המחנה שלה אשר בארץ כנען 13 וישלחו
 עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש 46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף
 חרב--ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל 47 והיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש
 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים 48 ואיש
 ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי
 מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש
21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה 2 ויבא העם
 בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול 3 ויאמרו--למה
 יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד 4 ויהי ממחרת
 וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא
 עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל
 יהוה המצפה לאמר--מות יומת 6 וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום

נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו 9 ועתה- בנימן ביום השני 25 ויצא בנימן לקראתם מן
 -זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל הגבעה ביום השני וישחיתו בכני ישראל עוד
 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי
 ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה חרב 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו
 לעם--לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו
 אשר עשה בישראל 11 ויאסף כל איש ישראל ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים
 אל העיר כאיש אחד חברים 12 וישלחו שבטי לפני יהוה 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם
 ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה ארון ברית האלהים בימים ההם 28 ופינחס
 הרעה הזאת אשר נהיתה בכם 13 ועתה תנו בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם
 את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני
 ונבערה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי
 לשמע בקול אחיהם בני ישראל 14 ויאספו בני מחר אתגנו בידך 29 וישם ישראל ארבים
 בנימן מן הערים הגבעה לצאת למלחמה עם אל הגבעה סביב 30 ויעלו בני ישראל אל
 בני ישראל 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה
 מזהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב-- כפעם בפעם 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם
 לבר מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים
 בחור 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל
 אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה- ואחת נבעתה בשדה כשלשים איש בישראל 32
 -ולא יחטא 17 ואיש ישראל התפקדו לבר ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה
 מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר
 זה איש מלחמה 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו אל המסלות 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו
 באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו
 בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה ממערה גבע 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת
 יהודה בתחלה 19 ויקומו בני ישראל בבקר אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
 ויחנו על הגבעה 20 ויצא איש ישראל למלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה
 עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה 35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו
 אל הגבעה 21 ויצאו בני בנימן מן הגבעה בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה
 וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב 36 ויראו
 אלף איש--ארצה 22 ויתחזק העם איש ישראל בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום
 ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל
 ביום הראשון 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני הגבעה 37 והארב החישו ויפשטו אל הגבעה
 יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב 38
 לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר והמועד היה לאיש ישראל--עם הארב הרב
 יהוה עלו אליו 24 ויקרבו בני ישראל אל בני להעלותם משאת העשן מן העיר 39 ויהפך איש

היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה ויישב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת--ונלין בה 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנבעה או ברמה 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן 15 ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בנבעה ואנשי המקום בני ימיני 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח--ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים--

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד--אל יהודה המצפה 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל--בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה--ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת 6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל 7 הנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר ועצה הלם 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא

מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה 12 ויעלו ויחנו בקרית יערים--ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה-- הנה אחרי קרית יערים 13 ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה 14 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתי האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו 15 ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום 16 ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער-- אשר מבני דן 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ--באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים 19 ויאמרו לו החרש שים ירך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל 20 ויישב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם 21 ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה-- לפניהם 22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתי אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן 23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת 24 ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו-- ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו-- פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך

וגפש ביתך 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה 29 ויקראו שם העיר ליש שם העיר לראשנה 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ 31 וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו (להשיבת) ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו 4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם 5 ויהי ביום הרביעי וישכמו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם--ואחר תלכו 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו--וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויישב לבך 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נשות היום ויאכלו שניהם 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה

נכון עליהם ואשען עליהם 27 והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון 28 ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים 29 וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם-- לי הלוי לכהן

18 אחד בימינו ואחד בשמאלו 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו 31 וירדו אחיו וכל בית אביו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

17 ויהי איש מזהר אפרים ושמו מיכיהו 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי (ואת) אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי

אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה 20 וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה 2 לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרנגוהו 3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחזו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון 4 ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף 6 ותאמר דלילה אל שמשון הנידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו-- וחליתי והייתי כאחד האדם 8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים-- אשר לא חרבו ותאסרהו בהם 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הנידה נא לי במה תאסר 11 ויאמר אליה-- אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם 12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוש 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים-- הנידה

אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח
 יעשו הבחורים 11 ויהי כראותם אותו ויקחו לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד
 שלשים מרעים ויהיו אתו 12 ויאמר להם שמשון בין שני הזנבות בתוך 5 ויבער אש בלפידים
 אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד
 לי שבעת ימי המשתה ומצאתם--ונתתי לכם קמה ועד כרם זית 6 ויאמרו פלשתים מי עשה
 שלשים סדינים ושלשים חלפת בנדים 13 ואם זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את
 לא תוכלו להגיד לי--ונתתם אתם לי שלשים אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו
 סדינים ושלשים חלפות בנדים ויאמרו לו-- אותה ואת אביה באש 7 ויאמר להם שמשון אם
 חודה חידתך ונשמענה 14 ויאמר להם מהאכל תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהרל
 יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד 8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד
 החידה שלשת ימים 15 ויהי ביום השביעי וישב בסעיף סלע עיטם 9 ויעלו פלשתים ויחנו
 ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו ביהודה וינטשו בלחי 10 ויאמרו איש יהודה
 את החידה--פן נשרף אותך ואת בית אביך למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון
 באש הלירשנו קראתם לנו הלא 16 ותבך עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו 11 וירדו
 אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע
 אהבתני--החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים
 ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי--ולך בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם--
 אניד 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה כאשר עשו לי כן עשיתי להם 12 ויאמרו לו
 להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר
 הציקתהו ותגד החידה לבני עמה 18 ויאמרו לו להם שמשון השבעו לי פן תפגעו בי אתם 13
 אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך
 מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם-- בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים
 לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי 19 חרשים ויעלוהו מן הסלע 14 הוא בא עד לחי
 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח
 שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות יהוה ותהיינה העבתיים אשר על זרועותיו
 למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו 20 כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל
 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו ידיו 15 וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו
 ויקחה ויך בה אלף איש 16 ויאמר שמשון-- בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור
 הכיתי אלף איש 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי 18
 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה
 אמות בצמא ונפלת ביד הערלים 19 ויבקע הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה 4

יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו- כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל--מיד פלשתים 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני--איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה--כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא--כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כססע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון 8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגיית האריה ודבש 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגיית האריה רדה הדבש 10 וירד

בני ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי בני עמון 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם יפתח אשר שלח אליו 29 ותהי על יפתח רוח אותי מידם 3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון 30 בידי ולמה עליכם אלי היום הזה--להלחם וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בי 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם בני עמון בידי 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי ביתי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון--והיה אמרו פליטי אפרים אתם--גלעד בתוך אפרים ליהוה והעליתיהו עליה 32 ויעבר יפתח אל בתוך מנשה 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו 33 ויכסם לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה מערוער ועד באך מגית עשרים עיר ועד אבל ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני לא 6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת בני ישראל 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת 35 ויהי ארבעים ושנים אלף 7 וישפט יפתח את ישראל כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי גלעד 8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב 36 ותאמר לחם 9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה--עשה לי שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה החוץ וישפט את ישראל שבע שנים 10 וימת נקמות מאיביך--מבני עמון 37 ותאמר אל אביה אבצן ויקבר בבית לחם 11 וישפט אחריו את יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי שנים 12 וימת אילון הזבולני ויקבר באילון אנכי ורעיתי (ורעותי) 38 ויאמר לכי ושלח בארץ זבולן 13 וישפט אחריו את ישראל אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך עבדון בן הלל הפרעתוני 14 ויהי לו ארבעים על בתוליה על ההרים 39 ויהי מקץ שנים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר עירם וישפט את ישראל שמנה שנים 15 וימת נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון 40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות בארץ אפרים בהר העמלקי

לבת יפתח הגלעדי--ארבעת ימים בשנה **13** ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה 2 ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו לא קראת ללכת עמך--ביתך נשרף עליך באש מנחת ואשתו עקרה ולא ילדה 3 וירא מלאך

וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה וישיעו לכם בעת צרתכם¹⁵ ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו--עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה¹⁶ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל¹⁷ ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה¹⁸ ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון--יהיה לראש לכל ישרי גלעד

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח² ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו--כי בן אשה אחרת אתה³ ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו⁴ ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל⁵ ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב⁶ ויאמרו ליפתח--לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון⁷ ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם⁸ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד⁹ ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני--אנכי אהיה לכם לראש¹⁰ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו--אם לא כדברך כן נעשה¹¹ ויילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה¹² וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך

ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך 40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש

זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם 42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה--ויכום 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר וזירעה מלח 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית 47 ויגדו לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיכם עשיתי--מהרו עשו כמוני 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו על הצריח ויצתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף--איש ואשה 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב--על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף הרבך ומותתני--פן יאמרו לי

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו--איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה 4 ויהי לו שלשים בניו רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד 5 וימת יאיר ויקבר בקמון 6 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וכיד בני עמון 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן--בארץ האמרי אשר בגלעד 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך--וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים 12 וצידוניהם ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם 14 לכו

אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן--כי נחבא 6 אבימלך אחיו 22 וישר אבימלך על ישראל
 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו שלש שנים 23 וישלח אלהים רוח רעה בין
 וימליכו את אבימלך למלך--עם אלון מצב אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
 אשר בשכם 7 ויגדו ליוותם וילך ויעמד בראש באבימלך 24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל
 הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג
 אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים 8 הלוך אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג
 הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית את אחיו 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים
 מלוכה (מלכה) עלינו 9 ויאמר להם הזית על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר
 החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים עליהם בדרך ויגד לאבימלך 26 ויבא געל בן
 ואנשים והלכתי לנוע על העצים 10 ויאמרו עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי
 העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו 11 ותאמר שכם 27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם
 להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם
 הטובה והלכתי לנוע על העצים 12 ויאמרו ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך 28 ויאמר
 העצים לגפן לכי את מלוכי (מלכי) עלינו געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו--
 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי
 המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו 29 ומי
 העצים 14 ויאמרו כל העצים אל האטד לך יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך
 אתה מלך עלינו 15 ויאמר האטד אל העצים ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה 30 וישמע
 אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר
 באו חסו בצלי ואם אין--תצא אש מן האטד אפו 31 וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה
 ותאכל את ארזי הלבנון 16 ועתה אם באמת לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה
 ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם והנם צרים את העיר עליך 32 ועתה קום לילה
 טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול אתה והעם אשר אתך וארב בשדה 33 והיה
 ידיו עשיתם לו 17 אשר נלחם אבי עליכם בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר
 וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית
 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את לו כאשר תמצא ירך 34 ויקם אבימלך וכל
 בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה
 אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם ראשים 35 ויצא געל בן עבד ויעמד פתח
 הוא 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן
 ועם ביתו היום הזה--שמחו באבימלך וישמח המארב 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל
 גם הוא בכם 20 ואם אין--תצא אש מאבימלך הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל
 ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש את צל ההרים אתה ראה כאנשים 37 ויסף עוד
 מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור
 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים 38

וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל להם כי ישמעאלים הם 25 ויאמרו נתון נתן כאשר ענו אנשי סכות 9 ויאמר גם לאנשי פנואל ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם לאמר בשובי בשלום אתך את המגדל הזה 10 שללו 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף-- כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב 11 ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם גדעון לאפוד ויצג אותם בעירו בעפרה ויזנו לנבך ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה כל ישראל אחרי שם ויהי לגדעון ולביתו בטח 12 וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם למוקש 28 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים וכל המחנה החריד 13 וישב גדעון בן יואש שנה בימי גדעון 29 וילך ירבעל בן יואש וישב מן המלחמה מלמעלה החרס 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה-- שבעים ושבעה איש 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך 19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם-- לא הרגתי אתכם 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו-- כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין 23 ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם 24 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב

אשר עשה עם ישראל 9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר 2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם-- המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחרי 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן

על ברכיהם לשתות מים 7 ויאמר יהוה אל גִּדְעוֹן בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמִּלְקָקִים אוֹשִׁיעַ בִּיד שְׂמֹאוֹלָם בְּלַפְדִּים וּבִיד יְמִינָם הַשּׁוֹפְרוֹת אַתְכֶם וְנִתְתִּי אֶת מְדִין בִּידְךָ וְכָל הָעָם--יִלְכוּ לְתַקְעוּ וּיקְרָאוּ חֶרֶב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן 21 וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ 8 וַיִּקְחוּ אֶת צִדָּה הָעַם בִּידָם וְאֵת שׁוֹפְרֵיהֶם וְאֵת כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל שִׁלַּח אִישׁ לְאַהֲלוֹ וּבְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲזִיק וּמַחֲנָה הַשּׁוֹפְרוֹת וַיִּשֶׁם יְהוָה אֶת חֶרֶב אִישׁ בְּרַעְהוּ מְדִין הָיָה לוֹ מִתַּחַת בַּעֲמֹק 9 וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה קוּם רֹד בְּמַחֲנֶה כִּי נִתְתִּיו צָרְרָתָהּ--עַד שִׁפְתַּ אַבְל מַחֲוֹלָה עַל טַבַּת 23 בִּידְךָ 10 וְאִם יִרְאֵ אֶתְּהָ לְרֹדֶת--רֹד אֶתְּהָ וּפְרָה וַיִּצַּעַק אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִנִּפְתְּלֵי וּמִן אֲשֶׁר וּמִן כָּל נַעֲרָךְ אֶל הַמַּחֲנֶה 11 וּשְׁמַעַת מָה יִדְבְּרוּ וְאַחַר תַּחֲזַקְנָה יָדֶיךָ וַיִּרְדַּת בְּמַחֲנֶה וַיִּרְדַּ הוּא וּפְרָה נַעֲרוֹ אֶל קִצְהָ הַחֲמֻשִׁים אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה 12 וּמְדִין וְעַמְלָק וְכָל בְּנֵי קָדָם נִפְלִים בַּעֲמֹק כְּאַרְבֵּה לָרֶב וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחֲוֹל שֶׁעַל שִׁפְתַּ הַיָּם לָרֶב 13 וַיִּבֵּא גִדְעוֹן--וְהִנֵּה אִישׁ מִסְפָּר לְרַעְהוּ חֲלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צִלִּיל לֶחֶם שְׁעָרִים מִתְּהַפֵּךְ בְּמַחֲנֶה מְדִין וַיִּבֵּא עַד הָאֵהָל וַיִּכְהוּ וַיִּפְּלוּ וַיְהַפְכְּהוּ לַמַּעֲלָה וּנְפִיל לִירְדָן

8 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי אִישׁ אֶפְרַיִם מָה הַדְּבַר חֶרֶב גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים בִּידוֹ אֶת מְדִין וְאֵת כָּל הַמַּחֲנֶה 15 וַיְהִי כִשְׁמַע גִּדְעוֹן אֶת מִסְפָּר הַחֲלוּם וְאֵת שְׁבָרוֹ--וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשָּׁב אֶל מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי נָתַן יְהוָה בִּידְכֶם אֶת מַחֲנֶה מְדִין 16 וַיַּחֲזִק אֶת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפְרוֹת בִּיד כָּלִם וּכְדִים רִיקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכְּדִים 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִמְּנֵי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנִכִּי בֹא בַקִּצָּה הַמַּחֲנֶה וְהִיָּה כְּאֲשֶׁר אַעֲשֶׂה כֵן תַּעֲשׂוּן 18 וְתַקְעֵתִי בְּשׁוֹפֵר--אֲנִכִּי וְכָל אֲשֶׁר אֶתִּי וְתַקְעֵתֶם בְּשׁוֹפְרוֹת נָם אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל הַמַּחֲנֶה וְאַמְרַתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן 19 וַיִּבֵּא גִדְעוֹן וּמֵאָה אִישׁ אֲשֶׁר אֶתוֹ בַּקִּצָּה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ הָאֲשֻׁמְרֵת הַתִּיכּוֹנָה--אֶךְ הָקֵם הַקִּימוּ אֶת הַשְּׁמֵרִים וַיִּתַּקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וּנְפוּץ הַכְּדִים אֲשֶׁר בִּידָם 20 וַיִּתַּקְעוּ שְׁלֹשַׁת

מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן אביעזר אחריו³⁵ ומלאכים שלח בכל מנשה²¹ וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם³⁶ ויאמר ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את הלך מעיניו²² וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ישראל--כאשר דברת³⁷ הנה אנכי מציג את ויאמר גדעון אהה אדני יהוה--כי על כן ראיתי גזת הצמר--בגרון אם טל יהיה על הגזה לבדה מלאך יהוה פנים אל פנים²³ ויאמר לו יהוה ועל כל הארץ חרב--וידעתי כי תושיע בידי שלום לך אל תירא לא תמות²⁴ ויבן שם גדעון את ישראל כאשר דברת³⁸ ויהי כן--וישכם מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הזה--עודנו בעפרת אבי העזרי²⁵ ויהי בלילה הספל מים³⁹ ויאמר גדעון אל האלהים אל ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הפעם בגזה--יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו כל הארץ יהיה טל⁴⁰ ויעש אלהים כן בלילה תכרת²⁶ ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה--במערכה ולקחת את הפר השני היה טל

7 והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת²⁷ וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק² ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשאר⁴ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך⁵ ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות⁶ ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם--שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו ויחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל³⁴ ורוח

16 למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב 17 ישאירו מחיה בישראל ושה ושוור וחמור 5 כי גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון 18 ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו זבלון עם חרף נפשו למות-- ונפתלי על מרומי שדה 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענדך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו בני ישראל אל יהוה 7 ויהי כי זעקו 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא 21 נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז 22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו 23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה-- ארו ארו ישיבה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים 24 תברך מנשים-- יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך 25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה 26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד 28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא-- מדוע אחרו פעמי מרכבותיו 29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר- - שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות 3 והיה אם זרע ישראל-- ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו 4 ויחנו עליהם

נפתלי ומבני זבולון 7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך 8 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך 9 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך--כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה 10 ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה 11 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד אילון בצענים (בצעננים) אשר את קדש 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור 13 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו--מחרשת הגוים אל נחל קישון 14 ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך-- הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו 15 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב--לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב--לא נשאר עד אחד 17 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני 18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו--ותכסהו 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה איש--ואמרת אין 21 ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר 2 בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה 3 שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל 4 יהוה בצאתך משעיר בצעריך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני--מפני יהוה אלהי ישראל 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות--ילכו ארחות עקלקלות 7 חדלו פרזון בישראל חדלו--עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה 10 רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך--שיחו 11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם 13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בנבורים 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר 15 ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראוּבן גדלים חקקי לב

ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם בעדו--ונעל 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים 9 הוא את רגליו בחדר המקרה 25 ויחילו עד ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישיעם--את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות--גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הנגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס--ויצאו מעליו כל העמדים עליו 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב--

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות--היא שפטת את ישראל בעת ההיא 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל--בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני

וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק ³⁵ ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס ³⁶ וגבול האמרי ממעלה עקרב-ים-- מהסלע ומעלה

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתים ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם ² ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת--מזבחותריהם תתצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם ³ וגם אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש ⁴ ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ⁵ ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה ⁶ וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ ⁷ ויעברו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל ⁸ וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים ⁹ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש ¹⁰ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל ¹¹ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעברו את הבעלים ¹² ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה ¹³ ויעזבו את יהוה ויעברו לבעל ולעשתרות ¹⁴ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם

3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות במ את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען ² רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה--רק אשר לפנים לא ידעו ³ חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצירני והחוי ישב הר הלבנון--מהר בעל חרמון עד לבוא חמת ⁴ ויהיו לנסות במ את ישראל--לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה ⁵ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוכי ⁶ ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעברו את אלהיהם ⁷

וישב את העם 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה 19 ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק 21 ואת היבوسی ישב ירושלים לא הורישו בני בנימין וישב היבوسی את בני בנימין בירושלים עד היום הזה 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו--הוא שמה עד היום הזה 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת יושב (יושבי) דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר 30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס 31 אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב 32 וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו 33 נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס 34

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנח נתתי את הארץ בידו 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בנגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בנגורלך וילך אתו שמעון 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש 5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו--ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני--כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלים וימת שם 8 וילחמו בני יהודה בירושלים וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני--יושב ההר והנגב והשפלה 10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה--ונתתי לו את עכסה בתי לאשה 13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה השרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך

אתכם ואצל אתכם מידו 11 ותעברו את הירדן יהוה אלהי ישראל 24 ויאמרו העם אל יהושע ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע 25 ויכרת האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק והיבוסו ואתן אותם בידכם 12 ואשלח לפניכם ומשפט בשכם 26 ויכתב יהושע את הדברים את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה האמרי לא בחרבך ולא בקשתך 13 ואתן ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה 27 לכם ארץ אשר לא ינעת בה וערים אשר לא ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא תהיה בנו לעדה--כי היא שמעה את כל אמרי נטעתם אתם אכלים 14 ועתה יראו את יהוה יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן ועברו אתו--בתמים ובאמת והסירו את אלהים תכחשון באלהיכם 28 וישלח יהושע את העם אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים איש לנחלתו 29 ויהי אחרי הדברים האלה ועברו את יהוה 15 ואם רע בעיניכם לעבד וימת יהושע בן נון עבד יהוה--בן מאה ועשר את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון--אם שנים 30 ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש 31 (מעבר) הנהר ואם את אלהי האמרי אשר ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר יהוה 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל יהוה--לעבד אלהים אחרים 17 כי יהוה אלהינו 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה 33 ואלעזר בן הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב נתן לו בהר אפרים

הארץ--מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה--כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם 20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל

ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים 2 ויקרא יהושע לכל ישראל--לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אליהם-- אני זקנתי באתי בימים 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליהם לכל הגוים האלה-- מפניכם כי יהוה אליהם הוא הנלחם לכם 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה-- לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש 5 ויהוה אליהם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אליהם לכם 6 וחזקתם מאד-- לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול 7 לבלתי בא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אליהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם 8 כי אם ביהוה אליהם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אליהם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אליהם 12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בככם 13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אליהם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אברכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אליהם 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אליהם עליכם--

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויציבו לפני האלהים 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארב (וארבה) את זרעו ואתן לו את יצחק 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים-- ים סוף 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ומדבר ימים רבים 8 ואבאה (ואבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם 9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור-- לקלל אתכם 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך יהושע

אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח עליו זבחי שלמים-- יהוה הוא יבקש 24 ואם על הירדן-- מזבח גדול למראה 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ אלהי ישראל 25 וגבול נתן יהוה בינו וביניכם כנען-- אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל בני ראובן ובני גד את הירדן-- אין לכם חלק 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה-- אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן 14 ועשרה נשאים עמו-- נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל 15 לכם חלק ביהוה 28 ונאמר-- והיה כי יאמרו ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה-- אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר 16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה-- בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה 17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה 18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף 19 ואך אם שמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח ממבלעדי מזבח יהוה אלהינו 20 הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו דבר 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו את ראשי אלפי ישראל 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישאל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום גד ישבים בה 34 ויקראו בני ראובן ובני גד הזה 23 לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים

את שכם ואת מגרשה--בהר אפרים ואת נזר ואת מגרשה 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע 23 וממטה דן--את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה 24 את אילון ואת מגרשה את נת רמון ואת מגרשה ערים ארבע 25 וממחצית מטה מגרשה--את תענך ואת מגרשה ואת נת רמון ואת מגרשה ערים שנים 26 כל ערים עשר והכל בא

22 ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים 27 ולבני גרשון ממשפחת הלויים--מחצי מטה מגרשה את עיר מקלט הרצח את גלון (גולן) בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שנים 28 וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה 29 את ירמות ואת מגרשה את עין ננים ואת מגרשה ערים ארבע 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עברון ואת מגרשה 31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש 33 כל ערי הגרשני למשפחתם--שלש עשרה עיר ומגרשיהן 34 ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים--מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה 35 את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע 36 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה 37 את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע 38 כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם--ערים שנים עשרה 39 כל ערי הלויים בתוך אחזת בני ישראל--ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן 40 תהיינה הערים האלה--עיר עיר

אשר שאל--את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהודה-- פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגנה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו--אל העיר אשר נס משם 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון (גולן) בבשן ממטה מנשה 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהודה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו 3 ויתנו

בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן 4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעוני וממטה בנימן בגורל--ערים שלש עשרה 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל--ערים עשר 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל--ערים שלש עשרה 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן--ערים שתיים עשרה 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראישה 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון--בהר יהודה ואת מגרשה סביבתי 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע--מאת שני השבטים האלה 17 וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע 19 כל ערי בני אהרן הכהנים--שלש עשרה ערים ומגרשיהן 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח

ויצא הגורל השני לשמעון--למטה ובטן ואכשף 26 ואלמלך ועמער ומשאל ופנע בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה 2 ויהי להם נחלתם--באר שבע ושבע ומולדה 3 וחצר שועל ובלה ועצם 4 ואלתולד ובתול וחרמה 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן 7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון--למשפחתם 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד 11 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופנע בדבשת ופנע אל הנחל אשר על פני יקנעם 12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל 15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם--הערים האלה וחצריהן 17 ליששכר--יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם 18 ויהי גבולם-- יזרעאלה והכסולת ושונם 19 וחפרים ושיאן ואנחרת 20 והרבית וקשיון ואבץ 21 ורמת ועין נגים ועין חדה ובית פצץ 22 ופנע הגבול בתבור ושחצומה (ושחצומה) ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן 23 זאת נחלת מטה בני יששכר--למשפחתם הערים וחצריהן 24 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם 25 ויהי גבולם--חלקת וחלי

בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הר אפרים 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך--לא יהיה לך גורל אחד 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו--כי חזק הוא

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם 2 ויותרו בכני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם--שבעה שבטים 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם--ויבאו אלי 5 והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו 7 כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם 11 ויעל גורל מטה בני

בנימין--למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה (והיו) תצאתיו מדבררה בית און 13 ועבר משם הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה--היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה (והיו) תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה 19 ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (תצאות) הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב 20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימין לגבולתיה סביב--למשפחתם 21 והיו הערים למטה בני בנימין--למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל 23 והעוים והפרה ועפרה 24 וכפר העמני (העמנה) והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריהן 25 גבעון והרמה ובארות 26 והמצפה והכפירה והמצה 27 ורקם וירפאל ותראלה 28 וצלע האלף והיבوسی היא ירושלם גבעת קרית--ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימין למשפחתם

53 וינים (וינים) ובית תפוח ואפקה 54 וחמטה ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם--לבני וקרית ארבע היא חברון--וציער ערים תשע וביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם וחצריהן 55 מעון כרמל וזיף ויוטה 56 ויזרעאל ויקדעם וזנוח 57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן 58 חלחול בית צור וגדור 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן 60 קרית בעל היא קרית יערים--והרבה ערים שנים וחצריהן 61 במדבר--בית הערבה מדין וסככה 62 והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן 63 ואת היבوسی יושבי ירושלים לא יוכלו (יכלו) בני יהודה להורישם וישב היבوسی את בני יהודה בירושלם עד היום הזה

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר-בית אל 2 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארכי עטרות 3 וירד ימה אל גבול היפלאטי עד גבול בית חורן תחתון--ועד גזר והיו תצאתו ימה 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון 6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים--למשפחתם 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה--כל הערים וחצריהן 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף--למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן 2

ויהי הגורל למטה בני יהודה-- ולכדה-- ונתתי לו את עכסה בתי לאשה 17
 למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את
 מקצה תימן 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים עכסה בתו לאשה 18 ויהי בבואה ותסיתהו
 המלח מן הלשן הפנה נגבה 3 ויצא אל מננב לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור
 למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מננב לקדש ויאמר לה כלב מה לך 19 ותאמר תנה לי
 ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה ברכה כי ארץ הננב נתתני ונתתה לי גלת מים
 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה (והיו) ויתן לה את גלת עליוות ואת גלת תחתיות 20
 תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול ננב 5 זאת נחלת מטה בני יהודה-- למשפחתם 21
 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול
 לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן 6 ועלה אדום בנגבה-- קבצאל ועדר ויגור 22 וקינה
 הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ודימונה ועדעדה 23 וקדש וחצור ויתנן 24
 ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן 7 ועלה הגבול זיף ושלם ובעלות 25 וחצור חדרתה וקריות
 דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל חצרון היא חצור 26 אמם ושמע ומולדה 27
 אשר נכח למעלה אדמים אשר מננב לנחל וחצר גדה וחשמון ובית פלט 28 וחצר שועל
 ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל ובאר שבע ובזיותיה 29 בעלה ועיים ועצם 30
 עין רגל 8 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף ואלתולד וכסיל וחרמה 31 וצקלג ומדמנה
 היבסי מננב-- היא ירושלם ועלה הגבול אל ערים עשרים ותשע וחצריהן 33 בשפלה--
 ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה 9 ותאר הגבול מראש ההר
 אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון תפוח והעינים 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה
 ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים 10 ונסב 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים
 הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל ארבע עשרה וחצריהן 37 צנן וחדשה ומגדל
 כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית גד 38 ודלען והמצפה ויקתאל 39 לכיש ובצקת
 שמש ועבר תמנה 11 ויצא הגבול אל כתף ועגלון 40 וכבון ולחמס וכתליש 41 וגדרות בית
 עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה
 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן
 יהודה סביב-- למשפחתם 13 ולכלב בן יפנה 45 עקרון ובנתיה וחצריה 46 מעקרון וימה כל
 נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע-- אשר על יד אשרוד וחצריהן 47 אשרוד בנותיה
 את קרית ארבע אבי הענק היא חברון 14 וחצריה עזה בנותיה וחצריה-- עד נחל מצרים
 וירש משם כלב את שלושה בני הענק-- את ששי והים הגבול (הגדול) וגבול 48 ובהר-- שמיר
 ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק 15 ויעל 50 ויתיר ושוכה 49 ודנה וקרית סנה היא דבר 50
 משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית וענב ואשתמה וענים 51 וגשן וחלן וגלה ערים
 ספר 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר אחת עשרה וחצריהן 52 ארב ורומה ואשען

ומפעת 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר המטות וחצי המטה 3 כי נתן משה נחלת שני העמק 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישיבי הארץ 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם-- הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם 23 ויהי גבול בני ראובן--הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים וחצריהן 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם 25 ויהי להם הגבול--יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול--עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה--למשפחותם 30 ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן-- ששים עיר 31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה 33 ולשבט הלוי--לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען-- אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל 2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת

2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון--משל **13** ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו
 מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה
 וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון ³ מאד לרשתה ² זאת הארץ הנשארת כל גלילות
 והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה הפלשתים וכל הגשורי ³ מן השיחור אשר על
 ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן-- פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה--לכנעני
 תחת אשדות הפסגה ⁴ וגבול עוג מלך הבשן תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
 מיתר הרפאים--היושב בעשתרות ובאדרעי ⁵ האשקלוני הנתי והעקרוני והעוים ⁴ מתימן כל
 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים--עד אפקה
 גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד--גבול עד גבול האמרי ⁵ והארץ הגבלי וכל הלבנון
 סיחון מלך חשבון ⁶ משה עבד יהוה ובני מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון--עד
 ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לבוא חמת ⁶ כל ישרי החר מן הלבנון עד
 לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל
 מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון
 ועד החר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה ⁸ עמו
 לשבטי ישראל ירשה--כמחלקתם ⁸ בהר הראובני והגדי לקחו נחלתם--אשר נתן להם
 ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב-- משה עבד יהוה ⁹ מערוער אשר על שפת נחל
 החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבوسی ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל
 אחד ¹⁰ מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד ¹² מלך
 עגלון אחד מלך גזר אחד ¹³ מלך דבר אחד מלך גדר אחד ¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד
 אחד ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד ¹⁷ מלך
 תפוח אחד מלך חפר אחד ¹⁸ מלך אפק אחד מלך לשרון אחד ¹⁹ מלך מדון אחד מלך
 חצור אחד ²⁰ מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד ²¹ מלך תענך אחד מלך מגדו
 אחד ²² מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד ²³ מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים
 לגלגל אחד ²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד
 שושנים ואחד
 ובמות בעל ובית בעל מעון ¹⁸ ויהצה וקדמת

והננב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם- האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים חרב--החרים אותם כאשר צוה משה עבד כאשר צוה יהוה אלהי ישראל 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מרון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות--ובשפלה ובנפות דור מים 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבوسی בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם--עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם--כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום--פתאם ויפלו בהם 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים--היא ראש כל הממלכות האלה 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם--לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש 12 ואת כל ערי המלכים

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש-- מנחל ארנן עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה

יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בנבעון הערב 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע דום וירח בעמק אילון 13 וידם השמש וירח וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר עמד עד יקם גוי איביו--הלא היא כתובה על נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פי המערה ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא עד עצם היום הזה 28 ואת מקדה לכד יהושע אץ לבוא כיום תמים 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה 17 ויגיד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם 19 ואתם אל תעמדו--רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד--עד תמום והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש--את לשנו 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה--מן המערה 23 ויעשו כן--ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך לכיש את מלך עגלון 24 ויהי כהוציאים את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו--כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם

מלך הבשן אשר בעשתרות 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישרי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית 12 זה לחמנו חם הצשידנו אתו מבתינו ביום צאתנו

ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חרשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם--ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים--לבית אלהי 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישרי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה 25 ועתה הננו בידך

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרמה--כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישרי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם 2 וייראו מאד--כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון--לאמר 4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון-- הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו--כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישרי ההר 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל 10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקרה 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה--וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב 12 אז ידבר

אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו ויכתב שם על האבנים--את משנה תורת משה אחרי ישראל¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נטה אשר כתב לפני בני ישראל³³ וכל ישראל בכידון אשר בידך אל העי--כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר¹⁹ נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגר והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנשות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש²⁰ ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף²¹ ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי²² ואלה יצאו מן העיר לקראתם בקרבם

9 ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט²³ ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע²⁴ ויהי ככלות ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב²⁵ ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנים עשר אלף כל אנשי העי²⁶ ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל יושבי העי²⁷ רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזוזה להם ישראל--כדבר יהוה אשר צוה את יהושע²⁸ וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה²⁹ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה³⁰ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה--מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים³²

והיה הנלכד בחרם--ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח--למטה יהודה 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל--ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי 21 ואראה (וארא) בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה 23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים 26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת-קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו

ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און
 לכם את העיר 17 והיתה העיר חרם היא וכל מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו
 אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי
 אשר אתה בבית--כי החבאתה את המלאכים 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל
 אשר שלחנו 18 ורק אתם שמרו מן החרם העם--כאלפים איש או כשלשת אלפים איש
 פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמנתם את יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם
 מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו 19 וכל כי מעט המה 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת
 כסף וזהב וכלי נחשת וברזל--קדש הוא ליהוה אלפים איש וינסו לפני אנשי העי 5 ויכו מהם
 אוצר יהוה יבוא 20 וירע העם ויתקעו בשפרות אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני
 ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב
 תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העם ויהי למים 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל
 העירה איש נגדו וילכדו את העיר 21 ויחרימו על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב--
 את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד--הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם 7
 זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב 22 ולשנים ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת
 האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו
 בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר
 ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה 23 ויבאו הירדן 8 בי אדני מה אמר--אחרי אשר הפך
 הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ישראל ערף לפני איביו 9 וישמעו הכנעני וכל
 ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת ישראלי ונכסו עלינו והכריתו את שמנו
 כל משפחותיה הוציאו ויניחום--מחוץ למחנה מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול 10 ויאמר
 ישראל 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל
 רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל--נתנו על פניך 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי
 אוצר בית יהוה 25 ואת רחב הזונה ואת בית אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו
 אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב וגם כחשו וגם שמו בכליהם 12 ולא יכלו בני
 בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את ישראל לקום לפני איביהם--ערף יפנו לפני
 המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם
 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארוור האיש אם לא תשמידו החרם מקרבכם 13 קם קדש
 לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר
 יריחו--בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל--לא
 תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ
 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה 3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה--הקוף
מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים 5 כי את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים 4
מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים
במדבר בדרך בצאתם ממצרים--לא מלו 6 לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר
כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות 5 והיה
תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים במשך בקרן היובל בשמעכם (כשמעכם)
אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש
7 ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל' יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך 8
ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו וסבו את העיר
במחנה עד חיותם 9 ויאמר יהוה אל יהושע ותחלוץ--יעבר לפני ארון יהוה 8 ויהי כאמר
היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
שם המקום ההוא נגלגל עד היום הזה 10 ויחנו בני ישראל בנגלגל ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב--בערבות יריחו 11 והחלוץ הלך--לפני הכהנים תקעו (תקעי)
ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח--מצות וקלוי בעצם היום הזה 12 וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
ההיא 13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו
וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם
לצרינו 14 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה-- עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עברו 15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך
כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה--גבורי החיל

ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו 17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן--הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים--איש אחד איש אחד משבט 3 וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל--איש אחד איש אחד משבט 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל 6 למען תהיה זאת אות--בקרבכם כי ישאלון בניכם מאמר מזה האבנים האלה לכם 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה--בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל--עד עולם 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם 9 ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן--תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו 11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו (עברם) וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית 3 ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות 4 וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם לפני העם 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי

קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם- ויעברו השטרים בקרב המחנה 3 ויצו את-הווא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת העם לאמר כראתכם את ארון ברית יהוה 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו--ואתם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו 4 אך רחוק לי אות אמת 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי (אחיותי) ואת כל אשר להם תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך והצללתם את נפשתינו ממות 14 ויאמרו לה אשר תלכו בה--כי לא עברתם בדרך מתמול האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו שלשום 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ מחר יעשה יהוה בקרבכם--נפלאות 6 ויאמר ועשינו עמך חסד ואמת 15 ותורדם בחבל בעד יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו יושבת 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו לפני העם 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם 17 ויאמרו כאשר הייתי עם משה אהיה עמך 8 ואתה אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה--ושמעו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה 19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו--ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית--דמו בראשו ויאנחנו אם יד תהיה בו 20 ואם תגיד את דברנו זה-- והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו 21 ותאמר כדברכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים בן נון ויספרו לו--את כל המצאות אותם 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמנו כל ישבי הארץ מפנינו הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם (מאדם) העיר אשר מצד צרתן והירדים על שם טרם יעברו 2 ויהי מקצה שלשת ימים

1 ויהי אחרי מות משה--עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר **2** משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל **3** כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו--לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה **4** מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש--יהיה גבולכם **5** לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם **7** רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה--אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך **8** לא ימוש ספר התורה הזה מפִיך והנית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל **9** הלוא צויתוך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך **10** ויצו יהושע את שטרי העם לאמר **11** עברו בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה **12** ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה--אמר יהושע לאמר **13** זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת **14** גשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם **15** עד

אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש **16** ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך **17** ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה **18** כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו--יומת רק חזק ואמץ

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב--וישכבו שמה **2** ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל-- לחפר את הארץ **3** וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך--כי לחפר את כל הארץ באו **4** ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה **5** ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו--לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום **6** והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג **7** והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו--אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם **8** והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג **9** ותאמר אל האנשים--ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל ישיבי הארץ מפניכם **10** כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג--אשר חחרמתם אותם **11** ונשמע וימס לבבנו ולא

יהודה עד הים האחרון 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים--עד צער 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב--על פי יהוה 6 ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה--במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה--כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים 11 לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים--לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו 12 ולכל הירד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל

בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה קמיו ומשנאיו מן יקומון 12 לבנימין אמר--ידיד הזאת 47 כי לא דבר רק הוא מכם--כי הוא יהוה ישכן לבשח עליו חפף עליו כל היום חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה ובין כתפיו שכן 13 וליוסף אמר מברכת יהוה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה 48 ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה 50 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו 17 בכור שורו ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמוך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן--על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל 52 כי ממגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא--אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים--את בני ישראל לפני מותו 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו--הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת (אש דת) למו 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה 8 וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מי מריבה 9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים

34

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי 2 יערף כמטר לקחי תזל כמל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא 5 שחת לו לא בניו מזומם דור עקש ופתלתל 6 ה ליהוה תנמלו זאת-- עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך 7 זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך וקניך ויאמרו לך 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו- יצרנהו כאישון עינו 11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו 12 יהוה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר 13 ירכבהו על במותי (במתי) ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו 16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו 17 יזבחו לשדים לא אלה-- אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך 19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו 20 ויאמר אסתירה פני מהם-- אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן במ 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בנוי נבל אכעיסם 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים (Sheol h7585) 23 אספה עלימו רעות

חצי אכלה במ 24 מזו רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמת אשלח במ עם חמת זחלי עפר 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה--יונק עם איש שיבה 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם 27 לולי כעס אויב אנור-- פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת 28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחרייתם 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים 32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש-- אשכלת מדרת למו 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר 34 הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו 36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב 37 ואמר אי אלהימו-- צור חסיו בו 38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם-- יהי עליכם סתרה 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם 41 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי ויכפר אדמתו עמו 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת- באזני העם הוא והושע בן נון 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה--אל כל ישראל 46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את

יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום
האמרי ולארצם--אשר השמיד אתם⁵ ונתנם ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני
יהוה לפניכם ועשיתם להם--ככל המצוה אשר הרעות האלה¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פני
צויתי אתכם⁶ חזקו ואמצו אל תיראו ואל ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך אל אלהים אחרים¹⁹ ועתה כתבו לכם את
עמך--לא ירפך ולא יעזבך⁷ ויקרא משה השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד--
ואמץ--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ בבני ישראל²⁰ כי אביאנו אל האדמה אשר
אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע
תנחילנה אותם⁸ ויהוה הוא ההלך לפניך הוא ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו
יהיה עמך--לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא והפר את בריתי²¹ והיה כי תמצאן אתו רעות
תחת⁹ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד
אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו
יהוה ואל כל זקני ישראל¹⁰ ויצו משה אותם אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה-- אשר נשבעתי²² ויכתב משה את השירה הזאת
בחג הסכות¹¹ בבוא כל ישראל לראות את ביום ההוא וילמדה את בני ישראל²³ ויצו
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ--כי אתה
את התורה הזאת נגד כל ישראל--באזניהם¹² תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך להם ואנכי אהיה עמך²⁴ ויהי ככלות משה
אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו לכתב את דברי התורה הזאת--על ספר עד
ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל תמם²⁵ ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית
דברי התורה הזאת¹³ ובניהם אשר לא ידעו יהוה לאמר²⁶ לקח את ספר התורה הזאת
ישמעו ולמדו--ליראה את יהוה אלהיכם כל ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם
הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם והיה שם בך לעד²⁷ כי אנכי ידעתי את מריך
עברים את הירדן שמה לרשתה¹⁴ ויאמר ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
יהוה אל משה הן קרבו ימיד למות--קרא את ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי²⁸
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה הקהילו אלי את כל זקני שבטים ושטריכם
ויהושע ויתיצבו באהל מועד¹⁵ וירא יהוה ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח במ את השמים ואת הארץ²⁹ כי ידעתי אחרי
האהל¹⁶ ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר
אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר הימים--כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו
את בריתי אשר כרתי אתו¹⁷ וחרה אפי בו במעשה ידיכם³⁰ וידבר משה באזני כל קהל
ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה ישראל את דברי השירה הזאת--עד תמם

באפו ובחמתו ²⁴ ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה ²⁵ ואמרו-- על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים ²⁶ וילכו ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם ²⁷ ויחר אף יהוה בארץ שהוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה ²⁸ ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה ²⁹ הנסותרת--ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם--לעשות את כל דברי התורה הזאת

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה ² ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוץ היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ³ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה ⁴ אם יהיה נדחך בקצה השמים--משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך ⁵ והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך--וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך ⁶ ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך--למען חיך ⁷ ונתן יהוה

אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך ⁸ ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוץ היום ⁹ והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך ¹⁰ כי תשמע בקול

ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד כל אשר תעשון 10 אתם נצבים היום כלכם אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה 64 והפיצך יהוה בכל העמים ושטריכם כל איש ישראל 11 טפכם נשיכם- מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך-- עץ ואבן 65 ובנויים ההם לא תרניע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר-- מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

29

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל-- בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו 3 המסות הגדלות אשר ראו עיניך-- האתת והמפתים הגדלים ההם 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם-- למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם 7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה-- ונכם 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי- ולחצי שבט המנשי 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם-- למען תשכילו את

ואת גלליהם-- עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש-- ולענה 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי-- כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה 20 לא יאבה יהוה סלח לו-- כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל-- ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה-- לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה

באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
וגזול כל הימים-- ואין מושיע ³⁰ אשה תארש
ואיש אחר ישגלנה (ישכבנה)-- בית תבנה ולא
תשב בו כרם תטע ולא תחללנו ³¹ שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממנו-- חמרך גזול מלפניך
ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך
מושיע ³² בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך
ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך
³³ פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא
ידעת והיית רק עשוק ורצוץ-- כל הימים ³⁴
והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה ³⁵ יככה
יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר
לא תוכל להרפא-- מכף רגלך ועד קדקדך ³⁶
יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת
שם אלהים אחרים עץ ואבן ³⁷ והיית לשמה
למשל ולשנינה-- בכל העמים אשר ינהגך יהוה
שמה ³⁸ זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
יחסלנו הארבה ³⁹ כרמים תטע ועבדת ויין
לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת ⁴⁰
זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי
ישל זיתך ⁴¹ בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך
כי ילכו בשבי ⁴² כל עצך ופרי אדמתך יירש
הצלצל ⁴³ הגר אשר בקרבך יעלה עליך
מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה ⁴⁴ הוא
ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב ⁴⁵ ובאו עליך כל הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך-- לשמר מצותיו וחקתיו
אשר צוך ⁴⁶ והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד
עולם ⁴⁷ תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב-- מרב כל ⁴⁸ ועבדת את
איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא
ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך

מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן 17 ארור יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן 18 ארור מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך משנה עור בדרך ואמר כל העם אמן 19 ארור והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה 13 ונתנך מטה משפט גר יתום--ואלמנה ואמר כל העם אמן 20 ארור שכב עם אשת אביו--כי גלה כנף תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אביו ואמר כל העם אמן 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן 22 ארור שכב עם אחת--בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן 23 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת--לעשות אותם ואמר כל העם אמן

28 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום--ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה 4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך--שגר אלפיך ועשתרות צאנך 5 ברוך אתה בבאך וברוך אתה במארה את המהומה ואת המנערת בכל משלח ידך אשר תעשה--עד השמודך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני 21 ידבק יהוה בך את הדבר--עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה 22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך 23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמודך 25 יתנך יהוה נגף לפני איביך--בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ 26 והיית נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיריך 27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים (ובטחרים) ובגרב ובחרס--אשר לא תוכל להרפא 28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב 29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור

מידך והניחו--לפני מזבח יהוה אלהיך 5 וענית
 ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי
 וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם
 לגוי גדול עצום ורב 6 וירעו אתנו המצרים
 ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה 7 ונצעק אל
 יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא
 את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו 8 ויוצאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל--
 ובאתות ובמפתים 9 ויבאנו אל המקום הזה
 ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש
 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
 אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחוית לפני יהוה אלהיך 11 ושמחת בכל
 השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך--ולביתך אתה
 והלוי והגר אשר בקרבך 12 כי תכלה לעשר
 את כל מעשר תבואתך בשנה השליש--שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה
 ואכלו בשעריך ושבעו 13 ואמרת לפני יהוה
 אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
 ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי
 14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו
 בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
 אלהי--עשיתי ככל אשר צויתני 15 השקיפה
 ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את
 ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו--כאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש 16 היום
 הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
 האלה--ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם
 בכל לבבך ובכל נפשך 17 את יהוה האמרת
 היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו--ולשמע בקלו
 18 ויהוה האמריך היום להיות לו לעם סגלה
 כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו 19 ולתתך

27 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
 שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם
 היום 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--והקמת
 לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיד 3 וכתבת
 עליהן את כל דברי התורה הזאת--בעברך
 למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך 4 והיה בעברכם את
 הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם
 בשיד 5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
 אבנים לא תניף עליהם ברזל 6 אבנים שלמות
 תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך 7 וזבחת שלמים ואכלת
 שם ושמת לפני יהוה אלהיך 8 וכתבת על
 האבנים את כל דברי התורה הזאת--באר
 היטב 9 וידבר משה והכהנים הלויים אל כל
 ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה
 נהיית לעם ליהוה אלהיך 10 ושמעת בקול
 יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר
 אנכי מצוך היום 11 ויצו משה את העם ביום
 ההוא לאמר 12 אלה יעמדו לברך את העם
 על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן 13 ואלה יעמדו
 על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן
 דן ונפתלי 14 וענו הלויים ואמרו אל כל איש
 ישראל--קול רם 15 ארור האיש אשר יעשה
 פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש--
 ושם בסתר וענו כל העם ואמרו 16 ארור

משאת מאומה--לא תבא אל ביתו לעבט עבטו ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי אליך את העבוט החוצה 12 ואם איש עני הוא-- להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה יבמי 8 לא תשכב בעבטו 13 השב תשיב לו את העבוט וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה לא חפצתי לקחתה 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני צדקה לפני יהוה אלהיך 14 לא תעשק שכיר הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו עני ואביון מאחריך או מנרך אשר בארצך וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה בשעריך 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו את בית אחיו 10 ונקרא שמו בישראל בית השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כך חטא 16 וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה יאריכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך לא תשוב לקחתו--לגר ליתום ולא אלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום עמלק בדרך בצאתכם ממצרים 18 אשר קרך ולא אלמנה יהיה 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא אלמנה יהיה 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע 2 והיה אם בן הכות הרשע--והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך 4 לא תחסם שור בדישו 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה 6 והיה הבכור אשר תלד--יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל 7

26 את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך--ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ליהוה לאבתינו לתת לנו 4 ולקח הכהן הטנא

לא יוכל שלחה כל ימיו ³⁰ לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

23 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה ² לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה ³ לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם ⁴ על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים--לקללך ⁵ ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך ⁶ לא תדרש שלמם וטבתם כל ימך לעולם ⁷

24 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו ⁸ בנים אשר יולדו להם דור שלישי--יבא להם בקהל יהוה ⁹ כי תצא מחנה על איביך ונשמרת--מכל דבר רע ¹⁰ כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה--ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה ¹¹ והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה ¹² ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ ¹³ ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך ¹⁴ כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך ¹⁵ לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יציל איך מעם אדניו ¹⁶ עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך--בטוב לו לא תוננו ¹⁷ לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל ¹⁸ לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך--לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם בדרך בצאתכם ממצרים ¹⁰ כי תשה ברעך

ולא ישמע אליהם 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו 20 ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים 15 ולקח ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה--איננו שמע בקלנו זולל וסבא 21 ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות--והומת ותלית אתו על עץ 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא--כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו--ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו 3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם 4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה 6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים--לא תקח האם על הבנים 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לנגד ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו 9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם 10 לא תחרש בשור ובחומר יחדו 11 לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדו 12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה 14 ושם לה עלילת דברים והוצא

ולא חללו--ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה הערים אשר סביבת החלל 3 והיה העיר
 ואיש אחר יחללנו 7 ומי האיש אשר ארש הקרבה אל החלל--ולקחו זקני העיר ההוא
 אשה ולא לקחה--ילך וישב לביתו פן ימות עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה
 במלחמה ואיש אחר יקחנה 8 ויספו השטרים בעל 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל
 לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו
 הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו שם את העגלה בנחל 5 ונגשו הכהנים בני
 כלבבו 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם לוי--כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
 ופקדו שרי צבאות בראש העם 10 כי תקרב בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל ננע
 אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלום 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל--
 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל
 העם הנמצא בה יהיו לך למס--ועבדוך 12 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה (שפכו) את
 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה-- הדם הזה ועינינו לא ראו 8 כפר לעמך ישראל
 וצרת עליה 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
 את כל זכורה לפי חרב 14 רק הנשים והטף ישראל ונכפר להם הדם 9 ואתה תבער הדם
 והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה-- הנקי--מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה
 תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה
 אלהיך לך 15 כן תעשה לכל הערים הרחוקות אללהיך בידך--ושבית שביו 11 וראית בשביה
 ממך מאד אשר לא מערי הנזים האלה הנה 16 אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה
 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן 12 והבאתה אל תוך ביתך ונלחתה את ראשה
 לך נחלה--לא תחיה כל נשמה 17 כי החרם ועשתה את צפרניה 13 והסירה את שמלת
 תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה
 והיבוסים--כאשר צוך יהוה אלהיך 18 למען ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם ובעלתה והיתה לך לאשה 14 והיה אם לא
 אשר עשו לאלהיהם ותשאתם ליהוה אלהיכם חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה
 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה 15 כי
 לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרזן-- תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת
 כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה
 השדה לבא מפניך במצור 20 רק עץ אשר הבן הבכר לשניאה 16 והיה ביום הנחילו את
 תדע כי לא עץ מאכל הוא--אתו תשחית וכרת בניו את אשר יהיה לו--לא יוכל לבכר את בן
 ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך האהובה על פני בן השנואה הבכר 17 כי את
 מלחמה--עד רדתה הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט
 אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע הבכרה 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה--
 מי הכהו 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו

אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו 19 והיה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים 11 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו בשמי--אנכי אדרש מעמו 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו ולדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים--ומת ביד גאל הדם--ומת 13 לא תחוס עיניך עליו הנביא ההוא 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא-- אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה 15 לא יקום עד אחד באיש לכלל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים--יקום דבר 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה--בקרבך 21 ולא תחוס עיניך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך--אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרוזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--וחי 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים-- ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה

20 כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך--לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים 2 והיה כקרבתם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם 3 ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו--מפניהם 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם--להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו 6 ומי האיש אשר נטע כרם

אל שעריך--את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים--יומת המת לא יומת על פי עד אחד 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע--דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית--אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך--תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך--ימין ושמאל 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט--ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך--לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו--וכתב לו את משנת התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים 19 והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו--למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה

לעשתם 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל--למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה--עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח--אם שור אם שם ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך--תתן לו 5 כי בו בחר יהוה אלהיך--מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה 7 ושרת בשם יהוה אלהיו--ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם--אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה--לא כן נתן לך יהוה אלהיך 15 נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות 17 ויאמר יהוה אלי הישיבו אשר דברו 18 נביא

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר-- במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך שם 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ולא תגז בכור צאנך 20 לפני יהוה אלהיך ועשית את החקים האלה 13 חג הסכת תעשה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה-- לך שבעת ימים באספך--מגרנך ומיקבך 14 אתה וביתך 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע--לא תזבחנו ליהוה אלהיך 22 בשעריך תאכלנו--הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שמור את חדר האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים--לילה 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים--למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון--לבקר 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו--שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך--לא תעשה מלאכה 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך--מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום--כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך--לעבר בריתו 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים--אשר לא צויתי 4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב--והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה

למינה 14 ואת כל ערב למינו 15 ואת בת היענה יהיה לך את אחיך תשמט ירך 4 אפס כי לא ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו 16 יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ את הכוס ואת הינשוף והתנשמת 17 והקאת אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר למינה והרוכיפת והעטלף 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו 20 כל עוף טהור תאכלו 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי--כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר הגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך--כל הימים 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו--כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאזה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך 28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגור והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו--למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך אשר תעשה

15 מקץ שבע שנים תעשה שמטה 2 וזה דבר השמטה--שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה 3 את הנכרי תגש ואשר

תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם-- כי גם את בנייהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם--³² את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם--אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת ² ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם-- ונעבדם ³ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם ⁴ אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון ⁵ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים-- להדריך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך-- בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך ⁷ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך-- מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ¹⁰ וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹¹ וכל ישראל-- ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה-- בקרבך ¹² כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם-- לאמר ¹³ יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי

עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים-- אשר לא ידעתם ¹⁴ ודרשת וחקרת ושאלת הישב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך ¹⁵ הכה תכה את ישבי העיר ההוא-- לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ¹⁶ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ¹⁷ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם-- למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך ¹⁸ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום-- לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם-- למת ² כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה ³ לא תאכל כל תועבה ⁴ זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר ⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה-- אתה תאכלו ⁷ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו-- שמאים הם לכם ⁸ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה-- שמא הוא לכם מברשם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו ⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו-- שמא הוא לכם ¹¹ כל צפור שהרה תאכלו ¹² וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה ¹³ והראה ואת האיה והדיה

האדמה 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר תשפכנו כמים 17 לא תוכל לאכל בשעריך
עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם--את מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
כל עץ רענן 3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם ירך 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנך
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
ההוא 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם 5 כי ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ירך
אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על
שבטיכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו אדמתך 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
ובאת שמה 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם נפשך לאכל בשר--בכל אות נפשך תאכל
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם 7 ואכלתם בשר 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם--אשר ברכך יהוה אלהיך
8 לא תעשון--ככל אשר אנחנו עשים פה היום ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך--
איש כל הישר בעיניו 9 כי לא באתם עד עתה- יאכל את הצבי ואת האיל--כן תאכלנו הטמא
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך והטהור יחורו יאכלנו 23 רק חזק לבלתי אכל
נתן לך 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ הדרם כי הדרם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם הבשר 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים
מכל איביכם מסביב וישבתם בטח 11 והיה 25 לא תאכלנו--למען ייטב לך ולבניך אחריך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן כי תעשה הישר בעיני יהוה 26 רק קדשך אשר
שמו שם--שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר
אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת יבחר יהוה 27 ועשית עלתיך הבשר והדרם
ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על
12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם--אתם ובניכם מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל 28 שמר
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם 13 מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם-
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך 29
תראה 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחר שבטיך--שם תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוה 15 רק בכל אות נפשך בארצם 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר
נתן לך--בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
כצבי וכאיל 16 רק הדרם לא תאכלו על הארץ כן גם אני 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל

ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה 5 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך 21
ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
הזוה 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם--כימי
בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם השמים על הארץ 22 כי אם שמר תשמרון את
ואת בתיכם ואת אהליהם--ואת כל היקום כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם--
אשר בהגליהם בקרב כל ישראל 7 כי עיניכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל
הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה 8 דרכיו--ולדבקה בו 23 והוריש יהוה את כל
ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום-- הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר ועצמים מכם 24 כל המקום אשר תדרוך כף
אתם עברים שמה לרשתה 9 ולמען תאריכו רגלכם בו--לכם יהיה מן המדבר והלבנון
ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון--יהיה
לתת להם ולזרעם--ארץ זבת חלב ודבש 10 גבלכם 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה--לא ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם 26 ראה
תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק 11 אנכי נתן לפניכם--היום ברכה וקללה 27 את
והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה--ארץ הברכה--אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים 12 אשר אנכי מצוה אתכם היום 28 והקללה אם
ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
יהוה אלהיך בה--מרשית השנה ועד אחרית שנה 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום--לאהבה את יהוה והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם אתה בא שמה לרשתה--ונתתה את הברכה על
14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש הר גזים ואת הקללה על הר עיבל 30 הלא
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת 16 השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אלוני מרה 31 כי אתם עברים את הירדן לבא
אחרים והשתחוויתם להם 17 וחרה אף יהוה לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה וירשתם אתה וישבתם בה 32 ושמרתם לעשות
לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן
הטבה אשר יהוה נתן לכם 18 ושמתם את דברי לפניכם היום
12 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם 19 לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך לך לרשתה כל הימים--אשר אתם חיים על

יהוה 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו 24 ממורים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת הלילה--אשר התנפלתני כי אמר יהוה להשמיד אתכם 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך--אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה 27 וזכר לעבדיך--לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה 6

ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן--מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו 7 משם נסעו הגרגדה ומן הגרגדה יטבתה ארץ נחלי מים 8 בעת ההוא הבריל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה--לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה 9 על

מצור החלמוש¹⁶ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך-- אתכם⁹ בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים להישבך באחריתיך¹⁷ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה¹⁸ וזכרת את יהוה אלהיך--כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה¹⁹ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם--העדתי בכם היום כי אבד תאבדון²⁰ כנוים אשר יהוה מאביד מפניכם-- כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהים

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך--ערים גדלות ובצרת בשמים² עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת--מי יתיצב לפני בני ענק³ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה--הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך⁴ אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך⁵ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב⁶ וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת--לרשתה כי עם קשה ערף אתה⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה⁸ ובחרב

הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך-- אתכם⁹ בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים להישבך באחריתיך¹⁷ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה¹⁸ וזכרת את יהוה אלהיך--כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה¹⁹ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם--העדתי בכם היום כי אבד תאבדון²⁰ כנוים אשר יהוה מאביד מפניכם-- כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהים אשר צויתם--עשו להם מסכה¹³ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא¹⁴ הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו¹⁵ ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי¹⁶ וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם--עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר--מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם¹⁷ ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם¹⁸ ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו¹⁹ כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא²⁰ ובאהרן התאנף יהוה מאד--להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא²¹ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר²² ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה--מקצפים הייתם את

ולשמרי מצותו לאלף דור 10 ומשלם לשנאיו
 אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו
 ישלם לו 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת
 המשפטים אשר אנכי מצוך היום-- לעשותם
 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
 ושמרתם ועשיתם אתם-- ושמר יהוה אלהיך
 לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך
 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטןך
 ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר
 אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
 לאבתיך לתת לך 14 ברוך תהיה מכל העמים
 לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך 15 והסיר
 יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים
 אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך
 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך
 נתן לך-- לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כי מוקש הוא לך 17 כי תאמר בלבבך
 רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם
 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
 אלהיך לפרעה ולכל מצרים 19 המסת הגדלת
 אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
 והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן
 יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה
 ירא מפניהם 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה
 אלהיך במ עד אבד הנשארים והנסתרים--
 מפניך 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך
 בקרבך אל גדול ונורא 22 ונשל יהוה אלהיך
 את הגוים האל מפניך-- מעט מעט לא תוכל
 כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה 23
 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה
 עד השמדם 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת
 את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
 עד השמורך אתם 25 פסילי אלהיהם תשרפון
 באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך--

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום-- תשמרון
 לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם 2 וזכרת
 את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
 ארבעים שנה-- במדבר למען ענתך לנסתך
 לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו-- אם
 לא 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר
 לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
 כי לא על הלחם לברו יחיה האדם-- כי על
 כל מוצא פי יהוה יחיה האדם 4 שמלתך לא
 בלתה מעליך ורגלך לא בצקה-- זה ארבעים
 שנה 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש
 את בנו יהוה אלהיך מיסוך 6 ושמרת את
 מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
 אתו 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
 ארץ נחלי מים-- עינת ותהמת יצאים בבקעה
 ובהר 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
 ארץ זית שמן ודבש 9 ארץ אשר לא במסכנת
 תאכל בה לחם-- לא תחסר כל בה ארץ אשר
 אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת 10 ואכלת
 ושבעת-- וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
 הטבה אשר נתן לך 11 השמר לך פן תשכח את
 יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
 וחקתיו אשר אנכי מצוך היום 12 פן תאכל
 ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת 13 ובקרך
 וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
 לך ירבה 14 ורם ללבבך ושכחת את יהוה
 אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים
 15 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם--לעשות בארץ והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם 21 אשר אתם עברים שמה לרשתה 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך--ולמען יארכן ימך 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבוך מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך-- ארץ זבת חלב ודבש 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום--על לבבך 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך 8 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב--לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים--מאלהי העמים אשר סביבותיכם 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה--למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך 19 להודף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה 20 כי

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבوسی--שבעה גוים רבים ועצומים ממך 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך--והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועברו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר 5 כי אם כה תעשו להם--מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה 7 לא מרובכם מכל העמים חשק יהוה בכם--ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן--שמר הברית והחסד לאהביו

שיאן--הוא חרמוון 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה--תחת אשדת הפסגה

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית--בחרב 3 לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר-- מתוך האש 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני 7 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת--ואשר במים מתחת לארץ 8 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא--פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי 9 ועשה חסד לאלפים--לאהבי ולשמרי מצותי (מצותי) 10 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא 11 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך 12 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך 13 ויום השביעי--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך--למען ינוח עבדך ואמתך כמוך 14 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת 15 כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך--למען יאריכן ימיו ולמען ייטב

לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך 16 לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא 17 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך 18 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל--קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי 19 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו אליו כל ראשי שבטים וזקנים 20 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי 21 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו 22 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו--ויחי 23 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך-- ושמענו ועשינו 24 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך--היטיבו כל אשר דברו 25 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם 26 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם 27 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה 28 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימיו ושמאל 29 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם--תלכו למען תחיון ושוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון

וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל
צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם--
מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה--ויחי 34
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי
כל השמים 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה
ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר
כיום הזה 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים--לעיניך 35
וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
עוד מלבדו 36 מן השמים השמיעך את קלו
נחלה 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר
את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
ודבריו שמעת מתוך האש 37 ותחת כי אהב
הטובה הזאת 23 השמרו לכם פן תשכחו את
את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם
בכחו הגדל ממצרים 38 להוריש גוים גדלים
לכם פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אלהיך
ועצמים ממך--מפניך להביאך לתת לך את
24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא
ארצם נחלה--כיום הזה 39 וידעת היום והשבת
25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
ועל הארץ מתחת אין עוד 40 ושמרת את חקיו
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו 26 העידתי
ואת מצותיו אשר אנכי מצוץ היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריו--ולמען תאריך ימים על
בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים
את הירדן שמה לרשתה לא תאריכו ימים 41
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
עליה כי השמד תשמדון 27 והפיץ יהוה אתכם
מזרחה שמש 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח
בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג
את רעהו בכלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
יהוה אתכם שמה 28 ועבדתם שם אלהים
שלשם ונס אל אחת מן הערים האל--וחי 43
מעשה ידי אדם עץ ואבן--אשר לא יראון ולא
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחו 29 ובקשתם
ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי 44
ומשם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
לבבך ובכל נפשך 30 בצר לך--ומצאוך כל
אלה העדת והחקים והמשפטים--אשר דבר
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים 46
יהוה אלהיך ושמעת בקלו 31 כי אל רחום
בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחן
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
מלך האמרי אשר יושב בחשבון--אשר הכה
את ברית אבתיך אשר נשבע להם 32 כי שאל
משה ובני ישראל בצאתם ממצרים 47 ויירשו
נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה
האמרי אשר בעבר הירדן--מזרח שמש 48
השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר

תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל 19 רק נשיכם ושפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם--ישבו בעריכם אשר נתתי לכם 20 ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן-- עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם 21 ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה--כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם 23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר 24 אדני יהוה אתה החלית להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה--אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך 25 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך--אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה 27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה--וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה 28 וצו את יהושע וחזקו ואמצוהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה 29 ונשב בניא מול בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות-- למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו--לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם 3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור--השמידו יהוה אלהיך

כפתורים היצאים מכפתר השמידם וישבו אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו--כאשר תחתם 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן--ראה עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון 3 נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן-ארצו החל רש והתנר בו מלחמה 25 היום הזה ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת 4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא--לא היתה כל השמים--אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל מפניך 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות חבל ארנב ממלכת עוג בבשן 5 כל אלה ערים אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר 27 בצרת חומה גבהה--דלתים ובריה לבד מערי אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור הפרזי הרבה מאד 6 ונחרם אותם--כאשר ימין ושמאול 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי עשינו לסיחן מלך חשבון חחרם כל עיר מתם ומים בכסף נתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי הנשים והטף 7 וכל הבהמה ושלל הערים 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר בזונו לנו 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני והמוזבים הישבים בער--עד אשר אעבר את מלכי האמרי אשר בעבר הירדן--מנחל ארנן הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו עד הר חרמון 9 צידנים יקראו לחרמון שרין 30 ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו והאמרי יקראו לו שניר 10 כל ערי המישר וכל כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי--ערי לבבו למען תתו בידך כיום הזה 31 ויאמר ממלכת עוג בבשן 11 כי רק עוג מלך הבשן יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן נשאר מיתר הרפאים--הנה ערשו ערש ברזל ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו 32 ויצא ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה--יהצה וארבע אמות רחבה--באמת איש 12 ואת הארץ 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף ולגדי 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג--לא השארנו שריד 35 רק הבהמה בזונו לנו נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל ושלל הערים אשר לכדנו 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד מנשה לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשורי לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יהוה אלהינו לפנינו 37 רק אל ארץ בני עמון יאיר עד היום הזה 15 ולמכיר נתתי את הגלעד לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר ארנן תוך הנחל וגבל--ועד יבק הנחל גבול בני עמון 17 והערבה והירדן וגבל--מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה 18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה--חלוצים

מקום--לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך ירשה לעשו נתתי את הר שער 6 אכל תשברו אשר תלכו בה ובענן יומם 34 וישמע יהוה מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר 35 אם בכסף--ושתייתם 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה--את מעשה ירך--ידע לכתך את המדבר הגדל הזה הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך--לא חסרת 36 זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו--יען אשר מלא בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר אחרי יהוה 37 גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל 39 וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע--המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף 41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה--אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו--כי אינני בקרבכם ולא תנפּו לפני איביכם 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה 44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם

2 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שער ימים רבים 2 ויאמר יהוה אלי לאמר 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד 5 אל תתגרו במ-- כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי

ובין גרו 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון--לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון 19 ונסע מחרב וגלך את כל המדבר הגדול והנורא שהוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע 20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך--את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך--אל תירא ואל תחת 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר--את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן 23 וייתב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו 26 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים--לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם 29 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם 30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים--לעיניכם 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו--בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה 32 ובדבר הזה--אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת--ודי זהב 2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם 4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון--ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים--ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב 11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם--אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם 12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים--לשבטיכם ואשימם בראשיכם 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם 16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו

ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח 17 ואם באבן יד אשר ימות בה ישראל

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה--ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים--ראשי אבות לבני ישראל 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בנורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתנו 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים 6 וזה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם--תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם--תהיינה לנשים 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל 8 וכל בת ירשת נחלה ממשות בני ישראל--לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה--בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים 12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה--אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

והכהו וימת--רצח הוא מות יומת הרצח 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת--רצח הוא מות יומת הרצח 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת 21 או באיבה הכהו בידו וימת--מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח--בפגעו בו 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת--והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם--על המשפטים האלה 25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש 26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח--אין לו דם 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל--ישוב הרצח אל ארץ אחזתו 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבותיכם 30 כל מכה גפש--לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למוות 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למוות כי מות יומת 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה--אשר

צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים
המלח קדמה 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה (והיו) תוצאתיו מנגב
לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה
5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו
תוצאתיו הימה 6 וגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים 7 וזה
יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם
הר ההר 8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו
תוצאת הגבל צדרה 9 ויצא הגבל זפרנה והיו
תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון
10 והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן
שפמה 11 וירד הגבל משפם הרבלה מקדם
לעין וירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת
קדמה 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו
ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה
סביב 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר
צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה
14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם 15 שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן ירחו--קדמה מזרחה 16
וידבר יהוה אל משה לאמר 17 אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון 18 ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה--תקחו לנחל את הארץ 19 ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה 20 ולמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד 21 למטה בנימן
אלידד בן כסלון 22 ולמטה בני דן נשיא--בקי
בן יגלי 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא--
חניאל בן אפד 24 ולמטה בני אפרים נשיא--
קמואל בן שפטן 25 ולמטה בני זבולן נשיא--
אליצפן בן פרנך 26 ולמטה בני יששכר נשיא--

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב
על ירדן ירחו לאמר 2 צו את בני ישראל
ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת
ומגרש לערים סביבותיהם תתנו ללויים 3 והיו
הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם 4 ומגרשי הערים אשר
תתנו ללויים--מקיר העיר וחוצה אלף אמה
סביב 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון
אלפים באמה--והעיר בתוך זה יהיה להם
מגרשי הערים 6 ואת הערים אשר תתנו ללויים--
את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה
הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר 7
כל הערים אשר תתנו ללויים--ארבעים ושמונה
עיר אתהן ואת מגרשיהן 8 והערים אשר תתנו
מאחזת בני ישראל--מאת הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן
מערייו ללויים 9 וידבר יהוה אל משה לאמר 10
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן ארצה כנען 11 והקריתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
רצח מכה נפש בשגנה 12 והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני
העדה למשפט 13 והערים אשר תתנו--שש ערי
מקלט תהיינה לכם 14 את שלש הערים תתנו
מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ
כנען ערי מקלט תהיינה 15 לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה
למקלט--לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה 16

מקברים את אשר הכה יהוה בהם-- כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר 7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל 8 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים-- ויחנו שם 10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתות 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר 36 ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה-- וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל

34 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר

עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את למלחמה כאשר אדני דבר 28 ויצו להם משה לב בני ישראל--לבלתי בא אל הארץ אשר את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי נתן להם יהודה 10 ויחר אף יהודה ביום ההוא אבות המטות לבני ישראל 29 ויאמר משה וישבע לאמר 11 אם יראו האנשים העלים אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהודה ונכבשה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי הארץ לפניכם--ונתתם להם את ארץ הגלעד לא מלאו אחרי 12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי לאחזה 30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם-- ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהודה 13 ויחר אף ונאחזו בתכם בארץ כנען 31 ויענו בני גד ובני יהודה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה-- ראובן לאמר את אשר דבר יהודה אל עבדיך--עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהודה כן נעשה 32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהודה ארץ 14 והנה קמתם תחת אבותיכם--תרבות אנשים כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן 33 ויתן חטאים לספות עוד על חרון אף יהודה--אל להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט ישראל 15 כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי במדבר ושחתם לכל העם הזה 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים בגבלת--ערי הארץ סביב 34 ויבנו בני גד את לטפנו 17 ונאחזו נחלץ חשים לפני בני ישראל דיבן ואת עטרת ואת ערער 35 ואת עטרת שופן עד אשר אם הביאנו אל מקומם וישב טפנו ואת יעזר ויגבהה 36 ואת בית נמרה ואת בית בערי המבצר מפני ישיבי הארץ 18 לא נשוב הרן ערי מבצר וגדרת צאן 37 ובני ראובן בנו אל בתינו--עד התנחל בני ישראל איש נחלתו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים 38 ואת 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה 20 ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו 39 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה--וילכדה אם תחלצו לפני יהודה למלחמה 21 ועבר לכם ויורש את האמרי אשר בה 40 ויתן משה את כל חלוץ את הירדן לפני יהודה עד הורישו הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה 41 ויאיר בן את איביו מפניו 22 ונכבשה הארץ לפני יהודה מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן ואחר תשבו--והייתם נקים מיהודה ומישראל חות יאיר 42 ונבח הלך וילכד את קנת ואת והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה--לפני יהודה בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהודה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם 24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו 25 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה 26 טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו--יהיו שם בערי הגלעד 27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהודה--

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים--לצבאתם ביד משה ואהרן 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם-- על פי יהודה ואלה מסעיהם למוצאיהם 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה--לעיני כל מצרים 4 ומצרים

אשר לא יבא באש תעבירו במים 24 וכבסתם בנדיכם ביום השביעי ושהרתם ואחר תבאו אל המחנה 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה--אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא--ובין כל העדה 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא--אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמרים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן--מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה 32 ויהי המלקוח--יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף-- וחמשת אלפים 33 ובקר שנים ושבעים אלף 34 וחמרים אחד וששים אלף 35 ונפש אדם--

מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף 36 ותהי המחצה--חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמש ושבעים 38 והבקר--ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים 39 וחמרים שלושים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה--שנים ושלושים נפש 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה את משה 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן--שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות 44 ובקר ששה

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד--עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל--ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך--יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיים יבאו למלחמה ואתם תשבנו פה 7 ולמה תנאוון (תניאוון) את לב בני ישראל--מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה 8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ 9 ויעלו

אביה--וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה חלוצי צבא 6 וישלח אתם משה אלף למטה על נפשה יקום 5 ואם הניא אביה אתה ביום לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא שמעו--כל נדריה ואסריה אשר אסרה על וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו 7 ויצבאו נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל אתה 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או זכר 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה 7 ושמע אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע-- אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו ואסרה אשר אסרה על נפשה--יקמו 8 ואם בחרב 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על כל חילם בזו 10 ואת כל עריהם במושבתם נפשה--ויהוה יסלח לה 9 ונדר אלמנה ונרושה-- ואת כל טירתם--שרפו באש 11 ויקחו את כל--כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה 10 ואם השלל ואת כל המלקוח--באדם ובבהמה 12 בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני בשבעה 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניא ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל--אל אתה--וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו 13 על נפשה יקום 12 ואם הפר יפר אתם אישה ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה-- ביום שמעו--כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר--לקראתם אל מחוץ למחנה 14 ויקצף משה נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש--אישה הבאים מצבא המלחמה 15 ויאמר אליהם משה יקימנו ואישה יפרנו 14 ואם החריש יחריש לה החייתם כל נקבה 16 הן הנה היו לבני ישראל אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה--הקים אתם כי החריש פעור ותהי המנפה בעדת יהוה 17 ועתה הרגו לה ביום שמעו 15 ואם הפר יפר אתם אחרי כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר-- שמעו--ונשא את עונה 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו--בין אב לבתו ובעריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם ושביתם 20 וכל בנד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ--תתחטאו 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה 22 אך את הזזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר--אך במי נדה יתחטא וכל

עליכם 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
אשה ליהוה 7 ובעשור לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
כל מלאכה לא תעשו 8 והקרבתם עלה ליהוה
ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם 9 ומנחתם--
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד 10 עשרון עשרון לכבש
האחד--לשבעת הכבשים 11 שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם 12 ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה לכם--כל מלאכת
עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים
13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה--
פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו 14 ומנחתם--
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם 15 ועשרון עשרון לכבש האחד--
לארבעה עשר כבשים 16 ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 17
וביום השני פרים בני בקר שנים עשר--אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 18
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם--כמשפט 19 ושעיר עזים אחד חטאת

מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם 20 וביום
השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים 21 ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם--
כמשפט 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה 23 וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים 24 מנחתם ונסכיהם לפרים

אשר צוה יהוה את משה

30

וידבר משה אל ראשי המטות לבני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה 2 איש
כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר
אסר על נפשו--לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר
בבית אביה כנעריה 4 ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה

כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני אלעזר הכהן יעשה ונסכו ¹⁶ ובחדש הראשון בארבעה עשר יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו--וכל העדה ²² ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ²³ ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו ³ ואמרת להם--זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד ⁴ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ⁵ ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין ⁶ עלת תמיד--העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה ⁷ ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר--ליהוה ⁸ ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה ⁹ וביום השבת--שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן--ונסכו ¹⁰ עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה ¹¹ ובראשי חדשיכם--תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ¹² ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד ¹³ ועשן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה ¹⁴ ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש--יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה ¹⁵ ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד

29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם--כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ² ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ³ ומנחתם--סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל ⁴ ועשן אחד לכבש האחד לשבעת עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ⁵ ושעיר עזים אחד חטאת לכפר

נפתלי לַמִּשְׁפַּחַתָּם--לִיחְצָאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְצְאֵלִי יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם--מִחֲלֵה נֶעֱה וְחַגְלָה
 לְגוֹנֵי מִשְׁפַּחַת הַגּוֹנֵי 49 לִיצֵר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי וּמִלֶּכֶה וְתַרְצָה 2 וְתַעֲמֹדְנָה לְפָנַי מִשֶּׁה וּלְפָנַי
 לְשֵׁלֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֹמִי 50 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת נִפְתָּלִי אֶלְעֹזֵר הַכֶּהֵן וּלְפָנַי הַנְּשִׂאִים וְכֹל הָעֵדָה--פֶּתַח
 לְמִשְׁפַּחַתָּם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמֹשֶׁה וָאַרְבַּעִים אֶלְפִי אֵהֵל מוֹעֵד לֵאמֹר 3 אֲבִינוּ מִתּ בַּמִּדְבָּר וְהוּא
 וָאַרְבַּע מְאוֹת 51 אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל-- לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עַל יְהוָה בְּעֵדַת
 שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפִי וְאַלְפִי שֶׁבַע מְאוֹת וּשְׁלֹשִׁים קָרַח כִּי בַחֲטָאוֹ מֵת וּבְנָיִם לֹא הָיוּ לוֹ 4 לְמֹה
 52 וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר 53 לֹאֵלֶּה יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחַתוֹ כִּי אֵין לוֹ
 תַחֲלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה--בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת 54 לְרַב בֶּן תְּנַה לְנוֹ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ 5 וַיִּקְרַב
 תְּרַבָּה נַחֲלָתוֹ וּלְמַעַט תִּמְעֵיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי מֹשֶׁה אֵת מִשְׁפָּטָן לְפָנַי יְהוָה 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 פְּקֻדֵי יִתֵּן נַחֲלָתוֹ 55 אֶךְ בְּנוֹרֵל יַחֲלֵק אֵת אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר 7 כֵּן בְּנוֹת צִלְפַּחַד דְּבַרְתָּ--
 הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחָלוּ 56 עַל נִתַּן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזוֹת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם
 פִּי הַגּוֹרֵל תַּחֲלֵק נַחֲלָתוֹ--בֵּין רַב לְמַעַט 57 וְהִעֲבַרְתָּ אֵת נַחֲלָת אֲבִיהֶן לָהֶן 8 וְאֵל בְּנֵי
 וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפַּחַתָּם--לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוֹת וּבֶן אֵין
 הַגֵּרֶשְׁנִי לְקַחְתָּ מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לְמִרְרֵי מִשְׁפַּחַת לֹא--וְהִעֲבַרְתָּם אֵת נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ 9 וְאֵם אֵין לוֹ
 הַמִּרְרֵי 58 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלְּבִנִי בֵת--וְנָתַתָּם אֵת נַחֲלָתוֹ לְאַחֵיו 10 וְאֵם אֵין לוֹ
 מִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת אַחִים--וְנָתַתָּם אֵת נַחֲלָתוֹ לְאַחֵי אֲבִיו 11 וְאֵם אֵין
 הַמּוֹשֵׁי מִשְׁפַּחַת הַקְּרָחִי וְקַחְתָּ הַהוֹלֵד אֵת עַמְרָם אֵלִיו מִמִּשְׁפַּחַתוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 59 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עַמְרָם יוֹכַבֵּד בֵּת לְוִי אֲשֶׁר יִלְדָה אֹתָהּ לְלֹוֹי בְּמִצְרַיִם וְתֹלֵד לְעַמְרָם אֵת אֶהֱרֹן
 וְאֵת מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אַחֲתָם 60 וַיּוֹלֵד לְאַהֲרֹן אֵת נָדָב וְאֵת אֲבִיהוּא אֵת אֶלְעֹזֵר וְאֵת אֵיתֵמֶר
 61 וְיִמּוֹת נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבִים אֵשׁ זָרָה לְפָנַי הַזֶּה וְרָאָה אֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה 62 וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפִי-- כַּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהֱרֹן אַחִיךָ 14 כַּאֲשֶׁר מִרִיתִם פִּי
 כֹּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה כִּי לֹא תִפְקְרוּ בַּמִּדְבָּר צֶן בְּמִרְיַת הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בַמַּיִם
 לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי מִרְיַבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר צֶן 15 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 63 אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַלְעֹזֵר הַכֶּהֵן--
 וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר 16 יִפְקֹד יְהוָה אֲשֶׁר פְּקְדוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל
 יַרְדֵּן יִרְחוּ 64 וּבֵאלֹהֵי לֹא הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יִבֹּא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֶּהֵן--אֲשֶׁר פְּקְדוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצִיאִים וְאֲשֶׁר יִבִּיאִים וְלֹא תִהְיֶה עֵדַת יְהוָה
 בַּמִּדְבָּר סִינֵי 65 כִּי אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רַעַה 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
 בַּמִּדְבָּר וְלֹא נֹוֹתֵר מֵהֶם אִישׁ--כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון--אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ
 יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון

27 וְתִקְרַבְנָה בְּנוֹת צִלְפַּחַד בֶּן חֲפֵר בֶּן גִּלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן

היצאים מארץ מצרים 5 ראוּבן בכור ישראל ליחלאל--משפחת היחלאל 27 אלה משפחת בני ראוּבן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הזבולני לפקדיהם--ששים אלף וחמש מאות הפלאי 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי 28 בני יוסף למשפחתם--מנשה ואפרים 29 בני משפחת הכרמי 7 אלה משפחת הראובני ויהיו מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי 30 אלה בני ושלים 8 ובני פלוא אליאב 9 ובני אליאב גלעד--איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת נמואל ורתן ואבירם הוא רתן ואבירם קרואי החלקי 31 ואשריאל--משפחת האשראלי ושכם (קריאי) העדה אשר הצו על משה ועל אהרן משפחת השכמי 32 ושמידע משפחת השמידעי בעדת קרח בהצתם על יהוה 10 ותפתח הארץ וחפר משפחת החפרי 33 וצלפחד בן חפר לא את פיה ותבלע אתם ואת קרח--במות העדה היו לו בנים--כי אם בנות ושם בנות צלפחד--באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס 11 ובני קרח לא מתו 12 בני שמעון למשפחתם--משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף--לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת ושבע מאות 35 אלה בני אפרים למשפחתם--הימיני ליכין משפחת הימיני 13 לזרח משפחת--לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי 14 אלה הבכרי לתחן משפחת התחני 36 ואלה בני משפחת השמעני--שנים ועשרים אלף ומאתים שותלח--לערן משפחת הערני 37 אלה משפחת בני נד למשפחתם--לצפון משפחת הצפוני בני אפרים לפקדיהם שנים ושלים אלף לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני 16 וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם 38 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי 17 בני בנימן למשפחתם--לבלע משפחת הבלעי לארוד משפחת הארודי לאראלי--משפחת לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האראלי 18 אלה משפחת בני נד לפקדיהם--האחירמי 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם ארבעים אלף וחמש מאות 19 בני יהודה ער משפחת החופמי 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן--ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם--לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי וארבעים אלף ושם מאות 42 אלה בני דן 21 ויהיו בני פרץ--לחצרן משפחת החצרוני למשפחתם--לשוחם משפחת השוחמי אלה לחמול משפחת החמולי 22 אלה משפחת משפחת דן למשפחתם 43 כל משפחת השוחמי יהודה לפקדיהם--ששה ושבעים אלף וחמש לפקדיהם--ארבעה וששים אלף וארבע מאות מאות 23 בני יששכר למשפחתם--תולע משפחת לימנה משפחת הימנה התולעי לפנה משפחת הפוני 24 לישוב משפחת לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי הישבי לשמרן משפחת השמרני 25 אלה לבני בריעה--לחבר משפחת החברי משפחת יששכר לפקדיהם--ארבעה וששים למלכיאל--משפחת המלכיאלי 46 ושם בת אלף ושלוש מאות 26 בני זבולן למשפחתם--אשר שרח 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם--לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 48 בני

ימחץ 9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע
 מברכיך ברוך וארריך ארור 10 ויחר אף אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
 בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק מישראל 5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו
 אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור 6 והנה איש
 ברך זה שלש פעמים 11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעך יהוה
 מכבוד 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי--דברתי לאמר
 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב-- לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה
 או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
 יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים 15 10 וידבר יהוה אל משה לאמר 11 פינחס
 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין 16 נאם שמע אמרי אל וידע
 דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
 כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת 18 והיה אדום ירשה
 והיה ירשה שיער--איביו וישראל עשה חיל 19 וירד מיעקב והאביד שריד מעיר 20 וירא את
 עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד 21 וירא את הקיני וישא
 משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך 22 כי אם יהיה לבער קין--עד מה אשור תשבך
 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל 24 על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין

וצים מיד כתיים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד 25 ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו

25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב 2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל 4 ויאמר ומעלה--לבית אבתם כל יצא צבא בישראל 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם--בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל

בבקר--ויקח בלק את בלעם ויעלהו כמות בעל וירא משם קצה העם

23

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים² ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח³ ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי⁴ ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח⁵ וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר⁶ וישב אליו והנה נצב על עלתו--הוא וכל שרי מואב⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם--לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל⁸ מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה⁹ כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לברדד ישכן ובגוים לא יתחשב¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי

בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר¹⁹ לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה²⁰ הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה²¹ לא הביש און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו²² אל מוציאים ממצרים--כתועפת ראם לו²³ כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל²⁴ הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה²⁵ ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו²⁶ ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה²⁷ ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם²⁸ ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן²⁹ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים³⁰ ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

24

וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם כפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו² וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים³ וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין⁴ נאם--שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים⁵ מה טבו אהלך יעקב משכנתך ישראל⁶ כנחלים נטיו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים⁷ יזל מים מדליו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר¹⁷ ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה¹⁸ וישא משלו ויאמר קום

ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב
עם בלעם 9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר
מי האנשים האלה עמך 10 ויאמר בלעם אל
האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי 11
הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ
עתה לכה קבה לי את--אולי אוכל להלחם
בו וגרשתי 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא
תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא
13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק
לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך
עמכם 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו 15 ויסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה 16 ויבאו אל
בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
נא תמנע מהלך אלי 17 כי כבוד אכבדך מאד
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי
את העם הזה 18 ויען בלעם ויאמר אל עברי
בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב--
לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות
קטנה או גדולה 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם--
הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי 20
ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך
את הדבר אשר אדבר אליך--אתו תעשה 21
ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
שרי מואב 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב
על אתנו ושני נערי עמו 23 ותרא האתון את
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בירו
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם
את האתון להשתה הדרך 24 ויעמד מלאך
יהוה במשעול הכרמים--גדר מזה וגדר מזה
25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל

עם רב מישראל 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך--התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש--והביט אל נחש הנחשת וחי 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרר 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון 15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים 17 אז ישיר ישראל את

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי 3 ויגר מואב מפני העם מאד--כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בער פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו-- לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני--אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר 7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק 8

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ² ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ³ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בנוע אחינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ⁵ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאגה וגפן ורמון ומים אין לשתות ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁸ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם ⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ¹⁰ ויקהללו משה ואהרן את הקהל--אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים--המן הסלע הזה נוציא לכם מים ¹¹ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו--פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם ¹² ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל--לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ¹³ המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ¹⁴ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ¹⁵ וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו ¹⁶ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך ¹⁷ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמואל עד

אשר נעבר גבלך ¹⁸ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי--פן בחרב אצא לקראתך ¹⁹ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברנלי אעברה ²⁰ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבוד וכיד חזקה ²¹ וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויש ישראל מעליו ²² ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר ²³ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר ²⁴ יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל--על אשר מריתם את פי למי מריבה ²⁵ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר ²⁶ והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם ²⁷ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ²⁸ ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ²⁹ ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי ² וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בירי--והחרמתי את עריהם ³ וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה ⁴ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך ⁵ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל ⁶ וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת

למות 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד ואחר יבא אל המחנה ושמא הכתן עד הערב 8 והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך והשרף אתה--יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו בני ישראל לא ינחלו נחלה 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים ונחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה-- לא ינחלו נחלה 25 וידבר יהוה אל משה לאמר חטאת הוא 10 וכבס האסף את אפר הפרה את 26 ואל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם--והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר 27 ונחשב לכם תרומתכם-- כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן 29 מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו--את מקדשו ממנו 30 ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב 31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה--באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה--שבע פעמים 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישראל 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב--ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים הערב

אשר אבחר בו--מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר הם מליגים עליכם וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם--שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם 7 וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת 8 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לוי ויצא פרח ויצץ ויגמל שקדים 9 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם 4 ונלוו עליך--ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרבו אליכם 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל--לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת--ועבדתם עבדת

מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך--לחק עולם 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשם אשר ישיבו לוי--קדש קדשים לך הוא ולבניך 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל--לך נתתים ולבניך ולבנתוך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן--ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה--לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו 14 כל חרם בישראל לך יהיה 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה--יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה 16 ופרויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה--קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר--אשה לריח ניחח ליהוה 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך ולבניך ולבנתוך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא

אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 21 הברדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף 23 וידבר יהוה אל משה לאמר 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו וקני ישראל 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים--מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי 29 אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם--לא יהוה שלחני 30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה (Sheol h7585) 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל (Sheol h7585) 34 וכל ישראל אשר סביבתיהם--נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת 36 וידבר יהוה אל משה לאמר 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו

17 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם--שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם 4 והנחתם באהל מועד--לפני העדות אשר אועד לכם שמה 5 והיה האיש

את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגנתם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגנה ²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגנה--והקריבה עז בת שנתה לחטאת ²⁸ וכפר הכהן על הנפש השגנת בחטאה בשגנה--לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו ²⁹ האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם--תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגנה ³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר--את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה ³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפך הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה ³² ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים--ביום השבת ³³ ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים--אל משה ואל אהרן ואל כל העדה ³⁴ ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מזה יעשה לו ³⁵ ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה ³⁶ ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה ³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר ³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת ³⁹ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ⁴⁰ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם ⁴¹ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

16 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת--בני ראובן ² ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל

אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם--וידעו -מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן את הארץ אשר מאסתם בה 32 ופגריכם אתם- 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או יפלו במדבר הזה 33 ובניכם יהיו רעים לזבח--לכבש האחד 6 או לאיל תעשה מנחה במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם-- סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין עד תם פגריכם במדבר 34 במספר הימים 7 ויין לנסך שלשית ההין--תקריב ריח ניחח אשר תרתם את הארץ ארבעים יום--יום לשנה ליהוה 8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה נדר או שלמים ליהוה 9 והקריב על בן הבקר וידעתם את תנואתי 35 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים ההין 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין--אשה עלי במדבר הזה יתמו ושם יתמו 36 והאנשים ריח ניחח ליהוה 11 ככה יעשה לשור האחד אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוונו או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים (וילינו) עליו את כל העדה להוציא רבה על 12 כמספר אשר תעשו--ככה תעשו לאחד הארץ 37 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ כמספרם 13 כל האזרח יעשה ככה את אלה רעה--במגפה לפני יהוה 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה לתור את הארץ 39 וידבר משה את הדברים אשה ריח ניחח ליהוה--כאשר תעשו כן יעשה האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם 40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה--כי אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם חטאנו 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח 42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תגפנו לפני איביכם 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם 44 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם--לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה--

יושב על הים ועל יד הירדן³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה-- כי יכול נוכל לה³¹ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו³² ויצאו רבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות³³ ושם ראינו את הנפילים בני ענק--מן הנפילים ונדי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו³ ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב--נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה⁵ ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל⁶ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ--קרעו בגדיהם⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה--טובה הארץ מאד מאד⁸ אם חפץ בנו יהוה--והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש⁹ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם¹⁰ ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם¹² אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו¹³ ויאמר משה אל יהוה

2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה--הלא גם למטה בנימין פלטי בן רפוא 10 למטה זבולן בנו דבר וישמע יהוה 3 והאיש משה ענו מאד- גדיאל בן סודי 11 למטה יוסף למטה מנשה- מכל האדם אשר על פני האדמה 4 ויאמר גדי בן סוסי 12 למטה דן עמיאל בן גמלי יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו 13 למטה אשר סתור בן מיכאל 14 למטה שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם 5 וירד נפתלי נחבי בן ופסי 15 למטה גד גאואל בן יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא מכי 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה אהרן ומרים ויצאו שניהם 6 ויאמר שמעו נא לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון דברי אם יהיה נביאכם--יהוה במראה אליו יהושע 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ אתודע בחלום אדבר בו 7 לא כן עבדי משה כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ככל ביתי נאמן הוא 8 פה אל פה אדבר בו החר 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע הישב עליה--החזק הוא הרפה המעט הוא לא יראתם לדבר בעבדי במשה 9 ויחר אף יהוה במ 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה יושב בהנה--הבמחנים אם במבצרים 20 ומה מצרעת 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני-- הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם בכורי ענבים 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר אמו ויאכל חצי בשרו 13 ויצעק משה אל יהוה צן עד רחב לבא חמת 22 ויעלו בנגב ויבא עד לאמר אל נא רפא נא לה 14 ויאמר יהוה חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק אל משה ואביה ירק וירק בפניה--הלא תכלם וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואחר תאסף 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים 16 הרמנים ומן התאנים 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן--קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא--וזה פריה 28 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוס והאמרי יושב בהר והכנעני

בשר 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים למה זה יצאנו ממצרים 21 ויאמר משה שש חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל--בלתי אל המן עינינו 7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הברדלח 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או רכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו-- איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה--עלי 12 האנכי הריתי את כל העם הזה--אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג--אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך 17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר--כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח

בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו ²³ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שתי חצוצרות כסף--מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות ³ ותקעו בהן--ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ⁴ ואם באחת יתקעו--ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל ⁵ ותקעתם תרועה--ונסעו המחנות החנים קדמה ⁶ ותקעתם תרועה שנית-- ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ⁷ ובהקהיל את הקהל--תתקעו ולא תריעו ⁸ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם ⁹ וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם--והרעתם בחצוצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם ¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם-- ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם ¹¹ ויהי בשנה השנית בחדש השני--בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת ¹² ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן ¹³ ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה ¹⁴ ויסע דגל

מחנה בני יהודה בראשנה--לצבאתם ועל צבאו--נחשון בן עמינדב ¹⁵ ועל צבא--מטה בני יששכר נתנאל בן צוער ¹⁶ ועל צבא--מטה בני זבולן אליאב בן חלן ¹⁷ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ¹⁸ ונסע דגל מחנה ראובן--לצבאתם ועל צבאו--אליצור בן שדיאור ¹⁹ ועל צבא--מטה בני

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה צבאו--נחשון בן עמינדב ¹⁵ ועל צבא--מטה בני יששכר נתנאל בן צוער ¹⁶ ועל צבא--מטה בני זבולן אליאב בן חלן ¹⁷ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ¹⁸ ונסע דגל מחנה ראובן--לצבאתם ועל צבאו--אליצור בן שדיאור ¹⁹ ועל צבא--מטה בני

והנפת אתם תנופה 16 כי נתנים נתנים המה לי
מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור
כל מבני ישראל--לקחתי אתם לי 17 כי לי
כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום
הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם
לי 18 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
ישראל 19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בנשת בני ישראל
אל הקדש 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה
ללויים--כן עשו להם בני ישראל 21 ויתחטאו
הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה
לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם 22
ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל
מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
את משה על הלויים כן עשו להם 23 וידבר
יהוה אל משה לאמר 24 זאת אשר ללויים מבן
חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד 25 ומבן חמשים שנה ישוב
מצבא העבדה ולא יעבד עוד 26 ושרת את
אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא
יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון--
לאמר 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו--במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים--במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו בני

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 70 שעיר עזים אחד לחטאת 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר--פנעיאל בן עכרן 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 76 שעיר עזים אחד לחטאת 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעיאל בן עכרן 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי--

8 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות 3 ויעש כן אהרן--אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה 4 וזוה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרוחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנורה 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם 7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בנדיהם וטהרו 8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת 9 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל 10 והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים 11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה 12 והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים 13 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה 14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים 15 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם

זבולן--אליאב בן חלן 25 קרבנו קערת כסף עזים אחד לחטאת 47 ולזבח השלמים בקר
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל 48
בלולה בשמן--למנחה 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 27 פר אחד בן בקר איל אחד
עמיהוד 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים כבש אחד בן שנתו--לעלה 28 שער עזים אחד
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל לחטאת 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה בשמן--למנחה 50 כף אחת עשרה זהב מלאה
זה קרבן אליאב בן חלן 30 ביום הרביעי נשיא קטרת 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
לבני ראובן--אליצור בן שדיאור 31 קרבנו בן שנתו--לעלה 52 שער עזים אחד לחטאת
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 32 כף אחת אלישמע בן עמיהוד 54 ביום השמיני נשיא
עשרה זהב מלאה קטרת 33 פר אחד בן בקר לבני מנשה--גמליאל בן פדהצור 55 קרבנו
איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 34 שער קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
עזים אחד לחטאת 35 ולזבח השלמים בקר אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור 36
ביום החמישי נשיא לבני שמעון--שלמיאל בן צורישדי 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן--למנחה 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 39 פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו--לעלה 40 שער עזים אחד לחטאת גרעני 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זהב מלאה קטרת
זה קרבן שלמיאל בן צורישדי 42 ביום הששי נשיא לבני גד--אליסף בן דעואל 43 קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה 44 כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת 45 פר אחד בן בקר דן--אחיעזר בן עמישדי 67 קרבנו קערת כסף
איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעלה 46 שער אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן 4
 אתו אל פתח אהל מועד 14 והקריב את קרבנו ויאמר יהוה אל משה לאמר 5 קח מאתם והיו
 ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם
 אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד אל הלויים איש כפי עבדתו 6 ויקח משה את
 תמים לשלמים 15 וסל מצות סלת חלת כלולת העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים 7 את
 בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם שתי העגלות ואת ארבעת הבקר--נתן לבני
 ונסכיהם 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה גרשון כפי עבדתם 8 ואת ארבע העגלות ואת
 את חטאתו ואת עלתו 17 ואת האיל יעשה זבח שמנת הבקר--נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
 שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן איתמר בן אהרן הכהן 9 ולבני קהת לא נתן כי
 את מנחתו ואת נסכו 18 ונלח הנזיר פתח אהל עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו 10 ויקריבו
 מועד--את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
 ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים 19 ולקח ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח 11
 הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא
 אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח
 הנזיר אחר התגלחו את נזרו 20 והניף אותם 12 ויהי המקריב ביום הראשון--את קרבנו
 הכהן תנופה לפני יהוה--קדש הוא לכהן על נחשון בן עמינדב למטה יהודה 13 וקרבונו
 חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 הנזיר יין 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו מלאים סלת כלולה בשמן--למנחה 14 כף
 אשר ידר--כן יעשה על תורת נזרו 22 וידבר אחת עשרה זהב מלאה קטרת 15 פר אחד בן
 יהוה אל משה לאמר 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
 להם 24 יברכך יהוה וישמרך 25 יאר יהוה פניו אליך וישם בניו אליו ויחנך 26 ישא יהוה פניו אליו וישם
 לך שלום 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר--עגלה על שני הנשאים

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר--עגלה על שני הנשאים

ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה 11 וידבר יהוה אל משה לאמר 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה--כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים 19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך--הנקי ממי המרים המאררים האלה 20 ואת כי שטית תחת אישך--וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך--בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנד צבה 22 ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן 23 וכתב את האלת האלה הכהן--בספר ומחה אל מי המרים 24 והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת

למשפחתם 23 מבין שלשים שנה ומעלה עד שנה--כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד בן חמשים שנה--תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד 24 זאת עבדת משפחת הגרשני--לעבד ולמשא 25 ונשא את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך--פתח אהל מועד 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח שנה--כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם--שלושת אלפים ואת כל אשר יעשה להם ועבדו 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני--באהל מועד ומשמרתם--ביד איתמר בן אהרן הכהן 29 בני מררי--למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם 30 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--באהל מועד 48 ויהיו פקדיהם--שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים 49 על פי יהוה כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו 5 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד--ביד איתמר בן אהרן הכהן 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם 35 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם--אלפים שבע מאות וחמשים 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם 39 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים

5 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא ישמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל 5 וידבר יהוה אל משה לאמר 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו 8 ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אליו--האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו 9 וכל תרומה לכל קדשי בני

המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב וכסו בה--את ארן העדת 6 ונתנו עליו כסוי יומת 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ואהרן על פי יהוה--למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבין חדש ומעלה ושא את מספר שמתם 41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבין חדש ומעלה--לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים 44 וידבר יהוה אל משה לאמר 45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה 46 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים--העדפים על הלויים מבכור בני ישראל 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים--לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו--פדויי העדפים בהם 49 ויקח משה את כסף הפדיום--מאת העדפים על פדויי הלויים 50 מאת בכור בני ישראל--לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף--בשקל הקדש 51 ויתן משה את כסף הפדיום לאהרן ולבניו--על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי--למשפחתם לבית אבתם 3 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד--קדש הקדשים 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך

אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם--שש מאות
 אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים 33
 והלויים--לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה 34 ויעשו בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן
 נסעו--איש למשפחתו על בית אבתו

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
 יהוה את משה--בהר סיני 2 ואלה שמות בני
 אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר 3
 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים--אשר
 מלא ידם לכהן 4 וימת נדב ואביהוא לפני
 יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר
 סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
 על פני אהרן אביהם 5 וידבר יהוה אל משה
 לאמר 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו
 לפני אהרן הכהן ושרתו אתו 7 ושמרו את
 משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל
 מועד--לעבד את עבדת המשכן 8 ושמרו את
 כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל--
 לעבד את עבדת המשכן 9 ונתתה את הלויים
 לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני
 ישראל 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו
 את כהנתם והזר הקרב יומת 11 וידבר יהוה
 אל משה לאמר 12 ואני הנה לקחתי את הלויים
 מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
 מבני ישראל והיו לי הלויים 13 כי לי כל בכור--
 ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
 לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי
 יהיו אני יהוה 14 וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני לאמר 15 פקד את בני לוי לבית אבתם
 למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם
 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה 17
 ויהיו אלה בני לוי בשמתם--גרשון וקהת ומררי

18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם--לבני
 ושמעי 19 ובני קהת למשפחתם--עמרם ויצהר
 חברון ועזיאל 20 ובני מררי למשפחתם--מחלי
 ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם 21
 לגרשון--משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה
 הם משפחת הגרשני 22 ופקדיהם במספר כל
 זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
 וחמש מאות 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן
 יחנו ימה 24 ונשיא בית אב לגרשני אליסף
 בן לאל 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד
 המשכן והאהל מכסהו--ומסך פתח אהל מועד
 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
 המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל
 עבדתו 27 ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת
 היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי
 אלה הם משפחת הקהתי 28 במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה--שמנת אלפים ושש מאות
 שמרי משמרת הקדש 29 משפחת בני קהת
 יחנו על ירך המשכן תימנה 30 ונשיא בית
 אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל 31
 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת
 וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך--וכל
 עבדתו 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן
 הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש 33 למררי--
 משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי 34 ופקדיהם במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה--ששת אלפים ומאתים 35
 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן
 אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה 36 ופקדת
 משמרת בני מררי--קרשי המשכן ובריהיו
 ועמדיו ואדניו וכל כליו--וכל עבדתו 37 ועמדי
 החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם 38
 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
 מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת

במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה--כל ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות-- יצא צבא 43 פקדיהם למטה נפתלי--שלשה לצבאתם ראשנה יסעו 10 דגל מחנה ראובן וחמשים אלף וארבע מאות 44 אלה הפקדים תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל--שנים בן שדיאור 11 וצבאו ופקדיו--ששה וארבעים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו 45 ויהיו אלף וחמש מאות והחונם עליו מטה שמעון כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי 13 שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל 46 ויהיו וצבאו ופקדיהם--תשעה וחמשים אלף ושלש כל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפים מאות 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן וחמש מאות וחמשים 47 והלויים למטה אבתם-- רעואל 15 וצבאו ופקדיהם--חמשה וארבעים לא התפקדו בתוכם 48 וידבר יהוה אל משה לאמר 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל 50 ואתה וארבע מאות וחמשים--לצבאתם ושנים יסעו הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו--המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת 52 ופקדיהם--ארבעים אלף וחמש מאות 20 ועליו וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן לצבאתם 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת פדהצור 21 וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו אלף ומאתים 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימן הלויים את משמרת משכן העדות 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה--כן עשו וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב 4 וצבאו ופקדיהם--ארבעה ושבעים אלף ושש מאות 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער 6 וצבאו ופקדיו-- ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן 8 וצבאו ופקדיו--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף

וחמשים אלף ושלוש מאות 24 לבני גד תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
 עשרים שנה ומעלה-- כל יצא צבא 25 פקדיהם
 למטה גד-- חמשה וארבעים אלף ושש מאות
 וחמשים 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
 ומעלה-- כל יצא צבא 27 פקדיהם למטה
 יהודה-- ארבעה ושבעים אלף ושש מאות 28
 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה-- כל
 יצא צבא 29 פקדיהם למטה יששכר-- ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות 30 לבני זבולן
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מבן עשרים שנה ומעלה-- כל יצא צבא
 31 פקדיהם למטה זבולן-- שבעה וחמשים
 אלף וארבע מאות 32 לבני יוסף אפרים
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מבן עשרים שנה ומעלה-- כל יצא צבא 33
 פקדיהם למטה אפרים-- ארבעים אלף וחמש
 מאות 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--
 כל יצא צבא 35 פקדיהם למטה מנשה-- שנים
 ושלשים אלף ומאתים 36 לבני בנימין תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 עשרים שנה ומעלה-- כל יצא צבא 37 פקדיהם
 למטה בנימין-- חמשה ושלשים אלף וארבע
 מאות 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה--
 כל יצא צבא 39 פקדיהם למטה דן-- שנים
 וששים אלף ושבע מאות 40 לבני אשר תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 עשרים שנה ומעלה-- כל יצא צבא 41 פקדיהם
 למטה אשר-- אחד וארבעים אלף וחמש מאות
 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל
 מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים-- לאמר 2 שאו את ראש כל עדת
 בני ישראל למשפחתם לבית אבתם-- במספר
 שמות כל זכר לגלגלתם 3 מבן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא בישראל-- תפקדו אתם
 לצבאתם אתה ואהרן 4 ואתכם יהיו איש איש
 למטה-- איש ראש לבית אבתיו הוא 5 ואלה
 שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
 אליצור בן שדיאור 6 לשמעון שלמיאל בן
 צורישידי 7 ליהודה נחשון בן עמינדב 8
 ליששכר נתנאל בן צוער 9 לזבולן אליאב
 בן חלן 10 לבני יוסף-- לאפרים אלישמע בן
 עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור 11 לבנימין
 אבירן בן גדעני 12 לדן אחיעזר בן עמישידי
 13 לאשר פנעיאל בן עכרן 14 לגר אליסף בן
 דעואל 15 לנפתלי אחירע בן עינן 16 אלה
 קריאי (קרואי) העדה נשיאי מטות אבותם
 ראשי אלפי ישראל הם 17 ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו בשמת 18 ואת
 כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו
 על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
 עשרים שנה ומעלה-- לגלגלתם 19 כאשר צוה
 יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני 20 ויהיו
 בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם-- כל
 זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 21 פקדיהם למטה ראובן-- ששה וארבעים
 אלף וחמש מאות 22 לבני שמעון תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות
 לגלגלתם-- כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה
 כל יצא צבא 23 פקדיהם למטה שמעון-- תשעה

עליו 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט--העשירי יהיה קדש ליהוה 33
לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל
34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה--אל
בני ישראל בהר סיני

אזכר--והארץ אזכר 43 והארץ תעזב מהם בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה 13 ואם ותריך את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען--במשפטי מאסו ואת חקתי כי יקדש את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן געלה נפשם 44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם-- יקום 15 ואם המקדיש--יגאל את ביתו ויסף להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם 45 תמישית כסף ערכך עליו--והיה לו 16 ואם וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל לאלהים--אני יהוה 46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל-- יקום 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו--וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך 19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו--וקם לו 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר--לא יגאל עוד 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה--כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו 22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו--יקדיש ליהוה 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה 24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו--לאשר לו אחזת הארץ 25 וכל ערכך--יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל 26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה--לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא 27 ואם בבהמה השמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו--לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מות יומת 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ--ליהוה הוא קדש ליהוה 31 ואם גאל יגאל איש ממעשרו--חמשיתו יסף

27 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר--בערכך נפשת ליהוה 3 והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף--בשקל הקדש 4 ואם נקבה הוא--והיה ערכך שלשים שקל 5 ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים 6 ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים--והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף 7 ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר--והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים 8 ואם מן הוא מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר--יעריכנו הכהן 9 ואם בהמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע--או רע בטוב ואם חמר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש 11 ואם כל בהמה שמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה--והעמיד את הבהמה לפני הכהן 12 והעריך אתה

בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם 6 ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם 7 ורדפתם
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב 8 ורדפו
מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו
ונפלו איביכם לפניכם לחרב 9 ופניתי אליכם--
והפרייתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי
את בריתי אתכם 10 ואכלתם ישן נושן וישן
מפני חודש תוציאו 11 ונתתי משכני בתוכם
ולא תגעל נפשי אתכם 12 והתהלכתי בתוכם
והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם 13
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות 14 ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה 15 ואם בחקתי
תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי 16
אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים
ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלתם
איביכם 17 ונתתי פני בכם ונפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם 18
ואם עד אלה--לא תשמעו לי ויספתי ליסרה
אתכם שבע על חטאתיכם 19 ושברתי את גאון
עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשה 20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם
את יכולה ועץ הארץ לא יתן פרוי 21 ואם
תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי--ויספתי
עליכם מכה שבע כחטאתיכם 22 והשלחתי
בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה
את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם
23 ואם באלה--לא תוסרו לי והלכתם עמי
קרי 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי

את התבואה לשלש השנים 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה--תאכלו ישן 23 והארץ לא תמכר לצמתת--כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו--ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו--והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה--והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה--וקם הבית אשר בעיר אשר לא (לו) חמה לצמיית לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב--על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא 32 וערי הלויים--בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללויים 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחזתם בתוך בני ישראל 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך--והחזקת בו גר ותושב וחי עמך 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך 37 את כספך--לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים--לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך--לא תעבד בו עבדת עבד 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך 41 ויצא מעמך--

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו 5 והשיג לכם דיש את

עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת ליהוה 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר
 6 ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על כרמך ואספת את תבואתה 4 ובשנה השביעית
 השלחן הטהר לפני יהוה 7 ונתת על המערכת שבת שבתון יהיה לארץ--שבת ליהוה שדך לא
 לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה תזרע וכרמך לא תזמר 5 את ספיח קצירך לא
 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה-- תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון
 תמיד מאת בני ישראל ברית עולם 9 והיתה יהיה לארץ 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה--
 לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
 קדשים הוא לו מאשי יהוה--חק עולם 10 ויצא הגרים עמך 7 ולבהמתך--ולחיה אשר בארץך
 בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך תהיה כל תבואתה לאכל 8 וספרת לך שבע
 בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש שבתת שנים--שבע שנים שבע פעמים והיו
 הישראלי 11 ויקב בן האשה הישראלית את הישראלי ויביאו אתו אל משה ושם אמו
 השם ויקלל בת דברי למטה דן 12 ויניחהו במשמר שלמית בת דברי למטה דן
 לפרש להם על פי יהוה 13 וידבר יהוה אל משה לאמר 14 הוצא את המקלל אל מחוץ
 למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה 15 ואל בני ישראל
 תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגמו
 בו כל העדה כגר כאזרח--בנקבו שם יומת 17 הוא קדש תהיה לכם מן השדה--תאכלו את
 ואיש כי יכה כל נפש אדם--מות יומת 18 ומכה תבואתה 13 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
 נפש בהמה ישלמנה--נפש תחת נפש 19 ואיש אחוזתו 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
 כי יתן מום בעמיתו--כאשר עשה כן יעשה לו מיד עמיתך--אל תונו איש את אחיו 15 במספר
 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן--כאשר יתן מום באדם כן יתן בו 21 ומכה
 בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת 22 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
 אלהיכם 23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן
 ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה ועשיתם אתם--וישבתם על הארץ לבטח 19
 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה
 השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו וצויתו את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת

25

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר 2
 דבר אל בני ישראל ואמרת להם כי תבאו אל
 הארץ אשר אני נתן לכם--ושבתה הארץ שבת

ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת הדיינה 16 עד ממחרת שבתכם 33 וידבר יהוה אל משה לאמר 34 דבר
השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
מנחה חרשה ליהוה 17 ממושבתים תביאו השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה 35
לחם תנופה שנים שני עשרנים--סלת תדיינה ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה
חמץ תאפינה בכורים ליהוה 18 והקרבתם לא תעשו 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה אשה ליהוה עצרת הוא--כל מלאכת עבדה לא
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה 19 תעשו 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם
ועשיתם שער עזים אחד לחטאת ושני כבשים מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
בני שנה ליבח שלמים 20 והניף הכהן אתם זבח ונסכים--דבר יום ביומו 38 מלבד שבתת
על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן 21 וקראתם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה 39 אך
בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם--כל בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את
מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים
מושבתים לדרתיכם 22 ובקצרכם את קציר ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון 40
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם
יהוה אלהיכם 23 וידבר יהוה אל משה לאמר לפני יהוה אלהיכם--שבעת ימים 41 וחגתם
24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
באחד לחדש יהיה לכם שבתון--זכרון תרועה לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו 42 בסכת
מקרא קדש 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
והקרבתם אשה ליהוה 26 וידבר יהוה אל משה לאמר 27 אך בעשור לחדש השביעי
הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם מצרים אני יהוה אלהיכם 44 וידבר משה את
ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה מעדי יהוה אל בני ישראל

24 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 כי צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב--
אלהיכם 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה--ונכרתה מעמיה 30 וכל הנפש אשר
תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה--והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה 31 כל מלאכה לא
תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם

את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו--הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו 12 ובת כהן--כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה--

23 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל

בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש--אלה הם מועדי 3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתים 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש--בין הערבים פסח ליהוה 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו 9 וידבר יהוה אל משה לאמר 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה--והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה--ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה--עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתים בכל מושבתים 15 וספרתם לכם

בם 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב כי אם בתולה מעמיו יקח אשה 15 ולא יחלל ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו 16 וידבר יהוה מן העמים 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה אל משה לאמר 17 דבר אל אהרן לאמר איש לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא 26 והייתם מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם שרוע 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או מן העמים להיות לי 27 ואיש או אשה כי יהיה שבר יד 20 או גבן או דק או תבלל בעינו או בהם אוב או ידעני--מות יומתו באבן ירגמו גרב או ילפת או מרוח אשך 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן--לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו--את לחם אלהיו לא יגש להקריב 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש--כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש--לה יטמא 4 לא יטמא בעל בעמיו--להחלו 5 לא יקרחה

(יקרחו) קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם--לא ישרטו שרשט 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם--והיו קדש 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו 8 וקדשתו--כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך-- כי קדוש אני יהוה מקדשכם 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות--את אביה היא מחללת באש תשרף 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים--את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם 11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו--אני יהוה 13 והוא אשה בבתוליה יקח 14

22 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה 3 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני--אני יהוה 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב--בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה 9 ושמרו

יאכל 24 ובשנה הרביעת יהיה כל פרוי--קדש לזנת אחריהם--ונתתי את פני בנפש ההוא הלולים ליהוה 25 ובשנה החמישת תאכלו את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד 28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה 29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה 31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה 33 וכי יגור אתך גר בארצכם--לא תונו אתו 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך--כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה 36 מאזני צדק אבני צדק אפת צדק והין צדק--יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ורגמהו באבן 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך--למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך--לבלתי המית אתו 5 ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך--מקרב עמם 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים

הוא 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אלהיכם 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה אמך הוא 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא 17 באש ישרף 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי-- ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה-- שארה הנה זמה הוא 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת לגלות ערותה עליה-- בחייה 19 ואל אשה בנדת טמאתה-- לא תקרב לגלות ערותה 20 ואל אשת עמיתך-- לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה 22 ואת זכר-- לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה-- תבל הוא 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם 25 ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הנגר בתוכם 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוים אשר לפניכם 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה-- ונכרתו הנפשות העשת מקרב עםם 30 ושמרתם את משמרתתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

19 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם-- קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה

פתח אהל מועד-- איל אשם 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל-- וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים-- לא

במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ²⁹ והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו-- עמה ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו האזרח והגר הגר בתוכם ³⁰ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו ³¹ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם--חקת עולם ³² וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש ³³ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ³⁴ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם-- אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה **17** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה--דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה--אותם ⁶ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ⁸ ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח ⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה--ונכרת האיש ההוא מעמיו ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומן

הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם--ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו-- עמה ¹¹ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו האזרח והגר הגר בתוכם ³⁰ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו ³¹ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם--חקת עולם ³² וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש ³³ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ³⁴ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם-- אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה **17** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ³ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ⁴ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה--דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו ⁵ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה--אותם ⁶ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ⁷ ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ⁸ ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח ⁹ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה--ונכרת האיש ההוא מעמיו ¹⁰ ואיש איש מבית ישראל ומן

שמאטה 31 והזרתם את בני ישראל משמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה 33 והרוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן--בקרבם לפני יהוה וימתו 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת--אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בכפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בנדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד 8 ונתן אהרן על שני השעירים גרלות--גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו--לשלח אתו לעזאזל המדברה 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו 12 ולקח מלא המחיתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות--ולא

ימות 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם--באצבעו 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת 16 וכפר על הקדש משמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך שמאתם 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש--עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה--וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו משמאת בני ישראל 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי 21 וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתורה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו הכפרת אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה 26 והמשלח את השעיר לעזאזל--יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש--ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם 28 והשרף אתם--יכבס בגדיו ורחץ את בשרו

הכהן את הבית כי נרפא הנגע 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה את הבית שבע פעמים 52 וחטא את הבית-- בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב-- ובשני התולעת 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר-- אל פני השדה וכפר על הבית וטהר 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק 55 ולצרעת הבגד ולבית 56 ולשאת ולספחת ולבהרת 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו-- זובו טמא הוא 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו-- טמאתו הוא 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב-- יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא 5 ואיש אשר יגע במשכבו-- יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב-- יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 7 והנגע בבשר הזב-- יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 8 וכי ירק הזב בטהור-- וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב-- יטמא 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו-- יטמא עד הערב והנושא אותם-- יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 11 וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים-- וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ-- ישטף במים 13 וכי יטהר הזב מזובו-- וספר לו

כי כחטאת האשם הוא לכהן--קדש קדשים עליו לפני יהוה 30 ועשה את האחד מן התרים
 הוא 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על או מן בני היונה מאשר תשיג ידו 31 את אשר
 תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה--
 ועל בהן רגלו הימנית 15 ולקח הכהן מלג על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה
 השמן ויצק על כף הכהן השמאלית 16 וטבל 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג
 הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על ידו בטרתו 33 וידבר יהוה אל משה ואל
 כפר השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע אהרן לאמר 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני
 פעמים לפני יהוה 17 ומיתר השמן אשר על נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ
 כפר יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית אחזתכם 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן
 ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית-- לאמר כנגע נראה לי בבית 36 וצוה הכהן ופנו
 על דם האשם 18 והנותר בשמן אשר על כף את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע
 הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן ולא ישמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן
 לפני יהוה 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר לראות את הבית 37 וראה את הנגע והנה הנגע
 על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה 20 בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת
 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה ומראיהן שפל מן הקיר 38 ויצא הכהן מן הבית
 וכפר עליו הכהן וטהר 21 ואם דל הוא ואין ידו אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים
 משנת--ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה
 עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה-- הנגע בקירת הבית 40 וצוה הכהן וחלצו את
 ולג שמן 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
 תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה 23 מחוץ לעיר אל מקום טמא 41 ואת הבית יקצע
 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו--אל הכהן מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה 24 ולקח הכהן מחוץ לעיר אל מקום טמא 42 ולקחו אבנים
 את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר
 הכהן תנופה לפני יהוה 25 ושחט את כבש יקח וטח את הבית 43 ואם ישוב הנגע ופרח
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות
 אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ועל ומן השמן יצק הכהן על
 כף הכהן השמאלית 27 והזה הכהן באצבעו בבית טמא הוא 45 ונתץ את הבית את אבניו
 הימנית מן השמן אשר על כפר השמאלית-- ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ
 שבע פעמים לפני יהוה 28 ונתן הכהן מן השמן לעיר אל מקום טמא 46 והבא אל הבית כל
 אשר על כפר על תנוך אזן המטהר הימנית ימי הסגיר אתו-- ושמא עד הערב 47 והשכב
 ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית-- בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את
 על מקום דם האשם 29 והנותר מן השמן אשר בגדיו 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא
 על כף הכהן יתן על ראש המטהר--לכפר פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית--וטהר

כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא 40 ואיש כי ימרט ראשו--קרח הוא טהור הוא 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו--גבח הוא טהור הוא 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם--צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו--כמראה צרעת עור בשר 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא ישמאנו הכהן בראשו נגעו 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא 46 כל ימי אשר הנגע בו ישמא--טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור 49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור--נגע צרעת הוא והראה את הכהן 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה--צרעת ממארת הנגע טמא הוא 52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו--וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן

14 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת--אל כלי חרש על מים חיים 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים 7 והזהר על המטהר מן הצרעת--שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השרה 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים--וטהר 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר--ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם--ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה--במקום הקדש

ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה--צרבת מראה מן העור ושערה לא הפך לבן--והסגיר השחין הוא וטהרו הכהן 24 או בשר כי יהיה הכהן את הנגע שבעת ימים 5 וראהו הכהן בערו מכות אש והיתה מחית המכוח בהרת ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה לבנה אדמדמת--או לבנה 25 וראה אתה הכהן הנגע בעור--והסגירו הכהן שבעת ימים שנית והנה נהפך שער לבן בכהרת ומראה עמק מן 6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה העור--צרעת הוא במכוח פרחו וטמא אתו כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור--וטהרו הכהן הכהן נגע צרעת הוא 26 ואם יראנה הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר 7 ואם פשה והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן העור והוא כהה--והסגירו הכהן שבעת ימים לטהרתו ונראה שנית אל הכהן 8 וראהו הכהן 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה והנה פשתה המספחת בעור--וטמאו הכהן בעור--וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא 28 צרעת הוא 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור אל הכהן 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה והוא כהה--שאת המכוח הוא וטהרו הכהן--כי בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי צרבת המכוח הוא 29 ואיש או אשה כי יהיה בו בשאת 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו נגע בראש או בזקן 30 וראה הכהן את הנגע הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא 12 ואם פרוח והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק-תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל--וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או עור הנגע מראשו ועד רגליו--לכל מראה עיני הזקן הוא 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק הכהן 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין את כל בשרו--וטהר את הנגע כלו הפך לבן בו--והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים טהור הוא 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה החי טמא הוא צרעת הוא 16 או כי ישוב הבשר הנתק אין עמק מן העור 33 והתגלח--ואת הנתק החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן 17 וראהו לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים הכהן והנה נהפך הנגע ללבן--וטהר הכהן את שנית 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי הנגע טהור הוא 18 ובשר כי יהיה בו בערו והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק שחין ונרפא 19 והיה במקום השחין שאת לבנה מן העור--וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן 35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור--לא ושערה הפך לבן--וטמאו הכהן נגע צרעת הוא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא 37 ואם בשחין פרחו 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא הנתק--טהור הוא וטהרו הכהן 38 ואיש או אשה כהה--והסגירו הכהן שבעת ימים 22 ואם פשה כי יהיה בעור בשרם בהרת--בהרת לבנת תפשה בעור--וטמא הכהן אתו נגע הוא 23 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת--

הנגע בנבלתם ישמא עד הערב 25 וכל הנשא
מנבלתם--יכבס בגדיו ושמא עד הערב 26 לכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה
שסעת וגרה איננה מעלה--שמאים הם לכם כל
הנגע בהם ישמא 27 וכל הולך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע--שמאים הם לכם כל
הנגע בנבלתם ישמא עד הערב 28 והנשא את
נבלתם--יכבס בגדיו ושמא עד הערב שמאים
המה לכם 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ
על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו 30

12 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר
אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה
זכר--ושמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
תשמא 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו 4
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה 5 ואם נקבה תלד ושמאה
שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב
על דמי טהרה 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או
לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או
תר לחטאת--אל פתח אהל מועד אל הכהן 7
והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד
דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה 8
ואם לא תמצא ידה די שה--ולקחה שתי תרים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת--והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו--
נגע צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו 4

והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת 31
אלה השמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם
במתם ישמא עד הערב 32 וכל אשר יפל עליו
מהם במתם ישמא מכל כלי עץ או בגד או עור
או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא ושמא עד הערב וטהר 33 וכל כלי חרש--
אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו ישמא
ואתו תשברו 34 מכל האכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים--ישמא וכל משקה אשר ישתה
בכל כלי ישמא 35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו
ישמא--תנור וכירים יתץ שמאים הם ושמאים
יהיו לכם 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה
טהור ונגע בנבלתם ישמא 37 וכי יפל מנבלתם
על כל זרע וזרוע אשר יזרע--טהור הוא 38 וכי
יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו--שמא
הוא לכם 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא
לכם לאכלה--הנגע בנבלתה ישמא עד הערב
40 והאכל מנבלתה--יכבס בגדיו ושמא עד
הערב והנשא את נבלתה--יכבס בגדיו ושמא
עד הערב 41 וכל השרץ השרץ על הארץ--
שקץ הוא לא יאכל 42 כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ--לא תאכלום כי שקץ
הם 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ

כל העדה יקצף ואיכם כל בית ישראל--יבכו את השרפה אשר שרף יהוה 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו--כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר 9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד--ולא תמתו חקת לכם 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה עולם לדרתיכם 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור 11 ולהורות את בני ישראל--את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה 12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלו מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא 13 ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור--אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה 16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה--והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש--כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה 20 וישמע משה ויישב בעיניו

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה

הלחם אשר בסל המלאים כאשר צוייתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו 32 והנותר בבשר ובלחם- הכרעים ויקטר על העלה המזבחה 15 ויקרב באש תשרפו 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים--עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם 34 כאשר עשה ביום הזה--צוה יהוה לעשת לכפר עליכם 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צוייתי 36 ויעש אהרן ובניו--את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו--ולזקני ישראל 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה--תמימים והקרב לפני יהוה 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו--וירא אליכם כבוד יהוה 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת--הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה 11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב 13 ואת העלה המציאו אליו לנחיה--ואת הראש

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה--אשר לא צוה אתם 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה 3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה--כאשר דבר משה 6 ויאמר משה אל אהרן ולאליעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל

השלמים 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה--במדבר סיני

8 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות 3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים 7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו 8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים 9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם 11 ויו ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו--לקדשם 12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות--כאשר צוה יהוה את משה 14 ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת 15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו 16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבוד ואת שתי הכלית ואת חלבן ויקטר משה המזבחה 17

ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו--שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה 18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל 19 וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב 20 ואת האיל--נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר 21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה 22 ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל 23 וישחט--ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית 24 ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב 25 ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבוד ואת שתי הכלית ואת חלבן ואת שוק הימין 26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת--ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין 27 ויתן את הכל--על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה 28 ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה 29 ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה 30 ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ואתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו ואתו 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת

מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל
באש תשרף

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא
2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את
האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב 3
ואת כל חלבו יקריב ממנו--את האליה ואת
החלב המכסה את הקרב 4 ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה
5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה
אשם הוא 6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא 7 כחטאת כאשם--
תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו
יהיה 8 והכהן--המקריב את עלת איש עור
העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה 9 וכל
מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת
ועל מחבת--לכהן המקריב אתה לו תהיה 10
וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה--לכל בני
אהרן תהיה איש כאחיו 11 וזאת תורת זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה 12 אם על תודה
יקריבנו--והקריב על זבח התודה חלות מצות
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן 13 על חלת
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו
14 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה
ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים--לו יהיה
15 ובשר זבח תודת שלמיו--ביום קרבנו יאכל
לא יניח ממנו עד בקר 16 ואם נדר או נדבה זבח
קרבנו--ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת
והנותר ממנו יאכל 17 והנותר מבשר הזבח--
ביום השלישי באש ישרף 18 ואם האכל יאכל
מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה--
המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש

האכלת ממנו עונה תשא 19 והבשר אשר יגע
בכל טמא לא יאכל--באש ישרף והבשר--כל
טהור יאכל בשר 20 והנפש אשר תאכל בשר
מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו--
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה 21 ונפש כי תגע
בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים
אשר ליהוה--ונכרתה הנפש ההוא מעמיה 22
וידבר יהוה אל משה לאמר 23 דבר אל בני
ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז--לא
תאכלו 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלוהו 25 כי כל אכל חלב
מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה--
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה 26 וכל דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה 27
ההוא מעמיה 28 וידבר יהוה אל משה לאמר
29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
זבח שלמיו ליהוה--יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו 30 ידיו תביאנה את אשי יהוה את
החלב על החזה יביאנו--את החזה להניף אתו
תנופה לפני יהוה 31 והקטיר הכהן את החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו 32 ואת
שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם
33 המקריב את דם השלמים ואת החלב--מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין למנה 34 כי את חזה
התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן
הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל 35
זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום
הקריב אתם לכהן ליהוה 36 אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל--
חקת עולם לדרתם 37 זאת התורה לעלה
למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים--ולזבח

14 וידבר יהוה אל משה לאמר 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר כסף שקלים בשקל הקדש--לאשם 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם-- ונסלח לו 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו 18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם--אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגנתו אשר שגג והוא לא ידע--ונסלח לו 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה

6 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בנזל או עשק את עמיתו 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם-- לחטא בהנה 4 והיה כי יחטא ואשם--והשיב את הנזלה אשר נזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר-- ושלם אתו בראשו וחמישתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה 8 וידבר יהוה אל משה לאמר 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדרשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים

מועד ואת כל הדרם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד 19 ואת כל חלבו ידים ממנו והקטיר המזבחה 20 ועשה לפר--

כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשנגה--ואשם 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים 24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו 27 ואם נפש אחת תחטא בשנגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשם 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא--והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת--נקבה תמימה יביאנה 33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו 2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה--ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה--אשר חטא עליה 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים--לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו 7 ואם לא תגיע ידו די שה--והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה--והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה--כי חטאת הוא 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה--ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה

לפני יהוה 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים מהנה 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם את הדם על המזבח--סביב 3 והקריב מזבח והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר השלמים אשה ליהוה--את החלב המכסה את תמים ליהוה--לחטאת 4 והביא את הפר אל הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב 4 ואת פתח אהל מועד--לפני יהוה וסמך את ידו שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה 5 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל יסירנה 5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על אהל מועד 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם העלה אשר על העצים אשר על האש--אשה והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני ריח ניחח ליהוה 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח פרכת הקדש 7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות שלמים ליהוה--זכר או נקבה תמים יקריבנו מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל 7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו--והקריב מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח אתו לפני יהוה 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו העלה אשר פתח אהל מועד 8 ואת כל חלב ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן פר החטאת ירים ממנו--את החלב המכסה את דמו על המזבח--סביב 9 והקריב מזבח על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב השלמים אשה ליהוה--חלבו האליה תמימה 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב 10 ואת הכליות יסירנה 10 כאשר יורם משור זבח שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה 11 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל יסירנה 11 והקטירו הכהן המזבחה--לחם אשה כרעיו וקרבו ופרשו 12 והוציא את כל הפר ליהוה 12 ואם עז קרבנו--והקריבו לפני יהוה אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל הדרשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדרשן מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח-- ישרף 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם סביב 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה-- דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד 15 וסמכו על הכבד על הכלית יסירנה 16 והקטירם זקני העדה את ידיהם על ראש הפר--לפני הכהן המזבחה--לחם אשה לריח ניחח כל יהוה ושחט את הפר לפני יהוה 16 והביא חלב ליהוה 17 חקת עולם לדרתיכם בכל הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים מושבתיכם--כל חלב וכל דם לא תאכלו וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל

ויקרא

הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה
הוא אשה ריח ניחח--ליהוה

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה--סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה **2** והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה **3** והנותרת מן המנחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה **4** וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור--סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן **5** ואם מנחה על המחבת קרבנד--סלת בלולה בשמן מצה תהיה **6** פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא **7** ואם מנחת מרחשת קרבנד--סלת בשמן תעשה **8** והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה--ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח **9** והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה **10** והנותרת מן המנחה--לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה **11** כל המנחה אשר תקריבו ליהוה--לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה **12** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח **13** וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנד תקריב מלח **14** ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה--אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריד **15** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא **16** והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה--אשה ליהוה

3 ואם זבח שלמים קרבנו--אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר **2** דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה-- מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם **3** אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה **4** וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו **5** ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד **6** והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה **7** ונתנו בני אהרן הכהן אש--על המזבח וערכו עצים על האש **8** וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר--על העצים אשר על האש אשר על המזבח **9** וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה **10** ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה--זכר תמים יקריבו **11** ושחט אתו על ירך המזבח צפנה--לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח--סביב **12** ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח **13** והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה--עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה **14** ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה--את קרבנו **15** והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח **16** והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה--אל מקום הדשן **17** ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו

לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי
 עבדת המשכן--לאהל מועד 41 את בנדי השרד
 לשרת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן
 ואת בנדי בניו לכהן 42 ככל אשר צוה יהוה
 את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה 43
 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה--
 כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה
40 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 ביום
 החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן
 אהל מועד 3 ושמת שם את ארון העדות וסכת
 על הארץ את הפרכת 4 והבאת את השלחן
 וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית
 את נרתיה 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת
 לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן
 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
 מועד 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שם מים 8 ושמת את החצר סביב
 ונתת את מסך שער החצר 9 ולקחת את שמן
 המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו
 וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש 10 ומשחת
 את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את
 המזבח והיה המזבח קדש קדשים 11 ומשחת
 את הכיר ואת כנו וקדשת אתו 12 והקרבת את
 אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת
 אתם במים 13 והלבשת את אהרן את בנדי
 הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי 14 ואת
 בניו תקריב והלבשת אתם כתנת 15 ומשחת
 אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והייתה
 להיות להם משחתם לכהנת עולם--לדרתם
 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו--כן
 עשה 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית-
 באחד לחדש הוקם המשכן 18 ויקם משה
 את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו
 ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו 19 ויפרש את
 האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
 מלמעלה--כאשר צוה יהוה את משה 20 ויקח
 ויתן את העדת אל הארץ וישם את הבדים על
 הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה 21
 ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת
 המסך ויסך על ארון העדות--כאשר צוה יהוה
 את משה 22 ויתן את השלחן באהל מועד על
 ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת 23 ויערך
 עליו ערך לחם לפני יהוה--כאשר צוה יהוה
 את משה 24 וישם את המנרה באהל מועד נכח
 השלחן על ירך המשכן נגבה 25 ויעל הנרת
 לפני יהוה--כאשר צוה יהוה את משה 26 וישם
 את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת 27
 ויקטר עליו קטרת סמים--כאשר צוה יהוה
 את משה 28 וישם את מסך הפתח למשכן 29
 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
 ויעל עליו את העלה ואת המנחה--כאשר צוה
 יהוה את משה 30 וישם את הכיר בין אהל
 מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה 31
 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
 רגליהם 32 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם
 אל המזבח--ירחצו כאשר צוה יהוה את משה
 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן
 את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה
 34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
 את המשכן 35 ולא יכל משה לבוא אל אהל
 מועד--כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את
 המשכן 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו
 בני ישראל בכל מסעיהם 37 ואם לא יעלה
 הענן--ולא יסעו עד יום העלתו 38 כי ענן יהוה
 על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו--לעיני
 כל בית ישראל בכל מסעיהם

משה 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד ותולעת שני--ושש משזר 3 וירקעו את פחי בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת החשן מעל האפד--כאשר צוה יהוה את משה ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל השש--מעשה חשב 4 כתפת עשו לו חברת-- תכלת 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה על שני קצוותיו (קצותיו) חבר 5 וחשב אפדתו לפיו סביב לא יקרע 24 ויעשו על שולי המעיל אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני--משזר 25 וארגמן ותולעת שני ושש משזר--כאשר צוה ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים יהוה את משה 6 ויעשו את אבני השם מסבת בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב--בתוך משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות הרמנים 26 פעמן ורמן פעמן על שולי בני ישראל 7 וישם אתם על כתפת האפד-- המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן משה 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה ולבניו 28 ואת המצנפת שש ואת פארי המנבעת אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני--ושש שש ואת מכנסי הבד שש משזר 29 ואת האבנט משזר 9 רבוע היה כפול עשו את החשן-- שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני--מעשה זרת ארכו וזרת רחבו כפול 10 וימלאו בו-- רקם כאשר צוה יהוה את משה 30 ויעשו את ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת-- ציץ נזר הקדש זהב טהור וכתבו עליו מכתב הטור האחד 11 והטור השני--נפך ספיר ויהלם פתוחי חותם--קדש ליהוה 31 ויתנו עליו פתיל 12 והטור השלישי--לשם שבו ואחלמה 13 תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה והטור הרביעי--תרשיש שהם וישפה מוסבת יהוה את משה 32 ותכל--כל עבדת משכן אהל משבצת זהב במלאתם 14 והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים עשרה--על שמתם בני ישראל הנה שתיים עשרה--על שמתם את משה כן עשו 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרשיו ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת משה את האהל ואת כל כליו קרשיו קרשיו ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור 16 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן 17 ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת--על קצות החשן 18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו 19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו-- קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל 39 את אשר אל עבר האפד ביתה 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו--ממעל לחשב האפד 21 קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך

אתם זהב 29 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור--מעשה רקח

ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו-- ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת 3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת 4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו 5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות--למכבר הנחשת בתים לבדים 6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת 7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נכוב לחת עשה אתו 8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת-- במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף 11 ולפאת צפון מאה באמה--עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשוקיהם כסף 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה 14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה 15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה 16 כל קלעי החצר סביב שש משזר 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמודי החצר 18 ומסך שער החצר מעשה רקם--תכלת וארגמן

39 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את

ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקצעת 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם
כסף ששה עשר אדנים--שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד 31 ויעש בריחי עצי שטים--
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת 32 וחמשה
בריהם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריהם לקרשי המשכן לירכתים ימה 33 ויעש
את הבריה התיכן לברח בתוך הקרשים מן
הקצה אל הקצה 34 ואת הקרשים צפה זהב
ואת טבעתם עשה זהב--בתים לבריהם ויצף
את הבריהם זהב 35 ויעש את הפרכת תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים 36 ויעש לה ארבעה עמודי
שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם 38
ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת

37 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב 3 ויצק לו ארבע
טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית 4
ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב 5 ויבא
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת
את הארן 6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה 7 ויעש שני
כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת 8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
קצוותו (קצותיו) 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת--היו פני הכרבים 10

בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ויעש ללא תכלת על שפת היריעה האחת ובדעת ובכל מלאכה 32 ולחשב מחשבת-- מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה לעשת בזהב ובכסף ובנחשת 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש--לכל אשר צוה יהוה 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו--כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש--לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה--בבקר בבקר 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש--איש איש ממלאכתו אשר המה עשים 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה--לעשות אתה והותר 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן--עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני--כרבים מעשה חשב עשה אתם 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת 10 ויחבר את חמש היריעת אחת אל

אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת 11 ויעש ללא תכלת על שפת היריעה האחת ובדעת ובכל מלאכה 32 ולחשב מחשבת-- מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה לעשת בזהב ובכסף ובנחשת 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת 16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד 17 ויעש ללא תכלת על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללא תכלת על שפת היריעה החברת השנית 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד 19 ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים 21 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה 24 וארבעים אדני כסף--עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים 26 וארבעים אדניהם כסף--שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן--בירכתיים 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל

וארבעים לילה--לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרת הדברים 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדברו אתו 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו 31 ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום--את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה 35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל-- ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים 7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים 9 ואבני שהם--ואבני מלאים לאפור ולחשן 10 וכל חכם לב ככם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה 11 את המשכן--את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו 12 את הארץ ואת בדיו

בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר
על פני האדמה 17 ויאמר יהוה אל משה גם
את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך בשם 18 ויאמר הראני נא את
כבודך 19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן
ורחמתי את אשר ארחם 20 ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי לא יראני האדם וחי 21 ויאמר
יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור 22 והיה
בעבר כבדי ושמתוך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי 23 והסרתני את כפי וראית את
אחרי ופני לא יראו

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
שברת 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר 3 ואיש
לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם
הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא
4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנים 5 וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה 6
ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון--ארך אפים ורב חסד ואמת 7
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה
לא ינקה--פקד עון אבות על בנים ועל בני
בנים על שלשים ועל רבעים 8 וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו 9 ויאמר אם נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה
ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו
10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלות אשר לא נבראו בכל הארץ

ענות חלושה קול ענות אנכי שמע ¹⁹ ויהי כאשר **33** וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה-
 קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל
 אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
 תחת ההר ²⁰ ויקח את העגל אשר עשו וישרף לאמר לזרעך אתננה ² ושלחתי לפניך מלאך
 באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
 וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל אהרן החוי והיבوسی ³ אל ארץ זבת חלב ודבש כי
 מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה--פן
 גדלה ²² ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה אכלך בדרך ⁴ וישמע העם את הדבר הרע
 ידעת את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו לי--עשה הזה--ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו ⁵ ויאמר
 לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם
 אשר העלנו מארץ מצרים--לא ידענו מה היה קשה ערף--רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך
 לו ²⁴ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
 ואשליכהו באש ויצא העגל הזה ²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה
 בקמיהם ²⁶ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי ²⁷
 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער
 במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו וישעו בני לוי כדבר משה
 ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש ²⁸ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
 איש בכנו ובאחיו--ולתת עליכם היום ברכה ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
 חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה ³⁰ חטאתם חטאה בעד חטאתכם ³¹ וישב משה
 אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב ³² ועתה אם תשא
 חטאתם ואם אין--מחני נא מספרך אשר כתבת ³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחננו
 מספרי ³⁴ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך--הנה מלאכי ילך לפניך וביום
 פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ³⁵ ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן

ובתבונה וברעת ובכל מלאכה 4 לחשב היה לו 2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת 5 אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות אלי 3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר בכל מלאכה 6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב באזניהם ויביאו אל אהרן 4 ויקח מידם ויצר בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו--אלה חכמה ועשו את כל אשר צויתך 7 את אהל אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ואת כל כלי האהל 8 ואת השלחן ואת כליו ויאמר חג ליהוה מחר 6 וישכימו ממחרת ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל הקטרת 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת ושתו ויקמו לצחק 7 וידבר יהוה אל משה לך הכיור ואת כנו 10 ואת בגדי השרד ואת בגדי רד--כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן 11 8 סרו מחר מן הדרך אשר צויתם--עשו להם ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ככל אשר צויתך יעשו 12 ויאמר יהוה אל אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים משה לאמר 13 ואתה דבר אל בני ישראל 9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ויחזר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול ביני וביניכם לדרתיכם--לדעת כי אני יהוה ויחזר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול מקדשכם 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה לכם מחלליה מות יומת--כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה 15 מצרים בכח גדול וביד חזקה 12 למה יאמרו ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם 17 וביני ובין בני ישראל--אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת--לחת אבן כתבים באצבע אלהים

32

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו--כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה

עבריהם--מזה ומזה הם כתבים 16 והלחת--מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא--חרות על הלחת 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו 3 וצפית אתו זהב טהור את גוו ואת קירתיו סביב--ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו-- תעשה על שני צדיו והיה לכתים לכדים לשאת אתו בהמה 5 ועשית את הברדים עצי שטים וצפית אתם זהב 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת--לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת--יקטירנה 8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה--קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם--קדש קדשים הוא ליהוה 11 וידבר יהוה אל משה לאמר 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים--מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל--מחצית השקל תרומה ליהוה 14 כל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה--יתן תרומת יהוה 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל--לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם 17 וידבר יהוה אל משה לאמר 18 ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת--לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים 19 ורחצו אהרן ובניו

לפני יהוה לכפר על נפשתיכם 17 וידבר יהוה אל משה לאמר 18 ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת--לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים 19 ורחצו אהרן ובניו

13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
 ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת בני ישראל מזבחי שלמיהם--תרומתם ליהוה
 החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה 14 ואת 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו
 בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש למשחה בהם ולמלא בם את ידם 30 שבעת
 מחוץ למחנה חטאת הוא 15 ואת האיל האחד ימים ילבשם הכהן תחתיו--מבניו אשר יבא אל
 תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש אהל מועד לשרת בקדש 31 ואת איל המלאים
 האיל 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו תקח ובשלת את בשרו במקם קדש 32 ואכל
 וזרקת על המזבח סביב 17 ואת האיל--תנתח אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו בסל פתח אהל מועד 33 ואכלו אתם אשר
 ועל ראשו 18 והקטרת את כל האיל המזבחה כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר
 עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא לא יאכל כי קדש הם 34 ואם יותר מבשר
 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו המלאים ומן הלחם--עד הבקר ושרפת את
 את ידיהם על ראש האיל 20 ושחטת את האיל הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא 35 ועשית
 ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה
 תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית שבעת ימים תמלא ידם 36 ופר חטאת תעשה
 ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך
 המזבח סביב 21 ולקחת מן הדם אשר על עליו ומשחת אתו לקדשו 37 שבעת ימים תכפר
 המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש
 ובגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ועל בניו אתו 22 ולקחת מן האיל תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום
 החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב תמיד 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב הכבש השני תעשה בין הערבים 40 ועשרן סלת
 אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעת
 הוא 23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת-- ההין יין--לכבש האחד 41 ואת הכבש השני
 ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה 24 תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה
 ושמת הכל--על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת תעשה לה לריח ניחוח אשה ליהוה 42 עלת
 אתם תנופה לפני יהוה 25 ולקחת אתם מידם תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה
 והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה הוא ליהוה 26 ולקחת את החזה
 מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה וקדשתי את חזה ואת בניו אקדש לכהן לי 45 ושכנתי בתוך
 לפני יהוה והיה לך למנה 27 וקדשת את חזה בני ישראל והייתי להם לאלהים 46 וידעו כי
 התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים--מאשר לאהרן ומאשר אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
 לבניו 28 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

ישראל שתיים עשרה--על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט 22 ועשית על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת--אל קצות החשן 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן--על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו--ממעל לחשב האפוד 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו--בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד 30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה--תמיד 31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארנ כפי תחרא יהיה לו--לא יקרע 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני--על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו-- ולא ימות 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המשנפת אל מול פני המשנפת יהיה 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם--לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים--תמימים 2 ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר--ואת שני האילם 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפרת לו בחשב האפד 6 ושמת המשנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המשנפת 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח

ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו 5 ונתתה אהרן--גדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן
 אתה תחת כרכב המזבח--מלמטה והיתה 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
 הרשת עד חצי המזבח 6 ועשית בדים למזבח 3 ולתפארת 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב
 בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת 7 והובא אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
 את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות לקדשו--לכהנו לי 4 ואלה הבגדים אשר יעשו
 המזבח--בשאת אתו 8 נבוב לחת תעשה אתו חשן ואפור ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
 כאשר הראה אתך בהר כן יעשו 9 ועשית ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו--לכהנו
 את חצר המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לי 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת
 לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה הארגמן ואת תולעת השני ואת השש 6 ועשו
 האחת 10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
 נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף 11 וכן לפאת משזר--מעשה חשב 7 שתי כתפת חברת יהיה
 צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים לו אל שני קצותיו--וחבר 8 וחשב אפדתו אשר
 ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
 כסף 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים ותולעת שני--ושש משזר 9 ולקחת את שתי אבני
 אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה 13 ורחב שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל 10 ששה
 החצר לפאת קדמה מזרחה--חמשים אמה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה
 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם הנותרים על האבן השנית--כתולדתם 11 מעשה
 שלשה ואדניהם שלשה 15 ולכתף השנית-- חרש אבן--פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים
 חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב
 שלשה 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תעשה אתם 12 ושמת את שתי האבנים על כתפת
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר--מעשה האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
 רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה 17 כל את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו--לזכרון
 עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף 13 ועשית משבצת זהב 14 ושתי שרשרת זהב
 ואדניהם נחשת 18 ארך החצר מאה באמה טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה
 ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות--שש את שרשרת העבתת על המשבצת 15 ועשית
 משזר ואדניהם נחשת 19 לכל כלי המשכן בכל חשן משפט מעשה חשב--כמעשה אפד תעשנו
 עבדתו וכל ידתיו וכל ידת החצר נחשת זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר--
 20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך תעשה אתו 16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו
 שמן זית זך כתיית--למאור להעלת נר תמיד וזרת רחבו 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה
 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת טורים אבן טור אדם פטרה וברקת--הטור
 יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר--לפני האחד 18 והטור השני--נפך ספיר ויהלם 19
 יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל והטור השלישי--לשם שבו ואחלמה 20 והטור
 הרביעי--תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם 21 והאבנים תהיין על שמת בני

28

אחתה 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו 25 והיו את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים המשכן אחד 7 ועשית יריעת עזים לאהל על שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם 8 ארך הקרש האחד 26 ועשית בריחם עצי שטים היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע חמשה לקרשי צלע המשכן האחד 27 וחמשה באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה יריעת 9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית 28 והברית התיכן בתוך הקרשים מברח מן אל מול פני האהל 10 ועשית חמשים ללאת על הקצה אל הקצה 29 ואת הקרשים תצפה זהב שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ואת טבעתיים תעשה זהב--בתים לבריחם ללאת על שפת היריעה החברת השנית 11 וצפית את הבריחם זהב 30 והקמת את המשכן ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים כמשפטו--אשר הראית בהר 31 ועשית פרכת בללאת וחברת את האהל והיה אחד 12 וסרח העדף ביריעת האהל--חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה--לכסתו 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד 17 שתי ידות לקרש האחד--משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה 19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים קרש שני אדנים תחת הקרש האחד 20 ולצלע המשכן השנית לפאת לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו--ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגותיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים ורחבי ארכו ואמה וחצי קמתו 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו 16 ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה ומקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים ככנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת--יהיו פני הכרבים 21 ונתת את

הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון--תתן את העדת אשר אתן אליך 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת--את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו 27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת--לבתים לבדים לשאת את השלחן 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם

זהב ונשא בם את השלחן 29 ועשית קערתי וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב לחם וחצי ארכו ואמה וחצי קמתו פנים לפני תמיד 31 ועשית מגרת זהב טהור 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו 16 ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה ומקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים ככנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת--יהיו פני הכרבים 21 ונתת את

26

ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני--כרבים מעשה חשב תעשה אתם 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה 3 חמש היריעה תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל

אל המקום אשר הכנתי 21 השמר מפניו ושמע שבטי ישראל 5 וישלח את נערי בני ישראל בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פרים בקרבו 22 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם כל אשר אדבר--ואיבתי את איביך וצרתני את זרק על המזבח 7 ויקח ספר הברית ויקרא צרריך 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוכי ונשמע 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם והכחדתיו 24 לא תשתחווה לאלהיהם ולא ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם על כל הדברים האלה 9 ויעל משה ואהרן-- ושבר תשבר מצבתיהם 25 ועבדתם את יהוה נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל 10 ויראו אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתני את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת מזחלה מקרבך 26 לא תהיה משכלה ועקרה הספיר וכעצם השמים לטהר 11 ואל אצילי בארצך את מספר ימך אמלא 27 את אימתי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים וישלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא ויאכלו וישתו 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף 28 והרה--והיה שם ואתנה לך את לחת האבן ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם 13 את הכנעני ואת החתי--מלפניך 29 לא אנרשנו ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עליך חית השרה 30 מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ 31 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו ויכסו הענן ששת ימים ויקרא מפניך 32 לא תכרת להם ולא להיהם ברית 33 אל ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר והשתחוויתם מרחק 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר 7 אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן 8

7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשומר ונגב מבית האישי--אם ימצא הנגב ישלם שנים 8 אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה-- עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה--לשומר ומת או נשבר או נשבה אין ראה 11 שבעת יהוה תהיה בין שניהם--אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם 12 ואם נגב ינגב מעמו--ישלם לבעליו 13 אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם 15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו 16 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה--ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה 17 אם מאן ימאן אביה לתתה לו--כסף ישקל כמהר הבתולת 18 מכשפה לא תחיה 19 כל שכב עם בהמה מות יומת 20 זבח לאלהים יחרם--בלתי ליהוה לבדו 21 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים 22 כל אלמנה ויתום לא תענון 23 אם ענה תענה אתו-- כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו 24 וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים 25 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך--לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך 26 אם חבל תחבל שלמת רעך--עד בא השמש תשיבנו לו 27 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב-- והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני 28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר 29 מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן

23 לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחרי רבים--להשת 3 ודל לא תהדר בריבו 4 כי תפגע שור איבך או חמרו--תעה השב תשיבנו לו 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו--עזב תעזב עמו 6 לא תטה משפט אבינך בריבו 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר--כי גרים הייתם בארץ מצרים 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה 11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת--למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך 14 שלש רגלים תחג לי בשנה 15 את חג המצות תשמר-- שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה 17 שלש פעמים בשנה--יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך

ותחללה 22 ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו

האשה ונתן בפללים 23 ואם אסון יהיה--ונתתה
נפש תחת נפש 24 עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל 25 כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה תחת חבורה 26 וכי יכה
איש את עין עבדו או את עין אמתו--ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו 27 ואם שן עבדו או
שן אמתו יפיל--לחפשי ישלחנו תחת שנו 28 וכי
יגח שור את איש או את אשה ומת--סקול יסקל
השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי 29
ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
ולא ישמרנו והמית איש או אשה--השור יסקל
וגם בעליו יומת 30 אם כפר יושת עליו--ונתן
פדין נפשו ככל אשר יושת עליו 31 או בן יגח
או בת יגח--כמשפט הזה יעשה לו 32 אם עבד
יגח השור או אמה--כסף שלשים שקלים יתן
לאדניו והשור יסקל 33 וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר--ולא יכסנו ונפל שמה
שור או חמור 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב
לבעליו והמת יהיה לו 35 וכי יגח שור איש את
שור רעהו ומת--ומכרו את השור החי וחצו את
כספו וגם את המת יחצו 36 או נודע כי שור
נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו--
שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

22 כי יגב איש שור או שה וטבחו או מכרו--
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה
ומת--אין לו דמים 3 אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם--אם אין לו ונמכר בנבחו
4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד
חמור עד שה--חיים שנים ישלם 5 כי יבער איש
שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה
אחר--מישב שדהו ומיטב כרמו ישלם 6 כי
תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה
או השדה--שלם ישלם המבער את הבערה

השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא--
העם-- על הר סיני¹² והגבלת את העם סביב פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו לשנאי⁵ ועשה חסד לאלפים-- לאהבי ולשמרי
כל הנגע בהר מות יומת¹³ לא תגע בו יד מצותי⁶ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי סקול יסקל או ירה יירה-- אם בהמה אם כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא
איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר⁷ זכור את יום השבת לקדשו⁸ ששת ימים
14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם¹⁵ ויאמר אל העם היו
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה¹⁶ ויהי
ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים אשר בשעריך¹⁰ כי ששת ימים עשה יהוה את
וענן כבוד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ
כל העם אשר במחנה¹⁷ ויוצא משה את העם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום
לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית השבת-- ויקדשו¹¹ כבוד את אביך ואת אמך--
ההר¹⁸ והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו-- למען יארכו ימיך על האדמה אשר יהוה
יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל אלהיך נתן לך¹² לא תרצה לא תנאף לא
ההר מאד¹⁹ ויהי קול השפר הולך וחזק מאד תגנב לא תענה ברעך עד שקר¹³ לא תחמד
משה ידבר והאלהים יענו בקול²⁰ וירד יהוה בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה ושורו וחמרו וכל אשר לרעך¹⁴ וכל העם
אל ראש ההר ויעל משה²¹ ויאמר יהוה אל ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר
משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק
ונפל ממנו רב²² וגם הכהנים הננשים אל יהוה¹⁵ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה²³ ויאמר משה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות¹⁶ ויאמר
אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות
כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על
וקדשתו²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית פניכם-- לבלתי תחטאו¹⁷ ויעמד העם מרחק
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים¹⁸
לעלת אל יהוה-- פן יפרץ במ²⁵ וירד משה אל אתם ראייתם-- כי מן השמים דברתי עמכם

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר² אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני³ לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת-- ואשר במים מתחת לארץ⁴ לא תשתחוה להם

¹⁹ לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם²⁰ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך²¹ ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה

אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם- בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי-הדר האלהים 6 ויאמר אל משה אני חתנך חמשים ושרי עשרת 22 ושפטו את העם בכל עת יתרו בא אליך ואשתך--ושני בניה עמה 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלהים 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה 9 ויחד יתרו- על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר-הצילו מיד מצרים 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים--לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה--לפני האלהים 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מזה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם--מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה 18 נבל תבל--גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים 20 והזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת--שנאי

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים--ביום הזה באו מדבר סיני 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי--והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם 11 והיו נכנים ליום

למשה 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה-- מקני בצמא 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה שבתן שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפן ואת אשר תבשלן בשלן ואת כל העדף יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני הניחו לכם למשמרת עד הבקר 24 ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה 26 ויעש כן משה לעיני זקני ישראל 7 ויקרא שם ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו 28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת-- על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו-- ביום השביעי 30 וישבתו העם ביום השביעי 31 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש 32 ויאמר משה זה הרבר אשר צוה יהוה-- מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים 33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם 34 כאשר צוה יהוה אל משה ויניחוהו אהרן לפני העדת למשמרת 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה-- עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו-- עד באם אל קצה ארץ כנען 36 והעמר עשרית האיפה הוא

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את

כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה-- אחר שלוחיה 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם-- כי אמר גר הייתי בארץ נכריה 4 ושם האחד אליעזר-- כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו-

36 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה-- אחר שלוחיה 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם-- כי אמר גר הייתי בארץ נכריה 4 ושם האחד אליעזר-- כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו-

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם-- על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת

ימלך לעולם ועד 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף-- בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים 23 ויבאו מרתה- ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו 26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו-- כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך 27 ויבאו אילמה-- ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

16 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני-- בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים 2 וילינו (וילוננו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן-- במדבר 3 ויאמרו אלהים בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב 4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר

ילקטו יום יום 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב-- וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים 7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו (תלינו) עלינו 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מליגים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן 11 וידבר יהוה אל משה לאמר 12 שמעתי את תלונת בני ישראל-- דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם 13 ויהי בערב-- ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס-- דק ככפר על הארץ 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא-- כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם-- איש לאשר באהלו תקחו 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט 18 וימדו בעמר-- ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו 19 ויאמר משה אלהים איש אל יותר ממנו עד בקר 20 ולא שמעו אל משה ויוותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה-- שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו

מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים 12 הלא וינער יהוה את מצרים בתוך הים 28 וישבו זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו--התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראייתם את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד עולם 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו 16 ואתה הרם את מטך ונטה את

ידיך על הים--ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה 21 ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם--כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל--כי יהוה נלחם להם במצרים 26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידיך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו 27 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף 5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב 7 וברב גאוןך תהרס קמיך תשלח חרנך--יאכלמו כקש 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי - אריק חרבי תורישמו ידי 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא 12 נשית ימינך--תבלעמו ארץ 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת 15 אז נבהלו אלופי אדום-- אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען 16 תפל עליהם אימתה ופחד בנדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית 17 תבאמו ותשעמו בהר נחלתך-- מוכן לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך 18 יהוה

הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים- יהוה ממצרים 17 ויהי בשלח פרעה את העם על צבאתם

13 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל--באדם ובבהמה לי הוא 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ 4 היום אתם יצאים בחדש האביב 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר--בכל גבלך 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים 9 והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים 10 ושמרת את החקת הזאת למועדה מימים ימימה 11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים--ליהוה 13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה 14 והיה כי ישאלך בנך מחר--לאמר מה זאת ואמרת אליו--בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים 15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה 16 והיה לאות על ידכה ולטושפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו

14 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעברנו 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה 9 וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו--על פי החירת לפני בעל צפן 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר

אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה עמי--גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את
לכם¹⁷ ושמרתם את המצוות כי בעצם היום יהוה כדברכם³² גם צאנכם גם בקרכם קחו
הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי³³ ותחזק
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם--חקת עולם מצרים על העם למחר לשלחם מן הארץ כי
¹⁸ בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב אמרו כלנו מתים³⁴ וישא העם את בצקו טרם
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש-- יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם³⁵
בערב¹⁹ שבעת ימים-- שאר לא ימצא בבתיכם ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים
כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא כלי כסף וכלי זהב ושמלת³⁶ ויהוה נתן את
מעדת ישראל--בגר ובאזרח הארץ²⁰ כל חן העם בעיני מצרים--וישאלום וינצלו את
מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצרים³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
מצות²¹ ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף³⁸
אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם-- וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
ושחטו הפסח²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם מאד³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים
בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי עגת מצות--כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם
איש מפתח ביתו--עד בקר²³ ועבר יהוה לנגף⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים--
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שלשים שנה וארבע מאות שנה⁴¹ ויהי מקץ
שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם
המשחית לבא אל בתיכם לנגף²⁴ ושמרתם את היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם²⁵ והיה⁴² ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ
כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם--כאשר מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל
דבר ושמרתם את העבדה הזאת²⁶ והיה כי בני ישראל לדרתם⁴³ ויאמר יהוה אל משה
יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל
²⁷ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח בו⁴⁴ וכל עבד איש מקנת כסף--ומלתה אתו
על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים אז יאכל בו⁴⁵ תושב ושכיר לא יאכל בו⁴⁶
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו²⁸ וילכו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה חוצה ועצם לא תשברו בו⁴⁷ כל עדת ישראל
ואהרן כן עשו²⁹ ויהי בחצי הלילה ויהוה יעשו אתו⁴⁸ וכי יגור אתך גר ועשה פסח
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה ליהוה--המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו⁴⁹
הבור וכל בכור בהמה³⁰ ויקם פרעה לילה תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הנגר בתוכם
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת³¹ ויקרא משה ואת אהרן כן עשו⁵¹ ויהי בעצם היום
למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם אַתָּה תִתֵּן בִּידְנֵנו זְבָחִים וְעַלֹּת וְעֵשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ 26 וְגַם מִקְנָנו יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא פֶרֶסָה-- כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעִבְדֵי אֱתֵי הַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִחְנְנוּ לֹא נִדְעֵ מִה נִעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד בֹּאֵנו שְׂמֵה 27 וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחֵם 28 וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרַעֲהַ לֶךְ מֵעֲלֵי הַשְּׂמֵר לֶךְ אֶל־תִּסְפֵּ רְאוּת פְּנֵי-- כִּי בַיּוֹם רֵאתֶךָ פְּנֵי תַמּוֹת 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כִּן דְּבַרְתָּ לֹא אֶסְפֵּ עוֹד רְאוּת פְּנִיךָ

11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא עַל־פְּרַעֲהַ וְעַל־מִצְרַיִם-- אֶחָרֵי כִן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ-- כֹּלֵה נִרְשָׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה 2 דְּבַר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוֹ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כֹּלֵי כִסֵּף וְכֹלֵי זָהָב 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצַת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם 5 וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם-- מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיּוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרַי הַרְחִים וְכָל־בְּכוֹר בַּהֲמָה 6 וְהִיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כִּמְהוֹ לֹא נִהְיְתָה וְכִמְהוֹ לֹא תִסְפֵּ 7 וְלֹכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרֹץ כֶּלֶב לִשְׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד בַּהֲמָה-- לִמְעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלֵה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל 8 וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵיךָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר צֵא אֶתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרָי כִּן אֲצֵא וַיִּצֵּא מֵעַם פְּרַעֲהַ בְּחָרֵי אָף 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא יִשְׁמַע אֱלֹהֵיכֶם פְּרַעֲהַ-- לִמְעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם 10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה-- לִפְנֵי פְּרַעֲהַ וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא־שַׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ

ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה בצאננו ובבקרנו נלך--כי חג יהוה לנו ¹⁰ ויאמר עוד למען תדע כי ליהוה הארץ ³⁰ ואתה אלהים יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ועבדיך ידעתי--כי טרם תיראון מפני יהוה ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם ¹¹ לא אלהים ³¹ והפשתה והשערה נכתה כי השערה כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה--כי אתה אביב והפשתה נבעל ³² והחטה והכסמת לא אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה ¹² נכו כי אפילת הנח ³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה ³⁴ וירא פרעה עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד ¹³ ויש כי חדל המטר והברד והקלת--ויספ לחטא משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח ויכבד לבו הוא ועבדיו ³⁵ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה היה--ורוח הקדים נשא את הארבה ¹⁴ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד--לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ¹⁶ וימהר פרעה לקרא למשה ולאחרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם--ולכם ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ¹⁹ ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים ²⁰ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ²¹ ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ²² ויש משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים ²³ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו--שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור כמושבתם ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה--רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם ²⁵

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו ² ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתני במ וידעתם כי אני יהוה ³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני ⁴ כי אם מאן אתה לשלח את עמי--הנני מביא מחר ארבה בנבלך ⁵ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה ⁶ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש--שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים ⁸ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ⁹ ויאמר

משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ³⁰ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה ³¹ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ³² ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ² כי אם מאן אתה לשלח ועורך מחזיק במ ³ הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן--דבר כבוד מאד ⁴ והפלה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ⁷ וישלח פרעה--והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה ¹¹ ולא יכלו החרשמים לעמד לפני משה--מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים ¹² ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר

אשר ביאר לדם 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני 2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך-- בצפרדעים 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורריך ובמשארותיך 4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך--יעלו הצפרדעים 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן גשה את ירך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים 6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים 7 ויעשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה 9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה 10 ויאמר למחר ויאמר כדברך--למען תדע כי אין כיהוה אלהינו 11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה 12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה 13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן

אלה משפחת שמעון¹⁶ ואלה שמות בני לוי צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים לתלדתם--גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי בשפטים גדלים⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה שבע ושלישים ומאת שנה¹⁷ בני גרשון לבני בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ושמעי למשפחתם¹⁸ ובני קהת--עמרם ויצהר ישראל מתוכם⁶ ויעש משה ואהרן--כאשר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלישים צוה יהוה אתם כן עשו⁷ ומשה בן שמנים ומאת שנה¹⁹ ובני מררי מחלי ומושי אלה שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה--בדברם משפחת הלוי לתלדתם²⁰ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלישים ומאת שנה²¹ ובני יצהר--קרח ונפג וזכרי²² ובני עזיאל--מישאל ואלצפן וסתר²³ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון--לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי²⁵ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים--למשפחתם²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם²⁷ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן²⁸ ויהי ביום דבר יהוה אל משה--בארץ מצרים וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך³⁰ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו³ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים⁴ ולא ישמע אלהים את אתתי ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את

שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו-- בידם להתרגנו 22 וישב משה אל יהוה ויאמר
 פן יפגענו בדבר או בחרב 4 ויאמר אלהים מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם
 ממעשיו לכו לסבלתיכם 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם
 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר 7 לא תאספון לתת תבן
 לעם ללבן הלבנים--כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן 8 ואת מתכנת הלבנים אשר
 הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם--לא תגרעו ממנו כי נרפים הם--על כן הם צעקים
 לאמר נלכה נזבחה לאלהינו 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר
 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן 11
 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר 12 ויפץ העם בכל ארץ
 מצרים לקשש קש לתבן 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר
 בהיות התבן 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כלייתם
 חקכם ללבן כתמול שלשם--גם תמול גם היום 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה
 לאמר למה תעשה כה לעבדיך 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה
 עבדיך מכים וחטאת עמך 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה
 ליהוה 18 ועתה לכו עברו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו 19 ויראו שטרי בני ישראל
 אתם--ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים
 לקראתם בצאתם מאת פרעה 21 ויאמרו אלהים ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את
 ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב

ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים ואתה תהיה לו לאלהים 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל 23 ואמר אליך שלח את בני יעבדני ותמאן לשלחו--הנה אנכי הרג את בנך בכרך 24 ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבר וילך ויפגשו בהר האלהים--וישק לו 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל 30 וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקרו וישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר 2 ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך

17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی 9 ועתה הנה וישק את צאנם 18 ותבאנה אל רעואל אביהן צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את ויאמר מדוע מהרתן בא היום 19 ותאמרן--איש הלחץ אשר מצרים לחצים אתם 10 ועתה מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני וישק את הצאן 20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה ישראל ממצרים 11 ויאמר משה אל האלהים זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם 21 מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ויאל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה ישראל ממצרים 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה בתו למשה 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם כי אמר--גר הייתי בארץ נכריה 23 ויהי בימים ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו--כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש--מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל 3 ויאמר משה--אסרה נא ואראתה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה-- ויאמר הנני 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך--כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאביו 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש--אל מקום הכנעני והחתי תלכו ריקם 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת

שמות

להם בתים 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון 2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחומר ובזפת ותשם ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר 4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה 6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו- ותאמר מילדי העברים זה 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד 9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו 10 ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתוהו 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך 14 ויאמר מו שמך לאיש שר ושפט עלינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר 16 ולכתה מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו 2 ראובן שמעון לוי ויהודה 3 יששכר זבולן ובנימן 4 דן ונפתלי גד ואשר 5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב--שבעים נפש ויוסף היה במצרים 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו--במאד מאד ותמלא הארץ אתם 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל--רב ועצום ממנו 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה--את פתח ואת רעמסס 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל 13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה--את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את הילדים 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש

אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים 19
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים
אני 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב
21 ועתה אל תיראו--אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם 22 וישב
יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה--ילדו על ברכי יוסף 24
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב
25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה
26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים

עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו וברם
 ענבים סוזה¹² חכלילי עינים מיין ולבן שנים
 מחלב¹³ זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף
 אנית וירכתו על צידן¹⁴ יששכר חמר גרם-
 רבץ בין המשפתים¹⁵ וירא מנחה כי טוב
 ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבל ויהי למס
 עבד¹⁶ דן ידין עמו--כאחד שבטי ישראל
 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח--
 הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור¹⁸ לישועתך
 קייתי יהוה¹⁹ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב²⁰
 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך²¹
 נפתלי אילה שלחה--הנתן אמרי שפר²² בן
 פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי
 שור²³ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים
 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
 אביר יעקב משם רעה אבן ישראל²⁵ מאל
 אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים
 מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים
 ורחם²⁶ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד
 תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
 נזיר אחיו²⁷ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
 ולערב יחלק שלל²⁸ כל אלה שבטי ישראל
 שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
 אותם--איש אשר כברכתו ברך אתם²⁹ ויצו
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי--קברו
 אתי אל אבתי אל המערה--אשר בשדה עפרון
 החתי³⁰ במערה אשר בשדה המכפלה אשר
 על פני ממרא--בארץ כנען אשר קנה אברהם
 את השדה מאת עפרן החתי--לאחזת קבר
 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
 שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
 קברתי את לאה³² מקנה השדה והמערה אשר
 בו מאת בני חת³³ ויכל יעקב לצות את בניו
 ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמו

ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך 31 ויאמר השבעה לי-- וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו-- את מנשה ואת אפרים 2 ויגד ליעקב-- ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחרך-- אחוזת עולם 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה-- לי הם אפרים ומנשה-- כראובן ושמעון יהיו לי 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם 7 ואני בבאי מפרן מתה עלי

רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה 13 ויקח יוסף את שניהם-- את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי

אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקדם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך-- גם אנחנו גם אבותינו 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיד באו אליך 6 ארץ מצרים לפניך הוא-- במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיד ישבו בארץ גשן-- ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיידך 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס-- כאשר צוה פרעה 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו-- לחם לפי הטף 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבוד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה

נמות נגדך כי אפס כסף 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם-- אם אפס כסף 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוייתנו ואדמתנו 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו-- קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה 21 ואת העם-- העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה-- על כן לא מכרו את אדמתם 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הירדת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם-- ולאכל לטפכם 25 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה-- לחמש רק אדמת הכהנים לבדם-- לא היתה לפרעה 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע שנה ויהי ימי יעקב שני חיי-- שבע שנים וארבעים ומאת שנה 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא

כסף וחמש חלפת שמלת²³ ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו--לדרך²⁴ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרנונו בדרך²⁵ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם²⁶ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפנ לבו כי לא האמין להם²⁷ וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות

46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני³ ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם⁴ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו⁷ בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו--הביא אתו מצרימה⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן⁹ ובני ראובן--חנך ופלוא וחצרן וכרמי¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואהד--ויכין וצחר ושואל בן הכנענית¹¹ ובני לוי--גרשון קהת ומררי¹² ובני יהודה ער ואונן ושלח--ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחסמול¹³ ובני יששכר--תולע ופוח ויוב ושמרון

ובני זבלון--סרד ואלון ויחלאל¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש¹⁶ ובני גד צפיון וחנו שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי¹⁷ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה--ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן²⁰ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן--את מנשה ואת אפרים²¹ ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב-- כל נפש ארבעה עשר²³ ובני דן חשים²⁴ ובני נפתלי--יחצאל וגוני ויצר ושלם²⁵ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב--כל נפש ששים ושש²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים²⁸ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך על צוואריו עוד³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עורך חי³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי³² והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל אשר להם הביאו³³ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מזה מעשיכם³⁴ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה--גם

ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם-לא תספון לראות פני 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו-את דברי אדני 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו-כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון--והורדתם את שיבתי ברעה שאלה Sheol h7585) 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו 31 והיה כראותו כי אין הנער--ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו בינו--שאלה Sheol h7585) 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער--עבד לאדני והנער יעל עם אחיו 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר

ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו ושים כסף איש בפי אמתחתו 2 ואת גביעי אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף פתח הבית 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר 3 הבקר בתחלה לשבר אכל 21 ויהי כי באנו אל המלון אור והאנשים שלחו המה וחמריהם 4 הם ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו 22 על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשנתם וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה מי שם כספנו באמתחתינו 23 ויאמר שלום לכם 5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם ינחש בו הרעתם אשר עשיתם 6 וישנם וידבר מטמון באמתחתים--כספכם בא אלי ויוצא אלהם את הדברים האלה 7 ויאמרו אליו- אלהם את שמעון 24 ויבא האיש את האנשים-למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן לעבדיך מעשות כדבר הזה 8 הן כסף אשר מספוא לחמריהם 25 ויכינו את המנחה עד בוא מצאנו בפי אמתחתינו--השיבנו אליך מארץ יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם 26 כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב 9 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה בידם הביתה וישתחוו לו ארצה 27 וישאל לאדני לעבדים 10 ויאמר גם עתה כדברייכם להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם--העודנו חי 28 ויאמרו שלום לעבדיך תהיו נקים 11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו- לאבינו--עודנו חי ויקדו וישתחוו (וישתחו) 29 -ארצה ויפתחו איש אמתחתו 12 ויחפש--בגדול וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת הזו אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר בנים 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו אלהים יחנך בני 30 וימהר יוסף כי נכמרו וישבו העירה 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החררה והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה 15 ויאמר ויבך שמה 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק--ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא שימו לחם 32 וישימו לו לבדו ולחם לבדם ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני 16 ויאמר ולמצרים האכלים אתו לבדם--כי לא יוכלון יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרך המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה האלהים מצא את עון עבדיך--הננו עבדים הוא למצרים 33 וישבו לפניו--הבכר כבכרתו לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו לשלום אל אביכם 18 ויגש אליו יהודה ויאמר וישכרו עמו בי אדני ידבר נא עבדיך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדיך כי כמוך כפרעה 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח 20

44

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת

את שמעון ויאסר אתו לעיניהם 25 ויצו יוסף ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש
 וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
 כן 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
 לחמרו--במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם
 הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו 29 ויבאו
 אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר 30 דבר האיש אדני
 הארץ אתנו--קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו
 מרגלים 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת
 רעבון בתיכם קחו ולכו 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים
 אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור
 כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם--וייראו 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם
 אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה 37 ויאמר ראובן אל אביו
 לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך 38 ויאמר
 לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לברו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה
 והורדתם את שיבתי ביגון שאולה (Sheol h7585)

43 והרעב כבד בארץ 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל 3

רגלו--בכל ארץ מצרים 45 ויקרא פרעה שם היה הרעב בארץ כנען 6 ויוסף הוא השליט יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי על הארץ--הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה 7 וירא יוסף 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ בכל ארץ מצרים 47 ותעש הארץ בשבע שני כנען לשבר אכל 8 ויכר יוסף את אחיו והם השבע--לקמצים 48 ויקבץ את כל אכל שבע לא הכרהו 9 ויזכר יוסף--את החלמות אשר שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות אכל שדה העיר אשר סביביתה נתן בתוכה 49 את ערות הארץ באתם 10 ויאמרו אליו לא ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד--עד כי אדני ועבדיך באו לשבר אכל 11 כלנו בני איש חדל לספר כי אין מספר 50 וליוסף ילד שני אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם אסנת בת פוטי פרע כהן און 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי את אבי 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה 16 שלחו מכם רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו לחם 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם מרגלים אתם 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו 56 והרעב ימים 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא 19 אם אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ כנים אתם--אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם מצרים 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו 2 ויאמר--הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי

והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים--אתי ואת שר האפים 11 ונחלמה חלום בלילה אחד ואני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות--את שבע הפרות הראשנות הבריאות 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים בקנה אחד--מלאות וטבות 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים--צמחות אחריהם 24 ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה 26 שבע

ויעזוב בנדרו אצלי וינס החוצה 19 ויהי כשמע זה פתרנו שלשת השרנים--שלשת ימים הם אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו 20 והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר-מקום אשר אסורי (אסירי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר 21 ויהי יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

40

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה--לאדניהם למלך מצרים 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר האופים 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים--אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם--וישרת אתם ויהיו ימים במשמר 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד--איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו--לאמר מדוע פניכם רעים היום 8 ויאמרו אליו--חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים--ספרו נא לי 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו--בחלומי והנה גפן לפני 10 ובנפן שלשה שריגים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה 12 ויאמר לו יוסף

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות וייקץ פרעה 5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד--בריאות וטבות 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים--צמחות אחריהן 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלח והוא לא נתנה לו לאשה ¹⁵ ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ¹⁶ ויש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ¹⁷ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ¹⁸ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ¹⁹ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה ²⁰ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה ²¹ וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה ²² וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה ²³ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ²⁴ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציא אותה ותשרף ²⁵ הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא--למי החתמת והפתילים והמטה האלה ²⁶ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלח בני ולא יסף עוד לדעתה ²⁷ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ²⁸ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המיולדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ²⁹ ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח

חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות מצרימה 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין לך ארצה 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא 31 ויקחו בשכם 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו רעים בשכם--לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה 15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים 17 ויאמר האיש נסעו מזה--כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן 18 ויראו אותו מרחק ובשרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה--

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עד איש עדלמי ושמו חירא 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר 7 ויהי ער בכור יהודה--רע בעיני יהודה וימתה יהודה 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו 10 וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני--כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי--תמנתה 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו 14 ותסר בגדי

ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון--אשת עשו ותלד לעשו את יעיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח 15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו--אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה 17 ואלה בני רעואל בן עשו--אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום--אלה בני בשמת אשת עשו 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו--אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה--אשת עשו 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום 20 אלה בני שעיר החרי ישיבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום 22 ויהיו בני לוטן חרי והימים ואחות לוטן תמנע 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אביו 25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה 26 ואלה בני דישן--חמדן ואשבן ויתרן וכרן 27 אלה בני אצר--בלהן וזעון ועקן 28 אלה בני דישן עויץ וארן 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום--לפני מלך מלך לבני ישראל 32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו--בארץ כנען 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו--כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים 4 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו--וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם 5 ויחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר

בברחך מפני עשו אחיך 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב 6 ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען--הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בניו

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל 5 ואהליבמה ילדה את יעיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען 6 ויקח עשו את נשיו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו 7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם--מפני מקניהם 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו 11 ויהיו בני אליפז--תימן אומר צפו ונעתם וקנז 12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו

אשר אבא אל ארני שעירה 15 ויאמר עשו--
 ערלה כי חרפה הוא לנו 15 אך בזאת נאות
 אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
 זה אמצא חן בעיני ארני 16 וישב ביום ההוא
 עשו לדרכו שעירה 17 ויעקב נסע סכתה ויבן
 לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם
 המקום סכות 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם
 אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני
 העיר 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם
 אהלו מיד בני חמור אבי שכם--במאה קשיטה
 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו--אל אלהי ישראל
34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
 לראות בכנות הארץ 2 וירא אתה שכם בן
 חמור החוי--נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
 אתה ויענה 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
 ויאהב את הנער וידבר על לב הנער 4 ויאמר
 שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
 הזאת לאשה 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה
 בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב
 עד באם 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
 לדבר אתו 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
 ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה
 עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא
 יעשה 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני
 חשקה נפשו בבתכם--תנו נא אתה לו לאשה 9
 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
 תקחו לכם 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה
 לפניכם--שבו וסחרוה והאחזו בה 11 ויאמר
 שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם
 ואשר תאמרו אלי אתן 12 הרבו עלי מאד מהר
 ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
 הנער לאשה 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת
 חמור אביו במרמה--וידברו אשר טמא את
 דינה אחתם 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
 הדבר הזה--לתת את אחתנו לאיש אשר לו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
 ושב שם ועשה שם מזבח--לאל הנראה אליך

האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך-- ואיטיבה שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל 29 וישאל עמך 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזוה ועתה הייתי לשני מחנות 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו-- פן יבוא והכני אם על בני 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה-- לעשו אחיו 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים 15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני רוח תשימו בין עדר ובין עדר 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך 18 ואמרת לעבדך ליעקב-- מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחריני 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו 20 ואמרתם-- גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יב 23 ויקחם-- ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך-- כי אם ישראל כי

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות 2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו ויבכו 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר-- הילדים אשר חנן אלהים את עבדך 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין 7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ויבכו וישקו ויבכו-- וישתחו 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזוה אשר פנשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים-- ותרצני 11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד

עד רע 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה שם על הגל 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא לבית אביך למה גנבת את אלהי 31 ויען יעקב ויעקב קרא לו גלעד 48 ויאמר לבן הגל הזה ויאמר ללבן כי יראתי--כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה--נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות-- ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמום בכר הגמל--ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך-- שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו

38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי 39 טרפה לא הבאתי אליך--אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותודד שנתי מעיני 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי--כי עתה ריקם שלחנתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים-- ויוכח אמש 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והכנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו 44 ועתה לכה נכרתה ברית--אני ואתה והיה לעד ביני ובינך 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים--לשני מחנות 8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו--והיה המחנה הנשאר לפליטה 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה

ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן--הנותרת וברדים 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום-
 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח--ולוו וערמון -יעקב ואמר הנני 12 ויאמר שא נא עיניך וראה
 ויפצל בהן פצלות לבנות--מחשף הלבן אשר כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים
 על המקלות 38 ויצג את המקלות אשר פצל וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך
 ברהטים בשקתות המים--אשר תבאן הצאן 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
 לשנות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשנות 39 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ
 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים הזאת ושוב אל ארץ מולדתך 14 ותען רחל
 נקדים וטלאים 40 והכשבים הפריד יעקב ויתן ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
 פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת 41 ויאכל גם אכול את כספנו 16 כי כל העשר
 לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן 41 אשר הציל אלהים מאבינו--לנו הוא ולבנינו
 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים--ליחמנה
 במקלות 42 ובהעטיפי הצאן לא ישים והיה ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים
 העטפים ללבן והקשרים ליעקב 43 ויפרץ 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר
 האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות רכש--מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא
 ועבדים וגמלים וחמרים אל יצחק אביו ארצה כנען 19 ולבן הלך לנוז

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו-
 עשה את כל הכבוד הזה 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום 3
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי 6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך--וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך--וילדו כל הצאן עקדים 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים

ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה--על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן 7 ותהר עוד--ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי--גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה 10 ותלד זלפה שפחת לאה--ליעקב בן 11 ותאמר לאה בנד (בא גד) ותקרא את שמו גד 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב 13 ותאמר לאה--באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנדך 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנדך 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא

17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב--הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן--ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתך 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה 29 ויאמר אליו--אתה ידעת את אשר עבדתך ואת אשר היה מקנך אתי 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי--לביתי 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה--אם תעשה לי הרבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר 32 אעבר בכל צאנך היום חסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים--גנוב הוא אתי 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והשלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו 36 וישם דרך שלשת ימים בינו

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ¹⁷ ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה ²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש ²¹ ושבתני בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים ²² והאבן הזאת אשר שמתני מצבה--יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה--כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ³ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום--והנה רחל בתו באה עם הצאן ⁷ ויאמר הן עוד היום גדול--לא עת האסף המקנה השקן הצאן ולכו רעו ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן ⁹ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה--כי רעה הוא ¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגש את רחל ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו ¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך ¹² ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה

הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ¹³ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ¹⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ¹⁵ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך ¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל ¹⁷ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ¹⁸ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבודך שבע שנים ברחל בתך הקטנה ¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי ²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ²³ ויהי בערב--ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ²⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו--ללאה בתו שפחה ²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי--הלא ברחל עבדתני עמך ולמה רמיתני ²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו--לתת הצעירה לפני הבכירה ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ²⁸ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו--לה לשפחה ³⁰ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות ³¹ וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ³² ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני--כי עתה יאהבני אישי ³³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנאה אנכי

לך לאמים--הנה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך 30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו--בעבר תברכני נפשך 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים--את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי--ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל 40 ועל חרבתך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנתם לך להרנך 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה 44 וישבת עמו ימים אחדים--עד אשר תשוב חמת אחיך 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך--לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו--ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו--לו לאשה 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתו וישכב במקום ההוא 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה--לך אתננה ולזרעך 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה וננבה ונברכו בכך כל משפחת האדמה ובזרעך 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתוך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך 16

בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך יהוה לפני מותי 8 ועתה בני שמע בקלי--לאשר אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי אני מצוה אתך 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם את זרעך בעבור אברהם עבדי 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר 26 ואבימלך הלך אליו מנרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי--ואת בשמת בת אילן החתי 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה (ציד) 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי--ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות 5 ורבקה שמעת--בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני ותירש 29 יעברוך עמים וישתחו (וישתחו)

שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי כל גויי הארץ 5 עקב אשר שמע אברהם
מפדן ארם--אחות לבן הארמי לו לאשה 21 בקלי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורת
ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא 6 וישב יצחק בגרר 7 וישאלו אנשי המקום
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו 22 ויתרצצו לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
ותלך לדרש את יהוה 23 ויאמר יהוה לה מראה הוא 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים
שני גיים (גוים) בבטןך ושני לאמים ממעיך וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר 24 וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו 9
וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה 25 ויצא ויקרא אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
עשו 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב בן ששים שנה
בלדת אתם 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים
28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
מן השדה והוא עיף 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה--כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי 32 ויאמר עשו הנה אנכי
הולך למות ולמה זה לי בכרה 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו
ליעקב 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה
26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך
3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך

ידיה 48 ואקד ואשתחווה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו 49 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני--הגידו לי ואם לא--הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב 51 הגה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת--נתן לאחיה ולאמה 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו--וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה--אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה החלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה 67 ויבאה

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה 2 ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדרן ואת מדין--ואת ישבק ואת שוח 3 ויקשן ילד את שבא ואת דרן ובני דרן היו אשורם ולטושם ולאמים 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבירע ואלדעה כל אלה בני קטורה 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם 7 ואלה ימי שני חיי אברהם--אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת--שמה קבר אברהם ושרה אשתו 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה--לאברהם 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם 14 ומשמע ודומה ומשא 15 חדרד ותימא יטור נפיש וקדמה 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובשירתם--שנים עשר נשיאם לאמתם 17 ואלה שני חיי ישמעאל--מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק 20 ויהי יצחק בן ארבעים

לעת ערב לעת צאת השאבת 12 ויאמר--יהוה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה הנמלים על העין 31 ויאמר בוא ברוך יהוה
חסד עם אדני אברהם 13 הנה אנכי נצב על למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום
עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים לנמלים 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הנמלים
14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדרך ויתן תבן ומספוא לנמלים ומים לרחץ רגליו
ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה--אתה ורגלי האנשים אשר אתו 33 ויישם (ויישם)
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי
עם אדני 15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה דברי ויאמר דבר 34 ויאמר עבד אברהם אנכי
רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה 35 ויהוה ברוך את אדני מאד--ויגדל ויתן לו
אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה 16 צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחת ונמלים
והנער טבת מראה מאד--בתולה ואיש לא וחמרים 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל 17 וירץ אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו 37 וישבעני
העבד לקראתה ויאמר הנמיאיני נא מעט מים אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
מכרך 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה אשר אנכי ישב בארצו 38 אם לא אל בית
על ידה--ותשקו 19 ותכל להשקתו ותאמר גם אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני
לנמליך אשאב עד אם כלו לשנת 20 ותמהר 39 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי
ותער כדה אל השקת ותרוץ עוד אל הבאר 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו
לשאב ותשאב לכל נמליו 21 והאיש משתאה ישלח מלאכו אתך והצלית דרכך ולקחת
לה מחריש--לדעת הצלית יהוה דרכו אם אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי 41 אז תנקה
לא 22 ויהי כאשר כלו הנמלים לשתות ויקח מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך
האיש נזם זהב בקע משקלו--ושני צמידים על והיית נקי מאלתי 42 ואבא היום אל העין ואמר
ידיה עשרה זהב משקלם 23 ויאמר בת מי יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצלית
את הנירי נא לי היש בית אביך מקום לנו דרכי אשר אנכי הלך עליה 43 הנה אנכי נצב
ללין 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי--בן על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
מלכה אשר ילדה לנחור 25 ותאמר אליו גם ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכרך 44
תבן גם מספוא רב עמנו--גם מקום ללון 26 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לנמליך אשאב--
ויקד האיש וישתחו ליהוה 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחיי יהוה בית ואמתו מעם אדני אברהם על שכמה ותרד העינה ותשאב
אחי אדני 28 ותרוץ הנער ותגד לבית אמה- ואמר אליה השקיני נא 46 ותמהר ותורד כדה
כדברים האלה 29 ולרבקה אח ושמו לבן מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת
וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין 30 ויהי וגם הנמלים השקתה 47 ואשאל אתה ואמר בת
כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה
וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על

ילדה מלכה גם הוא בנים--לנחור אחיך 21 את אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם אשר דבר באזני בני חת--ארבע מאות שקל 22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת כסף עבר לסחר 17 ויקם שדה עפרון אשר בתואל 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים--שני חיי שרה 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון--בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבכתה 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו-- בתבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני--שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם--לאחזות קבר 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר 11 לא אדני שמעני--השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר 16 וישמע אברהם

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל 2 ויאמר אברהם אל עברו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי 3 ואשביעך--ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת--הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך--ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה 10 ויקח העבד עשרה נמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים--אל עיר נחור 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים

אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי האלהים 4 ביום השלישי וישא אברהם את רבה קשת 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו עיניו וירא את המקום--מרחק 5 ויאמר אברהם אשה מארץ מצרים 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי יחדו 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר ועם הארץ אשר גרתה בה 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך 26 ויאמר אבימלך--לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי--בלתי היום 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן--לבדהן 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה 30 ויאמר-- כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת 31 על כן קרא למקום ההוא--באר שבע כי שם נשבעו שניהם 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם-- בשם יהוה אל עולם 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו

אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת **21** ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש
 על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל ⁴ יהוה לשרה כאשר דבר ² ותהר ותלד שרה
 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר--אדני הגוי ¹ לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו
 גם צדיק תהרג ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי ³ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד
 הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבכי ¹ לו אשר ילדה לו שרה--יצחק ⁴ וימל אברהם
 ובנקין כפי עשיתי זאת ⁶ ויאמר אליו האלהים ¹ את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו
 בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית ⁵ אלהים ⁵ ואברהם בן מאת שנה בהולד לו
 זאת ואחשך גם אנכי אותך מחשו לי על כן לא ⁶ את יצחק בנו ⁶ ותאמר שרה--צחק עשה לי
 נתתיך לנגע אליה ⁷ ועתה השב אשת האיש ¹ אלהים כל השמע יצחק לי ⁷ ותאמר מי מלל
 כי נביא הוא ויתפלל בערך וחיה ואם אינך ¹ לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
 משיב--דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך ⁸ לזקניו ⁸ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
⁸ וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו ¹ משתה גדול ביום הגמל את יצחק ⁹ ותרא שרה
 וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו ¹ את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם--
 האנשים מאד ⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת
 ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי ¹ ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני
 הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים ¹¹ עם יצחק ¹¹ וירע הדבר מאד בעיני אברהם
 אשר לא יעשו עשית עמדי ¹⁰ ויאמר אבימלך ¹² על אודת בנו ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל
 אל אברהם מה ראית כי עשית את הרבר הזה ¹ ירע בעיניך על הנער ועל אמתך--כל אשר
¹¹ ויאמר אברהם כי אמרת רק אין יראת ¹ תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא
 אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי ¹² לך זרע ¹³ וגם את בן האמה לגוי אשימנו
 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא--אך לא בת אמי ¹⁴ כי זרעך הוא ¹⁴ וישכם אברהם בבקר ויקח
 ותהי לי לאשה ¹³ ויהי כאשר התעו אתי אלהים ¹ לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה
 מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי ¹ ואת הילד--וישלחה ותלך ותתע במדבר באר
 עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי ¹⁵ שבע ¹⁵ ויכלו המים מן החמת ותשלך את
 אחי הוא ¹⁴ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ¹ הילד תחת אחד השיחם ¹⁶ ותלך ותשב לה
 ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו ¹ מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
¹⁵ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב ¹ במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך
 בעיניך שב ¹⁶ ולשרה אמר הנה נתתי אלף ¹⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
 כסף לאחיו--הנה הוא לך כסות עינים לכל ¹ אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה
 אשר אתך ואת כל נכחת ¹⁷ ויתפלל אברהם ¹ לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול
 אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת ¹ הנער באשר הוא שם ¹⁸ קומי שאי את הנער
 אשתו ואמהתיו--וילדו ¹⁸ כי עצר עצר יהוה ¹ והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו ¹⁹
 בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה ¹ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך
 אשת אברהם

ויאמר אל נא אחי תרעו 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש--אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט--עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוש אליהם הביתה ואת הדלת סגרו 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח 12 ויאמרו האנשים אל לוש עד מי לך פה--חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה 14 ויצא לוש וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו 15 וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת--פן תספה בעון העיר 16 ויתמהמה--ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחתו מחוץ לעיר 17 ויהי כהוציאים אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך--אל תביט אחרריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה 18 ויאמר לוש אלהם אל נא אדני 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה--פן תדבקני הרעה ומתי 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה-- והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא-- ותחי נפשי 21 ויאמר אליו--הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת 22 מזהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער 23

20 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה 3 ויבא אלהים אל

והשענו תחת העץ 5 ואקחה פת לחם וסעדו
 לבכם אחר תעברו-- כי על כן עברתם על
 עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת 6
 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי
 שלש סאים קמח סלת-- לושי ועשי ענות 7 ואל
 הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן
 אל הנער וימהר לעשות אתו 8 ויקח חמאה
 וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 עמד עליהם תחת העץ ויאכלו 9 ויאמרו אליו
 איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל 10 ויאמר
 שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
 אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו 11
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות
 לשרה ארח כנשים 12 ותצחק שרה בקרבה
 לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן
 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
 שרה לאמר האף אמנם אלד-- ואני זקנתי 14
 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
 חיה-- ולשרה בן 15 ותכחש שרה לאמר לא
 צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת 16 ויקמו
 משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם--
 הלך עמם לשלחם 17 ויהוה אמר המכסה אני
 מאברהם אשר אני עשה 18 ואברהם-- היו יהיה
 לגוי גדול ועצום ונברכו בו-- כל גויי הארץ
 19 כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת
 ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 ומשפט-- למען הביא יהוה על אברהם את אשר
 דבר עליו 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמורה
 כי רבה וחטאתם-- כי כברה מאד 21 ארדה
 נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
 ואם לא אדעה 22 ויפנו משם האנשים וילכו
 סדמה ואברהם-- עודנו עמד לפני יהוה 23 ויגש
 אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע
 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוש
 ישב בשער סדם וירא לוש ויקם לקראתם
 וישתחו אפים ארצה 2 ויאמר הנה נא אדני
 סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
 ברחוב גלין 3 ויפצר בם מאד-- ויסרו אליו
 ויבאו אל ביתו ויעש להם משה ומצות אפה
 ויאכלו 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
 נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה
 5 ויקראו אל לוש ויאמרו לו איה האנשים אשר
 באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם 6
 ויצא אלהם לוש הפתחה והדלת סגר אחריו 7

שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה ¹⁰ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב ¹¹ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך ¹² והוא יהיה פרא אדם-- ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן ¹³ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי-- אחרי ראי ¹⁴ על כן קרא לבאר באר לחי ראי-- הנה בין קדש ובין ברד ¹⁵ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל ¹⁶ ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

17 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי-- התהלך לפני והיה תמים ² ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד ³ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר ⁴ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ⁵ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברם כי אב המון גוים נתתיך ⁶ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו ⁷ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם-- לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו ⁸ ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים ⁹ ויאמר אלהים אל אברם ואתה את בריתי תשמר-- אתה וזרעך אחריו לדרתם ¹⁰ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר ¹¹ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם ¹² ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר-- לדרתכם יליד בית-- ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ¹³

המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה לך בריתי בבשרכם לברית עולם ¹⁴ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו-- ונכרתה הנפש אל עניך ¹² והוא יהיה פרא אדם-- ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן ¹³ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי-- אחרי ראי ¹⁴ על כן קרא לבאר באר לחי ראי-- הנה בין קדש ובין ברד ¹⁵ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל ¹⁶ ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם הפגרים וישב אתם אברם 12 ויהי השמש לבוא 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו--אל גדלה נפלת עליו 13 ויאמר לאברם ידע תדע עמק שוה הוא עמק המלך 18 ומלכי צדק מלך כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון אתם--ארבע מאות שנה 14 וגם את הגוי אשר ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון יעברו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול 15 קנה שמים וארץ 20 וברוך אל עליון אשר מגן ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה צריך בידך ויתן לו מעשר מכל 21 ויאמר מלך טובה 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך 22 עון האמרי עד הנה 17 ויהי השמש באה ועלטה ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ 23 אם מחוש ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה

אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך--שכרך הרבה מאד 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר 3 ויאמר אברם--הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים--אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים--לתת לך את הארץ הזאת לרשתה 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה 9 הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה 7 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו' 10 ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר 11 וירד העיש על

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת--בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך--אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך--עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים--במדבר על העין בדרך שור 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת--ואנה תלכי ותאמר--מפני שרי גברתי אנכי ברכת 9 ויאמר לה מלאך יהוה

הנה אשתך קח ולך 20 ויצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו
ויבן שם מזבח ליהוה

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו--הנגבה 2 ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב 3 וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל--עד המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי 4 אל מקום
המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם
אברם בשם יהוה 5 וגם ללוט--ההלך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים 6 ולא נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יחדו 7 ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי
אז ישב בארץ 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבה ביני וביןך רעי ובין רעיך כי
אנשים אחים אנחנו 9 הלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין
ואשמאילה 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל
ככר הירדן כי כלה משקה--לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים
באכה צער 11 ויבחר לו לוט את כל ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם 13 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד 14 ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן
המקום אשר אתה שם--צפנה ונגבה וקדמה
וימה 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך
אתננה ולזרעך עד עולם 16 ושמתי את זרעך
כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את
עפר הארץ--גם זרעך ימנה 17 קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה 18 ויאהל
משמאל לדמשק 16 וישב את כל הרכש וגם את

12 ואמר יהוה אל אברם לך מארצך
 וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך
 בנים ובנות **12** וארפכשד חי חמש ושלושים
 שנה ויולד את שלח **13** ויחי ארפכשד אחרי
 הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות **14** ושלח חי שלושים שנה
 ויולד את עבר **15** ויחי שלח אחרי הולידו את
 עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות **16** ויחי עבר ארבע ושלושים שנה ויולד
 את פלג **17** ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות **18** ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו
19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות **20** ויחי רעו
 שנים ושלושים שנה ויולד את שרוג **21** ויחי
 רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים
 שנה ויולד בנים ובנות **22** ויחי שרוג שלשים
 שנה ויולד את נחור **23** ויחי שרוג אחרי הולידו
 את נחור--מאתים שנה ויולד בנים ובנות **24**
 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח **25**
 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה
 שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות **26** ויחי תרח
 שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת
 הרן **27** ואלה תולדת תרח--תרח הוליד את
 אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוש
28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו
 באור כשדים **29** ויקח אברם ונחור להם נשים
 שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת
 הרן אבי מלכה ואבי יסכה **30** ותהי שרי עקרה
 אין לה ולד **31** ויקח תרח את אברם בנו ואת
 לוש בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם
 בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
 כנען ויבאו עד חרן וישבו שם **32** ויהיו ימי תרח
 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן

ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם וצבים--עד לשע 20 אלה בני חם למשפחתם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ולשנתם בארצתם בגוייהם 21 ולשם ילד גם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו 24 הוא אבי כל בני עבר--אחי יפת הגדול 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם 23 ובני וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו 28 ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול 2 בני יפת--גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס 3 ובני גמר--אשכנז וריפת ותגרמה 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתיים ודרנים 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו--למשפחתם בגוייהם 6 ובני חם--

כוש ומצרים ופוט וכנען 7 ובני כוש--סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודרן 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח--הוא העיר הגדלה 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים--ואת נפתחים 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים--ואת כפתרים 15 וכנען ילד את צידן בכרו--ואת חת 16 ואת היבנסי ואת האמרי ואת הגרנשי 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני 19 ויהי גבול הכנעני מצידן--באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה

ההרים 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף
חלון התבה אשר עשה 7 וישלח את הערב השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ 8 הים בידכם נתנו 3 כל רמש אשר הוא חי לכם
וישלח את היונה מאת--לראות הקלו המים יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל
מעל פני האדמה 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו 5 ואך את
רגלה ותשב אליו אל התבה--כי מים על פני דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו ומיד האדם מיד איש אחיו--אדרש את נפש
אל התבה 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים האדם 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי
ויספ שלח את היונה מן התבה 11 ותבא אליו בצלם אלהים עשה את האדם 7 ואתם פרו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה ורבו שרצו בארץ ורבו בה 8 ויאמר אלהים
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ 12 ויחל אל נח ואל בניו אתו לאמר 9 ואני הנני מקים
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרים 10
יספה שוב אליו עוד 13 ויהי באחת ושש מאות ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
שנה בראשון באחד לאחד שרבו המים מעל ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חית הארץ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא
חרבו פני האדמה 14 ובחדש השני בשבעה יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
ועשרים יום לחודש--יבשה הארץ 15 וידבר עוד מבול לשחת הארץ 12 ויאמר אלהים זאת
אלהים אל נח לאמר 16 צא מן התבה--אתה אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך 17 כל החיה אשר כל נפש חיה אשר אתכם--לדרת עולם 13 את
אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
הרמש על הארץ--הוצא (היצא) אתך ושרצו הארץ 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה
בארץ ופרו ורבו על הארץ 18 ויצא נח ובניו הקשת בענן 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני
ואשתו ונשי בניו אתו 19 כל החיה כל הרמש וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה
וכל העוף כל רומש על הארץ--למשפחתיים עוד המים למבול לשחת כל בשר 16 והיתה
יצאו מן התבה 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח אלהים וביני ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר
מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח 21 וירח יהוה את ריח הניחח
ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר
האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע על הארץ 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה--
מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען 19 שלשה
עשיתי 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ 20 ויחל
וחס וקץ וחרף ויום ולילה--לא ישבתו נח איש האדמה ויטע כרם 21 וישת מן היין
וישכר ויתגל בתוך אהלה 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ 23

9

אמה קומתה 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה 17 ואני הנני מביא
את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
בארץ יגוע 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת
אל התבה--אתה וּבניך ואשתך ונשי בניך אתך
19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל
התבה--להחית אתך זכר ונקבה יהיו 20 מהעוף
למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו--שנים מכל יבאו אליך להחיות 21
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה 22 ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהים--כן עשה

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל
התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה 2
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה--
איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים--איש ואשתו 3 גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ
4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה 5 ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה 6 ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ 7 ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו--אל התבה מפני מי
המבול 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה
אשר איננה טהרה ומן העוף--וכל אשר רמש
על האדמה 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה--
זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח 10 ויהי
לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ 11
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש--ביום הזה נבקעו כל
מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו 12

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
על הארץ וישכו המים 2 ויסכרו מעינת תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים 3 וישבו
המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים--
מקצה חמשים ומאת יום 4 ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי
אררט 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו 12

תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת 6 ויחי שת
חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש 7 ויחי
שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות 8 ויהיו כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת 9 ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את קינן 10 ויחי אנוש
אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה

6 מאות שנה ויולד בנים ובנות 11 ויהיו כל ימי
אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת 12 ויחי
קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל 13 ויחי
קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות 14 ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת
15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד
את ירד 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את
ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות 17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים
שנה ושמנה מאות שנה וימת 18 ויחי ירד שתיים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך 19 ויחי
ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות 20 ויהיו כל ימי ירד שתיים
וששים שנה ותשע מאות שנה וימת 21 ויחי
חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח 22
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את
מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש
מאות שנה 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו
כי לקח אתו אלהים 25 ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך 26 ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתיים ושמנים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות 27
ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת 28 ויחי למך שתיים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן 29 ויקרא את שמו נח

6 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם 2 ויראו בני האלהים את בנות
האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה 4
הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו
להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם 5
וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום 6 וינחם יהוה כי
עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו 7 ויאמר
יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם 8 ונח מצא חן
בעיני יהוה 9 אלה תולדת נח--נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח 10
ויולד נח שלשה בנים--את שם את חם ואת יפת
11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
חמס 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ 13
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני--
כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם
את הארץ 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלושים

בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו-- ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה 19 בזעת אפריך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור--וילבשם 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן--לעבד את האדמה אשר לקח משם 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה 2 ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה--ליהוה 4 והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך 7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה 11 ועתה ארור אתה מן

5 זה ספר תולדת אדם כיום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם כיום הבראם 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת 4 ויהיו ימי אדם אחריו הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות 5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי

השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה 7 וייצר ולא יתבששו

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן--אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן--לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה 10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא 11 ויאמר--מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתוך לבלתי אכל ממנו--אכלת 12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך--בעצב תלדי

בראשית

שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים 21 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים--ארץ ושמים 5 וכל שיח

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינהו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר אלהים--ישרצו המים

ויגרש את האדם וישכן מקדם לנן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים
(בראשית 3:24)

הברית הישנה

תוכן העניינים

הברית הישנה

נספח	1	בראשית
מדריך הקורא	43	שמות
מילון	77	ויקרא
מפות	102	במדבר
עצה	136	דברים
Doré איורים	166	יהושע
	187	שופטים
	208	שמואל א
	235	שמואל ב
	258	מלכים א
	285	מלכים ב
	311	ישעיה
	347	ירמיה
	392	יחזקאל
	432	הושע
	438	יואל
	440	עמוס
	445	עבריה
	446	יונה
	448	מיכה
	451	נחום
	453	חבקוק
	455	צפניה
	457	חני
	459	זכריה
	466	מלאכי
	468	תהילים
	512	איוב
	530	משלי
	545	רות
	548	שיר השירים
	551	קהלת
	557	איכה
	561	אסתר
	568	דניאל
	581	עזרא
	590	נחמיה
	602	דברי הימים א
	626	דברי הימים ב

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

כתבי הקודש

Hebrew Aleppo Codex

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Vowels and the Masorah are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

Holy Bible

Aionian Edition®

כתבי הקודש

Hebrew Aleppo Codex

